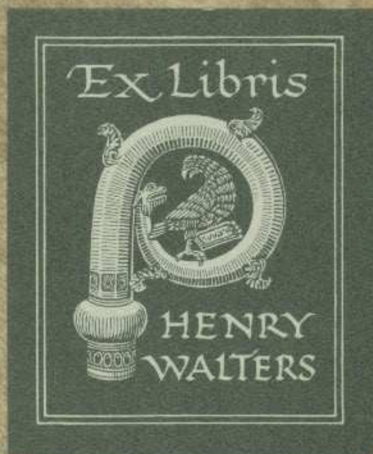

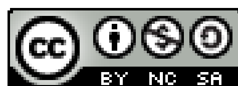

Ex Libris
HENRY
WALTERS

A digital facsimile of Walters Ms. W.533, Acts and Epistles

Published by: The Walters Art Museum
600 N. Charles Street Baltimore, MD 21201
http://www.thewalters.org/

Published 2013

Shelf mark	Walters Art Museum Ms. W.533
Descriptive Title	Acts and Epistles
Text title	Acts and Epistles of the Apostles *Vernacular:* Praxapostolos
Abstract	This manuscript is one of the relatively few illustrated Byzantine copies of the Acts and Epistles of the Apostles. It consists of three parts produced at different dates. The New Testament text with its accompanying prefatory material (known as Euthalian apparatus, after the name of its supposed compiler Euthalius) was copied in the early twelfth century. Then, lists of readings were added at two stages in the fourteenth and fifteenth centuries to facilitate their use in church. Some of the Epistles have lost the miniature that once marked their beginning. A couple of lost leaves were replaced in the sixteenth century.
Date	Early 12th century CE (fols. 1-266, 269-313); 14th century CE (fols. 314-360); 15th century CE (fols. 267-268)
Origin	Eastern Mediterranean
Form	Book
Genre	Scriptural
Language	The primary language in this manuscript is Greek, Ancient (to 1453).
Support material	Parchment Medium to heavy weight parchment for most of text, carefully prepared and with polished surfaces; fols. 267-268 of medium weight; fols. 314-360 lighter in weight and color
Extent	Foliation: i+360+i Pencil foliation in upper center of rectos; ink foliation in upper right corners of rectos (with 141 omitted)
Collation	Formula: 1-20(8), 21(10,-4,-8), 22-30(8), 31(10,-2,-8), 32(10,-2,-8), 33(8), 34(6), 35(8), 36-37(6), 38-39(8), 40(8,-8), 41-43(8), 44(6,-3), 45-46(8), 47-48(1) Catchwords: None

Generated: 2013-09-26 11:46 -04:00

Signatures: Quires 1-40 have signatures on the last folio of each quire, in lower right corners of versos, in Greek letters in light brown ink; traces of two other systems remain; one of these may have been written by the original scribe; no signatures on quires 41-48

Comments: Quires begin on fols. 1(1), 9(2), 17(3), 25(4), 33(5), 41(6), 49(7), 57(8), 65(9), 73(10), 81(11), 89(12), 97(13), 105(14), 113(15), 121(16), 129(17), 137(18), 145(19), 153(20), 161(21), 169(22), 177(23), 185(24), 193(25), 201(26), 209(27), 217(28), 225(29), 233(30), 241(31), 249(32), 257(33), 265(34), 271(35), 279(36), 285(37), 291(38), 299(39), 307(40), 314(41), 322(42), 330(43), 338(44), 343(45), 351(46), 359(47), and 360(48).

Dimensions 16.6 cm wide by 23.2 cm high

Written surface *fols. 1r - 313v*: 12.0 cm wide by 18.0 cm high

fols. 314r - 360v: 10.5 cm wide by 17.6 cm high

Layout *fols. 1r - 313v*:
Columns: 1
Ruled lines: 25
fols. 314r - 360v:
Columns: 1
Ruled lines: 29

Contents *fols. 1r - 313v:*
Title: Acts and Epistles of the Apostles
Contents: Fols. 1r-89r: Acts of the Apostles; fols. 89r-131r: Catholic Epistles; fols. 89r-v: Preface to James; fols. 90r-98r: James; fols. 98r-99r: Preface to 1 Peter; fols. 99r-107v: 1 Peter; fols. 107v-108v: Preface to 2 Peter; fols. 108v-114r: 2 Peter; fols. 114r-115v: Preface to 1 John; fols. 115v-124v: 1 John; fols. 124v-125r: Preface to 2 John; fols. 125r: Chapters list for 2 John; fols. 125r-126r: 2 John; fols. 126r-v: Preface to 3 John; fol. 126v: Chapters list for 3 John; fols. 126v-128r: 3 John; fols. 128r-v: Preface to Jude; fols. 128v-131r: Jude; fols. 131r-313v: Pauline Epistles; fols. 131r-133v:

Preface to Romans; fols. 133v-163; Romans; fols. 163v-165r: Preface to 1 Corinthians; fols. 165r-194v: 1 Corinthians; fols. 194v-195v: Preface to 2 Corinthians; fols. 195v-216r: 2 Corinthians; fols. 216r-v: Preface to Galatians; fols. 216v-226v: Galatians; fols. 226v-227v: Preface to Ephesians; fols. 227v-238r: Ephesians; fols. 238v-239r: Preface to Philippians; fols. 239r-246v: Philippians; fols. 246v-247v: Preface to Colossians; fols. 254v-255v: Preface to 1 Thessalonians; fols. 255v-261v: 1 Thessalonians; fols. 261v-262v: Preface to 2 Thessalonians; fols. 262v-265v: 2 Thessalonians; fols. 265v-266v: Preface to 1 Timothy; fols. 266v-267r: Chapters list for 1 Timothy; fols. 267v-275r: 1 Timothy; fols. 276r-v: Chapters list for 2 Timothy; fols. 276v-282r: 2 Timothy; fol. 283r: Chapters list for Titus; fols. 283r-286v: Titus; fols. 286v-287r: Preface to Philemon; fols. 286v-287r: Chapters list for Philemon; fols. 287r-288r: Philemon; fols. 288v-289r: Preface to Hebrews; fols. 291r-313v: Hebrews

Hand note: Most of the manuscript is copied by a single hand, but the hand that copied fols. 267–268 also added the last entry of the Menologion on fol. 360v, and is therefore later; it is very similar to London, British Library Burney 49, ca. 1430.

fols. 314r - 360v:

Title: List of liturgical readings from the Acts and Epistles

Contents: Fols. 314r-337r: list of Acts and Epistles readings for the movable feasts with troparia for feast days and psalm verses that accompany the lections; fols. 337v-360v: list of readings for the immovable feasts, again with troparia and psalm verses

Hand note: Copied by a single hand, except for the last entry on fol. 360v

Decoration

fol. 1r:

Title: Title page of the Acts of the Apostles

Form: Half-page miniature, ornamented headpiece

Text: Acts 1:1-4

Label: Christ blessing the Apostles
Comment: The text of Acts opens here with a small image of Christ blessing the Apostles (see a similar image in Baltimore, Walters Art Museum Ms. W.522, fol. 1r), fitted within an ornamented headpiece. The text itself begins without a title, and the rubrics in the upper margin are now illegible.

fol. 89r:

Title: St. James the Apostle
Form: Small framed miniature
Comment: St. James the Brother of the Lord is portrayed here as the author of the first Catholic Epistle. He wears episcopal vestments because the tradition identifies him as the first bishop of Jerusalem. The text next to his image is not the actual text of the Epistle but an explanatory preface to it, usually attributed to the obscure fourth-century Christian author Euthalius.

fol. 98r:

Title: St. Peter the Apostle
Form: Small framed miniature
Comment: Peter is recognizable here from his white hair and rounded beard. He holds a small volume that evidently contains the text of his epistles.

fol. 107v:

Title: St. Peter
Form: Small framed miniature
Comment: Unlike the image on fol. 98r, here Peter holds a scroll, a historically more accurate depiction of the original form of his epistle (letters would be rolled up, tied with a cord, and sealed).

fol. 116r:

Title: Title page of the First Epistle of John
Form: Small framed miniature
Text: 1 John 1:1-5
Label: The Apostle John
Comment: John faces the beginning of his epistle's text, which is here entitled "Evangelic Theology of Christ." The rubric in the upper margin explains that this passage

is read in church on May 8, the feast day of St. John the Apostle.

fol. 125r:

Title: Title page of the Second Epistle of John
Form: Small framed miniature
Text: 2 John 1:1-3
Label: St. John the Apostle
Comment: This page contains the end of the preface to the Second Epistle of John, a short table of contents for it, and the beginning of the Epistle itself. Notice that the preface and chapters list are written in capital letters, unlike the biblical text, which is in regular minuscule script.

fol. 127r:

Title: Title page of the Third Epistle of John
Form: Small framed miniature
Text: 3 John 1:1-8
Label: St. John the Apostle

fol. 129r:

Title: Title page of the Epistle of Jude
Form: Small framed miniature
Text: Jude 1:1-5
Label: St. Jude the Apostle

fol. 133v:

Title: Title page of the Epistle to the Romans
Form: Small framed miniature
Text: Romans 1:1-7
Label: St. Paul the Apostle
Comment: A red decorative line marks the beginning of the Pauline Epistles (which in Byzantine manuscripts usually follow the Catholic ones). St. Paul in the miniature is easily recognizable from his balding forehead and painted beard. Notice that the scribe has embellished the first letter of his epistle (the "P" of "Paul") with a small drawing of a human face.

fol. 165r:

Title: Title page of the First Epistle to the Corinthians

Form: Small framed miniature
Text: 1 Corinthians 1:1-3
Label: St. Paul the Apostle and Sosthenes
Comment: This epistle was sent to the Corinthian Christians by St. Paul and Sosthenes: both are portrayed in the miniature which marks the beginning of its text.

fol. 216v:
Title: Title page of the Epistle to the Galatians
Form: Small framed miniature
Text: Galatians 1:1-2
Label: St. Paul preaching to the Galatians

fol. 227v:
Title: Title page of the Epistle to the Ephesians
Form: Small framed miniature
Text: Ephesians 1:1-5
Label: St. Paul the Apostle
Comment: Notice the remains of a protective cloth curtain that once covered the miniature.

fol. 239r:
Title: Title page of the Epistle to the Philippians
Form: Small framed miniature
Text: Philippians 1:1
Label: St. Timothy and St. Paul the Apostle
Comment: St. Timothy was, according to tradition, the first bishop of Ephesus and for this reason wears episcopal garments on this miniature, where he is portrayed as co-author of the Epistle of St. Paul. The two look up toward heaven, their hands raised in prayer.

fol. 247v:
Title: Title page of the Epistle to the Colossians
Form: Small framed miniature
Text: Colossians 1:1-5
Label: St. Timothy and St. Paul the Apostle

fol. 254v:
Title: Preface to the First Epistle to the Thessalonians
Form: Small framed miniature
Label: St. Paul preaching to the Thessalonians

Comment: On this page the miniature precedes the preface to the Epistle rather than the Epistle itself.

fol. 255v:
Title: Title page of the First Epistle to the Thessalonians
Form: Historiated headband
Text: 1 Thessalonians 1:1-2
Label: SS. Silvanus, Paul, and Timothy

fol. 262v:
Title: Title page of the Second Epistle to the Thessalonians
Form: Small framed miniature
Text: 2 Thessalonians 1:1-4
Label: SS. Timothy, Silvanus, and Paul

fol. 276v:
Title: Title page of the Second Epistle to Timothy
Form: Small framed miniature
Text: 2 Timothy 1:1-4
Label: St. Paul the Apostle

fol. 283r:
Title: Title page of the Epistle to Titus
Form: Small framed miniature
Text: Titus 1:1
Label: St. Paul the Apostle

fol. 287r:
Title: Title page of the Epistle to Philemon
Form: Small framed miniature
Text: Philemon 1:1-7
Label: SS. Paul and Timothy
Comment: The miniature portrays Paul and Timothy as joint authors of the Epistle.

fol. 291r:
Title: Title page of the Epistle to the Hebrews
Form: Small framed miniature
Text: Hebrews 1:1-5
Label: St. Paul preaching to the Jews

Comment: A group of Jews, who wear no distinctive clothing, are being told by St. Paul about Christ, who is symbolically represented in heaven.

fol. 314r:
Title: Title page of the liturgical apparatus
Form: Ornamented headband

Binding

The binding is not original.

Early twentieth-century binding; blind-stamped polished calf leather over thin rounded wooden boards; raised endbands; flat spine; parchment pastedowns and flyleaves

Provenance

Iviron Monastery, Mount Athos, Greece, no. 24 (seen there by S. Lampros, and by C. R. Gregory on March 17, 1902)

Henry Walters, Baltimore, acquired before 1931

Acquisition

Walters Art Museum, 1931, by Henry Walters' bequest

Bibliography

Clark, Kenneth. A Descriptive Catalogue of Greek New Testament Manuscripts in America. Chicago: University of Chicago Press, 1937, pp. 365–367, pl. lx.

Clark, Kenneth. Eight American Praxapostoloi. Chicago: University of Chicago, 1941, pp. 20-22, 41-204, pl. iii.

Der Nersessian, Sirarpie. “The Praxapostolos of the Walters Art Gallery.” In Gatherings in Honor of Dorothy E. Miner, edited by Ursula E. McCracken et al., 39–50. Baltimore: Walters Art Gallery, 1974.

J. C. Anderson. "The Walters Praxapostolos and Liturgical Illustration." Deltion tēs Christianikēs Archaiologikēs Hetaireias, 4th ser., 19 (1996/97): 9-38.

Parpulov, Georgi. “A Catalogue of Greek Manuscripts at the Walters Art Museum.” Journal of the Walters Art Museum 62 (2004): 71-189.

Contributors

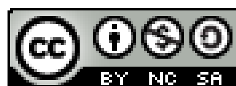
Principal cataloger: Parpulov, Georgi R.
Cataloger: Walters Art Museum curatorial staff and researchers since 1934
Editor: Herbert, Lynley

Copy editor: Joyal, Stephanie
Conservators: Owen, Linda; Quandt, Abigail
Contributors: Bockrath, Diane; Emery, Doug; Joyal, Stephanie; Noel, William; Tabritha, Ariel; Toth, Michael B.

Generated: 2013-09-26 11:46 -04:00

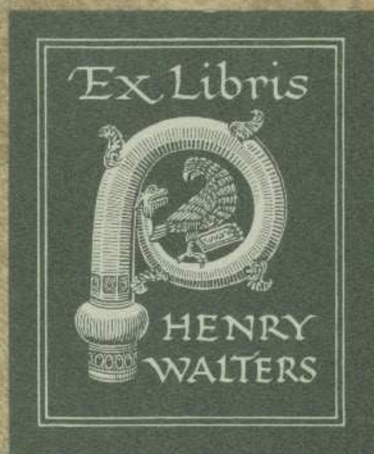

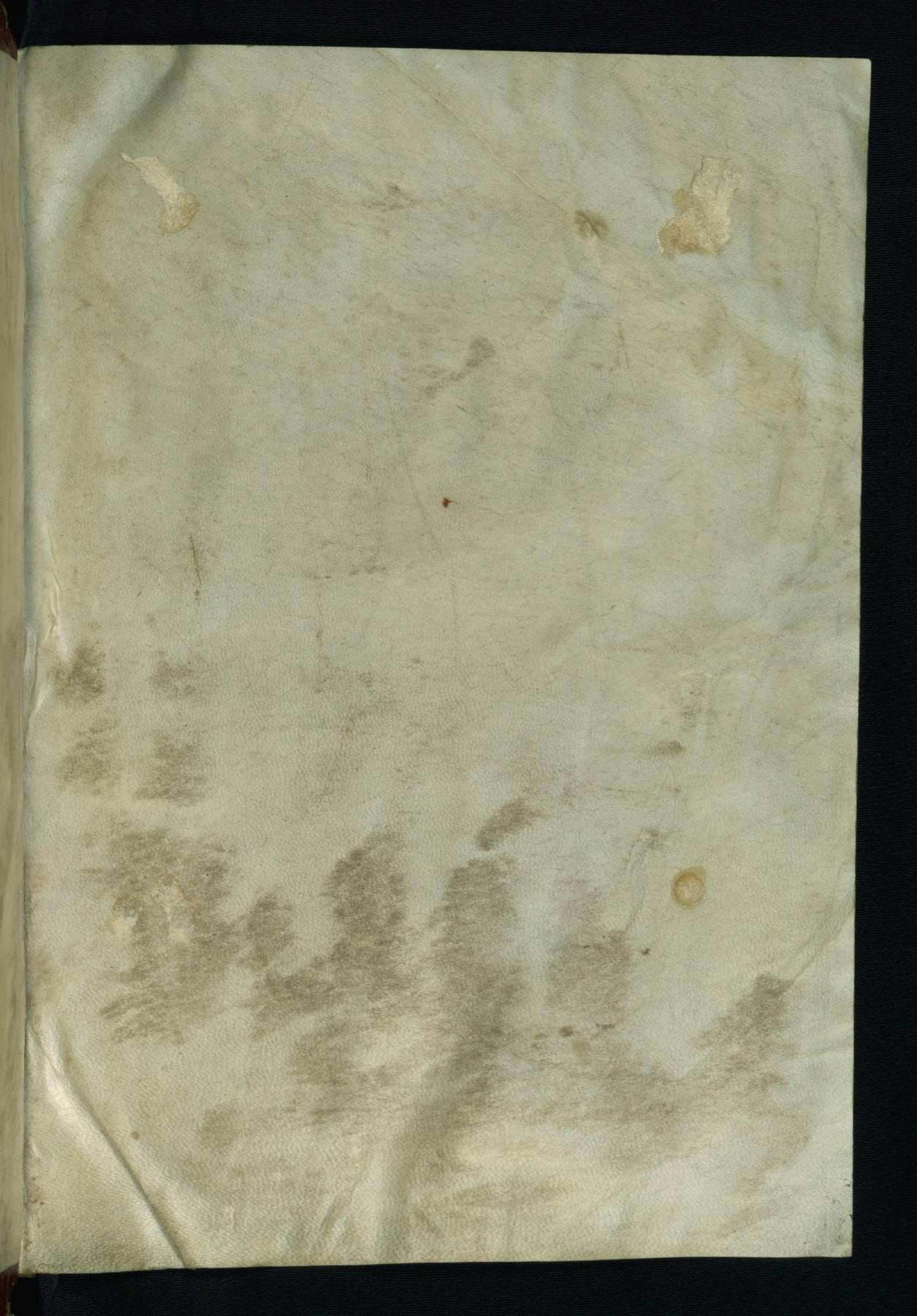
The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
http://www.thewalters.org/

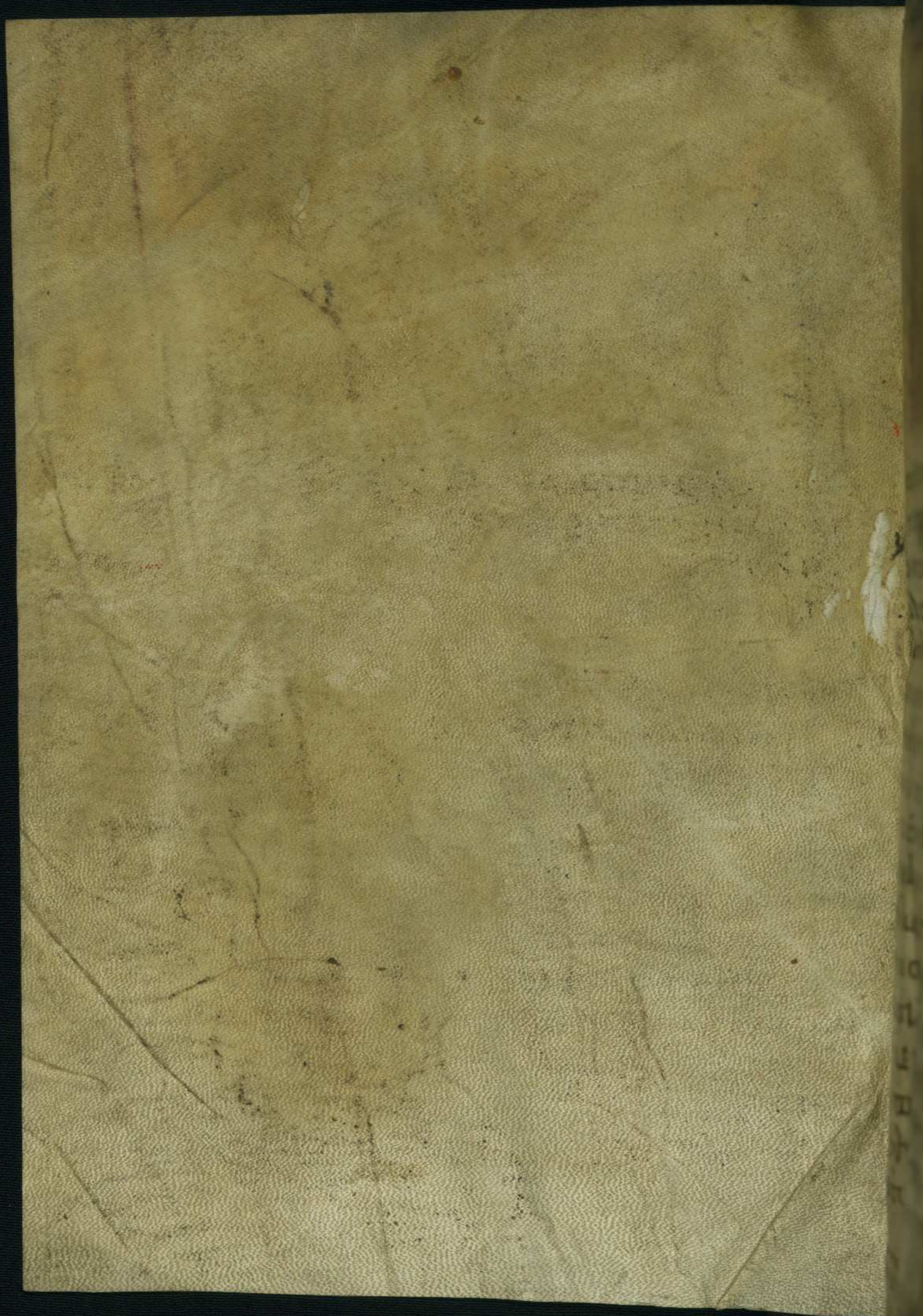

Published 2013

Ex Libris
HENRY
WALTERS

ὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιη-
σάμην περὶ πάντων ὦ θεό-
φιλε· ὧν ἤρξατο ὁ ἰησοῦς ποιεῖν
τε καὶ διδάσκειν· ἄχρι ἧς ἡ-
μέρας ἐντειλάμενος τοῖς
ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς
ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς
καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶν-
τα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν· ἐν
πολλοῖς τεκμηρίοις· δι᾽ ἡμε-
ρῶν τεσσαράκοντα ὀπτα-
νόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ
περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ·
καὶ συναλιζόμενος παρήγγει-
λεν αὐτοῖς ἀπὸ ἱεροσολύμων
μὴ χωρίζεσθαι· ἀλλὰ περι-
μένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς

ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι ἰωάννης
μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι· ὑμεῖς
δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ
οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας·
Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπη-
ρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε εἰ ἐν
τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστά-
νεις τὴν βασιλείαν τῷ ἰσραήλ· εἶ-
πεν δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν
ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς·
οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξου-
σίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐ-
πελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑ-
μᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες
ἐν ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἰου-
δαίᾳ καὶ σαμαρείᾳ· καὶ ἕως
ἐσχάτου τῆς γῆς· τέλος· Καὶ
Ταῦτα εἰπὼν· βλεπόντων αὐ-
τῶν ἐπήρθη· καὶ νεφέλη ὑ-
πέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ὡς ἀ-
τενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρα-
νὸν πορευομένου αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν
αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ· οἳ καὶ

εἶπον· ἄνδρες γαλιλαῖοι· τί ἑστή
κατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν·
οὗτος ὁ ἰς̅ ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν
εἰς τὸν οὐρανόν· οὕτως ἐλεύσεται
ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν
πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν· τό
τε ὑπέστρεψαν εἰς ἰλημ̅· ἀ
πὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐ
λαιῶνος· ὅ ἐστιν ἐγγὺς ἰλημ̅ σαβ
βάτου ἔχον ὁδόν· [illegible]
Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς
τὸ ὑπερῷον· οὗ ἦσαν καταμέ
νοντες· ὅ τε πέτρος· καὶ ἰά
κωβος· καὶ ἰωάννης· καὶ ἀν
δρέας· φίλιππος καὶ θωμᾶς·
βαρθολομαῖος καὶ ματθαῖος·
ἰάκωβος ἀλφαίου· καὶ σίμων
ὁ ζηλωτής· καὶ ἰούδας ἰακώ
βου· οὗτοι πάντες ἦσαν προσ
καρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν
τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει· σὺν
γυναιξὶ καὶ μαριὰμ τῇ μρ̅ὶ τοῦ ιυ̅·
καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις· ἀ
ναστὰς πέτρος ἐν μέσῳ τῶν

μαθητῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος
ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑ
κατὸν εἴκοσι· ἄνδρες ἀδελφοί·
ἔδει πληρωθῆναι τὴν γρα
φὴν ταύτην· ἣν προεῖπε
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος
Δαβὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομέ
νου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι
τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος
ἦν σὺν ἡμῖν· καὶ ἔλαχε τὸν κλῆ
ρον τῆς διακονίας ταύτης·
Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον
ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πρη
νὴς γενόμενος ἐλάκησε μέ
σος· καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
σπλάγχνα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν
ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
Ἰερουσαλήμ· ὥστε κληθῆναι τὸ χω
ρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ
αὐτῶν ἀκελδαμά· τοῦτ᾽ ἔστιν
χωρίον αἵματος· γέγραπται
γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· γενη
θήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος·
καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ·
καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ

λάβοι ἕτερος. δεῖ οὖν τῶν συ
νελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παν
τὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλ
θεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κ(ύριο)ς ἰ(ησοῦ)ς· ἀρξάμε
νος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος
ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς
ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν· μάρτυ
ρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γε
νέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων·
καὶ ἔστησαν δύο· ἰωσὴφ τὸν κα
λούμενον βαρσαβᾶν· ὃς ἐπε
κλήθη ἰοῦστος· καὶ ματθίαν·
καὶ προσευξάμενοι εἶπον·
σὺ κ(ύρι)ε καρδιογνῶστα πάντων·
ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τού
των τῶν δύο ἕνα λαβεῖν τὸν
κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης
καὶ ἀποστολῆς ἐξ ἧς παρέβη
ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν
τόπον τὸν ἴδιον· καὶ ἔδωκαν
κλήρους αὐτῶν· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆ
ρος ἐπὶ ματθίαν· καὶ συγκατε
ψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀ
ποστόλων· καὶ ἐν τῷ συμπλη
ροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντη

κυ(ριακῇ) τῆς πν(τηκοστῆς)· ἐν τῷ συμπληροῦσθαι

κοστῆς· ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπό
στολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐ
τό· καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ ἦχος· ὥσπερ φερομέ
νης πνοῆς βιαίας· καὶ ἐπλή
ρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν
καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐ
τοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσ
σαι ὡσεὶ πυρός· ἐκάθισέ
τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν· καὶ
ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος
ἁγίου· καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέ
ραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα
ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι·
Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες
Ἰουδαῖοι· ἄνδρες εὐλαβεῖς· ἀ
πὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ
τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς
φωνῆς ταύτης συνῆλθεν
τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη· ὅτι
ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ δι
αλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν· ἐ
ξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέ
γοντες πρὸς ἀλλήλους· οὐκί
ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες

τες γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς
ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ δι
αλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν·
πάρθοι· καὶ μῆδοι· καὶ ἐλαμῖ
ται· καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν
μεσοποταμίαν· ἰουδαίαν τε
καὶ καππαδοκίαν· πόντον
καὶ τὴν ἀσίαν· φρυγίαν τε
καὶ παμφυλίαν· αἴγυπτον καὶ
τὰ μέρη τῆς λιβύης τῆς κα
τὰ κυρήνην καὶ οἱ ἐπιδημοῦν
τες ῥωμαῖοι· ἰουδαῖοί τε καὶ προ
σήλυτοι· κρῆτες καὶ ἄραβες·
ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν
ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ
μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ· τέλος τῆς ν ἐξίσταν
το δὲ πάντες καὶ διηποροῦν
ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες·
τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι; ἕτεροι
δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον·
ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί·
Σταθεὶς δὲ πέτρος σὺν τοῖς
ἕνδεκα· ἐπῆρε τὴν φωνὴν
αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς·
ἄνδρες ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες

τες ἰλ̄ημ̄ ἅπαντες· τοῦτο ὑ
μῖν γνωστὸν ἔστω· καὶ ἐνωτί
σασθε τὰ ῥήματά μου· οὐ γὰρ
ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗ
τοι μεθύουσιν· ἔστιν γὰρ ὥρα
τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦ
τό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ
προφήτου ἰωήλ· καὶ ἔσται ἐν
ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις λέγει
ὁ θ̄ς̄· ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πν̄ς̄
μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ
προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν
καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν· καὶ οἱ
νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψον
ται· καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν
ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται·
καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου
καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· ἐκχεῶ ἀ
πὸ τοῦ πν̄ς̄ μου· καὶ προφη
τεύσουσιν· καὶ δώσω τέρατα
ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω· καὶ σημεῖα
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω αἷμα· καὶ
πῦρ· καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς

σκότος· καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα·
πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κ̅υ̅
τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· καὶ
ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέση-
ται τὸ ὄνομα κ̅υ̅ σωθήσεται.
Ἄνδρες ἰσραηλῖται ἀκούσατε
τούτους· ἰ̅ν̅ τὸν ναζωραῖον ἄν-
δρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ
θ̅υ̅ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέ-
ρασιν καὶ σημείοις οἷς ἐποίη-
σεν δι' αὐτοῦ ὁ θ̅ς̅ ἐν μέσῳ ὑμῶν
καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε· τοῦτον
τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προ-
γνώσει τοῦ θ̅υ̅ ἔκδοτον λαβόν-
τες διὰ χειρῶν ἀνόμων προσ-
πήξαντες ἀνείλετε· ὃν ὁ θ̅ς̅
ἀνέστησε λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ
θανάτου· καθότι οὐκ ἦν δυνα-
τὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.
Δα̅δ̅ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· προ-
ωρώμην τὸν κ̅ν̅ ἐνώπιόν μου
διὰ παντὸς· ὅτι ἐκ δεξιῶν μού
ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ· διὰ τοῦ-
το εὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ
ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου·

τι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκη
νώσει ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγ
καταλείψεις τὴν ψυχήν μου
εἰς ᾅδου· οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσι
όν σου ἰδεῖν διαφθοράν· δια
φθοράν· ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς
ζωῆς· πληρώσεις με εὐφρο
σύνης μετὰ τοῦ προσώπου
σου· ἄνδρες ἀδελφοί· ἐξὸν ε
Πεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς
ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου
δαδ· ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ
ἐτάφη· καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν
ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύ
της· προφήτης οὖν ὑπάρχ(ων)
καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐ
τῷ ὁ θς· ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύ
ος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀνα
στήσειν τὸν χν· καθίσαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ· προϊδὼν
ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστά
σεως τοῦ χυ· ὅτι οὐ κατελεί
φθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· οὐδὲ ἡ σὰρξ
αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν· τοῦ
τον τὸν ιν ἀνέστησεν ὁ θς· οὗ πά

τὲς ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες·
Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθεὶς·
τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου
πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς·
ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέ-
πετε καὶ ἀκούετε· οὐ γὰρ
Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς·
λέγει δὲ αὐτός· εἶπεν ὁ κύριος τῷ
κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς
οἶκος Ἰσραήλ· ὅτι καὶ κύριον· καὶ χριστὸν αὐ-
τὸν ὁ θεὸς ἐποίησε· τοῦτον τὸν
Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε αὐτόν·
Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρ-
δίαν· εἶπόν τε πρὸς τὸν πέ-
τρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστό-
λους· τί ποιήσωμεν ἄνδρες
ἀδελφοί· Πέτρος δὲ ἔφη
πρὸς αὐτούς· μετανοήσατε καὶ
βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφε-
σιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε
τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος·

μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς
τέκνοις ὑμῶν· καὶ πᾶσι τοῖς
εἰς μακρὰν ὅσους ἂν προσκα
λέσηται κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· ἑτέροις
τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύ
ρατο καὶ παρεκάλει λέγων· σώ
θητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκο
λιᾶς ταύτης· οἱ μὲν οὖν ἀσμέ
N νως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον
αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν· καὶ προ
σετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι· ἦσαν
δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδα
χῇ τῶν ἀποστόλων· καὶ τῇ κοι
νωνίᾳ· καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου·
καὶ ταῖς προσευχαῖς· ἐγένετο
δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλά
τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν
ἀποστόλων ἐγίνετο· τέ(λος) πάντες
δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐ
τό· καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά·
καὶ τὰ κτήματα· καὶ τὰς ὑπάρ
ξεις ἐπίπρασκον· καὶ διεμέρι
ζον αὐτὰ πᾶσι· καθότι ἄν τις
χρείαν εἶχε· καθ' ἡμέραν τε

προσκαρτεροῦντες ὁμοθυ-
μαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ· κλῶντές τε
κατ᾽ οἶκον ἄρτον· μετελάμβα-
νον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ
ἀφελότητι καρδίας· αἰνοῦν-
τες τὸν θν̄· καὶ ἔχοντες χάριν
πρὸς ὅλον τὸν λαόν· ὁ δὲ κσ̄ προ-
σετίθει τοὺς σωζομένους καθ᾽
ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐπὶ τὸ
αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ ἰωάννης
ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν· ἐπὶ τὴν
ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνά-
την· καί τις ἀνὴρ χωλὸς
ἐκ κοιλίας μρ̄ς αὐτοῦ ὑπάρχ-
ων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ᾽ ἡ-
μέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ
ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὡραίαν·
τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην πα-
ρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ
ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι
εἰς τὸ ἱερὸν· ἠρώτα ἐλεημο-
σύνην· ἀτενίσας δὲ Πέτρος
εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ. εἶπ(εν)·
βλέψον εἰς ἡμᾶς· ὁ δὲ ἐπεῖχ(εν)

αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐ-
τῶν λαβεῖν· εἶπε δὲ πέτρος·
ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρ-
χει μοι· ὃ δὲ ἔχω· τοῦτό σοι δί-
δωμι· ἐν τῷ ὀνόματι ἰυ̅ χυ̅ τοῦ
ναζωραίου, ἔγειραι καὶ περι-
πάτει· καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς
δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν· πα-
ραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν
αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρὰ·
καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ πε-
ριεπάτει· καὶ εἰσῆλθεν σὺν
αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν· περιπα-
τῶν καὶ ἁλλόμενος καὶ αἰνῶν
τὸν θν̅· τέ(λος) καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς
ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰ-
νοῦντα τὸν θν̅· ἐπεγίνωσκόν
τε αὐτὸν· ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς
τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος·
ἐπὶ τῇ ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ·
καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ
ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκό-
τι αὐτῷ· ἀρ(χή) κρατοῦντος δὲ τοῦ
η ἰαθέντος χωλοῦ τὸν πέτρον·
καὶ ἰωάννην· συνέδραμον

τῇ γ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) ἐν τῇ ... κρατοῦντος τοῦ ... ἰαθέντος

πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐ-
πὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ σο-
λομῶντος, ἔκθαμβοι. ἰδὼν
δὲ ὁ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς
τὸν λαόν· ἄνδρες ἰσραηλῖται·
τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ· ἢ
ἡμῖν τί ἀτενίζετε· ὡς ἰδίᾳ
δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιη-
κόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν·
ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰ-
ακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν·
ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν·
ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε
καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ
πρόσωπον πιλάτου, κρίνα-
ντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς
δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνή-
σασθε καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα
φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν· τὸν
δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπε-
κτείνατε· ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν· οὗ ἡμεῖς μάρτυρές
ἐσμεν· καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀ-
νόματος αὐτοῦ· τοῦτον ὃν θε-
ωρεῖτε καὶ οἴδατε· ἐστερέωσε

τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις
ἡ δι' αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτῷ τὴν
ὁλοκληρίαν ταύτην. ἀπέναν
τι πάντων ὑμῶν· [τέλος] καὶ νῦν
ἀδελφοί· οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν
ἐπράξατε ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες
ὑμῶν· ὁ δὲ θεὸς ἃ προκατήγ
γειλε διὰ στόματος πάν
των τῶν προφητῶν αὐτοῦ·
παθεῖν τὸν χριστόν, ἐπλήρωσεν
οὕτως· μετανοήσατε οὖν
καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆ
ναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως
ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως.
ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου· καὶ
ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμέ
νον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν· ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν
δέξασθαι· ἄχρι χρόνων ἀπο
καταστάσεως πάντων ὧν ἐ
λάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος
τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν
ἀπ' αἰῶνος· Μωσῆς μὲν γὰρ
πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν· ὅτι
προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν

ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε
κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ
πρὸς ὑμᾶς. ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ
ἥτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προ-
φήτου ἐκείνου· ἐξολοθρευθή-
σεται ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ πάντες
δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ
καὶ τῶν καθεξῆς· ὅσοι ἐλάλησαν
καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας
ταύτας. ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προ-
φητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς
διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν λέγων πρὸς Ἀβραάμ·
καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλο-
γηθήσονται πᾶσαι αἱ πατρι-
αὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ὁ θεὸς
ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ
Ἰησοῦν· ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦν-
τα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν
ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν
ὑμῶν. τέλος λαλούντων δὲ
αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστη-
σαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρα-
τηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σα-
δουκαῖοι· διαπονούμενοι

ἀπὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λα-
ὸν· καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰῦ
τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν·
καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖ-
ρας· καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς
τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤ-
δη· πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάν-
των τὸν λόγον ἐπίστευσαν·
καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν
ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέν-
τε. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον
συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρ-
χοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέ-
ρους καὶ γραμματεῖς ἐν ἱλημ·
καὶ ἄνναν τὸν ἀρχιερέα· καὶ
καϊάφαν· καὶ ἰωάννην· καὶ
ἀλέξανδρον· καὶ ὅσοι ἦσαν
ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ· καὶ
στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ ἐ-
πυνθάνοντο· ἐν ποίᾳ δυ-
νάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐ-
ποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς· τό-
τε πέτρος πλησθεὶς πνς
ἁγίου· εἶπεν πρὸς αὐτούς·
ἄρχοντες τοῦ λαοῦ· καὶ πρεσ

βύτεροι τοῦ ἰηλ· εἰ ἡμεῖς σή
μερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ
εὐεργεσίᾳ ἀνου ἀσθενοῦς· ἐν
τίνι οὗτος σέσωσται· γνωστὸν
ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ
τῷ λαῷ ἰηλ· ὅτι ἐν τῷ ὀνόμα
τι ιυ χυ τοῦ ναζωραίου· ὃν
ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· ὃν ὁ θς ἤγει
ρεν ἐκ νεκρῶν· ἐν τούτῳ οὗ
τος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν
ὑγιής· τέ(λος) οὗτός ἐστιν ὁ λίθος
ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν
οἰκοδομούντων· ὁ γενόμε
νος εἰς κεφαλὴν γωνίας·
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ
ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά
ἐστιν ἕτερον τὸ δεδομένον ἐν
ἀνοις· ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς·
Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ πέτρου
παρρησίαν καὶ ἰωάννου· κ(αὶ)
καταλαβόμενοι ὅτι ἄνοι ἀ
γράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται·
ἐθαύμαζον· ἐπεγίνωσκόν
τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ ιυ ἦσαν·
τόν τε ἄνον βλέποντα σὺν

[illegible] θεωροῦντες [illegible]

αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν τεθεραπευ-
μένον· οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν·
Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ
συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέ-
βαλλον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες·
τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τού-
τοις· ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν ση-
μεῖον γέγονεν δι᾽ αὐτῶν πᾶ-
σι τοῖς κατοικοῦσιν ἱλημ φα-
νερόν· καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρ-
νήσασθαι· ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖ-
ον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν· ἀ-
πειλῇ ἀπειλησόμεθα αὐτοῖς
μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων· καὶ
καλέσαντες αὐτούς· παρήγ-
γειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου
μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰῦ· ὁ δὲ
Πέτρος καὶ ἰωάννης ἀποκρι-
θέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον·
εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ
θῦ· ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ
τοῦ θῦ· κρίνατε· οὐ δυνάμε-
θα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠ-

κούσαμεν μὴ λαλεῖν· οἱ δὲ
προσαπειλησάμενοι ἀ-
πέλυσαν αὐτούς· μηδὲν δὲ ε-
ὑρίσκοντες· τὸ πῶς κολά-
σωνται αὐτοὺς διὰ τὸν λαόν·
ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν
θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν γὰρ
ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα
ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γεγόνει τὸ σημεῖ-
ον τοῦτο τῆς ἰάσεως· τέλος· ἀρχ. ἀ- ΙΒ
πολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς
τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν
ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον· οἱ
δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν
ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ
εἶπον· δέσποτα σὺ ὁ θεὸς ὁ ποι-
ήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ πάν-
τα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὁ διὰ στόμα-
τος Δαυὶδ παιδός σου εἰπών·
ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη· καὶ λα-
οὶ ἐμελέτησαν κενά· παρέ-
στησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν

ἐπὶ τὸ αὐτό· κατὰ τοῦ κ(υρίο)υ καὶ
κατὰ τοῦ χ(ριστο)ῦ αὐτοῦ· συνήχθη
σαν γὰρ ἐπ᾽ ἀληθείας ἐπὶ τὸν
ἅγιον παῖδά σου ἰ(ησοῦ)ν· ὃν ἔχρισας·
ἡρώδης τε καὶ πόντιος πιλᾶ
τος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς ἰσ(ρα)ήλ·
ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ
βουλή σου προώρισε γενέσθαι·
καὶ τὰ νῦν κ(ύρι)ε ἔπιδε ἐπὶ τὰς
ἀπειλὰς αὐτῶν· καὶ δὸς τοῖς
δούλοις σου μετὰ παρρησίας
πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου·
ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν
σε εἰς ἴασιν· καὶ σημεῖα καὶ τέ
ρατα γίνεσθαι· διὰ τοῦ ὀνόμα
τος τοῦ ἁγίου παιδός σου ἰ(ησο)ῦ·
καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσα
λεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συ
νηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν
ἅπαντες πν(εύματο)ς ἁγίου· καὶ ἐ
λάλουν τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ με
τὰ παρρησίας· λε τοῦ δὲ πλή
θους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ
καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐ
δὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐ

τῶ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν
αὐτοῖς ἅπαντα κοινά· καὶ
μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν
τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι·
τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυ̅ ιυ̅·
χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάν
τας αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ἐνδεής
τις ὑπῆρχεν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ
κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑ
πῆρχον· πωλοῦντες ἔφερο
τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκο
μένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς
πόδας τῶν ἀποστόλων· δι
εδίδοτο δὲ ἑκάστῳ καθό τις
χρείαν εἶχεν· ἰωσὴς δὲ ὁ ἐπι
κληθεὶς βαρνάβας ὑπὸ τῶν
ἀποστόλων· ὅ ἐστιν μεθερμη
νευόμενον υἱὸς παρακλήσε
ως· λευΐτης κύπριος τῷ γέ
νει· ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ·
πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆ
μα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς
πόδας τῶν ἀποστόλων·
Ἀνὴρ δέ τις ἀνανίας ὀνόματι
σὺν σαπφείρᾳ τῇ γυναικὶ

αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα· καὶ
ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς·
συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι·
παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀπο-
στόλων ἔθηκεν· εἶπεν δὲ ὁ
Πέτρος· ἀνανία· διατί ἐπλήρω-
σεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν
σου ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον· καὶ νοσφίσασθαί σε ἀπὸ
τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου· οὐχὶ
μένον σοὶ ἔμενεν· καὶ πραθὲν
ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν;
τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ
πρᾶγμα τοῦτο· οὐκ ἐψεύσω ἀν-
θρώποις· ἀλλὰ τῷ θεῷ· ἀκού-
ων δὲ ὁ ἀνανίας τοὺς λόγους
τούτους· πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ
ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάν-
τας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα·
ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συ-
νέστειλαν αὐτόν· καὶ ἐξενέγκαν-
τες ἔθαψαν· ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν
τριῶν διάστημα· καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς· εἰσῆλ

δῶν· ἀπεκρίθη δὲ αὐτή· ὁ πέ-
τρος· εἰπέ μοι εἰ τοσούτου
τὸ χωρίον ἀπέδοσθε· ἡ δὲ
εἶπεν· ναὶ τοσούτου· ὁ δὲ Πέ-
τρος εἶπεν πρὸς αὐτήν· τί
ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειρά-
σαι τὸ πνεῦμα κυρίου· ἰδοὺ οἱ πόδες
τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου
ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε·
ἔπεσε δὲ παραχρῆμα πα-
ρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέ-
ψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεα-
νίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν·
καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς
τὸν ἄνδρα αὐτῆς· καὶ ἐγένετο
φόβος μέγας ἐφ᾽ ὅλην τὴν ἐκ-
κλησίαν· καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς ἀκούοντας ταῦτα· τέλ(ος)
Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστό-
λων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρα-
τα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦ-
σαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες
ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶνος· τῶν
δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολ-
λᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ᾽ ἐμεγάλυνε

αὐτοῖς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προ
σετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ·
πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν·
ὥστε κατὰ τὰς πλατείας
ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ
τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κρα
βάττων· ἵνα ἐρχομένου πέ
τρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ
τινὶ αὐτῶν· συνήρχετο δὲ καὶ
τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλε
ων εἰς Ἱερουσαλήμ· φέροντες ἀσθε
νεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθερα
πεύοντο ἅπαντες· ἀναστὰς
δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ
σὺν αὐτῷ· ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν
σαδδουκαίων· ἐπλήσθησαν
ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖ
ρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστό
λους· καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν
τηρήσει δημοσίᾳ· ἄγγελος δὲ
κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς
θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγα
γών τε αὐτοὺς εἶπε· πορεύ
εσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε

ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ· πάντα
τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης·
Ἀκούσαντες δὲ· εἰσῆλθον ὑπὸ
τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐ
δίδασκον· παραγενόμενος
δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ·
συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ
πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν
υἱῶν ἰσραήλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς
τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐ
τούς· οἱ δὲ ὑπηρέται παραγε
νόμενοι· οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν
τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες
δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες· ὅτι
τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν
κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφα
λείᾳ· καὶ τοὺς φύλακας ἑστῶ
τας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοί
ξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὕρομεν·
ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους
τούτους· ὅ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρα
τηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιε
ρεῖς· διηπόρουν περὶ αὐτῶν
τί ἂν γένοιτο τοῦτο· παραγε
νόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν

ιε

αὐτοῖς· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς
ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ· εἰσὶν ἐν
τῷ ἱερῷ ἑστῶτες καὶ διδάσκον
τες τὸν λαόν· τότε ἀπελθὼν
Ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέ
ταις· ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ
βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν·
ἵνα μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες
δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνε
δρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς
ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· οὐ παραγ
γελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν
μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόμα
τι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ πεπληρώ
κατε τὴν ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς
ὑμῶν· καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν
ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τού
του· ἀποκριθεὶς δὲ πέτρος
Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον· πειθαρ
χεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις· ὁ
θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν
ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρε
μάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον
ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε
τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ· δοῦναι μετάνοι

νοιαν τῷ ἰηλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρ
τιῶν· καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν αὐτοῦ
μάρτυρες τῶν ῥημάτων τού
των· καὶ τὸ πνα δὲ τὸ ἅγιον ὃ
ἔδωκεν ὁ θς τοῖς πειθαρχοῦ
σιν αὐτῷ· τέλ οἱ δὲ ἀκούσαντες
διεπρίοντο· καὶ ἐβουλεύοντο
ἀνελεῖν αὐτούς· ἀναστὰς δέ
τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖ
ος ὀνόματι γαμαλιήλ· νομο
διδάσκαλος τίμιος παντὶ
τῷ λαῷ· ἐκέλευσεν ἔξω βρα
χύ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆ
σαι· εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· ἄν
δρες ἰσραηλῖται· προσέχετε
ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνοις τούτοις·
τί μέλλετε πράσσειν· πρὸ γὰρ
τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη θευ
δᾶς· λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν·
ᾧ προσεκλίθη ἀριθμὸς ἀνδρ
ῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέ
θη· καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθον
το αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένον
το εἰς οὐδέν· μετὰ τοῦτον ἀνέ
στη ἰούδας ὁ γαλιλαῖος ἐν ταῖς

ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς·
καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν
ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀ-
πώλετο· καὶ πάντες ὅσοι ἐ-
πείθοντο αὐτῷ διεσκορπί-
σθησαν· καὶ τὰ νῦν λέγω ὑ-
Μῖν· ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
τούτων· καὶ ἐάσατε αὐτούς·
ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ ἢ
τὸ ἔργον τοῦτο· καταλυθήσε-
ται· εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστιν· οὐ δύνα-
σθε καταλῦσαι αὐτό· μήπο-
τε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε·
ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσ-
Καλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους·
δείραντες παρήγγειλαν μὴ
λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ·
καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς· οἱ μὲν
οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες·
ἀπὸ προσώπου τοῦ συνε-
δρίου· ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτι-
μασθῆναι· πᾶσάν τε ἡμέ-
ραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον·
οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες·

ιϛ

καὶ εὐαγγελιζόμενοι ἰν̄ χν̄·
ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις
πληθυνόντων τῶν μαθη-
τῶν· ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν
ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς ἑβραί-
ους· ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν
τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ
αἱ χῆραι αὐτῶν· προσκα-
λεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ
πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον·
οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλεί-
ψαντας τὸν λόγον τοῦ θῦ· δια-
κονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέ-
ψασθε οὖν ἀδελφοὶ ἄνδρας
ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ·
πλήρεις πνς̄ ἁγίου καὶ σοφί-
ας οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς
χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ
προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ
τοῦ λόγου προσκαρτερήσω-
μεν· καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπι-
ον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ
ἐξελέξαντο στέφανον· ἄνδρα
πλήρη πίστεως καὶ πνς̄ ἁγίου
καὶ φίλιππον· καὶ πρόχορον

καὶ νικάνορα· καὶ τίμωνα· καὶ
παρμενᾶν· καὶ νικόλαον· προ
σήλυτον ἀντιοχέα· οὓς ἔστησα
ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ
προσευξάμενοι ἐπέθηκαν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας· καὶ ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ ηὔξανε· καὶ ἐπληθύνε
το ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν
ἐν ἰερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος
τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πί
στει· τέλος καὶ ἀρχή στέφανος δὲ πλήρης
ιζ πίστεως καὶ δυνάμεως· ἐποίει
τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν
τῷ λαῷ· ἀνέστησαν δέ τινες τῶν
ἐκ τῆς συναγωγῆς· τῆς λεγομέ
νης λιβερτίνων καὶ κυρηναίων
καὶ ἀλεξανδρέων· καὶ τῶν ἀπὸ
κιλικίας καὶ ἀσίας· συζητοῦν
τες τῷ στεφάνῳ· καὶ οὐκ ἴσχυον
ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ
πνεύματι ᾧ ἐλάλει· τότε ὑπέβαλον
ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκό
αμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα
βλάσφημα εἰς μωϋσῆν καὶ
τὸν θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν

λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους
καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἐπι
στάντες· συνήρπασαν αὐτὸν
καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον·
ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς
λέγοντας· ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύε
ται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν
κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ
τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ
αὐτοῦ λέγοντος· ὅτι ἰσ̅ ὁ ναζω
ραῖος· οὗτος καταλύσει τὸν τό
πον τοῦτον· καὶ ἀλλάξει τὰ
ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν μωϋσῆς·
καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅ
παντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ
συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου·
εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς· εἰ ἄρα ταῦ
τα οὕτως ἔχει· ὁ δὲ ἔφη· ἄνδρες
ἀδελφοὶ καὶ πρ̅ε̅ς ἀκούσατε·
ὁ θσ̅ τῆς δόξης ὤφθη τῷ πρὶ
ἡμῶν ἀβραάμ· ὄντι ἐν τῇ με
σοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆ
σαι αὐτὸν ἐν χαρράν· καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς

καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου·
καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δεί
ξω· τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλ
Δαίων. κατῴκησεν ἐν Χαρράν·
κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθα
νεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· μετῴκι
σεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην
εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε·
καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονο
μίαν ἐν αὐτῇ· οὐδὲ βῆμα ποδ(ός)·
καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ
εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρ
ματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν· οὐκ ὄντος
αὐτῷ τέκνου· ἐλάλησε δὲ οὕτ(ως) ὁ θ(εό)ς·
Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροι
κον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ· καὶ δουλώ
σουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη
τετρακόσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν
δουλεύσωσιν, κρινῶ ἐγὼ εἶπεν
ὁ θ(εό)ς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσον
ται· καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕ
τως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ
περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ

ὀγδόη· καὶ ὁ ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ·
καὶ ὁ ἰακὼβ τοὺς δώδεκα
πατριάρχας· καὶ οἱ πατρι
άρχαι ζηλώσαντες τὸν ἰωσήφ·
ἀπέδοντο εἰς αἴγυπτον· καὶ
ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐξείλετο
αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψε
ων αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ·
χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον
φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου·
καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγού
μενον ἐπ' αἴγυπτον καὶ ὅλον
τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἦλθεν δὲ λι
μὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν αἰγύπτου·
καὶ χαναὰν καὶ θλίψις μεγά
λη· καὶ οὐχ εὕρισκον χορτάσ
ματα οἱ πατέρες ἡμῶν· ἀκού
σας δὲ ἰακὼβ ὄντα σῖτα
ἐν αἰγύπτῳ· ἐξαπέστειλεν
τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον·
καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρί
σθη ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτοῦ· καὶ φανερὸν ἐγένετο
τῷ φαραὼ τὸ γένος τοῦ ἰω
σήφ· ἀποστείλας δὲ ἰωσὴφ

μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ Ἰακὼβ καὶ πᾶσαν τὴν
συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἑβδο-
μήκοντα πέντε· Κατέβη
δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον· καὶ
ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν· καὶ μετετέθησαν εἰς
Συχὲμ. καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ
μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ
τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν
υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ· Κα-
θὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς
ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ θεὸς
τῷ Ἀβραάμ. ηὔξησεν ὁ λαὸς
καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ·
ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς
ἕτερος· ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ·
οὗτος κατασοφισάμενος
τὸ γένος ἡμῶν· ἐκάκωσε
τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ
ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη
αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι·
Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς
καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ· ὃς ἀνε-
τράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ

οἴκῳ τοῦ πατρός· ἐκτεθέντα
δὲ αὐτὸν ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυ
γάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέ
ψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν·
Καὶ ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς πα
σῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ
δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔρ
γοις· ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ
τεσσαρακονταετὴς χρόνος·
ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐ
τοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελ
φοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ
ἰδών τινα ἀδικούμενον ἠ
μύνατο· καὶ ἐποίησεν ἐκδί
κησιν τῷ καταπονουμένῳ·
πατάξας τὸν Αἰγύπτιον· ἐ
νόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀ
δελφοὺς αὐτοῦ· ὅτι ὁ θεὸς διὰ
χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς
σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν· τῇ
τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐ
τοῖς μαχομένοις· καὶ συνή
λασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην
εἰπών· ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε
ὑμεῖς· ἱνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλους·

ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀ-
πώσατο αὐτὸν εἰπών· τίς
σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ
δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς. μὴ ἀνε-
λεῖν με σὺ θέλεις. ὃν τρόπον
ἀνεῖλες χθὲς τὸν αἰγύπτιον;
Ἔφυγε δὲ μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ
τούτῳ· καὶ ἐγένετο πάροικος
ἐν γῇ μαδιάμ· οὗ ἐγέννησεν
υἱοὺς δύο· καὶ πληρωθέντων
ἐτῶν τεσσαράκοντα. ὤφθη
αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους
σινᾶ ἄγγελος κυ ἐν φλογὶ πυ-
ρὸς βάτου· ὁ δὲ μωϋσῆς ἰδὼν.
Ἐθαύμασεν τὸ ὅραμα· προ-
σερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανο-
ῆσαι. ἐγένετο φωνὴ κυ πρὸς
αὐτόν· ἐγὼ ὁ θς τῶν πατέρων σου.
ὁ θς ἀβραάμ. καὶ ὁ θς ἰσαάκ·
καὶ ὁ θς ἰακώβ· ἔντρομος
δὲ γενόμενος μωϋσῆς· οὐκ ἐ-
τόλμα κατανοῆσαι· εἶπεν
δὲ αὐτῷ ὁ κς· λῦσον τὸ ὑπό-
δημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ
τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας· γῆ ἁγία

ἐστίν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκω
σιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύ
πτῳ· καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν
ἤκουσα· καὶ κατέβην ἐξελέ
σθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο
ἀποστελῶ σε εἰς αἴγυπτον· τοῦ
τον τὸν μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαν
το εἰπόντες· τίς σε κατέστη
σεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐ
φ' ἡμᾶς· τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχον
τα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν·
ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος
αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ· οὗτος ἐξή
γαγεν αὐτούς· ποιήσας τέρα
τα καὶ σημεῖα ἐν γῇ αἰγύπτῳ
καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· καὶ
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἔτη τεσσαράκοντα·
οὗτός ἐστιν ὁ μωϋσῆς ὁ εἰπὼν
τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ· προφήτην
ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς
ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦν
τος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ καὶ

τῶν πατέρων ἡμῶν· ὅστις ἐ
δέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι
ἡμῖν· ᾧ οὐκ ἠθέλησαν
ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέ
ρες ἡμῶν· ἀλλ᾽ ἀπώσαντο καὶ ἐ
στράφησαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
εἰς Αἴγυπτον· εἰπόντες τῷ
Ἀαρών· ποίησον ἡμῖν θεοὺς
οἳ προπορεύσονται ἡμῶν·
ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος ὃς ἐξήγα
γεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ·
καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡ
μέραις ἐκείναις· καὶ ἀνήγαγον
θυσίαν τῷ εἰδώλῳ· καὶ εὐφραί
νοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χει
ρῶν αὐτῶν· ἔστρεψε δὲ ὁ θεὸς
καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λα
τρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ·
καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ
τῶν προφητῶν· μὴ σφάγια
καὶ θυσίας προσηνέγκατε
μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν
τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραήλ; καὶ ἀνε
λάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ·

[illegible] προφ(ητῶν)

καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ῥεμφάν·
τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε
προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοι
κιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα βαβυ
λῶνος· ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυ
ρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς διετάξα
το ὁ λαλῶν τῷ μωϋσῇ· ποιῆ
σαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν
ἑωράκει· ἣν καὶ εἰσήγαγον δι
αδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν·
μετὰ ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει
τῶν ἐθνῶν· ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς
ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων·
ἕως τῶν ἡμερῶν δαυίδ· ὃς εὗ
ρε χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνω
μα τῷ θεῷ ἰακώβ· σολομὼν
δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον·
ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποι
ήτοις ναοῖς κατοικεῖν· κα
θὼς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός
μοι θρόνος· ἡ δὲ γῆ ὑποπό
διον τῶν ποδῶν μου· ποῖον
οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι λέγει κύριος

ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύ
σεώς μου· οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποί
ησεν πάντα ταῦτα; σκληρο
τράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι
τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν· ὑ
μεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀν
τιπίπτετε· ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ ὑμεῖς· τίνα τῶν οὐκ ἐδίωξαν
οἱ πατέρες ὑμῶν· καὶ ἀπέκτει
ναν τοὺς προκαταγγείλαντας
περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαί
ου· οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται
καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες
ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς
ἀγγέλων· καὶ οὐκ ἐφυλά
ξατε· ἀκούοντες δὲ ταῦτα
διεπρίοντο ταῖς καρδίαις
αὐτῶν· καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόν
τας ἐπ' αὐτόν· ὑπάρχων δὲ
πλήρης πνεύματος ἁγίου· ἀτενίσ
ας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν θεοῦ
καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ
καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς
οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους· καὶ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶ
τα

προ
φητῶν

τοῦ θεοῦ· κράξαντες δὲ φω
νῇ μεγάλῃ· συνέσχον τὰ ὦτα
αὐτῶν· καὶ ὥρμησαν ὁμοθυ
μαδὸν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐκβαλόν
τες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθο
βόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέ
θεντο τὰ ἱμάτια παρὰ τοὺς
πόδας νεανίου καλουμένου
σαύλου· καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν
στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ
λέγοντα· κύριε ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦ
μά μου· θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκρα
ξε φωνῇ μεγάλῃ· κύριε μὴ στήσῃς
αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην·
καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη· τέλος
σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ
ἀναιρέσει αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς
μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν
ἐν ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ
διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώ
ρας τῆς ἰουδαίας καὶ σαμα
ρείας· πλὴν τῶν ἀποστόλων·
συνεκόμισαν δὲ τὸν στέφανον
ἄνδρες εὐλαβεῖς· καὶ ἐποίη

σαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ·
σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκ
κλησίαν· κατὰ τοὺς οἴκους
εἰσπορευόμενος· σύρων τε
ἄνδρας καὶ γυναῖκας· παρε
δίδου εἰς φυλακήν· οἱ μὲν οὖν
διασπαρέντες διῆλθον εὐαγ
κε ιη γελιζόμενοι τὸν λόγον· φι
λιππος δὲ κατελθὼν εἰς πό
λιν τῆς σαμαρείας· ἐκήρυσ
σεν αὐτοῖς τὸν χν̄· προσεῖχον
τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑ
πὸ τοῦ φιλίππου ὁμοθυμα
δόν· ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ
βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει·
πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων
πνεύματα ἀκάθαρτα· βο
ῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχετο·
πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι·
καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν·
καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν
τῇ πόλει ἐκείνῃ· ἀνὴρ δέ τις
ὀνόματι σίμων προϋπῆρχεν
ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστα
τὸ ἔθνος τῆς σαμαρείας·

περὶ σίμωνος τοῦ μάγου ... καὶ βαπτισθέντος ...
ἐπερωτ... πλει...

λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν·
ᾧ προσεῖχον ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου λέγοντες· οὗτός ἐστιν
ἡ δύναμις τοῦ θῦ ἡ μεγάλη·
προσεῖχον δὲ αὐτῷ· διὰ τὸ ἱ-
κανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξε-
στακέναι αὐτούς· ὅτε δὲ ἐπί-
στευσαν τῷ φιλίππῳ εὐαγγε-
λιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασι-
λείας τοῦ θῦ καὶ τοῦ ὀνόματος
ἰῦ χῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες
τε καὶ γυναῖκες· ὁ δὲ σίμων
καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε· καὶ βα-
πτισθεὶς· ἦν προσκαρτερῶν
τῷ φιλίππῳ· θεωρῶν δὲ
δυνάμεις καὶ σημεῖα γινό-
μενα· ἐξίστατο· ἀκούσαντες
δὲ οἱ ἐν ἱεροσολύμοις ἀ-
πόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ σα-
μάρεια τὸν λόγον τοῦ θῦ· ἀ-
πέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν
πέτρον καὶ ἰωάννην· οἵτι-
νες καταβάντες προσηύξα-
το περὶ αὐτῶν ὅπως λάβω-
σι πνᾶ ἅγιον· οὔπω γὰρ ἦν ἐπ

πω οὐδὲ μιᾷ αὐτῶν ἐπιπεπτω-
κός· μόνον δὲ βεβαπτισμέ-
νοι ὑπῆρχον, εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ κυ ιυ· τότε ἐπετίθουν
τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς. καὶ
ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον· τέλος

ιθ Θεασάμενος δὲ ὁ σίμων· ὅτι
διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χει-
ρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· προσήνεγ-
κεν αὐτοῖς χρήματα λέγων·
δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την· ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς
χεῖρας· λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον·

π Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν·
τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη
εἰς ἀπώλειαν· ὅτι τὴν δω-
ρεὰν τοῦ θυ ἐνόμισας διὰ
χρημάτων κτᾶσθαι· οὐκ ἔ-
στι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν
τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδί-
ασου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπι-
ον τοῦ θυ· μετανόησον οὖν
ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύ-
της· καὶ δεήθητι τοῦ θυ εἰ

ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοι
α τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χο
λὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον
ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα. ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ σίμων εἶπεν· δε
ήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
τὸν θν̄· ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ
ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε. οἱ μὲν
οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ
λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ
κῡ· ὑπέστρεψαν εἰς ἱλημ̄· πολ
λάς τε κώμας τῶν σαμαρει
τῶν εὐηγγελίσαντο. ἄγγελ
ος δὲ κῡ ἐλάλησεν πρὸς φίλιπ
πον λέγων· ἀνάστηθι καὶ πο
ρεύου κατὰ μεσημβρίαν· ἐ
πὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαί
νουσαν ἀπὸ ἱλημ̄ εἰς γάζαν·
αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς
ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ αἰ
θίοψ· εὐνοῦχος δυνάστης·
κανδάκης· τῆς βασιλίσσης
αἰθιόπων· ὃς ἦν ἐπὶ πάσης
τῆς γάζης αὐτῆς· ὃς ἐλη
λύθει προσκυνήσων εἰς ἱλημ̄·

ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄγγελος κῡ ἐλάλησε πρὸς φίλιππον·

ἦν τε ὑποστρέφων
καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ
ἅρματος αὐτοῦ· καὶ ἀνεγίνωσκε
τὸν προφήτην ἠσαΐαν· εἶπε
δὲ τὸ πνεῦμα τῷ φιλίππῳ· πρό
σελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἅρμα
τι τούτῳ· προσδραμὼν δὲ
ὁ φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ
ἀναγινώσκοντος τὸν προ
φήτην ἠσαΐαν· καὶ εἶπεν· ἆ
ρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις
ὁ δὲ εἶπεν· πῶς γὰρ ἂν δυναί
μην· ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με·
παρεκάλεσέ τε τὸν φίλιπ
πον· ἀναβάντα καθίσαι σὺν
αὐτῷ· ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γρα
φῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν· ἦν αὕτη·
ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤ
χθη· καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον
τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος
οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα
αὐτοῦ· ἐν τῇ ταπεινώσει
αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη·
τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς δι
ηγήσεται· ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς

γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀποκριθ-
εὶς ὁ εὐνοῦχος· τῷ φιλίππῳ εἶ-
πε· δέομαί σου· περὶ τίνος
ὁ προφήτης λέγει τοῦτο· περὶ
ἑαυτοῦ· ἢ περὶ ἑτέρου τινός·
ἀνοίξας δὲ ὁ φίλιππος τὸ στό-
μα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
τῆς γραφῆς ταύτης· εὐηγγε-
λίσατο αὐτῷ τὸν ἰν̅· ὡς δὲ ἐ-
πορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν·
ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ· καί φησιν
ὁ εὐνοῦχος· ἰδοὺ ὕδωρ· τί κω-
λύει με βαπτισθῆναι· καὶ ἐκέ-
λευσεν στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ
κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ
ὕδωρ· ὅ τε φίλιππος καὶ ὁ
εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐ-
τόν· ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ
ὕδατος· πν̅α κυ̅ ἥρπασε
τὸν φίλιππον· καὶ οὐκ εἶδεν
αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπο-
ρεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαί-
ρων· τέλος φίλιππος δὲ εὑρέ-
θη εἰς ἄζωτον· καὶ διερχόμε-
νος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις

χδ

[illegible] φίλιππ[illegible]

πάσας· ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν
εἰς καισάρειαν· ὁ δὲ σαῦλος
Ἔτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ
φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ
κυ· προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ·
ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς
εἰς δαμασκὸν πρὸς τὰς συνα
γωγάς· ὅπως ἐάν τινας εὕ
ρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας· ἄνδρας
τε καὶ γυναῖκας δεδεμένους,
ἀγάγῃ εἰς ιλημ· ἐν δὲ τῷ πο
ρεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν
τῇ δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης
περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀ
πὸ τοῦ ουνου· καὶ πεσὼν ἐ
πὶ τὴν γῆν ἤκουσε φωνὴν
λέγουσαν αὐτῷ· σαοὺλ σαοὺλ
τί με διώκεις· εἶπε δέ· τίς
εἶ κε· ὁ δὲ κς εἶπεν· ἐγώ εἰμι ις·
ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστη
θι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν·
καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ
ποιεῖν· οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνο
δεύοντες αὐτῷ· εἱστήκεισαν ἐν
νεοί· ἀκούοντες μὲν

τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεω
ροῦντες· ἠγέρθη δὲ ὁ σαῦλος·
ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων
τε τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· οὐ
δένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦν
τες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς δα
μασκόν· καὶ ἦν ἡμέρας τρ(εῖς)
μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν
οὐδὲ ἔπιεν· ἦν δέ τις μαθη
τὴς ἐν δαμασκῷ ὀνόματι
Ἀνανίας· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν
ὁ κς ἐν ὁράματι· ἀνανία· ὁ δὲ
εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ κε· ὁ δὲ κς πρὸς
αὐτόν· ἀναστὰς πορεύθητι
ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμέ
νην εὐθεῖαν· καὶ ζήτησον
ἐν οἰκίᾳ ἰούδα σαῦλον ὀνό
ματι ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προ
σεύχεται· καὶ εἶδεν ἐν ὁράμα
τι ἄνδρα ὀνόματι ἀνανίαν·
εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα
αὐτῷ χεῖρας ὅπως ἀναβλέ
ψῃ· ἀπεκρίθη δὲ ἀνανίας·
Κε ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν πε
ρὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ὅσα

καὶ κακὰ ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις
σου ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὧδε ἔχει ἐξου-
σίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων
δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικα-
λουμένους τὸ ὄνομά σου. εἶ-
πεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος· πο-
ρεύου ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι
ἐστὶν οὗτος· τοῦ βαστάσαι τὸ
ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν
καὶ βασιλέων. υἱῶν τε Ἰσραήλ·
ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ. ὅσα
δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός
μου παθεῖν. ἀπῆλθεν δὲ
Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν. καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν
τὰς χεῖρας. εἶπεν· Σαοὺλ ἀ-
δελφέ· ὁ κύριος ἀπέσταλκέ με ὁ ὀ-
φθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου·
ὅπως ἀναβλέψῃς. καὶ πλη-
σθῇς πνεύματος ἁγίου. καὶ εὐθέως
ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες· ἀνέ-
βλεψέν τε καὶ ἀναστὰς ἐβαπτί-
σθη. καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυ-
σεν· τέλ(ος) ἀρχ(ή) Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος

κβ

[illegible] Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος

μετὰ τῶν ἐν δαμασκῶ μαθη
τῶν ἡμέρας τινάς· καὶ εὐθέως
ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσ
σε τὸν χν̄· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ· ἐξίσταντο δὲ πάντες
οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗ
τός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν ἱλημ
τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνο
μα τοῦτο· καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐ
λήλυθεν· ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς
ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; σαῦ
λος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο·
καὶ συνέχυνε τοὺς ἰουδαίους
τοὺς κατοικοῦντας ἐν δαμα
σκῶ· συμβιβάζων ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ χς̄· ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέ
ραι ἱκαναί· συνεβουλεύσαντο
οἱ ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώ
σθη δὲ τῷ σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐ
τῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας
ἡμέρας τε καὶ νυκτός· ὅπως αὐ
τὸν ἀνέλωσι· λαβόντες δὲ αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ νυκτός· καθῆκαν
διὰ τοῦ τείχους· χαλάσαντες
ἐν σπυρίδι· παραγενόμενος δὲ

ὁ σαῦλος ἐν ἰλ̅ῆμ. ἐπειρᾶτο
κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς·
καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐ
τόν· μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ
μαθητής· βαρνάβας δὲ
ἐπιλαβόμενος αὐτὸν· ἤγαγε
πρὸς τοὺς ἀποστόλους· καὶ
διηγήσατο αὐτοῖς· πῶς ἐν
τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν κ̅ν̅· καὶ ὅτι
ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ πῶς ἐν
δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κ̅υ̅ ι̅υ̅· καὶ
Ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος·
εἰς ἰλ̅ῆμ· καὶ παρρησιαζόμενος·
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κ̅υ̅ ι̅υ̅· ἐλά
λει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς
ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν
αὐτὸν ἀνελεῖν· ἐπιγνόντες
δὲ οἱ ἀδελφοὶ· κατήγαγον εἰς
καισάρειαν· καὶ ἐξαπέστειλα
αὐτὸν εἰς ταρσόν· αἱ μὲν οὖν
Ἐκκλησίαι·· καθ' ὅλης τῆς ἰου
δαίας καὶ γαλιλαίας καὶ σα
μαρείας εἶχον εἰρήνην· οἰκο
δομούμεναι καὶ πορευόμεναι

μαι τῷ φόβῳ τοῦ κυ̅· καὶ τῇ
παρακλήσει τοῦ ἁγίου πν̅ς
ἐπληθύνοντο. τέ(λος) ἀρ(χή) ἐγένετο
Δὲ πέτρον διερχόμενον διὰ
πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς
τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντ(ας)
λύδδαν· εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον
τινά· αἰνέαν ὀνόματι· ἐξ ἐτῶν
ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβ-
βάτῳ· ὃς ἦν παραλελυμένος·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πέτρος· αἰ-
νέα· ἰᾶταί σε ἰς̅ χς̅· ἀνάστη-
θι καὶ στρῶσον σεαυτῷ· καὶ εὐ-
θέως ἀνέστη· καὶ εἶδον αὐτὸν
πάντες οἱ κατοικοῦντες
λύδδαν καὶ τὸν σαρωνᾶν·
οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν
κν̅· ἐν ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθή-
τρια· ὀνόματι ταβιθά· ἣ δι-
ερμηνευομένη λέγεται δορκάς·
αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν καὶ
ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει· ἐ-
γένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ-
κείναις· ἀσθενήσασαν αὐτὴν
ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐ-

κγ

τὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ·
ἐγγὺς δὲ οὔσης λύδδης τῇ ἰόππῃ
οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι
πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ· ἀπέστει-
λαν πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦν-
τες· μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως
αὐτῶν· ἀναστὰς δὲ πέτρος·
Συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγε-
νόμενον, ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπε-
ρῷον· καὶ παρέστησαν πᾶσαι
αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπι-
δεικνύμεναι χιτῶνας καὶ
ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν,
οὖσα ἡ δορκάς· ἐκβαλὼν δὲ ἔ-
ξω πάντας ὁ πέτρος· θεὶς τὰ
γόνατα προσηύξατο· καὶ
ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶ-
πε· ταβιθά, ἀνάστηθι· ἡ
δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον
ἀνεκάθισε· δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖ-
ρα, ἀνέστησεν αὐτήν· φωνή-
σας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χή-
ρας· παρέστησεν αὐτὴν ζῶ-
σαν· γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅ-

λης τῆς ἰόππης· καὶ πολ
λοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κ(ύριο)ν. κγ
ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖ
ναι αὐτὸν ἐν ἰόππῃ· παρά
τινι σίμωνι βυρσεῖ. ἀρχ(ή) ἀνὴρ
δέ τις ἦν ἐν καισαρείᾳ· ὀνόμα κδ
τι κορνήλιος· ἑκατοντάρχης
ἐκ σπείρας τῆς καλουμένης
ἰταλικῆς· εὐσεβὴς καὶ φο
βούμενος τὸν θ(εὸ)ν σὺν παν
τὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ποιῶν τε
ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ
λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θ(εο)ῦ
διὰ παντός· εἶδεν ἐν ὁράμα
τι φανερῶς ὡσεὶ ὥραν ἐνά
την τῆς ἡμέρας· ἄγγελον τοῦ
θ(εο)ῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν
καὶ εἰπόντα αὐτῷ· κορνή
λιε· ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ
ἔμφοβος γενόμενος· εἶπε·
τί ἐστι κ(ύρι)ε· εἶπε δὲ αὐτῷ· αἱ
προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεη
μοσύναι σου, ἀνέβησαν εἰς
μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ
θ(εο)ῦ· καὶ νῦν πέμψον εἰς ἰόππην

ἄνδρας· καὶ μετάπεμψαι
σίμωνα τὸν ἐπικαλούμε
νον πέτρον· οὗτος ξενίζε
ται παρά τινι σίμωνι βυρ
σεῖ· ᾧ ἐστιν οἰκία παρὰ θά
λασσαν· ὡς δὲ ἀπῆλθεν
ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ κορνηλίῳ·
φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν
αὐτοῦ· καὶ στρατιώτην εὐσε
βῆ τῶν προσκαρτερούντων
αὐτῷ· καὶ ἐξηγησάμενος
αὐτοῖς ἅπαντα· ἀπέστειλεν
αὐτοὺς εἰς τὴν ἰόππην· τῇ
δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων
ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζό
των· ἀνέβη πέτρος ἐπὶ τὸ
δῶμα προσεύξασθαι περὶ
ὥραν ἕκτην· ἐγένετο δὲ πρόσ
πεινος· καὶ ἤθελε γεύσασθαι·
παρασκευαζόντων δὲ ἐκεί
νων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκ
στασις· καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν
ἀνεῳγμένον· καὶ καταβαῖ
νον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς
ὀθόνην μεγάλην· τέσσαρσι

ἀρχαῖς δεδεμένον· καὶ καθι
έμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν ᾧ ὑ
πῆρχεν πάντα τὰ τετρά
ποδα τῆς γῆς· καὶ τὰ θηρί
α· καὶ τὰ ἑρπετά· καὶ τὰ πε
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο
φωνὴ πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς
Πέτρε· θῦσον καὶ φάγε· ὁ δὲ πέ
τρος εἶπε· μηδαμῶς κύριε· ὅ
τι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοι
νὸν ἢ ἀκάθαρτον· καὶ φωνὴ
πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν·
ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοί
νου· τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς·
καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦ
ος τὸν οὐρανόν· τέλος· ὡς δὲ ἐν ἑ
Αυτῷ διηπόρει ὁ πέτρος· τί ἂν
εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε· καὶ ἰδοὺ
οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀ
πὸ τοῦ κορνηλίου· διερωτή
σαντες τὴν οἰκίαν σίμωνος·
ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα·
καὶ φωνήσαντες ἐπυνθά
νοντο· εἰ σίμων ὁ καλούμενος
πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται·

Τοῦ δὲ πέτρου διενθυμουμένου
περὶ τοῦ ὁράματος. εἶπεν
αὐτῷ τὸ πνεῦμα· ἰδοὺ ἄνδρες
ζητοῦσί σε· ἀλλὰ ἀναστὰς
κατάβηθι καὶ πορεύου σὺν
αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμε-
νος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐ-
κε τούς· ἀρχ Καταβὰς δὲ πέτρος
πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· ἰδοὺ
ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰ-
τία δι' ἣν πάρεστε· οἱ δὲ εἶπον·
κορνήλιος ἑκατόνταρχης
ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος
τὸν θεόν· μαρτυρούμενός τε
ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν ἰ-
ουδαίων· ἐχρηματίσθη
ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψα-
σθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ·
εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς
ἐξένισεν· τῇ δὲ ἐπαύριον
ὁ πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς·
καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν
ἀπὸ ἰόππης συνῆλθον αὐ-
τῷ· καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθ

εἰς τὴν καισάρειαν· ὁ δὲ κορ
νήλιος ἦν προσδοκῶν αὐ
τούς· συγκαλεσάμενος τοὺς
συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀ
ναγκαίους φίλους· ὡς δὲ ἐγέ
Νετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν πέτρον·
συναντήσας αὐτῷ ὁ κορνή
λιος· πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδ(ας)
προσεκύνησεν· ὁ δὲ πέτρος
αὐτὸν ἤγειρεν λέγων· ἀνάστη
θι κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι· καὶ
συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν·
καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας
πολλούς· ἔφη τε πρὸς αὐτούς·
ὑμεῖς ἐπίστασθε· ὡς ἀθέμι
τόν ἐστιν ἀνδρὶ ἰουδαίῳ κολ
λᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλο
φύλῳ· κἀμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν·
μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρ
τον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ ἀναν
τιρρήτως ἦλθον μεταπεμ
φθείς· πυνθάνομαι οὖν τί
νι λόγῳ μετεπέμψασθέ με·
Καὶ ὁ κορνήλιος ἔφη· ἀπὸ τε
τάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης

τῆς ὥρας· ἤμην νηστεύων κ(αὶ)
τὴν ἐννάτην ὥραν· προσευ
χόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου·
ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ· καὶ φησί·
Κορνήλιε· εἰσηκούσθη σου ἡ προ
σευχή· καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ
θ(εο)ῦ· πέμψον οὖν εἰς ἰόππην
καὶ μετακάλεσαι σίμωνα·
ὃς ἐπικαλεῖται πέτρος· οὗ
τος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ σίμω
νος βυρσέως παρὰ θάλασσαν·
ὃς παραγενόμενος λαλήσει
σοι· ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα
πρὸς σέ· σύ τε καλῶς ἐποίη
σας παραγενόμενος· νῦν
Οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον
τοῦ θ(εο)ῦ πάρεσμεν· ἀκοῦσαι
πάντα τὰ προστεταγμέ
να σοι ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ· τέλ(ος) ἀρχ(ή) ἀνοί
κδ ξας δὲ πέτρος τὸ στόμα εἶπεν·
ἐπ' ἀληθείας καταλαμβά
νομαι· ὅτι οὐκ ἔστι προσω
πολήπτης ὁ θ(εό)ς· ἀλλ' ἐν παν

[illegible]

τὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν
καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύ-
νην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι. τὸν
Λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων
κύριος· ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον
ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰου-
δαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισ-
μα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν
τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ἔχρι-
σεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ
δυνάμει· ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν
καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς
καταδυναστευομένους ὑ-
πὸ τοῦ διαβόλου· ὅτι ὁ θεὸς
ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν
Μάρτυρες πάντων, ὧν ἐποί-
ησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰου-
δαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀν-
εῖλον· κρεμάσαντες ἐπὶ ξύ-
λου· τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρε τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι· οὐ

παντὶ τῷ λαῷ· ἀλλὰ μάρτυ
σι τοῖς προκεχειροτονημέ
νοις ὑπὸ τοῦ θῦ ἡμῖν· οἵτινες
συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν
αὐτῷ· μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν· καὶ παρήγγειλεν
ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ δι
αμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ θῦ κρι
τὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· τού
τῳ πάντες οἱ προφῆται μαρ
τυροῦσιν· ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐ
τοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα
εἰς αὐτόν· τέλ ἀρχ ἔτι λαλοῦντος

κζ Τοῦ πέτρου τὰ ῥήματα ταῦ
τα, ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας
τὸν λόγον· καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ
περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλ
θον τῷ πέτρῳ· ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ
ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνς ἐκ
κέχυται· ἤκουον γὰρ αὐτῶν
λαλούντων γλώσσαις· καὶ με
γαλυνόντων τὸν θν· τότε

τῇ παρ τῆς ε̄ ἑβδ [illegible] · λαλοῦντος τοῦ πέτρου [illegible]

ὡς ἐπὶ καθεξῆς [illegible] γέγονε διήγησις [illegible] διακρίσιν πρὸς αὐτ[illegible] καὶ βαρνάβ[ας] ἐκπέμπ[εται] πρὸς τοὺς ἐν ἀντιοχ[είᾳ] ἀδελφούς:—

Ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος· μήτι
τὸ ὕδωρ κωλῦσαι δύναταί
τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τού-
τους· οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;
προσέταξέ τε αὐτοῖς βα-
πτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
κυρίου· τότε ἠρώτησαν αὐτὸν
ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. ἤ-
Κουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ
ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν
ἰουδαίαν· ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐ-
δέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· καὶ
ὅτε ἀνέβη πέτρος εἰς ἱεροσό-
λυμα· διεκρίνοντο πρὸς
αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγον-
τες ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκρο-
βυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες
καὶ συνέφαγες αὐτοῖς· ἀρξά-
Μενος δὲ ὁ πέτρος ἐξετίθετο αὐ-
τοῖς καθεξῆς λέγων· ἐγὼ ἤμην
ἐν πόλει ἰόππῃ προσευχό-
μενος· καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει
ὅραμα· καταβαῖνον σκεῦός τι
ὡς ὀθόνην μεγάλην· τέσσαρ-

σιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἦλθεν ἄχρις
ἐμοῦ· εἰς ἣν ἀτενίσας κα
τενόουν· καὶ εἶδον τὰ τετράπο
δα καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπε
τὰ· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·
ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης
μοι· ἀναστὰς πέτρε· θῦσον
καὶ φάγε· εἶπον δὲ· μηδαμῶς
κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρ
τον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς
τὸ στόμα μου· ἀπεκρίθη δέ
μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν,
σὺ μὴ κοίνου· τοῦτο δὲ ἐγένε
το ἐπὶ τρεῖς· καὶ πάλιν ἀνε
σπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐ
ρανόν· καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς·
τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμην· ἀπε
σταλμένοι ἀπὸ καισαρείας·
πρός με· εἶπεν δέ μοι τὸ πνεῦ
μα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν δια
κρινόμενον· ἦλθον δὲ καὶ οἱ
ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι· καὶ εἰσήλθο

μεν ἐς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός·
ἀπήγγειλέ ... ἡμῖν πῶς
εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα
αὐτῷ· ἀπόστειλον εἰς ἰ-
όππην ἄνδρας καὶ μετάπεμ-
ψαι σίμωνα τὸν ἐπικαλού-
μενον πέτρον, ὃς λαλήσει
ῥήματα πρὸς σέ· ἐν οἷς σω-
θήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου·
Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν·
ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ'
αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς
ἐν ἀρχῇ· ἐμνήσθην δὲ τοῦ
ῥήματος κυρίου ὡς ἔλεγεν· ἰω-
άννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδα-
τι· ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε
ἐν πνεύματι ἁγίῳ· εἰ οὖν τὴν ἴσην
δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς
ὡς καὶ ἡμῖν· πιστεύσασιν
ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστόν· ἐγὼ δὲ τίς
ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν
θεόν· ἀκούσαντες δὲ ταῦτα
Ἡσύχασαν· καὶ ἐδόξαζον τὸν
θεὸν λέγοντες· ἄρα γε καὶ τοῖς

[illegible]

κυ(ριακῇ) τῆς σαμαρείτ(ιδος)

ἔθνεσιν ὁ θ(εὸ)ς τὴν μετάνοιαν ἔ
δωκεν εἰς ζωήν· οἱ μὲν οὖν
διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλί- κη αρχ(ή)
ψεως τῆς γενομένης ἐπὶ στεφά
νῳ διῆλθον ἕως φοινίκης
καὶ κύπρου καὶ ἀντιοχείας·
μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον
εἰ μὴ μόνον ἰουδαίοις· ἦσαν
δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες κύ
πριοι καὶ κυρηναῖοι· οἵτινες
εἰσελθόντες εἰς ἀντιόχειαν ἐ
λάλουν πρὸς τοὺς ἑλληνιστάς·
εὐαγγελιζόμενοι τὸν κ(ύριο)ν ἰ(ησοῦ)ν· καὶ
ἦν χεὶρ κ(υρίο)υ μετ' αὐτῶν· πολύς τε
ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρε
ψεν ἐπὶ τὸν κ(ύριο)ν· ἠκούσθη δὲ
ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκ
κλησίας τῆς ἐν ἱεροσολύμοις
περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλα
ν βαρνάβαν διελθεῖν ἕως ἀν
τιοχείας· ὃς παραγενόμενος·
καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ·
ἐχάρη· καὶ παρεκάλει πάντ(ας)
τῇ προθέσει τῆς καρδίας
προσμένειν τῷ κ(υρί)ῳ· ὅτι ἦν ἀν(ὴρ)

ἀνὴρ ἀγαθὸς· καὶ πλήρης πνεύματος
ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσε-
τέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ·
Ἐξῆλθε δὲ εἰς ταρσὸν ὁ βαρνά-
βας· ἀναζητῆσαι σαῦλον·
καὶ εὑρὼν αὐτὸν· ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς ἀντιόχειαν· ἐγένετο δὲ αὐ-
τοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆ-
ναι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι
ὄχλον ἱκανόν· χρηματίσαι
τε πρῶτον ἐν ἀντιοχείᾳ τοὺς
μαθητὰς χριστιανούς· ἐν
Ταύταις ταῖς ἡμέραις κατῆλ-
θον ἀπὸ ἱεροσολύμων προ-
φῆται εἰς ἀντιόχειαν· ἀναστὰς
δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι ἄγαβος·
ἐσήμαινε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν
μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην
τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ
ἐγένετο ἐπὶ κλαυδίου καίσα-
ρος· τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς
Εὐπορεῖτό τις· ὥρισαν ἕκαστος
αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ ἰου-
δαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίη-

ησαν· ἀποστείλαντες πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χει-
ρὸς βαρνάβα καὶ σαύλου.
κθ Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐ-
πέβαλεν ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
τὰς χεῖρας· κακῶσαι τινὰς
τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας·
ἀνεῖλεν δὲ ἰάκωβον τὸν ἀ-
δελφὸν ἰωάννου μαχαίρα·
ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς
ἰουδαίοις· προσέθετο συλλα-
βεῖν καὶ πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ
ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ
πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν·
παραδοὺς τέσσαρσι τετρα-
δίοις στρατιωτῶν· φυλάσσειν
αὐτὸν· βουλόμενος μετὰ τὸ
πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ
λαῷ· ὁ μὲν οὖν πέτρος ἐτηρεῖτο
ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν
ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς
ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν ὑ-
πὲρ αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἔμελλεν
αὐτὸν προάγειν ὁ ἡρώδης· τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ πέτρος κοι

μώμενος μεταξὺ δύο στρατι
ωτῶν δεδεμένος ἁλύσεσι
δυσί· φύλακές τε πρὸ τῆς θύ
ρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν·
Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη· καὶ
φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήμα
τι· πατάξας δὲ τὴν πλευ
ραν τοῦ πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν
λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ
ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις
ἐκ τῶν χειρῶν· εἶπε τε ὁ ἀγγε
πρὸς αὐτόν· περίζωσαι καὶ
ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου·
ἐποίησε δὲ οὕτως· καὶ λέγει
αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν
σου καὶ ἀκολούθει μοι· καὶ ἐ
ξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ
οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστιν τὸ γι
νόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου· ἐ
δόκει δὲ ὅραμα βλέπειν· διελ
θόντες δὲ πρώτην φυλακὴν
καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν
πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φε
ρουσαν εἰς τὴν πόλιν ἥτις αὐ
τομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ

ἐξελθόντες προῆλθον ῥύ-
μην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέ-
στη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὁ
Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶ-
πε· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐ-
ξαπέστειλε κύριος τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ· καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς
Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσ-
δοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων·
Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰ-
κίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάν-
νου τοῦ ἐπικαλουμένου Μαρ-
κου· οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροι-
σμένοι καὶ προσευχόμενοι·
Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου
τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος
προσῆλθε παιδίσκη ὑπα-
κοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη· καὶ ἐ-
πιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ
Πέτρου· ἀπὸ τῆς χαρᾶς
οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα·
εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν
ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ
πυλῶνος· οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν
εἶπον· μαίνῃ· ἡ δὲ διϊσχυρί-

… συνιδὼν ὁ Πέτρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν

ζετο οὕτως ἔχειν· οἱ δὲ ἔλεγον·
ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν· ὁ δὲ πέ-
τρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοί-
ξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέ-
στησαν· κατασείσας δὲ αὐτοῖς
τῇ χειρὶ σιγᾶν· διηγήσατο αὐ-
τοῖς· πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν
ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπεν δέ· ἀ-
παγγείλατε ἰακώβῳ καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς ταῦτα· καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον·
γενομένης δὲ ἡμέρας· ἦν τάρα-
χος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατι-
ώταις· τί ἄρα ὁ πέτρος ἐγένετο·
Ηρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν
καὶ μὴ εὑρὼν· ἀνακρίνας τοὺς
φύλακας· ἐκέλευσεν ἀπαχθῆ-
ναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς
ἰουδαίας εἰς τὴν καισάρειαν
διέτριβεν· ἦν δὲ ὁ ἡρώδης θυ-
μομαχῶν τυρίοις καὶ σιδω-
νίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ πα-
ρῆσαν πρὸς αὐτόν· καὶ πεί-
σαντες βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶ-
νος τοῦ βασιλέως ᾐτοῦντο

εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν
τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικ(ῆς)·
τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ ἡρώδης ἐν
δυσάμενος ἐσθῆτα βασιλι
κήν· καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βή
ματος· ἐδημηγόρει πρὸς αὐ
τούς· ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει·
φωνὴ θ(εο)ῦ καὶ οὐκ ἀν(θρώπ)ου· παρα
χρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν
ἄγγελος κ(υρίο)υ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε
δόξαν τῷ θ(ε)ῷ· καὶ γενόμενος
σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν·
ὁ δὲ λόγος τοῦ θ(εο)ῦ ηὔξανε· καὶ
ἐπληθύνετο· ἀρ(χή) βαρνάβας
λα Δὲ καὶ σαῦλος· ὑπέστρεψαν εἰς
ἰ(ερουσα)λὴμ πληρώσαντες τὴν δι
ακονίαν· συμπαραλαβόντες
καὶ ἰωάννην τὸν ἐπικληθέν
τα μάρκον· ἦσαν δέ τινες ἐν
ἀντιοχείᾳ· κατὰ τὴν οὖσαν
ἐκκλησίαν προφῆται καὶ δι
δάσκαλοι· ὅ τε βαρνάβας καὶ
συμεὼν ὁ καλούμενος νίγερ·
καὶ λούκιος ὁ κυρηναῖος·
μαναήν τε ἡρώδου τοῦ τετράρ(χου)

χουσ συντροφοσ και σαυλοσ·
Λειτουργουντων δε αυτων τω
κω και νηστευοντων· ειπεν
το πνα το αγιον· αφορισατε
δη μοι τον βαρναβαν και
τον σαυλον εισ το εργον· ο προσ
κεκλημαι αυτουσ· τοτε νη
στευσαντεσ και προσευξα
μενοι· και επιθεντεσ τασ χει
ρασ αυτοισ απελυσαν· ουτοι
μεν ουν εκπεμφθεντεσ υπο
του πνσ του αγιου· κατηλθον
εισ την σελευκειαν· εκειθεν
δε απεπλευσαν εισ την κυ
προν· και γενομενοι εν σα
λαμινι· κατηγγελλον τον λο
γον του θυ εν ταισ συναγωγαισ
των ιουδαιων· ειχον δε και ιω
αννην υπηρετην· διελθον
τεσ δε την νησον αχρι παφου
ευρον τινα ανδρα μαγον ψευδοπρο
φητην ιουδαιον ω ονομα βαρ
ιησουσ· οσ ην συν τω ανθυπα
τω σεργιω παυλω ανδρι συνε
τω· ουτοσ προσκαλεσαμενοσ

νοσ βαρνάβαν καὶ σαῦλον· ἐπε
ζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον
τοῦ θῦ· ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖσ·
ἐλύμασ ὁ μάγοσ· οὕτωσ γὰρ με
θερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύ
πατον ἀπὸ τῆσ πίστεωσ·
Παῦλοσ δὲ ὁ καὶ σαῦλοσ πλησθεὶσ
πνσ ἁγίου καὶ ἀτενίσασ εἰσ αὐ
τὸν εἶπεν· ὦ πλήρησ παντὸσ
δόλου καὶ πάσησ ῥᾳδιουργί
ασ· υἱὲ διαβόλου· ἐχθρὲ πάσησ
δικαιοσύνησ· οὐ παύσῃ διαστρέ
φων τὰσ ὁδοὺσ κῡ τὰσ εὐθείασ;
καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κῡ ἐπὶ σέ· καὶ
ἔσῃ τυφλὸσ μὴ βλέπων τὸν ἥ
λιον ἄχρι καιροῦ· παραχρῆ
μα δὲ ἔπεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀχλὺσ
καὶ σκότοσ· καὶ περιάγων ἐζή
τει χειραγωγούσ· τότε ἰδὼν ὁ ἀν
θύπατοσ τὸ γεγονὸσ· ἐπίστευ
σεν ἐκπλησσόμενοσ ἐπὶ τῇ
διδαχῇ τοῦ κῡ· τέλ(οσ) ἀρχ(ή) ἀναχθέν
τεσ δὲ ἀπὸ τῆσ πάφου οἱ πε
ρὶ τὸν παῦλον ἦλθον εἰσ πέργ(ην)·

λβ

τῇ δ̄ τῆσ ε̄ ἑβδ· ἐκ τῶν πράξ(εων)· ... ἀναχθέντεσ ἀπὸ τῆσ πάφου οἱ περὶ τὸν·

τῆς παμφυλίας· ἰωάννης
δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν·
ὑπέστρεψεν εἰς ἱεροσόλυμα.
Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς
πέργης, παρεγένοντο εἰς ἀν
τιόχειαν τῆς πισιδίας· καὶ
εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγω
γὴν τῇ ἡμέρα τῶν σαββάτων·
ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνά
γνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προ
φητῶν· ἀπέστειλαν οἱ ἀρχι
συνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγον
τες· ἄνδρες ἀδελφοί· εἴ ἐστι
λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως
πρὸς τὸν λαὸν λέγετε. ἀνα
στὰς δὲ παῦλος καὶ κατασεί
σας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες
ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμε
νοι τὸν θεὸν ἀκούσατε· ὁ θεὸς τοῦ
λαοῦ τούτου ἐξελέξατο τοὺς
πατέρας ἡμῶν· καὶ τὸν λαὸν ὕ
ψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ· ἐν γῇ
αἰγύπτῳ· καὶ μετὰ βραχίονος
ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐ
τῆς· καὶ ὡς τεσσαρακοντα

ἔτη χρόνον ἐτροποφόρησεν
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ κα
θελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ χα
νάαν· κατεκληρονόμησεν
αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ
μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρα
κοσίοις καὶ πεντήκοντα·
ἔδωκε κριτὰς ἕως σαμου
ὴλ τοῦ προφήτου· κἀκεῖθε(ν)
ᾐτήσαντο βασιλέα· καὶ ἔδω
κεν αὐτοῖς ὁ θ(εὸ)ς τὸν σαοὺλ
υἱὸν κίς· ἄνδρα ἐκ φυλῆς βε
νιαμίν· ἔτη τεσσαράκοντα·

Βασι λεῖ α

Καὶ μεταστήσας αὐτὸν· ἤγειρεν
αὐτοῖς τὸν δα(υὶ)δ εἰς βασιλέα·
ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· εὗ
ρον δα(υὶ)δ τὸν τοῦ ἰεσσαί· ἄνδρα
κατὰ τὴν καρδίαν μου· ὃς
ποιήσει πάντα τὰ θελή
ματά μου· τούτου ὁ θ(εὸ)ς ἀπὸ
τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγε
λίαν ἤγαγε τῷ ἰ(σρα)ὴλ σ(ωτη)ρίαν· προ
κηρύξαντος ἰωάννου πρὸ
προσώπου τῆς εἰσόδου αὐ
τοῦ βάπτισμα μετανοίας τῷ

μ(ετ)ὰ αὐτοῦ ἐκτεθέντα ἀπὸ τοῦ ... ὡς ἐπληρ...
ὥθελα τοῦ φω...

ἰ(σρα)ήλ· τέλ(ος) ἀρ(χή)· ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ ἰωάν-
νης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα
με ὑπονοεῖτε· οὐκ εἰμὶ ἐγώ·
ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ· οὗ
οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα
τῶν ποδῶν λῦσαι· ἄνδρες ἀ-
δελφοί· υἱοὶ γένους ἀβραάμ,
καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν
θ(εό)ν· ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύ-
της ἀπεστάλη· οἱ γὰρ κατοικοῦ(ντες)
ἐν ἰ(ερουσα)λὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐ-
τῶν· τοῦτον ἀγνοήσαντες· καὶ
τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν
τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀνα-
γινωσκομένας· κρίναντες
ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν
αἰτίαν θανάτου εὑρόντες· ᾐ-
τήσαντο πιλᾶτον ἀναιρεθῆ-
ναι αὐτόν· ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάν-
τα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα·
καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου·
ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ὁ δὲ θ(εὸ)ς
ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤ-
φθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς
συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς

πρ(ά)ξ(εων)
μα(ρτυρίου)
ἐναντ(ε)λ(εύ)τ(ης)
λ(όγος)

γαλιλαίας εἰς ἱλήμ· οἵτινες νῦν
εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν
λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγε
λιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς
πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην·
ὅτι ταύτην ὁ θς ἐκπεπλήρω
κε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν,
ἀναστήσας ἰν· ὡς καὶ ἐν τῷ
ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται·
υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γε
γέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· μηκέτι μέλ
λοντα ὑποστρέφειν εἰς δια
φθοράν, οὕτως εἴρηκεν· ὅτι
δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια δαδ τὰ
πιστά. διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν
διαφθοράν. δαδ μὲν γὰρ ἰδί
α γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ
θυ βουλῇ ἐκοιμήθη· καὶ προ
σετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ.
καὶ εἶδε διαφθοράν· ὃν δὲ
ὁ θς ἤγειρεν· οὐκ εἶδε διαφθο
ράν. γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ἄν
δρες ἀδελφοί· ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν

ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν κα-
ταγγέλλεται· καὶ ἀπὸ πάντων
οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ
Μωσέως δικαιωθῆναι. ἐν
τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαι-
οῦται· βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλ-
θῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν
τοῖς προφήταις· ἴδετε οἱ
καταφρονηταὶ καὶ θαυμά-
σατε καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔρ-
γον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ὑμῶν· ὃ οὐ μὴ πιστεύ-
σητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν·
ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγω-
γῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκά-
λουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ
σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς
τὰ ῥήματα ταῦτα· λυθείσης δὲ τῆς
συναγωγῆς· ἠκολούθησαν πολ-
λοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σε-
βομένων προσηλύτων, τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵ-
τινες προσλαλοῦντες ἔπει-
θον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χά-
ριτι τοῦ θεοῦ· τῷ τε ἐρχομένῳ

σαι κατ' αὐτῶ· σχεδὸν πᾶσα
ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι
τὸν λόγον τοῦ θῦ. ἰδόντες
δὲ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους
ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀν-
τέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ παύ-
λου λεγομένοις· ἀντιλέγον-
τες καὶ βλασφημοῦντες·

Παρρησιασάμενοι δὲ ὁ παῦ-
λος καὶ ὁ βαρναβᾶς εἶπον·
ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον
λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θῦ·
ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐ-
τὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε
ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς,
ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη·
οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν
ὁ κς· τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν·

Τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχά-
του τῆς γῆς· ἀκούοντα δὲ
τὰ ἔθνη ἔχαιρε καὶ ἐδόξαζε
τὸν λόγον τοῦ κῦ· καὶ ἐπίστευ-
σαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι
εἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφέρε-
το δὲ ὁ λόγος τοῦ κῦ δι' ὅλης

τῆς χώρας. οἱ δὲ ἰουδαῖοι
παρώτρυναν τὰς σεβομένας
γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας.
καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλε-
ως. καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν
ἐπὶ τὸν παῦλον καὶ τὸν βαρ-
νάβαν. καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. οἱ δὲ
ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορ-
τὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐ-
τούς. ἦλθον εἰς ἰκόνιον. οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς
καὶ πνεύματος ἁγίου. ἐγένετο δὲ ἐν
Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
ἰουδαίων. καὶ λαλῆσαι οὕτως.
ὥστε πιστεῦσαι ἰουδαίων τε
καὶ ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.
Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες ἰουδαῖοι ἐ-
πήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς
ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν
ἀδελφῶν. ἱκανὸν μὲν οὖν
χρόνον διέτριψαν παρρησι-
αζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρ-
τυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος

[illegible] μέσον [illegible] καὶ ἔφυγον ἀπὸ [illegible] [illegible] εἰς τὰς πόλεις λυκαονι·

αὐτοῦ· διδόντι σημεῖα καὶ τέ
ρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χει
ρῶν αὐτῶν. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆ
θος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν
ἦσαν σὺν τοῖς ἰουδαίοις· οἱ
δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις·
ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν
τε καὶ ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρ
χουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λι
θοβολῆσαι αὐτούς· συνιδόν
τες κατέφυγον εἰς τὰς πό
λεις τῆς λυκαονίας· λύστραν
καὶ δέρβην καὶ τὴν περίχω
ρον· κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζό
μενοι· καί τις ἀνὴρ ἐν λύστροις
Ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθη
το χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐ
τοῦ ὑπάρχων· ὃς οὐδέποτε
περιεπεπατήκει· οὗτος
ἤκουσε τοῦ παύλου λαλοῦν
τος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ
ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆ
ναι· εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ·
ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας
σου ὀρθός· καὶ ἥλλετο καὶ

[illegible]

περιεπάτει· οἱ δὲ ὄχλοι ἰδό(ντες)
ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος· ἐ-
πῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν
λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ
ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβη-
σαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν
τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία·
τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν· ἐπει-
δὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ
λόγου· ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ
ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐ-
τῶν· ταύρους καὶ στέμματα
ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας
σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν·
Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι
Βαρνάβας καὶ Παῦλος· δι-
αρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν·
εἰσεπήδησαν πρὸς τὸν ὄχλον
κράζοντες καὶ λέγοντες·
ἄνδρες τί ταῦτα ποιεῖτε· καὶ
ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑ-
μῖν ἄνθρωποι· εὐαγγελιζόμενοι ὑ-
μᾶς· ἀπὸ τούτων τῶν ματαί-
ων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν
θεὸν τὸν ζῶντα· ὃς ἐποίησε

τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν· καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρ-
ῳχημέναις γενεαῖς εἴα-
σε πάντα τὰ ἔθνη πορεύε-
σθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καί-
τοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυ-
τὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν·
οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδούς·
καὶ καιροὺς καρποφόρους·
ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐ-
φροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.
καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις
κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους·
μὴ θύειν αὐτοῖς· τέλος ἐπῆλθον
δὲ ἀπὸ ἀντιοχείας καὶ ἰκονί-
ου ἰουδαῖοι· καὶ πείσαντες
τοὺς ὄχλους· καὶ λιθάσαν-
τες τὸν παῦλον· ἔσυρον ἔξω
τῆς πόλεως· νομίσαντες
αὐτὸν τεθνάναι· κυκλωσάν-
των δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν·
ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πό-
λιν· καὶ τῇ ἐπαύριον· ἐξῆλ-
θε σὺν τῷ βαρνάβᾳ εἰς δέρ-

-ιην· εὐαγγελισάμενοί τε τὴν
πόλιν ἐκείνην· καὶ μαθητεύ-
σαντες ἱκανούς· ὑπέστρεψαν
εἰς τὴν λύστραν καὶ ἰκόνιον καὶ
ἀντιόχειαν· ἐπιστηρίζον-
τες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν·
παρακαλοῦντες ἐμμένειν
τῇ πίστει· καὶ ὅτι διὰ πολλῶν
θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ·
Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς
πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλη-
σίαν· προσευξάμενοι μετὰ
νηστειῶν· παρέθεντο
αὐτοὺς τῷ κῷ εἰς ὃν πεπι-
στεύκεισαν· καὶ διελθόντες
τὴν πισιδίαν· ἦλθον εἰς παμ-
φυλίαν· καὶ λαλήσαντες ἐν
πέργῃ τὸν λόγον· κατέβη-
σαν εἰς ἀττάλειαν· κἀκεῖ-
θεν ἀπέπλευσαν εἰς ἀντι-
όχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδε-
δομένοι τῇ χάριτι τοῦ θῦ· εἰς
τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν· πα-
ραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόν-

[illegible]
ματικ χρήσει τ ἀπορω:

τες τὴν ἐκκλησίαν· ἀνήγγει
λαν ὅσα ἐποίησεν ὁ θ(εὸ)ς μετ᾽ αὐ
τῶν· καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔ
θνεσι θύραν πίστεως· διέτρι
βον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον
σὺν τοῖς μαθηταῖς· καί τι
νες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ἰ
ουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀ
δελφούς· ὅτι ἐὰν μὴ περιτέ
μνησθε τῷ ἔθει μωϋσέως·
οὐ δύνασθε σωθῆναι· γενο
μένης οὖν στάσεως καὶ ζη
τήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ παύ
λῳ καὶ τῷ βαρνάβᾳ πρὸς
αὐτούς· ἔταξαν ἀναβαίνειν
παῦλον καὶ βαρνάβαν· καὶ
τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς
τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσ
βυτέρους εἰς ἰερουσαλήμ· πε
ρὶ τοῦ ζητήματος τούτου·
Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας· διήρχον
το τήν τε φοινίκην καὶ σαμά
ρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐ
πιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ

ἐποίουν χαρὰν μεγάλην
πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς· παρα
γενόμενοι δὲ εἰς ἱλήμ· ἀ
πεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκ
κλησίας καὶ τῶν ἀποστό
λων καὶ τῶν πρεσβυτέρων·
ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θς̄ ἐποί
ησεν μετ' αὐτῶν· καὶ ὅτι ἤνοι
ξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστε
ως· ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν
ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν φαρι
σαίων πεπιστευκότες
λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν
αὐτοὺς· παραγγέλλειν τε τη
ρεῖν τὸν νόμον μωϋσέως·
Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν πε
ρὶ τοῦ λόγου τούτου· πολλῆς
δὲ συζητήσεως γενομέ
νης· ἀναστὰς πέτρος εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἄνδρες ἀδελ
φοί· ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀ
φ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ θς̄ ἐν
ἡμῖν ἐξελέξατο· διὰ τοῦ στό
ματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη

τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ
πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιογνώ-
στης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς.
δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.
καθὼς καὶ ἡμῖν. καὶ οὐδὲν
διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε,
καὶ αὐτῶν. τῇ πίστει καθαρί-
σας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν
οὖν τί πειράζετε τὸν θεὸν ἐπι-
θεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχη-
λον τῶν μαθητῶν. ὃν οὔτε,
οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύ-
σαμεν βαστάσαι. ἀλλὰ διὰ
τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πι-
στεύομεν σωθῆναι. καθ' ὃν τρό-
πον κἀκεῖνοι. ἐσίγησε δὲ
πᾶν τὸ πλῆθος. καὶ ἤκουον,
Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐ-
ξηγουμένων. ὅσα ἐποίησεν
ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν. τέλος. με-
τὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς. ἀπε-
κρίθη Ἰάκωβος λέγων. ἄν-
δρες ἀδελφοὶ ἀκούσατέ
μου. Συμεὼν ἐξηγήσατο

καθὼς πρῶτον ὁ θς ἐπε
σκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν
λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λό
γοι τῶν προφητῶν καθὼς
γέγραπται· μετὰ ταῦτα ἀ
ναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω
τὴν σκηνὴν δαδ τὴν πεπτω
κυῖαν· καὶ τὰ κατεσκαμμέ
να αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ
ἀνορθώσω αὐτήν· ὅπως
ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀνθρώπων τὸν κν· καὶ πάν
τα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκλη
ται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς·
Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν
τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέ
φουσιν ἐπὶ τὸν θν· ἀλλ' ἐπιστεῖ
λαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι
ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν
εἰδώλων· καὶ τῆς πορνείας·
καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵμα
τος· μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρ
χαίων· κατὰ πόλιν τοὺς κη
ρύσσοντας αὐτὸν· ἔχει· ἐν

ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν
σάββατον ἀναγινωσκόμενος·
Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις
καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅ-
λῃ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐκλεξαμέ-
νοις ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμ-
ψαι εἰς ἀντιόχειαν σὺν παύ-
λῳ καὶ βαρνάβᾳ· ἰούδαν τὸν
ἐπικαλούμενον βαρσαββᾶν καὶ
σίλαν· ἄνδρας ἡγουμένους
ἐν τοῖς ἀδελφοῖς· γράψαντες
διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· οἱ ἀ-
πόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν
ἀντιόχειαν καὶ συρίαν καὶ κι-
λικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν
χαίρειν· ἐπειδὴ ἠκούσαμεν
ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες
ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνα-
σκάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν·
λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ
τηρεῖν τὸν νόμον· οἷς οὐ διεστει-
λάμεθα· ἔδοξεν ἡμῖν γενο-
μένοις ὁμοθυμαδόν· ἐκλεξα-
μένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς

ὑμᾶς· σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡ
μῶν βαρνάβα καὶ παύλω·
ἀνοις παραδεδωκόσι τὰς
ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνό
ματος τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ·
Ἀπεστάλκαμεν οὖν ἰούδαν καὶ
σίλαν· καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀ
παγγέλλοντας τὰ αὐτά· ἔδοξε
γὰρ τῷ ἁγίῳ πνι καὶ ἡμῖν· μη
δὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν
βάρος· πλὴν τῶν ἐπάναγκες
τούτων· ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύ
των· καὶ αἵματος· καὶ πνικτοῦ·
καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦν
τες ἑαυτούς· εὖ πράξετε· ἔρρωσθε·
Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες, ἦλθον·
εἰς ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες
τὸ πλῆθος· ἐπέδωκαν τὴν
ἐπιστολήν· ἀναγνόντες δὲ· ἐ
χάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει·
ἰούδας τε καὶ σίλας καὶ αὐτοὶ
προφῆται ὄντες· διὰ λόγου
πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν·
ποιήσαντες δὲ χρόνον· ἀπε

λύθησαν μετ᾽ εἰρήνης ἀπὸ τ(ῶν)
ἀδελφῶν· πρὸς τοὺς ἀποστό-
λους· λζ ἀρ(χή) Παῦλος δὲ καὶ Βαρ-
νάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχ(εί)ᾳ·
διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζό-
μενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν
τὸν λόγον τοῦ κ(υρίο)υ· μετὰ δέ τι-
νας ἡμέρας, εἶπε Παῦλος,
πρὸς Βαρνάβαν· ἐπιστρέ-
ψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα,
τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ
πᾶσαν πόλιν ἐν αἷς κα-
τηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ
κ(υρίο)υ· πῶς ἔχουσι· Βαρνάβας
δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλα-
βεῖν τὸν Ἰωάννην· τὸν καλού-
μενον Μάρκον· Παῦλος δὲ
ἠξίου τὸν ἀποστάντα ἀπ᾽ αὐ-
τῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ
μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς
τὸ ἔργον· μὴ συμπαραλαβεῖν
τοῦτον· ἐγένετο οὖν παροξυ-
σμός· ὥστε ἀποχωρισθῆναι
αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων· τόν τε
Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸ

τὸν μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς κύ-
προν· παῦλος δὲ ἐπιλεξά-
μενος σίλαν· ἐξῆλθεν παρα-
δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θ(εο)ῦ ὑπὸ
τῶν ἀδελφῶν· διήρχετο δὲ
τὴν συρίαν καὶ κιλικίαν ἐπι-
στηρίζων τὰς ἐκκλησίας· τέ(λος)
Κατήντησε δὲ εἰς δέρβην καὶ
λύστραν· καὶ ἰδοὺ μαθητής
τις ἦν ἐκεῖ· ὀνόματι τιμόθε(ος)·
υἱὸς γυναικός τινος ἰουδαίας
πιστῆς· πατρὸς δὲ ἕλληνος· ὃς
ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν λύ-
στροις καὶ ἰκονίῳ ἀδελφῶν·
τοῦτον ἠθέλησεν ὁ παῦλος
σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λα-
βὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ
τοὺς ἰουδαίους, τοὺς ὄντας
ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔ-
δεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέ-
ρα αὐτοῦ· ὅτι ἕλλην ὑπῆρχεν·
Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πό-
λεις· παρεδίδουν αὐτοῖς φυ-
λάσσειν τὰ δόγματα τὰ κε-
κριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστό-

λων καὶ τῶν πρεσβυτέρων
τῶν ἐν Ἱλῆμ. αἱ μὲν οὖν ἐκ-
κλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πί-
στει. καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀρι-
θμῷ καθ' ἡμέραν. διελθόν-
τες δὲ τὴν φρυγίαν καὶ τὴν
γαλατικὴν χώραν. κωλυθέ-
ντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνς λαλῆ-
σαι τὸν λόγον ἐν τῇ ἀσίᾳ. ἐλ-
θόντες κατὰ τὴν μυσίαν. ἐ-
πείραζον κατὰ τὴν βιθυ-
νίαν πορεύεσθαι. καὶ οὐκ εἴα-
σεν αὐτοὺς τὸ πνα. παρελ-
θόντες δὲ τὴν μυσίαν. κατέβη-
σαν εἰς τρωάδα. καὶ ὅραμα
διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ
παύλῳ. ἀνήρ τις ἦν μακε-
δὼν ἑστὼς. παρακαλῶν καὶ
λέγων. διαβὰς εἰς μακεδονία
βοήθησον ἡμῖν. ὡς δὲ τὸ ὅ-
ραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσα-
μεν ἐξελθεῖν εἰς μακε-
δονίαν. συμβιβάζοντες
ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κς
εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. ἀνα

χθέντες οὖν ἀπὸ τῆς τρῳ-
άδος. εὐθυδρομήσαμεν εἰς
σαμοθρᾴκην· τῇ τε ἐπιού-
σῃ εἰς νεάπολιν· ἐκεῖθέν τε
εἰς φιλίππους· ἥτις ἐστὶν πρώ-
τη τῆς μερίδος τῆς μακεδο-
νίας πόλις κολώνεια· ἦμεν
δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει διατρί-
βοντες ἡμέρας τινάς. τῇ
τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐ-
ξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως
παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομί-
ζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ κα-
θίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς
συνελθούσαις γυναιξί· καὶ
τις γυνὴ ὀνόματι λυδία πορ-
φυρόπωλις πόλεως θυ-
ατείρων σεβομένη τὸν θν̄·
ἤκουεν· ἧς ὁ κς̄ διήνοιξε τὴν
καρδίαν· προσέχειν τοῖς λα-
λουμένοις ὑπὸ τοῦ παύλου.
Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος
αὐτῆς. παρεκάλεσε λέγουσα·
εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν εἶναι.
εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου

μείνατε· καὶ παρεβιάσατο
λη ἡμᾶς. ἀρχ(ή) ἐγένετο δὲ πορευομέ-
Νων ἡμῶν εἰς προσευχήν,
παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν
πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆ-
σαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολ-
λὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις
αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη
Κατακολουθήσασα τῷ Παύ-
λῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, ἔκραζε
λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν· οἵτι-
νες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν
σωτηρίας· τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ
πολλὰς ἡμέρας. διαπο-
Νηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπι-
στρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε·
παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόμα-
τι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς·
καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς
ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς
ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβό-
μενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν
Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγο-

ραν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας·
καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς
τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· οὗ
τοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
ἡμῶν τὴν πόλιν ἰουδαῖοι
ὑπάρχοντες· καὶ καταγγέλ
λουσιν ἔθη· ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν·
ῥωμαίοις οὖσι· καὶ συνεπέ
στη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν· καὶ
οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες
αὐτῶν τὰ ἱμάτια· ἐκέλευον
ῥαβδίζειν· πολλάς τε
ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγάς·
ἔβαλον εἰς φυλακήν· παραγ
γείλαντες τῷ δεσμοφύλακι
ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς·
ὃς παραγγελίαν τοιαύτην
εἰληφὼς ἔβαλεν αὐτοὺς
εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακήν·
καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφα
λίσατο εἰς τὸ ξύλον· κα
τὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον παῦ
λος καὶ σίλας προσευχόμε
νοι ὕμνουν τὸν θν̄· ἐπηκρο

ῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· ἄ
φνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας·
ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέ
λια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνε
ῴχθησάν τε παραχρῆμα
αἱ θύραι πᾶσαι· καὶ πάντων
τὰ δεσμὰ ἀνέθη· ἔξυπνος
δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ·
καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς
θύρας τῆς φυλακῆς· σπα
σάμενος μάχαιραν· ἔμελλεν
ἑαυτὸν ἀναιρεῖν· νομίζων
ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους·
ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ
Παῦλος λέγων· μηδὲν πρά
ξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαν
τες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε· αἰτή
σας δὲ φῶτα· εἰσεπήδησε
καὶ ἔντρομος γενόμενος·
προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ
τῷ Σίλᾳ· καὶ προαγαγὼν
τοὺς ἔξω· ἔφη· κύριοι τί με
Δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ· οἱ δὲ εἶπον·
πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν· καὶ
σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου·

καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λό-
γον τοῦ κυ̅· καὶ πᾶσι τοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ πα-
ραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔ-
λουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν·
καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ
αὐτοῦ πάντες παραχρῆ-
μα· ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ· παρέθηκε
τράπεζαν· καὶ ἠγαλλιᾶ-
το πανοικὶ πεπιστευκὼς
τῷ θῷ· τέ(λος) ἡμέρας δὲ γενομέ-
νης· ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ
τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες·
ἀπόλυσον τοὺς ἀν̅ους ἐκεί-
νους· ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμο-
φύλαξ τοὺς λόγους τούτους
πρὸς τὸν παῦλον· ὅτι ἀπέσ-
ταλκασιν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀ-
πολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόν-
τες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ὁ
δὲ παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς·
δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ
ἀκατακρίτους ἀν̅ους ῥω-

μαίους ὑπάρχοντας. ἔβα
λον εἰς φυλακήν· καὶ νῦν
λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν;
οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες, αὐτοὶ
ἐξαγαγέτωσαν· ἀνήγγειλαν δὲ
τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι·
τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβή
θησαν ἀκούσαντες ὅτι ῥω
μαῖοί εἰσι· καὶ ἐλθόντες, πα
ρεκάλεσαν αὐτούς· καὶ ἐξα
γαγόντες, ἠρώτων ἐξελθεῖν
τῆς πόλεως· ἐξελθόντες δὲ
ἐκ τῆς φυλακῆς· εἰσῆλθον
πρὸς τὴν λυδίαν· καὶ ἰδόν
τες τοὺς ἀδελφούς, παρεκά
λεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξῆλθον·
Διοδεύσαντες δὲ τὴν ἀμφίπολι(ν)
καὶ ἀπολλωνίαν· ἦλθον εἰς
θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συ
ναγωγὴ τῶν ἰουδαίων· κα
τὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ παύλῳ.
εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς· καὶ
ἐπὶ σάββατα τρία διελέγε
το αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν·
διανοίγων καὶ παρατιθέ

μένος· ὅτι τὸν Χ(ριστὸ)ν ἔδει πα
θεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν·
καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χ(ριστὸ)ς Ἰ(ησοῦ)ς· ὃν ἐ
γὼ καταγγέλλω ὑμῖν· καί τι
νες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν·
καὶ προσεκληρώθησαν τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ· τῶν τε
σεβομένων ἑλλήνων πολὺ
πλῆθος· γυναικῶν τε τῶν
πρώτων οὐκ ὀλίγαι. Προσλα
βόμενοι δὲ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀπει
θοῦντες· τῶν ἀγοραίων τινὰς
ἄνδρας πονηροὺς καὶ ὀχλο
ποιήσαντες· ἐθορύβουν τὴν
πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ
Ἰάσονος· ἐζήτουν αὐτοὺς ἀ
γαγεῖν εἰς τὸν δῆμον· μὴ εὑρόν
τες δὲ αὐτούς· ἔσυρον τὸν Ἰάσο
να καί τινας ἀδελφούς· ἐπὶ
τοὺς πολιτάρχας βοῶντες·
Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστα
τώσαντες· οὗτοι καὶ ἐνθάδε πά
ρεισιν· οὓς ὑποδέδεκται
Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάν
τες· ἀπέναντι τῶν δογμά

τῶν καίσαρος πράσσουσι·
βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶ-
ναι ἰησοῦν· ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον
καὶ τοὺς πολιτάρχας· ἀκού-
οντας ταῦτα· καὶ λαβόντες
τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ ἰάσονος
καὶ τῶν λοιπῶν· ἀπέλυσαν
αὐτούς· τέ(λος) οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέ-
ως διὰ τῆς νυκτός· ἐξέπεμψαν
τόν τε παῦλον καὶ τὸν σίλαν
εἰς βέροιαν· οἵτινες παρα-
γενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν
ἀπῄεσαν τῶν ἰουδαίων· οὗ-
τοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν
ἐν θεσσαλονίκῃ· οἵτινες ἐ-
δέξαντο τὸν λόγον μετὰ πά-
σης προθυμίας· τὸ καθ' ἡμέ-
ραν ἀνακρίνοντες τὰς γρα-
φάς· εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως·
Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπί-
στευσαν· καὶ τῶν ἑλληνίδων
γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων
καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι·
ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς
θεσσαλονίκης ἰουδαῖοι· ὅτι

καὶ ἐν τῇ βεροίᾳ κατηγγέ
λη ὑπὸ τοῦ παύλου ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ· ἦλθον κἀκεῖ σαλεύον
τες τοὺς ὄχλους· εὐθέως δὲ
τότε τὸν παῦλον ἐξαπέστειλαν
οἱ ἀδελφοί· πορεύεσθαι ὡς ἐ
πὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμει
νον δὲ ὅ τε σίλας καὶ ὁ τιμόθε(ος)
ἐκεῖ· οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν
παῦλον· ἤγαγον αὐτὸν ἕως
ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντο
λὴν πρὸς τὸν σίλαν καὶ τιμό
θεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι
πρὸς αὐτόν· ἐξῄεσαν· (ἀρχ) ἐν δὲ
ταῖς ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐ
τοὺς τοῦ παύλου· παρωξύνε
το τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· θε
ωροῦντι κατείδωλον οὖσαν
τὴν πόλιν· διελέγετο μὲν οὖν
ἐν τῇ συναγωγῇ· τοῖς ἰουδαί
οις καὶ τοῖς σεβομένοις· καὶ
ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡ
μέραν πρὸς τοὺς παρατυγ
χάνοντας· τινὲς δὲ καὶ τῶν
ἐπικουρείων καὶ τῶν στωϊκῶν

[illegible]

φιλοσόφων· συνέβαλλον αὐ-
τῷ· καί τινες ἔλεγον· τί ἂν
θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος
λέγειν· οἱ δέ, ξένων δαιμονί-
ων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι·
ὅτι τὸν ἰν̄ καὶ τὴν ἀνάστασι-
ν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς· ἐπι-
λαβόμενοί τε αὐτοῦ· ἐπὶ
μ̄ Τὸν ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγον-
τες· δυνάμεθα γνῶναι τίς
ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλου-
μένη ἢ λαλουμένη διδαχή·
ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέ-
ρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν·
βουλόμεθα οὖν γνῶναι· τί
ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι· ἀθη-
ναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπι-
δημοῦντες ξένοι· εἰς οὐδὲν
ἕτερον ηὐκαίρουν· ἢ λέγειν τι
καὶ ἀκούειν καινότερον·
Σταθεὶς δὲ ὁ παῦλος ἐν μέσῳ
τοῦ ἀρείου πάγου ἔφη· ἄνδρες
ἀθηναῖοι· κατὰ πάντα ὡς
δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς
θεωρῶ· διερχόμενος γὰρ

καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσ-
ματα ὑμῶν· εὗρον καὶ βωμὸν
ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· ἀγνώστῳ
θεῷ· ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσε-
βεῖτε· τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω
ὑμῖν· ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσ-
μον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ·
οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρ-
χων· οὐκ ἐν χειροποιήτοις
ναοῖς κατοικεῖ· οὐδὲ ὑπὸ
χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται·
προσδεόμενός τινος· αὐτὸς
διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνο-
ὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέν
τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος
ἀνθρώπων· κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ὁρί-
σας προστεταγμένους καιροὺς
καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοι-
κίας αὐτῶν· ζητεῖν τὸν κύριον
εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν
καὶ εὕροιεν· καίτοι γε οὐ μακρὰν
ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑ-
πάρχοντα· ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶ-
μεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν·

ὥς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς
ποιητῶν εἰρήκασιν· αὐτοῦ
γὰρ καὶ γένος ἐσμέν· γένος
Οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θυ̅· οὐ
κ ὀφείλομεν νομίζειν χρυ-
σῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ· χαράγ-
ματι τέχνης καὶ ἐνθυμή-
σεως ἀνων· τὸ θεῖον εἶναι ὅ-
μοιον· τοὺς μὲν οὖν χρόνους
τῆς ἀγνοίας· ὑπεριδὼν ὁ θσ̅
τανῦν· παραγγέλλει τοῖς ἀνοις·
πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν·
διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλ-
λει κρίνειν τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ· ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥ-
ρισε· πίστιν παρασχὼν
πᾶσιν· ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν· ἀκούσαντες δὲ
Ἀνάστασιν νεκρῶν· οἱ μὲν ἐ-
χλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· ἀκου-
σόμεθά σου πάλιν περὶ τού-
του· καὶ οὕτως ὁ παῦλος ἐ-
ξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν· τινὲς
δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ·
ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ διονύ-

σιος ὁ ἀρεοπαγίτης· καὶ γυ
νὴ ὀνόματι δάμαρις· καὶ ἕτε
ροι σὺν αὐτοῖς· τέλος
ἀ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ παῦ
λος ἐκ τῶν ἀθηνῶν ἦλθεν
εἰς κόρινθον· καὶ εὑρών τινα
ἰουδαῖον ὀνόματι ἀκύλαν·
ποντικὸν τῷ γένει· προσφά
τως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς
ἰταλίας· καὶ πρίσκιλλαν γυ
ναῖκα αὐτοῦ· διὰ τὸ διατεταχέ
ναι κλαύδιον χωρίζεσθαι
πάντας τοὺς ἰουδαίους ἐκ τῆς
ῥώμης· προσῆλθεν αὐτοῖς·
καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι·
ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἠργά
ζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ
τῇ τέχνῃ· διελέγετο δὲ ἐν τῇ
συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάβ
βατον· ἔπειθέ τε ἰουδαίους
καὶ ἕλληνας· ὡς δὲ κατῆλθον
ἀπὸ τῆς μακεδονίας ὅ τε σίλας
καὶ ὁ τιμόθεος· συνείχετο τῷ
πνεύματι ὁ παῦλος· διαμαρτυρό
μενος τοῖς ἰουδαίοις τὸν χριστὸν

ἰν̄· ἀντιτασσομένων δὲ αὐ-
τῶν καὶ βλασφημούντων·
ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια.
εἶπε πρὸς αὐτούς· τὸ αἷμα
ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν·
καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν
εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι· καὶ
μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς
οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου
σεβομένου τὸν θν̄· οὗ ἡ οἰκία
ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγω-
αρξ γῇ· Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγω-
Γ γος ἐπίστευσεν τῷ κω̄ σὺν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν
Κορινθίων ἀκούοντες ἐπί-
στευον καὶ ἐβαπτίζοντο· Εἶ-
πε δὲ ὁ κς̄ δι' ὁράματος ἐν
νυκτὶ τῷ Παύλῳ· μὴ φοβοῦ,
ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς.
διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ· καὶ οὐ-
δεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶ-
σαί σε· διότι λαός ἐστί μοι πο-
λὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ἐκά-
θ θισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας
ἕξ· διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν

λόγον τοῦ θεοῦ· Γαλλίωνος δὲ
ἀνθυπάτου ὄντος τῆς ἀχα-
ΐας· κατεπέστησαν ὁμοθυ-
μαδὸν οἱ ἰουδαῖοι τῷ παύλῳ·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα
λέγοντες· ὅτι παρὰ τὸν νό-
μον οὗτος ἀναπείθει τοὺς
ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν·
μέλλοντος δὲ τοῦ παύλου ἀ-
νοίγειν τὸ στόμα. εἶπεν ὁ γαλ-
λίων πρὸς τοὺς ἰουδαίους·
εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ
ῥᾳδιούργημα πονηρὸν ὦ ἰ-
ουδαῖοι· κατὰ λόγον ἂν ἠνε-
σχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ ζήτημά
ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων
καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς· ὄψεσθε
αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων
οὐ βούλομαι εἶναι· καὶ ἀπή-
λασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήμα-
τος· ἐπιλαβόμενοι δὲ πάν-
τες οἱ ἕλληνες σωσθένην τὸν
ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμ-
προσθεν τοῦ βήματος· καὶ
οὐδὲν τούτων τῷ γαλλίωνι ἔ-

μέλλεν· ὁ δὲ παῦλος ἔτι προσ
μείνας ἡμέρας ἱκανάς· τοῖς
ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος·
ἐξέπλει εἰς τὴν συρίαν· καὶ
σὺν αὐτῶ πρίσκιλλα καὶ ἀκύ
λας· κειράμενος τὴν κεφα
λὴν ἐν κεγχρεαῖς· εἶχεν γὰρ
εὐχήν· κατήντησεν δὲ εἰς ἔ
φεσον· κἀκείνους κατέλιπεν
αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς
τὴν συναγωγὴν. διελέχθη τοῖς
ἰουδαίοις· ἐρωτώντων δὲ αὐ
τῶν· ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖ
ναι παρ' αὐτοῖς. οὐκ ἐπένευσε·
ἀλλὰ ἀπετάξατο αὐτοῖς εἰπών·
δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν
τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς
ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνα
κάμψω πρὸς ὑμᾶς. τοῦ θεοῦ
θέλοντος· καὶ ἀνήχθη ἀπὸ
τῆς ἐφέσου· ἀρχ(ή) καὶ κατελθὼν

μ̄δ̄ εἰς καισάρειαν· ἀναβὰς καὶ ἀ
σπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν.
κατέβη εἰς ἀντιόχειαν· καὶ ποι
ήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε·

διερχόμενος καθεξῆς· τὴν
γαλατικὴν χώραν καὶ φρυ
γίαν· ἐπιστηρίζων πάντας
τοὺς μαθητάς· ἰουδαῖος δέ
τις ἀπολλὼς ὀνόματι· ἀλε
ξανδρεὺς τῷ γένει· ἀνὴρ λόγι
ος· κατήντησεν εἰς ἔφεσον·
δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς·
Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁ
δὸν τοῦ κυ· καὶ ζέων τῷ πνι,
ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς
τὰ περὶ τοῦ κυ· ἐπιστάμενος
μόνον τὸ βάπτισμα ἰωάννου·
οὗτός τε ἤρξατο παρρησιά
ζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ· ἀκού
σαντες δὲ αὐτοῦ ἀκύλας καὶ
πρίσκιλλα· προσελάβοντο
αὐτὸν· καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ
ἐξέθεντο τὴν τοῦ θῦ ὁδόν· βου
λομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς
τὴν ἀχαΐαν· προτρεψάμε
νοι οἱ ἀδελφοὶ· ἔγραψαν τοῖς
μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐ
τόν· ὃς παραγενόμενος· συ
νεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευ

[illegible]

κόσι διὰ τῆς χάριτος· εὐτό
νως γὰρ τοῖς ἰουδαίοις δια
κατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπι
δεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν
εἶναι τὸν χριστὸν ἰησοῦν. [illegible]
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ἀπολλὼ εἶναι ἐν κο
ρίνθῳ· παῦλον διελθόντα
τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν
εἰς ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας
μαθητὰς· εἶπε πρὸς αὐτούς·
εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύ
σαντες· οἱ δὲ εἶπον πρὸς
αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐστὶν
ἠκούσαμεν· εἶπέ τε πρὸς
αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθη
τε· οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ ἰωάννου
βάπτισμα· εἶπε δὲ παῦλος·
ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βά
πτισμα μετανοίας τῷ λαῷ λέ
γων· εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐ
τὸν ἵνα πιστεύσωσι· τουτέστιν
εἰς τὸν χριστὸν ἰησοῦν· ἀκούσαντες δὲ
ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ κυρίου ἰησοῦ· καὶ ἐπιθέντος αὐ
τοῖς τοῦ παύλου τὰς χεῖρας

[illegible]

[illegible] ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις [illegible]
ἐν τῷ τὸν ἀπολλὼ εἶναι ἐν κορίνθῳ :~

ἦλθε· τὸ πν̄α τὸ ἅγιον ἐ-
π᾽ αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσ-
σαις καὶ προεφήτευον· ἦ-
σαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες
ὡσεὶ δεκαδύο· εἰσελθὼν δὲ
Εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρη-
σιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς·
διαλεγόμενος καὶ πείθων
τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
θῦ· τέλ ὡς δέ τινες ἐσκληρύνο-
το καὶ ἠπείθουν κακολογοῦν-
τες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ
πλήθους· ἀποστὰς ἀπ᾽ αὐ-
τῶν· ἀφώρισε τοὺς μαθη-
τάς· καθ᾽ ἡμέραν διαλεγόμε-
νος ἐν τῇ σχολῇ τυράννου
τινός· τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
Ἔτη δύο· ὥστε πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν ἀσίαν
ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κῦ ἰῦ·
ἰουδαίους τε καὶ ἕλληνας· δυ-
νάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας
ἐποίει ὁ θσ̄ διὰ τῶν χειρῶν
παύλου· ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι·

ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σου
δάρια ἢ σιμικίνθια· καὶ ἀπ
αλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς
νόσους· τά τε πνεύματα
τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐ
τῶν. ἐπεχείρησαν δέ τινες
ἀπὸ τῶν περιερχομένων
Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομά
ζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ
πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄ
νομα τοῦ κυ̅ ιυ̅ λέγοντες· ἦσαν
δέ τινες υἱοὶ σκευᾶ Ἰουδαίου
ἀρχιερέως ἑπτά. οἱ τοῦτο ποι
οῦντες· ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦ
μα τὸ πονηρὸν εἶπεν· τὸν ιν̅
γινώσκω· καὶ τὸν παῦλον ἐπί
σταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ· καὶ
ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄν
θρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα
τὸ πονηρόν· καὶ κατακυριεύ
σας αὐτῶν ἴσχυσε κατ' αὐτῶν·
ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυμα
τισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴ
κου ἐκείνου· τοῦτο δὲ ἐγένετο
γνωστὸν πᾶσιν· Ἰουδαίοις τε

καὶ ἕλλησι τοῖς κατοικοῦ
σι τὴν ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε
φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς·
καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυ·
πολλοί τε τῶν πεπιστευκό
των, ἤρχοντο ἐξομολογούμε
νοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πρά
ξεις αὐτῶν· ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ
περίεργα πραξάντων συνε
νέγκαντες τὰς βίβλους κατέ
καιον ἐνώπιον πάντων· καὶ
συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν·
καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας
πέντε· οὕτω κατὰ κράτος
ὁ λόγος τοῦ κυ ηὔξανε καὶ ἴ
σχυεν· ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦ
τα, ἔθετο ὁ παῦλος ἐν τῷ πνι·
διελθὼν τὴν μακεδονίαν
καὶ ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς ἱερουσαλήμ·
εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με
ἐκεῖ· δεῖ με καὶ ῥώμην ἰδεῖν· ἀ
ποστείλας δὲ εἰς τὴν μακεδο
νίαν δύο τῶν διακονούντων
αὐτῷ· τιμόθεον καὶ ἔραστον·
αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν

ἀσίαν· ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν και-
ρὸν ἐκεῖνον· τάραχος οὐκ ὀλίγος
περὶ τῆς ὁδοῦ· δημήτριος γάρ
τις ὀνόματι· ἀργυροκόπος·
ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ἀρτέ-
μιδος· παρείχετο τοῖς τεχνί-
ταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην· οὓς
συναθροίσας· καὶ τοὺς περὶ
τὰ τοιαῦτα ἐργάτας· εἶπεν·
ἄνδρες· ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύ-
της τῆς ἐργασίας· ἡ εὐπορία
ἡμῶν ἐστι· καὶ θεωρεῖτε καὶ
ἀκούετε· ὅτι οὐ μόνον ἐφέσου·
Ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς ἀσί-
ας ὁ παῦλος οὗτος πείσας με-
τέστησεν ἱκανὸν ὄχλον· λέγων·
ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν
γινόμενοι· οὐ μόνον δὲ τοῦτο
κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς
ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν· ἀλλὰ καὶ
τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς ἱερὸν ἀρ-
τέμιδος εἰς οὐθὲν λογισθῆναι·
Μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν
μεγαλειότητα αὐτῆς· ἣν ὅλη ἡ
ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται·

ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμε-
νοι πλήρεις θυμοῦ· ἔκραζον
λέγοντες· μεγάλη ἡ ἄρτεμις
ἐφεσίων· καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις
ὅλη τῆς συγχύσεως· ὥρμησάν
τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον
συναρπάσαντες γάϊον καὶ
ἀρίσταρχον· μακεδόνας· συν-
εκδήμους παύλου· τοῦ δὲ παύ-
λου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς
τὸν δῆμον οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ
μαθηταί· τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀ-
σιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι·
πέμψαντες πρὸς αὐτόν· πα-
ρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν
εἰς τὸ θέατρον· ἄλλοι μὲν οὖν
ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλη-
σία συγκεχυμένη· καὶ οἱ πλεί-
ους οὐκ ᾔδεισαν· τίνος ἕνεκεν
συνεληλύθεισαν· ἐκ δὲ τοῦ
ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξαν-
δρον· προβαλόντων αὐτὸν τῶν
ἰουδαίων· ὁ δὲ ἀλέξανδρος
κατασείσας τὴν χεῖρα· ἤθε-
λεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ·

ἐπιγνόντες δὲ ὅτι ἰουδαῖός
ἐστι· φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάν
των· ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κρα
ζόντων· μεγάλη ἡ ἄρτεμις
ἐφεσίων· καταστείλας δὲ ὁ
γραμματεὺς τὸν ὄχλον· φη(σίν)·
Ἄνδρες ἐφέσιοι· τίς γάρ ἐστιν
ἀνθρώπων ὃς οὐ γινώσκει τὴν ἐ
φεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς
μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος καὶ
τοῦ διοπετοῦς· ἀναντιρρή
των οὖν ὄντων τούτων· δέον
ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑ
πάρχειν· καὶ μηδὲν προπετὲς
πράσσειν· ἠγάγετε γὰρ τοὺς
ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσύ
λους· οὔτε βλασφημοῦντας
τὴν θεὸν ὑμῶν· εἰ μὲν οὖν
Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τε
χνῖται ἔχουσι πρός τινα λόγον,
ἀγοραῖοι ἄγονται· καὶ ἀνθύπα
τοί εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν ἀλλή
λοις· εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπι
ζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκ
κλησίᾳ ἐπιλυθήσεται· καὶ

λό(γος) τὸν νεῖ / ἢ / τὸν ξανθόν

Γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι
στάσεως περὶ τῆς σήμερον·
μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος
περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀποδοῦ-
ναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύ-
της. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέ-
λυσε τὴν ἐκκλησίαν. μετὰ
τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον.
προσκαλεσάμενος ὁ παῦλος
τοὺς μαθητὰς καὶ ἀσπασά-
μενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι
εἰς τὴν μακεδονίαν. διελθὼν
Δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρα-
καλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ,
ἦλθεν εἰς τὴν ἑλλάδα. ποιή-
σας τε μῆνας τρεῖς. γενομέ-
νης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν
ἰουδαίων. μέλλοντι ἀνάγεσθαι,
εἰς τὴν συρίαν ἐγένετο γνώμη
τοῦ ὑποστρέφειν διὰ μακε-
δονίας. συνείπετο δὲ αὐτῷ
Ἄχρι τῆς ἀσίας. σώπατρος
πυρραῖος. θεσσαλονικέων δὲ.
ἀρίσταρχος καὶ σεκοῦνδος. καὶ
γάϊος δερβαῖος. καὶ τιμόθεος·

ἀσιανοὶ δὲ. τυχικὸς καὶ τρό
φιμος. οὗτοι προσελθόν
τες ἔμενον ἡμᾶς ἐν τρω
άδι. ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσα
μεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν
ἀζύμων ἀπὸ φιλίππων·
καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς
εἰς τὴν τρωάδα ἄχρις ἡμε
ρῶν πέντε· οὗ διετρίψαμεν
ἡμέρας ἑπτά· ἐν δὲ τῇ μιᾷ
ιε Τῶν σαββάτων· συνηγμέ
νων τῶν μαθητῶν κλάσαι
ἄρτον, ὁ παῦλος διελέγετο
αὐτοῖς· μέλλων ἐξιέναι τῇ
ἐπαύριον· παρέτεινέ τε
τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτί
ου· ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκα
ναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ· οὗ ἦμεν
συνηγμένοι· καθήμενος δέ
Τις νεανίας ὀνόματι εὔτυχος·
ἐπὶ τῆς θυρίδος καταφε
ρόμενος ὕπνῳ βαθεῖ· δια
λεγομένου τοῦ παύλου ἐπὶ
πλεῖον· κατενεχθεὶς ἀπὸ
τοῦ ὕπνου· ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ

τῇ β' τῆς ς' ἑβδ. ἐν τῇ μιᾷ τῶν [illegible] συνηγμένων τῶν μαθ.

τριστέγου κάτω καὶ ἤρθη νε-
κρός· καταβὰς δὲ ὁ παῦλος
ἐπέπεσεν αὐτῷ. καὶ συμπε-
ριλαβὼν εἶπεν· μὴ θορυβεῖ-
σθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐ-
τῷ ἐστιν· ἀναβὰς δὲ καὶ κλά-
σας ἄρτον καὶ γευσάμενος
ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις
αὐγῆς. οὕτως ἐξῆλθεν· ἤγα-
γον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα καὶ
παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.
ἡμεῖς δὲ προσελθόντες ἐπὶ τὸ
πλοῖον ἀνήχθημεν εἰς τὴν ἄσσον·
ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμ-
βάνειν τὸν παῦλον· οὕτως γὰρ
ἦν διατεταγμένος· μέλλων αὐ-
τὸς πεζεύειν· ὡς δὲ συνέβαλεν
ἡμῖν εἰς τὴν ἄσσον· ἀναλαβόν-
τες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς μιτυ-
λήνην· κἀκεῖθεν ἀποπλεύ-
σαντες· τῇ ἐπιούσῃ κατην-
τήσαμεν ἀντικρὺ χίου· τῇ δὲ
ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς σάμον·
καὶ μείναντες ἐν τρωγυλλίῳ· τῇ
ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς μίλητον·

Ἔκρινε γὰρ ὁ παῦλος παρα-
πλεῦσαι τὴν ἔφεσον· ὅπως μὴ
γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι
ἐν τῇ ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ εἰ δυνα-
τὸν ἦν αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς
πεντηκοστῆς, γενέσθαι εἰς
ἱεροσόλυμα· ἀπὸ δὲ τῆς μιλή-
του πέμψας εἰς ἔφεσον με-
τεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέ-
ρους τῆς ἐκκλησίας· ὡς δὲ
Παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ
πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην
εἰς τὴν ἀσίαν· πῶς μεθ' ὑ-
μῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγε-
νόμην· δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης
καὶ πολλῶν δακρύων· καὶ
πειρασμῶν τῶν συμβάντων
μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν
ἰουδαίων· ὡς οὐδὲν ὑπεστει-
λάμην τῶν συμφερόντων τοῦ
μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν· καὶ διδάξαι
ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·
διαμαρτυρόμενος ἰουδαίοις

τε καὶ ἕλλησι· τὴν εἰς τὸν θεὸν
μετάνοιαν· καὶ πίστιν τὴν εἰς
τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐ-
γὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύο
μαι εἰς Ἱερουσαλήμ· τὰ ἐν αὐτῇ συναν
τήσοντά μοι μὴ εἰδώς· πλὴν
ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πό
λιν διαμαρτύρεταί μοι λέγον· ὅτι δεσ
μά με καὶ θλίψεις μένουσιν· ἀλ
λ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι· οὐδὲ
ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐ-
μαυτῷ· ὡς τελειῶσαι τὸν δρό
μον μου μετὰ χαρᾶς· καὶ τὴν
διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ· διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέ
λιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ· καὶ νῦν
ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ
πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες·
ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ· διότι μαρτύ
ρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρα·
ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος
πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλά
μην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶ
σαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ· προ

σέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ
τῷ ποιμνίῳ· ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ
πνα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπ(ους)·
ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ κυ καὶ θυ· ἣν περιεποι
ήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος·
Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο· ὅτι εἰσε
λεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξί
μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς·
μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου·
καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσο
ται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμ
μένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μα
θητὰς ὀπίσω αὐτῶν· διὸ γρη
γορεῖτε μνημονεύοντες· ὅτι τρι
ετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐ
κ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων
νουθετῶν ἕνα ἕκαστον· καὶ τὰ
νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς ἀ
δελφοὶ τῷ θῷ· καὶ τῷ λόγῳ
τῆς χάριτος αὐτοῦ· τῷ δυνα
μένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦ
ναι ὑμῖν κληρονομίαν
ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσι·
Ἀργυρίου ἢ χρυσίου· ἢ ἱματισ

μου. οὐδενὸς ἐπεθύμησα·
αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεί-
αις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ
ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται·
πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕ-
τω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμ-
βάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων·
μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς εἶπεν· μακά-
ριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμ-
βάνειν· καὶ ταῦτα εἰπὼν· θεὶς
τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν
αὐτοῖς προσηύξατο· τέλος ἱκανὸς
δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων·
καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τρά-
χηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν
αὐτόν· ὀδυνώμενοι μάλιστα
ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐ-
κέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ θεωρεῖν· προέπεμπον
δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· ὡς δὲ
ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀπο-
σπασθέντας ἀπ' αὐτῶν· εὐθυ-
δρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν
Κῶν· τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον·

Κἀκεῖθεν εἰς πάταρα· καὶ εὑ-
ρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς
φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθη-
μεν· ἀναφάναντες δὲ τὴν κύ-
προν· καὶ καταλιπόντες αὐ-
τὴν εὐώνυμον· ἐπλέομεν εἰς
συρίαν· καὶ κατήχθημεν εἰς
τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον
ἀποφορτιζόμενον τὸν γό-
μον· καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητάς·
ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας
ἑπτά· οἵτινες τῷ παύλῳ ἔλε-
γον διὰ τοῦ πνεύματος· μὴ ἀναβαί-
νειν εἰς ἱερουσαλήμ· ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς
ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας· ἐξελ-
θόντες ἐπορευόμεθα· προ-
πεμπόντων ἡμᾶς πάντων
σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις· ἕως
ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ
γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν·
προσηυξάμεθα· καὶ ἀσπα-
σάμενοι ἀλλήλους· ἐπέβημεν
εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέ-
στρεψαν εἰς τὰ ἴδια· ἡμεῖς δὲ
τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ

τύρου· κατηντήσαμεν εἰς πτο
λεμαΐδα· καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς
ἀδελφοὺς, ἐμείναμεν ἡμέραν
μίαν παρ' αὐτοῖς· τῇ δὲ ἐπαύ
ριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν παῦ
λον ἤλθομεν εἰς καισάρειαν· καὶ
εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον φιλίπ
που τοῦ εὐαγγελιστοῦ· ὄντος ἐκ τῶν
ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ· τού
τῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθέ
νοι προφητεύουσαι·
ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέ
ρας πλείους· κατῆλθέ τις
ἀπὸ τῆς ἰουδαίας προφήτης·
ὀνόματι ἄγαβος· καὶ ἐλθὼν πρὸς
ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ
παύλου· δήσας τε αὐτοῦ τοὺς
πόδας καὶ τὰς χεῖρας, εἶπε·
τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸν
ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη· οὕ
τω δήσουσιν ἐν ἱερουσαλὴμ οἱ
ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς
χεῖρας ἐθνῶν· ὡς δὲ ἠκούσα
μεν ταῦτα· παρεκαλοῦμεν
ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ

μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ·
ἀπεκρίθη τε ὁ παῦλος· τί
Ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύ
πτοντές μου τὴν καρδίαν;
ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι· ἀλ
λὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς ἱερουσαλὴμ
ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόμα
τος τοῦ κυρίου ἰησοῦ· μὴ πειθομέ
νου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν εἰ
πόντες· τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
τέ(λος) β γινέσθω. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέ
ρας ταύτας ἐπισκευασάμε
νοι ἀνεβαίνομεν εἰς ἱερουσαλήμ·
συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθη
τῶν ἀπὸ καισαρείας σὺν ἡμῖν,
ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν,
μνάσωνί τινι κυπρίῳ ἀρχαί
ῳ μαθητῇ· γενομένων δὲ
ἡμῶν εἰς ἱεροσόλυμα. ἀσμέ
νως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελ
φοί· τῇ δὲ ἐπιούσῃ, εἰσῄει
ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰά
κωβον· πάντες τε παρεγέ
νοντο οἱ πρεσβύτεροι· καὶ
ἀσπασάμενος αὐτούς· ἐξη

λα παραίνεσις ἰακώβου πρ(ὸς) παῦ(λον) περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν κωλύειν
ἑβραίους περιτέμνεσθαι:

γεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποί-
ησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ
τῆς διακονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ
ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν κύριον·
εἶπόν τε αὐτῷ· θεωρεῖς ἀ-
δελφὲ πόσαι μυριάδες εἰσὶν
ἰουδαίων τῶν πεπιστευκό-
των; καὶ πάντες ζηλωταὶ
τοῦ νόμου ὑπάρχουσι. κα-
τηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι
ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ
μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη
πάντας ἰουδαίους λέγων μὴ
περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα·
μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπα-
τεῖν. τί οὖν ἐστιν; πάντως δεῖ
πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσον-
ται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. τοῦτο οὖν
ποίησον ὅ σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν
ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες
ἐφ' ἑαυτῶν· τούτους παρα-
λαβὼν ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς
καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς
ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν·
καὶ γνῶσιν πάντες ὅτι ὧν κα

τήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν·
ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νό-
μον φυλάσσων. περὶ δὲ τῶν
πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς
ἐπεστείλαμεν κρίναντες μη-
δὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς· εἰ
μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε
εἰδωλόθυτον· καὶ τὸ αἷμα·
καὶ πνικτόν· καὶ πορνείαν.
ἀρχ(ή) τότε ὁ παῦλος παραλαβὼν
τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέ-
ρᾳ. σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσή-
ει εἰς τὸ ἱερόν· διαγγέλλων τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἁγνισμοῦ· ἕως οὗ προσηνέ-
χθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν
ἡ προσφορά· ὡς δὲ ἔμελλον
αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι·
οἱ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι θε-
ασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ.
συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον·
καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ'
αὐτὸν κράζοντες· ἄνδρες
ἰσραηλῖται βοηθεῖτε· οὗτός
ἐστιν ὁ ἄνθρωπος· ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ

λβ περὶ τῆς ἐν ἱερουσαλὴμ κατὰ παύλου κινηθείσης στάσεως· ὅπου τε αὐτ(ὸν)
ὁ χιλίαρχος τοῦ πλήθους ἐξαιρεῖται

καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου
τούτου πάντας πανταχοῦ
διδάσκων· ἔτι τε καὶ ἕλληνας
εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ κε
κοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον
τοῦτον· ἦσαν γὰρ προεωρακότες
τρόφιμον τὸν ἐφέσιον ἐν τῇ
πόλει σὺν αὐτῷ· ὃν ἐνόμιζον
ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ παῦ
λος· ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη·
καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ·
καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ παύλου·
εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ
εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι·
ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀπο
κτεῖναι· ἀνέβη φάσις τῷ χι
λιάρχῳ τῆς σπείρης· ὅτι ὅλη
συγκέχυται ἱλήμ· ὃς ἐξαυτῆς
παραλαβὼν στρατιώτας καὶ
ἑκατοντάρχους· κατέδρα
μεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες
τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρα
τιώτας ἐπαύσαντο τύπτον
τες τὸν παῦλον· τέλος ἐγγίσας δὲ ἀρχή
ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ·

καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύ-
σεσι δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο
τίς ἂν εἴη· καὶ τί ἐστιν πεποι-
ηκώς· ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ
ὄχλῳ· μὴ δυναμένου δὲ αὐ-
τοῦ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θό-
ρυβον· ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐ-
τὸν εἰς τὴν παρεμβολήν·
Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀνα-
βαθμούς· συνέβη βαστάζε-
σθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιω-
τῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου·
ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ κράζον· αἶρε αὐτόν·
μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν
παρεμβολὴν ὁ παῦλος· λέ-
γει τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστί μοι
Εἰπεῖν πρὸς σέ· ὁ δὲ ἔφη· ἑλλη-
νιστὶ γινώσκεις; οὐκ ἄρα σὺ
εἶ ὁ αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων
τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας
καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον
τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρ-
ας τῶν σικαρίων; εἶπε δὲ ὁ
παῦλος· ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι

·/· Καὶ ἄλλοι

ἰουδαῖος· ταρσεὺς τῆς κιλικί-
ας· οὐκ ἀσήμου πόλεως πο-
λίτης· δέομαι δέ σου· ἐπίτρε-
ψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λα-
όν· ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ· ὁ
παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀνα-
βαθμῶν· κατέσεισε τῇ χει-
ρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς
γενομένης προσεφώνησε τῇ ἑ-
βραΐδι διαλέκτῳ λέγων· ἄνδρ(ες)
ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἀκούσατέ
μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ
ἀπολογίας· ἀκούσαντες δὲ
ὅτι τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ προ-
σεφώνει αὐτοῖς· μᾶλλον πα-
ρέσχον ἡσυχίαν· καί φησιν·
ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ ἰουδαῖος· γε-
γεννημένος ἐν ταρσῷ τῆς κι-
λικίας· ἀνατεθραμμένος δὲ
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς
πόδας γαμαλιὴλ· πεπαι-
δευμένος· κατὰ ἀκρίβειαν
τοῦ πατρῴου νόμου· ζηλω-
τὴς ὑπάρχων τοῦ θ(εο)ῦ· καθὼς
πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·

Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα
ἄχρι θανάτου· δεσμεύων καὶ
παραδιδοὺς εἰς φυλακάς· ἄν
δρας τε καὶ γυναῖκας· ὡς καὶ
ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ
πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν
καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς
τοὺς ἀδελφούς, εἰς δαμασκὸν
ἐπορευόμην· ἄξων καὶ τοὺς ἐ
κεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς
ἰλημ ἵνα τιμωρηθῶσιν· ἐγένε
το δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζο
ντι τῇ δαμασκῷ περὶ μεσημβρί
αν· ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πε
ριαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ
ἐμέ· ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος·
καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης
μοι· σαοὺλ σαούλ· τί με διώκεις·
ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἶ κε· εἶ
πέ τε πρός με· ἐγώ εἰμι ἰς ὁ να
ζωραῖος· ὃν σὺ διώκεις· οἱ δὲ
σὺν ἐμοὶ ὄντες· τὸ μὲν φῶς ἐθε
άσαντο καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο
τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν
τοῦ λαλοῦντός μοι· εἶπον δὲ

τί ποιήσω κε· ὁ δὲ κς εἶπε
πρός με· ἀναστὰς πορεύου
εἰς Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λα
ληθήσεται περὶ πάντων ὧν
τέτακταί σοι ποιῆσαι· ὡς
δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς
Δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου·
χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν
συνόντων μοι· ἦλθον εἰς Δα
μασκόν· Ἀνανίας δέ τις· ἀ
νὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον·
μαρτυρούμενος ὑπὸ πάν
των τῶν κατοικούντων Ἰ
ουδαίων· ἐλθὼν πρός με καὶ
ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀ
δελφὲ ἀνάβλεψον· κἀγὼ αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν·
Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ θς τῶν πρων ἡ
μῶν προεχειρίσατό σε γνῶ
ναι τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ἰδεῖν
τὸν δίκαιον· καὶ ἀκοῦσαι φω
νὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· ὅ
τι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάν
τας ἀνους ὧν ἑώρακας καὶ
ἤκουσας· καὶ νῦν τί μέλλεις·

ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπο
λουσαι τὰς ἁμαρτίας σου·
ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα
τοῦ κ(υρίο)υ· ἐγένετο δέ μοι ὑπο
Στρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ κ(αὶ)
προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱε
ρῷ· γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει·
καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι·
σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει
ἐξ Ἱ(ερουσα)λὴμ· διότι οὐ παραδέ
ξονταί σου τὴν μαρτυρίαν
περὶ ἐμοῦ· κἀγὼ εἶπον· κ(ύρι)ε
Αὐτοὶ ἐπίστανται· ὅτι ἐγὼ ἤμην
φυλακίζων καὶ δέρων κα
τὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πι
στεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξε
χεῖτο τὸ αἷμα στεφάνου τοῦ
μάρτυρός σου· καὶ αὐτὸς ἤμην
ἐφεστὼς καὶ συνευδοκῶν τῇ
ἀναιρέσει αὐτοῦ· φυλάσσων
τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντ(ων)
αὐτόν· καὶ εἶπε πρός με·
πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μα
κρὰν ἐξαποστελῶ σε· ἤκουον
Δὲ αὐτοῦ· ἄχρι τούτου τοῦ λόγου·

καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν
λέγοντες· αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς
τὸν τοιοῦτον· οὐ καθῆκεν γὰρ
αὐτὸν ζῆν· κραζόντων δὲ
αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱ-
μάτια· καὶ κονιορτὸν βαλλόν-
των εἰς τὸν ἀέρα· ἐκέλευσεν
αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν
παρεμβολήν· εἰπὼν μάστιξιν
ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ
δι᾽ ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν
αὐτῷ· ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν
Τοῖς ἱμᾶσιν· εἶπεν πρὸς τὸν ἑ-
στῶτα ἑκατόνταρχον ὁ παῦ-
λος· εἰ ἄνθρωπον ῥωμαῖον καὶ ἀκα-
τάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;
ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος·
προσελθὼν· ἀπήγγειλε τῷ
χιλιάρχῳ λέγων· ὅρα τί μέλλεις
Ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος· ῥωμαῖός
ἐστι· προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος
εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι εἰ σὺ ῥωμαῖ-
ος εἶ· ὁ δὲ ἔφη· ναί· ἀπεκρίθη
τε ὁ χιλίαρχος· ἐγὼ πολλοῦ κε-
φαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην

κ(αὶ) εὐθ(έως) ... ἔπραξε

ἐκτησάμην· ὁ δὲ παῦλος
ἔφη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι·
Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐ
τοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνε
τάζειν· καὶ ὁ χιλίαρχος
δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι ῥω
μαῖός ἐστιν· καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν
δεδεκώς· τῇ δὲ ἐπαύριον
Βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφα
λές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ
τῶν ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐ
τὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν· καὶ ἐ
κέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιε
ρεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐ
τῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν παῦλον
ἔστησεν εἰς αὐτούς· ἀρχ(ή) ἀτενίσας
μζ Δὲ ὁ παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπε·
ἄνδρες ἀδελφοί· ἐγὼ πάσῃ
συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολί
τευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης
τῆς ἡμέρας· ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀ
νανίας ἐπέταξε τοῖς παρε
στῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ
τὸ στόμα· τότε ὁ παῦλος πρὸς
Αὐτὸν εἶπε· τύπτειν σε μέλλει

τέλ(ος) ... ἀτενίσας ὁ παῦλ(ος) τῷ συνεδρί(ῳ)

ὁ θσ̄· τοῖχε κεκονιαμένε·
καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν
νόμον· καὶ παρανομῶν κε-
λεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ
παρεστῶτες εἶπον· τὸν ἀρ-
χιερέα τοῦ θῦ λοιδορεῖς; ἔφη
τε ὁ παῦλος· οὐκ ἤδειν ἀδε-
λφοὶ ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς· γέγρα-
πται γάρ· ἄρχοντα τοῦ λαοῦ
σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς· γνοὺς
δὲ ὁ παῦλος· ὅτι τὸ ἓν μέρος
ἐστὶν σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτε-
ρον φαρισαίων· ἔκραζεν ἐν
τῷ συνεδρίῳ· ἄνδρες ἀδελ-
φοί· ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι· υἱὸς
φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ
ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνο-
μαι· τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαν-
τος ἐγένετο στάσις τῶν φαρισαί-
ων καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος·
σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι
μὴ εἶναι ἀνάστασιν μηδὲ ἄγγε-
λον μήτε πνεῦμα· φαρισαῖοι δὲ
ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα·
ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ

ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς
τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων
διεμάχοντο λέγοντες· οὐδὲν
κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν
αὐτῷ ἢ ἄγγελος· μὴ θεομαχῶμεν·
πολλῆς δὲ γενομένης στά
σεως· εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρ
χος μὴ διασπασθῇ ὁ παῦλος
ὑπ' αὐτῶν· ἐκέλευσε κατα
βῆναι τὸ στράτευμα καὶ ἁρπά
σαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν· ἄγειν
τε εἰς τὴν παρεμβολήν· τῇ
δὲ ἐπιούσῃ νυκτί· ἐπιστὰς αὐ
τῷ ὁ κύριος εἶπε· θάρσει παῦλε·
ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ
εἰς ἱερουσαλήμ· οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς
ῥώμην μαρτυρῆσαι. τέλος

Γενομένης δὲ ἡμέρας· ποιήσα
ντές τινες τῶν ἰουδαίων συστρο
φὴν ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς
λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε
πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι
τὸν παῦλον· ἦσαν δὲ πλεί
ους τεσσαράκοντα οἱ ταύ

την την συνωμοσίαν ποι
ήσαντες· οἵτινες προσελ
θόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον·
ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν
ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι·
ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν
Παῦλον· νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμ
φανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν
τῷ συνεδρίῳ· ὅπως αὔριον
καταγάγῃ αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς·
ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν
ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ·
ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν·
ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν·
Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς
Παύλου τὸ ἔνεδρον· παραγε
νόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν
παρεμβολὴν ἀπήγγειλε
τῷ Παύλῳ· προσκαλεσάμε
νος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκα
τοντάρχων ἔφη· τὸν νεανί
αν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν
χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖ
λαι αὐτῷ· ὁ μὲν οὖν παρα

λαβὼν αὐτὸν· ἤγαγε πρὸς
τὸν χιλίαρχον· καὶ φησίν·
ὁ δέσμιος παῦλος προσ
καλεσάμενός με ἠρώτησε
τοῦτον τὸν νεανίσκον ἀγα
γεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λα
λῆσαί σοι· ἐπιλαβόμενος
δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλι
αρχος καὶ ἀναχωρήσας,
κατ' ἰδίαν· ἐπυνθάνετο· τί ἐστιν
ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι· εἶπε
δὲ· ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεν
το τοῦ ἐρωτῆσαί σε· ὅπως
αὔριον εἰς τὸ συνέδριον κα
ταγάγῃς τὸν παῦλον· ὡς μέλ
λοντες τι ἀκριβέστερον πυν
θάνεσθαι περὶ αὐτοῦ· σὺ οὖν
μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνε
δρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν·
ἄνδρες πλείους τεσσαρά
κοντα· οἵτινες ἀνεθεμά
τισαν ἑαυτοὺς· μήτε φαγεῖν
μήτε πιεῖν· ἕως οὗ ἀνέλω
σιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι
προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ

σοῦ ἐπαγγελίαν· ὁ μὲν οὖν χι-
λίαρχος ἀπέλυσε τὸν νε-
ανίαν· παραγγείλας μηδε-
νὶ ἐκλαλῆσαι· ὅτι ταῦτα ἐνε-
φάνισας πρός με· καὶ προσ-
καλεσάμενος δύο τινὰς
τῶν ἑκατοντάρχων. εἶπεν·
Ἑτοιμάσατε στρατιώτας δια-
κοσίους· ὅπως πορευθῶσιν
ἕως καισαρείας· καὶ ἱππεῖς
ἑβδομήκοντα· καὶ δεξιολά-
βους. ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς
νυκτός· κτήνη τε παραστῆ-
σαι· ἵνα ἐπιβιβάσαντες
τὸν παῦλον. διασώσωσι πρὸς
φήλικα τὸν ἡγεμόνα· γρά-
ψας ἐπιστολὴν. περιέχουσαν
τὸν τύπον τοῦτον· Κλαύδι-
ος λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμό-
νι φήλικι χαίρειν· τὸν ἄνδρα
τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ
τῶν ἰουδαίων· καὶ μέλλοντα
ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν. ἐπιστὰς
σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην
αὐτόν. μαθὼν ὅτι ῥωμαῖος

σοι· βουλόμενος δὲ ἐπιγνῶναι
Τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐ-
τῷ· κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
συνέδριον αὐτῶν· ὃν εὗρον
ἐγκαλούμενον περὶ ζητη-
μάτων τοῦ νόμου αὐτῶν·
μηδὲν ἄξιον θανάτου ἢ δε-
σμῶν ἔγκλημα ἔχοντα· μη-
νυθείσης μοι δὲ μοι ἐπιβου-
λῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔ-
σεσθαι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων· ἐ-
ξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ·
παραγγείλας καὶ τοῖς κατη-
γόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν
ἐπὶ σοῦ· ἔρρωσο· οἱ μὲν οὖν
Στρατιῶται κατὰ τὸ διατε-
ταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόν-
τες τὸν παῦλον· ἤγαγον διὰ
τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἀντιπα-
τρίδα· τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαν-
τες τοὺς ἱππεῖς ἀπέρχεσθαι
σὺν αὐτῷ· ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
παρεμβολήν· οἵτινες εἰσελ-
θόντες εἰς τὴν καισάρειαν καὶ
ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν

τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ
τὸν παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς
Δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας
ἐπαρχίας ἐστί. καὶ πυθόμενος
ὅτι ἀπὸ κιλικίας. διακούσο
μαί σου ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατή
γοροί σου παραγένωνται. ἐκέ
λευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτω
ρίῳ ἡρώδου φυλάσσεσθαι. με
τὰ δὲ πέντε ἡμέρας. κατέ
βη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας. μετὰ αὐ
τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτο
ρος τερτύλλου τινὸς. οἵτινες
ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ
τοῦ παύλου. κληθέντος
δὲ αὐτοῦ. ἤρξατο κατηγορεῖν
ὁ τέρτυλλος λέγων. πολλῆς
εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ.
καὶ κατορθωμάτων γινομέ
νων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς
σῆς προνοίας. πάντη τε
Καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμε
θα κράτιστε φῆλιξ μετὰ πά
σης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ
πλεῖόν σε ἐγκόπτω. παρακα

λε

λῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντό-
μως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ· εὑρόν-
τες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοι-
μὸν καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶ-
σι τοῖς ἰουδαίοις τοῖς κατὰ
τὴν οἰκουμένην· πρωτο-
στάτην τε τῆς τῶν ναζωραί-
ων αἱρέσεως· ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐ-
πείρασε βεβηλῶσαι· ὃν καὶ
ἐκρατήσαμεν· παρ' οὗ δυνή-
σῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ
πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν
ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐ-
τοῦ· συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ ἰ-
ουδαῖοι· φάσκοντες ταῦτα
οὕτως ἔχειν· ἀπεκρίθη δὲ
ὁ παῦλος νεύσαντος αὐτῷ τοῦ
ἡγεμόνος λέγειν· ἐκ πολλῶν
ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει
τούτῳ ἐπιστάμενος· εὐθυμό-
τερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπο-
λογοῦμαι· δυναμένου σου
γνῶναι· ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι
ἡμέραι δεκαδύο ἀφ' ἧς ἀνέβην
προσκυνήσων ἐν ἱερουσαλήμ·

καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με
πρός τινα διαλεγόμενον ἢ
ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου·
οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς· οὔτε
κατὰ τὴν πόλιν· οὔτε πα
ραστῆσαί με δύνανται πε
ρὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου· ὁ
μολογῶ δὲ τοῦτό σοι· ὅτι κα
τὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρε
σιν· οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ
θεῷ· πιστεύων πᾶσι τοῖς κα
Τ τὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφή
ταις γεγραμμένοις· ἐλπίδα
ἔχων εἰς τὸν θεόν· ἣν καὶ αὐτοὶ οὗ
τοι προσδέχονται· ἀνάστα
σιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν·
δικαίων τε καὶ ἀδίκων· ἐν
τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ· ἀπρό
σκοπον συνείδησιν ἔχων πρὸς
τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαν
τός· δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων πα
ρ ραγενόμην· ἐλεημοσύνας ποι
ήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσ
φοράς· ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισ
μένον ἐν τῷ ἱερῷ· οὐ μετὰ ὄ

χλου οὐδὲ μετὰ θορύβου· τι
νὲς ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖ
οι· οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι
καὶ κατηγορεῖν· εἴ τι ἔχοιεν
πρός με· ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπά
τωσαν τί εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδί
κημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ
συνεδρίου· ἢ περὶ μιᾶς ταύ
της φωνῆς ἧς ἔκραξα ἑστὼς
ἐν αὐτοῖς· ὅτι περὶ ἀναστά
σεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σή
μερον ὑφ' ὑμῶν· ἀκούσας
δὲ ταῦτα ὁ φῆλιξ ἀνεβάλε
το αὐτούς· ἀκριβέστερον εἰ
δὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ· εἰπών·
ὅταν λυσίας ὁ χιλίαρχος κα
ταβῇ· διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑ
μᾶς· διαταξάμενός τε τῷ
ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι
τὸν παῦλον· ἔχειν τε ἄνεσιν·
καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰ
δίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προ
σέρχεσθαι αὐτῷ· μετὰ δὲ ἡμέ
ρας τινὰς παραγενόμενος
ὁ φῆλιξ σὺν δρουσίλλῃ τῇ

γυναικὶ οὔσῃ ἰουδαίᾳ· μετε-
πέμψατο τὸν παῦλον καὶ ἤ-
κουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χ(ριστο)ν
ἰ(ησοῦ)ν πίστεως· διαλεγομένου δὲ
Αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγ-
κρατείας· καὶ τοῦ κρίματος
τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι· ἔμφο-
βος γενόμενος ὁ φῆλιξ· ἀπε-
κρίθη· τὸ νῦν ἔχον πορεύου·
καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετα-
καλέσομαί σε· ἅμα καὶ ἐλπί-
ζων· ὅτι χρήματα δοθήσε-
ται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παύλου ὅ-
πως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυ-
κνότερον αὐτὸν μεταπεμ-
πόμενος ὡμίλει αὐτῷ· διε-
Τίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε
διάδοχον ὁ φῆλιξ· πόρκιον φῆ-
στον· θέλων δὲ χάριτας κατα-
θέσθαι τοῖς ἰουδαίοις ὁ φῆλιξ·
κατέλιπε τὸν παῦλον δε-
δεμένον· φῆστος οὖν ἐπιβὰς
Τῇ ἐπαρχίᾳ· μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ἀ-
πὸ καισαρείας· ἐνεφάνισαν

δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶ-
τοι τῶν ἰουδαίων κατὰ τοῦ
παύλου· καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν αἰτούμενοι χάριν κα-
τ' αὐτοῦ· ὅπως μεταπέμ-
ψηται αὐτὸν εἰς ἰλήμ· ἐνέδραν
ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν
κατὰ τὴν ὁδόν· ὁ μὲν οὖν
φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι
τὸν παῦλον ἐν καισαρείᾳ·
ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει
ἐκπορεύεσθαι· οἱ οὖν δυνα-
τοὶ ἐν ὑμῖν φησὶ συγκαταβάν-
τες· εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τού-
τῳ κατηγορείτωσαν αὐτοῦ·
διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας
πλείους ἢ δέκα· καταβὰς εἰς
καισάρειαν· τῇ ἐπαύριον κα-
θίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευ-
σε τὸν παῦλον ἀχθῆναι· πα-
ραγενομένου δὲ αὐτοῦ· περιέ-
στησαν οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων
καταβεβηκότες ἰουδαῖοι·
πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάμα-
τα φέροντες κατὰ τοῦ παύλου

ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι· ἀπο
λογουμένου αὐτοῦ, ὅτι οὔτε
εἰς τὸν νόμον τῶν ἰουδαίων·
οὔτε εἰς τὸ ἱερόν· οὔτε εἰς καίσα
ρά τι ἥμαρτον· ὁ φῆστος δὲ τοῖς
ἰουδαίοις θέλων χάριν κα
ταθέσθαι· ἀποκριθεὶς τῷ
παύλῳ εἶπε· θέλεις εἰς ἱ
εροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ
περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐ
μοῦ; εἶπε δὲ ὁ παῦλος· ἐπὶ
τοῦ βήματος καίσαρος ἑστὼς
εἰμί· οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· ἰουδαί
ους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ
σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις·
εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ· καὶ ἄξιον θα
νάτου πέπραχά τι, οὐ παραι
τοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ
οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦ
σί μου, οὐδείς με δύναται αὐ
τοῖς χαρίσασθαι· καίσαρα ἐ
πικαλοῦμαι· τότε ὁ φῆστος
συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβου
λίου ἀπεκρίθη· καίσαρα ἐ
πικέκλησαι, ἐπὶ καίσαρα

πορεύσῃ· ἡμερῶν δὲ διαγενο
μη μένων τινῶν· Ἀγρίππας
ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κα
τήντησαν εἰς Καισάρειαν.
ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον·
ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέ
τριβον ἐκεῖ· ὁ Φῆστος τῷ βα
σιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν
Παῦλον λέγων· ἀνήρ τίς
ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ
Φήλικος δέσμιος· περὶ οὗ
γενομένου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐ
νεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαί
ων· αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ
δίκην· πρὸς οὓς ἀπεκρίθη
ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις
χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀ
πώλειαν· πρὶν ἢ ὁ κατηγο
ρούμενος κατὰ πρόσωπον
ἔχοι τοὺς κατηγόρους· τόπον
τε ἀπολογίας λάβοι περὶ
τοῦ ἐγκλήματος· συνελθόν
των οὖν αὐτῶν ἐνθάδε· ἀνα
βολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος

Τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βή
ματος. ἐκέλευσα ἀχθῆναι
τὸν ἄνδρα· περὶ οὗ σταθέν
τες οἱ κατήγοροι. οὐδεμί
αν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑ
πενόουν ἐγώ· ζητήματα
δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δει
σιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐ
τόν· καὶ περί τινος ἰυ̅ τεθνη
κότος. ὃν ἔφασκεν ὁ παῦλος
ζῆν· τε ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ
Τὴν περὶ τούτου ζήτησιν. ἔ
λεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι
εἰς ἱλ̅η̅μ̅· κἀκεῖ κρίνεσθαι πε
ρὶ τούτων· τοῦ δὲ παύλου ἐ
πικαλεσαμένου τηρηθῆναι
αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ σεβαστοῦ
διάγνωσιν· ἐκέλευσα τηρεῖ
σθαι αὐτόν. ἕως οὗ πέμψω
αὐτὸν πρὸς καίσαρα· ἀγρίπ
πας δὲ πρὸς τὸν φῆστον ἔ
φη· ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀκοῦσαι· ὁ δὲ αὔριον φη
ἀκούσῃ αὐτοῦ· τῇ οὖν ἐπαύ
ριον ἐλθόντος τοῦ ἀγρίππα

ἀγρίππ καὶ βερνίκ παρουσία καὶ [illegible] κα παυλ [illegible]:

λζ

καὶ τῆς βερνίκης μετὰ πολ
λῆς φαντασίας· καὶ εἰσελ
θόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον·
σύν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ
ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν
οὖσι τῆς πόλεως· καὶ κε
λεύσαντος τοῦ φήστου· ἤχθη
ὁ παῦλος· καὶ φησὶν ὁ φῆστος·
Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάν
τες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄν
δρες· θεωρεῖτε τοῦτον περὶ
οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἰου
δαίων ἐνέτυχόν μοι· ἔν τε ἱε
ροσολύμοις καὶ ἐνθάδε· ἐ
πιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν
αὐτὸν μηκέτι· ἐγὼ δὲ καταλα
βόμενος μηδὲν ἄξιον θα
νάτου αὐτὸν πεπραχέναι·
Καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικα
λεσαμένου τὸν σεβαστὸν,
ἔκρινα πέμπειν αὐτόν· πε
ρὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυ
ρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον
αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν· καὶ μάλιστα
ἐπὶ σοῦ βασιλεῦ ἀγρίππα·

ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γι-
νομένης σχῶ τί γράψαι· ἄ-
λογον γάρ μοι δοκεῖ· πέμποντα
δέσμιον· μὴ καὶ τὰς κατ'
αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι· Ἀ-
Γρίππας δὲ πρὸς τὸν παῦ-
λον ἔφη· ἐπιτρέπεταί σοι
περὶ σεαυτοῦ λέγειν· τότε
ὁ παῦλος ἀπελογεῖτο ἐκτεί-
νας τὴν χεῖρα· περὶ πάν-
των ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ ἰου-
δαίων βασιλεῦ ἀγρίππα·
ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐ-
πὶ σοῦ μέλλων ἀπολογεῖσθαι
σήμερον· μάλιστα γνώστην
Ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ
ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζη-
τημάτων· διὸ δέομαί σου
μακροθύμως ἀκοῦσαί μου·
τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νε-
ότητος· τὴν ἀπ' ἀρχῆς γε-
νομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν
ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάν-
τες οἱ ἰουδαῖοι· προγινώσ-
κοντές με ἄνωθεν· ἐὰν θέ-

79 πρδ λθ

λωσι μαρτυρεῖν· ὅτι κατὰ
τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν
τῆς ἡμετέρας θρησκείας.
ἔζησα φαρισαῖος. καὶ νῦν
Ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς
πατέρας ἐπαγγελίας γενομέ-
νης ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ἕστηκα κρινό-
μενος· εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυ-
λον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα
καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπί-
ζει καταντῆσαι· περὶ ἧς
Ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι βασιλεῦ
ἀγρίππα ὑπὸ ἰουδαίων. τί
ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν·
εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει· ἐγὼ μὲν
οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ. πρὸς
τὸ ὄνομα ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου
δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶ-
ξαι· ὃ καὶ ἐποίησα ἐν ἱεροσο-
λύμοις· καὶ πολλοὺς τῶν
ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλει-
σα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων
ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμέ-
νων τε αὐτῶν· κατήνεγκα ψῆ-
φον· καὶ κατὰ πάσας τὰς

συναγωγὰς. πολλάκις τι
μωρῶν αὐτοὺς. ἠνάγκαζον
βλασφημεῖν· περισσῶς τε
ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίω
κον, ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πό
λεις· ἐν οἷς καὶ πορευόμενος
εἰς τὴν δαμασκὸν· μετ' ἐξου
σίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς
παρὰ τῶν ἀρχιερέων· ἡμέ
ρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶ
δον βασιλεῦ οὐρανόθεν· ὑπὲρ
τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου
περιλάμψαν με φῶς. καὶ τοὺς
σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάν
των δὲ καταπεσόντων ἡμῶν
εἰς τὴν γῆν. ἤκουσα φωνὴν καὶ
λαλοῦσαν πρός με καὶ λέγου
σαν τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ·
Σαοὺλ σαούλ· τί με διώκεις. σκλη
ρόν σοι πρὸς κέντρα λακτί
ζειν· ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ κε·
ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι ἰς· ὃν σὺ δι
ώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆ
θι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς
τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι προχει

ρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ
μάρτυρα· ὧν τε εἶδες· ὧν
τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρού-
μενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν
ἐθνῶν· εἰς οὓς ἐγώ σε ἀποστέλ-
λω· ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῶν· τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ
σκότους εἰς φῶς· καὶ τῆς
ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ
τὸν θν̄· τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ κλῆρον
ἐν τοῖς ἡγιασμένοις· πίστει
τῇ εἰς ἐμέ· ὅθεν βασιλεῦ ἀ-
γρίππα· οὐκ ἐγενόμην ἀ-
πειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·
ἀλλὰ τοῖς ἐν δαμασκῷ πρῶ-
τον καὶ ἱεροσολύμοις· εἰς πᾶ-
σάν τε τὴν χώραν τῆς ἰου-
δαίας· καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀ-
παγγέλλων μετανοεῖν καὶ ἐπι-
στρέφειν ἐπὶ τὸν θν̄· ἄξια
τῆς μετανοίας ἔργα πράσ-
σοντας· τε ἕνεκα τούτων με
οἱ ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν
τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχει-

ρίσασθαι· ὅτι ἐπικουρίας οὖν
τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ
ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης
ἕστηκα μαρτυρόμενος
μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ· οὐδὲν
ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προ-
φῆται ἐλάλησαν μελλόντων
γίνεσθαι καὶ μωσῆς· εἰ πα-
θητὸς ὁ χριστός· εἰ πρῶτος ἐξ ἀ-
ναστάσεως νεκρῶν· φῶς μέλ-
λει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ
τοῖς ἔθνεσι. ταῦτα δὲ αὐτοῦ
ἀπολογουμένου ὁ φῆστος
μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη· μαίνῃ
παῦλε· τὰ πολλά σε γράμ-
ματα εἰς μανίαν περιτρέ-
πει· ὁ δὲ οὐ μαίνομαι φησὶ κρά-
τιστε φῆστε· ἀλλὰ ἀληθείας
καὶ σωφροσύνης ῥήματα
ἀποφθέγγομαι· ἐπίσταται
γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς·
πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζό-
μενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ
αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι
οὐδέν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πε-

πεπραγμένον τοῦτο· πιστεύεις
βασιλεῦ Ἀγρίππα τοῖς
προφήταις; οἶδα ὅτι πι-
στεύεις· ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς
Τὸν Παῦλον ἔφη· ἐν ὀλίγῳ
με πείθεις Χριστιανὸν γε-
νέσθαι· ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν·
εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ· καὶ ἐν
ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μό-
νον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας
τοὺς ἀκούοντάς μου σή-
μερον γενέσθαι τοιούτους·
ὁποῖος κἀγώ εἰμι παρεκτὸς
τῶν δεσμῶν τούτων· καὶ
ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἀ-
νέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν·
ἥ τε Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθή-
μενοι αὐτοῖς· καὶ ἀναχω-
ρήσαντες ἐλάλουν πρὸς
ἀλλήλους λέγοντες· ὅτι οὐ-
δὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν·
πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος· Ἀ-
γρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔ-
φη· ἀπολελύσθαι ἐδύνα-
το ὁ ἄνθρωπος οὗτος· εἰ μὴ ἐπε-

κέκλητο καίσαρα· τέλος ὡς δὲ ἐ-
Κρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς
τὴν ἰταλίαν· παρεδίδουν
τόν τε παῦλον καί τινας
ἑτέρους δεσμώτας· ἑκατον-
τάρχῃ ὀνόματι ἰουλίῳ· σπεί-
ρης σεβαστῆς· ἐπιβάντες δὲ
πλοίῳ ἀδραμυττηνῷ· μέλ-
λοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν
ἀσίαν τόπους. ἀνήχθημεν·
ὄντος σὺν ἡμῖν ἀριστάρχου
μακεδόνος θεσσαλονικέως·
τῇ τε ἑτέρᾳ. κατήχθημεν εἰς
σιδῶνα· φιλανθρώπως
Τε ὁ ἰούλιος τῷ παύλῳ χρη-
σάμενος. ἐπέτρεψε πρὸς
τοὺς φίλους πορευθέντα.
ἐπιμελείας τυχεῖν· κἀκεῖ-
θεν ἀναχθέντες. ὑπεπλεύ-
σαμεν τὴν κύπρον. διὰ τὸ τοὺς
ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.
τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν
κιλικίαν καὶ παμφυλίαν
διαπλεύσαντες. κατήλθο-
μεν εἰς μύρα τῆς λυκίας·

[illegible] ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν [illegible]

Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος
πλοῖον ἀλεξανδρῖνον πλέ-
ον εἰς τὴν ἰταλίαν. ἐνεβί-
βασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. ἐν ἱκα-
ναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλο-
οῦντες. καὶ μόλις γενόμενοι
κατὰ τὴν κνίδον μὴ προ-
σεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου·
ὑπεπλεύσαμεν τὴν κρήτην
κατὰ σαλμώνην. μόλις τε
παραλεγόμενοι αὐτὴν. ἤλθομεν
εἰς τόπον τινὰ καλούμενον.
καλοὺς λιμένας. ᾧ ἐγγὺς ἦν πό-
λις λασαία. ἱκανοῦ δὲ χρόνου
διαγενομένου. καὶ ὄντος
ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς
διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη
παρεληλυθέναι· παρῄνει
ὁ παῦλος λέγων αὐτοῖς· ἄνδρες
θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ
πολλῆς ζημίας οὐ μόνον
τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου·
ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν·
Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερ-

μήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπεί
θετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ
παύλου λεγομένοις· ἀνευ
θέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρ
χοντος πρὸς παραχειμα
σίαν· οἱ πλείους ἔθεντο βου
λὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν·
εἴπως δύναιντο καταντή
σαντες εἰς φοίνικα παρα
χειμάσαι λιμένα τῆς κρή
της· βλέποντα κατὰ λίβα
καὶ κατὰ χῶρον· ὑποπνεύ
σαντος δὲ νότου· δόξαντες
τῆς προθέσεως κεκρατη
κέναι· ἄραντες ἆσσον· πα
ρελέγοντο τὴν κρήτην· μετ᾽
οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ᾽ αὐ
τῆς ἄνεμος τυφωνικός· ὁ
καλούμενος εὐροκλύδων·
συναρπασθέντος δὲ τοῦ
πλοίου καὶ μὴ δυναμένου
ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ·
ἐπιδόντες ἐφερόμεθα· νη
σίον δέ τι ὑποδραμόντες
καλούμενον κλαύδην· μόλις

ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς
γενέσθαι τῆς σκάφης· ἣν ἄ-
ραντες βοηθείαις ἐχρῶντο·
ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον·
φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν
σύρτιν ἐκπέσωσιν· χαλά-
σαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐ-
φέροντο· σφοδρῶς δὲ χειμα-
ζομένων ἡμῶν· τῇ ἑξῆς
ἐκβολὴν ἐποιοῦντο· καὶ τῇ
τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν
τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν· μήτε
δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαι-
νόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας,
χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπι-
κειμένου· λοιπὸν περιῃ-
ρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώ-
ζεσθαι ἡμᾶς· πολλῆς δὲ
ἀσιτίας ὑπαρχούσης· τό-
τε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν εἶπεν· ἔδει μέν,
ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς
μοι· μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς
Κρήτης· κερδῆσαί τε τὴν
ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζη-

μίαν· καὶ τὰ νῦν παραινῶ
ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ
γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου·
παρέστη γάρ μοι ταύτῃ τῇ νυ-
κτὶ ἄγγελος τοῦ θεοῦ οὗ εἰμι ᾧ
καὶ λατρεύω· λέγων· μὴ φο-
βοῦ παῦλε· καίσαρί σε δεῖ
παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ κεχά-
ρισταί σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς
πλέοντας μετὰ σοῦ· διὸ εὐ-
θυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ
τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται· καθ' ὃν
τρόπον λελάληταί μοι· εἰς
νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπε-
σεῖν· ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκά-
τη νὺξ ἐγένετο· διαφερομέ-
νων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρίᾳ· κα-
τὰ μέσον τῆς νυκτὸς· ὑπε-
νόουν οἱ ναῦται προσάγειν τι-
νὰ αὐτοῖς χώραν· καὶ βολί-
σαντες εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι·
Βραχὺ δὲ διαστήσαντες· καὶ
πάλιν βολίσαντες· εὗρον ὀρ-
γυιὰς δεκαπέντε· φοβού-

μενοί τε μή που κατὰ τρα
χεῖς τόπους ἐκπέσωμεν
ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγ
κύρας τέσσαρας· ηὔχον
το ἡμέραν γενέσθαι· τῶν
Δὲ ναυτῶν ζητούντων φυ
γεῖν ἐκ τοῦ πλοίου· καὶ χα
λασάντων τὴν σκάφην
εἰς τὴν θάλασσαν· προ
φάσει ὡς ἐκ πρῴρας μελ
λόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν·
εἶπεν ὁ παῦλος τῷ ἑκα
τοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατι
ώταις· ἐὰν μὴ οὗτοι μείνω
σιν ἐν τῷ πλοίῳ· ὑμεῖς σω
θῆναι οὐ δύνασθε· τότε
οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν
τὰ σχοινία τῆς σκάφης·
καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν·
Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γί
νεσθαι· παρεκάλει ὁ παῦ
λος ἅπαντας μεταλαβεῖν
τροφῆς· λέγων· τεσσαρεσ
καιδεκάτην σήμερον ἡμέ
ραν προσδοκῶντες ἄσιτοι

διατελεῖτε μηδὲν προσ
λαβόμενοι. διὸ παρακα
λῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τρο
φῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς
ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει·
οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ
τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰ
πὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον
εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπι
ον πάντων· καὶ κλάσας ἤρ
ξατο ἐσθίειν. εὔθυμοι δὲ γενό
μενοι πάντες· καὶ αὐτοὶ προ
σελάβοντο τροφῆς. ἦμεν
δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυ
χαί. διακόσιαι ἑβδομήκον
τα ἕξ. κορεσθέντες δὲ τῆς
τροφῆς. ἐκούφιζον τὸ πλοῖ
ον. ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον
εἰς τὴν θάλασσαν. ὅτε δὲ ἡμέ
ρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπε
γίνωσκον· κόλπον δέ τινα
κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν
εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο εἰ δύναι
ντο ἐξῶσαι τὸ πλοῖον· καὶ
τὰς ἀγκύρας περιελόντες.

εἴων εἰς τὴν θάλασσαν· ἅ-
μα ἀνέντες τὰς ζευκτηρί-
ας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐ-
πάραντες τὸν ἀρτέμονα·
τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν
αἰγιαλόν· περιπεσόντες
δὲ εἰς τόπον διθάλασσον·
ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ
μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμει-
νεν ἀσάλευτος· ἡ δὲ πρύμνα
ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν
κυμάτων· τῶν δὲ στρατιω-
τῶν βουλὴ ἐγένετο· ἵνα τοὺς
δεσμώτας ἀποκτείνωσι·
μή τις ἐκκολυμβήσας δια-
φύγῃ· ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
βουλόμενος διασῶσαι τὸν
παῦλον· ἐκώλυσεν αὐτοὺς
τοῦ βουλήματος· ἐκέλευ-
σέ τε τοὺς δυναμένους κο-
λυμβᾶν· ἀπορρίψαντας
πρώτους· ἐπὶ τὴν γῆν ἐξι-
έναι· καὶ τοὺς λοιπούς· οὓς
μὲν ἐπὶ σανίσιν· οὓς δὲ ἐπί
τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου·

καὶ οὗτος σὺν ἑαυτῷ πάντας
διασωθῆναι ποιεῖ τὴν ψυχήν·
Καὶ διασωθέντες οἱ περὶ τὸν
παῦλον ἐκ τοῦ πλοός. τότε
ἔγνωμεν ὅτι μελίτη ἡ νῆ-
σος καλεῖται. οἱ δὲ βάρβα-
ροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν
φιλανθρωπίαν ἡμῖν. ἅψαντες
γὰρ πυρὰν προσελάβοντο
πάντας ἡμᾶς. διὰ τὸν ὑετὸν
τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος.
συστρέψαντος δὲ τοῦ παύλου
φρυγάνων πλῆθος. καὶ ἐπι-
θέντος ἐπὶ τὴν πυράν. ἔχι-
δνα ἐκ τῆς θέρμης διεξελθοῦ-
σα, καθῆψε τῆς χειρὸς αὐ-
τοῦ. ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι
Κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλ-
λήλους. πάντως φονεύς ἐ-
στιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος. ὃν διασω-
θέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ
δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν. ὁ μὲν
οὖν ἀποτιναξάμενος τὸ
θηρίον εἰς τὸ πῦρ. ἔπαθεν

πη

οὐδὲν καινόν· οἱ δὲ προσε-
δόκων αὐτὸν μέλλειν πίμ-
πρασθαι· ἢ καταπίπτειν
ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ
Δὲ αὐτῶν προσδοκώντων,
καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄ-
τοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον,
μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν
αὐτὸν εἶναι· ἐν δὲ τοῖς περὶ
τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρ-
χε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς
νήσου· ὀνόματι ποπλίῳ·
ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς
τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως
ἐξένισεν· ἐγένετο δὲ τὸν πρα
Τοῦ ποπλίου· πυρετοῖς καὶ
δυσεντερίῳ συνεχόμενον
κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ παῦ-
λος εἰσελθὼν καὶ προσευ-
ξάμενος· ἐπιθεὶς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν· τού-
του οὖν γενομένου· καὶ οἱ
λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενεί-
ας ἐν τῇ νήσῳ· προσήρχον-
το καὶ ἐθεραπεύοντο· οἳ

καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμη-
σαν ἡμᾶς· καὶ ἀναγομένοις·
ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεί-
αν· μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀν-
ήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακε-
χειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, ἀλε-
ξανδρινῷ· παρασήμῳ διοσκού-
ροις· καὶ καταχθέντες εἰς συ-
ρακούσας· ἐπεμείναμεν ἡ-
μέρας τρεῖς· ὅθεν περιελ-
θόντες· κατηντήσαμεν εἰς
ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν
ἐπιγενομένου νότου· δευτε-
ραῖοι ἤλθομεν εἰς ποτιόλους·
Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς πα-
ρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπι-
μεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕ-
τως εἰς τὴν ῥώμην ἤλθομεν·
κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκού-
σαντες τὰ περὶ ἡμῶν· ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν· ἄχρις
ἀππίου φόρου καὶ τριῶν τα-
βερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ παῦλος
εὐχαριστήσας τῷ θεῷ· ἔλαβε
θάρσος· ὅτε δὲ ἤλθομεν·

εἰς ῥώμην· ὁ ἑκατόνταρχος
παρέδωκε τοὺς δεσμίους
τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ
δὲ παύλῳ ἐπετράπη μέ-
νειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυ-
λάσσοντι αὐτὸν στρατιώ-
τῃ· ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέ-
ρας τρεῖς συγκαλέσασθαι αὐτὸν
τὸν παῦλον. τοὺς ὄντας τῶν ἰ-
ουδαίων πρώτους· συνελ-
θόντων δὲ αὐτῶν. ἔλεγε
πρὸς αὐτούς· ἄνδρες ἀδελ-
φοί· ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποι-
ήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι
τοῖς πατρῴοις. δέσμιος
ἐξ ἱεροσολύμων παρεδόθην
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ῥωμαί-
ων· οἵτινες ἀνακρίναντές
με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι·
διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θα-
νάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί·
ἀντιλεγόντων δὲ τῶν ἰου-
δαίων. ἠναγκάσθην ἐπικα-
λέσασθαι καίσαρα· οὐχ ὡς
τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κα-

τηγορῆσαι· διὰ ταύτην οὖν
τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα
ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆ
σαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπί
δος τοῦ ιηλ· τὴν ἅλυσιν ταύ
την περίκειμαι· οἱ δὲ πρὸς
αὐτὸν εἶπον· ἡμεῖς οὔτε
γράμματα περὶ σοῦ ἐδε
ξάμεθα ἀπὸ τῆς ἰουδαίας·
οὔτε παραγενόμενός τις τῶν
ἀδελφῶν, ἀπήγγειλεν ἢ ἐ
λάλησέ τι περὶ σοῦ πονη
ρόν· ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ
ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ
μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύ
της· γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι
πανταχοῦ ἀντιλέγεται·
ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν·
ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξε
νίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθε
το διαμαρτυρόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ· πείθων τε
αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ ιυ ἀπό
τε τοῦ νόμου μωσέως καὶ
τῶν προφητῶν ἀπὸ πρωΐ

ἕως ἑσπέρας· καὶ οἱ μὲν ἐπεί-
θοντο τοῖς λεγομένοις· οἱ
δὲ ἠπίστουν· ἀσύμφωνοι δὲ
ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπε-
λύοντο εἰπόντος τοῦ παύ-
λου ῥῆμα ἕν· ὅτι καλῶς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ ἠ-
σαΐου τοῦ προφήτου πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγον· πο-
ρεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτο
καὶ εἰπόν· ἀκοῇ ἀκούσετε
καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέπο-
ντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·
ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ
λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βα-
ρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μή-
ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι καὶ
τῇ καρδίᾳ συνῶσιν· καὶ ἐπι-
στρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς·
Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν· ὅτι τοῖς
ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται·
Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος· ἀ-

πῆλθον οἱ ἰουδαῖοι πολλὴν
ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτη-
σιν· ἔμεινεν δὲ ὁ παῦλος διε-
τίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι·
καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς
εἰσπορευομένους πρὸς
αὐτόν· κηρύσσων τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θυ· καὶ διδάσκων
τὰ περὶ τοῦ κυ ιυ χυ μετὰ πά-
σης παρρησίας ἀκωλύτως·

τέλος τῶν πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων

ὑπόθεσις τῆς ἰακώ-
βου ἐπιστολῆς

πειδὴ αὐτὸς ἰάκω-
βος ταύτην γράφει·
τοῖς ἀπὸ τῶν δώδε-
κα φυλῶν διασπα-
ρεῖσι καὶ πιστεύσασι
εἰς τὸν κν ἡμῶν ἰν
χν· γράφει δὲ διδασκαλικὴν τὴν
ἐπιστολήν· διδάσκων περὶ δι-
αφορᾶς πειρασμῶν· ποῖος μὲν
ἐστιν ἀπὸ θυ· ποῖος δὲ ἀπὸ τῆς ἰ-
δίας καρδίας τῶν ανων· καὶ ὁ

του λόγω μόνον· ἀλλὰ καὶ ἔργω
δεῖ δεικνύναι τὴν πίστιν· καὶ
οὐχ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου· ἀλλ' οἱ
ποιηταὶ δικαιοῦνται· περί τε
τῶν πλουσίων παραγγέλλει· ἵ-
να μὴ προκρίνωνται τῶν πτω-
χῶν οἱ πλούσιοι ἐν ταῖς ἐκκλησί-
αις· ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐπιπλήτ-
των ταῖς ὡς ὑπερήφανοι· καὶ τέ-
λος· παραμυθησάμενος τοὺς ἀ-
δικουμένους· καὶ προτρεψάμε-
νος αὐτοὺς μακροθυμεῖν ἕως τῆς
παρουσίας τοῦ κριτοῦ· καὶ διδά-
ξας περὶ ὑπομονῆς· καὶ δείξας
ἐκ τοῦ Ἰὼβ τὸ χρήσιμον τῆς ὑ-
πομονῆς· παραγγέλλει καὶ προσ-
καλεῖσθαι τοὺς πρεσβυτέρους
ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας· καὶ σπου-
δάζειν ἐπιστρέφειν τοὺς πλα-
νηθέντας ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν· εἶ-
ναι γὰρ τούτου μισθὸν παρὰ τοῦ
κυρίου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ οὕτω
τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν·

α ※ περὶ ὑπομονῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου
καὶ ταπεινοφροσύνης πρὸς τοὺς πλησίους·

ἐπιστ(ολὴ) τ(οῦ) ἁγ(ίου) ἀποστ(όλου) Ἰακώβου καθολική.

Ἰάκωβος θ(εο)ῦ καὶ κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ δοῦ
λος· ταῖς δώδεκα φυλαῖς
ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.
πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε ἀ
δελφοί μου· ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσητε ποικίλοις. γι
νώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑ
μῶν τῆς πίστεως κατεργά
ζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομο
νὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω· ἵνα
ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι· ἐν
μηδενὶ λειπόμενοι· εἰ δέ τις
ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτεί
τω παρὰ τοῦ διδόντος θ(εο)ῦ πᾶ
σιν ἁπλῶς καὶ οὐκ ὀνειδίζον
τος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰ
τείτω δὲ ἐν πίστει μηδὲν δια
κρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινό
μενος ἔοικεν κλύδωνι θα
λάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ· μὴ γὰρ οἰέσθω
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· ὅτι λήψεταί τι
παρὰ τοῦ κ(υρίο)υ· ἀνὴρ δίψυχος
ἀκατάστατος ἐν πάσαις

ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καυχάσθω
δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς
ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλού
σιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐ
τοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου
παρελεύσεται· ἀνέτειλε γὰρ
ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ
ἐξήρανε τὸν χόρτον· καὶ
τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε·
καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώ
που αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω
καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορ
είαις αὐτοῦ μαρανθήσεται·
μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομέ
νει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος
γενόμενος λήψεται τὸν στέ
φανον τῆς ζωῆς· ὃν ἐπηγ
γείλατο κ̅ς̅ τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν· μηδεὶς πειραζόμε
νος λεγέτω· ὅτι ἀπὸ τοῦ θ̅υ̅
πειράζομαι· ὁ γὰρ θ̅ς̅ ἀπεί
ραστός ἐστι κακῶν· πειράζει
δὲ αὐτὸς οὐδένα· ἕκαστος δὲ
πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας
ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος

καὶ δελεαζόμενος· εἶτα ἡ ἐ
πιθυμία συλλαβοῦσα· τίκτει
ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀπο
τελεσθεῖσα, ἀποκύει θάνα
τον· μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί· πᾶσα δόσις
ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέ
λειον· ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖ
νον ἀπὸ τοῦ πρς τῶν φώτων·
παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ
ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα·
βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς
λόγῳ ἀληθείας· εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν
ἑαυτοῦ κτισμάτων· τε ὥσ
τε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί·
ἔστω πᾶς ἄνος· ταχὺς εἰς τὸ
ἀκοῦσαι· βραδὺς εἰς τὸ λα
λῆσαι· βραδὺς εἰς ὀργήν· ὀρ
γὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην
θῦ οὐ κατεργάζεται· διὸ ἀπο
θέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν
καὶ περισσείαν κακίας· ἐν
πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμ
φυτον λόγον τὸν δυνάμενον

σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν·
Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ
μὴ μόνον ἀκροαταί· παρα-
λογιζόμενοι ἑαυτούς· ὅτι
εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ
καὶ οὐ ποιητής· οὗτος
ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι
τὸ πρόσωπον τῆς γενέσε-
ως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κα-
τενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀ-
πελήλυθε· καὶ εὐθέως ἐπε-
λάθετο ὁποῖος ἦν· ὁ δὲ πα-
ρακύψας εἰς νόμον τέλειον
τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ πα-
ραμείνας οὗτος· οὐκ ἀκρο-
ατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμε-
νος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου,
οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιή-
σει αὐτοῦ ἔσται· εἴ τις δοκεῖ θρησ-
κος ἐν ὑμῖν εἶναι· μὴ χαλιναγω-
γῶν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀλλὰ
ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ· τού-
του μάταιος ἡ θρησκεία· θρη-
σκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος
παρὰ θεῷ καὶ πατρί, αὕτη ἐστίν·

ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς
καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν·
ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ
τοῦ κόσμου· τέλ ἀρχ ἀδελφοί μου
Μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔ-
χετε. τὴν πίστιν τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ τῆς δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλ-
θῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν
ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐ-
σθῆτι λαμπρᾷ· εἰσέλθῃ δὲ
καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι·
καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φο-
ροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμ-
πρὰν καὶ εἴπητε αὐτῷ· σὺ
Κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτω-
χῷ εἴπητε· σὺ στῆθι ἐκεῖ. ἢ
κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπό-
διόν μου· καὶ οὐ διεκρίθητε
ἐν ἑαυτοῖς· καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
διαλογισμῶν πονηρῶν· ἀ-
κούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπη-
τοί· οὐχ ὁ θς ἐξελέξατο τοὺς
πτωχοὺς τοῦ κόσμου· πλου-
σίους ἐν πίστει καὶ κληρονό-
μους τῆς βασιλείας· ἧς ἐπηγ-

γείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐ-
τόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε
τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλού-
σιοι καταδυναστεύουσιν ὑ-
μῶν· καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν ὑ-
μᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐ-
τοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν
ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑ-
μᾶς; εἰ μέντοι νόμον τελεῖ-
τε βασιλικὸν κατὰ τὴν γρα-
φήν· ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν. καλῶς
ποιεῖτε. εἰ δὲ προσωπολη-
πτεῖτε. ἁμαρτίαν ἐργάζε-
σθε· ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ
νόμου ὡς παραβάται. ὅσ-
τις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρή-
σει· πταίσει δὲ ἐν ἑνί· γέγονε
πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ εἰπὼν
μὴ μοιχεύσῃς. εἶπε· καὶ μὴ
φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις.
φονεύσεις δέ, γέγονας παραβά-
της νόμου· οὕτως λαλεῖτε
καὶ οὕτως ποιεῖτε· ὡς διὰ νό-
μου ἐλευθερίας μέλλοντες.

ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔργων·
καὶ οὐκ ἐκ θατέρου ἰδικῶς, ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν ἅ-
μα δικαιοῦται ἄνθρωπος·

κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος
τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ
κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως·
Τί τὸ ὄφελος ἀδελφοί μου, ἐ-
ὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα
δὲ μὴ ἔχῃ· μὴ δύναται ἡ πί-
στις σῶσαι αὐτόν; ἐὰν ἀδελ-
φὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρ-
χωσι· καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς
ἐφημέρου τροφῆς· εἴπῃ δέ τις
αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· ὑπάγετε ἐν εἰ-
ρήνῃ· θερμαίνεσθε καὶ χορτά-
ζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ
ἐπιτήδεια τοῦ σώματος· τί
τὸ ὄφελος· οὕτω καὶ ἡ πίστις·
ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι κα-
θ' ἑαυτήν· ἀλλ' ἐρεῖ τις· σὺ πί-
στιν ἔχεις· κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν
μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔρ-
γων σου· κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν
ἔργων μου τὴν πίστιν μου·
σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ θεὸς εἷς ἐστι· κα-
λῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμό-
νια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσι·
θέλεις δὲ γνῶναι ὦ ἄνθρωπε κενέ·

τῇ β' τῆς λβ' ἑβδ. ἀδελφοί, τί τὸ ὄφελος ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν

ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
νεκρά ἐστιν; ἀβραὰμ ὁ πατὴρ
ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαι
ώθη· ἀνενέγκας ἰσαὰκ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;
βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήρ
γει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· καὶ ἐκ
τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώ
θη; καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ἡ λέγουσα· ἐπίστευσε δὲ ἀβραὰμ
τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην· καὶ φίλος θεοῦ
ἐκλήθη· ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι
ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος. καὶ
οὐκ ἐκ πίστεως μόνον· ὁμοί
ως δὲ καὶ ῥαὰβ ἡ πόρνη· οὐ
κ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑπο
δεξαμένη τοὺς ἀγγέλους· καὶ
ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; ὥσπερ
γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νε
κρόν ἐστιν· οὕτω καὶ ἡ πίστις
χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι
Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε,
ἀδελφοί μου· εἰδότες ὅτι μεί
ζον κρίμα ληψόμεθα· πολ

μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε ἀδελφοί

λὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες·
εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει· οὗτος
τέλειος ἀνήρ· δυνατὸς χαλι-
ναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα·
ἴδε τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς
εἰς τὰ στόματα βάλλομεν· πρὸς
τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν· καὶ
ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν·
ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα
ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀ-
νέμων ἐλαυνόμενα· μετάγε-
ται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου·
ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνον-
τος βούληται· οὕτως καὶ ἡ γλῶσ-
σα· μικρὸν μέλος ἐστὶ καὶ με-
γαλαυχεῖ· ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡ-
λίκην ὕλην ἀνάπτει· καὶ ἡ
γλῶσσα πῦρ· ὁ κόσμος τῆς
ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα
καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν
ἡμῶν· ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶ-
μα· καὶ φλογίζουσα τὸν τρο-
χὸν τῆς γενέσεως· καὶ φλογι-
ζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης·
Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ

πετεινῶν· ἑρπετῶν τε καὶ ἐ
ναλίων· δαμάζεται καὶ δεδά
μασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· τὴν
δὲ γλῶσσαν, οὐδεὶς δύναται
ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχε
τον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανα
τηφόρου· ἐν αὐτῇ εὐλογοῦ
μεν τὸν θεόν, καὶ πατέρα· καὶ ἐν αὐ
τῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους·
τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονό
τας· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος,
Ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατά
ρα· οὐ χρὴ ἀδελφοί μου ἀγα
πητοί· ταῦτα οὕτω γίνεσθαι·
μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀ
πῆς· βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ
πικρόν; μὴ δύναται ἀδελφοί
μου συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι·
ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐ
δεμία πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυ
κὺ ποιῆσαι ὕδωρ· τίς σοφὸς
Καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν· δειξά
τω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτη
τι σοφίας· εἰ δὲ ζῆλον πικρὸ

τῇ δ̄ τῆς λε̄ ἑβδ(ομάδος)· ἀδελφοί μή τι ἡ πηγὴ ἐκ τ(ῆς) αὐτ(ῆς) ὀπ(ῆς)·

ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ὑμῶν. μὴ κατακαυχᾶ-
σθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς
ἀληθείας. οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σο-
φία ἄνωθεν κατερχομένη·
ἀλλ' ἐπίγειος ψυχικὴ δαιμο-
νιώδης. ὅπου γὰρ ζῆλος,
Καὶ ἐριθεία· ἐκεῖ ἀκαταστασία
καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. ἡ
δὲ ἄνωθεν σοφία, πρῶτον
μὲν ἁγνή ἐστιν· ἔπειτα εἰρηνι-
κή, ἐπιεικής· εὐπειθής· με-
στὴ ἐλέους· καὶ καρπῶν ἀγα-
θῶν· ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπο-
κριτος. καρπὸς δὲ τῆς δικαι-
οσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται,
τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. πό-
θεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑ-
μῖν· οὐκ ἐντεῦθεν. ἐκ τῶν ἡ-
δονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομέ-
νων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
Ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε·
φονεύετε καὶ ζηλοῦτε. καὶ οὐ
δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε
καὶ πολεμεῖτε· καὶ οὐκ ἔχετε

διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰ-
τεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε· διό-
τι κακῶς αἰτεῖσθαι ἵνα ἐν ταῖς
ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήση-
τε· μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες·
οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ
κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστιν; ὃς
ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι
τοῦ κόσμου ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ
καθίσταται. ἢ δοκεῖτε ὅτι
κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· πρὸς
φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν· μεί-
ζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ
λέγει· ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀν-
τιτάσσεται· ταπεινοῖς δὲ
δίδωσι χάριν· τέλ. ἀρχ. ὑποτά-
γητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε
δὲ τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ'
ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ θεῷ καὶ
ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας
ἁμαρτωλοί· καὶ ἁγνίσατε καρ-
δίας δίψυχοι· ταλαιπωρή-
σατε καὶ πενθήσατε καὶ
πενθήσατε καὶ κλαύσατε·

προφ. — μη΄

τῇ ε΄ τῆς λ΄ ἑβδ. ἀδελφοί· ὑποτάγητε τῷ θεῷ.

ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος
μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ
εἰς κατήφειαν. ταπεινώθη
τε ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ
ὑψώσει ὑμᾶς. μὴ καταλαλ
εῖτε ἀλλήλων ἀδελφοί. ὁ κατα
λαλῶν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλα
λεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον. εἰ
δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιη
τὴς νόμου ἀλλὰ κριτής.
εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης. ὁ δυνά
μενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι.
σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτε
ρον. ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σή
μερον καὶ αὔριον πορευσόμεθα
εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποι
ήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα.
καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερ
δήσωμεν. οἵτινες οὐκ ἐπίστα
σθε τὸ τῆς αὔριον. ποία γὰρ
ἡ ζωὴ ὑμῶν. ἀτμὶς γάρ ἐστιν
ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη ἔ
πειτα δὲ καὶ ἀφανιζομένη.
ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· ἐὰν ὁ κύριος

ια

θέλη ὁ κ(ύριο)ς καὶ ζήσομεν· καὶ
ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο·
νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλα-
ζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύ-
χησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν·
εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ
μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ
ἐστιν· ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι κλαύ-
σατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς
ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐ-
περχομέναις· ὁ πλοῦτος ὑ-
μῶν σέσηπε· καὶ τὰ ἱμάτια
ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν·
ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος
κατίωται· καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν, εἰς
μαρτύριον ὑμῖν ἔσται· καὶ φά-
Γ γεται τὰς σάρκας ὑμῶν, ὡς
πῦρ ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχά-
ταις ἡμέραις· ἰδοὺ ὁ μισθὸς,
τῶν ἐργατῶν· τῶν ἀμησάν-
των τὰς χώρας ὑμῶν· ὁ ἀπο-
στερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει·
καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων·
εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαὼθ εἰσε-
ληλύθασιν· ἐτρυφήσατε ἐπὶ

τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέ
ψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς
ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς· κατεδικά
σατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαι
ον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν·
μακροθυμήσατε οὖν ἀδελ
φοὶ ἕως τῆς παρουσίας τοῦ
κυ̅· ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται
τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς
μακροθυμῶν ἐπ' αὐτὸν ἕως
ἂν λάβῃ ὑετὸν πρόϊμον καὶ
ὄψιμον· μακροθυμήσατε καὶ
ὑμεῖς· στηρίξατε τὰς καρδί
ας ὑμῶν· ὅτι ἡ παρουσία τοῦ
κυ̅ ἤγγικε· μὴ στενάζετε ἀδελ
φοὶ κατ' ἀλλήλων· ἵνα μὴ κρι
θῆτε· τε ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ
τῶν θυρῶν ἕστηκεν· ὑπόδει
γμα λάβετε ἀδελφοί μου τῆς
κακοπαθείας καὶ τῆς μα
κροθυμίας τοὺς προφήτας
οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι κυ̅·
ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπο
μένοντας· τὴν ὑπομονὴν
ἰὼβ ἠκούσατε· καὶ τὸ τέλος

μθ

κυ̅ ἴδετε· ὅτι πολύσπλαγχνός
ἐστιν καὶ οἰκτίρμων· πρὸ πάν-
των δὲ ἀδελφοί μου· μὴ ὀμνύ-
ετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν·
μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω
δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί· καὶ τὸ οὔ οὔ·
ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε·
κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν· προ-
σευχέσθω· εὐθυμεῖ τις· ψαλλέτω·
ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν· προσκα-
λεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας· καὶ προσευ-
ξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαν-
τες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ κυ̅· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πί-
στεως σώσει τὸν κάμνοντα·
καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κσ̅· κἂν ἁ-
μαρτίας ᾖ πεποιηκώς· ἀφε-
θήσεται αὐτῷ· ἐξομολογεῖσθε
ἀλλήλοις τὰ παραπτώμα-
τα· καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων·
ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει
δέησις δικαίου ἐνεργουμένη·
Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς
ἡμῖν· καὶ προσευχῇ προσηύ-

ξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔ-
βρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς
τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν
προσηύξατο· καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν
ἔδωκε· καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε
τὸν καρπὸν αὐτῆς. ἀδελφοί·
ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ
τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις
αὐτόν· γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέ-
ψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁ-
δοῦ αὐτοῦ· σώσει ψυχὴν ἐκ θα-
νάτου· καὶ καλύψει πλῆθος ἁ-
μαρτιῶν:

τοῦ ἁγίου ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολή
στίχων σμβ

ὑπόθεσις τῆς πέτρου
πρώτης ἐπιστολῆς:-

Ἐπειδὴ ὁ πέτρος αὐ-
τὸς τοῖς ἐν τῇ δια-
σπορᾷ οὖσιν ἰουδαί-
οις καὶ γενομένοις
χριστιανοῖς, γράφει
τὴν ἐπιστολὴν δι-
δασκαλικήν· ἐπεὶ

δὴ γὰρ ἀπὸ ἰουδαίων ἐπίστευ
σαν. ἐπιστηρίζει αὐτοὺς καὶ
πρῶτον μὲν ἐξηγεῖται καὶ ἀ
ποδείκνυσιν. ὅτι εἰς χν πίστις.
ἀπὸ τῶν προφητῶν κατηγ
γέλη. καὶ δι' αὐτῶν ἐμηνύθη
ἡ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἀπο
λύτρωσις. καὶ ὅτι αὐτοῖς καὶ
ἔθνεσιν εὐηγγελίσθη τὰ παν
τα. εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι
παρακύψαι. εἶτα συμβουλεύ
σας ἀξίως τοῦ καλέσαντος ἀνα
στρέφεσθαι. προτρέπει καὶ βα
σιλέας τιμᾶν. γυναιξὶ καὶ ἀν
δράσιν. ὁμοφροσύνην παραγγέλ
λει. καὶ εἰς τὰ ἤθη παραινέσας
ὀλίγα. σημαίνει ὅτι καὶ εἰς τὸν
ἅδην τοῦτο γέγονε παρὰ τοῦ
κυ τὸ κήρυγμα τῆς σρίας καὶ ἀ
ναστάσεως. ἵνα οἱ προαποθα
νόντες ἀναστῶσι μὲν καὶ κρι
θῶσιν ἐν τῷ σώματι. τῇ δὲ χά
ριτι τῆς ἀναστάσεως διαμείνω
σι. καὶ ὅτι τὸ τέλος πάντων
λοιπὸν ἤγγικε. καὶ ὀφείλουσι

πάντες ἕτοιμοι γίνεσθαι· ὡς λό-
γον ἀποδιδόντες τῷ κριτῇ· κ(αὶ)
οὕτω τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν·

Πέτρου ἐπιστολὴ α΄

Περὶ τῆς ἐν χ(ριστ)ῷ ἀναγεννήσεως καὶ περὶ
ὑπομονῆς καὶ πειρασμοῦ· καὶ πε-
ρὶ σωτηριώδους πίστεως προκα-
τηγγελμένης ὑπὸ τῶν προφητ(ῶν)

Πέτρος ἀπόστολος ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. ἐκλεκτοῖς
παρεπιδήμοις διασπορᾶς·
πόντου· γαλατίας· καππα-
δοκίας· ἀσίας καὶ βιθυνίας·
κατὰ πρόγνωσιν θ(εο)ῦ πατρὸς
ἐν ἁγιασμῷ πν(εύματο)ς· εἰς ὑπακο-
ὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνθείη· εὐλογητὸς
ὁ θ(εὸ)ς καὶ πατὴρ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ·
ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος
ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπί-
δα ζῶσαν· δι' ἀναστάσεως
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονο-
μίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον
καὶ ἀμάραντον· τετηρημένην
ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς· τοὺς ἐν δυ-

ναμει θεοῦ φρουρουμένους δι
ὰ πίστεως· εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην
ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ
ἐσχάτῳ· ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε· ὀλί
γον ἄρτι εἰ δέον ἐστὶ λυπηθέν
τες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·
ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πί
στεως πολυτιμότερον χρυ
σίου τοῦ ἀπολλυμένου· διὰ
πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου·
εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν
καὶ εἰς δόξαν· ἐν ἀποκαλύψει
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε·
εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες· πι
στεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χα
ρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασ
μένῃ κομιζόμενοι τὸ τέλος
τῆς πίστεως ὑμῶν. σωτηρίαν
ψυχῶν/ περὶ τῆς σωτηρίας ἐξε
ζήτησαν καὶ ἐξηρεύνη
σαν προφῆται· οἱ περὶ τῆς
εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύ
σαντες· ἐρευνῶντες εἰς τίνα
ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐ
τοῖς πνεῦμα Χριστοῦ· προμαρτυ

περὶ τῶν ἀποστόλων καὶ ἁγιασμοῦ τῆς τε φιλοξενίας ἐπὶ τῇ υἱοθεσίᾳ ἀσφαλοῦς ἀναστροφῆς:

ρόμενον τὰ εἰς χ(ριστὸ)ν παθήματα
καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξ(ας)·
οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυ-
τοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐ-
τά· ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν
διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑ-
μᾶς ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ ἀποσταλέντι
ἀπ' οὐρανοῦ· εἰς ἃ ἐπιθυμοῦ-
σιν ἄγγελοι παρακύψαι· διὸ ἀ-
ναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας
τῆς διανοίας ὑμῶν· νήφοντες
τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν
φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀ-
ποκαλύψει ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ὡς τέκνα ὑ-
πακοῆς· μὴ συσχηματιζό-
μενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ
ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλ-
λὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑ-
μᾶς ἅγιον· καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πά-
σῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· δι-
ότι γέγραπται· ἅγιοι γένεσθε·
ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι· καὶ εἰ πα-
τέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπο-
λήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ
ἑκάστου ἔργον ἐν φόβῳ τὸν τῆς

ἄρξου τὸ α

παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀ-
ναστράφητε· εἰδότες ὅτι οὐ
φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσί-
ῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς μα-
ταίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πα-
τροπαραδότου· ἀλλὰ τιμίῳ
αἵματι· ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου
καὶ ἀσπίλου χῦ· προεγνωσ-
μένου μὲν πρὸ καταβολῆς
κόσμου· φανερωθέντος δὲ
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑ-
μᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας
εἰς θν̄· τὸν ἐγείραντα αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόν-
τα· ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν
καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θν̄· τὰς
ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ
ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ
πνς εἰς φιλαδελφίαν ἀνυ-
πόκριτον· ἐκ καθαρᾶς καρ-
δίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε
ἐκτενῶς· ἀναγεγεννημένοι
οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ
ἀφθάρτου διὰ λόγου ζῶντος
θῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶ-

Ἡσαΐ

μα· διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρ-
τος· καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου·
ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη
ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
ἐξέπεσεν· τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου με-
νει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐ-
στι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν
εἰς ὑμᾶς· ἀποθέμενοι οὖν
Πᾶσαν κακίαν· καὶ πάντα
δόλον· καὶ ὑποκρίσεις· καὶ
φθόνους· καὶ πάσας κατα-
λαλιάς· ὡς ἀρτιγέννητα βρέ-
φη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα
ἐπιποθήσατε· ἵνα ἐν αὐτῷ
αὐξηθῆτε· εἴπερ ἐγεύσασθε
ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· πρὸς ὃν προ-
σερχόμενοι λίθον ζῶντα· ὑπὸ
ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασ-
μένον· παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν
ἔντιμον· καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι
Ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος
πνευματικός· ἱεράτευμα ἅγιον·
ἀνενέγκαι θυσίας πνευ-
ματικὰς εὐπροσδέκτους·
τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι περι-

ριέχει ἐν τῇ γραφῇ· ἰδοὺ τί-
θημι ἐν σιὼν λίθον ἀκρογω-
νιαῖον ἐκλεκτὸν ἔντιμον·
καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ
μὴ καταισχυνθῇ· ὑμῖν οὖν
ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀ-
πειθοῦσι δὲ λίθον ὃν ἀπεδο-
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας· καὶ λίθος προσκόμ-
ματος· καὶ πέτρα σκανδά-
λου· οἳ προσκόπτουσι τῷ
λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ
ἐτέθησαν· ὑμεῖς δὲ γένος ἐκ-
λεκτὸν· βασίλειον ἱεράτευμα·
ἔθνος ἅγιον· λαὸς εἰς περι-
ποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς
ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους
ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυ-
μαστὸν αὐτοῦ φῶς· οἵ ποτε
οὐ λαὸς· νῦν δὲ λαὸς θεοῦ· οἱ οὐ
κ ἠλεημένοι· νῦν δὲ ἐλεηθέν-
τες· ἀγαπητοί· παρακα-
λῶ ὡς παροίκους καὶ παρε-
πιδήμους· ἀπέχεσθαι τῶν

σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν· αἵτι-
νες στρατεύονται κατὰ τῆς
ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑ-
Μῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔ-
θνεσιν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦ-
σιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν·
ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύ-
σαντες δοξάσωσι τὸν θεὸν ἐν
ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑπο-
Τάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτί-
σει διὰ τὸν κύριον· εἴτε βασιλεῖ
ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγε-
μόσιν· ὡς δι' αὐτοῦ πεμπο-
μένοις εἰς ἐκδίκησιν κακο-
ποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθο-
ποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ· ἀγαθοποιοῦν-
τας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρό-
νων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐ-
λεύθεροι· καὶ μὴ ὡς ἐπικά-
λυμμα ἔχοντες τῆς κακίας
τὴν ἐλευθερίαν· ἀλλ' ὡς δοῦ-
λοι θεοῦ· πάντας τιμήσατε·
τὴν ἀδελφότητα ἀγαπήσα-
τε· τὸν θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βα-

σιλέα τιμᾶτε· οἱ οἰκέται
Υποτασσόμενοι ἐν παντὶ
φόβῳ τοῖς δεσπόταις· οὐ
μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐ
πιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
σκολιοῖς· τοῦτο γὰρ χάρις·
εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑπο
φέρει τις λύπας· πάσχων
ἀδίκως· ποῖον γὰρ κλέος
εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολα
φιζόμενοι ὑπομενεῖτε·
ἀλλ᾽ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ
πάσχοντες ὑπομενεῖτε·
τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ· εἰς τοῦ

ξ τ

Το γὰρ ἐκλήθητε· ὅτι καὶ Χριστὸς
ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν· ἡμῖν ὑ
πολιμπάνων ὑπογραμμόν·
ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴ
χνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν
οὐκ ἐποίησεν· οὐδὲ εὑρέθη
δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντε
λοιδόρει· πάσχων οὐκ ἠπεί
λει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι
δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας

[illegible] ἀδελφοί, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν·

ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν
τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύ-
λον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπο-
γενόμενοι· τῇ δικαιο-
σύνῃ ζήσωμεν· οὗ· τῷ μώ-
λωπι αὐτοῦ ἰάθητε· ἦτε
γὰρ ὡς πρόβατα πλανώ-
μενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν
ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπί-
σκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν·
Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασ-
σόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδρά-
σιν· ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦ-
σι τῷ λόγῳ· διὰ τῆς τῶν γυ-
ναικῶν ἀναστροφῆς· ἄνευ
λόγου κερδηθήσονται· ἐ-
ποπτεύσαντες τὴν ἐν φό-
βῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν·
ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλο-
κῆς τριχῶν καὶ περιθέσε-
ως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱ-
ματίων κόσμος· ἀλλ' ὁ κρυπτὸς
τῆς καρδίας ἄνθρωπος· ἐν τῷ
ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ
ἡσυχίου πνεύματος· ὅ ἐστιν ἐνώπι

ον τοῦ θῦ πολυτελές· οὕτω
γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖ
κες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν
θν ἐκόσμουν ἑαυτάς· ὑπο
τασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀν
δράσιν· ὡς σάρρα ὑπήκου
σε τῷ ἀβραάμ· κύριον αὐ
τὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενήθη
τε τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι·
καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν
πτόησιν· οἱ ἄνδρες ὁμοίως
συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν·
ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυ
ναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν·
ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος
ζωῆς· εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι
τὰς προσευχὰς ὑμῶν· τὸ δὲ
Τέλος· πάντες ὁμόφρονες·
συμπαθεῖς· φιλάδελφοι·
εὔσπλαγχνοι· φιλόφρονες· μὴ
ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κα
κοῦ· ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδο
ρίας· τοὐναντίον δὲ εὐλο
γοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦ
το ἐκλήθητε· ἵνα εὐλογίαν

κληρονομήσητε. ὁ γὰρ
θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν. καὶ ἰδεῖν
ἡμέρας ἀγαθάς. παυσάτω
τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κα-
κοῦ. καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ
λαλῆσαι δόλον. ἐκκλινάτω ἀπὸ
κακοῦ. καὶ ποιησάτω ἀγαθόν.
ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξά-
τω αὐτήν. ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου
ἐπὶ δικαίους. καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς
δέησιν αὐτῶν. πρόσωπον δὲ
κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. καὶ
τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς. ἐὰν τοῦ
ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε. ἀλ-
λ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύ-
νην. μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐ-
τῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταρα-
χθῆτε. κύριον δὲ τὸν θεὸν ἁγιάσατε ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἕτοιμοι δὲ
ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν. παντὶ
τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ
τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος. μετὰ
πραΰτητος καὶ φόβου. συνεί-
δησιν ἔχοντες ἀγαθήν. ἵνα ἐν ᾧ
καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κα-

κοποιῶν· καταισχυνθῶ
σιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν
τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστρο
φήν· κρεῖττον γὰρ ἀγαθο
ποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλη
μα τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακο
ποιοῦντας· ὅτι καὶ Χριστὸς ἅ
παξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπα
θε· δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων·
ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ·
θανατωθεὶς μὲν σαρκί· ζω
οποιηθεὶς δὲ πνεύματι· ἐν ᾧ καὶ
τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι
πορευθεὶς ἐκήρυξεν· ἀπει
θήσασί ποτε· ὅτε ἀπεξεδέ
χετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία
ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευα
ζομένης κιβωτοῦ· εἰς ἣν
ὀλίγαι, τουτέστιν ὀκτὼ ψυχαί
διεσώθησαν δι' ὕδατος· ὃ ἀν
τίτυπον νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει
βάπτισμα· οὐ σαρκὸς ἀπο
θέσις ῥύπου· ἀλλὰ συνειδή
σεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα
εἰς θεὸν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ·

ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θῦ πορευ-
θεὶς εἰς οὐρανόν· ὑποταγέντων
αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ
δυνάμεων. τέλος Χῦ οὖν παθό-
ντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ· καὶ ὑ-
μεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁ-
πλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν
σαρκὶ· πέπαυται ἀπὸ ἁμαρ-
τίας· εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπι-
θυμίαις· ἀλλὰ θελήματι θῦ
τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶ-
σαι χρόνον· ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν
ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ
βίου· τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν
κατεργάσασθαι· πεπορευ-
μένους ἐν ἀσελγείαις· ἐπι-
θυμίαις· οἰνοφλυγίαις κώ-
μοις· πότοις· καὶ ἀθεμίτοις
εἰδωλολατρείαις· ἐν ᾧ ξενί-
ζονται μὴ συντρεχόντων ὑ-
μῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσω-
τίας ἀνάχυσιν· βλασφημοῦν-
τες· οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ
ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ

ξε

[illegible]

νεκροῖς εὐηγγελίσθη· ἵνα κρι
θῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί,
ζῶσι δὲ κατὰ θ(εὸ)ν πν(εύματ)ι· πάν
των δὲ τὸ τέλος ἤγγικε·
Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψα
τε εἰς τὰς προσευχάς· πρὸ
πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς
ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες·
ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος
ἁμαρτιῶν· φιλόξενοι εἰς ἀλ
λήλους ἄνευ γογγυσμῶν· ἕ
καστος καθὼς ἔλαβε χάρισ
μα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακο
νοῦντες· ὡς καλοὶ οἰκονόμοι
ποικίλης χάριτος θ(εο)ῦ· εἴ τις
λαλεῖ, ὡς λόγια θ(εο)ῦ· εἴ τις δια
κονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος· ὡς χο
ρηγεῖ ὁ θ(εό)ς· ἵνα ἐν πᾶσι δοξά
ζηται ὁ θ(εὸ)ς διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ᾧ ἐστιν
ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·
ζ ϛ ἀρχ(ή) Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ
ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πει
ρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ· ὡς
ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

πε τ λ γ εβ ἀγαπητοί· μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρ(ώσει)

ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς
τοῦ Χριστοῦ παθήμασι χαίρετε·
ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τ(ῆς)
δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώ-
μενοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνό-
ματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς
δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα· ἐφ' ὑ-
μᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν
αὐτοὺς βλασφημεῖται· κατὰ
δὲ ὑμᾶς δοξάζεται· μὴ γάρ τις
ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ
κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς
ἀλλοτριοεπίσκοπος· εἰ δὲ ὡς
χριστιανός· μὴ αἰσχυνέσθω· δο-
ξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ μέρει
τούτῳ. ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξα-
σθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν,
τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντ(ων)
τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ· καὶ εἰ ὁ
δίκαιος μόλις σώζεται· ὁ ἀσε-
βὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φα-
νεῖται· ὥστε καὶ οἱ πάσχον-
τες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ,
ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέ-

παροιμιῶν

σθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν
ἐν ἀγαθοποιΐᾳ· πρεσβυτέ
ρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ
ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρ
τυς τῶν τοῦ χυ̅ παθημάτων·
ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκα
λύπτεσθαι δόξης κοινωνός·
ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποί
μνιον τοῦ θυ̅· ἐπισκοποῦν
τες· μὴ ἀναγκαστῶς. ἀλλ' ἑκου
σίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς.
Ἀλλὰ προθύμως· μηδὲ ὡς κα
τακυριεύοντες τῶν κλήρων·
ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ
ποιμνίου· καὶ φανερωθέν
τος τοῦ ἀρχιποίμενος. κο
μιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον
τῆς δόξης στέφανον· ὁμοίως
νεώτεροι. ὑποτάγητε πρεσ
βυτέροις· πάντες δὲ ἀλλή
λοις ὑποτασσόμενοι. τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκομ
βώσασθε· ὅτι ὁ θς̅ ὑπερη
φάνοις ἀντιτάσσεται. τα
πεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν·

Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν
κραταιὰν χεῖρα τοῦ θ(εο)ῦ· ἵνα
ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ· πᾶ
σαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐ
πιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν· ὅ
τι αὐτῷ μέλλει περὶ ὑμῶν·
νήψατε· γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀν
τίδικος ὑμῶν διάβολος· ὡς
λέων ὠρυόμενος περιπα
τεῖ· ζητῶν τινα καταπίῃ·
ᾧ ἀντίστητε· στερεοὶ τῇ πίστει·
εἰδότες· τὰ αὐτὰ τῶν παθη
μάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν
ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι·
Ὁ δὲ θ(εὸ)ς πάσης χάριτος· ὁ κα
λέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον
αὐτοῦ δόξαν ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ· ὀλίγον
παθόντας· αὐτὸς καταρτί
σαι ὑμᾶς· στηρίξει· σθενώσει·
θεμελιώσει· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ κρά
τος· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ
ώνων ἀμήν· διὰ Σιλουανοῦ
ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ· ὡς
λογίζομαι δι' ὀλίγων ἔγραψα·
παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυ

ρῶν· ταύτην εἶναι ἀληθῆ χά
ριν τοῦ θεοῦ, εἰς ἣν ἑστήκατε·
ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν βαβυ
λῶνι συνεκλεκτὴ· καὶ μάρκος
ὁ υἱός μου· ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγάπης· εἰρή
νη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ,
ἀμήν:– πέτρου ἐπιστολὴ καθολικὴ α΄
ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης· στίχων· σλϛ·

ὑπόθεσις τῆς πέτρου
β΄ ἐπιστολῆς:–

Ἐπειδὴ καὶ ταύ
την πάλιν ὁ πέτρος
ἐπιστέλλει· τοῖς
ἤδη πιστεύσασι·
ἔστι δὲ ἡ ἐπιστολὴ·
ὑπόμνησις τῶν
πρώτων· εἰδὼς
γὰρ ταχεῖαν ἑαυτοῦ ἔσεσθαι τὴν
ἀνάλυσιν τοῦ σώματος· ἐσπού
δασε πάντας ὑπομνῆσαι περὶ
ὧν κατηχήθησαν τὴν διδασκα
λίαν· καὶ πρῶτον μὲν περὶ τῆς
πίστεως ἐξηγεῖται· δεικνὺς ταῦ

Τὴν ἀπὸ τῶν προφητῶν εὐαγ-
γελίζεσθαι· καὶ ὅτι αἱ προφητεῖαι
αἱ περὶ τοῦ χριστοῦ οὐκ εἰσὶν ἀνθρω-
πίναι· ἀλλὰ παρὰ θεοῦ ἐλαλήθησαν·
ἔπειτα παραγγέλλει μὴ προσέχ(ειν)
τοῖς ἀπατῶσι· λέγων ἔσεσθαι αὐ-
τῶν τὴν ἀπώλειαν· ὥσπερ καὶ
τῶν παραβάντων ἀγγέλων
γέγονε· προμηνύει δὲ ἐν τῇ ἐ-
πιστολῇ ἡμέρας ἔσεσθαι ἐν αἷς
ἐμπαῖκται περιπατήσουσι· καὶ
θελήσουσιν ἀπατᾶν τινάς· λέγον-
τες μάτην λέγεσθαι παρ' ἡμῶν
τὴν παρουσίαν τοῦ χριστοῦ· διὰ τὸ ἀεὶ
λέγεσθαι· καὶ μήπω παραγενέσθαι·
ἀπὸ τούτων οὖν· καὶ μάλιστα
ἀπέχεσθαι παραγγέλλει· δια-
κων μὴ ὀλιγωρεῖν ἐν τοῖς χρόνοις·
πάντα γὰρ τὸν χρόνον μηδὲν
εἶναι ἐνώπιον κυρίου· διὰ τὸ καὶ τὴν
μίαν ἡμέραν ὡς χίλια ἔτη εἶναι·
καὶ τὰ χίλια ἔτη ὡς ἡμέραν μίαν
ἔσεσθαι· οὖν ταχέως τὴν ἡμέραν
τοῦ κυρίου διαβεβαιοῦται· καὶ ἀπο-
δείκνυσι· καὶ ἐντέλλεται ἑτοι-

μους τε εἶναι πάντας εἰς αὐτὴν
ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς· καὶ ἀγαπᾶν τὰ
ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Παύλου
γραφέντα· καὶ μὴ προσέχειν
τοῖς διαβάλλουσιν αὐτά· διὰ
τὸ καὶ πάσας τὰς θείας γραφὰς
διαβάλλειν αὐτούς· ὑπομνή-
σας οὖν καὶ διδάξας πάντας
προειδέναι τὰ πράγματα· πα-
ραινεῖ μὴ ἐκπίπτειν τοῦ σκο-
ποῦ τῆς πίστεως· καὶ οὕτω τε-
λειοῖ τὴν ἐπιστολήν·

Πέτρου ἐπιστολὴ β'· περὶ κλήσεως
τῆς ἐν πίστει βεβαιουμένης ἔργοις
τοῖς τῆς ἀρετῆς καὶ ἐλπίδος τῶν μελ-
λόντων ἀγαθῶν:

ξη'

Σίμων Πέτρος· δοῦλος καὶ
ἀπόστολος Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· τοῖς ἰσότι-
μον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν· ἐν
δικαιοσύνῃ τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν καὶ
σ(ωτῆ)ρος Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη πληθυνθείη· ἐν ἐπιγνώ-
σει τοῦ θ(εο)ῦ καὶ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν·
ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας
δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς

ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδω-
ρημένης· διὰ τῆς ἐπιγνώ-
σεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς
διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· δι᾽ ὧν
τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα
ἐπαγγέλματα δεδώρηται·
ἵνα διὰ τούτων γένησθε θεί-
ας κοινωνοὶ φύσεως· ἀπο-
φυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐ-
πιθυμίᾳ φθορᾶς· καὶ αὐτὸ
Δὲ τοῦτο· σπουδὴν πᾶσαν πα-
ρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγή-
σατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν
ἀρετήν· ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶ-
σιν· ἐν δὲ τῇ γνώσει, τὴν ἐγκρά-
τειαν· ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ, τὴν
ὑπομονήν· ἐν δὲ τῇ ὑπομο-
νῇ, τὴν εὐσέβειαν· ἐν δὲ τῇ εὐ-
σεβείᾳ· τὴν φιλαδελφίαν· ἐν
δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ· τὴν ἀγάπην·
Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα
καὶ πλεονάζοντα· οὐκ ἀργοὺς
οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν,
εἰς τὴν τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ ἐπι-
γνωσιν· ᾧ γὰρ μὴ πάρεστι

ξθ

εἰς τὰ μεταμόρφω(σιν)

ταῦτα. τυφλός ἐστι· μυωπά
ζων· λήθην λαβὼν τοῦ κα
θαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ
ἁμαρτιῶν· ἀρχ(ή) διὸ μᾶλλον ἀδελ
φοί· σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν
τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποι
εῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες
οὐ μὴ πταίσητέ ποτε τέλ(ος) οὕ
τω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγη
θήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν
αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυ ἡμῶν
καὶ σρς ιυ χυ· διὸ οὐκ ἀμελή
σω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν
περὶ τούτων· καίπερ εἰδότας
καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρού
σῃ ἀληθείᾳ· δίκαιον δὲ ἡγοῦ
μαι· ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ
σκηνώματι· διεγείρειν ὑμᾶς
ἐν ὑπομνήσει· εἰδὼς ὅτι τα
χινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκη
νώματός μου· καθὼς καὶ ὁ
κς ἡμῶν ις χς ἐδήλωσέ μοι·
ϛ σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε
ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξο
δον· τὴν τούτων μνήμην

ποιεῖσθαι· οὐ γὰρ σεσοφισ-
μένοις μύθοις ἐξακολου-
θήσαντες· ἐγνωρίσαμεν ὑ-
μῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
δύναμιν καὶ παρουσίαν·
ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες
τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος·
λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς
τιμὴν καὶ δόξαν· φωνῆς
Ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑ-
πὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπη-
τός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα· καὶ
ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠ-
κούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν
σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ· καὶ ἔχομεν βεβαιότε-
ρον τὸν προφητικὸν λόγον·
ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες
ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμη-
ρῷ τόπῳ· ἕως οὗ ἡμέρα δι-
αυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνα-
τείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες
ὅτι πᾶσα προφητεία γρα-

τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες

φησὶ ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ
γίνεται· οὐ γὰρ θελήματι
ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφη-
τεία· ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου
φερόμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι
θεοῦ ἄνθρωποι· Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευ-
δοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ· ὡς
καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδι-
δάσκαλοι· οἵτινες παρεισά-
ξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας·
καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς
δεσπότην ἀρνούμενοι· ἐπά-
γοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀ-
πώλειαν· καὶ πολλοὶ ἐξα-
κολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς
ἀσελγείαις· δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς
ἀληθείας βλασφημηθήσεται·
καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λό-
γοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται·
οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀρ-
γεῖ· καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ
νυστάζει· Εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων
ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσα-
το· ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρ-
ταρώσας παρέδωκεν εἰς

κρίσιν τηρουμένους· καὶ
ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσα-
το· ἀλλ' ὄγδοον νῶε δικαι-
οσύνης κήρυκα ἐφύλαξε·
κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσε-
βῶν ἐπάξας· καὶ πόλεις
Σοδόμων καὶ γομόρρας τε-
φρώσας καταστροφῇ κα-
τέκρινεν· ὑπόδειγμα μελ-
λόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς·
καὶ δίκαιον λὼτ καταπονού-
μενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων
ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρ-
ρύσατο· βλέμματι γὰρ καὶ ἀ-
κοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν
ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις
ἐβασάνιζεν· οἶδε κύριος εὐσε-
βεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι· ἀ-
δίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως
κολαζομένους τηρεῖν·
μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς
ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πο-
ρευομένους· καὶ κυριότητος
καταφρονοῦντας· τολμη-

αὐθάδεις· δόξας οὐ τρέμουσι
βλασφημοῦντες· ὅπου ἄγγελοι
ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες
ὄντες· οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν
παρὰ κ(υρί)ῳ βλάσφημον κρίσιν·
οὗτοι δέ· ὡς ἄλογα ζῷα· φυ
σικὰ γεγεννημένα εἰς ἅλω
σιν καὶ φθοράν· ἐν οἷς ἀγνοοῦσι
βλασφημοῦντες· ἐν τῇ φθο
ρᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται·
κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας·
ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέ
ρᾳ τρυφήν· σπίλοι καὶ μῶμοι·
ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπά
ταις αὐτῶν· συνευωχούμενοι
ὑμῖν· ὀφθαλμοὺς ἔχοντες με
στοὺς μοιχαλίδος, καὶ ἀκατα
παύστους ἁμαρτίας· δελεά
ζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους·
καρδίαν γεγυμνασμένην πλε
ονεξίας ἔχοντες· κατάρας τέ
κνα· καταλιπόντες εὐθεῖαν
ὁδόν, ἐπλανήθησαν· ἐξακο
λουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ βα
λαὰμ τοῦ βοσόρ· ὃς μισθὸν

ἀδικίας ἠγάπησεν· ἔλεγξιν
δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας·
ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνου
φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυ
σε τὴν τοῦ προφήτου πα
ραφρονίαν· οὗτοί εἰσιν πηγαὶ
ἄνυδροι· νεφέλαι ὑπὸ λαίλα
πος ἐλαυνόμεναι· οἷς ὁ ζό
φος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνας
τετήρηται· ὑπέρογκα γὰρ
Ματαιότητος φθεγγόμενοι·
δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις
σαρκὸς ἀσελγείαις· τοὺς ὄν
τως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν
πλάνῃ ἀναστρεφομένους·
ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελ
λόμενοι· αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρ
χοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ
τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δε
δούλωται· εἰ γὰρ ἀποφυγόν
τες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου
ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυ καὶ σρο
ιυ χυ· τούτοις δὲ πάλιν ἐμ
πλακέντες ἡττῶνται· γέ
γονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεί

ρονα τῶν πρώτων· κρεῖτ
τον γὰρ αὐτοῖς μὴ ἐπεγνω
κέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαι
οσύνης· ἢ ἐπιγνοῦσιν· ἐπι
στρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης
αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς· συμ
βέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀ
ληθοῦς παροιμίας· κύων,
ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέ
ραμα· καὶ ὗς λουσαμένη εἰς
κύλισμα βορβόρου· τέλος τοῦ

οβ

Ταύτην ἤδη ἀγαπητοὶ δευτέραν
ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν· ἐν
αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπο
μνήσει τὴν εἰλικρινῆ δια
νοιαν· μνησθῆναι τῶν προ
ειρημένων ῥημάτων ὑπὸ
τῶν ἁγίων προφητῶν· καὶ
τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν
ἐντολῆς· τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος· τοῦ
το πρῶτον γινώσκοντες ὅ
τι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου
τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται· κα
τὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐ
τῶν πορευόμενοι· καὶ λέγον
τες:

ἀγαπητοί· ταύτην ἤδη δευτέραν ὑμῖν [illegible]

ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς
παρουσίας αὐτοῦ· ἀφ' ἧς γὰρ
οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν· πάν-
τα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς
κτίσεως· λανθάνει γὰρ αὐ-
τοὺς τοῦτο θέλοντας· ὅτι οὐ-
ρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ
ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συ-
νεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ· δι' ὧν
ὁ τότε κόσμος· ὕδατι κατα-
κλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν
οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· τῷ αὐτοῦ λόγῳ
τεθησαυρισμένοι εἰσί· πυρὶ
τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσε-
ως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσε-
βῶν ἀνθρώπων· ἓν δὲ τοῦτο μὴ λαν-
θανέτω ὑμᾶς ἀγαπητοί· ὅτι
μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ· ὡς χί-
λια ἔτη· καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέ-
ρα μία· οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς
ἐπαγγελίας· ὥς τινες βραδυ-
τῆτα ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακρο-
θυμεῖ εἰς ἡμᾶς μὴ βουλόμε-
νός τινας ἀπολέσθαι· ἀλλὰ
πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆ-

σαι· ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα κυ ὡς
κλέπτης ἐν νυκτί· ἐν ᾗ οἱ οὐ
ρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσον
ται· στοιχεῖα δὲ καυσούμενα
λυθήσονται· καὶ γῆ καὶ τὰ
ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται·
Τούτων οὖν πάντων λυομένων
ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς
ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσε
βείαις· προσδοκῶντας καὶ σπεύ
δοντας τὴν παρουσίαν τῆς
τοῦ θεοῦ ἡμέρας· δι' ἣν οὐρανοὶ πυ
ρούμενοι λυθήσονται· καὶ στοι
χεῖα καυσούμενα τήκεται· και
νοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν
κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσ
δοκῶμεν· ἐν οἷς δικαιοσύνη
κατοικεῖ· διὸ ἀγαπητοὶ ταῦτα
Προσδοκῶντες σπουδάσατε
ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑ
ρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ· καὶ τὴν τοῦ
κυ ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν
ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς
ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κα
τὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν·

ἔγραψεν ὑμῖν· ὡς καὶ ἐν πά-
σαις ταῖς ἐπιστολαῖς· λαλῶν
ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν
οἷς ἐστι δυσνόητά τινα· ἃ οἱ
ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρε-
βλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς
γραφάς· πρὸς τὴν ἰδίαν αὐ-
τῶν ἀπώλειαν· ὑμεῖς οὖν ἀ-
γαπητοὶ προγινώσκοντες
φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀ-
θέσμων πλάνῃ συναπαχθέν-
τες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηρι-
γμοῦ· αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ
γνώσει τοῦ κυ ἡμῶν καὶ σρς ιυ
χυ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν· καὶ εἰς
ἡμέραν αἰῶνος, ἀμήν:-

τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου β' ἐπιστολή·

ὑπόθεσις τῆς Ἰωάννου πρώτης ἐπιστολῆς

Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ τὸ εὐαγ-
γέλιον γράψας, αὐτὸς καὶ ταύ-
την ἐπιστέλλει· ὑπομιμνήσ-
κων τοὺς ἤδη πιστεύσαντας εἰς
τὸν κν· καὶ πρῶτον μὲν ὥσ-
περ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· οὕτως

καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ θε-
ολογεῖ περὶ τοῦ λόγου· ἀποδει-
κνὺς αὐτὸν ἀεὶ εἶναι ἐν τῷ θ(ε)ῷ·
καὶ διδάσκων τὸν π(ατέ)ρα φῶς
εἶναι· ἵνα καὶ οὕτως γνῶμεν
τὸν λόγον. ὡς ἀπαύγασμα ἐ-
ξ αὐτοῦ εἶναι· θεολογῶν δὲ ἐξη-
γεῖται· μὴ νεώτερον εἶναι τὸ
καθ' ἡμᾶς μυστήριον· ἀλλ' ἐ-
ξ ἀρχῆς μὲν καὶ ἀεὶ τυγχάνειν
αὐτό· νῦν δὲ πεφανερῶσθαι·
ἐν τῷ κ(υρί)ῳ· ὅστις ἐστὶ ζωὴ αἰώνιος
καὶ θ(εὸ)ς ἀληθινός· καὶ τὸ αἴτιον
δὲ τῆς τούτου παρουσίας καὶ ἐ-
πιφανείας αὐτοῦ, τίθησι λέγων
εἶναι τοῦτο· ἐπὶ τῷ καταλῦσαι
τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· καὶ ἡμᾶς
ἐλευθερωθῆναι ἀπὸ τοῦ θανά-
του· καὶ γινώσκειν ἡμᾶς τὸν π(ατέ)ρα.
καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν ⁘τὸν υἱόν⁘ τὸν
ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστὸ)ν· γράφει γοῦν καὶ πρὸς πᾶσαν
ἡλικίαν· πρὸς παιδία· πρὸς νε-
ανίσκους· πρὸς γέροντας· ὅτι ὁ
μὲν θ(εὸ)ς ἐγνώσθη· ἡ δὲ διαβολικὴ
ἐνέργεια λοιπὸν νενίκηται κα-

παργηθέντος τοῦ θανάτου· εἰ
τὰ λοιπὸν δι᾽ ὅλης τῆς ἐπιστολῆς.
περὶ ἀγάπης διδάσκει· θέλων
ἡμᾶς ἀλλήλους ἀγαπᾶν· καὶ ἀ-
ποδεικνὺς· ὅτι| δεῖ ἀλλήλους
ἀγαπᾶν· καὶ ἀποδεικνὺς· ὅτι
δεῖ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ἐπειδὴ κ(αὶ)
ὁ χ(ριστὸ)ς ἠγάπησεν ἡμᾶς· ἐξηγεῖται
οὖν περὶ διαφορᾶς φόβου καὶ ἀ-
γάπης· καὶ τέκνων θ(εο)ῦ· καὶ τέ-
κνων διαβόλου· καὶ περὶ δια-
μαρτίας θανατικῆς· καὶ μὴ θα-
νατικῆς· καὶ διαφορᾶς πνευμά-
των· καὶ λοιπὸν διαιρεῖ ποῖον
μὲν πν(εῦμ)α ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ ἐστι· ποῖον
δὲ τῆς πλάνης· καὶ πότε μὲν γι-
νωσκόμεθα τέκνα θ(εο)ῦ· πότε δὲ
τοῦ διαβόλου· καὶ περὶ ποίας ἁ-
μαρτίας ὀφείλομεν εὔχεσθαι
ὑπὲρ τῶν ἁμαρτανόντων· κ(αὶ)
περὶ ποίας οὐ δεῖ εὔχεσθαι· καὶ ὁ-
ποῦ μὴ ἀγαπῶν τὸν πλησίον· οὐ-
κ ἔστιν ἄξιος τῆς κλήσεως· οὐδὲ
δύναται λέγεσθαι τοῦ χ(ριστο)ῦ·
καὶ τὴν ἑνότητα δὲ τοῦ υἱοῦ πρ(ὸς)

τὸν πρα δείκνυσι· καὶ ὅτι ὁ ἀρ-
νούμενος τὸν υἱὸν· οὐδὲ τὸν
πρα ἔχει· διακρίνει δὲ ἐν τῇ ἐ-
πιστολῇ ταύτῃ· λέγων καὶ
τοῦτο ἴδιον τοῦ ἀντιχρίστου
εἶναι· τὸ λέγειν μὴ εἶναι τὸν
υἱὸν αὐτὸν τὸν χν· ἵνα ἄδη-
λον· ὅπως μὴ ὄντος ἐκείνου,
ἑαυτὸν εἴπῃ εἶναι ὁ ψεύστης· πα-
ραινεῖ δὲ δι' ὅλης τῆς ἐπιστολῆς
μὴ ἀθυμεῖν τοὺς πιστεύοντας·
τῷ κῳ ἐφ' ᾧ μισοῦνται ὑπὸ τοῦ κόσ-
μου, ἀλλὰ μᾶλλον χαίρειν· ὅτι
τὸ μῖσος τοῦ κόσμου· δείκνυσι
τοὺς πιστεύοντας μεταβεβη-
κέναι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κόσμου·
καὶ εἶναι λοιπὸν τῆς οὐρανίου πο-
λιτείας· καὶ ἐν τῷ τέλει δὲ τῆς
ἐπιστολῆς· πάλιν ὑπομιμνή-
σκει λέγων· ὅτι ὁ ἰῦς τοῦ θῦ υἱός· ζω-
ὴ αἰώνιός ἐστι καὶ θς ἀληθινός·
καὶ ἵνα τούτῳ δουλεύωμεν·
καὶ φυλάττωμεν ἑαυτοὺς ἀ-
πὸ τῶν εἰδώλων:-

ἰωάννου ἐπιστολὴ α:-

εὐαγγελικὴ θεολογία χυ

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ
ἀκηκόαμεν· ὃ ἑω
ράκαμεν τοῖς ὀφθαλ
μοῖς ἡμῶν· ὃ ἐθε
ασάμεθα· καὶ αἱ χεῖ
ρες ἡμῶν ἐψηλάφη
σαν· περὶ τοῦ λόγου
τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφα
νερώθη καὶ ἑωράκαμεν· καὶ
μαρτυροῦμεν· καὶ ἀπαγγέλ
λομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον· ἥτις ἦν πρὸς τὸν πρα·
καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὃ ἑωράκα
μεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλ
λομεν ὑμῖν· ἵνα καὶ ὑμεῖς κοι
νωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ
ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα· μετὰ
τοῦ πρς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ιυ χυ· καὶ ταῦτα γράφομεν ὑ
μῖν· ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπλη
ρωμένη· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία
Ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ
ἀναγγέλλομεν ὑμῖν· ὅτι ὁ θς
φῶς ἐστιν· καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ

οὐκ ἔστιν οὐδεμία. ἐὰν εἴπω-
μεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν
μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει πε-
ριπατῶμεν, ψευδόμεθα.
καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν.
Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπα-
τῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ
φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν με-
τ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίσει ἡ-
μᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν
οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶ-
μεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν
ἡμῖν. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν
καὶ δίκαιος ὁ θεὸς ἵνα ἀφῇ ἡμῖν
τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρί-
σῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικί-
ας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡ-
μαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦ-
μεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μου,
ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ
ἁμάρτητε. καὶ ἐάν τις ἁμάρ-

τέλος ... ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν

τη· παράκλητον ἔχομεν
πρὸς τὸν πατέρα ἰν̅ χν̅ δίκαιον·
καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν πε-
ρὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ
περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον·
ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσ-
μου· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκο-
μεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν·
ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τη-
ρῶμεν· ὁ λέγων ἔγνωκα αὐ-
τόν· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶν· καὶ
ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν·
ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον·
ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη
τοῦ θυ̅ τετελείωται· ἐν τού-
τῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ
ἐσμέν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν·
ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος πε-
ριεπάτησε· καὶ αὐτὸς οὕτω
περιπατεῖν. τέ(λος) ἀρ(χή) Ἀδελφοί·
Οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω
ὑμῖν· ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν
ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐν-
τολὴ ἡ παλαιά ἐστιν· ὁ λόγος

ὃ ἦν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς·
Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γρά-
φω ὑμῖν· ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐ-
τῷ· καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκο-
τία παράγεται· καὶ τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει· ὁ λέ-
γων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι· καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν·
ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι·
ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
ἐν τῷ φωτὶ μένει· καὶ σκάν-
δαλον οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ μι-
σῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἐν
τῇ σκοτίᾳ ἐστίν· καὶ ἐν τῇ σκο-
τίᾳ περιπατεῖ· καὶ οὐκ οἶδε
ποῦ ὑπάγει· ὅτι ἡ σκοτία ἐτύ-
φλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τοῦ· γράφω ὑμῖν τεκνία.
Ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτί-
αι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· γρά-
φω ὑμῖν πατέρες· ὅτι ἐγνώκατε
τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν
νεανίσκοι· ὅτι νενικήκατε
τὸν πονηρόν· γράφω ὑμῖν
παιδία· ὅτι ἐγνώκατε τὸν

π(ατέ)ρα· ἔγραψα ὑμῖν π(ατέ)ρες· ὅ
τι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔ
γραψα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι
ἰσχυροί ἐστε· καὶ ὁ λόγος τοῦ θ(εο)ῦ
ἐν ὑμῖν μένει· καὶ νενική
κατε τὸν πονηρόν. μὴ ἀγα
πᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ
ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ
τὸν κόσμον οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη
τοῦ π(ατ)ρὸς ἐν αὐτῷ. ὅτι πᾶν τὸ
ἐν τῷ κόσμῳ· ἡ ἐπιθυμία
τῆς σαρκὸς· καὶ ἡ ἐπιθυμία
τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ ἡ ἀλαζο
νεία τοῦ βίου· οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
π(ατ)ρὸς· ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί·
καὶ ὁ κόσμος παράγεται· καὶ ἡ
ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν
τὸ θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ· μένει εἰς
τὸν αἰῶνα. τέλ(ος) ἀρ(χή) παιδία ἐσχά
τη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκού
σατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχε
ται· καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολ
λοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκο
μεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν· ἐ
ξ ἡμῶν ἐξῆλθον· ἀλλ' οὐκ ἦσα(ν)

τῇ β' τ(ῆς) λ' ἑβδ(ομάδος) καθολικ(ῆς) ἐπιστ(ολῆς) Ἰωάννου τὸ ἀνάγν(ωσμα)
ἐσχάτη ὥρα ἐστίν

ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν·
μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν·
Ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι
οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν· καὶ
ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁ-
γίου καὶ οἴδατε πάντα· οὐ-
κ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδα-
τε τὴν ἀλήθειαν· ἀλλ' ὅτι οἴδα-
τε αὐτήν· καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος
ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.

ι

Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης· εἰ μὴ ὁ ἀρνού-
μενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός· οὗ-
τός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος· ὁ ἀρ-
νούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱ-
όν· πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν· οὐ-
δὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν
τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει· ὑμεῖς
οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἐν
ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μεί-
νῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε· καὶ
ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ
μενεῖτε· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγ-
γελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο
ἡμῖν· τὴν ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον· ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν

ι

περὶ ψευδαδέλφων ἄρνησις θεοῦ καὶ ὅτι ἡ εἰς
Χ(ριστὸ)ν εὐσέβεια πρὸς ὁμολογ(ίαν)· ἡ δὲ τοῦ πρὸς δοξολογ(ίαν)·
[illegible] υἱοῦ ἐστιν θεολογ(ία)

περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς·
καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε
ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει· καὶ
οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσ
κῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσ
μα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάν
των· καὶ ἀληθές ἐστιν καὶ οὐκ ἔ
στι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν
ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ· καὶ νῦν
τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅ
ταν φανερωθῇ ἔχωμεν παρ
ρησίαν· καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν
ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐ
τοῦ· ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι·
γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν
τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γε
γέννηται· ἴδετε ποταπὴν ἀ
γάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ· ἵ
να τέκνα θεοῦ κληθῶμεν·
διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσ
κει ὑμᾶς· ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν·
ἀγαπητοί· νῦν τέκνα θεοῦ ἐσ
μέν· καὶ οὔπω ἐφανερώθη
τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐ
ὰν φανερωθῇ· ὅμοιοι αὐτῷ

ἐσόμεθα· ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν
καθώς ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ ἔχων
τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ·
ἁγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος
ἁγνός ἐστιν· πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
Ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν
ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ
ἀνομία· καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος
ἐφανερώθη· ἵνα τὰς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστι· πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ
μένων· οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς
ὁ ἁμαρτάνων· οὐχ ἑώρακεν
αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν· τε-
Κνία· μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς·
ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην·
δίκαιός ἐστι· καθὼς ἐκεῖνος
δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν τὴν
ἁμαρτίαν· ἐκ τοῦ διαβόλου
οζ
ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος
ἁμαρτάνει· εἰς τοῦτο ἐφανε-
ρώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· ἵνα λύσῃ
τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· τέλος
ε
Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ· ἁμαρ-
τίαν οὐ ποιεῖ· ὅτι σπέρμα αὐ-

ἡμ. γ' ... πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ·

τοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύ-
ναται ἁμαρτάνειν· ὅτι ἐκ τοῦ
θῦ γεγέννηται· ἐν τούτῳ φα-
νερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ θῦ·
καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς
ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην· οὐ-
κ ἔστιν ἐκ τοῦ θῦ· καὶ ὁ μὴ ἀγα-
πῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὅ-
τι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκού-
σατε ἀπ' ἀρχῆς· ἵνα ἀγαπῶ-
μεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς Κάϊν
ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν· καὶ ἔσφα-
ξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χά-
ριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι
τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν·
τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια·
μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου
εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν·
ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς·
ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν· μέ-
νει ἐν τῷ θανάτῳ· πᾶς ὁ μισῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωπο-
κτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶ-

ἀνθρωποκτόνος, οὐκ ἔχει ζω
ὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ μένου
σαν. ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν
τὴν ἀγάπην· ὅτι ἐκεῖνος ὑ
πὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυ
χὰς τιθέναι. ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βί
ον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα·
καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
ἀπ' αὐτοῦ· πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ
θ(εο)ῦ μένει ἐν αὐτῷ· τεκνία μου·
Μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσ
σῃ· ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ·
καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν· ὅτι ἐκ
τῆς ἀληθείας ἐσμέν· καὶ ἔμ
προσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς
καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει
πάντα· τέλ(ος) ἀγαπητοὶ ἐὰν ἡ
Καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ
ἡμῶν· παρρησίαν ἔχομεν πρὸ(ς)
τὸν θ(εό)ν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμ
βάνομεν παρ' αὐτοῦ τέλ(ος) ὅτι τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν· καὶ

ση ϙ

τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποι-
οῦμεν· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐ-
τοῦ· ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς
ἔδωκεν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· ἐν αὐτῷ μέ-
νει· καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν
τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει
ἐν ἡμῖν· ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔ-
δωκεν. ἀγαπητοί· μὴ παντὶ
πνεύματι πιστεύετε· ἀλλὰ δοκιμά-
ζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆ-
ται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσ-
μον· ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ
πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμο-
λογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα,
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστί· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ
ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυ-
θότα· ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦ-
τό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου· ὃ ἀ-
κηκόατε ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν
ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ὑμεῖς ἐκ
τοῦ θεοῦ ἐστὲ τεκνία. καὶ νενική-

κατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶ
ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ· αὐ
τοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τοῦ
το ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι· καὶ
ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς
ε Ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν
θεὸν ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν·
Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
πλάνης· ἀγαπητοί· ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ
τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσ
κει τὸν θεόν· ὁ μὴ ἀγαπῶν· οὐκ ἔ
γνω τὸν θεόν· ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστί·
Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη
τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν· ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ
θεὸς εἰς τὸν κόσμον· ἵνα ζήσω
μεν δι' αὐτοῦ· ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ
ἀγάπη· οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπή
σαμεν τὸν θεόν· ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠ
γάπησεν ἡμᾶς· καὶ ἀπέστει
λε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἱλασμὸν

[illegible] θεολογίας [illegible] κατὰ τοῦ πονηροῦ [illegible]

περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγά-
πησεν ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς ὀφεί-
λομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. τέλος
θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται·
ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς
ἐν ἡμῖν μένει· καὶ ἡ ἀγάπη αὐ-
τοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.
ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐ-
τῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν·
ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν
ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέ-
σταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.
ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει· καὶ
αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώ-
καμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν.
ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν
τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει· καὶ
ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ. ἐν τούτῳ τετελεί-
ωται ἡ ἀγάπη, ἵνα παρρησίαν
ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρί-
σεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι

[illegible] τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου [illegible]

καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ· φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγά-
πῃ· ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλ-
λει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κό-
λασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος
οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ·
ἡμεῖς οὖν ἀγαπῶμεν αὐτόν· ὅ-
τι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν
ἡμᾶς· τέλ(ος) ἀρχ(ή) ἐάν τις εἴπῃ ὅτι
ἀγαπῶ τὸν θ(εό)ν· καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ μισῇ· ψεύστης ἐστίν·
ὁ μὴ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ὃν ἑώρακε· τὸν θ(εὸ)ν ὃν
οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀ-
γαπᾶν· καὶ ταύτην τὴν ἐν-
τολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ ἵνα
ὁ ἀγαπῶν τὸν θ(εὸ)ν ἀγαπᾷ καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· πᾶς ὁ πι-
στεύων ὅτι ἰ(ησοῦ)ς ἐστὶν ὁ χ(ριστὸ)ς ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ
γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν
τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ
τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ·
ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγα-
πῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θ(εο)ῦ· ὅ-
ταν τὸν θ(εὸ)ν ἀγαπῶμεν καὶ τ(ὰς)

ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· αὕ-
τη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θ(εο)ῦ· ἵ-
να τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶ-
μεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βα-
ρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεν-
νημένον ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ νικᾷ τὸν
κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη,
ἡ νικήσασα τὸν κόσμον· ἡ πί-
στις ἡμῶν· τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν
κόσμον· εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰ(ησοῦ)ς
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ· οὗτός ἐστιν ὁ
ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος
ἰ(ησοῦ)ς χ(ριστό)ς· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον·
Ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι·
καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν· ὅ-
τι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια· ὅτι τρ-
εῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες· τὸ πνεῦμα·
καὶ τὸ ὕδωρ· καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ
τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν· εἰ τὴν μαρ-
τυρίαν τῶν ἀν(θρώπ)ων λαμβάνομεν·
ἡ μαρτυρία τοῦ θ(εο)ῦ μείζων ἐστίν·
ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θ(εο)ῦ·
ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱ-
οῦ αὐτοῦ· ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱ-
ὸν τοῦ θ(εο)ῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν

ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ,
ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν·
ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν
μαρτυρίαν· ἣν μεμαρτύρη-
κεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ·
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία·
ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν
ἡμῖν ὁ θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ· ἐν
τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ
ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· τὴν ζωὴν
οὐκ ἔχει· ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε
ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε· καὶ
ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς
αὐτόν· ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα
κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. ἀ-
κούει ἡμῶν· καὶ ἐὰν οἴδαμεν
ὅτι ἀκούει ἡμῶν· ὃ ἂν αἰτώμε-
θα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰ-
τήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ'
αὐτοῦ· ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελ-

φὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁ-
μαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον·
αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν
τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς
θάνατον· ἔστιν ἁμαρτία πρὸς
θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέ-
γω ἵνα ἐρωτήσῃ· πᾶσα ἀ-
δικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν
ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον· οἴ-
δαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος
ἐκ τοῦ θῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλ-
λ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θῦ τηρεῖ ἑ-
αυτόν· καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅ-
πτεται αὐτοῦ· οἴδαμεν ὅτι
ἐκ τοῦ θῦ ἐσμέν· καὶ ὁ κόσμος
ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται·
οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θῦ ἥ-
κει· καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοι-
αν· ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθι-
νόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθι-
νῷ· ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰῦ χῶ· οὗ-
τός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θς καὶ
ζωὴ αἰώνιος· τεκνία φυ-
λάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰ-
δώλων· ἀμήν· τέλ τέλ

ἰωάννου εὐαγγελιστοῦ ἐπιστολὴ πρώ(τη)
ἐγράφη ἀπὸ ἐφέσου· στίχων. σοδ·

ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου β΄ ἐπιστολῆς·
ταύτην ὡς πρεσβύτερος γράφει. κυ
ρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς·

Ὁρῶν τὰ τέκνα αὐτῆς καλῶς ἀ
ναστρεφόμενα ἐν τῇ πίστει· κ(αὶ)
πολλοὺς πλάνους περιερχομέ
νους καὶ λέγοντας· μὴ εἶναι τὴν
παρουσίαν τοῦ χ(ριστο)ῦ ἐν σαρκί· γρά
φει τὴν ἐπιστολήν· καὶ πρῶτον
μὲν ἀποδέχεται αὐτῆς τὰ τέ
κνα· καλῶς περιπατοῦντα·
εἶτα διδάσκων μὴ νεώτερον εἶ
ναι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον. πα
ραινεῖ πάλιν περὶ ἀγάπης· καὶ ἵ
να μείνωσιν ἐν τῇ διδαχῇ τῇ πα
ραδοθείσῃ αὐτοῖς· καὶ λοιπὸν
διδάσκει ἀντίχριστον εἶναι
τὸν λέγοντα μὴ ἐν σαρκὶ ἐληλυ
θέναι τὸν χ(ριστό)ν· παραγγέλλει δέ·
ὥστε τοὺς τοιούτους μὴ δέχεσ
θαι τινὰ εἰς οἰκίαν· μηδὲ λέγειν

τοῖς τοιούτοις χαίρειν· καὶ οὕτω
τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν:

κεφάλαια ἰωάννου ἐπιστ(ολῆς) δευτέρ(ας):

Μετὰ τὸ προοίμιον, περὶ ὀρθοῦ βίου
ἐν ἀγάπῃ θ(εο)ῦ διὰ πίστεως εὐσεβοῦς.
ἀμετάθετον.

α' Ἐν ᾧ ὅπου δεῖ αἱρετικὸν εἰσοικίζειν,
ἢ χαιρετίζειν ἐφ' ἁμαρτίᾳ.

β' Ἐπαγγελία παρουσίας αὐτοῦ ἐπ' ἐλ-
πίδι πρὸς ὠφέλειαν. στίχ(οι) ε'.

ἰωάννου ἐπιστολὴ β'

Ὁ πρεσβύτερος
ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ
τοῖς τέκνοις αὐ-
τῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ·
καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος.
ἀλλὰ καὶ πάντες
οἱ ἐγνωκότες τὴν
ἀλήθειαν· διὰ τὴν ἀλήθειαν
τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν· καὶ μεθ'
ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· ἔσ-
ται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος,
εἰρήνη· ἀπὸ θ(εο)ῦ π(ατ)ρὸς καὶ πα-
ρὰ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ π(ατ)ρὸς·

τῇ πα(ρασκευῇ) τ(ῆς) λε' ἑβδ(ομάδος) ... δευτέρ(ας) καθολικῆς
ἐπιστ(ολῆς) ἰωάννου τὸ· ὁ πρεσβ(ύτερος)

ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. ἐχά
ρην λίαν. ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν
τέκνων σου περιπατοῦν
τας ἐν ἀληθείᾳ. καθὼς ἐν
τολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ
πατρός. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε κυρία.
οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι
καινήν. ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ'
ἀρχῆς. ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλ
λήλους. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγά
πη. ἵνα περιπατῶμεν κα
τὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. αὕτη
ἐστὶν ἡ ἐντολὴ καθὼς ἠκού
σατε ἀπ' ἀρχῆς. ἵνα ἐν αὐτῇ
περιπατῆτε. ὅτι πολλοὶ
πλάνοι εἰσῆλθον. ἐξῆλθον
εἰς τὸν κόσμον. οἱ μὴ ὁμολο
γοῦντες ἰν̄ χν̄ ἐρχόμενον ἐν
σαρκί. οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος
καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε ἑ
αυτούς. ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργα
σάμεθα. ἀλλὰ μισθὸν πλή
ρη ἀπολάβωμεν. πᾶς ὁ πα
ραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ
διδαχῇ τοῦ χῡ. θν̄ οὐκ ἔχει. ὁ

μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ χ̅ῦ̅·
οὗτος καὶ τὸν π̅ρ̅α̅ καὶ τὸν υ̅ν̅
ἔχει· εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑ-
μᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν
οὐ φέρει· μὴ λαμβάνετε αὐτὸν
εἰς οἰκίαν· καὶ χαίρειν αὐτῷ
μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων χαίρειν
κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
τοῖς πονηροῖς· πολλὰ ἔχων
ὑμῖν γράφειν· οὐκ ἐβουλήθην
διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλ'
ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι·
ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρω-
μένη· ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα
τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλε-
κτῆς. ἀμήν: τοῦ ἁγίου ἀποστό-
ἰωάννου· ἐπιστολὴ δευτέρη· στίχ λ

ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου ἐπιστολῆς γ

Ἔστιν ἡ ἐπιστολὴ περὶ φιλοξενίας
καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται
τὸν γάϊον· μαρτυρούμενον πα-
ρὰ πάντων ἐπὶ φιλοξενίᾳ· καὶ
προτρέπει τῇ αὐτῇ προθέσει ἐμ-

μένειν καὶ προπέμπειν καὶ ἀ-
ξιοῦσθαι τοὺς ἀδελφούς· πά-
λιν τε αὐτοῦ μὲν τὴν προσφορὰ(ν)
ἀποδέχεται· αἰτιᾶται δὲ Διο-
τρεφῆ ὡς μή τε αὐτὸν παρέχον-
τα τοῖς πτωχοῖς· ἀλλὰ καὶ κωλύ-
οντα τοὺς ἄλλους καὶ πολλὰ φλυ-
αροῦντα. τοὺς δὲ τοιούτους λέ-
γει ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἀληθεί-
ας· καὶ μὴ εἰδέναι τὸν θ(εό)ν· Δημη-
τρίον δὲ συνίστησι· μαρτυρῶν
αὐτῷ τὰ κάλλιστα:

Κεφάλαια Ἰωάννου ἐπιστολῆς γ: —

α Εὐχὴ ὑπὲρ τελειώσεως καὶ εὐχα-
ριστίας· ἐφ' ὁμολογίᾳ καὶ φιλοξε-
νίᾳ τῶν ἀδελφῶν διὰ χῆ:

α Ἐν ᾧ· περὶ τῆς Διοτρεφοῦς φαυλό-
τητος καὶ μισαδελφίας:

β Περὶ Δημητρίου· ᾧ μαρτυρεῖ τὰ
κάλλιστα·

γ Περὶ ἀφίξεως αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς
ἐν τάχει ἐπ' ὠφελείας:

Ἐπιστολὴ Ἰωάννου καθολικὴ γ:

Ὁ πρεσβύτερος γα-
ΐω τῶ ἀγαπητῶ· ὃν
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθεία·
ἀγαπητὲ· περὶ πά-
ντων εὔχομαί σε εὐο-
δοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν·
καθὼς εὐοδοῦταί
σου ἡ ψυχή· ἐχάρην
γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν
καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀ-
ληθεία· καθὼς σὺ ἐν ἀληθεία
περιπατεῖς· μειζοτέραν
τούτων οὐκ ἔχω χαράν· ἵνα
ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα· ἐν ἀ-
ληθεία περιπατοῦντα·
Ἀγαπητέ· πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐ-
ὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ εἰς τοὺς ξένους· οἳ ἐμαρτύ-
ρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον
ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις·
προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ·
ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον
αὐτοῦ μηδὲν λαμβάνοντες
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· ἡμεῖς οὖν
ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν

τοὺς τοιούτους· ἵνα συνεργοὶ
γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ· ἔγρα
ψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλο
πρωτεύων αὐτῶν διοτρέ
φης. οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς·
διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω· ὑπομνή
σω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ·
λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος
ἐπὶ τούτοις· οὔτε αὐτὸς ἐπι
δέχεται τοὺς ἀδελφούς· καὶ
τοὺς βουλομένους κωλύει·
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλ
λει· ἀγαπητέ· μὴ μιμοῦ τὸ
κακόν· ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ ἀ
γαθοποιῶν· ἐκ τοῦ θ̅υ̅ ἐστίν·
ὁ δὲ κακοποιῶν· οὐχ ἑώρα
κε τὸν θ̅ν̅· δημητρίῳ μεμαρ
τύρηται ὑπὸ πάντων· καὶ
ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· κ(αὶ)
ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν· καὶ οἴ
δατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν
ἀληθής ἐστι· πολλὰ εἶχον
γράφειν· ἀλλ' οὐ θέλω διὰ με
λανος καὶ καλάμου σοι γρά

γράψαι· ἐλπίζω δὲ εὐθέως
ἰδεῖν σε· καὶ στόμα πρὸς στό-
μα λαλήσομεν· εἰρήνη σοι·
ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι· ἀ-
σπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄ-
νομα· τέλος τῆς ἁγίου ἰωάννου ἐπιστολῆς γ'

ὑπόθεσις τῆς ἰούδα ἐπιστολῆς·
ταύτην τὴν ἐπιστολὴν γράφει
τοῖς ἤδη πιστεύσασιν· ἡ δὲ πρό-
φασις αὕτη·

Παρεισελθόντων τινῶν καὶ δι-
δασκόντων ἀδιαφορεῖν
τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ἀρνουμέ-
νων τὸν κύριον· ἀνάγκην ἔσχε γρά-
ψαι καὶ ἀσφαλίσασθαι τοὺς ἀ-
δελφούς· καὶ πρῶτον μὲν πα-
ρακαλεῖ αὐτοὺς ἀγωνίζεσθαι
καὶ ἐμμένειν τῇ παραδοθείσῃ
αὐτοῖς πίστει· ἔπειτα ἀποκηρύτ-
τει τοὺς τοιούτους ὡς πλάνους
καὶ παραγγέλλει μὴ δεῖν
αὐτοὺς ἔχειν κοινωνίαν πρὸς
τοὺς τοιούτους· εἰδότας ὅτι
οὐκ ἀρκεῖ τὸ κληθῆναι μόνον

ἐὰν μὴ καὶ ἀξίως περιπατήσω-
μεν τῆς κλήσεως· καὶ γὰρ κ(ύριο)ς τὸν
πρότερον λαὸν ἐξαγαγὼν ἐξ αἰ-
γύπτου ὁ κ(ύριο)ς· μὴ ἐμμείναντα
τῇ πίστει ἀπώλεσε· καὶ ἀγγέλ-
δὲ μὴ τηρήσαντων τὴν ἰδίαν
τάξιν, οὐκ ἐφείσατο· δεῖ οὖν ἀπὸ
τῶν τοιούτων ἀναχωρεῖν· καὶ
γὰρ καὶ μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος οὐ-
χ ὑπήνεγκε βλασφημίαν τοῦ
διαβόλου· ἔσεσθαι οὖν τὴν ἀπώ-
λειαν αὐτῶν, ὡς σοδόμων δια-
κει· εἶτα παραινέσεις τὰ ἤθη καὶ
ἐπευξάμενος αὐτοῖς βεβαιότητα
τῆς πίστεως παρὰ τοῦ κ(υρίο)υ, τελειοῖ
τὴν ἐπιστολήν:—

α Περὶ προσοχῆς τῆς εἰς χ(ριστὸ)ν πίστεως·
διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἀσεβ(ῶν)
κ(αὶ) ἀσελγῶν ἀνδρῶν·

β Θ νῶ περὶ μελλούσης αὐτῶν κολά-
σεως· καθ' ὁμοίωσιν τῶν πάλαι
ἁμαρτημάτων τε καὶ πονηριῶν:—

Ἰούδα ἐπιστολὴ καθολική:

Ἰούδας· χ(ριστο)ῦ ἰ(ησο)ῦ δοῦλ(ος)
ἀδελφὸς δὲ ἰακώ-
βου· τοῖς ἐν θ(ε)ῷ π(ατ)ρὶ
ἡγιασμένοις· καὶ
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστ)ῷ τετηρημέν(οις)
κλητοῖς· ἔλεος ὑ-
μῖν καὶ εἰρήνη καὶ
ἀγάπη πληθυνθείη· ἀγαπη-
τοί· πᾶσαν σπουδὴν ποιού-
μενος γράφειν ὑμῖν περὶ τ(ῆς)
κοινῆς σωτηρίας· ἀνάγκην ἔσχον
γράψαι ὑμῖν· παρακαλῶν
ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ πα-
ραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει·
παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρω-
ποι· οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς
τοῦτο τὸ κρίμα· ἀσεβεῖς· τὴν
τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέν-
τες εἰς ἀσέλγειαν· καὶ τὸν μό-
νον δεσπότην θ(εὸ)ν καὶ κ(ύριο)ν ἡμῶν
ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστὸ)ν ἀρνούμενοι· ὑπομνῆσαι
δὲ ὑμᾶς βούλομαι· εἰδότας ὑ-
μᾶς ἅπαξ τοῦτο· ὅτι ὁ κ(ύριο)ς
λαὸν ἐκ γῆς αἰγύπτου σώσας·
τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας

τας ἀπώλεσεν· ἀγγέλους τε
τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν
ἀρχήν· ἀλλὰ ἀπολιπόντας
τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν
μεγάλης ἡμέρας· δεσμοῖς ἀϊ
δίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν·
ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ
αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις· τὸν ὁ
μοιον τούτοις τρόπον ἐκ
πορνεύσασαι· καὶ ἀπελθοῦ
σαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας·
Πρόκεινται δεῖγμα· πυρὸς αἰ
ωνίου δίκην ὑπέχουσαι· ὁ
μοίως μέντοι καὶ οὗτοι· ἐνυ
πνιαζόμενοι· σάρκα μὲν
μιαίνουσι· κυριότητα δὲ ἀ
θετοῦσι· δόξας δὲ βλασφημοῦ
σιν· ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος·
Ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμε
νος διελέγετο περὶ τοῦ Μω
σέως σώματος· οὐκ ἐτόλμησε
κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας·
ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι κ(ύριο)ς·
οὗτοι δὲ· ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι· βλα
σφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς

ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται·
ἐν τούτοις φθείρονται· οὐαὶ
αὐτοῖς ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπο-
ρεύθησαν· καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ βα-
λαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν· καὶ
τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώ-
λοντο· οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγά-
παις ὑμῶν σπιλάδες συνευω-
χούμενοι ὑμῖν· ἀφόβως ἑαυτοὺς
ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυ-
δροι· ὑπὸ ἀνέμων παραφε-
ρόμεναι· δένδρα φθινοπω-
ρινὰ ἄκαρπα· δὶς ἀποθα-
νόντα καὶ ἐκριζωθέντα· κύ-
ματα ἄγρια θαλάσσης· ἐπα-
φρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύ-
νας· ἀστέρες πλανῆται· οἷς
ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τετήρηται· προεφήτευ-
σε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ
Ἀδὰμ Ἐνὼχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθε
κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ·
ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων·
καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀ-
σεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν

τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν
ὧν ἠσέβησαν· καὶ περὶ πάν
των τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησα
κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσε
βεῖς· οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ μεμ
ψίμοιροι· κατὰ τὰς ἐπιθυμί
ας ἑαυτῶν πορευόμενοι· καὶ
τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα·
θαυμάζοντες πρόσωπα
ὠφελείας χάριν. ὑμεῖς δὲ ἀγα
πητοί, μνήσθητε τῶν ῥημά
των τῶν προειρημένων ὑπὸ
τῶν ἀποστόλων τοῦ κυ̅ ἡ
μῶν ἰυ̅ χυ̅· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν· ὅτι
ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμ
παῖκται· κατὰ τὰς ἑαυτῶν
ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν
ἀσεβειῶν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀπο
διορίζοντες ἑαυτούς· ψυχικοί·
πνεῦμα μὴ ἔχοντες. ὑμεῖς δὲ ἀγα
πητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐ
ποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς
ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι· ἑ
αυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θῦ τηρήσατε·
προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ

ἐπ' ἀσφαλείᾳ καὶ τῶν ἐπὶ τῇ πίστει συμπα
θείας τε καὶ φειδοῦς εἰς τὸν πλησίον· ἐπιστ̅ρια
ἐν ἁγίοις ἀμήν:~

131

κυ ἡμῶν ιυ χυ εἰς ζωὴν αἰώ
νιον· καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε δια
κρινόμενοι· οὓς δὲ ἐν φόβῳ
σώζετε ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπά
ζοντες· μισοῦντες καὶ τὸν
ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον
χιτῶνα· τῷ δὲ δυναμέ
Νῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους
καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς
δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλ
λιάσει· μόνῳ σοφῷ θῷ σρι ἡ
μῶν· δόξα καὶ μεγαλωσύνη
κράτος καὶ ἐξουσία· καὶ νῦν·
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας
ἀμήν:- ἐπιστολὴ ἰούδα στίχων ξη:

ὑπόθεσις τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιστο:

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ κορίνθου
μήπω μὲν ἑωρακὼς ῥωμαίους·
ἀκούων δὲ περὶ αὐτῶν καὶ ἐπιπο
θῶν αὐτοὺς ἰδεῖν· καὶ πρῶτον μὲν
ἀποδέχεται τὴν πίστιν αὐτῶν
καταγγελλομένην ὁρῶν πάντα
χοῦ· ἔπειτα ἐμμένει· πολλάκις
ἑαυτὸν προθέμενον ἐλθεῖν διὰ

τὸν εἰς αὐτοὺς πόθον· καὶ τέως
μὴ δεδυνῆσθαι· καὶ λοιπὸν δι
δασκαλικὴν τὴν ἐπιστολὴν
ποιεῖται. περὶ κλήσεως ἐθνῶν·
καὶ ὅτι ἡ περιτομὴ ἕως καιροῦ
ἦν· καὶ νῦν πέπαυται· καὶ ὅτι
διὰ τοῦ χ͞ῦ λέλυται τὸ παράπτω
μα τοῦ ἀδάμ· καὶ ἡ σκιὰ τοῦ νό
μου παρῆλθεν:

Τὴν μὲν οὖν κλῆσιν τῶν ἐθνῶν,
ἀκολούθως γεγενῆσθαι κατασκευά
ζει οὕτως· ἀποδεικνὺς πᾶσιν
ἀν͞οις ἔμφυτον εἶναι τὸν νόμον·
καὶ πάντας ἀδιδάκτως γε τῇ φύ
σει· καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς κτίσεως δύνα
σθαι γινώσκειν τὸν θ͞ν· διὸ καὶ εἰ
κότως αἰτιᾶται πρῶτον ἕλληνας·
ὡς τοῦ μὲν θ͞ῦ φανερώσαντος αὐτ(οῖς)
ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ κόσμου
τὴν περὶ ἑαυτοῦ γνῶσιν· καὶ τῆς ἀ
ϊδίου δυνάμεως αὐτοῦ· ἥτις ἐστὶ
ὁ λόγος αὐτοῦ· ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ τὰ πά
ντα πεποίηκεν· αὐτοὺς δὲ μὴ ἐγνω
κέναι μὲν ἐκ τῶν κτισμάτων εἶ
ναι θ͞ν τὸν τούτων δημιουργόν·

τὰ δὲ ποιήματα θεοποιήσαντας·
καὶ τῇ κτίσει μᾶλλον ἢ τῷ κ(τίσαντι) λα
τρεύσαντας· αἰτιᾶται δὲ καὶ Ἰου
δαίους· ὡς μὴ φυλάξαντας τὸν
νόμον· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διὰ τῆς
παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θ(εὸ)ν ἀ
τιμάσαντας· καὶ οὕτως ἀμφοτέ
ρα τὰ μέγιστα Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλ
ληνας συγκλείει καὶ ἐλέγχει ἐπὶ τῇ
παρανομίᾳ· ἵνα δείξῃ ὅτι ἴσοι γενό
μενοι οἱ πάντες, ἐπίσης οἱ πάντ(ες)
ὡς ὑπεύθυνοι τοῦ λυτρουμένου
δέονται· τῆς δὲ χάριτος καὶ λυτρώ
σεως ἐπίσης τοῖς Ἰουδαίοις γενομέ
νης καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη, εἰκότως καὶ
κλῆσις γέγονε τῶν ἐθνῶν· τῆς
δὲ κλήσεως τῶν ἐθνῶν γενομέν(ης)·
ἐξ ἀνάγκης πέπαυται ἡ περιτομή·
καὶ ἡ ἐν τῷ νόμῳ σκιά· ὁ γὰρ Ἀβραὰμ
φη(σίν)· οὐκ ἐν περιτομῇ· ἀλλὰ πρὸ τῆς
περιτομῆς δικαιωθείς, μετωνο
μάσθη Ἀβραάμ· ὅτι πατὴρ πολλῶν
ἐθνῶν ἔμελλεν εἶναι κατὰ τὴν ἐν
τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστιν· ἔλαβε δὲ
μετὰ τὸ δικαιωθῆναι καὶ τὴν πε

ριτομὴν ἐν τῇ σαρκὶ· ἵνα σημεῖον ᾖ
τοῖς κατὰ σάρκα γενομένοις ἐξ αὐτοῦ·
παύσεσθαί ποτε τὴν περιτομήν.
ὅταν τὰ ἔθνη γένηται τέκνα τοῦ
ἀβραάμ· ἀρξάμενα πολιτεύεσθαι
κατὰ τὴν πίστιν τοῦ ἀβραάμ· ἐν ᾗ
ἐδικαιώθη ὅτε ἦν ἐν ἀκροβυστίᾳ
Τούτων γὰρ χάριν μετωνομάσθη,
ἀβραάμ· ἀνάγκη δὲ ἐλθόντων τῶν
σημαινομένων, παύεσθαι τὸ σημαι
νόμενον· εἰ μὲν οὖν τὰ ἔθνη ἀναγ
κάζουσι περιτέμνεσθαι, παυέτω
σαν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀβραὰμ καὶ κα
λείσθω ἄβραμ· εἰ δὲ ἀβραὰμ πα
ρὰ θυ μετωνομάσθη. οὐ δεῖ περι
τέμνεσθαι τὰ ἔθνη· ἀλλ' οὐδὲ αὐτοὺς
ἔτι τοὺς κατὰ σάρκα ἰουδαίους ἵνα
ᾖ τὸ ὄνομα βέβαιον· καὶ πηρ πολλῶν
ἐθνῶν καλῆται· καὶ γὰρ οὐ χρείαν ἔ
χει λοιπόν τις περιτέμνεσθαι· ἀρ
κούμενος τῇ πίστει τοῦ ἀβραάμ·
οὐδὲ τῆς ἄλλης δὲ τῆς ἐν τῷ νόμῳ
σκιᾶς· οὐ γὰρ ἐκ τούτων. ἀλλ' ἐκ πίστε
ως δικαιοῦταί τις· καθάπερ καὶ ἀ
βραάμ· ταῦτα οὕτως κατασκευα

Σας. ἀποδείκνυσι πάλιν. ὅτι ἄλλως
οὐκ ἂν γένοιτο λύτρωσις καὶ χάρις
τῷ ιηλ καὶ τοῖς ἔθνεσιν. εἰ μὴ λυθείη
ἡ ἀρχαία ἁμαρτία τοῦ ἀδὰμ ἡ εἰς πά-
ντας γενομένη. δι' ἄλλου δὲ πάντη
μὴ δύνασθαι ἐξαλειφθῆναι φησίν.
ἢ διὰ χυ τοῦ θυ. διὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς
κατάρα γέγονεν. οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν.
ἄλλον λῦσαι τὸ παράπτωμα. εἰ γὰρ γρά-
φει ὅτι ἄλλως τοῦτο οὐ μὴ γένηται·
εἰ μὴ σωματοφόρος ὁ υἱὸς τοῦ θυ καὶ
γένηται ἄνος. ἵνα τοῦτο προσενέγκ-
ῃ ὑπὲρ πάντων. τοὺς πάντας ἐλευ-
θερώσῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου. καὶ ὥσ-
περ δι' ἑνὸς ἀνου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν
κόσμον εἰσῆλθεν. οὕτω καὶ δι' ἑνὸς
ἀνου χάρις γένηται. καὶ λοιπὸν ὡς
καλὸς οἰκονόμος. τοὺς μὲν ἰουδαί-
ους παραμυθεῖται ὅτι οὐ παραβά-
ται γίνεσθαι τοῦ νόμου ἐὰν εἰς τὸν
χν πιστεύσητε· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν
ἐθνῶν παρεγγυᾷ. μὴ ἐπαίρεσθαι
κατὰ τοῦ ιηλ. ἀλλὰ γινώσκειν ὅτι ὡς
κλάδοι ἐπὶ τὴν ῥίζαν, οὕτως ἐπ' ἐ-
κείνους ἐνεκεντρίσθησαν. μετὰ δὲ

[illegible] χάριτι κ(αὶ) [illegible]

ταῦτα· παραινετικοὺς λόγους εἰς τὰ
ἤθη διδάξας, τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν·

[illegible]

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή·

Παῦλος δοῦλος Ἰ(ησο)ῦ
Χ(ριστο)ῦ· κλητὸς ἀπόστο-
λος· ἀφωρισμέ-
νος εἰς εὐαγγέλιον
θ(εο)ῦ· ὃ προεπηγγεί-
λατο διὰ τῶν προ-
φητῶν αὐτοῦ ἐν
γραφαῖς ἁγίαις περὶ τοῦ υἱ-
οῦ αὐτοῦ· τοῦ γενομένου ἐκ
σπέρματος Δα(υὶ)δ κατὰ σάρκα·
τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θ(εο)ῦ ἐν δυ-
νάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης
ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ
τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν· δι᾽ οὗ ἐλάβομεν
χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπα-
κοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔ-
θνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐ-
τοῦ· ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλη-
τοὶ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· πᾶσι τοῖς οὖσιν
ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θ(εο)ῦ· κλη-
τοῖς ἁγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ

[illegible] χάρις ὑμῖν κ(αὶ) [illegible]

εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· πρῶτον μὲν εὐχα-
ριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑ-
πὲρ πάντων ὑμῶν· ὅτι ἡ
πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· μάρτυς
γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω
ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελί-
ῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ὡς ἀδια-
λείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦ-
μαι πάντοτε ἐπὶ τῶν προ-
σευχῶν μου· δεόμενος· εἴ πως
ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν
τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς· ἐπιποθῶ γὰρ
ἰδεῖν ὑμᾶς· ἵνα τι μεταδῶ χά-
ρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στη-
ριχθῆναι ὑμᾶς· τοῦτο δέ ἐστι· συμ-
παρακληθῆναι ἐν ὑμῖν· διὰ τῆς
ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε
καὶ ἐμοῦ τε οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀ-
γνοεῖν ἀδελφοί· ὅτι πολλάκις
προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο·
ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν

ἀρχὴ

ὑμῖν· καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
ἔθνεσιν· Ἕλλησί τε καὶ βαρβά-
ροις· σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις·
ὀφειλέτης εἰμί· οὕτω τὸ κατ' ἐ-
μὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς
ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι· οὐ
γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ χ(ριστο)ῦ· δύναμις γὰρ θ(εο)ῦ ἐστιν
εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύον-
τι· Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλ-
ληνι· δικαιοσύνη γὰρ θ(εο)ῦ ἐν αὐ-
τῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστε-
ως εἰς πίστιν καθὼς γέγρα-
πται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσεται· τέλ(ος) ἀρχ(ή) ἀποκαλύπτεται
γὰρ ὀργὴ θ(εο)ῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶ-
σαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώ-
πων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ
κατεχόντων· διότι τὸ γνωστὸν
τοῦ θ(εο)ῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς·
ὁ γὰρ θ(εὸ)ς αὐτοῖς ἐφανέρωσε· τὰ
γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσε-
ως κόσμου τοῖς ποιήμασι νο-
ούμενα καθορᾶται ἥ τε ἀΐδι-
ος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης·

… ἀποκαλύπτεται ὀργὴ θ(εο)ῦ ἀπ' οὐ(ρανο)ῦ·

εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογή-
τους· διότι γνόντες τὸν θεόν· οὐ-
χ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστη-
σαν· ἀλλ᾽ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς
διαλογισμοῖς αὐτῶν· καὶ ἐσκο-
τίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρ-
δία· φάσκοντες εἶναι σοφοί·
ἐμωράνθησαν· καὶ ἤλλαξαν
τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ· ἐν
ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ
ἀνθρώπου· καὶ πετεινῶν καὶ τετρα-
πόδων καὶ ἑρπετῶν· διὸ καὶ πα-
ρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐ-
πιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐ-
τῶν εἰς ἀκαθαρσίαν· τοῦ ἀτι-
μάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν
ἐν ἑαυτοῖς· οἵτινες μετήλλαξαν
τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύ-
δει· καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλά-
τρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτί-
σαντα· ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν· διὰ τοῦτο
Παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεός· εἰς πά-
θη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐ-
τῶν· μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν

χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·
ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέν-
τες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς
θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀ-
ρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους· ἄρσε-
νες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην
κατεργαζόμενοι· καὶ τὴν ἀν-
τιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης
αὐτῶν, ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβά-
νοντες· τέλος Καὶ καθὼς οὐκ ἐ-
δοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπι-
γνώσει· παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς
εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τὰ
μὴ καθήκοντα· πεπληρω-
μένους πάσῃ ἀδικίᾳ· πορνείᾳ·
πονηρίᾳ· πλεονεξίᾳ· κακί-
ᾳ· μεστοὺς φθόνου· φόνου· ἔριδος·
δόλου· κακοηθείας· ψιθυριστάς·
καταλάλους· θεοστυγεῖς· ὑβριστάς·
ὑπερηφάνους· ἀλαζόνας· ἐ-
φευρετὰς κακῶν· γονεῦσιν ἀπει-
θεῖς· ἀσυνέτους· ἀσυνθέτους·
ἀστόργους· ἀσπόνδους· ἀνελε-
ήμονας· οἵτινες τὸ δικαίωμα
τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες· ὅτι οἱ τὰ τοι-

κ(αὶ) καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θ(εὸ)ν ἔχειν

Αὐτὰ πράσσοντες ἄξιοι θανά-
του εἰσίν· οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦ-
σιν· ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι
τοῖς πράσσουσιν· διὸ ἀναπο-
λόγητος εἶ ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων·
ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον σεαυ-
τὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ
πράσσεις ὁ κρίνων· οἴδαμεν δὲ
ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστι κατὰ
ἀλήθειαν· ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα
πράσσοντας· λογίζῃ δὲ τοῦτο
ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτὰ
ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ·
ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότη-
τος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ
τῆς μακροθυμίας καταφρο-
νεῖς· ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ
θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει· κατὰ δὲ
τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανό-
ητον καρδίαν θησαυρίζεις
σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιο-
κρισίας τοῦ θεοῦ· ὃς ἀποδώσει
ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου
ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀ-
φθαρσίαν ζητοῦσι. ζωὴν αἰώνι-
ον· Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας· καὶ ἀπειθοῦ-
σι μὲν τῇ ἀληθείᾳ· πειθομένοις
δὲ τῇ ἀδικίᾳ· θυμὸς καὶ ὀργή·
θλῖψις καὶ στενοχωρία· ἐπὶ πᾶ-
σαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζο-
μένου τὸ κακόν· Ἰουδαίου τε πρῶ-
τον καὶ Ἕλληνος· τε(λος) ἀρ(χη) δόξα δὲ καὶ
τιμὴ καὶ εἰρήνη· παντὶ τῷ ἐργα-
ζομένῳ τὸ ἀγαθόν· Ἰουδαίῳ τε
πρῶτον καὶ Ἕλληνι· οὐ γάρ ἐστι
προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ·
Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον· ἀνόμως
καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νό-
μῳ ἥμαρτον διὰ νόμου κριθήσο-
νται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νό-
μου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ· ἀλλ' οἱ
ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσον-
ται· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον
ἔχοντα· φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ·
οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες· ἑαυτοῖς
εἰσὶ νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται
τὸ ἔργον τοῦ νόμου· γραπτὸν ἐν

ταῖς καρδίαις αὐτῶν· συμμαρ-
τυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδή-
σεως· καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν
λογισμῶν κατηγορούντων ἢ
καὶ ἀπολογουμένων· ἐν ἡμέ-
ρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ
τῶν ἀνθρώπων· κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. τέλος Ἴδε σὺ Ἰουδαῖος ἐ-
πονομάζῃ· καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ
νόμῳ· καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ· καὶ
γινώσκεις τὸ θέλημα· καὶ δοκι-
μάζεις τὰ διαφέροντα· κα-
τηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου· πέ-
ποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶ-
ναι τυφλῶν· φῶς τῶν ἐν σκό-
τει· παιδευτὴν ἀφρόνων· διδάσ-
καλον νηπίων· ἔχοντα τὴν
μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ
τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν
διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ
διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέ-
πτειν, κλέπτεις· ὁ λέγων μὴ μοι-
χεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσό-
μενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; ὃς
ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς πα-

ἀποφαντικῶς ἀναγνωστέον

ρανίας δὲ ὡς τοῦ νόμου. τὸν θ(εὸ)ν
ἀτιμάζεις· τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ
θ(εο)ῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς
ἔθνεσι καθὼς γέγραπται·
περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ· ἐ-
ὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ
παραβάτης νόμου ᾖς· ἡ πε-
ριτομή σου ἀκροβυστία γέ-
γονεν· ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία
τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυ-
λάσσῃ· οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐ-
τοῦ εἰς περιτομὴν λογισθή-
σεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως
ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα
σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περι-
τομῆς παραβάτην νόμου·
Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ ἰουδαῖός
ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν
σαρκὶ περιτομή· τέλ(ος) ἀλλ' ὁ ἐν τῷ
κρυπτῷ ἰουδαῖος· καὶ περιτο-
μὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμ-
ματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων
ἀλλ' ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ· Τί οὖν τὸ περισ-
σὸν τοῦ ἰουδαίου ἢ τίς ἡ ὠφέλει-
α τῆς περιτομῆς· πολὺ κατὰ

τα πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν
γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια
τοῦ θεοῦ· τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τι-
νες· μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν
πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ
γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής·
πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς
γέγραπται· ὅπως ἂν δικαιω-
θῇς ἐν τοῖς λόγοις σου· καὶ νι-
κήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε· εἰ δὲ
ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην
συνίστησι, τί ἐροῦμεν· μὴ ἄ-
δικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀρ-
γήν· κατὰ ἄνθρωπον λέγω; μὴ γένοι-
το· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν
κόσμον· εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐν τῷ
ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ· τί ἔτι κἀγὼ
ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι· καὶ
μὴ καθὼς βλασφημούμεθα·
καὶ καθώς φασί τινες ἡμᾶς λέ-
γειν; ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ·
ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά· ὧν τὸ κρί-
μα ἔνδικόν ἐστι· τί οὖν· προε-
χόμεθα; οὐ πάντως· προῃτι

ψαλ(μὸς) ν

τοῦ θεοῦ

ἑ(ρμηνεία) χάριτ(ος) δικαιοσύνη ἐνδικοῦν [illegible] κα-
τὰ γένη διακεκριμένως· ἀλλὰ κατὰ θεοῦ [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] κατὰ Ἀβραὰμ τοῦ

ασάμεθα γὰρ ἰουδαίους τε καὶ
ἕλληνας· πάντας ὑφ' ἁμαρτί-
αν εἶναι καθὼς γέγραπται· ὅτι
οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς· οὐκ ἔστιν
ὁ συνιῶν· οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν
τὸν θεόν· πάντες ἐξέκλιναν,
ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι
ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν
ἕως ἑνός· τάφος ἀνεῳγμέ-
νος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀ-
σπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν·
ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρί-
ας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ
ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν· καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔ-
γνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν·
Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει,
τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν
στόμα φραγῇ· καὶ ὑπόδικος γέ-
νηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ·
διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιω-
θήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπι-

ἀδελφοί, οἴδαμεν ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει

ον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπί
γνωσις ἁμαρτίας. νυνὶ δὲ
χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θ(εο)ῦ
πεφανέρωται, μαρτυρου
μένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν
προφητῶν· δικαιοσύνη δὲ
θ(εο)ῦ διὰ πίστεως ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ, εἰς πάν
τας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι δια
στολή· πάντες γὰρ ἥμαρτον
Καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ
θ(εο)ῦ· δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ
αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυ
τρώσεως τῆς ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· ὃν προ
έθετο ὁ θ(εὸ)ς ἱλαστήριον διὰ τῆς
πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι·
εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ· διὰ τὴν πάρεσιν τῶν
προγεγονότων ἁμαρτημά
των· ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θ(εο)ῦ· πρὸς
ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ
εἶναι αὐτὸν δίκαιον· καὶ δικαι
οῦντα τὸν ἐκ πίστεως ἰ(ησο)ῦ. πε
ποῦ οὖν ἡ καύχησις· ἐξεκλείσθη

διὰ ποίου νόμου· τῶν ἔργων;
οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως·
Λογιζόμεθα οὖν πίστει δικαι-
οῦσθαι ἄνθρωπον· χωρὶς ἔργων νό-
μου· ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον·
οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν· ναὶ καὶ ἐθνῶν·
ἐπεί περ εἷς ὁ θεὸς· ὃς δικαιώ-
σει περιτομὴν ἐκ πίστεως·
καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστε-
ως· νόμον οὖν καταργοῦμεν
διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν· τί οὖν ἐ-
ροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν
εὑρηκέναι κατὰ σάρκα· εἰ γὰρ
Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη·
ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν
θεόν· τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει· ἐπίστευ-
σεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ
λογίζεται κατὰ χάριν· ἀλλὰ κα-
τὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργα-
ζομένῳ πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν
δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ· λογί-
ζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαι-

οσύνην· καθάπερ καὶ Δαβὶδ
λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου
ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην
χωρὶς ἔργων· μακάριοι ὧν ἀ-
φέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν ἐ-
πεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογί-
σηται κύριος ἁμαρτίαν· ὁ μακαρισ-
μὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτο-
μὴν· ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν·
λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ
Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιο-
σύνην· πῶς οὖν ἐλογίσθη· ἐν
περιτομῇ ὄντι· ἢ ἐν ἀκροβυσ-
τίᾳ· οὐκ ἐν περιτομῇ· ἀλλ᾽ ἐν ἀ-
κροβυστίᾳ· καὶ σημεῖον ἔλαβε
περιτομῆς· σφραγῖδα τῆς δι-
καιοσύνης τῆς πίστεως τῆς
ἐν ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐ-
τὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευό-
ντων δι᾽ ἀκροβυστίας· εἰς τὸ λο-
γισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιο-
σύνην· καὶ πατέρα περιτομῆς
τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον
ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς

ἴχνεσι τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ
ἀκροβυστίᾳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀ-
κε βραάμ. τέλ(ος) ἀρχ(ή) οὐ γὰρ διὰ νόμου
ἡ ἐπαγγελία τῷ ἀβραὰμ ἢ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ· τὸ κληρονό-
μον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου·
ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πί-
στεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρο-
νόμοι· κεκένωται ἡ πίστις καὶ
κατήργηται ἡ ἐπαγγελία·
ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργά-
ζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος.
οὐδὲ παράβασις. διὰ τοῦτο
ἐκ πίστεως. ἵνα κατὰ χάριν
εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγ-
γελίαν παντὶ τῷ σπέρματι
οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον· ἀλ-
λὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως ἀβρα-
άμ· ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν·
καθὼς γέγραπται· ὅτι πατέ-
ρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε·
ε' γεν(έσεως) Κατέναντι οὗ ἐπίστευσε θεοῦ τοῦ
ζωοποιοῦντος τοὺς νεκρούς·
καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα,
ὡς ὄντα· ὃς παρ' ἐλπίδα

παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γε-
νέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν·
κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ἔσται
τὸ σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενή-
σας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε
τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρω-
μένον· ἑκατονταέτης που ὑ-
πάρχων· καὶ τὴν νέκρωσιν
τῆς μήτρας σάρρας· εἰς δὲ τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη
τῇ ἀπιστίᾳ· ἀλλ' ἐνεδυναμώ-
θη τῇ πίστει δοὺς δόξαν τῷ θεῷ·
καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγ-
γελται δυνατός ἐστιν καὶ ποι-
ῆσαι· διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην· οὐκ ἐγράφη δὲ
δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐ-
τῷ· ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει
λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν
ἐπὶ τὸν ἐγείραντα τὸν κύριον ἡ-
μῶν ἐκ νεκρῶν· ὃς παρεδόθη
διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν·
καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαιοσύν-
ην ἡμῶν· τέλ(ος) ἀρχ(ή) δικαιωθέντες οὖν

κυ(ριακῇ) γ' · ἀδ(ελφοί) · δικαιωθέντες.

ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς
τὸν θν̄ διὰ τοῦ κῡ ἡμῶν ιῡ χῡ·
δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχή-
καμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν
ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν καὶ καυ-
χώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης
τοῦ θῡ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυ-
χώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδό-
τες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κα-
τεργάζεται· ἡ δὲ ὑπομονὴ δο-
κιμήν· ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ
δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει· ὅτι ἡ
ἀγάπη τοῦ θῡ ἐκκέχυται ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν διὰ πνς̄ ἁγίου
ἀρχ(ή)
τοῦ δοθέντος ἡμῖν· ἔτι γὰρ χσ̄
ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ
καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε·
μόλις γὰρ καὶ ὑπὲρ δικαίου τὶς
ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀ-
γαθοῦ τάχα τὶς καὶ τολμᾷ ἀ-
ποθανεῖν· συνίστησι δὲ τὴν ἑ-
αυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θσ̄· ὅτι
ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν χσ̄
ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν· πολ-
λῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες

[illegible] καὶ μεγ [illegible] ἀδελφοί· ἔτι χσ̄

νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ. σωθησό-
μεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς·
εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγη-
μεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ·
πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες
σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ·
οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμε-
νοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν· διὰ
τοῦτο ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρ-
τία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε· καὶ
διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος· καὶ
οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θά-
νατος διῆλθεν· ἐφ' ᾧ πάντες
ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρ-
τία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ
οὐκ ἐλλογᾶται, μὴ ὄντος νόμου·
ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος
ἀπὸ ἀδὰμ μέχρι μωϋσέως·
καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας
ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παρα-
βάσεως ἀδάμ· ὅς ἐστι τύπος
τοῦ μέλλοντος· ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ
παράπτωμα· οὕτω καὶ τὸ χά-
ρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς πα-

τῇ ε τῆς β ἑβδ(ομάδος) [illegible] εἰ ἐχθροὶ ὄντες.

ραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθα-
νον· πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ
θυ̅ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ
τοῦ ἑνὸς ἀνου̅ ιυ̅ χυ̅ εἰς τοὺς πολ-
λοὺς ἐπερίσσευσε· καὶ οὐχ ὡς
δι᾽ ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώ-
ρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς
εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα
ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων
εἰς δικαίωμα· τέλ ἀρχ εἰ γὰρ τῷ
τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνα-
τος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός· πολ-
λῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν
τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς
δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν
ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς
ιυ̅ χυ̅· ἄρα οὖν ὡς δι᾽ ἑνὸς παρα-
πτώματος εἰς πάντας ἀνους
εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι᾽ ἑνὸς
δικαιώματος εἰς πάντας ἀνους
εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὥσπερ
γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς
ἀνου̅ ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν
οἱ πολλοί· οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπα-
κοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατα-

τη τε ιε

σταθήσονται οἱ πολλοί· νόμος δὲ
παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ
παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν
ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσ-
σευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβα-
σίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανά-
τῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ
διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον διὰ Ἰῦ Χῦ τοῦ κῦ ἡμῶν. τί οὖν
ἐροῦμεν; ἐπιμένομεν τῇ ἁμαρ-
τίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ
γένοιτο. οἵτινες ἀπεθάνομεν
τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν
ἐν αὐτῇ; [τέλ] ἢ ἀγνοεῖτε [ἀρχ] ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χν̄ Ἰν̄, εἰς τὸν
θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν·
συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ
βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον·
ἵν' ὥσπερ ἠγέρθη Χσ̄ ἐκ νεκρῶν
διὰ τῆς δόξης τοῦ πρσ̄. οὕτω καὶ
ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περι-
πατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι
γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θα-
νάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνα-
στάσεως ἐσόμεθα. τοῦτο γινώσκο-

τῷ ἁγ(ίῳ) κ(αὶ) μ(εγάλῳ) σ(αββάτῳ) εἰς τὴν λειτουργ(ίαν)· ἀδελφ(οί), ὅσοι ἐβαπτίσθη(μεν) εἰς Χν̄ Ἰν̄.

τες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μη-
κέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ·
ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπε-
θάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν
ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδό-
τες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν
οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος
αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ὃ γὰρ ἀπέ-
θανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν
ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ.
οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς
νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ,
ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν. Μὴ οὖν βασιλευέτω
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώ-
ματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν
ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. μηδὲ
παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅ-
πλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλ-
λὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ
θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ
τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύ-

μης τῷ θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν
οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον·
ἀλλ' ὑπὸ χάριν. τί οὖν; ἁμαρτή-
σομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον
ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. οὐ
κ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυ-
τοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦ-
λοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρ-
τίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς
εἰς δικαιοσύνην· χάρις δὲ τῷ θεῷ
ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας· ὑ-
πηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν
παρεδόθητε τύπον διδαχῆς·
Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δι-
καιοσύνῃ· ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν
ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν·
ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ
μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρ-
σίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνο-
μίαν. οὕτως νῦν παραστήσα-
τε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαι-
οσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δοῦ-
λοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθε-
ροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα

κυ ᾱ· ἀδ' ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρ.

οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷς
νῦν ἐπαισχύνεσθε· τὸ γὰρ τέλος
ἐκείνων· θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευ-
θερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτί-
ας· δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ· ἔχε-
τε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν·
τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ
γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας· θά- ρκ
νατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ· ζω-
ὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. τέλος κυ
ἀρχ ιζ Ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί· γινώσκουσι
γὰρ νόμον λαλῶ· ὅτι ὁ νόμος κυ-
ριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ·
ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνή· τῷ ζῶν-
τι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀ-
ποθάνῃ ὁ ἀνήρ· κατήργηται
ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἄ-
ρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός· μοι-
χαλὶς χρηματίσει· ἐὰν γένηται
ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ
Ὁ ἀνήρ· ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοι-
χαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέ-
ρῳ· ὥστε ἀδελφοί μου· καὶ ὑ-
μεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ δι-

κυ β΄ τῆς ... ἀδελφοί· τοῖς γινώσκουσι νόμον λαλοῦσι·

ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέ-
σθαι ὑμᾶς ἀνδρὶ ἑτέρῳ· τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερ-
θέντι· ἵνα καρποφορήσωμεν
τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί·
τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν
τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν
τοῖς μέλεσιν ἡμῶν· εἰς τὸ καρ-
ποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. νυνὶ
δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νό-
μου· [illegible] ἀποθα-
νόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε
δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι
πνεύματος· καὶ οὐ παλαιότητι γράμ-
ματος. τί οὖν ἐροῦμεν· ὁ νόμος
ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν
ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νό-
μου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ
ᾔδειν· εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· οὐκ ἐ-
πιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦ-
σα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντο-
λῆς· κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶ-
σαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου
ἁμαρτία νεκρά· ἐγὼ δὲ ἔζων χω-
ρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐν-
τολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζη-

ζησεν· ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑ-
ρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕ-
τη εἰς θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία
ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐν-
τολῆς ἐξηπάτησέ με· καὶ δι' αὐ-
τῆς ἀπέκτεινεν· ὥστε ὁ μὲν
νόμος ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία
καὶ δικαία καὶ ἀγαθή· τὸ οὖν ἀ-
γαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος;
μὴ γένοιτο· ἀλλ' ἡ ἁμαρτία· ἵ-
να φανῇ ἁμαρτία· διὰ τοῦ ἀγα-
θοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον·
ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁ-
μαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς
ἐντολῆς· τέλος. ἀρχή. οἴδαμεν γὰρ ὅτι
ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρ-
κικός εἰμι· πεπραμένος ὑπὸ
τὴν ἁμαρτίαν· ὃ γὰρ κατεργά-
ζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω
τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ· τοῦ-
το ποιῶ· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποι-
ῶ· σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός·
νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐ-
τό· ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρ-
τία· οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί.

περὶ τῶν ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει παθῶν ἀδύνατον ποιούν-
των τὴν πρὸς νόμον συμφωνίαν·

μοι τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου
ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παρα-
κειταί μοι· τὸ δὲ κατεργάζε-
σθαι τὸ καλὸν οὐχ εὑρίσκω· οὐ
γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν· ἀλ-
λ' ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσ-
σω· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο
ποιῶ· οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζο-
μαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ
ἁμαρτία· εὑρίσκω ἄρα τὸν νό-
μον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν
τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν πα-
ράκειται· συνήδομαι γὰρ τῷ
νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·
βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς
μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον
τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου· καὶ αἰ-
χμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νό-
μῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν
τοῖς μέλεσί μου· ταλαίπωρος
ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ
σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
εὐχαριστῶ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν· ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ·
τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ· τῇ

ἐν σαρκὶ νόμον ἁμαρτίας· οὐδὲν
ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ· μὴ κατὰ σάρκα περιπα-
τοῦσιν· ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· ὁ γὰρ
νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ· ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ
νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου· τὸ γὰρ ἀδύνατον
τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς
σαρκός· ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν
πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς
ἁμαρτίας· καὶ περὶ ἁμαρτίας
κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν
τῇ σαρκί· ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦ-
σιν· ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· οἱ γὰρ κα-
τὰ σάρκα ὄντες· τὰ τῆς σαρκὸς
φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα· τὰ
τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνη-
μα τοῦ πνεύματος· ζωὴ καὶ εἰρήνη·
διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς
ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ
θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ

ια [illegible] τῶν ἐκ φύσεως παθημάτων· διὰ τῆς [illegible] [illegible]φωνίας·

δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες·
θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς
δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλ᾽ ἐν πνεύματι·
εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ
δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει· οὗτος οὐκ
ἔστιν αὐτοῦ· εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·
τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρ-
τίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δι-
καιοσύνην· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ
ἐν ὑμῖν· ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νε-
κρῶν· ζωοποιήσει καὶ τὰ θνη-
τὰ σώματα ὑμῶν· διὰ τὸ ἐνοι-
κοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν· ἄρα
οὖν ἀδελφοὶ ὀφειλέται ἐσμέν·
οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα
ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε·
μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ
πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώμα-
τος θανατοῦτε, ζήσεσθε· τέλ
Ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰ-
σιν υἱοὶ θεοῦ· οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα
δουλείας πάλιν εἰς φόβον· ἀλ-
λ᾽ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ᾧ
κράζομεν ἀββᾶ ὁ πατήρ· αὐτὸ

σαβ ε ἀπ· ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγον(ται)

τὸ πν(εῦμ)α συμμαρτυρεῖ τῷ πν(εύματ)ι
ἡμῶν· ὅτι ἐσμὲν τέκνα θ(εο)ῦ· εἰ
δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κλη
ρονόμοι μὲν θ(εο)ῦ· συγκληρονόμοι
δὲ χ(ριστο)ῦ· εἴπερ συμπάσχομεν·
ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν· Λο
ιβ Γίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ
παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ·
πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀ
ποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς· ἡ
γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτί
σεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν
υἱῶν τοῦ θ(εο)ῦ ἀπεκδέχεται· τῇ
γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπε
τάγη· οὐχ ἑκοῦσα. ἀλλὰ διὰ
τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπί
δι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευ
θερωθήσεται ἀπὸ τῆς δου
λείας τῆς φθορᾶς· εἰς τὴν ἐ
λευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέ
κνων τοῦ θ(εο)ῦ· τέλ(ος) ἀρχ(ή) Οἴδαμεν γὰρ
Ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει
καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν·
οὐ μόνον δέ· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πν(εύματο)ς ἔχον

ρ... κδ ...

τῶν· καὶ ἡμεῖς ἐν ἑαυτοῖς στενά-
ζομεν· υἱοθεσίαν ἀπεκδεχό-
μενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ
σώματος ἡμῶν· τῇ γὰρ ἐλπί-
δι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομέ-
νη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει
τις, τί καὶ ἐλπίζει· εἰ δὲ ὃ οὐ βλέ-
πομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομο-
νῆς ἀπεκδεχόμεθα· ὡσαύτως
δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβά-
νεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν·
τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα καθὸ
δεῖ, οὐκ οἴδαμεν· ἀλλ' αὐτὸ τὸ
πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ
ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις·
Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδε
τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος· ὅτι
κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων·
οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι
τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς
ἀγαθόν· τοῖς κατὰ πρόθεσιν
κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω,
καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς
εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· εἰς τὸ
εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν

ἀρχ(ή) · τέ(λος) · ρς

[illegible] ἀδ(ελφοί) οἴδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θ(εό)ν·

πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προ
ώρισε· τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ
οὓς ἐκάλεσε· τούτους καὶ ἐδι
καίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε,
τούτους καὶ ἐδόξασε· τί οὖν ἐ
ροῦμεν πρὸς ταῦτα· εἰ ὁ θσ̄ ὑπὲρ
ἡμῶν· τίς καθ' ἡμῶν· ὅς γε τοῦ
ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο· ἀλλ' ὑ
πὲρ ἡμῶν πάντων παρέδω
κεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐ
τῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται·
τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν
θῦ· θσ̄ ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρί
νων· χσ̄ ὁ ἀποθανών· μᾶλλον
δὲ καὶ ἐγερθεὶς· ὃς καὶ ἐστιν ἐν δε
ξιᾷ τοῦ θῦ· ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑ
ιγ πὲρ ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χωρίσει
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χῦ· θλίψις·
ἢ στενοχωρία· ἢ διωγμός· ἢ λιμός·
ἢ γυμνότης· ἢ κίνδυνος· ἢ μά
τέλ χαιρα· καθὼς γέγραπται ὅτι
ἕνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς
πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ' ἐν τού
τοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν δι

αὐτοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. πέ-
πεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος
οὔτε ζωή· οὔτε ἄγγελοι· οὔτε ἀρχαί·
οὔτε δυνάμεις· οὔτε ἐξουσίαι·
οὔτε ἐνεστῶτα· οὔτε μέλλοντα·
οὔτε ὕψωμα· οὔτε βάθος· οὔτε
τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡ-
μᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης
τοῦ θεοῦ· τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. τέλος
Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ οὐ ψεύδομαι·
συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνει-
δήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὅτι λύ-
πη μοί ἐστιν μεγάλη· καὶ ἀδιά-
λειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου·
ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα
εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
φῶν μου τῶν συγγενῶν μου κα-
τὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν Ἰσρα-
ηλῖται· ὧν ἡ υἱοθεσία· καὶ ἡ δό-
ξα· καὶ αἱ διαθῆκαι· καὶ ἡ νομο-
θεσία· καὶ ἡ λατρεία· καὶ αἱ ἐπαγ-
γελίαι· ὧν οἱ πατέρες· καὶ ἐξ ὧν ὁ
Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα· ὁ ὢν ἐπὶ πά-
ντων θεὸς· εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
νας· ἀμήν. τέλος Σα(ββάτῳ) ἀρχή Οὐχ οἷον δὲ ὅ-

[illegible red marginal note]

τι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ
θῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ ἰηλ· οὗ-
τοι ἰηλ· οὐδ᾽ ὅτι εἰσὶ σπέρμα ἀ-
βραάμ, πάντες τέκνα· ἀλ-
λ᾽ ἐν ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρ-
γεν· μα· τουτέστιν· οὐ τὰ τέκνα τῆς
σαρκὸς· ταῦτα τέκνα τοῦ θῦ·
ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελί-
ας λογίζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγγελί-
ας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν
καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι· καὶ
ἔσται τῇ σάρρᾳ υἱός· οὐ μόνον
δὲ ἀλλὰ καὶ ῥεβέκκα· ἐξ ἑνὸς
κοίτην ἔχουσα ἰσαὰκ τοῦ πρς
ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέν-
των· μηδὲ πραξάντων τι ἀ-
γαθὸν ἢ κακόν· ἵνα ἡ κατ᾽ ἐκλο-
γὴν πρόθεσις τοῦ θῦ μένῃ· οὐκ
ἐξ ἔργων· ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ καλοῦν-
γεν· τος· ἐρρέθη αὐτῇ· ὅτι ὁ μείζων
δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς
μαλα· γέγραπται· τὸν ἰακὼβ ἠγά-
πησα· τὸν δὲ ἠσαῦ ἐμίσησα·
Τί οὖν ἐροῦμεν· μὴ ἀδικία πα-
εξο· ρὰ τῷ θῷ; μὴ γένοιτο· τῷ γὰρ

μωϋσῆ λέγει· ἐλεήσω ὃν ἂν
ἐλεῶ· καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν
οἰκτείρω· ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέ-
λοντος· οὐδὲ τοῦ τρέχοντος·
ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ· λέ-
γει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ φαραώ·
ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά
σε· ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ
τὴν δύναμίν μου· καὶ ὅπως
διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πά-
σῃ τῇ γῇ· ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐ-
λεεῖ· ὃν δὲ θέλει σκληρύνει·
Ἐρεῖς οὖν μοι· τί ἔτι μέμφεται· τῷ
γὰρ θελήματι αὐτοῦ· τίς ἀνθέ-
στηκε· μενοῦνγε ὦ ἄνθρωπε· σὺ
τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος
τῷ θεῷ· μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα
τῷ πλάσαντι· τί με ἐποίη-
σας οὕτως; ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσί-
αν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ· ἐκ
τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆ-
σαι· ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος· ὃ
δὲ εἰς ἀτιμίαν· εἰ δὲ θέλων ὁ
θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν· καὶ
γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ

ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυ-
μίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισ-
μένα εἰς ἀπώλειαν· καὶ
ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς
δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους·
ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν·
οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς·
οὐ μόνον ἐξ ἰουδαίων· ἀλλὰ
καὶ ἐξ ἐθνῶν· ὡς καὶ ἐν τῷ

ὡσηὲ προφήτου

ὡσηὲ λέγει· καλέσω τὸν οὐ λα-
όν μου λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠ-
γαπημένην ἠγαπημένην·
καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέ-
θη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς·

ἠσαΐ

ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶν-
τος· ἠσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ
τοῦ ἰσραήλ· ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν
υἱῶν ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης· τὸ κατάλειμμα σω-
θήσεται· λόγον γὰρ συντε-
λῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαι-
οσύνῃ· ὅτι λόγον συντετμημέ-
νον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ καθὼς προείρηκεν ἠσα-
ΐας· εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέ-

λιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς σόδο-
μα ἂν ἐγενήθημεν· καὶ ὡς
γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν.
Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ
διώκοντα δικαιοσύνην, κα-
τέλαβε δικαιοσύνην, δικαι-
οσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· Ἰσραὴλ
δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης,
εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔ-
φθασε. διατί; ὅτι οὐκ ἐκ πί-
στεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου·
προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ
προσκόμματος, καθὼς γέ-
γραπται· ἰδοὺ τίθημι ἐν σιὼν
λίθον προσκόμματος καὶ πέ-
τραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ
πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυν-
θήσεται. τέλος ἀδελφοί, ἡ μὲν
εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ
ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ
τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν. μαρτυ-
ρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔ-
χουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.
ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δι-
καιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δι-

ριθ
ιε
ἡσαΐου

κε πρὸς ῥωμ. ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία ... καρ.

καιοσύνην ζητοῦντες στῆ-
σαι· τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐ-
χ ὑπετάγησαν· τέλος γὰρ νό-
μου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παν-
τὶ τῷ πιστεύοντι· Μωϋσῆς

γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην
τὴν ἐκ τοῦ νόμου· ὅτι ὁ ποιή-
σας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν
αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικ-
αιοσύνη οὕτως λέγει· μὴ εἴπῃς
ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς ἀναβή-
σεται εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦτ' ἔστι
Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβή-
σεται εἰς τὴν ἄβυσσον· τοῦ-
τ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν·

Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή· ἐγγύς
σου τὸ ῥῆμά ἐστιν· ἐν τῷ στόμα-
τί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου·
τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστε-
ως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁ-
μολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου
κύριον Ἰησοῦν· καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν· σωθήσῃ· καρδίᾳ
γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύ-

Margin notes: ἰεζεκιὴλ προφήτ(ου) κ(αὶ) λευιτ(ικοῦ) — λευιτ(ικοῦ) [illegible]

νην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται
εἰς σωτηρίαν· λέγει ἡ γραφή·
Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ κα-
ταισχυνθήσεται· οὐ γάρ ἐστι δι-
αστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος·
ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων· πλου-
τῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικα-
λουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ
ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα
κυρίου σωθήσεται· πῶς οὖν ἐπι-
καλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευ-
σαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ
οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀκούσουσι
χωρὶς κηρύσσοντος· πῶς
δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀπο-
σταλῶσιν· καθὼς γέγραπται·
ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγ-
γελιζομένων εἰρήνην· τῶν
εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά·
ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν
τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει·
κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡ-
μῶν· ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς·
ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ· ἀλ-
λὰ λέγω· μὴ οὐκ ἤκουσαν; μεν-

τερον ἐπανελθεῖν ζήλῳ τῶν προτιμηθέντων ἐθνῶν ... πίστει ἰσραήλ

μενοῦνγε· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν· καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμέ-
νης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἀλλὰ
λέγω· μὴ οὐκ ἔγνω ἰσραήλ; πρῶ-
τος μωϋσῆς λέγει· ἐγὼ παρα-
ζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει·
ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ
ὑμᾶς. ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ
καὶ λέγει· εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ
ζητοῦσιν· ἐμφανὴς ἐγενόμην
τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. πρὸς
δὲ τὸν ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου
πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀν-
τιλέγοντα. λέγω οὖν· μὴ ἀπώ-
σατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γέ-
νοιτο. καὶ γὰρ ἐγὼ ἰσραηλίτης
εἰμί, ἐκ σπέρματος ἀβραάμ·
φυλῆς βενιαμίν. οὐκ ἀπώ-
σατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν
προέγνω. ἢ οὐκ οἴδατε
ἐν ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; ὡς
ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ
ἰσραὴλ λέγων· κύριε, τοὺς προ-

ρῑγ

... ἐν ἡλίᾳ

φήτας σου ἀπέκτειναν· καὶ
τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκα-
ψαν· κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος·
καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου·
ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματις-
μός· κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτα-
κισχιλίους ἄνδρας· οἵτινες
οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ βάαλ·
οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ
λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος,
οὐκέτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔρ-
γων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ
ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. τί οὖν
ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ· τοῦτο οὐκ ἐπέ-
τυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν·
οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν· κα-
θὼς γέγραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς
ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως· ὀφθαλ-
μοὺς τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ ὦτα
τοῦ μὴ ἀκούειν· ἕως τῆς σή-
μερον ἡμέρας· καὶ Δαβὶδ λέγει·
γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
εἰς παγίδα· καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς
σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδο-
μα αὐτοῖς· σκοτισθήτωσαν

οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέ-
πειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν δι-
ὰ παντὸς σύγκαμψον· λέγω οὖν·
Μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; μὴ γέ-
νοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παρα-
πτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν·
εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς·
εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν
πλοῦτος κόσμου· καὶ τὸ ἥτ-
τημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν·
πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα
αὐτῶν· τέλ(ος) ἀρχ(ή)· ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς
ἔθνεσιν· ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ
Ἐθνῶν ἀπόστολος· τὴν διακο-
νίαν μου δοξάζω· εἴ πως πα-
ραζηλώσω μου τὴν σάρκα·
καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν· εἰ
γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλ-
λαγὴ κόσμου· τίς ἡ πρόσλη-
ψις· εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ
ἡ ἀπαρχὴ ἁγία· καὶ τὸ φύρα-
μα· καὶ ἡ ῥίζα ἁγία· καὶ οἱ κλά-
δοι· εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξε-
κλάσθησαν· σὺ δὲ ἀγριέλαιος
ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς·

ρια΄ λ̄

καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης
καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαί
ας ἐγένου· μὴ κατακαυχῶ
τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυ
χᾶσαι· οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βα
στάζεις· ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ· ἐρεῖς
οὖν· ἐξεκλάσθησαν κλάδοι·
ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ· καλῶς·
τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν·
σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας· μὴ ὑ
ψηλοφρόνει· ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ
γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλά
δων οὐκ ἐφείσατο· μήπως
οὐδὲ σοῦ φείσεται· ἴδε οὖν χρη
στότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ·
ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀ
ποτομίαν· ἐπὶ δὲ σὲ χρη
στότητα· ἐὰν ἐπιμείνῃς
τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ
ἐκκοπήσῃ· καὶ ἐκεῖνοι δὲ
ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπι
στίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυ
νατὸς γάρ ὁ θεὸς πάλιν ἐγ
κεντρίσαι αὐτούς· εἰ γὰρ σὺ
ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης

ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν
ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαι-
ον. πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κα-
τὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται
τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. τε(λος). ἀρχ(ή). οὐ γὰρ θέ-
λω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ τὸ μυ-
στήριον τοῦτο. ἵνα μὴ ἦτε παρ'
ἑαυτοῖς φρόνιμοι. ὅτι πώρω-
σις ἀπὸ μέρους τῷ ἰσραὴλ γέγονεν.
ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐ-
θνῶν εἰσέλθῃ. καὶ οὕτω πᾶς ἰσραὴλ
σωθήσεται, καθὼς γέγραπται·
ἥξει ἐκ σιὼν ὁ ῥυόμενος. καὶ ἀ-
ποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ ἰακώβ.
καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ δι-
αθήκη ὅταν ἀφέλωμαι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν. κατὰ μὲν
τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς.
Κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ
διὰ τοὺς πατέρας. ἀμεταμέλη-
τα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ
κλῆσις τοῦ θεοῦ. ὥσπερ γὰρ καὶ
ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ
θεῷ. νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τού-
των ἀπειθείᾳ. οὕτω καὶ οὗτοι·

νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ
ἐλέει· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶ
σι· συνέκλεισε γὰρ ὁ θ(εὸ)ς τοὺς
πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα
τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. Ὦ βά
θος πλούτου καὶ σοφίας καὶ
γνώσεως θ(εο)ῦ· ὡς ἀνεξερεύνη
τα τὰ κρίματα αὐτοῦ· καὶ ἀ
νεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ·
τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κ(υρίο)υ· ἢ τίς σύμ
βουλος αὐτοῦ ἐγένετο· ἢ τίς προ
έδωκεν αὐτῷ· καὶ ἀνταποδο
θήσεται αὐτῷ· ὅτι ἐξ αὐτοῦ κ(αὶ)
δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάν
τα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ
νας ἀμήν· τέλ(ος) ... Παρακαλῶ
οὖν ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τῶν οἰ
κτιρμῶν τοῦ θ(εο)ῦ· παραστῆσαι
τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶ
σαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θ(ε)ῷ τὴν
λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ
μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶ
νι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦ
σθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς
ὑμῶν εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς.

Ἡσαΐ(ου)

λβ ρια

Ἑβδ(ομάδος) ζ΄ ἀδ(ελφοί)· παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θ(εο)ῦ·

τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ· τὸ ἀγαθὸν
καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. λέγω γὰρ
Διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης
μοι· παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν·
μὴ ὑπερφρονεῖν· παρ' ὃ δεῖ φρο-
νεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρο-
νεῖν· ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε
μέτρον πίστεως· τέλος σαβ(βάτου)· καθά-
περ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολ-
λὰ ἔχομεν· τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ
τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως
οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν
Χριστῷ· ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη·
Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν
χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διά-
φορα· εἴτε προφητείαν· κατὰ
τὴν ἀναλογίαν τῆς πί-
στεως· εἴτε διακονίαν· ἐν
τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων·
Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρα-
καλῶν· ἐν τῇ παρακλή-
σει· ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλό-
τητι· ὁ προϊστάμενος ἐν
σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρό-
τητι· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτ(ος).

ριζ

ριη

τῇ β΄ τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος) ἀδ(ελφοί) καθάπερ ...

ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν·
κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ
φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους
φιλόστοργοι· τῇ τιμῇ ἀλλή-
λους προηγούμενοι· τῇ σπου-
δῇ μὴ ὀκνηροί· τῷ πνι ζέ-
οντες· τῷ κῳ δουλεύοντες·
τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ
θλίψει ὑπομένοντες· τῇ
προσευχῇ προσκαρτεροῦν-
τες· ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων
κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξε-
νίαν διώκοντες· εὐλογεῖτε
τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐ-
λογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε·
Χαίρειν μετὰ χαιρόντων· καὶ
κλαίειν μετὰ κλαιόντων·
τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦν-
τες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦν-
τες· ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς
συναπαγόμενοι· μὴ γίνε-
σθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς·
μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ
ἀποδιδόντες· προνοούμε-
νοι καλὰ ἐνώπιον πάντων

ἀνθρώπων· εἰ δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν.
μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύον-
τες. μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες
Ἀγαπητοί. ἀλλὰ δότε τόπον
τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· ἐμοὶ
ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω
λέγει κύριος. ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός
σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ,
πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποι-
ῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύ-
σεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλ-
λὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.
Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερε-
χούσαις ὑποτασσέσθω. οὐ
γὰρ ἔστιν εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ· αἱ δὲ οὖ-
σαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ τε-
ταγμέναι εἰσίν· ὥστε ὁ ἀντι-
τασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ
τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ
δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρί-
μα λήψονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες
οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔρ-
γων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. θέλεις
δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν

σα π. ἀ. λε. πᾶσα ψυχὴ ἐξουσ.

τὸ ἀγαθὸν ποίει· καὶ ἕξεις ἔπαινον
ἐξ αὐτῆς· θεοῦ γὰρ διάκονος
ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν· ἐὰν δὲ τὸ
κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ
εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ
γὰρ διάκονός ἐστιν· ἔκδικος
εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
σοντι· διὸ ἀνάγκη ὑποτάσ-
σεσθαι οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργήν·
ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν·
διὰ τοῦτο καὶ φόρους τελεῖτε·
λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ
τοῦτο προσκαρτεροῦντες· ἀ-
πόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς·
τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον· τῷ τὸ
τέλος τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον·
τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν τὴν
τιμήν· μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε·
εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ
ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πε-
πλήρωκε· τὸ γὰρ οὐ μοιχεύ-
σεις· οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ
κ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα
ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνα-
κεφαλαιοῦται· ἐν τῷ ἀγαπήσεις

σεις τὸν πλησίον σου ὡς σε
αυτόν· ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον
κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλή
ρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη· τέλ(ος)
Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν·
ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου
ρκ λα ἐγερθῆναι· ἀρχ(ή) νῦν γὰρ ἐγγύτερον
Ἡμῶν ἡ σωτηρία· ἢ ὅτε ἐπιστεύ
σαμεν· ἡ νὺξ προέκοψεν· ἡ
δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμε
θα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους.
καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα
τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐ
σχημόνως περιπατήσω
μεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις·
μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις·
μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύ
σασθε τὸν κ(ύριο)ν Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστό)ν· καὶ τῆς
σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖ
σθε εἰς ἐπιθυμίας· τὸν δὲ ἀ
σθενοῦντα τῇ πίστει πρὸς
λαμβάνεσθε· μὴ εἰς διακρί
σεις διαλογισμῶν· ὃς μὲν
πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ
ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει· ὁ δὲ

μη(νὶ) ἰουνίῳ κδ' εἰς τὸ γενέσιον τοῦ προδρόμου· λέγε ζήτει κυ(ριακῇ) τῆς τυροφ(άγου)· ἀλλ(ὰ) νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία.

σθίων. τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξου
θενείτω. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων. τὸν
ἐσθίοντα μὴ κρινέτω. ὁ θεὸς γὰρ
Αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ
ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην;
τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. στα
θήσεται δέ. δυνατὸς γάρ ἐστιν
ὁ θεὸς στῆσαι αὐτόν. τέλος. ὃς μὲν κρί
νει ἡμέραν παρ' ἡμέραν. ὃς δὲ
κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. ἕκα
στος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφο
ρείσθω. ἀρχή. ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν
Κυρίῳ φρονεῖ. καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν
ἡμέραν. κυρίῳ οὐ φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθί
ων κυρίῳ ἐσθίει. εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ
θεῷ. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων. κυρίῳ οὐκ ἐσθίει.
καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. οὐδεὶς γὰρ
ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ. καὶ οὐδεὶς ἑαυ
τῷ ἀποθνήσκει. ἐάν τε γὰρ ζῶ
μεν. τῷ κυρίῳ ζῶμεν. ἐάν τε ἀ
ποθνήσκωμεν. τῷ κυρίῳ ἀπο
θνήσκωμεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν.
ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν. τοῦ
κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀ
πέθανεν καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν.

τέλος ακ'

ρκε'

χζ'

ἑβδ. θ' ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρο.

ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
κυριεύσῃ· σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξου-
θενεῖς τὸν ἀδελφόν σου· πάν-
τες γὰρ παραστησόμεθα τῷ
βήματι τοῦ χ(ριστο)ῦ· γέγραπται γάρ·
ζῶ ἐγώ, λέγει κ(ύριο)ς· ὅτι ἐμοὶ κάμψει
πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσεται τῷ θ(ε)ῷ. ἄρα
οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ
λόγον δώσει τῷ θ(ε)ῷ. μηκέτι οὖν
ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦ-
το κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέ-
ναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ
ἢ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεις-
μαι ἐν κ(υρί)ῳ ἰ(ησο)ῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν
δι' αὐτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ
τι κοινὸν εἶναι· ἐκείνῳ κοινόν.
εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου
λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην
περιπατεῖς· μὴ τῷ βρώμα-
τί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε·
ὑπὲρ οὗ χ(ριστὸ)ς ἀπέθανεν. μὴ βλα-
σφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν·
οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ βρῶ-

σις καὶ πόσις. ἀλλὰ δικαιοσύ
νη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνι
ἁγίῳ. ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων
τῷ χῷ· εὐάρεστος τῷ θῷ. καὶ
δόκιμος τοῖς ἀνοις τετάρ ἄρα
οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκω
μεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς
τῆς εἰς ἀλλήλους. μὴ ἕνεκε
ν βρώματος κατάλυε τὸ ἔρ
γον τοῦ θῦ. πάντα μὲν κα
θαρά. ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνῳ.
τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθί
οντι. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα.
μηδὲ πιεῖν οἶνον. μηδὲ ἐν ᾧ
ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει
ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. σὺ
πίστιν ἔχεις. κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐ
νώπιον τοῦ θῦ. μακάριος
ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δο
κιμάζει. ὁ δὲ διακρινόμενος
ἐὰν φάγῃ κατακέκριται. ὅτι
οὐκ ἐκ πίστεως. πᾶν δὲ ὃ οὐ
κ ἐκ πίστεως. ἁμαρτία ἐστί.
Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ

λθ

ρκε

κήρυγμα ἰῦ χῦ κατὰ ἀποκά
λυψιν μυστηρίου· χρόνοις αἰ
ωνίοις σεσιγημένου· φανε
ρωθέντος δὲ νῦν διά τε γρα
φῶν προφητικῶν· κατ' ἐπι
ταγὴν τοῦ αἰωνίου θῦ· εἰς ὑ
πακοὴν πίστεως· εἰς πάν
τα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·
μόνω σοφῶ θῶ διὰ ἰῦ χῦ· ὧ
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·

χ ἀρ(χή) μ

Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ
τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυ
νάτων βαστάζειν· καὶ μὴ ἑ
αυτοῖς ἀρέσκειν· ἕκαστος ἡμῶν
τῶ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ
ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ
γὰρ ὁ χσ͂ οὐχ ἑαυτῶ ἤρεσεν· ἀλ
λὰ καθὼς γέγραπται· οἱ ὀνει
δισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ· ὅσα γὰρ
προεγράφη· εἰς τὴν ἡμετέραν
διδασκαλίαν προεγράφη·
ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ δι
ὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γρα
φῶν· τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν· ὁ

ψαλ(μός)

[illegible] ἀπ(ό)· ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυν(ατοί) [illegible]

δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
παρακλήσεως· δῴη ὑμῖν τὸ
αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κα-
τὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν
ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν
θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ρκε
ἀρχ(ή) διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλή- μα
λους· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσε-
λάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν θεοῦ· τέλ(ος)
λέγω δὲ Χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον γεγενῆ-
σθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας
θεοῦ· εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγ-
γελίας τῶν πατέρων· τὰ δὲ ἔθνη
ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν
καθὼς γέγραπται· διὰ τοῦτο ψαλ(μὸς) ιζ
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι
κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ· καὶ
πάλιν λέγει· εὐφράνθητε ἔθνη δευτ(ερονομίου)
μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ πάλιν
αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη· ψαλ(μὸς) ριϛ
καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες
οἱ λαοί· καὶ πάλιν Ἠσαΐας λέγει· ἠσαΐ(ου)
ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί· καὶ ὁ ἀνι-
στάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐ-
τῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν· ὁ δὲ θεὸς

τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς
πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν
τῷ πιστεύειν εἰς τὸ περισσεύειν
ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει
πνεύματος ἁγίου. Πέπεισμαι δὲ ἀ-
δελφοί μου καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ
ὑμῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε
ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι
πάσης γνώσεως, δυνάμενοι
καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν· τολ-
μηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀ-
δελφοὶ ἀπὸ μέρους· ὡς ἐπανα-
μιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν
χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ
τοῦ θεοῦ· εἰς τὸ εἶναί με λειτουρ-
γὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦν-
τα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ἵνα γέ-
νηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν
εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν
πνεύματι ἁγίῳ. τέλ. ἀρχ. ἔχω οὖν καύχησιν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν· οὐ γὰρ τολ-
μήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργά-
σατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν
ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ· ἐν δυνά-
μει σημείων καὶ τεράτων· ἐν

ρκα΄ μβ

τῇ ε΄ τῆς ιβ΄ ἑβδ. ἀδελφοί ἔχω καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν

δυνάμει πνεύματος θεοῦ· ὥστε με
ἀπὸ ἱερουσαλὴμ· καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ
ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ· οὕτως δὲ φιλο
τιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι· οὐχ
ὅπου ὠνομάσθη χριστός· ἵνα μὴ ἐπ'
ἀλλότριον θεμέλιον οἰκο
δομῶ· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται·
οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ
ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι· συ
νήσουσι· διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην
τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς· νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον
ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις·
ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν·
ὡς ἐὰν πορεύομαι εἰς τὴν σπα
νίαν· ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς·
ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος
θεάσασθαι ὑμᾶς· καὶ ὑφ' ὑμῶν
προπεμφθῆναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν
πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ·
Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς ἱερουσαλὴμ· δι
ακονῶν τοῖς ἁγίοις· εὐδόκη
σαν γὰρ μακεδονία· καὶ ἀχαΐα·

κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι
εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων
τῶν ἐν ἱλ̅η̅μ̅· εὐδόκησαν γάρ.
Καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσίν· εἰ γὰρ
τοῖς πν̅ι̅κοῖς αὐτῶν ἐκοινώ-
νησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι·
καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουρ-
γῆσαι αὐτοῖς· τοῦτο οὖν ἐπι-
τελέσας· καὶ σφραγισάμενος
αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον·
ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν
σπανίαν· οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμε-
νος πρὸς ὑμᾶς· ἐν πληρώ-
ματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου
τοῦ χ̅υ̅ ἐλεύσομαι· τε(λος) ἀρ(χή) παρα-
Καλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τοῦ
κ̅υ̅ ἡμῶν ι̅υ̅ χ̅υ̅ καὶ διὰ τῆς ἀγά-
πης τοῦ πν̅ς̅· συναγωνίσασθέ
μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς τὸν θ̅ν̅· ἵνα ῥυσθῶ
ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν
τῇ ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονί-
α μου ἡ εἰς ἱλ̅η̅μ̅· εὐπρόσδεκτος
γένηται τοῖς ἁγίοις· ἵνα ἐν χα-
ρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θε-

ρκζ τε με

ἀρ(χή)· ἀδ(ελφοί) παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν ι̅υ̅ χ̅υ̅.

λήματος θεοῦ· καὶ συναναπαύσω
μαι ὑμῖν· ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης
μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν· τέλ(ος) ρκη μβ

ἀρχ(ή) Συνίστημι δὲ ὑμῖν φοίβην τὴν
ἀδελφὴν ἡμῶν· οὖσαν διά
κονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν
κεγχρεαῖς· ἵνα αὐτὴν προσ
δέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγί
ων· καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ
ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι·
καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν
ἐγενήθη· καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ· ἀσπά
σασθε πρίσκαν καὶ ἀκύλαν·
τοὺς συνεργούς μου ἐν χριστῷ ἰησοῦ·
οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου
τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέ
θηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχα
ριστῶ· ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλη
σίαι τῶν ἐθνῶν· καὶ τὴν κατ'
οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν· ἀ
σπάσασθε ἐπαίνετον τὸν ἀγα
πητόν μου· ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ
τῆς ἀχαΐας εἰς χριστόν· ἀσπάσασθε
μαριάμ· ἥτις πολλὰ ἐκοπί
ασεν εἰς ἡμᾶς· ἀσπάσασθε

ἀνδρόνικον καὶ ἰουνίαν·
τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συ-
ναιχμαλώτους μου· οἵτι-
νές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς
ἀποστόλοις· οἳ καὶ πρὸ ἐ-
μοῦ γεγόνασιν ἐν χριστῷ. ἀ-
σπάσασθε ἀμπλίαν τὸν ἀγα-
πητόν μου ἐν κυρίῳ· ἀσπά-
σασθε οὐρβανὸν τὸν συνερ-
γὸν ἡμῶν ἐν χριστῷ· καὶ στάχυν
τὸν ἀγαπητόν μου· ἀσπά-
σασθε ἀπελλῆν τὸν δόκι-
μον ἐν χριστῷ· ἀσπάσασθε τοὺς
ἐκ τῶν ἀριστοβούλου· ἀσπά-
σασθε ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ
μου· ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν
ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν
κυρίῳ· ἀσπάσασθε τρύφαιναν
καὶ τρυφῶσαν τὰς κοπιώ-
σας ἐν κυρίῳ· ἀσπάσασθε περ-
σίδα τὴν ἀγαπητήν· ἥτις
πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ·
ἀσπάσασθε ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν
ἐν κυρίῳ· καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ
ἐμοῦ· ἀσπάσασθε ἀσύγκρι-

τον· φλέγοντα· ἑρμᾶν· πα
τροβᾶν· ἑρμῆν· καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς ἀδελφούς·: ἀσπά
σασθε φιλόλογον καὶ ἰουλίαν·
νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν· καὶ
τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· καὶ ὀ
λυμπᾶν· καὶ τοὺς σὺν αὐτ
οῖς πάντας ἁγίους· ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ·
ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλη
σίαι τοῦ θεοῦ· τέλος ἀρχή· παρακαλῶ
δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· σκοπεῖν
τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ
σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν
ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας·
καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ
τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ·
οὐ δουλεύουσιν· ἀλλὰ τῇ ἑαυτ
ῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστο
λογίας καὶ εὐλογίας· ἐξαπατῶ
σι τὰς καρδίας τῶν ἀκά
κων· ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ
εἰς πάντας ἀφίκετο· χαίρω
οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς
σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν·

ρκθ

ἀπὸ παρακαλῶ ὑμᾶς· σκοπεῖν

ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν·
ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρί-
ψει τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς
πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. ἡ χά-
ρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ᾽ ὑ-
μῶν. ἀσπάζονται ὑμᾶς Τι-
μόθεος ὁ συνεργός μου καὶ
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σω-
σίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.
ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρ-
τιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν
ἐν κυρίῳ. ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος
ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλη-
σίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος
ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ
Κούαρτος ὁ ἀδελφός. ἡ χάρις
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. ἀμήν· πρὸς Ῥωμαίους·
Ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου·
στίχ(οι) ϡλκ·

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους πρώ-
της ἐπιστολῆς· ταύτην ἐπιστέλλει ἀ-
πὸ Ἐφέσου τῆς Ἀσίας· ἑωρακὼς αὐ-
τοὺς ἤδη καὶ διδάξας· ὑπομιμνήσ

165

κων δὲ ὅμως διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύ-
της· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη·

Κορίνθιοι ἐκ φιλονεικίας συναγό-
μενοι. ἐσχίζοντο ταῖς γνώμαις·
καὶ λοιπὸν ἦν ἐν αὐτοῖς σχίσματα·
καὶ ὄντων σχισμάτων. παρέβλε-
πον τὸ τὸν λαβόντα τὴν μητρυιάν·
ἄλλοι δὲ ἤθελον καταλιμπάνειν
τὰς γυναῖκας· προφάσει τῆς ἐγκρα-
τείας· τινὲς δὲ καὶ ἐν εἰδωλείοις
ἤσθιον· ὡς ἀδιαφόρων ὄντων
τῶν εἰδωλοθύτων· ἄλλοι δὲ
τοὺς μὲν ἄλλους ἐξουθένουν·
τοὺς δὲ λαλοῦντας γλώσσαις ἐ-
θαύμαζον· καὶ τέλος· ἡ πάντων
τὸ καὶ εἰς τὸ περὶ ἀναστάσεως
μυστήριον· λέγοντες μὴ ἐγεί-
ρεσθαι τὴν σάρκα ταύτην· τού-
των πάντων ἐν Κορίνθῳ κινου-

μένων· γράφουσιν οἱ λαοὶ τῷ ἀ-
ποστόλῳ· καὶ λοιπὸν πρὸς πάν-
τας ἀντιγράφει· καὶ πρῶτον
μέν. μαρτυρεῖ αὐτοῖς ἐν φρονή-
σει καὶ γνώσει· οὐκ ἀποδέχεται
δὲ αὐτοὺς ποιοῦντας τὰ σχίσμα-

Ἀλλὰ καὶ συμβουλεύει μὴ ἐν λόγῳ
τὴν ἀρετὴν· ἀλλ' ἐν λόγῳ καὶ δυ-
νάμει ἡγεῖσθαι· ἔπειτα ἐπιτιμή-
σας τῷ τὴν μητρυιὰν λαβόντι·
καὶ παραινέσας μὴ ἔχειν κρίματα
πρὸς ἑαυτούς· λοιπὸν περὶ ὧν ἔγρα-
ψαν, ἀποκρίνεται· περὶ μὲν τοῦ
γάμου διδάσκων, ἄρρηκτον εἶναι
τὴν συζυγίαν· καὶ ἐν καιρῷ μόνον
σχολάζειν διὰ τὴν εὐχήν· διὰ δὲ
τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς τὴν ἐγκράτειαν·
γράφει περὶ παρθενίας· ὅτι οὐ κα-
τ' ἀνάγκην· ἀλλὰ πειθοῖ τοῦτο γε-
νέσθω· εἶτα περὶ τῶν εἰδωλοθύ-
των, ἵνα μὴ καταχρῶνται τῇ γνώ-
σει· ἀλλὰ τῇ ἀγάπῃ πολιτεύωνται·
κωλύει συνεῖναι ἐν εἰδωλείῳ συμ-
πόσια· ἵνα μὴ σκανδαλίζωνται οἱ
μικροί· εἶτα περὶ τῶν πνικῶν
χαρισμάτων γράφει· ἵνα μὴ δια-
φέρωνται ἐν τοῖς χαρίσμασι· μη-
δὲ προκρίνωσι τὸν ἔχοντα τὸ χά-
ρισμα τόδε, τοῦ ἔχοντος τόδε· πάν-
τα γὰρ τοῦ αὐτοῦ πνς εἶναι διδάσ-
κει· καὶ λοιπὸν περὶ ἀναστάσεως

διδάσκει ὅτι ἡ σὰρξ ἐγείρεται· ἀπο
θνήσκουσα μὲν φθαρτή· ἐγειρομέ
νη δὲ ἄφθαρτος κατὰ τὴν χ(ριστο)ῦ χάρι(ν)·
τὴν δὲ ἀνάστασιν· ἀπὸ τοῦ ἐγηγέρ
θαι τὸν χ(ριστὸ)ν συνίστησι· καὶ εἰς τέλο(ς)
παραινετικοὺς λόγους εἰς τὰ ἤθη
γράφει· καὶ περὶ λογίας τῆς εἰς τοὺς
ἁγίους παραγγέλλει· καὶ οὕτω τε
λειοῖ τὴν ἐπιστολ(ήν):-

Περὶ πλειόνων καὶ διαφόρων ἡ ἐ
πιστολὴ διόρθωσιν ἔχουσα τῶν
κορινθίοις ἡμαρτηκότων:-

Πρὸς κορινθίους α΄· ἀρ(χή)

α΄

ρλ

Παῦλος κλητὸς ἀ
πόστολος ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ δι
ὰ θελήματος θ(εο)ῦ·
καὶ σωσθένης ὁ ἀ
δελφός· τῇ ἐκκλη
σίᾳ τοῦ θ(εο)ῦ τῇ οὔσῃ
ἐν κορίνθῳ· ἡγιασμένοις ἐν
χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ κλητοῖς ἁγίοις· σὺν πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνο
μα τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ἐν παντὶ
τόπῳ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· χά
ρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς

ἀρχή

ρλα

τῇ ... τῆς ... πρ(ὸς) κορινθ(ίους) α΄ ἐπιστ(ολῆς) Παῦλος κλητὸς ἀπ(όστολος)· Παῦλος κλητὸς ...
σαββ(άτῳ) ... ἀδ(ελφοί)· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρ(ήνη)

ἡμῶν καὶ κυ ιυ χυ· εὐχαριστῶ
τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑ
μῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θυ τῇ
δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χω ιυ· ὅτι ἐν
παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐ
τῷ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πά
σῃ γνώσει· καθὼς τὸ μαρτύ
ριον τοῦ χυ ἐβεβαιώθη ἐν ὑ
μῖν· ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι
ἐν μηδενὶ χαρίσματι· ἀπεκδε
χομένους τὴν ἀποκάλυψιν·
τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· ὃς καὶ βε
βαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀ
νεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ· πιστὸς ὁ θς·
δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ιυ χυ τοῦ κυ ἡμῶν·
Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ δι
ὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες
καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα· ἦτε δὲ
κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ· ἐδηλώθη
γάρ μοι περὶ ὑμῶν ἀδελφοί μου
ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες

ἐν ὑμῖν ἐστι· λέγω δὲ τοῦτο· ὅτι ἕ
καστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μέν εἰμι
παύλου· ἐγὼ δὲ ἀπολλῶ· ἐγὼ
δὲ κηφᾶ· ἐγὼ δὲ χριστοῦ· μεμέρισται
ὁ χριστός; μὴ παῦλος ἐσταυρώθη
ὑπὲρ ὑμῶν· ἢ εἰς τὸ ὄνομα
παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχαρι
στῶ τῷ θεῷ· ὅτι οὐδένα ὑμῶν
ἐβάπτισα· εἰ μὴ κρίσπον καὶ
γάϊον· ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς
τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα·
Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν στεφανᾶ
οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τι
να ἄλλον ἐβάπτισα· οὐ γὰρ
ἀπέστειλέ με χριστὸς βαπτίζειν·
ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν
σοφίᾳ λόγου· ἵνα μὴ κενωθῇ
ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ· ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ
σταυροῦ· τοῖς μὲν ἀπολλυμέ
νοις μωρία ἐστί· τοῖς δὲ σωζο
μένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστί·
Γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν
σοφίαν τῶν σοφῶν· καὶ τὴν
σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετή
σω· ποῦ σοφός· ποῦ γραμ

ματεύς· ποῦ συζητητὴς τοῦ
αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώραι
νεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου
τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ
τοῦ θεοῦ· οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ
τῆς σοφίας τὸν θεόν· εὐδόκησεν
ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρυ
γματος· σῶσαι τοὺς πιστεύοντ
Επειδὴ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖον αἰ
τοῦσι· καὶ ἕλληνες σοφίαν
ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσο
μεν χριστὸν ἐσταυρωμένον· ἰουδαί
οις μὲν σκάνδαλον· ἕλλησι δὲ
μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς
ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησι· χριστὸν θεοῦ
δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν· ὅτι
τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον
τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς
τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων
ρλα ἐστί· βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν
Αδελφοί· ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κα
τὰ σάρκα; οὐ πολλοὶ δυνα
τοί; οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς; ἀλλὰ
τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέ
ξατο ὁ θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς κα

τῇ ιβ [illegible]

ταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ
κόσμου ἐξελέξατο ὁ θ(εὸ)ς· ἵνα
καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ
Τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ
ἐξουθενημένα ἐξελέξατο
ὁ θ(εὸ)ς· καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ
ὄντα καταργήσῃ· ὅπως
μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ
Ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ: τέλ(ος) ἐξ αὐτοῦ δὲ
ὑμεῖς ἐστὲ ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ· ὃς ἐγενήθη
ἡμῖν σοφία ἀπὸ θ(εο)ῦ· δικαιο
σύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀ
πολύτρωσις· ἵνα καθὼς
γέγραπται· ὁ καυχώμενος
ἐν κ(υρί)ῳ καυχάσθω· κἀγὼ ἐλθὼν
Πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· ἦλθον
οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σο
φίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρ
τύριον τοῦ θ(εο)ῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα
τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν· εἰ μὴ Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστό)ν·
καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· τέλ(ος)
Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φό
βῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγε
νόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος
μου καὶ τὸ κήρυγμά μου· οὐκ ἐν

ἀρχ(ή)

β κ(ατ)ὰ α
καινηρ

πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφί-
λόγοις· ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύ(ματο)ς
καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις
ὑμῶν μὴ ἦ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων· ἀλ-
λ' ἐν δυνάμει θ(εο)ῦ. ἀρχ(ή) Σοφίαν δὲ

ρλε

λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις·
σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τού-
του· οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ
αἰῶνος τούτου τῶν καταργου-
μένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφί-
αν θ(εο)ῦ ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκε-
κρυμμένην· ἣν προώρισεν
ὁ θ(εὸ)ς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δό-
ξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρ-
χόντων τοῦ αἰῶνος τούτου
ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν
τὸν κ(ύριο)ν τῆς δόξης ἐσταύρωσαν·

ρλς ἀρχ(ή)

ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀ-
φθαλμὸς οὐκ εἶδε· καὶ οὖς
οὐκ ἤκουσε· καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀν(θρώπ)ου οὐκ ἀνέβη· ἃ ἡτοίμασεν
ὁ θ(εὸ)ς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. τέλος

Ἡμῖν δὲ ὁ θ(εὸ)ς ἀπεκάλυψε διὰ
τοῦ πν(εύματο)ς αὐτοῦ· τὸ γὰρ πν(εῦμ)α
πάντα ἐρευνᾷ· καὶ τὰ βάθη

τοῦ θῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνων τὰ
τοῦ ἀνου· εἰ μὴ τὸ πνα τοῦ ἀνου
τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτω καὶ τὰ τοῦ θῦ
οὐδεὶς οἶδεν· εἰ μὴ τὸ πνα τοῦ
θῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνα τὸ τοῦ
κόσμου ἐλάβομεν· ἀλλὰ τὸ
πνα τὸ ἐκ τοῦ θῦ· ἵνα εἰδῶμεν
τὰ ὑπὸ τοῦ θῦ χαρισθέντα ἡμῖν·
ἃ καὶ λαλοῦμεν· οὐκ ἐν διδα-
κτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις· ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνς
ἁγίου· πνικοῖς πνικὰ συγκρί-
νοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνος· οὐ
Δ
δέχεται τὰ τοῦ πνς τοῦ θῦ· μω-
ρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν· καὶ οὐ δύνα-
ται γνῶναι ὅτι πνικῶς ἀνα-
κρίνεται· ὁ δὲ πνικὸς ἀνακρί-
νει μὲν πάντα· αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐ-
δενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ
ἔγνω νοῦν κυ· ὃς συμβιβάσει
αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν χῦ ἔχομεν·
ησαιου
Κἀγὼ ἀδελφοί· οὐκ ἠδυνήθην
ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνικοῖς ἀλ-
λ' ὡς σαρκικοῖς· ὡς νηπίοις
ἐν χῷ· γάλα ὑμᾶς ἐπότισα

καὶ οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠ-
δύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δυ-
νασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε·
ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
ἔρις καὶ διχοστασίαι· οὐ σαρ-
κικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον πε-
ριπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ
τις· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου· ἕ-
τερος δέ· ἐγὼ Ἀπολλῶ· οὐχὶ
σαρκικοί ἐστε; τίς οὖν ἐστι Παῦ-
λος· τίς δὲ Ἀπολλώς· ἀλλ' ἢ
Διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε·
καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν·
ἐγὼ ἐφύτευσα· Ἀπολλὼς ἐ-
πότισεν· ἀλλ' ὁ θεὸς ηὔξανεν·
ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι·
οὔτε ὁ ποτίζων· ἀλλ' ὁ αὐξάνων
θεός· ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτί-
ζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴ-
διον μισθὸν λήψεται κατὰ
τὸν ἴδιον κόπον· τέλος ἀρχή· θεοῦ γὰρ
ρλζ Ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον·
θεοῦ οἰκοδομή ἐστε· κατὰ τὴν
χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι
ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θε-

κυ θ· α λε· θεοῦ ἐσμεν συνεργοί:

μενον τέθεικα. ἄλλος δὲ ἐ
ποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλε
πέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. θε
μέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύνα
ται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον.
ὅς ἐστιν ἰς̄ χς̄. εἰ δέ τις ἐποικο
Δομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον·
χρυσόν· ἄργυρον· λίθους τι
μίους· ξύλα· χόρτον· καλάμην·
ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γε
νήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει·
ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται·
καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι·
τὸ πῦρ δοκιμάσει· εἴ τινος τὸ
Ἔργον μένει ὃ ἐποικοδόμησε·
μισθὸν λήψεται· εἴ τινος τὸ ἔρ
γον κατακαήσεται, ζημιω
θήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται·
οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. οὐκ οἴ
δατε ὅτι ναὸς θῦ ἐστε· καὶ τὸ πνα̅
τοῦ θῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν
ναὸν τοῦ θῦ φθείρει· φθερεῖ τοῦ
τον ὁ θς̄. ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θῦ ἅγι
ός ἐστιν· οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.
Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω.

ἡ ε΄ τ̄ ε̄ ... ἀδελφοὶ μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω

εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν
ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γε-
νέσθω· ἵνα γένηται σοφός.
ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τού-
του, μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστί·
γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμε-
νος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πα-
νουργίᾳ αὐτῶν. καὶ πάλιν·
κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς
τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις·
πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν· εἴτε
Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε
Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή·
εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα·
εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν
ἐστιν· ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ θεοῦ. τέλος
Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος·
ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ· καὶ οἰκονό-
μους μυστηρίων θεοῦ· ὃ δὲ λοιπὸν
ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις·
ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· ἐμοὶ
δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑ-
μῶν ἀνακριθῶ· ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης
ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀ-

ἰὼβ

ἀρχ(ή)

ΓΛΘ

Σα(ββάτῳ) ιζ΄ ἀδ(ελφοί)· οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος:

μαι κρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ
σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δε-
δικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με
κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ
τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος·
Ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ
σκότους· καὶ φανερώσει τὰς
βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε
ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ
ἀπὸ τοῦ θεοῦ· τέλος· Ταῦτα δὲ
ἀδελφοὶ μετεσχημάτισα εἰς
ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς·
ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ
ὃ γέγραπται φρονεῖν· ἵνα
μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς· μὴ φυσι-
οῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ
σε διακρίνει· τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔ-
λαβες· εἰ δὲ καὶ ἔλαβες· τί καυ-
χᾶσαι ὡς μὴ λαβών· ἤδη κεκο-
ρεσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐπλουτήσατε·
χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε·
καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε·
ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύ-
σωμεν· τέλος· δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ θεὸς
ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους

ρμ
ρμα

ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατί
ους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν
τῷ κόσμῳ· καὶ ἀγγέλοις καὶ
ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστόν· ὑ
μεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ· ἡ
μεῖς ἀσθενεῖς· ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί·
ὑμεῖς ἔνδοξοι· ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι·
ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας· καὶ πει
νῶμεν καὶ διψῶμεν· καὶ γυ
μνητεύομεν· καὶ κολαφιζό
μεθα· καὶ ἀστατοῦμεν· καὶ
κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς
ἰδίαις χερσί·
λοιδορούμενοι· εὐλογοῦμεν·
Διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασ
φημούμενοι· παρακαλοῦμεν·
ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσ
μου ἐγενήθημεν· πάντων πε
ρίψημα ἕως ἄρτι· οὐκ ἐντρέ
πων ὑμᾶς γράφω ταῦτα·
ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ
μου νουθετῶ· ἐὰν γὰρ μυρίους
παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν χριστῷ·
ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ
χριστῷ ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑ

μᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ
οὖν ὑμᾶς· μιμηταί μου γίνεσθε·
Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμό-
θεον· ὅς ἐστιν τέκνον μου ἀγα-
πητὸν καὶ πιστὸν ἐν κῳ· ὃς
ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς
μου τὰς ἐν χῳ· καθὼς παν-
ταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησία
διδάσκω· ὡς μὴ ἐρχομένου
δέ μου πρὸς ὑμᾶς· ἐφυσιώθη-
σάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ τα-
χέως πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν ὁ κς θε-
λήσῃ· καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λό-
γον τῶν πεφυσιωμένων· ἀλ-
λὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν
λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· ἀλ-
λ' ἐν δυνάμει· τί θέλετε; ἐν ῥά-
βδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς· ἢ ἐν ἀγά-
πῃ πνεύματί τε πραότητος·
Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορ-
νεία· καὶ τοιαύτη πορνεία·
ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνο-
μάζεται· ὥστε γυναῖκά τινα
τοῦ πρὸς ἔχειν· καὶ ὑμεῖς πε-
φυσιωμένοι ἐστέ· καὶ οὐχὶ μᾶλλον

κατὰ πορνῶν καὶ πορνείας καὶ τῶν τούτοις
κοινωνούντων:

ἐπενθήσατε· ἵνα ἐξαρθῇ
ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦ
το ποιήσας. ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς
ἀπὼν τῷ σώματι· παρὼν δὲ
τῷ πνι· ἤδη κέκρικα ὡς
παρὼν· τὸν οὕτως τοῦτο κα
τεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνό
ματι τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· συ
ναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐ
μοῦ πνς· σὺν τῇ δυνάμει τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ· παραδοῦναι
τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς
ὄλεθρον τῆς σαρκός· ἵνα τὸ πνα
σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυ ιυ·
Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐ
κ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη
ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· ἐκκα
θάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύ
μην· ἵνα ἦτε νέον φύραμα
καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ
τὸ πάσχα ἡμῶν· ὑπὲρ ἡμῶν
ἐτύθη χς· ὥστε ἑορτάζωμεν
μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ· μηδὲ
ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρί
ας· ἀλλ᾽ ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας

[illegible]

καὶ ἀληθείας. ἔγραψα ὑμῖν ἐν
τῇ ἐπιστολῇ· μὴ συναναμίγνυ
σθαι πόρνοις· πόρνοις· καὶ οὐ
πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ
κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεο
νέκταις ἢ ἅρπαξιν· ἢ εἰδωλο
λάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα
ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. νῦν
δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυ
σθαι· ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομα
ζόμενος ᾖ πόρνος· ἢ πλεο
νέκτης· ἢ εἰδωλολάτρης· ἢ λοί
δορος· ἢ μέθυσος· ἢ ἅρπαξ, τῷ
τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γάρ
μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν· οὐχὶ
τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε· τοὺς δὲ
ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ· καὶ ἐξαρεῖται
τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων
πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐ
πὶ τῶν ἀδίκων· καὶ οὐχὶ ἐπὶ
τῶν ἁγίων; οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅ
γιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; καὶ
εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος
ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχί

των· οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους
κρινοῦμεν; μήτι γε βιωτικά;
βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν
ἔχητε τοὺς ἐξουθενημένους
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· τούτους κα-
θίζετε· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν
λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν
σοφὸς οὐδὲ εἷς· ὃς δυνήσεται
διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ
ἀδελφοῦ κρίνεται· καὶ τοῦτο
ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὖν ὅ-
λως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν· ὅτι
κρίματα ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν·
διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε;
διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε·
ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀπο-
στερεῖτε· καὶ ταῦτα ἀδελφούς;
Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλεί-
αν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν;
μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι·
οὔτε εἰδωλολάτραι· οὔτε μοιχοί·
οὔτε μαλακοί· οὔτε ἀρσενοκοῖ-
ται· οὔτε πλεονέκται· οὔτε
κλέπται· οὔτε μέθυσοι· οὐ λοί-

δοροι· οὐχ ἅρπαγες· βασιλεί
αν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι·
καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀ
πελούσασθε· ἀλλὰ ἡγιάσθητε
ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνό
ματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐν τῷ πνεύ
ματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν· πάντα μοι
ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει·
πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ
ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος·
τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ· καὶ
ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ
θεὸς· καὶ ταύτην καὶ ταῦτα κα
ταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορ
νείᾳ· ἀλλὰ τῷ κυρίῳ· καὶ ὁ κύριος τῷ
σώματι· ὁ δὲ θεὸς· καὶ τὸν κύριον ἤ
γειρε· καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· οὐκ οἴ
δατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν
μέλη Χριστοῦ ἐστιν; ἄρας οὖν τὰ μέ
λη τοῦ Χριστοῦ· ποιήσω πόρνης
μέλη; μὴ γένοιτο· οὐκ οἴδα
τε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρ
νῃ ἓν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ
φησὶν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ

ρμε

ιθ

κολλώμενος τῷ κυρίῳ, ἓν πνεῦμά
ἐστιν· φεύγετε τὴν πορνείαν·
Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄν-
θρωπος· ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν·
ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶ-
μα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴδατε
ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν· ναὸς τοῦ
ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν· οὗ ἔχετε
ἀπὸ θεοῦ· καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠ-
γοράσθητε γὰρ τιμῆς· ἀρχ δοξά-
σατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι
ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅ-
τινά ἐστι τοῦ θεοῦ· τε περὶ δὲ ὧν
ἐγράψατέ μοι· καλὸν ἀνθρώπῳ γυ-
ναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ
τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν
ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω· καὶ ἑ-
κάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω·
τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλο-
μένην εὔνοιαν ἀποδιδότω·
ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί·
ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐ-
κ ἐξουσιάζει ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοί-
ως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώμα-
τος οὐκ ἐξουσιάζει· ἀλλ' ἡ γυνή·

ρμα

ια

κγ

μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους. εἰ
μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς
καιρόν· ἵνα σχολάζητε τῇ
νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ
πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε·
ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σα-
τανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν·
τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην·
οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω γὰρ πάν-
τας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυ-
τόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισ-
μα ἔχει ἐκ θεοῦ· ὃς μὲν οὕτως·
ὃς δὲ οὕτως· λέγω δὲ τοῖς ἀγά-
μοις καὶ ταῖς χήραις· καλὸν
αὐτοῖς ἐστιν· ἐὰν μείνωσιν ὡς
κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται·
γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γάρ
ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι·
τοῖς δὲ γεγαμηκόσι· παραγγέλ-
λω· οὐκ ἐγώ· ἀλλ' ὁ κύριος· γυναῖκα
ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·
ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ· μενέτω ἄ-
γαμος· ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγή-
τω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀ-
φιέναι· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγώ

ρμζ΄ 12

λέγω· οὐχ ὁ κ(ύριο)ς· εἴ τις ἀδελφὸς
γυναῖκα ἔχει ἄπιστον· καὶ
αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
τοῦ· μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ
γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον·
καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν με-
τ' αὐτῆς· μὴ ἀφιέτω αὐτόν·
ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος
ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυ-
νὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐ-
πεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀ-
κάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν·
εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται· χω-
ριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀ-
δελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς
τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέ-
κληκεν ἡμᾶς ὁ θ(εό)ς· τί γὰρ οἶ-
δας γύναι· εἰ τὸν ἄνδρα σώ-
σεις· ἢ τί οἶδας ἄνερ· εἰ τὴν
γυναῖκα σώσεις· εἰ μὴ ἑκάστῳ
ὡς ἐμέρισεν ὁ θ(εό)ς· ἕκαστον ὡς
κέκληκεν ὁ κ(ύριο)ς· οὕτως περιπα-
τείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις πάσαις διατάσσο-
μαι· περιτετμημένος τις

κλήθη· μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀ
κροβυστίᾳ τις ἐκλήθη· μὴ πε
ριτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐ
δέν ἐστι· καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐ
δέν ἐστιν· ἀλλὰ τήρησις ἐντο
λῶν θῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει
ᾗ ἐκλήθη· ἐν ταύτῃ μενέτω·
Δοῦλος ἐκλήθης· μή σοι μελέτω·
ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος
γενέσθαι· μᾶλλον χρῆσαι· ὁ γὰρ
ἐν κῳ κληθεὶς δοῦλος· ἀπε
λεύθερος κῦ ἐστίν· ὁμοίως καὶ
ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς· δοῦλός
ἐστι χῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ
γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων· ἕκαστος
ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί· ἐν τούτῳ
μενέτω παρὰ θῷ· τέλος· περὶ δὲ
Τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κῦ
οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς
ἠλεημένος ὑπὸ κῦ πιστὸς εἶ
ναι· νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν
ὑπάρχειν· διὰ τὴν ἐνεστῶσαν
ἀνάγκην· ὅτι καλὸν ἀνῳ τὸ οὕ
τως εἶναι· δέδεσαι γυναικί· μὴ
ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυ

ρμα

ιη

τέλος

μαικός· μὴ ζήτει γυναῖκα·
ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς· οὐχ ἥμαρτες·
καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος·
οὐχ ἥμαρτε· θλῖψιν δὲ τῇ σαρ
κὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ
ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δέ φη
μι ἀδελφοί· ὁ καιρὸς συνεσταλ
Μένος τὸ λοιπόν ἐστιν· ἵνα καὶ
οἱ ἔχοντες γυναῖκας· ὡς μὴ
ἔχοντες ὦσι· καὶ οἱ κλαίοντες·
ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίρον
τες· ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀ
γοράζοντες· ὡς μὴ κατέχον
τες· καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ
τούτῳ· ὡς μὴ καταχρώμενοι·
παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσ
μου τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀ
μερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος
μεριμνᾷ τὰ τοῦ κ͞υ· πῶς ἀρέ
σῃ τῷ κ͞ω· ὁ δὲ γαμήσας· με
ριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου· πῶς
ἀρέσει τῇ γυναικί· μεμέρισται
καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος·
ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κ͞υ·
ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πν͞ι

καὶ ἡ γαμήσασα μεριμνᾷ
τὰ τοῦ κόσμου· πῶς ἀρέσῃ
τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ
ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω·
οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω· ἀλλὰ
πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρό-
σεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως.
Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν
παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν
ᾖ ὑπέρακμος· καὶ οὕτως ὀφεί-
λει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω·
οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.
Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρ-
δίᾳ· μὴ ἔχων ἀνάγκην· ἐξουσί-
αν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελή-
ματος· καὶ τοῦτο κέκρικεν
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν
ἑαυτοῦ παρθένον· καλῶς ποι-
εῖ· ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων· κα-
λῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων·
κρεῖσσον ποιεῖ. Γυνὴ δέδεται
νόμῳ· ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνήρ·
ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆ-
ναι· μόνον ἐν κυρίῳ· μακαριωτέ-

ρα δέ ἐστιν· ἐὰν οὕτω μείνῃ κα
τὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ
ε δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν· περὶ τῶν
Εἰδωλοθύτων· οἴδαμεν ὅτι πάν
τες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις
φυσιοῖ· ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ·
εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι· οὐδέ
πω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ
γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν·
οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· περὶ
δὲ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰ
δωλοθύτων· οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν
εἴδωλον ἐν κόσμῳ· καὶ ὅτι οὐδεὶς
θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἴπερ
εἰσὶ λεγόμενοι θεοί· εἴτε ἐν οὐρανῷ·
εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· ὥσπερ εἰσὶ
θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί·
ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ ἐξ οὗ τὰ
πάντα· καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν·
καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα·
Καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶ
σιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνει
δήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι
ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι· καὶ
ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς

οὖσα μολύνεται· τε ἀρχ βρῶμα
δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ θεῷ·
οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισ-
σεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν
ὑστερούμεθα· βλέπετε δὲ μή
πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη
πρόσκομμα γένηται τοῖς
ἀσθενοῦσιν· ἐὰν γάρ τις ἴδῃ
σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰ-
δωλείῳ κατακείμενον· οὐ-
χὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθε-
νοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται
εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;
καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελ-
φὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει· δι᾽ ὃν Χς̅,
ἀπέθανεν· οὕτως δὲ ἁμαρτά-
νοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς· καὶ
τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνεί-
δησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χν̅ ἁ-
μαρτάνετε· διόπερ εἰ βρῶμα
σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου·
οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶ-
να· ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου
σκανδαλίσω· οὐκ εἰμὶ ἀπόστο-
λος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ

Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα;
οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν
κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπό-
στολος· ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ
σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς
ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. τέλος. ἡ ἐμὴ ἀ-
πολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρί-
νουσιν· αὕτη ἐστί. μὴ οὐκ ἔχο-
μεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;
μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀ-
δελφὴν γυναῖκα περιάγειν·
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι
καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς;
ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐ-
κ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐρ-
γάζεσθαι· τίς στρατεύεται ἰ-
δίοις ὀψωνίοις ποτέ· τίς φυ-
τεύει ἀμπελῶνα· καὶ ἐκ τοῦ
καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει· ἢ
τίς ποιμαίνει ποίμνην· καὶ
ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποί-
μνης οὐκ ἐσθίει· μὴ κατὰ ἄνθρω-
πον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος
ταῦτα λέγει· ἐν γὰρ τῷ Μωσέως
νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις

βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν βοῶν
μέλει τῷ θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάν-
τως λέγει· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγρά-
φη· ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀ-
ροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν
τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν
ἐπ' ἐλπίδι· εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ
πνευματικὰ ἐσπείραμεν· μέγα εἰ
ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θε-
ρίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσί-
ας ὑμῶν μετέχουσιν· οὐ μᾶλλον
ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα
τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάν-
τα στέγομεν ἵνα μὴ ἐκκοπὴν
τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
χυ· τέ· ἀρ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ
ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ
ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ
προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστη-
ρίῳ συμμερίζονται; οὕτως καὶ
ὁ κς διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον
καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγε-
λίου ζῆν· ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρη-
σάμην τούτων· οὐκ ἔγραψα
δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται

ρμ
κβ

τῇ β' τῆς ιε' ἑβδ· ἀδελφοί, οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζό

ἐν ἐμοί. καλὸν γάρ μοι μᾶλλον
ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου
ἵνα τις κενώσῃ. ἐὰν γὰρ εὐαγγε-
λίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα·
ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ
δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζω-
μαι. εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσ-
σω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων,
οἰκονομίαν πεπίστευμαι. τίς
οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγ-
γελιζόμενος ἀδάπανον θή-
σω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χυ̅, εἰς τὸ
μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξου-
σίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων,
πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα,
ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω·
καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς
Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδή-
σω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ
νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον
κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς
ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θῷ̅,
ἀλλ' ἔννομος χῷ̅, ἵνα κερδή-
σω ἀνόμους· καὶ ἐγενόμην τ

ρνγ

κγ

παραμυ[illegible]

ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής· ἵνα
τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς
πᾶσι γέγονα τὰ πάντα· ἵνα
πάντως τινὰς σώσω. τοῦ
το δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον.
ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένω
μαι. οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν στα
δίῳ τρέχοντες· πάντες μὲν
τρέχουσιν· εἷς δὲ λαμβάνει τὸ
βραβεῖον; οὕτως τρέχετε· ἵ
να καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀ
γωνιζόμενος· πάντα ἐγκρα
τεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν· ἵνα
φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν·
ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον· ἐγὼ τοίνυν
οὕτως τρέχω· ὡς οὐκ ἀδήλως·
οὕτως πυκτεύω· ὡς οὐκ ἀέ
ρα δέρων· ἀλλ᾽ ὑπωπιάζω
μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ·
μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐ
τὸς ἀδόκιμος γένωμαι· ἀρχ
Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί·
ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες· ὑ
πὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πά
ντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·

καὶ πάντες εἰς τὸν μωϋσῆν
ἐβαπτίσαντο· ἐν τῇ νεφέλῃ
καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες
τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφα
γον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πό
μα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον
γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης
πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χριστός.

ρμη · κη · ἀρχ · τέλ · οφα

Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν
εὐδόκησεν ὁ θεός· κατεστρώθη
σαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ταῦτα
δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν·
εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυ
μητὰς κακῶν· καθὼς κα
κεῖνοι ἐπεθύμησαν· μηδὲ εἰ
δωλολάτραι γίνεσθε· καθώς
τινες αὐτῶν· ὥσπερ γέγρα
πται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
καὶ πιεῖν· καὶ ἀνέστησαν παί
ζειν· μηδὲ πορνεύωμεν καθ
ώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν·
καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰ
κοσιτρεῖς χιλιάδες· μηδὲ ἐκ
πειράζωμεν τὸν χριστόν· καθὼς
καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν

καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλον-
το· μηδὲ γογγύζετε καθώς καί
τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀ-
πώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευ-
τοῦ· ταῦτα δὲ πάντα τύποι
συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγρά-
φη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν·
εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων
κατήντησεν· ἀρχ ὥστε ὁ δοκῶν ἑ-
στάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ· ρμε
πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφε
εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θς·
ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆ-
ναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε· ἀλλὰ ποι-
ήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν
ἔκβασιν· τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς
ὑπενεγκεῖν· διόπερ ἀγαπη-
τοί μου· φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδω-
λολατρείας· ὡς φρονίμοις
λέγω· κρίνατε ὑμεῖς, ὅ φημι·
τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ
εὐλογοῦμεν· οὐχὶ κοινωνία
τοῦ αἵματος τοῦ χῦ ἐστί; τὸν
ἄρτον ὃν κλῶμεν· οὐχὶ κοινω-
νία τοῦ σώματος τοῦ χῦ ἐστίν;

ρμα κε

ὅτι εἷς ἄρτος· ἓν σῶμα οἱ
πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες
ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.
βλέπετε τὸν ἰηλ κατὰ σάρκα·
Οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοι-
νωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί;
τί οὖν φημι; ὅτι εἴδωλόν τί
ἐστιν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστιν;
ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμο-
νίοις θύει καὶ οὐ θῷ· οὐ θέλω δὲ
ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμο-
νίων γίνεσθε· οὐ δύνασθε πο-
τήριον κυ πίνειν καὶ ποτή-
ριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε
τραπέζης κυ μετέχειν· καὶ
τραπέζης δαιμονίων· ἢ πα-
ραζηλοῦμεν τὸν κν· μὴ ἰσχυ-
ρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν· τέλος παν
Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα
συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν·
ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ· μη-
δεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω· ἀλ-
λὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος· πᾶν
τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον
ἐσθίετε· μηδὲν ἀνακρίνοντες

Σα ις· τὸ αἰ τὸ ἀναγινω, κ(αὶ) σα τὰ ἀποκρ· ἀλλ παν τὸ βλε

διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ
γὰρ κυ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς· εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς
τῶν ἀπίστων· καὶ θέλετε
πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατι-
θέμενον ὑμῖν ἐσθίετε· μηδὲν ἀ-
νακρίνοντες διὰ τὴν συνεί-
δησιν· ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ·
τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστιν· μὴ
ἐσθίετε· δι᾽ ἐκεῖνον τὸν μηνύ-
σαντα καὶ τὴν συνείδησιν·
τοῦ γὰρ κυ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρω-
μα αὐτῆς· συνείδησιν δὲ
λέγω· οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ· ἀλλὰ
τὴν τοῦ ἑτέρου· ἱνατί γὰρ ἡ ἐ-
λευθερία μου κρίνεται ὑπὸ
ἄλλης συνειδήσεως· εἰ ἐγὼ
χάριτι μετέχω· τί βλασφημοῦ-
μαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ· εἴ-
τε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε· εἴτε
τι ποιεῖτε· πάντα εἰς δόξαν
θυ ποιεῖτε· ἀπρόσκοποι γί-
νεσθε καὶ ἰουδαίοις καὶ ἕλλησι
καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θυ· καθὼς
κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω·

μὴ ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον
ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν· ἵνα σω
θῶσιν· μιμηταί μου γίνεσθε·
καθὼς κἀγὼ Χ(ριστο)ῦ· ἐπαινῶ δὲ
ὑμᾶς ἀδελφοὶ· ὅτι πάντα μου
μέμνησθε· καὶ καθὼς παρέ
δωκα ὑμῖν· τὰς παραδόσεις
κατέχετε· θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέ
ναι· ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κε
φαλὴ ὁ Χ(ριστό)ς ἐστιν· κεφαλὴ δὲ γυ
ναικὸς ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χ(ριστο)ῦ
ὁ θ(εό)ς· πᾶς ἀνὴρ προσευχόμε
νος ἢ προφητεύων· κατὰ κε
φαλῆς ἔχων· καταισχύνει τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ
προσευχομένη ἢ προφητεύου
σα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφα
λῇ· καταισχύνει τὴν κεφαλὴν
ἑαυτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ
τῇ ἐξυρημένῃ· εἰ γὰρ οὐ κα
τακαλύπτεται γυνή· καὶ κει
ράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ
τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι· κα
τακαλυπτέσθω· ἀνὴρ μὲν γὰρ
οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι

τὴν κεφαλήν· εἰκὼν καὶ δόξα
θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀν-
δρός ἐστιν· οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ
γυναικός· ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός·
καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυ-
ναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα·
Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν
ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς
ἀγγέλους· πλὴν, οὔτε ἀνὴρ χωρὶς
γυναικός· οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀν-
δρὸς ἐν κυρίῳ· ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ
ἐκ τοῦ ἀνδρὸς οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ
διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάν-
τα ἐκ τοῦ θεοῦ· ἐν ὑμῖν αὐτοῖς
κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα
ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προ-
σεύχεσθαι; ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις
διδάσκει ὑμᾶς· ὅτι ἀνὴρ μὲν
ἐὰν κομᾷ· ἀτιμία αὐτῷ ἐστι· γυ-
νὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δόξα αὐτῇ ἐστιν·
ὅτι ἡ κόμη, ἀντὶ περιβολαίου
δέδοται· εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνει-
κος εἶναι· ἡμεῖς τοιαύτην συ-
νήθειαν οὐκ ἔχομεν· οὐδὲ αἱ
ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ· τοῦτο δὲ πα-

κη — τέλος — ρμκ

ρω· ἀλλ' ὡς οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι οὐ
κ εἰς τὸ κρεῖττον· ἀλλ' εἰς τὸ ἧτ-
τον συνέρχεσθε· πρῶτον μὲ(ν)
γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκ
κλησίᾳ· ἀκούω σχίσματα ἐν
ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πι
στεύω· δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑ
μῖν εἶναι· ἵνα οἱ δόκιμοι φανε
ροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν· συνερ
χομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό·
οὐκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·
ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον
προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ
ὃς μὲν πεινᾷ· ὃς δὲ μεθύει· μὴ
γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν
καὶ πίνειν, ἢ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε· καὶ κα
ταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας·
τί ὑμῖν εἴπω· ἐπαινέσω ὑμᾶς
ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινῶ. ἐγὼ
γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου· ὃ καὶ
παρέδωκα ὑμῖν· ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς
ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο ἔ
λαβεν ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας
ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε

γων· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-
μνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ πο-
τήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέ-
γων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ
καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐ-
μῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε
ὁσάκις ἂν πίνητε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὁσάκις γὰρ
ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον·
καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνη-
τε· τὸν θάνατον τοῦ κῦ κα-
ταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ·
ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦ-
τον· ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ
κῦ ἀναξίως· ἔνοχος ἔσται τοῦ
σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ
κῦ· δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυ-
τόν· καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐ-
σθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πί-
νων ἀναξίως· κρίμα ἑαυτῷ
ἐσθίει καὶ πίνει· μὴ διακρίνων
τὸ σῶμα τοῦ κῦ· διὰ τοῦτο ἐν

ρζ λ ἀρχ(ή)

ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρ-
ρωστοι· καὶ κοιμῶνται ἱκανοί·
εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν,
οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμε-
νοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα·
ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατα-
κριθῶμεν· τέ(λος)· ὥστε ἀδελφοί
μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν
ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἰ δέ τις
πεινᾷ· ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω· ἵνα
μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε·
τὰ δὲ λοιπά· ὡς ἂν ἔλθω δι-
ατάξομαι· περὶ δὲ τῶν πνευματι-
κῶν ἀδελφοί· οὐ θέλω ὑμᾶς
ἀγνοεῖν· οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη
ἦτε· πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄ-
φωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμε-
νοι· διὸ γνωρίζω ὑμῖν· ὅτι οὐ-
δεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνά-
θεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται
εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν· εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰ-
σί· τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέ-
σεις διακονιῶν εἰσι· καὶ ὁ αὐτὸς
κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων

των εἰσίν. ὁ δὲ αὐτός ἐστι θεός, ὁ
ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.
Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ
πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ᾧ μὲν
γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος
σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως·
Κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πί
στις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ χα
ρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ
πνεύματι· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυ
νάμεων· ἄλλῳ δὲ προφητεία·
ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων· ἑτέ
ρῳ δὲ γένη γλωσσῶν· ἄλλῳ δὲ
ἑρμηνεία γλωσσῶν· πάντα
δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐ
τὸ πνεῦμα· διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ
καθὼς βούλεται. τέλος καθάπερ
γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι καὶ μέλη ἔχει
πολλά· πάντα δὲ τὰ μέλη
τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς πολ
λὰ ὄντα, ἕν ἐστι σῶμα. οὕτω
καὶ ὁ χριστός. καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς
πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτί
σθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλλη
νες· εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι·

ρξα΄ ρξβ΄

καὶ πάντα τὰ ἄρθρα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τί-
θησιν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔ-
στιν ἓν μέλος. ἀλλὰ πολλά.
ἐὰν εἴπη ὁ πούς. ὅτι οὐκ εἰμὶ
χείρ. οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος.
οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
σώματος. καὶ ἐὰν εἴπη τὸ οὖς.
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ σώματος. οὐ παρὰ τοῦ-
το οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος.
εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός,
ποῦ ἡ ἀκοή. εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ
ἡ ὄσφρησις. νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο
τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν
τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν. εἰ
δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος,
ποῦ τὸ σῶμα. νῦν δὲ πολλὰ
μὲν μέλη. ἓν δὲ σῶμα. οὐ δύνα-
ται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ
χειρί. χρείαν σου οὐκ ἔχω. ἢ
πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν.
χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. ἀλλὰ
πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα
μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστε-
ρα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι.

Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶ
ναι τοῦ σώματος· τούτοις τι
μὴν περισσοτέραν περιτί
θεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡ
μῶν, εὐσχημοσύνην περισσο
τέραν ἔχει· τὰ δὲ εὐσχήμονα
ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' ὁ θεὸς
συνεκέρασε τὸ σῶμα· τῷ ὑστε
ροῦντι περισσοτέραν δοὺς
τιμήν· ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν
τῷ σώματι· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ
ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη·
καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος· συμπά
σχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δο
ξάζεται ἓν μέλος· συγχαίρει πά
ντα τὰ μέλη. τέλ(ος) ἀρχ(ὴ) ὑμεῖς δέ ἐστε
Σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. καὶ
οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλη
σίᾳ πρῶτον ἀποστόλους· δεύ
τερον προφήτας· τρίτον δι
δασκάλους· ἔπειτα δυνάμεις·
εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων·
ἀντιλήψεις· κυβερνήσεις· γέ
νη γλωσσῶν· μὴ πάντες ἀπό
στολοι· μὴ πάντες προφῆται·

λγ ρξγ

μηνὶ σεπτεμβρίῳ ... θαυματουργοῦ ... ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα

μὴ πάντες διδάσκαλοι· μὴ πά-
ντες δυνάμεις· μὴ πάντες χα-
ρίσματα ἰαμάτων ἔχουσι· μὴ πάν-
τες γλώσσαις λαλοῦσιν· μὴ
πάντες διερμηνεύουσι· ζη-
λοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ
κρείττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερ-
βολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι· ἐὰν
Ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λα-
λῶ καὶ τῶν ἀγγέλων· ἀγάπην
δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν·
ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον· καὶ ἐὰν
ἔχω προφητείαν· καὶ εἰδῶ τὰ
μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν
τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶ-
σαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθι-
στάναι· ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν
εἰμι· καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
Τὰ ὑπάρχοντά μου· καὶ ἐὰν πα-
ραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθή-
σομαι· ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν
ὠφελοῦμαι· ἀρχ ἡ ἀγάπη μακρο-
θυμεῖ· χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ
ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύ-
εται· οὐ φυσιοῦται· οὐκ ἀσχημο-

[margin: χαρ; ρξη; λθ]

[bottom rubric: ... ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ]

μ(ονεῖ)· οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς· οὐ πα
ροξύνεται· οὐ λογίζεται τὸ κα
κόν· οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ·
συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάν
τα στέγει· πάντα πιστεύει· πάν
τα ἐλπίζει· πάντα ὑπομέ
νει· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπί
πτει· τέ(λος) εἴτε δὲ προφητεῖαι· ÷ ἀρ(χή)
Καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσ
σαι· παυθήσονται· εἴτε γνῶσις·
καταργηθήσεται· ἐκ μέρους δὲ
γινώσκομεν· καὶ ἐκ μέρους
προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλ
θῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους
καταργηθήσεται· ἀρχ(ή) ὅτε ἤμην
Νήπιος· ὡς νήπιος ἐλάλουν·
ὡς νήπιος ἐφρόνουν· ὡς νή
πιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγο
να ἀνήρ· κατήργηκα τὰ τοῦ
νηπίου· βλέπομεν γὰρ ἄρτι
δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι· τό
τε δὲ πρόσωπον πρὸς πρό
σωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέ
ρους· τότε δὲ ἐπιγνώσομαι κα
θὼς καὶ ἐπεγνώσθην· νυνὶ δὲ·

ρξε

λε

μη(νὶ) ἰου(λίῳ) ιε' ἀδ(ελφοί) ὅτε ἤμην νήπι(ος)·

μένει· πίστις· ἐλπίς· ἀγάπη·
τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τού-
των ἡ ἀγάπη· διώκετε τὴν ἀ-
γάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευμα-
τικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύη-
τε· ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ· οὐκ ἀν-
θρώποις λαλεῖ· ἀλλὰ τῷ θεῷ·
οὐδεὶς γὰρ ἀκούει· πνεύματι δὲ λαλεῖ
μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων·
ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ πα-
ράκλησιν καὶ παραμυθίαν·
ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδο-
μεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησί-
αν οἰκοδομεῖ· θέλω δὲ πάντας
ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις· μᾶλλον
δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων
γὰρ ὁ προφητεύων· ἢ ὁ λαλῶν
γλώσσαις· ἐκτὸς εἰ μὴ διερμη-
νεύῃ· ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν
λάβῃ· τε(λος) ἀρ(χή)· νυνὶ δὲ ἀδελφοί· ἐ-
ὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις
λαλῶν· τί ὑμᾶς ὠφελήσω· ἐὰν
μὴ ὑμῖν λαλήσω· ἢ ἐν ἀποκα-
λύψει· ἢ ἐν γνώσει· ἢ ἐν προφη-
τείᾳ· ἢ ἐν διδαχῇ· ὅμως τὰ ἄψ-

ρξα

τελ(ος)
λτ

τῇ τ(ρί)τ(ῃ) θ' ἑβδ(ομάδος)· ἀδ(ελφοί)· ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς

ψυχα φωνὴν διδόντα· εἴτε
αὐλὸς εἴτε κιθάρα· ἐὰν δια
στολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δι
δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐ
λούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμε
νον· καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φω
νὴν σάλπιγξ δῶ, τίς παρα
σκευάσεται εἰς πόλεμον; οὕ
τω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσ
σης· ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον
δῶτε· πῶς γνωσθήσεται
τὸ λαλούμενον· ἔσεσθαι γὰρ
εἰς ἀέρα λαλοῦντες. τοσαῦ
τα εἰ τύχοι γένη φωνῶν ἐστὶν
ἐν κόσμῳ· καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄ
φωνον· ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν
δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι
τῷ λαλοῦντι βάρβαρος. καὶ
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος·
οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπεὶ ζηλω
ταί ἐστε πνευμάτων· πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλη
σίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύη
τε· διὸ ὁ λαλῶν γλώσσῃ
προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ

μένει· πίστις· ἐλπίς· ἀγάπη·
τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τού
των ἡ ἀγάπη· διώκετε τὴν ἀ
γάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνι
κά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύη
τε· ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ· οὐκ ἀν
θρώποις λαλεῖ· ἀλλὰ τῷ θῷ·
οὐδεὶς γὰρ ἀκούει· πνι δὲ λαλεῖ
μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων·
ἀνοις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ πα
ράκλησιν καὶ παραμυθίαν·
ὁ λαλῶν γλώσσῃ ἑαυτὸν οἰκοδο
μεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησί
αν οἰκοδομεῖ· θέλω δὲ πάντας
ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις· μᾶλλον
δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων
ρξα
γὰρ ὁ προφητεύων· ἢ ὁ λαλῶν
γλώσσαις· ἐκτὸς εἰ μὴ διερμη
νεύῃ· ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν
λάβῃ· τέλ ἀρ· νυνὶ δὲ ἀδελφοί· ἐ
ὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις
λαλῶν· τί ὑμᾶς ὠφελήσω ἐὰν
μὴ ὑμῖν λαλήσω· ἢ ἐν ἀποκα
λύψει· ἢ ἐν γνώσει· ἢ ἐν προφη
τείᾳ· ἢ ἐν διδαχῇ· ὅμως τὰ ἄ

ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τού
τῳ· καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακού
σονταί μου, λέγει κ(ύριο)ς. ὥστε αἱ
γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν·
οὐ τοῖς πιστεύουσιν· ἀλλὰ τοῖς
ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία·
οὐ τοῖς ἀπίστοις· ἀλλὰ τοῖς
πιστεύουσιν· ἐὰν οὖν συνέλ
θῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐ
τό· καὶ πάντες γλώσσαις
λαλῶσιν· εἰσέλθωσι δὲ ἰδι
ῶται ἢ ἄπιστοι· οὐκ ἐροῦσιν ὅ
τι μαίνεσθε; ἐὰν δὲ πάντες
προφητεύωσιν· εἰσέλθῃ δέ τις
ἄπιστος ἢ ἰδιώτης· ἐλέγχεται
ὑπὸ πάντων· ἀνακρίνεται
ὑπὸ πάντων· καὶ οὕτω τὰ
κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ
φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πε
σὼν ἐπὶ πρόσωπον προσ
κυνήσει τῷ θ(ε)ῷ· ἀπαγγέλλων·
ὅτι ὁ θ(εὸ)ς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστί·
Τί οὖν ἐστιν ἀδελφοί· ὅταν συ
νέρχησθε· ἕκαστος ὑμῶν ψαλ
μὸν ἔχει· διδαχὴν ἔχει· γλῶσ

τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς ... ἑβδ(ομάδος) ἀ(δελφοί) ὅταν συνέρχησθε

ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσ
σῃ· τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται·
ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν·
Τί οὖν ἐστι; προσεύξομαι τῷ πνεύματι·
προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ·
ψαλῶ τῷ πνεύματι· ψαλῶ δὲ καὶ τῷ
νοΐ· ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ
πνεύματι· ὁ ἀναπληρῶν τὸν τό
πον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ
τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ·
ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε·
σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς·
ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται·
Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου μᾶλλον
πάντων ὑμῶν γλώσσαις
λαλῶν· ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέ
λω πέντε λόγους διὰ τοῦ νο
ός μου λαλῆσαι· ἵνα καὶ ἄλλους
κατηχήσω· ἢ μυρίους λόγους
ἐν γλώσσῃ· τέλος· ἀδελφοί· μὴ
παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν·
ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε·
ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε·
Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· ὅτι ἐν
ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσι·

ρξς
λζ

ἀρχ(ὴ) ιζ' ἀδελφοὶ μὴ παιδία γίνεσθε·

ποτάσσεσθαι καθὼς καὶ ὁ
νόμος λέγει· εἰ δέ τι μαθεῖν θέ-
λουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους
ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν·
αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκ-
κλησίᾳ λαλεῖν. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λό-
γος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν; εἴ τις
Δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματι-
κός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γρά-
φω ὑμῖν ὅτι κυρίου εἰσὶν ἐντολαί·
εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω. ὥσ-
τε ἀδελφοί μου ζηλοῦτε τὸ
προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν γλώ-
σσαις μὴ κωλύετε· πάντα δὲ εὐ-
σχημόνως καὶ κατὰ τάξιν
γινέσθω. τέλος ἀρχ. Γνωρίζω δὲ
ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγγέλιον ὃ
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ
παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστή-
κατε, δι' οὗ καὶ σῴζεσθε, τί-
νι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν,
εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ
ἐπιστεύσατε. παρέδωκα
γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ

ρξθ
χθ

κυ ιβ· ἀδελφοί γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγ'

σαν ἔχει· ἀποκάλυψιν ἔχει· ἑρ
μηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς
οἰκοδομὴν γινέσθω· εἴτε γλώσ
σῃ τις λαλεῖ· κατὰ δύο ἢ τὸ
πλεῖστον τρεῖς· καὶ ἀνὰ μέ
ρος· καὶ εἷς διερμηνευέτω·
Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής, σι
γάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ
λαλείτω καὶ τῷ θεῷ· προφῆ
ται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν·
καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν
δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθη
μένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω· δύ
νασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες
πάντες προφητεύειν· ἵνα
πάντες μανθάνωσιν· καὶ πάν
τες παρακαλῶνται· καὶ πνεύμα
τα προφητῶν προφήταις
ὑποτάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀ
καταστασίας ὁ θεός· ἀλλ' εἰρή
νης· ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκ
κλησίαις τῶν ἁγίων· αἱ γυναῖ
κες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέ
τραπται αὐταῖς λαλεῖν· ἀλλ'

θ(εο)ῦ ἡ σὺν ἐμοί· εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι· οὕτως κηρύσσομεν· καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε· τέλ(ος) ἀρχ(ή)· εἰ δὲ Χ(ριστὸ)ς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται· πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν· εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν· οὐδὲ Χ(ριστὸ)ς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χ(ριστὸ)ς οὐκ ἐγήγερται· κενὸν ἄρα καὶ τὸ κήρυγμα ἡμῶν· κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θ(εο)ῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θ(εο)ῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν Χ(ριστό)ν· ὃν οὐκ ἤγειρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται·

Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· οὐδὲ Χ(ριστὸ)ς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χ(ριστὸ)ς οὐκ ἐγήγερται· ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χ(ριστ)ῷ ἀπώλοντο· εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χ(ριστ)ῷ μόνον· ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν· τέλ(ος) ἀρχ(ή)

κυ(ριακῇ) ιβ' ... ἀδ(ελφοί) εἰ Χ(ριστὸ)ς κηρύσσεται·

παρέλαβον· ὅτι Χριστὸς ἀπέθα
νεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡ
μῶν κατὰ τὰς γραφάς·
καὶ ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερται
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς
γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη κη
φᾷ· εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπει
τα ὤφθη ἐπάνω πεντα
κοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ·
ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕ
ως ἄρτι· τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμή
θησαν· ἔπειτα ὤφθη ἰακώ
βῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις
πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων
ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤ
φθη κἀμοί· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλά
χιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀ
πόστολος· διότι ἐδίωξα τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ
θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐ
τοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενή
θη· ἀλλὰ περισσότερον αὐ
τῶν πάντων ἐκοπίασα·
οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ

ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ
πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς
ὑποταγήσεται τῷ ὑποτά-
ξαντι αὐτῷ τὰ πάντα· ἵνα
ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι. ~~τέλος~~
Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτι- μβ
ζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν·
εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται·
τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
τῶν νεκρῶν· τί καὶ ἡμεῖς κιν-
δυνεύομεν πᾶσαν ὥραν· καθ'
ἡμέραν ἀποθνήσκω· νὴ
τὴν ὑμετέραν καύχησιν ἣν ἔ-
χω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· εἰ κα-
τὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν ἐ-
φέσῳ· τί μοι τὸ ὄφελος· εἰ νε-
κροὶ οὐκ ἐγείρονται· φάγωμεν
καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀπο-
θνήσκομεν· μὴ πλανᾶσθε·
φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμι-
λίαι κακαί· ἐκνήψατε δικαί-
ως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνω-
σίαν γὰρ θεοῦ τινὲς ἔχουσι· πρὸς
ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· ἀλλ' ἐ-
ρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νε-

λακωνικὴ παροιμία·
μενάνδρου κωμῳδιογράφου γνώμη·

ροα ἀρχή

δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀ-
παρχὴ τῶν κεκοιμημένων
ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ
θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις
νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ
πάντες ἀποθνήσκουσιν,
οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες
ζωοποιηθήσονται. ἕκα-
στος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀ-
παρχὴ Χριστός· ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ
ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα
τὸ τέλος· ὅταν παραδῷ τὴν
βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅ-
ταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρ-
χὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ
δύναμιν· δεῖ γὰρ αὐτὸν βασι-
λεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάν-
τας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. ἔσχατος ἐχθρὸς
καταργεῖται ὁ θάνατος· πάν-
τα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι
πάντα ὑποτέτακται,
δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτά-
ξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

γείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται
σῶμα ψυχικόν· ἐγείρεται σῶμα
πνικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν·
καὶ ἔστι σῶμα πνικόν· οὕτω
ς γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνος
Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσ
χατος Ἀδὰμ εἰς πνα ζωο
ποιοῦν· τέλος ἀλλ᾽ οὐ πρῶτον τὸ πνι
κόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἔπειτα
τὸ πνικόν· ὁ πρῶτος ἄνος·
ἐκ γῆς χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνος·
ὁ κς ἐξ οὐνοῦ· οἷος ὁ χοϊκός· τοι
οῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐ
πουράνιος· τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπου
ράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέσα
μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ·
φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα
τοῦ ἐπουρανίου· τοῦτο δέ φημι
ἀδελφοί· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα·
βασιλείαν θῦ κληρονομῆσαι
οὐ δύναται· οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν
ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ· ἰδοὺ
Μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες
μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα· πάν
τες δὲ ἀλλαγησόμεθα· ἐν ἀτόμῳ·

γεν ε
μθ
εἰς κοι
ρο

εἰς κοιμη[θέντας] ἀλλ᾽ ὁ πρῶτος ἄνος

ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ· ἐν τῇ ἐ
σχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει
γάρ· καὶ οἱ νεκροὶ ἀνερθήσονται
ἄφθαρτοι· καὶ ἡμεῖς ἀλλαγη
σόμεθα· δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν·
καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο· ἐνδύσασθαι
ἀθανασίαν· ὅταν δὲ τὸ φθαρ
τὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρ
σίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐν
δύσηται ἀθανασίαν· τότε γενή
σεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος·
κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος·
ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον·
ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος· τὸ δὲ
κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁ
μαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς
ἁμαρτίας ὁ νόμος· τῷ δὲ θεῷ
χάρις· τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖ
κος· διὰ τοῦ κυ̅ ἡμῶν ιυ̅ χυ̅· τέλος
Ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί·
ἑδραῖοι γίνεσθε· ἀμετακίνη
τοι· περισσεύοντες ἐν τῷ
ἔργῳ τοῦ κυ̅ πάντοτε· εἰδότες
ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς

ὡσηὲ προφήτ(ης)

ροε

ιβ ἀρχ(ή)

τέλ(ος) ιθ· ἀλλ(ὰ)· ἑδραῖοι γίνεσθε·

ἐν κῶ· περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς
εἰς τοὺς ἁγίους· ὥσπερ διέταξα
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς γαλατί(ας)·
οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε·
κατὰ μίαν σαββάτων· ἕκα
στος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω
θησαυρίζων· ὅ τι ἂν εὐοδῶται·
ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω· τότε λογί
αι γίνωνται· ὅταν δὲ παρα
Γ γένωμαι· οὓς ἐὰν δοκιμάσητε
δι' ἐπιστολῶν· τούτους πέμψω
ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν
εἰς ἱλῆμ· τέ(λος) ἀρ(χή) ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον
τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι· σὺν ἐμοὶ
πορεύσονται· οὓς ἐὰν δοκιμά
σητε· ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς·
ὅταν μακεδονίαν διέλθω· μα
κεδονίαν γὰρ διέρχομαι· πρὸς
ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ· ἢ
καὶ παραχειμάσω· ἵνα ὑμεῖς
με προπέμψητε· οὗ ἐὰν πο
ρεύωμαι· οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρ
τι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω
δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν ὁ κς ἐπιτρέπῃ· ἐ

μα

ροα´

τῇ ε´ τ(ῆς) ιε´ · ἀδελφοί· ἐὰν ἦ ἄξιον·

Πιμενῶ δὲ ἐν ἐφέσω· ἕως τῆς
πεντηκοστῆς· θύρα γάρ μοι
ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργής
καὶ ἀντικείμενοι πολλοί· ἐὰν
δὲ ἔλθη τιμόθεος, βλέπετε
ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς
ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυ ἐργά-
ζεται ὡς καὶ ἐγώ· μή τις οὖν
αὐτὸν ἐξουθενήση· προπέμ-
ψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνη· ἵνα
ἔλθη πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ
αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν·
περὶ δὲ ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ·
πολλὰ παρεκάλεσα αὐτόν·
ἵνα ἔλθη πρὸς ὑμᾶς μετὰ
τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως
οὐκ ἦν θέλημα· ἵνα νῦν ἔλθη·
ἐλεύσεται δὲ· ὅταν εὐκαιρή-
ση· τέλ· ἀρχ· γρηγορεῖτε στήκετε
ἐν τῇ πίστει· ἀνδρίζεσθε· κρα-
ταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀ-
γάπη γινέσθω· Παρακαλῶ
δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· οἴδατε τὴν
οἰκίαν στεφανᾶ· ὅτι ἐστὶν ἀ-
παρχὴ τῆς ἀχαΐας· καὶ εἰς

ροζ

μζ τη

κυ ιγ· ἀπλ· γρηγορεῖτε στήκετε ἐν:

διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν
ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσ
σησθε τοῖς τοιούτοις· καὶ παν
τὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπι
ῶντι· χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρου
σίᾳ στεφανᾶ καὶ φουρτουνά
του καὶ ἀχαϊκοῦ· ὅτι τὸ ὑμῶν
ὑστέρημα· οὗτοι ἀνεπλήρω
σαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν
πν̄α καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσ
κετε οὖν τοὺς τοιούτους· ἀσπά
ζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς
ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς
ἐν κῷ πολλὰ· ἀκύλας καὶ
πρίσκιλλα· σὺν τῇ κατ᾽ οἶκον
αὐτῶν ἐκκλησίᾳ· ἀσπάζον
ται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάν
τες· ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ὁ ἀσπασμὸς
τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου· εἴ τις οὐ
φιλεῖ τὸν κν̄ ἡμῶν ἰν̄ χν̄· ἤτω
ἀνάθεμα· μαραναθά· ἡ χά
ρις τοῦ κῡ ἰῡ χῡ μεθ᾽ ὑμῶν· ἡ
ἀγάπη μου μετὰ πάντων
ὑμῶν ἐν χω̄ ἰῡ· ἀμήν:—

προς κορινθίους β:

ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων· διὰ στεφανᾶ·
καὶ φουρτουνάτου· καὶ ἀχαϊκοῦ· καὶ
τιμοθέου:— στι· ωο ::—

ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους β ἐπιστο(λῆς)·
ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ μακεδονί(ας)·
ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη:—

Δεξάμενοι κορίνθιοι τὴν προτέρα(ν)
ἐπιστολὴν· καὶ πενθήσαντες ἐπὶ τῇ
ἁμαρτίᾳ τοῦ λαβόντος τὴν μητρυι-
άν· ἐλυπήθησαν δὲ ὡς παριδόν-
τες τὸ τοιοῦτον ἁμάρτημα·
εἶτα ὑφηρπάζοντο παρά τινων
τῶν καὶ τὰς προφάσεις τῶν σχι-
σμάτων ποιούντων· ὥστε πα-
ρακαθέζεσθαι τῷ γράμματι
τοῦ νόμου· καὶ ἀδιάφορον ἡγεῖ-
σθαι τὴν παρὰ τοῦ χ(ριστο)ῦ χάριν· καὶ
μᾶλλον προσέχειν τοῖς ἐν προ-
σώπῳ καυχωμένοις· ἦσαν δὲ
καὶ περὶ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς
ἁγίους φροντίζοντες καλῶς·
πρὸς ταῦτα οὖν ἀντιγράφει ὁ ἀ-

πόστολος· καὶ πρῶτον μὲν ἀ-
ποδέχεται τοὺς ἐκβαλόντας
τὸν παρανομήσαντα· ἔπειτα
ἀξιώσασιν αὐτοῖς καθικετεύει·
καὶ μετανοήσαντα ἐκεῖνον.
κελεύει δεχθῆναι· ἐν αὐτῇ δὲ
διδάσκει περὶ τοῦ νόμου. διαι-
ρῶν τὸ γράμμα· καὶ δεικνύσι
ὅτι οὐ δεῖ λαμβάνειν τὰ γράμμα-
τα μόνον τοῦ νόμου· ἀλλ' ἐν αὐ-
τῷ τῷ γράμματι τὴν διάνοι(αν)
ἀνερευνᾶν· οὐ γὰρ μόνον ῥῆμα
ἐστιν ὁ νόμος· ἀλλ' ἐν τοῖς ῥητοῖς
ἐστι· καὶ ὁ νοῦς τοῦ πν(ευματο)ς· ἔπει-
τα ὅτι τοῦ χ(ριστο)ῦ ἐλθόντος· καινὴ
κτίσις γέγονεν· καὶ οὐ δεῖ κα-
τὰ τὸ παλαιὸν ζῆν· ἀλλ' ὡς ἐν και-
νῇ κτίσει ἐν πᾶσιν ἀνανεοῦσθαι·
καὶ ἀργὴν εἶναι λοι
τομήν· ἀποδέχε
καὶ περὶ τῆς διακο
τρέπεται μᾶλλον
νάζειν· αἰτιῶμεν
προσώπῳ καὶ χω
τα λέγει πάντα ἀπ

διὰ τὸν κ(ύριο)ν· καὶ τὰς ὀπτασίας δὲ
διηγεῖται ἅσπερ ἑώρακε· εἴς τε
τὸν παράδεισον καὶ εἰς τὸν τρίτον
οὐρανὸν ἁρπαγείς· εἶτα παραγγέλ-
μὴ ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ μετανο-
εῖν τοὺς ἁμαρτάνοντας· ἐν εὐ-
χαριστίᾳ· τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν:

Ὁ πᾶς λόγος ἐστὶν ἐν τῇ ἐπιστο-
λῇ· περί τε ἑαυτοῦ· καὶ περὶ Κο-
ρινθίων· καὶ τῶν ψευδαποστό-
λων· καὶ ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέ-
σεως· πρόεισιν εἴς τε τὰ τῆς χάριτος
θ(εο)ῦ· καὶ περὶ ἀγαθῆς πολιτείας·
κατὰ τὸ εὐσυνείδητον καὶ τὸ ἐν-
αγώνιον· καὶ τὸ ἀφιλοχρήμα-
τον· καὶ τὸ περὶ τῆς δοτικῆς
ἀρετῆς· καὶ περὶ τῆς δεκτικῆς ἀ-
ρετῆς· ἀλαζονείας καὶ πονηρί:

ροη
χαρ

Εὐχαριστία περὶ θ(εο)ῦ βοη-
θείας· ἣ πεποιθέναι φ(ησί)·
Πρὸς Κορινθίους β´.

Παῦλος ἀπόστολος
Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ διὰ θελήματος
θ(εο)ῦ· καὶ Τιμόθεος ὁ

ὁ ἀδελφός· τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
θυ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ· σὺν τοῖς
ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ
τῇ ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρή-
νη ἀπὸ θυ πρς ἡμῶν· καὶ κυ
ἰυ χυ· εὐλογητὸς ὁ θς καὶ πὴρ
Τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ὁ πὴρ τῶν
οἰκτιρμῶν· καὶ θς πάσης
παρακλήσεως· ὁ παρακα-
λῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλί-
ψει ἡμῶν· εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς
παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ
θλίψει διὰ τῆς παρακλήσε-
ως ἧς παρακαλούμεθα αὐ-
τοὶ ὑπὸ τοῦ θυ· ὅτι καθὼς
περισσεύει τὰ παθήματα
τοῦ χυ εἰς ἡμᾶς· οὕτω διὰ τοῦ
χυ περισσεύει καὶ ἡ παρά-
κλησις ἡμῶν· εἴτε δὲ θλιβό-
μεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν πα-
ρακλήσεως καὶ σωτηρίας τῆς
ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ
πολλῇ τῶν αὐτῶν παθημά-
των· ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχο-
μεν· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία

ὑπὲρ ὑμῶν· εἴτε παρακα-
λούμεθα· ὑπὲρ τῆς ὑμῶν πα-
ρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἰδότες·
ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν
παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς
παρακλήσεως. τέλ(ος) ἀρχ(ή) οὐ γὰρ θέ-
λομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί·
ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν
τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ ἀ-
σίᾳ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβα-
ρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν· ὥστε
ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ
ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχή-
καμεν· ἵνα μὴ πεποιθότες
ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς· ἀλλ' ἐπὶ τῷ
θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·
ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρ-
ρύσατο ἡμᾶς· καὶ ῥύεται· εἰς ὃν
ἠλπίκαμεν· ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται·
συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει· ἵνα ἐκ
πολλῶν προσώπων τὸ εἰς
ἡμᾶς χάρισμα· διὰ πολλῶν
εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑμῶν· τέλ(ος)

ροθ
β

παρακαλεῖ πρᾳότης ... φειδὼς εἰς ... λυπῶν ... ὡς ἐπι ... διαπορήσει ἐπιτίθεν ... ζεύγ χωρεῖ

Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν· αὕτη ἐστί·
τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν· ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰ
λικρινίᾳ θῦ· οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρ
κικῇ· ἀλλ᾽ ἐν χάριτι θῦ· ἀνεστρά
φημεν ἐν τῷ κόσμῳ· περισσο
τέρως πρὸς ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἄλλα
γράφομεν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἢ ἃ ἀναγι
νώσκετε· ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε·
ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους
ἐπιγνώσεσθε· καθὼς καὶ ἐπέ
γνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους· ὅτι καύ
χημα ὑμῶν ἐσμέν· καθάπερ
καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
κυ ιυ· καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει
Ἐβουλόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ
πρότερον· ἵνα δευτέραν χάριν
σχῆτε· καὶ δι᾽ ὑμῶν διελθεῖν εἰς
μακεδονίαν· καὶ πάλιν ἀπὸ
μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι
εἰς τὴν ἰουδαίαν· τοῦτο οὖν βου
λόμενος· μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρί
ᾳ ἐχρησάμην· ἢ ἃ βουλεύομαι·
κατὰ σάρκα βουλεύομαι· ἵνα

ἡ παρ(αγραφή) ... ἀρχ(ή)· ἡ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί·

ρπ β

ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ
οὒ οὔ· πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λό-
γος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐ-
γένετο ναὶ καὶ οὔ· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ
υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν
κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ Σιλου-
ανοῦ καὶ Τιμοθέου οὐκ ἐγέ-
νετο ναὶ καὶ οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐ-
τῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ ἐπαγγε-
λίαι τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ· καὶ
ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς
δόξαν δι' ἡμῶν. τέλος ἀρχή ὁ δὲ βεβαιῶν
ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας
ἡμᾶς θεὸς· ὁ καὶ σφραγισάμενος
ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα
τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν. ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν
ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν
ψυχήν· ὅτι φειδόμενος ὑμῶν
οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον· οὐ-
χ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς
πίστεως· ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν
τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πί-
στει ἑστήκατε. ἔκρινα δὲ ἐμαυ-
τῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύ-

ρπε´
λ~ τῇ γ´

κυ ιβ´ ἀδ(ελφοί) ὁ δὲ βεβαιῶν ὑμᾶς

πην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ
λυπῶ ὑμᾶς· καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐ-
φραίνων με· εἰ μὴ ὁ λυπούμε-
νος ἐξ ἐμοῦ· καὶ ἔγραψα ὑμῖν
Τοῦτο αὐτό· ἵνα μὴ ἐλθὼν λύ-
πην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν·
πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑ-
μᾶς· ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάν-
των ὑμῶν ἐστιν· ἐκ γὰρ πολλῆς
θλίψεως καὶ συνοχῆς καρ-
δίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν
δακρύων· οὐχ ἵνα λυπηθῆ-
τε· ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶ-
τε ἣν ἔχω περισσοτέρως
εἰς ὑμᾶς· τέλ(ος) εἰ δέ τις λελύπη-
κεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν· ἀλλὰ
ἀπὸ μέρους· ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ
πάντας ὑμᾶς· ἱκανὸν τῷ τοι-
ούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ
τῶν πλειόνων· ὥστε τοὐναν-
τίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι·
καὶ παρακαλέσαι· μήπως
τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ κα-
ταποθῇ ὁ τοιοῦτος· διὸ πα-
ρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐ-

ρπβ

ἀδε(λφοί) ἡ ἐμὴ χαρά·

τὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ
ἔγραψα· ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν
ὑμῶν· εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί
ἐστε· ᾧ δέ τι χαρίζεσθε· καὶ ἐγώ·
καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι ᾧ
κεχάρισμαι· δι᾽ ὑμᾶς ἐν προσώ-
πῳ Χριστοῦ· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶ-
μεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ
αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν·
Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τρῳάδα εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· καὶ θύρας
μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυρίῳ· οὐκ ἔσ-
χηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου· τῷ
μὴ εὑρεῖν με τίτον τὸν ἀδελ-
φόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμε-
νος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς μακε-
δονίαν· ἀρχ τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ
Πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς
ἐν τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς
γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι
δι᾽ ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι
Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ τέλ ἐν τ-
σῳζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-
λυμένοις· οἷς μὲν ὀσμὴ θανά-
του εἰς θάνατον· οἷς δὲ ὀσμὴ

[illegible] ἀρχ. τῷ θεῷ χάρις:

ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ πρὸς
ταῦτα τίς ἱκανός· οὐ γάρ ἐσμεν
ὡς οἱ λοιποὶ· καπηλεύοντες
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰ-
λικρινείας· ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατε-
νώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν·
ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συ-
νιστάνειν· εἰ μὴ χρῄζομεν ὥς
τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν
πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατι-
κῶν· ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς
ἐστὲ ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν· γινωσκομένη
καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάν-
των ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι
ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖ-
σα ὑφ' ἡμῶν· ἐγγεγραμμένη οὐ
μέλανι· ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος·
οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις· ἀλλ' ἐν
πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις· τέλ
ἀρχ πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν ρπη
διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν· οὐχ ὅ-
τι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λο-
γίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν· ἀλλ' ἡ
ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ· ὃς

[illegible] · ἀλλ' πεποίθησιν τοιαύτην ἔχομεν·

περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα λειτουργίας, θειοτέρας τῆς κατὰ νόμον:

καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης· οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτένει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει, εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. τέλος ἀρχή. Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ

ἔχοντες τοιαύτην ἐλπίδα

παρρησίᾳ χρώμεθα· καὶ οὐ
καθάπερ μωϋσῆς ἐτίθει κά-
λυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑ-
αυτοῦ· πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι
τοὺς υἱοὺς ἰσλ· εἰς τὸ τέλος
τοῦ καταργουμένου· ἀλλ' ἐπω-
ρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν·
Ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐ-
τὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει
τῆς παλαιᾶς διαθήκης μέ-
νει· μὴ ἀνακαλυπτόμενον· ὅ-
τι ἐν χῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως
σήμερον· ἡνίκα ἀναγινώσκε-
ται μωϋσῆς· κάλυμμα ἐπὶ
τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται·
ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς
κν· περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα·
ὁ δὲ κς τὸ πνα ἐστιν· οὗ δὲ τὸ
πνα κυ· ἐκεῖ ἐλευθερία· ἡ-
μεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμ-
μένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν
κυ κατοπτριζόμενοι· τὴν
αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφού-
μεθα· ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν·
καθάπερ ἀπὸ κυ πνς·

θ΄
ρπα

Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακο
νίαν ταύτην καθὼς ἠλεή
θημεν· οὐκ ἐκκακοῦμεν·
ἀλλ᾽ ἀπειπάμεθα τὰ κρυ
πτὰ τῆς αἰσχύνης· μὴ περι
πατοῦντες ἐν πανουργίᾳ
μηδὲ δολοῦντες· τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τῇ φανερώσει
τῆς ἀληθείας· συνιστῶντες
ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνεί
δησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ
εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπο
λλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον·
Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου
ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν
ἀπίστων· εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι
αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγ
γελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ· ὅς
ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἑαυτοὺς
κηρύσσομεν· ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον·
ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ
Ἰησοῦν· ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους
φῶς λάμψαι· ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν· πρὸς φωτισ

ρπβ
ι΄

κυριακῇ ις΄ ... ἀδελφοί, θεὸς ὁ εἰπ(ών)

μὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης
τοῦ θῦ· ἐν προσώπῳ ἰῦ χῦ·
Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτο
ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν· ἵνα
ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως
ᾖ τοῦ θῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν πα
ντὶ θλιβόμενοι· ἀλλ' οὐ στενοχω
ρούμενοι· ἀπορούμενοι· ἀλ
λ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκό
μενοι· ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμε
νοι· καταβαλλόμενοι· ἀλλ' οὐκ
ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν
νέκρωσιν τοῦ κῦ ἰῦ ἐν τῷ
σώματι περιφέροντες· ἵνα
καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰῦ ἐν τῷ σώματι
ἡμῶν φανερωθῇ·
ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θά
νατον παραδιδόμεθα· διὰ
ἰν̄· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰῦ φανε
ρωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν·
ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν
ἐνεργεῖται· ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν·
Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς
πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμέ
νον· ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα

καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ
λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγεί-
ρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ
Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑ-
μῖν· τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς·
ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα
διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχα-
ριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δό-
ξαν τοῦ θεοῦ· τέλος κυριακῆς· διὸ οὐκ ἐκκα-
κοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν
ἄνθρωπος διαφθείρεται· ἀλλ' ὁ ἔσωθεν
ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέ-
ρᾳ· τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλα-
φρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καὶ
θ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν
αἰώνιον βάρος δόξης κατεργ-
άζεται ἡμῖν· μὴ σκοπούντων
ἡμῶν τὰ βλεπόμενα· ἀλλὰ
τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλε-
πόμενα· πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ
βλεπόμενα· αἰώνια· τέλος· οἴ-
δαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος
ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους κα-
ταλυθῇ· οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔ-
χομεν· οἰκίαν ἀχειροποίη-

ρπθ
ιβ
ἀρχή

σκβ· ἀλλ(ο)· οἴδαμεν ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος·

τὸν αἰώνιον ἐν τοῖς οὐνοῖς
οὐνοῖς· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στε
νάζομεν· τὸ οἰκητήριον
Ἡμῶν τὸ ἐξ οὐνοῦ ἐπενδύ
σασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴ γε
καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ
εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ οἱ ὄν
τες ἐν τῷ σκήνει στενάζο
μεν· βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέ
λομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπεν
δύσασθαι ἵνα καταποθῇ τὸ
θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς· ὁ δὲ
κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς
αὐτὸ τοῦτο θς· ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν
τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνς· θαρ
Ῥοῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰ
δότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν
τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀ
πὸ τοῦ κυ· διὰ πίστεως γὰρ
περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἴδους·
θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν
μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώ
ματος· καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς
κν· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα
εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδη

μοῦντες· εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι·
Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανε
ρωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα κομί
σηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώ
ματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀ
γαθὸν, εἴτε κακόν· εἰδότες
οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου· ἀνθρώ
πους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερώ
μεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς
συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανε
ρῶσθαι· οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνομεν ὑμῖν· ἀλλὰ ἀφορ
μὴν διδόντες ὑμῖν καυχήμα
τος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε
πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυ
χωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ· εἴτε
γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρο
νοῦμεν, ὑμῖν· ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ
Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς κρίναντας
τοῦτο· ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων
ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες
ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων
ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μη
κέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν· ἀλλὰ τῷ

ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ
ἐγερθέντι· τέ(λος) ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ
τοῦ νῦν· οὐδένα οἴδαμεν κα
τὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν
κατὰ σάρκα χ(ριστό)ν· ἀλλὰ νῦν οὐ
κέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ τις
ἐν χ(ριστ)ῷ· καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα
παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονεν καινὰ
τὰ πάντα· τὰ δὲ πάντα ἐκ
τοῦ θ(εο)ῦ· τοῦ καταλλάξαντος
ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· καὶ δόν
τος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς
καταλλαγῆς· ὡς ὅτι θ(εὸ)ς ἦν ἐν χ(ριστ)ῷ
κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ·
μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ
παραπτώματα αὐτῶν· καὶ θέ
μενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
καταλλαγῆς· ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ οὖν πρε
σβεύομεν· ὡς τοῦ θ(εο)ῦ παρακα
λοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑ
πὲρ χ(ριστο)ῦ· καταλλάγητε τῷ θ(ε)ῷ·
τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν·
ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίη
σεν· ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαι
οσύνη θ(εο)ῦ ἐν αὐτῷ· τέ(λος) ἀρ(χὴ) συνεργ

κυ(ριακῇ) ις΄· ἀλλ(ὰ) συνεργοῦντες δὲ παρακαλ(οῦμεν)·

Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦ
μεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν
τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· λέγει
γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκου
σά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐ
βοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς
εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ νῦν ἡμέ
ρα σωτηρίας· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ
διδόντες προσκοπήν· ἵνα
μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλ
λ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑ
αυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑ
πομονῇ πολλῇ· ἐν θλίψεσιν·
ἐν ἀνάγκαις· ἐν στενοχωρίαις·
ἐν πληγαῖς· ἐν φυλακαῖς· ἐν
ἀκαταστασίαις· ἐν κόποις·
ἐν ἀγρυπνίαις· ἐν νηστείαις·
ἐν ἁγνότητι· ἐν γνώσει· ἐν μα
κροθυμίᾳ· ἐν χρηστότητι· ἐν
πνεύματι ἁγίῳ· ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρί
τῳ· ἐν λόγῳ ἀληθείας· ἐν δυνά
μει θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δι
καιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ
ἀριστερῶν· διὰ δόξης καὶ ἀτι
μίας· διὰ δυσφημίας καὶ εὐ

φημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀλη-
θεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι· καὶ ἐπι-
γινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνή-
σκοντες· καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς
παιδευόμενοι· καὶ μὴ θανα-
τούμενοι· ὡς λυπούμενοι· ἀεὶ
δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί· πολ-
λοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μη-
δὲν ἔχοντες· καὶ πάντα κα-
τέχοντες· (τέλ. ἀρχ.) τὸ στόμα ἡμῶν
ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς Κορίνθιοι·
ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται·
οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στε-
νοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγ-
χνοις ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀ-
ντιμισθίαν ὡς τέκνοις λέγω·
πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς· μὴ
γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπί-
στοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιο-
σύνῃ καὶ ἀνομίᾳ· τίς δὲ κοινω-
νία φωτὶ πρὸς σκότος· τίς
δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς βε-
λίαρ· ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ
ἀπίστου· τίς δὲ συγκατάθε-
σις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων·

(margin: κγ΄; ρμγ΄; ις΄)

ρμη ιζ

ὑμεῖς γὰρ ναὸς θυ ἐστὲ ζῶντος.
καθὼς εἶπεν ὁ θς· τέλ(ος) ὅτι ἐνοι-
κήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπα-
τήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν θς· καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· διὸ ἐξέλ-
θατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορί-
σθητε λέγει κς· καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι
ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πρα·
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ
θυγατέρας λέγει κς παντοκρά-
τωρ· ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς
ἐπαγγελίας ἀγαπητοί· ἀρχ(ή) κα-
θαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παν-
τὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνς·
ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν
φόβῳ θυ· τέλ(ος) χωρήσατε ἡμᾶς·
οὐδένα ἠδικήσαμεν· οὐδένα
ἐφθείραμεν· οὐδένα ἐπλεονε-
κτήσαμεν· οὐ πρὸς κατά-
κρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ
ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ
εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συ-
ζῆν· πολλή μοι παρρησία
πρὸς ὑμᾶς· πολλή μοι καύχη-

ιερεμίου

ρμε ιη

τε κυ

ἀπὸ δὲ τῆς κορινθίου [illegible] καὶ ἀγάπ(η) εὐφραι-
ν(ῃ) αὐτ(ήν) τέλος [illegible] ἀλλ' καθαρίσωμεν ἑαυτούς.

σις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρω-
μαι τῇ παρακλήσει· ὑπερ-
περισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν· καὶ
γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μα-
κεδονίαν· οὐδεμίαν ἔσχηκεν
ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν· ἀλλ' ἐν παν-
τὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι·
ἔσωθεν φόβοι· ἀλλ' ὁ παρα-
καλῶν τοὺς ταπεινοὺς πα-
ρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ
παρουσίᾳ τίτου· οὐ μόνον δὲ
ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ
καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ πα-
ρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν· ἀναγγέλλων
ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθη-
σιν· τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν· τὸν
ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε
με μᾶλλον χαρῆναι· ὅτι καὶ ἐ-
λύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστο-
λῇ· οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ με-
τεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι
ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη· εἰ καὶ πρὸς
ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς· νῦν χαί-
ρω· οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε· ἀλ-

λ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετά
ρκα' νοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κα
τὰ θν̄· ἵνα ἐν μηδενὶ ζη
ιθ ἀρχ μιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ κα
τὰ θν̄ λύπη· μετάνοιαν εἰς
σρίαν ἀμεταμέλητον κα
τεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσ
τέλ μου λύπη· θάνατον κατερ
γάζεται· τέλ ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο
Τὸ κατὰ θν̄ λυπηθῆναι ὑμᾶς·
πόσην κατειργάσατο ὑμῖν
σπουδήν· ἀλλὰ ἀπολογίαν·
ἀλλὰ ἀγανάκτησιν· ἀλλὰ φό
βον· ἀλλὰ ἐπιπόθησιν· ἀλ
λὰ ζῆλον· ἀλλὰ ἐκδίκησιν·
Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυ
τούς· ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγ
ματι· ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν·
οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος·
οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος·
Ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι
τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον
τοῦ θῦ· διὰ τοῦτο παρακεκλή
μεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει

ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ
μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χα
ρᾷ τίτου· ὅτι ἀναπέπαυται
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑ
μῶν κεκαύχημαι οὐ κατῃσχύν
θην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀλη
θείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν· οὕτω
καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ
τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη· καὶ
τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισ
σοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν· ἀνα
μιμνησκομένου τὴν πάντων
ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φό
βου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐ
τόν. χαίρω· ὅτι ἐν παντὶ θαρ
ρῶ ἐν ὑμῖν. τέλ ἀρχ Γνωρίζομεν δὲ
ὑμῖν ἀδελφοὶ τὴν χάριν τοῦ
θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας·
ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψε
ως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς
αὐτῶν· καὶ ἡ κατὰ βάθους
πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευ
σεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλό

ρκε

κ θ

σα κγ ἀδελφοὶ γνωρίζομεν ὑμῖν τὴν χ

τητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν
μαρτυρῶ· καὶ ὑπὲρ δύναμιν·
αὐθαίρετοι μετὰ πολλῆς πα
ρακλήσεως· δεόμενοι ἡμῶν
Τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν
τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς
ἁγίους· καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσα
μεν· ἀλλ᾽ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶ
τον τῷ κῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελή
ματος θῦ· τέ εἰς τὸ παρακα
λέσαι ἡμᾶς τίτον· ἵνα καθὼς
προενήρξατο· οὕτω καὶ ἐπιτε
λέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν
ταύτην· ἀρ ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐν παν
Τὶ περισσεύετε· πίστει· καὶ λό
γω· καὶ γνώσει· καὶ πάσῃ σπου
δῆ· καὶ τῆ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀ
γάπῃ· ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ
χάριτι περισσεύητε· οὐ κατ᾽ ἐ
πιταγὴν λέγω· ἀλλὰ διὰ τῆς ἑ
τέρων σπουδῆς· καὶ τὸ τῆς ὑ
μετέρας ἀγάπης γνήσιον δο
κιμάζων· γινώσκετε γὰρ
τὴν χάριν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ·
ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλού

ρϟη κα

ἡμέρᾳ ε΄ τῆς ιγ΄ ἑβδ· ἀδελφοί· ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε

σιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου
πτωχείᾳ πλουτήσητε· καὶ
γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι·
τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει· οἵ
τινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι·
ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρ
ξασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ
καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε·
ὅπως καθάπερ ἡ προθυμί
α τοῦ θέλειν· οὕτως καὶ τὸ ἐ
πιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ
Ἡ προθυμία πρόκειται· κα
θὸ ἐὰν ἔχῃ τις εὐπρόσδεκτος·
οὐ καθὸ οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλ
λοις ἄνεσις· ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλ
λ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν και
ρῷ· τὸ ὑμῶν περίσσευμα· εἰς
τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα καὶ
τὸ ἐκείνων περίσσευμα γέ
νηται· εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα·
ὅπως γένηται ἰσότης· κα
θὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐ
κ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον
οὐκ ἠλαττόνησε· τέλ ἀρχ χάρις
Δὲ τῷ θεῷ τῷ δόντι τὴν αὐτὴν

[illegible] ρμθ ΚΒ

τέ τῆς εἰ τε σαβ· ἀλλ· θεῷ χάρις τῷ διδόντι τ αὐτ

σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρ
δίᾳ τίτου· ὅτι τὴν μὲν παρά
κλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότε
ρος δὲ ὑπάρχων· αὐθαίρετος
ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμ
ψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελ
φόν· οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγε
λίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλη
σιῶν· οὐ μόνον δέ· ἀλλὰ καὶ
Χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλη
σιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν
τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονου
μένῃ ὑφ' ἡμῶν· πρὸς τὴν αὐ
τοῦ τοῦ κυ̅ δόξαν· καὶ προθυ
μίαν ὑμῶν· στελλόμενοι τοῦτο·
μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν
τῇ ἁδρότητι ταύτῃ· τῇ διακο
νουμένῃ ὑφ' ὑμῶν· προνοού
μενοι καλά· οὐ μόνον ἐνώπι
ον κυ̅· ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων·
Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν
ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν
ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖ
ον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαι
ότερον· πεποιθήσει πολλῇ·

παροιμ(ίαι) σολομῶ(ντος)

τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ τίτου·
κοινωνὸς ἐμὸς· καὶ εἰς ὑμᾶς
συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν·
ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν· δόξα
χυ· τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀ-
γάπης ὑμῶν· καὶ ἡμῶν καυ-
χήσεως ὑπὲρ ὑμῶν· εἰς αὐτοὺς
ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον
τῶν ἐκκλησιῶν· περὶ μὲν γὰρ
τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς
ἁγίους· περισσόν μοί ἐστιν τὸ
γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προ-
θυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυ-
χῶμαι μακεδόσιν· ὅτι ἀχαΐα
παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι·
καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε
τοὺς πλείονας· ἔπεμψα δὲ
τοὺς ἀδελφούς· ἵνα μὴ τὸ καύ-
χημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κε-
νωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα
καθὼς ἔλεγον· παρεσκευασ-
μένοι ἦτε· μήπως ἐὰν ἔλθω-
σι σὺν ἐμοὶ μακεδόνες· καὶ εὑ-
ρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους·
καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς· ἵνα

μὴ λέγωμεν ὑμεῖς· ἐν τῇ ὑπο
στάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως·
Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρα
καλέσαι τοὺς ἀδελφούς·
ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς
καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν
προκατηγγελμένην εὐλογί
αν ὑμῶν· ταύτην ἑτοίμην εἶναι·
οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς
πλεονεξίαν· τοῦτο δέ· ὁ σπεί
ρων φειδομένως· φειδομένως
καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐ
λογίαις· ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερί
σει· ἕκαστος καθὼς προαιρεῖ
ται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης
ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην
ἀγαπᾷ ὁ θεός· δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς·
πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς
ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε
πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες
περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον
ἀγαθόν· καθὼς γέγραπται·
ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πέ
νησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μέ
νει εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ ἐπιχο

ρηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι· καὶ
ἄρτον εἰς βρῶσιν, χορηγήσαι·
καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν·
καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς
δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παν-
τὶ πλουτιζόμενοι· εἰς πᾶσαν
ἁπλότητα· ἥτις κατεργάζε-
ται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ·
ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργί-
ας ταύτης· οὐ μόνον ἐστὶ προσ-
αναπληροῦσα τὰ ὑστερήμα-
τα τῶν ἁγίων· ἀλλὰ καὶ περισ-
σεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστι-
ῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δοκιμῆς
τῆς διακονίας ταύτης δοξά-
ζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποτα-
γῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἁπλότη-
τι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς
καὶ εἰς πάντας· καὶ αὐτῶν δε-
ήσει ὑπὲρ ὑμῶν· ἐπιποθούν-
των ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλ-
λουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν·
χάρις δὲ τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδι-
ηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ· αὐτὸς

ἀρχ(ή) — κη — σα

τῇ ς' τῆς ιγ' ἑβδ(ομάδος)· ἀδελφοί· ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης·

Δὲ ἐγὼ παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς·
διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπι-
εικείας τοῦ χυ· ὃς κατὰ πρό-
σωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑ-
μῖν· ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς·
Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆ-
σαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζο-
μαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς
λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κα-
τὰ σάρκα περιπατοῦντας·
Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες,
οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα·
τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν
οὐ σαρκικά· ἀλλὰ δυνατὰ τῷ
θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρω-
μάτων· λογισμοὺς καθαιροῦν-
τες· καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρό-
μενον κατὰ τῆς γνώσεως
τοῦ θυ· καὶ αἰχμαλωτίζοντες
Πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν
τοῦ χυ· καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακο-
ήν· ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑ-
σϐ πακοή· τὰ κατὰ πρόσωπον
κε βλέπετε· ἀρχ εἴ τις πέποιθεν

τῇ ε΄ τῆς ιγ΄ ἑβδ· ἀδελφοί εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ·

ἑαυτῷ χ(ριστο)ῦ εἶναι· τοῦτο λογιζέ-
σθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ· ὅτι καθ-
ὼς αὐτὸς χ(ριστο)ῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς
τέ(λος) χ(ριστο)ῦ· ἀρχ(ή) ἐάν τε γὰρ καὶ περισσό-
τερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς
ἐξουσίας ἡμῶν· ἧς ἔδωκεν ὁ
κ(ύριο)ς ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ
εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν· οὐκ αἰ-
σχυνθήσομαι· ἵνα μὴ δόξω
ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν
ἐπιστολῶν· ὅτι αἱ μὲν ἐπιστο-
λαὶ φησὶ βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ
δὲ παρουσία τοῦ σώματος
ἀσθενής. καὶ ὁ λόγος ἐξουθε-
νημένος· τοῦτο λογιζέσθω
ὁ τοιοῦτος· ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ
λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες·
τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔρ-
γῳ· οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖ-
ναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι·
τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων·
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς
μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες
ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσι·
Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυ-

χησόμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέ
τρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν
ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου· ἐφικέσθαι
ἄχρι καὶ ὑμῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ
ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς· ὑπερ
εκτείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι καὶ
γὰρ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ
ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλο
τρίοις κόποις· ἐλπίδα δὲ ἔ
χοντες αὐξανομένης τῆς πί
Ϲ στεως ὑμῶν· ἐν ὑμῖν μεγαλυν
θῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
εἰς περισσείαν· εἰς τὰ ὑπερέ
κεινα ὑμῶν, εὐαγγελίσασθαι·
οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ
ἕτοιμα καυχήσασθαι· ὁ δὲ καυ
χώμενος· ἐν κυρίῳ καυχάσθω·
οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνος
ἐστὶ δόκιμος· ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνί
στησιν· τέλος ἀρχ. ὄφελον ἀνείχεσθέ
Θ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλ
λὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου· ζηλῶ
γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ· ἡρμοσά
μην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ· παρ

ΣΓ' βασι. α' σεπ. ε' προ. ΚΤ' φη'

Σα κδ' · ἀδελφοί ὄφελον ἀνείχεσθε:

θένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ
χῷ· φοβοῦμαι δὲ μή πως ὡς ὁ
ὄφις εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν
τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ· οὕτως
φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀ-
πὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς
τὸν χν̄· εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος
Ἄλλον ἰν̄ κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύ-
ξαμεν· ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνε-
τε ὃ οὐκ ἐλάβετε· ἢ εὐαγγέλιον ἕ-
τερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε· καλῶς ἀ-
νείχεσθε· ἀρχ λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀ-
ποστόλων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης
τῷ λόγῳ· ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν
παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶ-
σιν εἰς ὑμᾶς· τέλ ἢ ἁμαρτίαν ἐ-
ποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν
Ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε· ὅτι δωρεὰν
τὸ τοῦ θῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισά-
μην ὑμῖν· ἄλλας ἐκκλησίας ἐ-
σύλησα· λαβὼν ὀψώνιον πρὸς
τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ πα-
ρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς
οὐ κατενάρκησα οὐδενός·

σϡ
κζ

τῇ παρ τῆς ιγ ἑβδ ἀπ· λογίζομαι μηδὲν ὑστερηκέναι·

τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσα
νεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ· ἐλ
θόντες ἀπὸ μακεδονίας· καὶ
ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸ
ἐτήρησα· καὶ τηρήσω· ἔστιν ἀ
λήθεια χ̅ῦ ἐν ἐμοί· ὅτι ἡ καύ
χησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς
ἐμέ· ἐν τοῖς κλίμασι τῆς ἀ
χαΐας· διατί· ὅτι οὐκ ἀγαπῶ
ὑμᾶς· ὁ θ̅ς̅ οἶδεν· ὃ δὲ ποιῶ καὶ
ποιήσω· ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀ
φορμὴν τῶν θελόντων ἀφορ
μήν· ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται· εὑρε
θῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς· οἱ γὰρ
Τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι· ἐργά
ται δόλιοι· μετασχηματιζό
μενοι εἰς ἀποστόλους χ̅ῦ· καὶ
οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σα
τανᾶς μετασχηματίζεται εἰς
ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν·
εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετα
σχηματίζονται ὡς διάκονοι
δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔ
σται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· πά
λιν λέγω· μή τίς με δόξῃ ἄφρο

Να εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄ-
φρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀ-
γὼ μικρόν τι καυχήσωμαι. ὃ
λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ κύριον, ἀλλ' ὡς
ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑ-
ποστάσει τῆς καυχήσεως.
ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κα-
τὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχή-
σομαι. ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε
τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες.
ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς κα-
ταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ
τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται,
εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέ-
ρει. κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅ-
τι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν. τέλος
κη'
Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφρο-
σύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖ-
οί εἰσι; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι;
κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι;
κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παρα-
φρονῶν λέγω, ὑπὲρ ἐγώ. ἐν
κόποις περισσοτέρως,
ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως,
ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως.

μη(νὶ) ἰουν(ίῳ) κθ' τ(ῶν) ἁγ(ίων) ἀπ(οστόλων) Πέτρ(ου) κ(αὶ) Παύλ(ου)· ἀδελ(φοί), ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολ(μᾷ)

ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑ-
πὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσα-
ράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον·
τρὶς ἐρραβδίσθην· ἅπαξ ἐλι-
θάσθην· τρὶς ἐναυάγησα· νυ-
χθήμερον ἐν τῷ βυθῷ· ὁδοι-
πορίαις πολλάκις· κινδύ-
νοις ποταμῶν· κινδύνοις λῃ-
στῶν· κινδύνοις ἐκ γένους· κιν-
δύνοις ἐξ ἐθνῶν· κινδύνοις ἐν
πόλει· κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ·
κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ· κινδύ-
νοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κό-
πῳ καὶ μόχθῳ· ἐν ἀγρυπνίαις
πολλάκις· ἐν λιμῷ καὶ δίψει·
ἐν νηστείαις πολλάκις· ἐν ψύχει
καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν
παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασίς μου
ἡ καθ᾽ ἡμέραν· ἡ μέριμνα πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθε-
νεῖ· καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τίς σκαν-
δαλίζεται· καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι·
Στ εἰ καυχᾶσθαι δεῖ· τὰ τῆς ἀσθε-
νείας μου καυχήσομαι· ἀρχ ὁ θεὸς
καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν· ὁ ὢν

κυ ιθ · ἀδελφοί, ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν

εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
ὅτι οὐ ψεύδομαι· ἐν δαμασκῷ·
ὁ ἐθνάρχης ἀρέτα τοῦ βασιλέ
ως· ἐφρούρει τὴν δαμασκη
νῶν πόλιν· πιάσαι με· θέλων·
καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐ
χαλάσθην διὰ τοῦ τείχους· καὶ
ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ·
Καυχᾶσθαι δεῖ οὐ συμφέρει μοι·
ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας
καὶ ἀποκαλύψεις κυ̅· οἶδα ἄνθρωπον
ἐν χω̅ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων·
εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα· εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα·
ὁ θσ̅ οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοι
οῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ· καὶ
Οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν
σώματι· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώμα
τος οὐκ οἶδα· ὁ θσ̅ οἶδεν· ὅτι
ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον·
καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα·
ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι·
ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσο
μαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυ
χήσομαι· εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθε

νείαις μου· ἐὰν γὰρ θελήσω
Καυχήσασθαι· οὐκ ἔσομαι ἄφρων·
ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι
δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται
ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι
ἐξ ἐμοῦ· καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπερ-
αίρομαι· ἐδόθη μοι σκόλοψ
τῇ σαρκὶ ἄγγελος σατᾶν ἵνα με
κολαφίζῃ· ἵνα μὴ ὑπεραίρω-
μαι· ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κν
παρεκάλεσα· ἵνα ἀποστῇ ἀπ'
ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ
σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς
μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται·
ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι
ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἵνα
ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις
τοῦ χυ· τέ(λος) ἀρ(χή) διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθε-
νείαις· ἐν ὕβρεσιν· ἐν ἀνάγκαις·
ἐν διωγμοῖς· ἐν στενοχωρίαις
ὑπὲρ χυ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ· τό-
τε δυνατός εἰμι· γέγονα ἄφρων
καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκά-
σατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν

[Margin: ϛζ ... κθ]

τῇ β τῆς ιβ ἑβ(δομάδος) · ἀδ(ελφοί) [illegible] διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις

συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρη
σα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων·
εἰ καὶ οὐδέν εἰμι. τὰ μὲν σημεῖα
τοῦ ἀποστόλου κατειργά
σθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομο
νῇ· ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ
δυνάμεσι. τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττή
θητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλη
σίας· εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κα
τενάρκησα ὑμῶν· χαρίσασθέ
μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. ἰδοὺ
τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς. καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν·
οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν. ἀλλ' ὑμᾶς.
οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς
γονεῦσι θησαυρίζειν. ἀλλ' οἱ γο
νεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα
δαπανήσω· καὶ ἐκδαπανη
θήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν·
εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς
ἀγαπῶν. ἧττον ἀγαπῶμαι.
Ἔστω δὲ ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς·
ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος. δό
λῳ ὑμᾶς ἔλαβον. μή τινα ὧν
ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς. δι' αὐτ

ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; πα
ρεκάλεσα Τίτον· καὶ συναπ
έστειλα τὸν ἀδελφόν· μή
τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τί
τος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περι
επατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς
ἴχνεσι; πάλιν δοκεῖτε ὑμῖν
ἀπολογούμεθα; κατενώπι
ον τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ
δὲ πάντα ἀγαπητοί· ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς· φο
βοῦμαι γὰρ μή πως ἐλθὼν
οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς· κα
γὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε·
μή πως ἔρεις· ζῆλοι· θυμοί·
ἐριθεῖαι· καταλαλιαί· ψιθυρισ
μοί· φυσιώσεις· ἀκαταστα
σίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντα με
ταπεινώσῃ ὁ θεός μου πρὸς
ὑμᾶς· καὶ πενθήσω πολλοὺς
τῶν προημαρτηκότων καὶ
μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ
ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν· τρίτον
τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·

ση · λ · λόγ(ος) πε αρ · δευτέρου μ

η τε τ ια εβ ἀλ(λο) · φοβοῦμαι μή πως ἐλθ(ών)

ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων
καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν
ῥῆμα· προείρηκα καὶ προλέ
γω· ὡς παρὼν τὸ δεύτερον· καὶ
ἀπὼν νῦν γράφω· τοῖς προ
ημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς
πᾶσιν· ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πά
λιν· οὐ φείσομαι· τέ(λος) ἀρ(χή) ἐπεὶ δο
κιμὴν ζητεῖτε· τοῦ ἐν ἐμοὶ λα
λοῦντος χυ̅· ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀ
σθενεῖ· ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν·
καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας·
ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θυ̅· καὶ
γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ·
ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ
δυνάμεως θυ̅ εἰς ὑμᾶς· ἑαυ
τοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ
πίστει· ἑαυτοὺς δοκιμάζετε·
ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅ
τι ἰς̅ χς̅ ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μή τι ἀδό
κιμοί ἐστε· ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώ
σεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀ
δόκιμοι· εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν
θν̅ μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν
μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι

λδ
σθ

ἀρχ(ή)· ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε:

φανῶμεν· ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ
καλὸν ποιῆτε· ἡμεῖς δὲ ὡς
ἀδόκιμοι ὦμεν· οὐ γὰρ δυνά-
μεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας·
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· χαί-
ρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθε-
νῶμεν· ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε·
τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα· τὴν
ὑμῶν κατάρτισιν· διὰ τοῦτο
ταῦτα ἀπὼν γράφω· ἵνα
παρὼν μὴ ἀποτόμως χρή-
σωμαι· κατὰ τὴν ἐξουσίαν
Ἣν ἔδωκέ μοι ὁ κ̅ς̅· εἰς οἰκοδο-
μὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν· λοι-
πὸν ἀδελφοί χαίρετε· καταρ-
τίζεσθε· παρακαλεῖσθε· τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε· εἰρηνεύετε· καὶ
ὁ θ̅ς̅ τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης
ἔσται μεθ' ὑμῶν· ἀσπάσασθε ἀλ-
λήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ἀ-
σπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάν-
τες· ἡ χάρις τοῦ κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅· καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ θ̅υ̅· καὶ ἡ κοινωνία
τοῦ ἁγίου π̅ν̅ς̅· μετὰ πάντων
ὑμῶν ἀμήν:—

Πρὸς Κορινθίους β' ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων
διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ· στίχων φϛ'

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς·
Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης· ἑωρα-
κὼς αὐτοὺς ἤδη καὶ διδάξας· ἡ δὲ πρό-
φασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη:

Διδαχθέντες [illegible] οἱ Γαλάται
παρὰ τοῦ ἀποστόλου· καὶ πιστεύ-
σαντες γνησίως εἰς τὸν Χριστόν· ἀποδη-
μήσαντος τοῦ ἀποστόλου, ὑφηρ-
πάσθησαν παρά τινων ὥστε πε-
ριτέμνεσθαι· ταῦτα τοίνυν μα-
θὼν ὁ ἀπόστολος, γράφει πρὸς αὐ-
τούς· καὶ πρῶτον μὲν· μαρτυρῶν
αὐτοῖς περὶ ἧς εἶχον πίστεως· καὶ
γνησίας ἐν Χριστῷ διαθέσεως· μέμφε-
ται δὲ ὡς ἀνοήτως πράξαντας·
καὶ μεταβαλλομένους αὐτούς·
ἔπειτα διαλαμβάνει περὶ τοῦ νό-
μου καὶ τῆς κατὰ τὸν Ἀβραὰμ
πίστεως· καὶ ἀποδείκνυσιν ἔκ
τε τοῦ νόμου καὶ τῶν γυναικῶν
τοῦ Ἀβραάμ· ἀλληγορήσας αὐτάς·
μέχρι καιροῦ δεδόσθαι τὴν σκιάν

καὶ τὴν περιτομήν. καὶ ἀργεῖν
αὐτὰ λοιπὸν τῇ τοῦ χ(ριστο)ῦ παρουσίᾳ
καὶ οὕτως ἀποδείξας. παραγγέλλει
λοιπὸν αὐτοῖς. μηκέτι προσέχειν
τοῖς ἀπατήσασιν. ἀλλὰ μᾶλλον ἔ-
χεσθαι τῆς ἐν χ(ριστ)ῷ πίστεως. καὶ γινώσ-
κειν ὅτι ἡ ἐν χ(ριστ)ῷ χάρις καταργεῖ τὴν
κατὰ σάρκα περιτομήν. καὶ οὕτω
πάλιν εἰς τὰ ἤθη παραινέσας καὶ
διδάξας. τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.
Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ὑπὸ διαιρέσεις τῶν
ἐν αὐτῇ κεφαλαίων οὐκ ἔχει. διὰ τοῦ-
του δὲ ἀριθμὸν διὰ κινναβάρεως
ἔχει γεγραμμένον:—

α μετὰ τὸ προοίμιον διήγησις τῆς αὐτῆς
μεταστάσεως ἀπὸ ἰουδαϊσμοῦ κατὰ
ἀποκάλυψιν:— πρὸς γαλάτας ἐπιστ(ολή).

ἀ(ρχὴ) ... παῦλος ἀπ...

σι

Παῦλος ἀπόστολος
οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων. οὐδὲ
δι' ἀνθρώπου. ἀλλὰ διὰ ἰ(ησο)ῦ
χ(ριστο)ῦ. καὶ θ(εο)ῦ π(ατ)ρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν. καὶ οἱ σὺν ἐ-
μοὶ πάντες ἀδελ-
φοί. ταῖς ἐκκλησί-

αις της γαλατιας· χάρις ὑμῖ
ν εἰρήνη ἀπὸ θυ̅ πρ̅ς καὶ κυ̅ ἡ
μῶν ἰυ̅ χυ̅· τοῦ δόντος ἑαυτὸν
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ὅ
πως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ
ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ·
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θυ̅ καὶ
πρ̅ς ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·
Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως με
τατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαν
τος ὑμᾶς ἐν χάριτι χυ̅· εἰς ἕτε
ρον εὐαγγέλιον· ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ
μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες
ὑμᾶς· καὶ θέλοντες μεταστρέ
ψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χυ̅· ἀλλὰ
Καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ
εὐαγγελίζηται ὑμῖν· παρ' ὃ εὐηγγε
λισάμεθα ὑμῖν· ἀνάθεμα ἔστω·
ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πά
λιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζε
ται· παρ' ὃ παρελάβετε· ἀνά
θεμα ἔστω· ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πεί
θω ἢ τὸν θν̅· ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέ
σκειν· εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον

σιβ

β

χυ̅ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. τ(έλος) γνω-
ρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγγέ-
λιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ
ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ
γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλα-
βον αὐτό· οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλ-
λὰ δι' ἀποκαλύψεως ἰυ̅ χυ̅. ἠ-
κούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀνα-
στροφήν ποτὲ ἐν τῷ ἰουδαϊσ-
μῷ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίω-
κον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θυ̅ καὶ
ἐπόρθουν αὐτήν. καὶ προέκο-
πτον ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ
πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ
γένει μου· περισσοτέρως ζη-
λωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρι-
κῶν μου παραδόσεων. ὅτε
δὲ εὐδόκησεν ὁ θς̅ ὁ ἀφορίσας
με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ κα-
λέσας με διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ·
ἀποκαλύψαι τὸν υἱ̅ν αὐτοῦ ἐν ἐ-
μοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν· εὐθέως οὐ προσ-
ανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· οὐ-
δὲ ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα πρὸ(ς)

τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους·
ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς ἀραβίαν·
καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς δα
μασκόν· ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία·
ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα· ἱστο
ρῆσαι πέτρον· καὶ ἐπέμεινα
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέν
τε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων
οὐκ εἶδον· εἰ μὴ ἰάκωβον τὸν
ἀδελφὸν τοῦ κυ· τέλ ἀρχ· ἃ δὲ γρά
φω ὑμῖν· ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θυ
ὅτι οὐ ψεύδομαι· ἔπειτα ἦλθον
εἰς τὰ κλίματα τῆς συρίας καὶ
τῆς κιλικίας· ἤμην δὲ ἀγνοούμε
νος τῷ προσώπῳ· ταῖς ἐκκλη
σίαις τῆς ἰουδαίας ταῖς ἐν χω·
μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν· ὅτι
ὁ διώκων ἡμᾶς ποτέ· νῦν εὐαγ
γελίζεται τὴν πίστιν ἥν πο
τὲ ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐ
μοὶ τὸν θν· ἔπειτα διὰ δεκατε
σσάρων ἐτῶν· πάλιν ἀνέβην εἰς
ἱεροσόλυμα μετὰ βαρνάβα·
συμπαραλαβὼν καὶ τίτον·
Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν·

ἀρχ. τῇ ε

β

καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέ-
λιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦ-
σι· μή πως εἰς κενὸν τρέχω·
ἢ ἔδραμον· ἀλλ' οὐδὲ Τίτος
ὁ σὺν ἐμοί· Ἕλλην ὤν· ἠναγκά-
σθη περιτμηθῆναι· διὰ
δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευ-
δαδέλφους· οἵτινες παρει-
σῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν
ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἵνα ἡμᾶς καταδου-
λώσωνται· οἷς οὐδὲ πρὸς ὥ-
ραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ· ἵνα
ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου δια-
μείνῃ πρὸς ὑμᾶς· τέλ(ος)· ἀπὸ
δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι·
ὁποῖοί ποτε ἦσαν οὐδέν μοι
διαφέρει· πρόσωπον θεὸς
ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ
δοκοῦντες· οὐδὲν προσανέ-
θεντο· ἀλλὰ τοὐναντίον·
ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ
εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας·
καθὼς Πέτρος τῆς περιτο-

σιγ [illegible]

τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος)· ἀδ(ελφοί)· ἀπὸ τῶν δοκούντων εἶναί τι·

μῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς
τὰ ἔθνη· καὶ γνόντες τὴν χά-
ριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος
καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δο-
κοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς
ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ
κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς
τὰ ἔθνη· αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν πε-
ριτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν
ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐ-
σπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆ-
σαι. (ἀρχ.) Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος
εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσω-
πον αὐτῷ ἀντέστην· ὅτι κατε-
γνωσμένος ἦν. Πρὸ τοῦ γὰρ
ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου·
μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν·
ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀ-
φώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος
τοὺς ἐκ περιτομῆς· καὶ συνυ-
πεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοι-
ποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνά-
βας συναπήχθη αὐτῶν τῇ
ὑποκρίσει. Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι
Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν

στη
λ

τῇ β΄ τῆς ιε΄ ἑβδ. ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν

ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου. εἶπον
τῷ πέτρῳ ἔμπροσθεν πάν-
των· εἰ σὺ ἰουδαῖος ὑπάρχων
ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ ἰουδα-
ϊκῶς· τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις
ἰουδαΐζειν· ἡμεῖς φύσει ἰου-
δαῖοι. καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρ-
τωλοί· ἀρχ εἰδότες ὅτι οὐ δικαι-
οῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου
ἐὰν μὴ διὰ πίστεως ἰυ̃ χυ̃. καὶ
ἡμεῖς εἰς χν̃ ἰν̃ ἐπιστεύσαμεν.
ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως
χυ̃ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· δι-
ότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων
νόμου πᾶσα σάρξ. τέλ εἰ δὲ ζη-
τοῦντες δικαιωθῆναι ἐν χω̃
εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτω-
λοί· ἄρα χς̃ ἁμαρτίας διάκο-
νος; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἃ κα-
τέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδο-
μῶ· παραβάτην ἐμαυτὸν συν-
ίστημι. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νό-
μῳ ἀπέθανον. ἵνα θω̃ ζήσω.
χω̃ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐ-
κέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ χς̃· ὃ δὲ

νῦν ζῶ ἐν σαρκί· ἐν πίστει ζῶ
τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπή
σαντός με καὶ παραδόντος
ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ ἀ
θετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ δι
ὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς
δωρεὰν ἀπέθανεν· ὦ ἀνόη
τοι Γαλάται· τίς ὑμᾶς ἐβά
σκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι·
οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προ
εγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;
τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑ
μῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα
ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;
οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξά
μενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτε
λεῖσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε
εἰκῇ; εἴ γε καὶ εἰκῇ. ὁ οὖν ἐπιχο
ρηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνερ
γῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων
νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;
Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ
θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαι
οσύνην. γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ
ἐκ πίστεως, οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Ἀ

ἀβραάμ. τέλος. ἀρχή· προϊδοῦσα δὲ
ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαι-
οῖ τὰ ἔθνη ὁ θεός· προευηγγε-
λίσατο τῷ ἀβραάμ· ὅτι ἐνευ-
λογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα
τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ ἐκ πίστεως
εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ
ἀβραάμ. ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων
νόμου εἰσίν· ὑπὸ κατάραν
εἰσί· γέγραπται γάρ· ἐπικα-
τάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμ-
μένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμέ-
νοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου·
τοῦ ποιῆσαι αὐτά· ὅτι δὲ ἐν
νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται πα-
ρὰ τῷ θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος
ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος
οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποι-
ήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν
αὐτοῖς. τέλος. χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρα-
σεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου·
γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα·
γέγραπται γάρ· ἐπικατάρα-
τος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ
ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλο-

γίαν τοῦ ἀβραὰμ γένηται
ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς
πίστεως· τέλ. ἀρχ. ἀδελφοί, κα
τὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κε
κυρωμένην διαθήκην· οὐ
δεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσε
ται· τῷ δὲ ἀβραὰμ ἐρρέθησαν
αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρμα
τι αὐτοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρ
μασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς
ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου·
ὅς ἐστι χριστός· τοῦτο δὲ λέγω· διαθή
κην προκεκυρωμένην ὑπὸ
τοῦ θεοῦ εἰς χριστόν· ὁ μετὰ ἔτη τετρα
κόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς
νόμος οὐκ ἀκυροῖ· εἰς τὸ κα
ταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν· εἰ
γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία·
οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ
ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχά
ρισται ὁ θεός· τί οὖν ὁ νόμος· τέλ.
Παραβάσεων χάριν προσε
τέθη· ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα
ᾧ ἐπήγγελται· διαταγεὶς δι

ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου· ὁ δὲ
μεσίτης ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ θεὸς
εἷς ἐστιν· ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν
ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ. μὴ γένοι
το· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυ
νάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως
ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη·
ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ
τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν· ἵ
να ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως
ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.
ϲιθ Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ
νόμον ἐφρουρούμεθα· συγκε
κλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν
πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥσ
τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν
γέγονεν εἰς χριστόν· ἵνα ἐκ πίστεως
δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ
τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παι
δαγωγόν ἐσμεν· πάντες γὰρ
υἱοὶ θεοῦ ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως
ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς χριστὸν ἐβα
πτίσθητε, χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔ
νι ἰουδαῖος οὐδὲ ἕλλην· οὐκ ἔ
νι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ

[illegible]

κ᾽ οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες
γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστὲ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. εἰ δὲ
ὑμεῖς χριστοῦ· ἄρα τοῦ ἀβραὰμ σπέρ
μα ἐστὲ καὶ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κλη
ρονόμοι. λέγω δὲ ἐφ᾽ ὅσον χρό
νον ὁ κληρονόμος νήπι
ός ἐστιν· οὐδὲν διαφέρει δού
λου κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ
ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰ
κονόμους· ἄχρι τῆς προθεσ
μίας τοῦ πατρός. οὕτω καὶ ἡμεῖς
ὅτε ἦμεν νήπιοι· ὑπὸ τὰ στοι
χεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδου
λωμένοι· ἀρχ(ή) ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλή
ρωμα τοῦ χρόνου· ἐξαπέστει
λεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· γενό
μενον ἐκ γυναικός· γενόμενον
ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νό
μον ἐξαγοράσῃ· ἵνα τὴν υἱο
θεσίαν ἀπολάβωμεν. τέ(λος) ὅτι
δέ ἐστε υἱοί· ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς
τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν· κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ.
ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος· ἀλλὰ
υἱός· εἰ δὲ υἱός· καὶ κληρονόμος

τέ(λος) τοῦ σαββάτου

σκ

θ(εο)ῦ διὰ Χ(ριστο)ῦ· ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ
εἰδότες θ(εὸ)ν ἐδουλεύσατε τοῖς
μὴ φύσει οὖσι θεοῖς· νῦν δὲ γνό-
ντες θ(εό)ν· μᾶλλον δὲ γνωσθέντες
ὑπὸ θ(εο)ῦ· πῶς ἐπιστρέφετε
πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτω-
χὰ στοιχεῖα· οἷς πάλιν ἄνωθεν
δουλεύειν θέλετε; ἡμέρας πα-
ρατηρεῖσθε· καὶ μῆνας· καὶ και-
ροὺς· καὶ ἐνιαυτούς· φοβοῦμαι
ὑμᾶς· μή πως εἰκῆ κεκοπία-
κα εἰς ὑμᾶς· γίνεσθε ὡς ἐγώ·
ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί
δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδική-
σατε· οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένει-
αν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισά-
μην ὑμῖν τὸ πρότερον· καὶ τὸν
πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρ-
κί μου οὐκ ἐξουθενήσατε· οὐ-
δὲ ἐξεπτύσατε· ἀλλ' ὡς ἄγγελον
θ(εο)ῦ ἐδέξασθέ με· ὡς Χ(ριστὸ)ν Ἰ(ησοῦ)ν·
Τίς οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν·
μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν· ὅτι εἰ δυνα-
τὸν· τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι·

ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα
ἀληθεύων ὑμῖν. ζηλοῦσιν ὑ-
μᾶς οὐ καλῶς. ἀλλ' ἐκκλεῖ-
σαι ὑμᾶς θέλουσιν. ἵνα αὐτοὺς
ζηλοῦτε. καλὸν δὲ τὸ ζη-
λ λοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε.
καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι
με πρὸς ὑμᾶς. τεκνία μου
οὓς πάλιν ὠδίνω ἄχρις οὗ
μορφωθῇ χριστὸς ἐν ὑμῖν. ἤθελον
δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι
καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου. ὅτι
ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. λέγετέ μοι
ο οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι — σκβ
τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. τέλ(ος)
χ αρ γέγραπται γάρ· ὅτι ἀβραὰμ — ιβ γεν(ῆ)
δύο υἱοὺς ἔσχεν. ἕνα ἐκ τῆς
παιδίσκης. καὶ ἕνα ἐκ τῆς
ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς
παιδίσκης. κατὰ σάρκα γε-
γέννηται. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέ-
ρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἅ-
τινά ἐστιν ἀλληγορούμενα.
αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι
μία μὲν ἀπὸ ὄρους σινᾶ.

μη(νὶ) σεπτεμβρί(ῳ) θ΄. τ(ῶν) ἁγί(ων) κ(αὶ) δικ(αίων) ἰωακεὶμ κ(αὶ) ἄννη(ς)
ἀδ(ελφοί) ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχ(εν)

ας δουλείαν γεννῶσα· ἥτις
ἐστὶν Ἅγαρ· τὸ γὰρ Ἅγαρ, Σινᾶ ὄ
ρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· συστοι
χεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ· δουλεύει
δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.
ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστί.
ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.
γέγραπται γάρ· εὐφράνθη
τι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆ
ξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνου
σα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐ
χούσης τὸν ἄνδρα. τέλ. ἀρχ. ἡμεῖς
δὲ ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγ
γελίας τέκνα ἐσμέν· ἀλλ' ὥσ
περ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεν
νηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ
πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν. ἀλλὰ τί
λέγει ἡ γραφή· ἔκβαλε τὴν παι
δίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς.
οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς
τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱ
οῦ τῆς ἐλευθέρας. ἄρα ἀδελ
φοὶ οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης
τέκνα· ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

ἡσαΐου

σκγ

ἀδελφοὶ ἡμεῖς κατὰ Ἰσαάκ·

τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ χ̅ς̅ ἡμᾶς
ἠλευθέρωσε· στήκετε καὶ μὴ
πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέ-
χεσθε. ἴδε ἐγὼ παῦλος λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε·
χ̅ς̅ ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει·
μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ
ἀν̅ῳ̅ περιτεμνομένῳ· ὅτι
ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον
ποιῆσαι· κατηργήθητε
ἀπὸ τοῦ χ̅υ̅· οἵτινες ἐν νόμῳ
δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξε-
πέσατε· ἡμεῖς γὰρ πν̅ι̅ ἐκ πί-
στεως ἐλπίδα δικαιοσύνης
ἀπεκδεχόμεθα· ἐν γὰρ χ̅ῳ̅
ι̅υ̅ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει· οὐ-
τε ἀκροβυστία· ἀλλὰ πίστις
δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη· ἐ-
τρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐ-
νέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πεί-
θεσθαι· ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ
καλοῦντος ὑμᾶς· μικρὰ ζύ-
μη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ·
ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κ̅ῳ̅·
ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ

σκ ιθ

δὲ ταράσσων ὑμᾶς. βαστάσει
τὸ κρίμα ὅστις ἂν ᾖ. τέλ(ος) σαβ(βάτου) ἐγὼ
δὲ ἀδελφοί· εἰ περιτομὴν ἔτι
κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι· ἄ-
ρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον
τοῦ σταυροῦ. ὄφελον καὶ ἀποκό-
ψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς·
ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλή-
θητε ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν
ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ
σαρκί· ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
δουλεύετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ πᾶς
νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται·
ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησί-
ον σου ὡς σεαυτόν. εἰ δὲ ἀλλή-
λους δάκνετε καὶ κατεσθίετε·
βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνα-
λωθῆτε. λέγω δὲ πνεύματι περι-
πατεῖτε· καὶ ἐπιθυμίαν σαρ-
κὸς οὐ μὴ τελέσητε. ἡ γὰρ σὰρξ
ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ
δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός·
ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις·
ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποι-
ῆτε. εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε· οὐκ ἐστὲ

ια

λευιτικοῦ

τῇ γ' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) ἀδ(ελφοί)· εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω:

ὑπὸ νόμον· φανερὰ δέ ἐστι τὰ
ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι·
μοιχεία· πορνεία· ἀκαθαρ-
σία· ἀσέλγεια· εἰδωλολατρεία·
φαρμακεία· ἔχθραι· ἔρεις· ζῆ-
λοι· θυμοί· ἐριθεῖαι· διχοστασίαι·
αἱρέσεις· φθόνοι· φόνοι· μέθαι·
κῶμοι· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις·
ἃ προλέγω ὑμῖν· καθὼς καὶ
προεῖπον· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ
οὐ κληρονομήσουσιν· τέλος ὁ δὲ
Καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν· ἀγά-
πη· χαρά· εἰρήνη· μακροθυ-
μία· χρηστότης· ἀγαθωσύνη·
πίστις· πραότης· ἐγκράτεια·
κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
νόμος· οἱ δὲ τοῦ χριστοῦ τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς πα-
θήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις·
εἰ ζῶμεν πνεύματι· πνεύματι καὶ στοιχῶ-
μεν· μὴ γινώμεθα κενόδοξοι·
Ἀλλήλους προκαλούμενοι· ἀλ-
λήλοις φθονοῦντες· ἀδελφοί·
ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν

σκε
ιε

ἀρχὴ κζ΄ ἀδελφοί ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν

σκα
ιγ

τινι παραπτώματι· ὑμεῖς
οἱ πνικοὶ καταρτίζετε τὸν
τοιοῦτον ἐν πνι πραότητι
σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ
πειρασθῇς. ἀρχ ἀλλήλων τὰ
βάρη βαστάζετε. καὶ οὕτως
ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
τοῦ χυ. τέλ εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι
τι μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρενα
πατᾷ. τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δο
κιμαζέτω ἕκαστος. καὶ τότε
εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα
ἕξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.
ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον
βαστάσει. κοινωνείτω δὲ ὁ
κατηχούμενος τὸν λόγον
τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν
ἀγαθοῖς. μὴ πλανᾶσθε.
Θς οὐ μυκτηρίζεται. ὃ γὰρ ἐὰν σπεί
ρει ἄνος, τοῦτο καὶ θερίσει.
ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα
ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερί
σει φθοράν. ὁ δὲ σπείρων εἰς
τὸ πνα, ἐκ τοῦ πνς θερίσει
ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν

ἀλλήλων τὰ βάρη

ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν·
καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ
ἐκλυόμενοι· ἄρα οὖν ὡς και-
ρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀ-
γαθὸν πρὸς πάντας· μά-
λιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους
τῆς πίστεως· τε(λος) ἀρ(χη) ἴδετε πη-
λίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγρα-
ψα τῇ ἐμῇ χειρί· ὅσοι θέλου-
σιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρ-
κί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς
περιτέμνεσθαι· μόνον ἵνα
μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ χ(ριστο)ῦ διώκωνται·
οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι
αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλ-
λὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνε-
σθαι· ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρ-
κὶ καυχήσωνται· ἐμοὶ δὲ μὴ
γένοιτο καυχᾶσθαι· εἰ μὴ ἐν τῷ
σταυρῷ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· δι' οὗ
ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται· κἀ-
γὼ τῷ κόσμῳ· ἐν γὰρ χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει· οὔ-
τε ἀκροβυστία· ἀλλὰ καινὴ
κτίσις· καὶ ὅσοι τῷ κανόνι

σκζ
ιζ ιε

κυ(ριακῇ) κβ ἀ(δελφοί) ... ἴδετε πηλίκοις : τοῦ ... ἀναπ...

τούτῳ στοιχήσουσιν· εἰρήνη ἐ-
π' αὐτοὺς καὶ ἔλεος καὶ ἐπὶ τὸν
ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ· τοῦ λοιποῦ κόπους
μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ
τὰ στίγματα τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματί μου βαστάζω· ἡ χά-
ρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν ἀδελφοί· ἀμήν.

πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης· στίχ. σιγʹ

ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἐφεσίους ἐπιστολῆς·

ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης· οὔπω
μὲν ἑωρακὼς αὐτούς· ἀκούσας δὲ πε-
ρὶ αὐτῶν· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη·

Ἐφέσιοι πιστεύσαντες εἰς τὸν κύριον ἡμῶν
ἰησοῦν χριστόν· γνησίαν ἔσχον εἰς αὐτὸν τὴν
πίστιν· καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους
τὴν ἀγάπην· καὶ ἐβούλοντο τὸ παρὰ
τοῦ παύλου βεβαιωθῆναι· μαθὼν
τοίνυν ὁ ἀπόστολος· γράφει πρὸς
αὐτοὺς ταύτην τὴν ἐπιστολὴν·
ὥσπερ κατηχητικήν· καὶ πρῶ-
τον μὲν δείκνυσι· μὴ νεώτερον
εἶναι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον·
ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ καταβολῆς κόσμου·

εἶναι ταύτην εὐδοκίαν τοῦ
θῦ· ὥστε τὸν χν̄ ὑπὲρ ἡμῶν
παθεῖν· καὶ ἡμᾶς σωθῆναι·
ἔπειτα περὶ κλήσεως τῶν ἐθνῶν·
διαλέγεται ἵνα δείξῃ ἀξίως
αὐτοὺς πεπιστευκέναι· καὶ ἀ-
ποδεικνύσιν ὅτι ἡ κλῆσις ἡμῖν
γέγονεν οὐ διὰ νόμου· ἀλλὰ διὰ χῦ·
ὅς ἐστιν υἱὸς τοῦ θῦ· ἵνα καὶ ἐκ τού-
του μάθωσιν· ὅτι οὐκ ἀνθρωπο-
λάτραι γεγόνασιν πιστεύσαντες
χῷ· ἀλλ' ἀληθινοὶ θεοσεβεῖς· ση-
μαίνει δὲ καὶ ἑαυτὸν διὰ τοῦτο
ἀπεστάλθαι κηρύσσειν τὸ εὐαγ-
γέλιον· καὶ ὅτι καὶ περὶ αὐτῶν
ἐφρόντισεν· ἔπειτα παραινετι-
κοὺς λόγους· ἀνδράσι καὶ γυναι-
ξὶ· πατράσι καὶ τέκνοις· κυρίοις
καὶ δούλοις· τίθησιν ἐν τῇ ἐπι-
στολῇ· καὶ καθόλου πάντας πα-
ρασκευάζει κατὰ τοῦ διαβόλου·
καὶ τῶν δαιμόνων αὐτοῦ· πρὸς
ἐκείνους ἡμῖν εἶναι τὴν πάλην·
καὶ ὥσπερ ἀγαθὸς ἀλείπτης ἀλεί-
ψας τοῖς λόγοις πάντας κατὰ τῆς

διαβολικῆς ἐνεργείας. οὕτω
τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν:-
Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ὑπὸ διαίρεσιν
τῶν ἐν αὐτῇ κεφαλαίων οὐκ ἔ-
χει· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀριθμὸν ἔ-
χει διὰ κινναβάρεως γεγραμμένην:-

περὶ τῆς ἐν χῷ ἐκλο-
γῆς ἡμῶν καὶ εἰσαγω-
γῆς καὶ τελειώσεως:-
πρὸς ἐφεσίους:-
τέ τῆς ιϛ ἑβ:

σκη

Παῦλος ἀπόστολος
ἰυ̃ χυ̃ διὰ θελήμα-
τος θυ̃. τοῖς ἁγίοις
τοῖς οὖσιν ἐν ἐφέσῳ καὶ πι-
στοῖς ἐν χῷ ἰυ̃· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θυ̃ πρ̃ς καὶ κυ̃ ἰυ̃
χυ̃· εὐλογητὸς ὁ θς̃ καὶ πὴρ
τοῦ κυ̃ ἡμῶν ἰυ̃ χυ̃· ὁ εὐλογήσας
ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνι-
κῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χῷ·
καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν
αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσ-
μου· εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀ-
μώμους κατενώπιον αὐτοῦ

ἐν ἀγάπῃ· προορίσας ἡμᾶς
εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν·
κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θε-
λήματος αὐτοῦ· εἰς ἔπαινον
Δ δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν ᾗ
ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγα-
πημένῳ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν Β σκθ
ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵμα-
τος αὐτοῦ· τὴν ἄφεσιν τῶν
παραπτωμάτων· κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,
ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν
πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει·
Γ γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον
τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ
τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ· τέ(λος) ἣν προ- τέ(λος)
έθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν
τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν·
ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάν-
τα ἐν τῷ Χριστῷ· τὰ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν
αὐτῷ· ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν
προορισθέντες κατὰ πρόθε-
σιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦν-
τος· κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ

θελήματος αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ·
τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ
χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαν
τες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·
τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν·
ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγί
σθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας
τῷ ἁγίῳ· ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς
κληρονομίας ἡμῶν· εἰς ἀπολύ
τρωσιν τῆς περιποιήσεως·
εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ·

β
Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν
σλ
καθ᾽ ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ·
καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάν
γ
τας τοὺς ἁγίους· οὐ παύομαι εὐ
χαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν· μνείαν
ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν
προσευχῶν μου· ἵνα ὁ θεὸς τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δό
ξης· δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας
καὶ ἀποκαλύψεως· τέλος ἐν ἐπι
γνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμέ
νους τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς
καρδίας ὑμῶν· εἰς τὸ εἰδέναι

ὑμᾶς· τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς
κλήσεως αὐτοῦ· καὶ τίς ὁ πλοῦ
τος τῆς δόξης τῆς κληρονο
μίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις· καὶ
τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς
τοὺς πιστεύοντας· κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύ
ος αὐτοῦ· ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ
χ(ριστ)ῷ· ἐγείρας αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις· ὑπεράνω πά
σης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυ
νάμεως καὶ κυριότητος· καὶ
παντὸς ὀνόματος ὀνομαζο
μένου· οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι
τούτῳ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλον
τι· ἀρχ(ή) καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑ
πὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν
ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάν
τα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἥτις ἐστὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ· τὸ πλήρωμα
τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πλη
ρουμένου· τέλ(ος) καὶ ὑμᾶς ὄντας
νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι

σλα

λ

ὑπ(όθεσις) τ(ῶν) ἐθνικῶν οἰκείως πρὸς θ(εὸ)ν διὰ χ(ριστο)ῦ
ἐπ' ἐλπίδι κατὰ χάριν·

καὶ ταῖς ἁμαρτίαις· ἐν αἷς πο
τὲ περιεπατήσατε· κατὰ
τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τού
του· κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐ
ξουσίας τοῦ ἀέρος. τοῦ πνεύ
ματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐ
ν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·
ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς ποτὲ πάν
τες ἀνεστράφημεν· ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡ
μῶν· ποιοῦντες τὰ θελή
ματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν
διανοιῶν· καὶ ἦμεν τέκνα
φύσει ὀργῆς. ὡς καὶ οἱ λοιποί·
Ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει·
διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐ
τοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ
ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς πα
ραπτώμασι· συνεζωοποί
ησε τῷ χριστῷ· χάριτί ἐστε
σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε·
καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐ
πουρανίοις· ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ἵνα ἐν
δείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς
ἐπερχομένοις· τὸν ὑπερ

ἰάλλον τὸν πλοῦτον τῆς χά-
ριτος αὐτοῦ· ἐν χρηστότητι
ἐφ' ἡμᾶς· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χά-
ριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς
πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑ-
μῶν θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων·
ἵνα μή τις καυχήσηται· αὐ-
τοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα· κτισ-
θέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἐπὶ ἔργοις
ἀγαθοῖς· οἷς προητοίμασεν
ὁ θεὸς· ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπα-
τήσωμεν· τέλος· ἀρχή· Διὸ μνημονεύε-
τε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν
σαρκὶ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία
ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτο-
μῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου·
ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
χωρὶς Χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι
τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραήλ· καὶ
ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐ-
παγγελίας· ἐλπίδα μὴ ἔχον-
τες· καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ·
νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὑμεῖς οἱ ποτὲ
ὄντες μακρὰν· ἐγγὺς ἐγενήθη-
τε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ· τέλος

κθ [illegible] ἀδελφοί μνημο-
νεύετε ὅτι ὑμεῖς

ϲλη

αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν·
ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν·
καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
λύσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρ
κὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐν
τολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας
ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ
εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον· ποιῶν
εἰρήνην· καὶ ἀποκαταλλά
ξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώ
ματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ·
ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν
αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσα
το εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν
καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχο
μεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμ
φότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν
πατέρα· ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι
καὶ πάροικοι· ἀλλὰ συμπολῖται
τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ·
ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ
θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ
προφητῶν· ὄντος ἀκρογω
νιαίου αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶ
σα οἰκοδομὴ συναρμολογου

ϲλε

μένη· αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ·
ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε
εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν
πνεύματι. τούτου χάριν ἐγὼ παῦ
λος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑ
μῶν τῶν ἐθνῶν, εἴγε ἠκούσα
τε τὴν οἰκονομίαν τῆς χά
ριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι
εἰς ὑμᾶς· ὅτι κατὰ ἀποκά
λυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήρι
ον καθὼς προέγραψα ἐν ὀλί
γῳ· πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσ
κοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου
ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· ὃ ἑτέ
ραις γενεαῖς· οὐκ ἐγνωρίσθη
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὡς νῦν
ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀπο
στόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις
ἐν πνεύματι· εἶναι τὰ ἔθνη συγκλη
ρονόμα καὶ σύσσωμα· καὶ συμ
μέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ
ἐν τῷ Χριστῷ· διὰ τοῦ εὐαγγελίου· οὗ
ἐγενόμην διάκονος· κατὰ
τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος
τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κα

σλα

τὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ. Ἐμοὶ γὰρ τῷ ἐ-
λαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων
ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη· ἐν τοῖς
ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι· τὸν
ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ
Χριστοῦ· καὶ φωτίσαι πάντας·
τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστη-
ρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου
ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ·
τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας· ἡ πολυποίκιλος
σοφία τοῦ θεοῦ· κατὰ πρόθε-
σιν τῶν αἰώνων· ἣν ἐποίη-
σεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἐν
ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν
καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πε-
ποιθήσει διὰ τῆς πίστεως
αὐτοῦ· διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκα-
κεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ
ὑμῶν· ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν· τοῦ-
Τοῦ χάριν κάμπτω τὰ γόνατά

Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας· εἰς δύναμιν καὶ
ἀγάπην θεοῦ·

μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰυ χυ· ἐξ οὗ πᾶσα πα-
τριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς
ὀνομάζεται· ἵνα δῴη ὑμῖν
κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δό-
ξης αὐτοῦ· δυνάμει κραται-
ωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.
εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον κατοικῆσαι
τὸν χν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· ἐν ἀγάπῃ
ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιω-
μένοι· ἵνα ἐξισχύσητε κατα-
λαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.
τί τὸ πλάτος· καὶ μῆκος· καὶ
βάθος· καὶ ὕψος· γνῶναί τε
τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώ-
σεως ἀγάπην τοῦ χυ· ἵνα
πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλή-
ρωμα τοῦ θυ· τῷ δὲ δυναμέ-
νῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι
ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτού-
μεθα ἢ νοοῦμεν· κατὰ τὴν
δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν· αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ἐν χῷ ἰῦ· εἰς πάσας

σλϛ

παραίνεσις περὶ ἀγάπης ἑνώσεως καὶ τὰ χαρίσματα διῃρῆσθαι πρὸς ὠφέλειαν κοινήν:

πάσας γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώ
νων ἀμήν. τέλος ἀρχή· παρακαλῶ
οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ· ἀ
ξίως περιπατῆσαι τῆς κλή
σεως ἧς ἐκλήθητε· μετὰ πά
σης ταπεινοφροσύνης καὶ
πραότητος· μετὰ μακροθυ
μίας ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν
ἀγάπῃ· σπουδάζοντες τηρεῖν
τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος· ἐν τῷ
συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶ
μα καὶ ἓν πνεῦμα· καθὼς καὶ ἐ
κλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς
κλήσεως ὑμῶν· εἷς κύριος· μία πί
στις· ἓν βάπτισμα· εἷς θεὸς καὶ
πατὴρ πάντων· ὁ ἐπὶ πάντων
καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν
ἡμῖν. ἀρχή ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐ
δόθη ἡ χάρις· κατὰ τὸ μέτρον
τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ· τέλος διὸ λέγει·
ἀναβὰς εἰς ὕψος· ᾐχμαλώτευ
σεν αἰχμαλωσίαν· καὶ ἔδωκε
δόματα τοῖς ἀνθρώποις· τὸ δὲ ἀ
νέβη τί ἐστιν· εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη
πρῶτον· εἰς τὰ κατώτερα

μέρη τῆς γῆς· ὁ καταβὰς αὐ-
τός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπερά-
νω πάντων τῶν οὐρανῶν· ἵνα
πληρώσῃ τὰ πάντα· καὶ αὐ-
τὸς ἔδωκε· τοὺς μὲν ἀποστό-
λους· τοὺς δὲ προφήτας· τοὺς
δὲ εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ ποι-
μένας καὶ διδασκάλους· πρὸς
καταρτισμὸν τῶν ἁγίων· εἰς
ἔργον διακονίας· εἰς οἰκοδο-
μὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέ-
χρι καταντήσωμεν οἱ πάν-
τες· εἰς τὴν ἑνότητα τῆς
πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσε-
ως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· εἰς ἄνδρα
τέλειον· εἰς μέτρον ἡλικίας
τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·
ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι κλυ-
δωνιζόμενοι καὶ περιφερό-
μενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδα-
σκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀν-
θρώπων· ἐν πανουργίᾳ πρὸς
τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης·
ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐ-
ξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα·

ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή ὁ χ(ριστό)ς· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον· διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν· ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους· τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται· εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ· ἀρχ(ή) τοῦτο οὖν λέγω καὶ

σμ ιγ

Μαρτύρομαι ἐν κ(υρί)ῳ· μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ· ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν· ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ· ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θ(εο)ῦ· διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς· διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· τέλ(ος)

Οἵτινες ἀπηλγηκότες· ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ· εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν χ(ριστό)ν· εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε· καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε· καθώς ἐστιν ἀλη-

τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς ιζ' ἑβδ(ομάδος)· ἀδ(ελφοί)· τοῦτο λέγω καὶ μαρτύρομαι·

λήθεια ἐν τῷ Ἰ(ησο)ῦ· ἀποθέσθαι
ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν
ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄν(θρωπ)ον
τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· ἀ-
νανεοῦσθαι δὲ τῷ πν(εύματ)ι τοῦ νο-
ὸς ὑμῶν· καὶ ἐνδύσασθαι τὸν
καινὸν ἄν(θρωπ)ον τὸν κατὰ θ(εὸ)ν κτι-
σθέντα, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁ-
σιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀ-
ποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖ-
τε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ
πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλή-
λων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ
ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυ-
έτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·
μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβό-
λῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέ-
τω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργα-
ζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερ-
σίν· ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ
χρείαν ἔχοντι. πᾶς λόγος
σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν
Μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγα-
θὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρεί(ας).

σμα ιθ ταλ.

τῇ β' τῆς ιη' ἑβδ(ομάδος)· ἀδελφοί ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος·

ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι.
Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
τοῦ θεοῦ. ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς
ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. πᾶ-
σα πικρία. καὶ θυμὸς. καὶ ὀρ-
γὴ. καὶ κραυγὴ. καὶ βλασφη-
μία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν. σὺν πά-
σῃ κακίᾳ. γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλή-
λους. χρηστοί. εὔσπλαγχνοι. χαρι-
ζόμενοι ἑαυτοῖς. καθὼς καὶ
ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ἡμῖν.
Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ. ὡς
τέκνα ἀγαπητά. καὶ περι-
πατεῖτε ἐν ἀγάπῃ. καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς.
καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν. προσφορὰν καὶ θυσίαν
τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.
Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρ-
σία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνο-
μαζέσθω ἐν ὑμῖν. καθὼς πρέ-
πει ἁγίοις. καὶ αἰσχρότης καὶ
μωρολογία ἢ εὐτραπελία τὰ
οὐκ ἀνήκοντα. ἀλλὰ μᾶλλον
εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώ

[illegible] γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ θεοῦ

σκοντες· ὅτι πᾶς πόρνος· ἢ
ἀκάθαρτος· ἢ πλεονέκτης,
ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης· οὐκ ἔ-
χει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλεί-
α τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς
ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ
ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ
θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-
θείας· μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτο-
χοι αὐτῶν· ἦτε γάρ ποτε σκό-
τος· νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· τέλ(ος) ἀρχ(ή)
ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖ-
τε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος· ἐν
πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιο-
σύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζον-
τες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ
μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις
τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους·
μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ
κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰ-
σχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάν-
τα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς
φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανε-
ρούμενον φῶς ἐστι· διὸ λέγει·
ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα

ἐπι ια

κυ(ριακῇ) κς ... ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπα(τεῖτε)

ἐκ τῶν νεκρῶν. καὶ ἐπιφαύσει
σοι ὁ χσ. βλέπετε οὖν πῶς ἀ
κριβῶς περιπατεῖτε· μὴ
ὡς ἄσοφοι. ἀλλ' ὡς σοφοί· ἐ
ξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν. ὅ
τι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν·
διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες.
ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλη
μα τοῦ κυ. καὶ μὴ μεθύσκεσθε
οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία· ἀλλὰ
πληροῦσθε ἐν πνι· λαλοῦντες
ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις
καὶ ᾠδαῖς πνικαῖς ᾄδοντες
ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
τῷ κῳ. τέλ εὐχαριστοῦντες πάν
τοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόμα
τι τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ. τῷ θῳ καὶ
πρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλή
λοις ἐν φόβῳ θυ· αἱ γυναῖκες
τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσ
σεσθε ὡς τῷ κῳ· ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι
κεφαλὴ τῆς γυναικός· ὡς καὶ
ὁ χς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας·
καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώμα
τος· ἀλλ' ὡς ἡ ἐκκλησία

[Margin, red: τέλ; ιζ]

[Bottom, red: τῇ γ΄ τῆς ιη΄ ἑβδ. ἀδε. εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ... τοῦ πατρ...]

ὑποτάσσεται τῷ χ(ριστ)ῷ. οὕτω κ(αὶ)
αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδρά-
σιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶ-
τε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν· καθὼς
καὶ ὁ χ(ριστὸ)ς ἠγάπησε τὴν ἐκκλη-
σίαν· καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν
ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγι-
άσῃ· καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ
ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα πα-
ραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον
τὴν ἐκκλησίαν· μὴ ἔχουσαν σπί-
λον ἢ ῥυτίδα· ἤ τι τῶν τοιούτων·
ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕ-
τως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγα-
πᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας,
ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀ-
γαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα·
ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ πο-
τε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησε·
ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐ-
τήν· καθὼς καὶ ὁ κ(ύριο)ς τὴν ἐκ-
κλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ
σώματος αὐτοῦ· ἐκ τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ· καὶ ἐκ τῶν ὀστέων
αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλεί-

... ἀλλ' οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυν...

ψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα· καὶ προσκολληθήσεται
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα
μίαν· τὸ μυστήριον τοῦτο μέ-
γα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω· εἰς Χριστὸν καὶ
εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλὴν καὶ
ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα· ἕκαστος
τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· οὕτως
ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτόν· τέλ(ος)
Ἡ δὲ γυνή· ἵνα φοβῆται τὸν ἄν-
δρα· τὰ τέκνα ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ·
τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον· τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα·
ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη
ἐν ἐπαγγελίᾳ· ἵνα εὖ σοι γένη-
ται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ οἱ πατέρες μὴ
παροργίζετε τὰ τέκνα ὑ-
μῶν· ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν
παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου· οἱ
δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρί-
οις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου
καὶ τρόμου· ἐν ἁπλότητι τῆς

σημ(είωσαι) — ιθ — τῇ δευτέρᾳ

τῇ ε΄ τῆς ιε΄ ἑβδ(ομάδος)· ἀδελφοί, ἕκαστος καθ' ἕνα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα

καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ χῷ· μὴ
κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀν
θρωπάρεσκοι· ἀλλ' ὡς δοῦλοι
τοῦ χῦ· ποιοῦντες τὸ θέλημα
τοῦ θῦ· ἐκ ψυχῆς μετ' εὐνοίας
δουλεύοντες ὡς τῷ κῷ καὶ οὐ
κ ἀνοις· εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι
ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν· τοῦ
το κομιεῖται παρὰ τοῦ κῦ·
εἴτε δοῦλος· εἴτε ἐλεύθερος· καὶ
οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρ
αὐτούς· ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν·
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν ὁ κς ἐστὶν
ἐν οὐνοῖς· καὶ προσωπολη
ψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ· τέλ ἀρχ τὸ
λοιπὸν ἀδελφοί μου· ἐνδυνα
μοῦσθε ἐν κῷ· καὶ ἐν τῷ κρά
τει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύ
σασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ
θῦ· πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς
στῆναι· πρὸς τὰς μεθοδείας
τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς·
πρὸς τὰς ἐξουσίας· πρὸς

σμ τέλ κ

τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκό-
τους τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς
τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο
ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν
τοῦ θεοῦ· ἵνα δυνηθῆτε ἀντι-
στῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονη-
ρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργα-
σάμενοι στῆναι· στῆτε οὖν πε-
ριζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑ-
μῶν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ἐνδυ-
σάμενοι τὸν θώρακα τῆς
δικαιοσύνης· καὶ ὑποδησά-
μενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμα-
σίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·
ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν
θυρεὸν τῆς πίστεως· ἐν ᾧ δυν-
ήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα
σβέσαι· καὶ τὴν περικεφα-
λαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι· καὶ
τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος· ὅ
ἐστιν ῥῆμα θεοῦ· τέλος ἀρχή· διὰ πάσης
προσευχῆς καὶ δεήσεως·
προσευχόμενοι ἐν παντὶ και-

(margin, red: σμη; κα; κυ)

τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς ιη' ἑβ(δομάδος). Ἀδελφοί, διὰ πάσης προσευχῆς κ(αὶ) τ(ὰ) λ(οιπά).

ρῶ ἐν πνι· καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἀγρυπνοῦντες· ἐν πάσῃ προσ
καρτερήσει καὶ δεήσει περὶ
πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ
ἐμοῦ· ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν
ἀνοίξει τοῦ στόματός μου· ἐν
παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστή
ριον τοῦ εὐαγγελίου· ὑπὲρ οὗ
πρεσβεύω ἐν ἁλύσει· ἵνα ἐν
αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς
δεῖ με λαλῆσαι· ἵνα δὲ εἰδῆτε
Καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ τί πράσ
σω· πάντα ὑμῖν γνωρίσει τυ
χικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς·
καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κῷ· ὃν
ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ
τοῦτο· ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν·
καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν· εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς
καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ
θῦ πρς καὶ κῦ ιῦ χῦ· ἡ χάρις
μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων
τὸν κν̄ ἡμῶν ιν̄ χν̄ ἐν ἀ
φθαρσίᾳ ἀμήν: τέλ· πρὸς ἐφεσίους·
ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ· στίχ·

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστο-
λῆς. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης· ἑωρα-
κὼς αὐτοὺς ἅμα καὶ διδάξας· ἡ δὲ πρό-
φασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη: -

Πεμψάντων Φιλιππησίων διακο-
νίαν τῷ Παύλῳ· καί τινων περι-
ερχομένων καὶ διαφθειρόντων
τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκεραίων προφά-
σει τῆς σκιᾶς τοῦ νόμου καὶ τῆς
περιτομῆς· καὶ λεγόντων χωρὶς
αὐτῆς μὴ δύνασθαι δικαιωθῆ-
ναι· μαθὼν ὁ ἀπόστολος· γράφει
Φιλιππησίοις· καὶ πρῶτον μὲν ἀ-
ποδέχεται αὐτῶν τὴν πίστιν·
καὶ σημαίνει μνημονεύειν αὐτῶν·
ἔπειτα διηγεῖται ὡς ἀπελογήσατο
ἐν Ῥώμῃ· καὶ ὅτι τινὲς αὐτῶν βα-
ρεῖς γεγόνασιν ἐν τοῖς δεσμοῖς· φθό-
νον αὐτῷ κινοῦντες· ἔπειτα αὐτοὺς
προτρέπεται ἀλλήλους ἀγαπᾶν·
ἐξηγούμενος τὴν τοῦ Χριστοῦ φιλανθρωπία·
ὅτι Θεὸς ὢν· γέγονεν ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· εἶ-
τα περὶ τῆς περιτομῆς καὶ τοῦ πα-
λαιοῦ νόμου διαλαβὼν· ἀποδει

κν ὑπὲρ ἀρετῆν γεγενῆσθαι ἄλλος πον
ηρὰν περιτομὴν λαμβάνων·
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὸ παράδειγμα καὶ λέ
γων· ὅτι ταῦτα πάντα ἥγημαι διὰ
τὸν χ(ριστὸ)ν ζημίαν· διὸ καὶ τοὺς με
διδάσκοντας ἐπὶ περιτομὴν κ(αὶ)
θέλοντας αὐτοὺς ἀπατῆσαι· μεμ
ψάμενος καὶ εἰπὼν αὐτοὺς ἐχθρ(οὺς)
εἶναι τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἀποδέχεται φιλιπ
πησίους· διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν τῆς
κοινωνίας δόσιν· καὶ προτρεψά
μενος πάλιν εἰς τὰ ἤθη αὐτοὺς, τε
λειοῖ τὴν ἐπιστολήν:

Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ οὐδὲ ὁπόθεν
ἐμνημόνευσε ῥητοῦ Παῦλος ὁ ἀπ(όστολος):

Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ προδιαίρεσιν ἑαυτ(ῆς)
κεφαλαίων οὐκ ἔχει· διὰ τὸ τοῦ
δεδηλῶσθαι ἔχει διακινα β φέρεται γράμμ(ατα):

εὐχαριστία ὑπὲρ τῆς φι
λιππησίων ἀρετῆς καὶ
ἐν χ(ριστ)ῷ τελειώσεως:-

πρὸς φιλιππησίους;

Παῦλος καὶ Τιμόθεος
δοῦλοι ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· πᾶσι
τοῖς ἁγίοις ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ

τοῖς οὖσιν ἐν φιλίπποις,
σὺν ἐπισκόποις καὶ διακό-
νοις. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θυ̅ πρ̅ς ἡμῶν. καὶ κυ̅
ἰυ̅ χυ̅. εὐχαριστῶ τῷ θῷ μου
ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν πά-
ντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου
ὑπὲρ πάντων ὑμῶν. μετὰ
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμε-
νος ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον. ἀπὸ πρώ-
της ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· πε-
ποιθὼς αὐτὸ τοῦτο. ὅτι ὁ ἐν-
αρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀ-
γαθὸν. ἐπιτελέσει ἄχρις ἡ-
μέρας χυ̅ ἰυ̅. καθώς ἐστι δίκαι-
ον ἐμοὶ. τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ
πάντων ὑμῶν. διὰ τὸ ἔχειν
με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς. ἔν τε
τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ
ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ
εὐαγγελίου. συγκοινωνούς μου
τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς
ὄντας. τέ(λος) ἀρ(χή) μάρτυς γάρ μου
ἐστὶν ὁ θεὸς ὡς ἐπιποθῶ·

ἀδε(λφοί), μάρτυς μου ἐστὶν ὁ θεός·

πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις
ἰυ̅ χυ̅· καὶ τοῦτο προσεύχομαι·
ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν· ἔτι μᾶλλον
καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐ-
πιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθή-
σει· εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τὰ διαφέροντα· ἵνα ἦτε εἰλι-
κρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς
ἡμέραν χυ̅· πεπληρωμένοι
καρπῶν δικαιοσύνης τῶν
διὰ ἰυ̅ χυ̅· εἰς δόξαν καὶ ἔπαι-
νον θυ̅ τέλος Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς
βούλομαι ἀδελφοί· ὅτι τὰ κατ'
ἐμὲ μᾶλλον· εἰς προκοπὴν
τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε
τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν
χω̅ γενέσθαι· ἐν ὅλῳ τῷ πραι-
τωρίῳ· καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶ-
σι· καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀ-
δελφῶν ἐν κω̅· τέλος πεποιθότ(ας)
τοῖς δεσμοῖς μου· περισσο-
τέρως τολμᾶν· ἀφόβως τὸν
λόγον λαλεῖν· Τινὲς μὲν καὶ
διὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ
καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν χν̅ κηρύσ-

σουσιν· οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν
χν̄ καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς·
οἰόμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν
τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγά
πης· εἰδότες· ὅτι εἰς ἀπολο
γίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι· τί
γάρ· πλὴν παντὶ τρόπῳ εἴτε
προφάσει εἴτε ἀληθεία· χς̄ κα
ταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω·
ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· οἶδα γὰρ
ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σω
τηρίαν· διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως·
καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνς̄ ἰῦ
χῦ· κατὰ τὴν ἀποκαραδοκί
αν καὶ ἐλπίδα μου· τέ· ἀρ ὅτι
ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι· ἀλ
λ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάν
τοτε· καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται
χς̄ ἐν τῷ σώματί μου· εἴτε διὰ
ζωῆς· εἴτε διὰ θανάτου· ἐμοὶ
γὰρ τὸ ζῆν χς̄· καὶ τὸ ἀποθα
νεῖν κέρδος· εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρ
κί· τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ
τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω· συ
νέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο· τὴν

σμβ

λ̄ τέ

τέ τ ἰβ εβ· ἀλ̄ ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσο:-

ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι
καὶ σὺν χ(ριστ)ῷ εἶναι· πολλῷ μᾶλλον
κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ
σαρκί, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·
καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα·
ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ·
πᾶσιν ὑμῖν· εἰς τὴν ὑμῶν
προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πί-
στεως· ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν
περισσεύῃ ἐν χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ ἐν ἐμοί·
διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πά-
λιν πρὸς ὑμᾶς. μόνον· ἀ-
ξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χ(ριστο)ῦ πολι-
τεύεσθε· ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ
ἰδὼν ὑμᾶς· εἴτε ἀπὼν, ἀκούω
τὰ περὶ ὑμῶν· ὅτι στήκετε
ἐν ἑνὶ π(νεύματ)ι· μιᾷ ψυχῇ· συνα-
θλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγε-
λίου· καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μη-
δενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων·
ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις
ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας
καὶ τοῦτο ἀπὸ θ(εο)ῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχα-
ρίσθη τὸ ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ· οὐ μόνον τὸ
εἰς αὐτὸν πιστεύειν· ἀλλὰ καὶ τὸ

ςμγ

τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς ιθ' ἑβδ(ομάδος) ἀ(πόστολος) λέ(γει)· ἀξίως τοῦ εὐαγ(γελίου) τοῦ χ(ριστο)ῦ πολι(τεύεσθε)·

ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐ-
τὸν ἀγῶνα ἔχοντες· οἷον εἴδε-
τε ἐν ἐμοὶ· καὶ νῦν ἀκούετε ἐν
ἐμοί· εἴ τις οὖν παράκλησις
ἐν Χριστῷ· εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης·
εἴ τις κοινωνία πνεύματος· εἴ τις
σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί· πλη-
ρώσατέ μου τὴν χαράν· ἵνα
τὸ αὐτὸ φρονῆτε· τὴν αὐτὴν ἀ-
γάπην ἔχοντες· σύμψυχοι· τὸ
ἓν φρονοῦντες· μηδὲν κατὰ ἐ-
ριθείαν ἢ κενοδοξίαν· ἀλλὰ τῇ
ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους
ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυ-
τῶν· μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος
σκοπεῖτε· ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων
ἕκαστος· τέλ(ος) ἀρχ(ή) τοῦτο φρονείσθω
ἐν ὑμῖν· ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορ-
φῇ θεοῦ ὑπάρχων· οὐχ ἁρπαγμὸν
ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ᾽
αὐτὸν ἐκένωσε· μορφὴν δού-
λου λαβών· ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρε-
θεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος

μη(νὶ) σεπτεμβρίῳ η'· εἰς τὰ γενέθλια καὶ εἰς κοίμησιν τῆς θ(εοτό)κου· ἀδελφοί·
τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν·

μέχρι θανάτου· θανάτου δὲ
σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θς αὐτὸν ὑ
περύψωσε· καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄ
νομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι ιῦ
πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων· καὶ καταχθονίων·
καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολο
γήσηται ὅτι κς ις χς εἰς δόξα
θῦ πρς· τέ(λος) ἀρ(χή) ὥστε ἀγαπητοί
Μου· καθὼς πάντοτε ὑπηκού
σατε· μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ
μου μόνον· ἀλλὰ νῦν πολλῷ
μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου· με
τὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυ
τῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· ὁ
θς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν
καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν·
ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· πάντα
Ποιεῖτε χωρὶς ὀργῆς γογγυσμῶν
καὶ διαλογισμῶν· ἵνα γένησθε
ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι· τέκνα
θῦ ἀμώμητα· ἐν μέσῳ γενεᾶς
σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης·
ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν

σμε ζ

Ἀδελφοί· καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε:—

κόσμῳ· λόγον ζωῆς ἐπέχον-
τες εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡ-
μέραν Χ(ριστο)ῦ ὅτι οὐκ εἰς κενὸν
ἔδραμον· οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκο-
πίασα· ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι
ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ
τῆς πίστεως ὑμῶν· χαίρω καὶ
συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δ' αὐ-
τὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαί-
ρετέ μοι· ἐλπίζω δὲ ἐν κ(υρί)ῳ Ἰ(ησο)ῦ τι-
μόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν
ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ πε-
ρὶ ὑμῶν· οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυ-
χον· ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑ-
μῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες
γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν· οὐ
τὰ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ· τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
γινώσκετε· ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον
σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον· τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι
ὡς ἂν ἀπίδω τὰ
περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέποι-
θα δὲ ἐν κ(υρί)ῳ· ὅτι καὶ αὐτὸς τα-
χέως ἐλεύσομαι· ἀναγκαῖον δὲ
ἡγησάμην· ἐπαφρόδιτον τὸν

ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συ
στρατιώτην μου· ὑμῶν δὲ ἀ
πόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς
χρείας μου· πέμψαι πρὸς ὑ
μᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν
πάντας ὑμᾶς· καὶ ἀδημονῶν
διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε·
καὶ γὰρ ἠσθένησε· παραπλή
σιον θανάτῳ· ἀλλ᾽ ὁ θεὸς αὐτὸν
ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον·
ἀλλὰ καὶ ἐμέ· ἵνα μὴ λύπην ἐ
πὶ λύπῃ σχῶ· σπουδαιοτέ
ρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν· ἵνα
ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε·
κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ· προσδέ
χεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πά
σης χαρᾶς· καὶ τοὺς τοιούτους
ἐντίμους ἔχετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον
τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε
παραβουλευσάμενος τῇ ψυ
χῇ· ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑ
μῶν ὑστέρημα τῆς πρός με
λειτουργίας· τέλ. ἀρχ. τὸ λοιπόν
Ἀδελφοί μου· χαίρετε ἐν κυρίῳ· τὰ
αὐτὰ γράφειν ὑμῖν· ἐμοὶ μὲν

Ἀδελφοὶ χαίρετε ἐν κυρίῳ·

οὐκ ὀκνηρόν· ὑμῖν δὲ τὸ ἀ
σφαλές· βλέπετε τοὺς κύ
νας· βλέπετε τοὺς κακοὺς
ἐργάτας· βλέπετε τὴν κα
τατομήν· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν
ἡ περιτομή· οἱ πνι θῶ λα
τρεύοντες· καὶ καυχώμενοι
ἐν χω ιυ· καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πε
ποιθότες· καίπερ ἐγὼ ἔχων
πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί·
εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέ
ναι ἐν σαρκί· ἐγὼ μᾶλλον· πε
ριτομῇ ὀκταήμερος· ἐκ γέ
νους ιηλ· φυλῆς βενιαμίν·
ἑβραῖος ἐξ ἑβραίων· κατὰ
νόμον φαρισαῖος· κατὰ ζῆ
λον διώκων τὴν ἐκκλησίαν·
κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν
νόμῳ· γενόμενος ἄμεμπτος·
ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦ
τα ἥγημαι διὰ τὸν χν ζημίαν·
ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ ἡγοῦμαι πά
ντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέ
χον τῆς γνώσεως χυ ιυ
τοῦ κυ μου· δι' ὃν τὰ πάντα

ια σμθ

τα ἐζημιώθην· καὶ ἡγοῦμαι
σκύβαλα εἶναι· ἵνα χ(ριστὸ)ν κερδή-
σω· καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ
ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν
ἐκ νόμου· ἀλλὰ τὴν διὰ πίστε-
ως χ(ριστο)ῦ· τὴν ἐκ θ(εο)ῦ δικαιοσύ-
νην ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ γνῶναι
αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς
ἀναστάσεως αὐτοῦ· καὶ τὴν
κοινωνίαν τῶν παθημά-
των αὐτοῦ· συμμορφούμενος
τῷ θανάτῳ αὐτοῦ· εἴ πως κα-
ταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν
τῶν νεκρῶν· οὐχ ὅτι ἤδη ἔλα-
βον· ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω
δὲ εἰ καὶ καταλάβω· ἐφ᾽ ᾧ καὶ
κατελήφθην ὑπὸ τοῦ χ(ριστο)ῦ ἰ(ησο)ῦ·
ἀδελφοί· ἐγὼ ἐμαυτὸν οὔπω λο-
γίζομαι κατειληφέναι· ἓν δέ·
τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανό-
μενος· τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκ-
τεινόμενος· κατὰ σκο-
πὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον
τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θ(εο)ῦ ἐν
χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· ὅσοι οὖν τέλειοι τοῦτο

φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως
φρονεῖτε· καὶ τοῦτο ὁ θς ὑμῖν ἀ-
ποκαλύψει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθά-
σαμεν· τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κα-
νόνι· τὸ αὐτὸ φρονεῖν· συμμι-
μηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί·
καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω πε-
ριπατοῦντας· καθὼς ἔχετε
τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ
περιπατοῦσιν· οὓς πολλά-
κις ἔλεγον ὑμῖν· νῦν δὲ καὶ κλαί-
λέγω· τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ
τοῦ χυ· ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια·
ὧν ὁ θς ἡ κοιλία· καὶ ἡ δόξα ἐν
τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν· οἱ τὰ ἐπίγεια
φρονοῦντες· τέλ ἀρχ ἡμῶν γὰρ τὸ πο-
λίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει·
ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα
κν ιν χν· ὃς μετασχηματίσει
τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως
ἡμῶν· εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμ-
μορφον τῷ σώματι τῆς δόξης
αὐτοῦ· κατὰ τὴν ἐνέργειαν
τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑπο-
τάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα· ὥς

μηνὶ νοεμβρίῳ κε' τοῦ ἁγίου κλήμεντος · ἀδελφοί ἡμῶν τὸ πολίτευμα

345

τε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ κ(αὶ)
ἐπιπόθητοι· χαρὰ καὶ στέφα-
νός μου· οὕτως στήκετε ἐν κ(υρί)ῳ
ἀγαπητοί· εὐοδίαν παρακα-
λῶ καὶ συντύχην παρακα-
λῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κ(υρί)ῳ· ναὶ
ἐρωτῶ καὶ σὲ σύζυγε γνήσιε·
συλλαμβάνου αὐταῖς· αἵτινες
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι·
μετὰ καὶ κλήμεντος καὶ τῶν
λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν
τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς·
Χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ πάντοτε· πάλιν
ἐρῶ χαίρετε· τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν
γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ κ(ύριο)ς
ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ᾽ ἐν
παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
δεήσει μετὰ εὐχαριστίας· τὰ
αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω
πρὸς τὸν θ(εό)ν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ
θ(εο)ῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν·
φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν
καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χ(ριστ)ῷ
ἰ(ησο)ῦ· τὸ λοιπὸν ἀδελφοί· ὅσα
ἐστὶν ἀληθῆ· ὅσα σεμνά· ὅσα

κυ(ριακῇ) τ(ῶν) βαΐ(ων) ἀπ(όστολος) χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ πάντοτε·

δίκαια· ὅσα ἁγνά· ὅσα προσ
φιλῆ· ὅσα εὔφημα· εἴ τις ἀρε
τὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος· ταῦτα
λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε·
καὶ παρελάβετε· καὶ ἠκούσα
τε· καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί· ταῦτα
πράσσετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρή
νης ἔσται μεθ' ὑμῶν· τέλ(ος) ἀρχ(ή) ἐχάρη
ν δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως· ὅτι ἤδη πο
τὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ
φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε·
ἠκαιρεῖσθε δέ· οὐχ ὅτι καθ' ὑ
στέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον
ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι· οἶδα
καὶ ταπεινοῦσθαι· οἶδα καὶ
περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ
ἐν πᾶσι μεμύημαι· καὶ χορ
τάζεσθαι· καὶ πεινᾶν· καὶ
περισσεύειν· καὶ ὑστερεῖσθαι·
πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυνα
μοῦντί με Χριστῷ· πλὴν καλῶς
ἐποιήσατε· συγκοινωνήσαν
τές μου τῇ θλίψει· οἴδατε δὲ
Καὶ ὑμεῖς Φιλιππήσιοι· ὅτι ἐν
ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐξῆλ

σξβ
ιθ
ἀντέχω
ὑστερεῖτε
[illegible]

θον ἀπὸ μακεδονίας· οὐδε-
μία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνη-
σεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λή-
ψεως· εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· ὅτι
καὶ ἐν θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ
καὶ δὶς· εἰς τὴν χρείαν μοι ἐ-
πέμψατε· οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ
τὸ δόμα· ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν
καρπὸν· τὸν πλεονάζοντα
εἰς λόγον ὑμῶν· ἀπέχω δὲ πά-
ντα καὶ περισσεύω· πεπλή-
ρωμαι δεξάμενος παρὰ ἐπα-
φροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν ὀσμὴν
εὐωδίας· θυσίαν δεκτὴν εὐά-
ρεστον τῷ θεῷ· ὁ δὲ θεός μου πλη-
ρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κα-
τὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ
ἐν χριστῷ ἰησοῦ· τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν· ἀσπάσασθε πά-
ντα ἅγιον ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί· ἀ-
σπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅ-
γιοι· μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς καίσαρος
οἰκίας· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν:

προς φιλιππησίους ἐπιστολὴ ἀπὸ ῥώ
μης διὰ ἐπαφροδίτου· στίχων· ση

⁘ ὑπόθεσις τῆς πρὸς κολασσαεῖς ἐπιστολ(ῆς)·
ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης· οὐχ ἑ
ωρακὼς μὲν αὐτούς· ἀκούσας δὲ πε
ρὶ αὐτῶν· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολ(ῆς)·

Τοὺς κολασσαεῖς· ἠβούλοντό τι
νὲς ἀπατῆσαι σοφίσμασιν ἑλλη
νικοῖς· κατὰ τῆς εἰς χ(ριστὸ)ν πίστε
ως· καὶ περὶ τῶν ἐννόμων βρω
μάτων καὶ περὶ τομῆς· ταῦτα
τοίνυν μαθὼν ὁ ἀπόστολος· γρά
φει τὴν ἐπιστολήν· ὥσπερ κα
τηχητικὴν αὐτοῖς ταύτην· κ(αὶ)
πρῶτον μὲν εὐχαριστῶν τῷ
θ(ε)ῷ, σημαίνει ἀπὸ τοῦ σκότους
αὐτοὺς μεταβεβηκέναι, εἰς τὸ
φῶς τῆς ἀληθείας· καὶ ὅτι χ(ριστὸ)ς
εἰς ὃν ἐπίστευσαν· εἰκών ἐσ
τι τοῦ θ(εο)ῦ καὶ λόγου δι' οὗ τὰ πάν
τα γέγονε· καὶ ὅτι ἔπρεπεν αὐ
τὸν δημιουργὸν ὄντα, γενέσ
θαι αὐτὸν καὶ πρωτότοκον ἐκ
τῶν νεκρῶν· ἵνα τὰ ἀμφότε

ρασυνάπτη. καὶ ζωοποιήσῃ τὰ πάν
τα· προτρέπεται δὲ αὐτοὺς ἐμ
μένειν τῇ πίστει· σημαίνων
ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ παῦλος. διάκονός ἐστι
τοῦ εὐαγγελίου ἐν ᾧ κατηχήθη
σαν· εἶτα καὶ περὶ τοῦ νόμου·
καὶ τῶν ἐν αὐτῷ βρωμάτων·
καὶ περὶ ἡμερῶν καὶ ἐνιαυτῶν
ἐξηγεῖται· καὶ ἀποδείκνυσιν
ἠργηκέναι λοιπὸν τὰ παλαιὰ
καὶ τὴν περιτομήν· συμβου
λεύει τε αὐτοῖς μὴ πλανᾶσθαι
ἀπὸ τῶν σοφιζομένων. καὶ πλα
νᾶν αὐτοὺς θελόντων· καὶ λοι
πὸν παραινέσας καὶ ὧδε γονεῦσι
καὶ τέκνοις· ἀνδράσι καὶ γυναι
ξί· δούλοις καὶ κυρίοις· καὶ τὰ
ἄλλα τὰ πρὸς ἦθος συμβουλεύσας·
τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν· παραγ
γέλλει μέντοι αὐτοῖς ἵνα ὅταν ἀνα
γνωσθῇ παρ' αὐτοῖς ἡ ἐπιστολή·
ποιήσωσι καὶ ἐν τῇ λαοδικέων
ἐκκλησίᾳ αὐτὴν ἀναγνωσθῆναι·
καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας, καὶ εἰς αὐτοὺς
ἀναγνωσθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ ἐπι

β. Εὐχαριστία ... καὶ ὑπομονὴ ... χάρισμα τῆς οἰκειώσεως τῆς ἐν καθαρσει:

στολὴ οὖν δ' ὁ πόθεν ἐμνημόνευσεν
ἔρη τοῦ Παῦλος ὁ ἀπόστολος:

α

Εὐχαριστία ὑπὲρ Κολασ-
σαέων οἰκειωθέντων
θεῷ ἐπ' ἐλπίδι:— πρὸς
Κολασσαεῖς ἐπιστολή:
τῆς κ' ... Παύλου

Παῦλος ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήμα-
τος θεοῦ καὶ Τιμόθε-
ος ὁ ἀδελφὸς τοῖς ἐν Κολοσ-
σαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελ-
φοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ
καὶ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευ-
χόμενοι· ἀκούσαντες τὴν
πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ τὴν
ἀγάπην τὴν εἰς πάντας
τοὺς ἁγίους· διὰ τὴν ἐλπίδα
τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ἣν προηκούσα-
τε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας·

τέλος ... χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη:

τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόν
τος εἰς ὑμᾶς· καθὼς καὶ
ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι
καρποφορούμενον καθὼς
καὶ ἐν ὑμῖν· ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε
τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ ἐν ἀληθείᾳ
καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ
ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συν
δούλου ἡμῶν· ὅς ἐστι πιστὸς
ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ χ(ριστο)ῦ·
ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑ
μῶν ἀγάπην ἐν π(νεύματ)ι· διὰ τοῦ
το καὶ ἡμεῖς ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
ἠκούσαμεν· οὐ παυόμεθα
ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι
καὶ αἰτούμενοι· ἵνα πληρω
θῆτε, τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ
σοφίᾳ καὶ συνέσει π(νευματ)ικῇ·
περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ κ(υρίο)υ εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν·
ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρπο
φοροῦντες· καὶ αὐξανόμε
νοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θ(εο)ῦ·

σξε

β

ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμού-
μενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς
δόξης αὐτοῦ· εἰς πᾶσαν ὑπο-
μονὴν καὶ μακροθυμίαν με-
τὰ χαρᾶς· τέλος ἀρχή εὐχαριστοῦντες
τῷ πατρὶ· τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου
τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· ὃς ἐρ-
ρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας
τοῦ σκότους· καὶ μετέστησεν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς
ἀγάπης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν
τὴν ἀπολύτρωσιν τὴν ἄφεσιν
τῶν ἁμαρτιῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν
Τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου· πρωτό-
τοκος πάσης κτίσεως· ὅτι
ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ
τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ τὰ ἐ-
πὶ τῆς γῆς· τὰ ὁρατὰ· καὶ
τὰ ἀόρατα· εἴτε θρόνοι· εἴτε
κυριότητες· εἴτε ἀρχαί· εἴτε
ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι᾽ αὐτοῦ
καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐ-
τός ἐστι πρὸ πάντων· καὶ τὰ
πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε·

[illegible] ἐν Χριστῷ [illegible] τὰς [illegible] ἄφεσιν [illegible]

καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ
σώματος τῆς ἐκκλησίας·
ὅς ἐστιν ἀρχή· πρωτότοκος
ἐκ τῶν νεκρῶν· ἵνα γένηται
ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·
ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν
τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι· καὶ
δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ
πάντα εἰς αὐτόν· εἰρηνοποι
ήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυ
ροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς· εἴτε τὰ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας
ἀπηλλοτριωμένους· καὶ ἐχθροὺς
τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς
πονηροῖς· νυνὶ δὲ ἀποκατήλ
λαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρ
κὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου· πα
ραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώ
μους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώ
πιον αὐτοῦ· εἴγε ἐπιμένε
τε τῇ πίστει τεθεμελιωμέ
νοι καὶ ἑδραῖοι· καὶ μὴ μετακι
νούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε

τοῦ κηρυχθέντος ἐν πά-
σῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
οὗ ἐγενόμην ἐγὼ παῦλος δι-
άκονος. τέλ. ἀρχ. νῦν χαίρω ἐν
Τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν.
καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα
τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ σαρ-
κί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος
αὐτοῦ. ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία· ἧς
ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος· κατὰ
τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δο-
θεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς· πληρῶ-
σαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. τὸ μυστή-
ριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ
τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γε-
νεῶν· νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς
Ἁγίοις αὐτοῦ. οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς
γνωρίσαι. τί τὸ πλοῦτος τῆς
δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου
ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ὅς ἐστιν χριστὸς ἐν ὑ-
μῖν. ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης. ὃν ἡ-
μεῖς καταγγέλλομεν. νουθε-
τοῦντες πάντα ἄνθρωπον. καὶ
διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν
πάσῃ σοφίᾳ. ἵνα παραστή-

περὶ τοῦ μὴ ὑπάγεσθαι τῇ ματαίᾳ φιλοσοφίᾳ ἀπατῆ
τοὺς ἐν θεῷ τὴν σοφίαν ἔχοντας:-

σωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνι
ζόμενος· κατὰ τὴν ἐνέργειαν
αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν
ἐμοὶ ἐν δυνάμει· ἀρ(χή) θέλω γὰρ
ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω
ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδι
κίᾳ· καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι
τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·
ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδί
αι αὐτῶν· συμβιβασθέντων
ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦ
τον τῆς πληροφορίας τῆς
συνέσεως· εἰς ἐπίγνωσιν
τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς
τοῦ Χριστοῦ ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ
θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως ἀπόκρυφοι· τοῦ
το δὲ λέγω· ἵνα μή τις ὑμᾶς
παραλογίζηται ἐν πιθα
νολογίᾳ· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ
ἄπειμι· ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑ
μῖν εἰμί· χαίρων καὶ βλέπων
ὑμῶν τὴν τάξιν· καὶ τὸ στε
ρέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως

τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς κ(ατὰ) ... ἀδελφοί θέλω ὑμᾶς εἰδέναι·

ὑμῶν. ὡς οὖν παρελάβετε
τὸν χ(ριστό)ν ἰ(ησοῦ)ν τὸν κ(ύριο)ν· ἐν αὐτῷ πε
ριπατεῖτε· ἐρριζωμένοι καὶ
ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ·
καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει·
καθὼς ἐδιδάχθητε· περισ
σεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·

σξθ

Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συ
λαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας
καὶ κενῆς ἀπάτης· κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων· κα
τὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου.
καὶ οὐ κατὰ χ(ριστό)ν· ὅτι ἐν αὐτῷ
κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς
θεότητος σωματικῶς· καὶ
ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι·
ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιε
τμήθητε περιτομῇ ἀχειροποι
ήτῳ· ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώ
ματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς
σαρκός· ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ
χ(ριστο)ῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν
τῷ βαπτίσματι· ἐν ᾧ· καὶ συ
νηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως

μη(νὶ) ἰαννου(αρίῳ) α΄ εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
κ(αὶ) [illegible] Ἀδελφοί· βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν·

τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ· τοῦ ἐγεί
ραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν·
Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς
παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκρο
βυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν· συνε
ζωοποίησεν ἡμᾶς σὺν αὐτῷ·
χαρισάμενος ἡμῖν πάντα
τὰ παραπτώματα· ἐξαλεί
ψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον
τοῖς δόγμασιν· ὃ ἦν ὑπεναν
τίον ἡμῖν· καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ
μέσου· προσηλώσας αὐτὸ τῷ σ
ταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας· ἐδει
γμάτισεν ἐν παρρησίᾳ· θρι
αμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ· Μὴ
οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώ
σει ἢ ἐν πόσει· ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς·
ἢ νουμηνίας· ἢ σαββάτων·
ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων·
τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ· μηδεὶς ὑμᾶς
καταβραβευέτω· θέλων ἐν
ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησ
κείᾳ τῶν ἀγγέλων· ἃ μὴ ἑώρα
κεν ἐμβατεύων· εἰκῆ φυσιούμε

νος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ· καὶ οὐ κρατῶν τὴν κε
φαλήν· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα δι
ὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπι
χορηγούμενον καὶ συμβι
βαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξη
σιν τοῦ θ(εο)ῦ· εἰ οὖν ἀπεθάνετε
σὺν Χ(ριστ)ῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων
τοῦ κόσμου· τί ὡς ζῶντες
ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε·
μὴ ἅψῃ· μηδὲ γεύσῃ· μηδὲ
θίγῃς· ἅ ἐστιν πάντα εἰς φθο
ρὰν τῇ ἀποχρήσει· κατὰ τὰ
ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας
τῶν ἀνθρώπων· ἅτινά ἐστι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας· ἐν ἐθελοθρη
σκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ
καὶ ἀφειδίᾳ σώματος· οὐκ ἐν
τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν
τῆς σαρκός· εἰ οὖν συνηγέρ
θητε τῷ Χ(ριστ)ῷ τὰ ἄνω ζητεῖτε·
οὗ ὁ Χ(ριστὸ)ς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θ(εο)ῦ κα
θήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε,
μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθά
νετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέ

252

κρυπται σὺν τῷ Χ(ριστ)ῷ ἐν τῷ Θ(ε)ῷ· τέλ(ος) θ' σοβ'
Ὅταν ὁ Χ(ριστὸ)ς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν·
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανε-
ρωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσα-
τε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς· πορνείαν· ἀκαθαρσίαν·
πάθος· ἐπιθυμίαν κακήν· καὶ
τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰ-
δωλολατρεία· δι' ἃ ἔρχεται ἡ
ὀργὴ τοῦ Θ(εο)ῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς
ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς πε-
ριεπατήσατέ ποτε. ὅτε ἐζῆτε
ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε
Καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα· ὀργήν·
θυμόν· κακίαν· βλασφημίαν·
αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος
ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους·
ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαι-
ὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐ-
τοῦ· καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέ-
ον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐ-
πίγνωσιν. κατ' εἰκόνα τοῦ
κτίσαντος αὐτόν· ὅπου οὐ-
κ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος· περι-
τομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβα-

ρος· σκύθης· δοῦλος, ἐλεύθερ(ος)·
ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι
Χ(ριστό)ς· τέλ(ος) ἀπ(όστολου)· ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκ
λεκτοὶ τοῦ θ(εο)ῦ· ἅγιοι καὶ ἠγαπη
μένοι σπλάγχνα οἰκτιρμῶν·
χρηστότητα· ταπεινοφροσύ
νην· πραότητα· μακροθυ
μίαν· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων· κ(αὶ)
χαριζόμενοι ἑαυτοῖς· ἐάν τις
πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς
καὶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ἐχαρίσατο ὑμῖν· οὕτως
καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτ(οις)
τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος
τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη
τοῦ θ(εο)ῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρ
δίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθη
τε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάρι
στοι γίνεσθε· ὁ λόγος τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἐνοι
κείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πά
σῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ
νουθετοῦντες ἑαυτούς· ψαλ
μοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πν(ευματ)ικαῖς ᾄδοντες· ἐν τῇ καρ
δίᾳ ὑμῶν τῷ κ(υρί)ῳ· τέλ(ος) ἀπ(όστολου) καὶ πᾶν
ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ

ἐν χάρι-τι

τῇ β' τῆς κβ' ἑβδ(ομάδος)· ἀπ(όστολος)· πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε·

πάντα ἐν ὀνόματι κυ ιυ·
εὐχαριστοῦντες τῷ θῷ καὶ πρὶ
δι' αὐτοῦ. αἱ γυναῖκες ὑπο-
τάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν ὡς ἀνῆ-
κεν ἐν κῳ· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶ-
τε τὰς γυναῖκας· καὶ μὴ πι-
κραίνεσθε πρὸς αὐτάς· τὰ
τέκνα· ὑπακούετε τοῖς γονεῦ-
σι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν
εὐάρεστον ἐν κῳ· οἱ πρες μὴ ἐ-
ρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν· ἵνα μὴ
ἀθυμῶσιν· οἱ δοῦλοι· ὑπακού-
ετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρ-
κα κυρίοις· μὴ ἐν ὀφθαλμο-
δουλίαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι·
ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας·
φοβούμενοι τὸν θν· καὶ πᾶν
ὅ τι ἐὰν ποιῆτε· ἐκ ψυχῆς ἐρ-
γάζεσθε· ὡς τῷ κῳ καὶ οὐκ
ἀνοις· εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυ ἀπο-
λήψεσθε τὴν μισθαπόδοσιν τῆς
κληρονομίας· τῷ γὰρ κῳ χῳ
δουλεύετε· ὁ δὲ ἀδικῶν, κομιεῖ-
ται ὃ ἠδίκησε καὶ οὐκ ἔστι προ-
σωποληψία· οἱ κύριοι τὸ δίκαι-

ον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δού
λοις παρέχεσθε εἰδότες ὅτι
Coτ καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς · τῇ
ιβ τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε ·
γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαρι
στίᾳ · προσευχόμενοι ἅμα καὶ
περὶ ἡμῶν · ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν
θύραν τοῦ λόγου · λαλῆσαι
Coτ τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ διὸ καὶ δέδε
μαι ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ
με λαλῆσαι · ἐν σοφίᾳ περιπα
τεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω τὸν καιρὸν
ἐξαγοραζόμενοι · ὁ λόγος ὑμῶν
πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυμένος ·
εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ
ἀποκρίνεσθαι · τὰ κατ' ἐμὲ πάντα
γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς
ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος · καὶ
σύνδουλος ἐν κυρίῳ · ὃν ἔπεμψα
πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῷ
τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν · σὺν Ὀνησί
μῳ τῷ πιστῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ
Coζ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν · πάντα ὑμῖν γνω
ριοῦσι τὰ ὧδε · ἀσπάζεται ὑμᾶς

ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου
καὶ μάρκος ὁ ἀνεψιὸς βαρνάβα·
περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλ-
θῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν· καὶ ἰ-
ησοῦς ὁ λεγόμενος ἰοῦστος· οἱ ὄντες
ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συ-
νεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρη-
γορία· ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφρᾶς
ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος χριστοῦ· πάντο-
τε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν·
ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα στῆτε
τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν
παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ. μαρ-
τυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πο-
λὺν ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ τῶν ἐν λαοδι-
κείᾳ καὶ τῶν ἐν ἱεραπόλει· ἀσπά-
ζεται ὑμᾶς λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγα-
πητός· καὶ δημᾶς· ἀσπάσασθε τοὺς
ἐν λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ νυμφᾶν·
καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησί-
αν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν
ἡ ἐπιστολή· ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν
τῇ λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνω-
σθῇ· καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας ἵνα καὶ

ὑμεῖς ἀναγνῶτε· καὶ εἴπατε
Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν δια-
κονίαν ἣν παρέλαβες ἐν
κυρίῳ· ἵνα αὐτὴν πληροῖς·
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύ-
λου· μνημονεύετέ μου τῶν
δεσμῶν· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν:
Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης· διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησί-
μου· στίχων σηʹ:

Ὁ ἀπόστολος πολλὰ θλιβεὶς παθὼν ἐν
Βεροίᾳ· καὶ ἐν Φιλίπποις τῆς Μα-
κεδονίας· καὶ ἐν Κορίνθῳ· γινώσκει τε
ὅσα πέπονθε· καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ
ὅσα πεπόνθασιν ἐν ταῖς προειρημέ-
ναις πόλεσιν· ἵνα μὴ παρασθῶσιν ὑπὸ
τοῦ πειράζοντος καὶ σκανδαλισθῶ-
σιν· μαθὼν δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀπο-
θνήσκουσι κατ' αὐτῶν λυποῖ ἐγίνοντο·
ἀποστέλλει Τιμόθεον πρὸς αὐτούς

μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης· καὶ πρῶ
τον μὲν ἐπιστηρίζει αὐτοὺς ἐν τῇ
πίστει· ὥστε μὴ σαλεύεσθαι δι
ὰ τὰς θλίψεις· καὶ μηδὲν ξένον
αὐτοὺς πεπονθέναι ὑπὸ τῶν
ἰουδαίων· τὸ καὶ τὸν κύριον ἀποκτάναν
των· χριστιανῶν ἴδιον τὸ θλίβεσ
θαι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἔλεγε· προ
λαδὲ παραινέσας αὐτοὺς· οὕτως
ὡς παρελάβομεν ἀπ' αὐτοῦ ἀνα
στρέφεσθαι· γράφει περὶ τῶν τελευ
τώντων· παραμυθούμενος αὐτοὺς
καὶ διδάσκων μὴ ἀνιαρῶς φέρειν· ὕπνον
εἶναι τὸν θάνατον ἀποκαλῶν· διὰ
λόγον ἀναστάσεως· ᾧ ἕπεται καὶ πε
ρὶ τοῦ χρόνου αὐτοῖς διδάσκει· ἵνα ἄ
δηλον τὴν ἡμέραν γινώσκον
τες· ἀεὶ ἕτοιμοι γίνωνται· καὶ μηδὲ
μὴ προσέχωσιν· ἐπαγγελλομέ
νων περὶ αὐτῆς· ἔσεσθαι γάρ φησι
τὴν παρουσίαν οὕτως· ὥστε τοὺς
περιλειπομένους καὶ εὑρισκο
μένους ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· μὴ
φθάνειν τοὺς ἐκ νεκρῶν ἐγειρομένους·
ἀλλ' ἅμα ἁρπάζεσθαι τὴν πάντα ἄλλα

γὰρ διδάσκει· πρὸς τούτοις
προτρέπομαι αὐτοὺς βελτιοῦσ-
θαι ἐν τοῖς ἔθεσι· [illegible]
αὐτοὺς καὶ χαίρειν τῇ ἐλπίδι· καὶ
προσεύχεσθαι καὶ εὐχαριστεῖν μὲν αὐ-
τοὺς ἀεὶ τοῦ κυρίου· ἐνορκίζει αὐτοὺς
ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν τοῖς
πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς· καὶ οὕτω τε-
λειοῖ τὴν ἐπιστολήν:

Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ οὐδὲ ποθεν
ἐμνημόνευσε ῥητοῦ Παῦλος
ὁ ἀπόστολος:

Αὕτη ἡ α΄ ἐπιστολὴ ἀπὸ διαίρεσιν τῶν κε-
φαλαίων οὐκ ἔχει· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀρι-
θμὸν ἔχει διὰ κινναβάρεως γεγραμ-
μένον:

Σοη

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος·
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων· ἐν
θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν· καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ·
Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε
περὶ πάντων ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποι-

[illegible] ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν· ἀ-
διαλείπτως μνημονεύοντες ὑ-
μῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως· καὶ τοῦ
κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπο-
μονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς
ἡμῶν· εἰδότες ἀδελφοὶ ἠγαπημέ-
νοι ὑπὸ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·
ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη
εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον. ἀλλὰ καὶ
ἐν δυνάμει καὶ πνεύματι ἁγίῳ· καὶ ἐν πλη-
ροφορίᾳ πολλῇ καθὼς οἴδατε·
οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς·

Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ
τοῦ κυρίου δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλί-
ψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου·
ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς
πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ
Ἀχαΐᾳ· ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος
τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονί-
ᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τό-
πῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἐξε-
λήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λα-
λεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγ-
γέλλουσιν· ὁποίαν εἴσοδον ἔχομεν

ροθ

β

πρὸς ὑμᾶς· καὶ πῶς ἐπεστρέψατε
πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων·
δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθι
νῷ· καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἐκ τῶν οὐρανῶν· ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νε
κρῶν· Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης· αὐ
τοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοὶ τὴν εἴσο
δον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς· ὅτι
οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ προπαθό
ντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδα
τε ἐν Φιλίπποις· ἐπαρρησιασά
μεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν· λαλῆσαι πρὸς
ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολ
λῷ ἀγῶνι· ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν·
οὐκ ἐκ πλάνης· οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσί·
οὔτε ἐν δόλῳ· ἀλλὰ καθὼς δεδοκι
μάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευ
θῆναι τὸ εὐαγγέλιον· οὕτω λαλοῦ
μεν· οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες·
ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς
καρδίας ἡμῶν· οὔτε γάρ ποτε ἐν
λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν κα
θὼς οἴδατε· οὔτε ἐν προφάσει
πλεονεξίας θεὸς μάρτυς· οὔτε ζη

τοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν· οὔτε
ἀφ' ὑμῶν· οὔτε ἀπ' ἄλλων· δυ-
νάμενοι ἐν βάρει εἶναι· ὡς χριστοῦ ἀ-
πόστολοι· ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπι-
οι ἐν μέσῳ ὑμῶν· ὡς ἂν τροφὸς
θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα· οὕ-
τως ἱμειρόμενοι ὑμῶν· εὐδοκοῦ-
μεν μεταδοῦναι ὑμῖν· οὐ μό-
νον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ
τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· διότι ἀγαπη-
τοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε· τέλος ἀρχή· μνημο-
νεύετε γὰρ ἀδελφοὶ τὸν κόπον
ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς
γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι
πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα
ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ὑμεῖς μάρτυ-
ρες καὶ ὁ θεός· ὡς ὁσίως καὶ δικαί-
ως καὶ ἀμέμπτως· ὑμῖν τοῖς
πιστεύουσιν ἐγενήθημεν καθά-
περ οἴδατε· ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν
ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ· παρα-
καλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυ-
θούμενοι καὶ μαρτυρόμενοι· εἰς
τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως

ἐπα
λ

τε τ κ γ εὐ· ἀδελφοί μνημονεύετε τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον·

τοῦ θῦ· τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς
εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ
δόξαν· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχα
ριστοῦμεν τῷ θῷ ἀδιαλείπτως·
ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀ
κοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θῦ· ἐδέξασθε
οὐ λόγον ἀνθρώπων· ἀλλὰ καθώς ἐστιν
ἀληθῶς λόγον θῦ· ὃς καὶ ἐνερ
γεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν·
ϲ πβ — ε ἀρχ(ὴ) — ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀ
δελφοὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θῦ·
τῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐν χῶ
τέ(λος) — ἰῦ· τε(λος) ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ
ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυ
λετῶν· καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ
τῶν ἰουδαίων· τῶν καὶ τὸν κν
ἀποκτεινάντων ἰν· καὶ τοὺς
ἰδίους προφήτας· καὶ ὑμᾶς
ἐκδιωξάντων· καὶ θῷ μὴ ἀρεσ
κόντων· καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναν
τίων· κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς
ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν·
εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς
ἁμαρτίας πάντοτε· ἔφθα
σε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος·

[illegible] ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε:—

τοῦ θ(εο)ῦ αὐτ(οῦ) κ(αὶ) χαρὰ ἐπ' αὐτ(ῷ) [illegible] ὡς ἂν τελειωθῇ:

258

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισ-
θέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν
ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ,
περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν
τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν
πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. διὸ καὶ ἠθε-
λήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ
δίς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατα-
νᾶς. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χα-
ρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; ἢ
οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρου-
σίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν
καὶ ἡ χαρά. Διὸ μηκέτι στέγοντες
εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι
ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμ-
ψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ θεοῦ καὶ
συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πί-
στεως ὑμῶν, τὸ μηδένα σαίνεσθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. αὐτοὶ
γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα.

τῇ β' τῆς ς' [illegible] ἀδελφοί, ὑμᾶς [illegible]

καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν· προ
ελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλί
βεσθαι· καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ
οἴδατε· διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι
στέγων· ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν
πίστιν ὑμῶν· μή πως ἐπείρασεν
ὑμᾶς ὁ πειράζων· καὶ εἰς
κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.
ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου
πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν· καὶ εὐαγγε
λισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν
καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν· καὶ ὅτι ἔ
χετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν· πάν
τοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς
ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·
διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀ
δελφοὶ ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ
θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ
τῆς ὑμῶν πίστεως· ὅτι νῦν
ζῶμεν· ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν
κυρίῳ· τέλος. τίνα γὰρ εὐχαριστίαν
δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦ
ναι περὶ ὑμῶν· ἐπὶ πάσῃ τῇ
χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμ
προσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν· νυκτὸς

καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ
δεόμενοι· εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρό-
σωπον· καὶ καταρτίσαι τὰ ὑ-
στερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν·
αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν· καὶ
ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· κατευθύναι
τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς·
ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ πε-
ρισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ· εἰς ἀλλήλους
καὶ εἰς πάντας· καθάπερ καὶ ἡμεῖς
εἰς ὑμᾶς· εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς
καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύ-
νῃ· ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς
ἡμῶν· ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· μετὰ πάντων τῶν
ἁγίων αὐτοῦ τέλος· ἀρχὴ λοιπὸν οὖν
Ἀδελφοὶ ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ· καθὼς
παρελάβετε παρ' ἡμῶν· τὸ
πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ
ἀρέσκειν θεῷ· ἵνα περισσεύητε
μᾶλλον· οἴδατε γὰρ τίνας πα-
ραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· τοῦτο γάρ ἐστι θέλη-
μα τοῦ θεοῦ· ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν· ἀ-

σπε

ἀπὸ [illegible] κυ(ριακῆς) [illegible]

πέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνεί-
ας· εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑ-
αυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασ-
μῷ καὶ τιμῇ· μὴ ἐν πάθει ἐπι-
θυμίας· καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη
τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν· τὸ μὴ ὑ-
περβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν
ἐν τῷ πράγματι· τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος ὁ κύριος
περὶ πάντων τούτων· κα-
θὼς καὶ προείπομεν ὑμῖν
καὶ διεμαρτυρόμεθα· οὐ γὰρ
ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκα-
θαρσίᾳ· ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ· τοι-
γαροῦν ὁ ἀθετῶν· οὐκ ἄνθρωπον ἀ-
θετεῖ· ἀλλὰ τὸν θεόν· τὸν καὶ δόν-
τα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑ-
μᾶς· περὶ δὲ τῆς φιλαδελφί-
ας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐ-
τοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε
εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ
γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας
τοὺς ἀδελφοὺς· τοὺς ἐν ὅλῃ
τῇ μακεδονίᾳ· παρακαλοῦ-
μεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· πε-

ε διδασκαλία περὶ τῶν τεθνεώτων καὶ τῆς ἐπὶ ζώντων καὶ νεκρῶν ἐπιφανείας χριστοῦ :-

περισσεύειν μᾶλλον καὶ φιλο
τιμεῖσθαι· ἡσυχάζειν· καὶ πρά
σσειν τὰ ἴδια· καὶ ἐργάζεσθαι
ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν· καθὼς
ὑμῖν παρηγγείλαμεν· ἵνα περι
πατῆτε εὐσχημόνως πρὸς
τοὺς ἔξω· καὶ μηδενὸς χρείαν
ἔχητε τέλος ἀρχή οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς
ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ περὶ τῶν κοι
μωμένων· ἵνα μὴ λυπῆσθε κα
θὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες
ἐλπίδα· εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη· οὕτως
καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ ὑμῖν
λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου· ὅτι ἡμεῖς
οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι·
εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου· οὐ μὴ
φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·
ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος· ἐν κελεύσματι·
ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλ
πιγγι θεοῦ· καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ·
καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ· ἀναστήσονται
πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι ἅμα

εἰς κοιμηθέντας· ἀδελφοί οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων

σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν
νεφέλαις· εἰς ἀπάντησιν τοῦ
κυ(ρίου) εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντο
τε σὺν κ(υρί)ῳ ἐσόμεθα· τέ(λος) ἀρ(χή) ὥστε

Παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς
λόγοις τούτοις· περὶ δὲ τῶν χρόνων
καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοί· οὐ χρείαν
ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀ-
κριβῶς οἴδατε· ὅτι ἡ ἡμέρα κυ(ρίου)
ὡς κλέπτης ἐν νυκτί· οὕτως ἔρχεται·
ὅταν γὰρ λέγωσιν εἰρήνη καὶ ἀσ-
φάλεια· τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς
ἐφίσταται ὄλεθρος· ὥσπερ ἡ ὠδὶν
τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκ-
φύγωσιν· ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί· οὐκ ἐ-
στὲ ἐν σκότει· ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς
ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάν-
τες ὑμεῖς· υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱ-
οὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς· οὐ-
δὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ καθεύδω-
μεν ὡς καὶ οἱ λοιποί· ἀλλὰ γρη-
γορῶμεν καὶ νήφωμεν· οἱ γὰρ
καθεύδοντες νυκτὸς καθεύ-
δουσιν· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυ-
κτὸς μεθύουσιν· ὑμεῖς δὲ ἡμέ-

ρας ὄντες· νήφωμεν· ἐνδυσάμε
νοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης·
καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σω
τηρίας· διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦ
ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα
εἴτε γρηγορῶμεν· εἴτε καθεύδωμεν·
ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν· τέλος· διὸ τέλος

Παρακαλεῖτε ἀλλήλους· καὶ οἰκο
δομεῖτε· εἷς τὸν ἕνα· καθὼς καὶ
ποιεῖτε· ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελ
φοί· εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν
ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ· καὶ νου
θετοῦντας ὑμᾶς· καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς
ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ
ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς· ἀρχή

Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί·
νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους· παραμυ
θεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους· ἀντέχεσθε
τῶν ἀσθενῶν· μακροθυμεῖτε πρὸς πάν
τας· ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κα
κοῦ τινι ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντο
τε τὸ ἀγαθὸν διώκετε· καὶ εἰς ἀλ
λήλους καὶ εἰς πάντας· πάντο
τε χαίρετε· ἀδιαλείπτως προ
σεύχεσθε· ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε·

πρὸς Θεσσαλονικεῖς α

ἀπὸ τοῦ καὶ πάλιν· ἀδελφοί· οὐκ ἔθετο· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν· ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας

Σα(ββάτῳ) πε(ντηκοστῆς) η

πρὸς Θεσσαλονικεῖς α· παρακαλοῦμεν ὑμᾶς·

τοῦτο γὰρ θέλημα θ(εο)ῦ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ εἰς
ὑμᾶς· τὸ πν(εῦμ)α μὴ σβέννυτε· προ-
φητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα
δ(ὲ) δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε·
ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀ-
πέχεσθε· αὐτὸς δ(ὲ) ὁ θ(εὸ)ς τῆς εἰρήνης·
ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκλη-
ρον ὑμῶν τὸ πν(εῦμ)α· καὶ ἡ ψυχὴ· καὶ τὸ
σῶμα· ἀμέμπτως ἐν τῇ παρου-
σίᾳ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ τηρηθείη·
Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς· ὃς καὶ ποιήσει·
προσεύχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν· ἀσπά-
σασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας·
ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ὁρκίζω ὑμᾶς
τὸν κ(ύριο)ν· ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστο-
λὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς·
ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ μεθ' ὑμῶν
ἀμήν:~ τέ(λος) πρὸς θεσσαλονικεῖς α' ἐγράφη
ἀπὸ ἀθηνῶν: στί(χοι) ρϟγ:~

ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β' ἐπιστο(λῆς)
ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης· ἡ δὲ πρό-
φασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη:~

Τινὲς ἀπὸ θεσσαλονίκης ἀργοὶ καὶ ἄτα-
κτοι περιερχόμενοι· τοὺς ἀδελφοὺς
ἀφήρπαζον· ὡς ἤδη τῆς παρουσίας τοῦ

κυ ἐνεστάναι· ἢ πάντων τοὺς ἀκούοντας·
ὡς τοῦ ἀποστόλου τοῦτο δηλοῦντος·
καὶ ὑπὸ πνς ἀκούσαντες· ταῦτα τοίνυν
μαθὼν ὁ ἀπόστολος, γράφει τὴν ἐπιστολήν·
καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται τὴν πί
στιν αὐτῶν αὐξάνουσαν· καὶ ὅτι ἐν αὐ
τοῖς ἐκαυχᾶτο, ταῖς θλίψεσι γενναίως
ὑποφέρουσι διὰ τὸν χν· καὶ παραμυ
θεῖται δὲ αὐτοὺς ὡς ἐσομένης ἐκδικί(ας)
παρὰ θῦ κατὰ τῶν αὐτοὺς ἀδικούντων·
ἔπειτα περὶ τῆς παρουσίας τοῦ σρς διδάσκει
μηδενὶ αὐτοὺς πείθεσθαι· μήτε θροεῖσ
θαι αὐτούς· μήτε διὰ πνς· μήτε ὡς αὐτοῦ
γράψαντος· μηδόλως νομίζειν ἢ ἤδη
παρεῖναι αὐτήν· μὴ γὰρ πρότερον ἔσεσθαι
αὐτήν· ἐὰν μὴ ἡ ἀποστασία πρῶτον ἔλθῃ·
καὶ μετὰ ταύτην ὁ ἀντίχριστος ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας· οὗ τὴν παρουσίαν ἐν σημείοις
καὶ τέρασι ψεύδους· κατ' ἐνέργειαν τοῦ
σατανᾶ ἔσεσθαι σημαίνει· εἶτα παραινέ
σας αὐτοῖς στήκειν γενναίως· καὶ κρα
τεῖν τὰς παραδόσεις· ἃς ἐδιδάχθησαν
παρ' αὐτοῦ· παραγγέλλει μηδὲ μίαν
κοινωνίαν ἔχειν μετὰ τῶν ἀτάκτων·
ἀλλὰ καὶ ἀποβάλλειν αὐτούς· εἶναι γὰρ

καὶ περιέργους καὶ πλάνους ἐδήλω
σε τοὺς τοιούτους· καὶ καθόλου δὲ πα
ρήγγειλε· τὸν μὴ ὑπακούοντα τοῖς λό
γοις αὐτοῦ, τοῦτον ἀποσυνάγωγον γί
νεσθαι· καὶ λοιπὸν ἐπευξάμενος αὐτοῖς
εἰρήνην· τελειοῖ τὴν ἐπιστολὴν ὑπὸ
ἀσπασμὸν τῇ ἰδίᾳ χειρὶ γράψας· ὅπερ
σημεῖον εἶναι πάσης ἐπιστολῆς δεδήλω
κεν.

α εὐχαριστία ὑπὲρ τῆς τῶν θεσσαλονικέων
πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ ὑπομονῆς· ἐπὶ τι
μῇ αὐτῶν καὶ κολάσει τῶν θλιβόντων·
καὶ εὐχὴ ὑπὲρ τελειώσεως αὐτῶν εἰς δό
ξαν ἐπὶ δόξῃ χριστοῦ:— πρὸς θεσσαλονικ(εῖς) β

Παῦλος καὶ σιλουανὸς
καὶ τιμόθεος· τῇ
ἐκκλησίᾳ θεσσαλο
νικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν·
καὶ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ· χάρις ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ· εὐχαριστεῖν ὀφεί
λομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν
ἀδελφοί· καθὼς ἄξιόν ἐστιν· ὅτι
ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν· καὶ
πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου π
πάντων ὑμῶν· εἰς ἀλλήλους· ὥστε

ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θυ· ὑπὲρ
τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως·
ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ
ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε· ἔνδειγμα
τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θυ· εἰς τὸ
καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλεί(ας)
τοῦ θυ· ὑπὲρ ἧς πάσχετε· εἴπερ δί-
καιον τῷ θῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς
θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν· καὶ ὑμῖν
τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν·
ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυ ιυ ἀπ' οὐ-
ρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ·
ἐν πυρὶ φλογὸς· διδόντος ἐκδίκη-
σιν τοῖς μὴ εἰδόσι θν· καὶ τοῖς μὴ ὑ-
πακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· οἵτινες δίκην τίσουσιν ὄλε-
θρον αἰώνιον· ἀπὸ προσώπου τοῦ
κυ καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· καὶ θαυμασθῆναι
ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν· ὅτι ἐπι-
στώθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς·
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· εἰς ὃ καὶ προ-
σευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν· ἵνα

εδ
β

κ(αὶ) τ(ὸ) ἐκ(εῖ) ... ἀλλ' ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς

τῇ δ' τῆς ς' ἑβδ. κε' ἐπιστ. ἀδελφοί. ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ἀδελφοί

ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν
καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα
θωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνά
μει· ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν· καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ·
κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελ
φοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς
ἐπ' αὐτόν· εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ
θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς· μήτε
θροεῖσθαι· μήτε διὰ πνεύματος· μήτε διὰ
λόγου· μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡ
μῶν· ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ
Χριστοῦ· τέλος· μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κα
τὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ
ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον· καὶ
ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτί
ας· ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ὁ ἀντικείμε
νος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα
λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα· ὥστε
αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς θεὸν κα
θίσαι· ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι
ἐστὶ θεός· οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς
ὑμᾶς· ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν· καὶ νῦν

τὸ κατέχον οἴδατε· εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆ
ναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· τὸ γὰρ
μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομί·
μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου
γένηται· καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται
ὁ ἄνομος· ὃν ὁ κς ἀναλώσει τῷ πνι
τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ καταργήσει
τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ·
οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ᾽ ἐνέργειαν τοῦ
σατανᾶ· ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ ση
μείοις καὶ τέρασι ψεύδους· καὶ ἐν πά
σῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀ
πολλυμένοις· ἀνθ᾽ ὧν τὴν ἀγάπην τῆς
ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆ
ναι αὐτούς· καὶ διὰ τοῦτο πέμψει
αὐτοῖς ὁ θς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ
πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει· ἵνα κρι
θῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες
τῇ ἀληθείᾳ· ἀλλ᾽ εὐδοκήσαντες
ἐν τῇ ἀδικίᾳ· τέλ. ἀρχ. Ἡμεῖς ὀφείλο
εὐχαριστεῖν τῷ θῷ πάντοτε περὶ
ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑ
πὸ κυ· ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ θς ἀπ᾽ ἀρχῆς
εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνς· καὶ πί
στει ἀληθείας· εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς

σκθ

δ

διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν· εἰς περιποί-
ησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ἄρα οὖν
ἀδελφοί· στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς
παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε· εἴτε
διὰ λόγου· εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν· αὐ-
τὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς· καὶ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
ἡμῶν· ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς· καὶ δοὺς
παράκλησιν αἰωνίαν· καὶ ἐλπίδα
ἀγαθὴν ἐν χάριτι· παρακαλέσαι ὑ-
μῶν τὰς καρδίας· καὶ στηρίξαι ὑμᾶς
ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· τὸ
Λοιπὸν προσεύχεσθε ἀδελφοὶ πε-
ρὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ
δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων
καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων
ἡ πίστις· πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος· ὃς στηρίξει
ὑμᾶς· καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ· πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς·
ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν· καὶ ποι-
εῖτε καὶ ποιήσετε· ὁ δὲ κύριος κατευθύναι
ὑμῶν τὰς καρδίας· εἰς τὴν ἀγάπην
τοῦ θεοῦ· καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ·
Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί· ἐν ὀνό-
ματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· στέλλεσθαι

ε′ προτροπὴ εἰς ἐργασίαν καὶ παραίτησις τῆς ἀργίας καὶ περιεργίας:–
τῇ παρασκευῇ τῆς κ′ ἑβδομάδος· ἀδελφοί· παραγγέλλομεν ὑμῖν·

ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτά
κτως περιπατοῦντος· καὶ μὴ κα
τὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον
παρ' ἡμῶν· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς
δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτα
κτήσαμεν ἐν ὑμῖν· οὐδὲ δωρεὰν ἄρ
τον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν
κόπῳ καὶ μόχθῳ νύκτα καὶ ἡμέ
ραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβα
ρῆσαί τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχο
μεν ἐξουσίαν· ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύ
πον δῶμεν ὑμῖν· εἰς τὸ μιμεῖσθαι
ἡμᾶς· καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς
τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν· ὅτι εἴ τις
οὐ θέλει ἐργάζεσθαι· μηδὲ ἐσθιέτω· ἀ
κούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας
ἐν ὑμῖν ἀτάκτως· μηδὲν ἐργαζομένους·
ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ
τοιούτοις παραγγέλλομεν· καὶ πα
ρακαλοῦμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι
τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν· ὑμεῖς δὲ
ἀδελφοί· μὴ ἐκκακήσητε τὸ καλὸν
ποιοῦντες· εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει
τῷ λόγῳ ἡμῶν· διὰ τῆς ἐπιστολῆς

ϛ

τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ· ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε· ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν· αὐτὸς δὲ ὁ κ(ύριο)ς τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ κ(ύριο)ς μετὰ πάντων ὑμῶν· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου· ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω· ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν:- πρὸς Θεσσαλονικεῖς β΄ ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν: στίχ(οι) ρϛ΄

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς· ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη:-

Ἐν τῇ Ἐφέσῳ τινὲς Ἰουδαΐζοντες ἐπεχείρουν ἑτεροδιδασκαλεῖν· καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀκεραίους προφάσει τοῦ νόμου· τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ ἀπόστολος· προτρέπει τὸν Τιμόθεον ἐκεῖ προσμεῖναι πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν· γράφει τε τὴν ἐπιστολήν· καὶ πρῶτον μὲν ὑπομιμνήσκει τι

μόθεον· εἰδότα τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν·
διδάσκων αὐτὸν περὶ τοῦ νό-
μου κωλύειν· τοὺς παρὰ τὴν ὀρθὴν
διδασκαλίαν λαλοῦντας· ἐπι-
τιμᾶν πάντας αὐτοῖς· καὶ γὰρ καὶ αὐ-
τὸς Ὑμέναιον καὶ Ἀλέξανδρον ναυα-
γήσαντας περὶ τὴν πίστιν· παρέ-
δωκε τῷ σατανᾷ· ἵνα παιδευθῶ-
σι μὴ βλασφημεῖν· ταῦτα αὐτῷ ποιήσ-
ας, λοιπὸν διατάσσει αὐτῷ κανό-
νας ἐκκλησιαστικούς· περὶ προ-
σευχῆς· διδάσκει γὰρ πῶς καὶ πό-
τε καὶ περὶ τίνος δεῖ προσεύχεσθαι·
σιγᾶν τε ἐν ἐκκλησίᾳ τὰς γυναῖκας·
καὶ μᾶλλον μανθάνειν καὶ μὴ διδά-
σκειν αὐτάς· περὶ ἐπισκόπων καὶ
πρεσβυτέρων καὶ διακόνων· πῶς
καὶ ποίους εἶναι δεῖ τοὺς καθιστα-
μένους· περὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
χηρῶν· ἀπὸ πόσων ἐτῶν χρὴ ταύ-
τας καταλέγεσθαι· καὶ ποίας αὐτὰς
εἶναι δεῖ· καὶ πῶς αὐτὰς δεῖ προσέ-
χειν· περὶ τοῦ σωφρονεῖν τοὺς νε-
ωτέρους καὶ γαμεῖν μᾶλλον καὶ
μὴ αἰσχρῶς ζῆν· περὶ τοῦ παραγ

παραγγέλλειν τοῖς πλουσίοις μὴ ὑψηλοφρονεῖν· μηδὲ ἐλπίζειν ἐπὶ πλούτῳ· περὶ τούτων διαταξάμενος· προτρέπεται αὐτὸν ταῦτα διδάσκειν· καὶ μηκέτι μὲν ὑδροποτεῖν· προσέχειν δὲ ἀναγνώσει καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· εἰδότα ἔσεσθαι καιρὸν ἐν ᾧ ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως· διδάξας δὲ καθαρὰ εἶναι καὶ τὰ βρώματα· καὶ παραγγείλας αὐτῷ ἐκτρέπεσθαι τὰς ἐμφιλονείκους ζητήσεις ὡς βεβήλους οὔσας· ἔφη ὡς καί τινες καυχώμενοι παρεβίησαν τὴν πίστιν, τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν :·

Κεφάλαια τῆς πρὸς Τιμόθεον πρώτης ἐπιστολῆς :·

Περὶ τῆς εἰς ἀγάπην θ(εο)ῦ ὁδηγίας· τὴν ἀπροσδεῆ νομικῆς ἀνάγκης:

Π(ερὶ) τῆς ἑαυτοῦ ἐκλογῆς εἰς εὐαγγελιστὴν ἐκ διώκτου κατὰ χάριν Χ(ριστο)ῦ:

Παραγγελία περὶ πίστεως καὶ εὐσυνειδήτου διακονίας· τῆς ἄνευ κινδύνου:

Π(ερὶ) εὐχῆς ὅτι ὑπὲρ π(άν)των· ὅτι πανταχοῦ ἀκάκως ἀταράχως σεμνῶς διάγειν:

Π(ερὶ) διδασκάλων· ὅτι ἄνδρας χρὴ καὶ

α̅.

πρὸς Τιμόθεον πρώτη
ἐπιστολὴ Παύλου:

Παῦλος ἀπόστολος Ἰυ̅
Χυ̅ κατ' ἐπιταγὴν θυ̅
καὶ πρς. καὶ σρς ἡμῶν Ἰυ̅
Χυ̅ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν·
Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει·
χάρις· ἔλεος· εἰρήνη ἀπὸ θυ̅ πρς ἡμῶν
καὶ Χυ̅ Ἰυ̅ τοῦ κυ̅ ἡμῶν· καθὼς πα-
ρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ
πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν· ἵνα
παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκα-
λεῖν· μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γε-
νεαλογίαις ἀπεράντοις· αἵτινες
ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον, ἢ οἰκο-
νομίαν θυ̅ τὴν ἐν πίστει· τὸ δὲ τέλος
τῆς παραγγελίας ἐστὶν, ἀγάπη ἐκ κα-
θαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς·
καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· ὧν τινες
ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς
ματαιολογίαν· θέλοντες εἶναι νο-
μοδιδάσκαλοι· μὴ νοοῦντες
μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων

τῇ γ΄ τῆς κ΄ ἑβδ(ομάδος). ἀδ(ελφοί)· οἴδαμεν ὅτι:

διαβεβαιοῦνται. τέλ(ος). ἀρχ(ή)· οἴδαμεν δὲ ὅτι
Καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις νομίμως χρῆται·
εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ
κεῖται· ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτά-
κτοις. ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς.
ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις· πατρο-
λῴαις καὶ μητρολῴαις· ἀνδροφό-
νοις· πόρνοις· ἀρσενοκοίταις.
ἀνδραποδισταῖς· ψεύσταις.
ἐπιόρκοις· καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑ-
γιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται.
κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ
μακαρίου θεοῦ ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ·
Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με
χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ὅτι πιστόν με
ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν,
τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον
καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ'
ἠλεήθην· ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν
ἀπιστίᾳ. ὑπερεπλεόνασε
δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πί-
στεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τέλ(ος).

β

Γ Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς
ἄξιος· ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον· ἁμαρτωλοὺς σῶσαι,
ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ
διὰ τοῦτο ἠλεήθην· ἵνα ἐν ἐ-
μοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Χριστὸς
τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν,
πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν με-
λλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ
εἰς ζωὴν αἰώνιον· τῷ δὲ
βασιλεῖ τῶν αἰώνων· ἀφθάρ-
τῳ· ἀοράτῳ· μόνῳ σοφῷ θεῷ·
τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν· τέ(λος)·

Δ Ταύτην τὴν παραγγελίαν
παρατίθεμαί σοι τέκνον
Τιμόθεε κατὰ τὰς προαγούσας
ἐπὶ σὲ προφητείας· ἵνα
στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν
στρατείαν· ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
συνείδησιν· ἥν τινες ἀπωσά-
μενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·

ὧν ἐστιν ὑμέναιος καὶ ἀλέξαν-
δρος· οὓς παρέδωκα τῷ σατα-
νᾷ ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασ-
φημεῖν· ἀρχ(ή) παρακαλῶ οὖν
πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι
δεήσεις· προσευχάς· ἐντεύ-
ξεις· εὐχαριστίας· ὑπὲρ πάν-
των ἀνθρώπων· ὑπὲρ βασιλέων
καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπερο-
χῇ ὄντων· ἵνα ἤρεμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πά-
σῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι·
τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκ-
τον ἐνώπιον τοῦ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἡμῶν
θ(εο)ῦ· ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σω-
θῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθεί-
ας ἐλθεῖν· εἷς γὰρ θ(εό)ς· εἷς καὶ μεσίτης
θ(εο)ῦ καὶ ἀνθρώπων· ἄνθρωπος χ(ριστὸ)ς
ἰ(ησοῦ)ς· ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον
ὑπὲρ πάντων τὸ μαρτύρι-
ον καιροῖς ἰδίοις· εἰς ὃ ἐτέθην
ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος· ἀ-
λήθειαν λέγω οὐ ψεύδομαι· δι-
δάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ
ἀληθείᾳ· βούλομαι οὖν προσεύχ-

χεσθαι τοὺς ἄνδρας· ἐν παν-
τὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους
χεῖρας· χωρὶς ὀργῆς καὶ
διαλογισμῶν· ὡσαύτως
καὶ τὰς γυναῖκας ἐν κατα-
στολῇ κοσμίῳ· μετὰ αἰδοῦς καὶ
σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς.
μὴ ἐν πλέγμασιν· ἢ χρυσῷ
ἢ μαργαρίταις· ἢ ἱματισμῷ
πολυτελεῖ· ἀλλ' ὃ πρέπει
γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις·
θεοσέβειαν δι' ἔργων ἀγαθῶν·
γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω·
ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ
δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω·
οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός· ἀλλ' εἶ-
ναι ἐν ἡσυχίᾳ· ἀδὰμ γὰρ πρῶ-
τος ἐπλάσθη· εἶτα εὔα· καὶ
ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυ-
νὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβά-
σει γέγονε· σωθήσεται δὲ διὰ
τῆς τεκνογονίας ἐὰν μείνω-
σιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγι-
ασμῷ· μετὰ σωφροσύνης καὶ
συνέσεως. τέλος πιστὸς ὁ λόγος·

τῇ ε̄ τῆς κ̄ ἑβδ(ομάδος)· τέκνον τιμόθεε πιστὸς ὁ λόγος.

Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ
ἔργου ἐπιθυμεῖ· δεῖ οὖν τὸν ἐπί-
σκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι·
μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα· νηφά-
λιον· σώφρονα· κόσμιον·
φιλόξενον· διδακτικόν· μὴ
πάροινον· μὴ πλήκτην·
ἀλλ' ἐπιεικῆ· ἄμαχον· ἀφιλάρ-
γυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς
προϊστάμενον· τέκνα ἔχοντα
ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σε-
μνότητος· εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου
οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς
ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται·
μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς
εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβό-
λου· δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυ-
ρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξω-
θεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμ-
πέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβό-
λου· διακόνους ὡσαύτως σε-
μνούς· μὴ διλόγους· μὴ οἴνῳ
πολλῷ προσέχοντας· μὴ αἰ-
σχροκερδεῖς· ἔχοντας τὸ μυ-
στήριον τῆς πίστεως ἐν καθα-

ρᾷ συνειδήσει· καὶ οὗτοι δὲ δοκι
μαζέσθωσαν πρῶτον· εἶτα
διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄν
τες· γυναῖκας ὡσαύτως· σε
μνάς· μὴ διαβόλους· νηφαλί
ους· πιστὰς ἐν πᾶσι· διάκονοι
ἔστωσαν· μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες·
τέκνων καλῶς προϊστάμενοι·
καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· ἀρ(χή) οἱ γὰρ
καλῶς διακονήσαντες· βαθ
μὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποι
οῦνται· καὶ πολλὴν παρρησί
αν ἐν πίστει τῇ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· τέλ(ος)· Ταῦ
τά σοι γράφω· ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς
σὲ τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω·
ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θ(εο)ῦ
ἀναστρέφεσθαι· ἥτις ἐστὶν ἐκ
κλησία θ(εο)ῦ ζῶντος· στῦλος καὶ
ἑδραίωμα τῆς ἐκκλησίας· καὶ
ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ
τῆς εὐσεβείας μυστήριον· θ(εὸ)ς
ἐφανερώθη ἐν σαρκί· ἐδικαιώ
θη ἐν πν(εύματ)ι· ὤφθη ἀγγέλοις· ἐκη
ρύχθη ἐν ἔθνεσιν· ἐπιστεύθη ἐν
κόσμῳ· ἀνελήφθη ἐν δόξῃ·

τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει· ὅτι ἐν ὑ
στέροις καιροῖς ἀποστήσονται
τινὲς τῆς πίστεως· προσέχον
τες πνεύμασι πλάνοις· καὶ διδασ
καλίαις δαιμονίων· ἐν ὑπο
κρίσει ψευδολόγων· κεκαυτη
ριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδη
σιν κωλυόντων γαμεῖν· ἀπέ
χεσθαι βρωμάτων· ἃ ὁ θεὸς ἔκ
τισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχα
ριστίας· τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπε
γνωκόσι τὴν ἀλήθειαν· ὅτι πᾶν
κτίσμα θεοῦ καλόν· καὶ οὐδὲν
ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας
λαμβανόμενον· ἁγιάζεται γὰρ
διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως·
ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς
ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκο
νος ἰησοῦ χριστοῦ· ἐντρεφόμενος τοῖς
λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς κα
λῆς διδασκαλίας ἧς παρη
κολούθηκας· τοὺς δὲ βεβή
λους καὶ γραώδεις μύθους·
παραιτοῦ·· γύμναζε δὲ σε
αυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· ἡ γὰρ

κυ(ριακῇ) λβ΄· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πιστὸς ὁ λόγος·

τϛ

σωματικὴ γυμνασία· πρὸς
ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐ-
σέβεια, πρὸς πάντα ὠφέλιμος
ἐστίν· ἐπαγγελίαν ἔχουσα
ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλού-
σης· ἀρχ(ή) πιστὸς ὁ λόγος καὶ πά-
σης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς
τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ὀνει-
διζόμεθα· ὅτι ἠλπίκαμεν
ἐπὶ θεῷ ζῶντι· ὅς ἐστι σωτὴρ πάν-
των ἀνθρώπων· μάλιστα πιστῶν·

θ

Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε·
μηδείς σου τῆς νεότητος κα-
ταφρονείτω· ἀλλὰ τύπος
γίνου τῶν πιστῶν· ἐν λόγῳ·
ἐν ἀναστροφῇ· ἐν ἀγάπῃ· ἐν
πίστει· ἐν ἁγνείᾳ· ἕως ἔρχομαι·
πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει· τῇ πα-
ρακλήσει· τῇ διδασκαλίᾳ·
μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος·
ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας·
μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
τοῦ πρεσβυτερίου· ταῦτα
μελέτα· ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα
σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν

πᾶσιν· ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς·
τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν
σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντας
σου· πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλή-
ξῃς· ἀλλὰ παρακάλει ὡς πα-
τέρα· νεωτέρους ὡς ἀδελφούς·
πρεσβυτέρας ὡς μητέρας· νε-
ωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πά-
σῃ ἁγνείᾳ·: χήρας τίμα τὰς
ὄντως χήρας· εἰ δέ τις χήρα
τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει· μανθα-
νέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶ-
κον εὐσεβεῖν· καὶ ἀμοιβὰς ἀ-
ποδιδόναι τοῖς προγόνοις·
τοῦτο γάρ ἐστιν ἀπόδεκτον ἐ-
νώπιον τοῦ θεοῦ· ἡ δὲ ὄντως
χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλ-
πικεν ἐπὶ τὸν θεὸν· καὶ προσ-
μένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προ-
σευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας·
ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνη-
κεν· καὶ ταῦτα παράγγελλε· ἵνα
ἀνεπίληπτοι ὦσιν· εἰ δέ τις τῶν
ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων

οὐ προνοεῖ· τὴν πίστιν ἤρνη-
ται· καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων·
χήρα καταλεγέσθω· μὴ ἔλατ-
τον ἐτῶν ἑξήκοντα· γεγονυῖα
ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή· ἐν ἔργοις
καλοῖς μαρτυρουμένη· εἰ ἐτε-
κνοτρόφησεν· εἰ ἐξενοδόχη-
σεν· εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν· εἰ
θλιβομένοις ἐπήρκεσεν· εἰ
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολού-
θησεν· νεωτέρας δὲ χήρας
παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρη-
νιάσωσι τοῦ Χριστοῦ· γαμεῖν θέλου-
σιν ἔχουσαι κρίμα· ὅτι τὴν πρώ-
την πίστιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ καὶ
ἀργαὶ μανθάνουσι· περιερ-
χόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον
δὲ ἀργαί· ἀλλὰ καὶ φλύαροι·
καὶ περίεργοι· λαλοῦσαι τὰ μὴ
δέοντα· βούλομαι οὖν νεωτέ-
ρας γαμεῖν· τεκνογονεῖν· οἰκο-
δεσποτεῖν· μηδεμίαν ἀφορ-
μὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ
λοιδορίας χάριν· ἤδη γάρ τινες
ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ

μαι· εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας·
ἐπαρκείτω αὐταῖς· καὶ μὴ βα-
ρείσθω ἡ ἐκκλησία· ἵνα ταῖς
ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ·: οἱ κα-
λῶς προεστῶτες πρεσβύτε-
ροι· διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθω-
σαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ
ἡ γραφή· βοῦν ἀλοῶντα οὐ
φιμώσεις· καὶ ἄξιος ὁ ἐργάτης
τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· κατὰ πρεσ-
βυτέρου κατηγορίαν μὴ παρα-
δέχου· ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο καὶ
τριῶν μαρτύρων· τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας ἐνώπιον πάντων
ἔλεγχε· ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον
ἔχωσι· διαμαρτύρομαι ἐνώπιον
τοῦ θ(εο)ῦ καὶ τοῦ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· καὶ τῶν
ἐκλεκτῶν ἀγγέλων· ἵνα ταῦ-
τα φυλάξῃς χωρὶς προκρί-
ματος· μηδὲν ποιῶν κατὰ
πρόσκλησιν· χεῖρας ταχέ-
ως μηδενὶ ἐπιτίθει· μηδὲ κοι-
νώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις·
σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει· μηκέτι

ὑδροποτεῖ· ἀλλὰ οἴνῳ ὀλί-
γῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου
καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενεί(ας)·

ιδ

Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρό-
δηλοί εἰσι· προάγουσαι εἰς κρί-
σιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦ-
σιν· ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔρ-
γα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλ-
λως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνα-
ται:·

ιε

ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦ-
λοι· τοὺς ἰδίους δεσπότας πά-
σης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν·
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ
διδασκαλία βλασφημῆται· οἱ
δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας·
μὴ καταφρονείτωσαν· ὅτι ἀ-
δελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δου-
λευέτωσαν· ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀ-
γαπητοί· οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀν-
τιλαμβανόμενοι· ταῦτα δίδασ-
κε καὶ παρακάλει· εἴ τις ἑτερο-
διδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται
ὑγιαίνουσι λόγοις· τοῖς τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν
διδασκαλίᾳ· τετύφωται μηδὲν

ἐπιστάμενος. ἀλλὰ νοσῶν περὶ
ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν
γίνεται φθόνος· ἔρις· βλασφη-
μίαι· ὑπόνοιαι πονηραί· δια-
παρατριβαί· διεφθαρμένων
ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερη-
μένων τῆς ἀληθείας. νομιζόν-
των πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέ-
βειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιού-
των· ἔστιν δὲ ὁ πορισμὸς μέγας·
ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. οὐ-
δὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν
κόσμον· δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξε-
νεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες
δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσμα-
τα· τούτοις ἀρκεσθησόμεθα·
οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν· ἐμ-
πίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
παγίδα· καὶ ἐπιθυμίας πολ-
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς·
αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώ-
πους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα
γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν
ἡ φιλαργυρία· ἧς τινὲς ὀρεγόμε-
νοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς

ιθ

πίστεως· καὶ ἑαυτοὺς περι
έπειραν ὀδύναις πολλαῖς.
Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ· ταῦτα φεῦγε·
δίωκε δὲ δικαιοσύνην· εὐ
σέβειαν· πίστιν· ἀγάπην· ὑπο
μονήν· πραότητα· ἀγωνίζου
τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως·
ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς·
εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὡμολόγη
σας τὴν καλὴν ὁμολογίαν·
ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων·
παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάν
τα· καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαν
τος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν
καλὴν ὁμολογίαν· τηρῆσαί
σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον· ἀνεπίλη
πτον· μέχρι τῆς ἐπιφανείας
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἣν καιροῖς
ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μό
νος δυνάστης· ὁ βασιλεὺς τῶν
βασιλευόντων· καὶ κύριος τῶν κυ
ριευόντων· ὁ μόνος ἔχων ἀθα
νασίαν· φῶς οἰκῶν ἀπρόσι
τον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων· οὐ

δὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κρ-
άτος αἰώνιον, ἀμήν· (τέλος) τοῖς πλου-
σίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παρά-
γγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν· μηδὲ
ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδη-
λότητι· ἀλλ' ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶ-
ντι τῷ παρέχοντι ἡμῖν· πάντα
πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθο-
εργεῖν· πλουτεῖν ἐν ἔργοις κα-
λοῖς· εὐμεταδότους εἶναι· κοινω-
νικούς· ἀποθησαυρίζοντας
ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς
τὸ μέλλον· ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς ὄντως ζωῆς· ὦ Τιμόθε-
ε· τὴν παρακαταθήκην φύ-
λαξον· ἐκτρεπόμενος τὰς
βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀν-
τιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώ-
σεως· ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι·
περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν·
Ἡ χάρις μετὰ σοῦ· ἀμήν:—

ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῆς:—

Ταύτην ἐπιστέλλει πάλιν ἀπὸ Ῥώμης·
καὶ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς, ἀχ τη-
ῶν ἰσυναποδημούντων τῷ Παύλῳ

καταλείπει ἰὰν τῶν αὐτοῦ· βουλό
μενος ὁ ἀπόστολος ἐλθεῖν Τιμόθεε
πρὸς αὐτόν· γράφει τὴν ἐπιστολ
ταύτην· καὶ πρῶτον μὲν ἐπαι
νεῖ αὐτόν· μνημονεύει αὐτοῦ
τε τῆς εὐλαβείας· καὶ τῆς τῶν προ
γόνων αὐτοῦ πίστεως· ἔπειτα δη
λῶν ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας· ὧν Φύ
γελλος καὶ Ἑρμογένης ἀπεστράφησ
αὐτόν· ὁρῶντες αὐτοῦ τὰς θλί
ψεις· τὸν Ὀνησίφορον ἀπεδέξατο·
ἐλθόντα εἰς Ῥώμην καὶ προσμείναντα
αὐτῷ· παραγγέλλει αὐτῷ παραι
τεῖσθαι τὰς μωρὰς ζητήσεις· διὰ
τὸ ἐξ αὐτῶν γεννᾶσθαι μάχας· Ὑ
γὰρ Ὑμέναιος καὶ Φιλητός· οὕτω
ἐκτραπέντες παρέβησαν τὴν ἀλήθει
λέγοντες ἀνάστασιν ἤδη γεγενῆσθαι·
καὶ τινας ἀνατρέπουσι· μᾶλλον
μὲν οὖν παραινεῖ αὐτῷ προσέχ
ἑαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· καὶ
εἰδέναι μέν· ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
ἔσονται ἄνθρωποι φίλαυτοι μᾶλλον ἢ
φιλόθεοι· προβλέποντα καὶ ταῦτα
ἀσφαλίζεσθαι τοὺς λαοὺς μή τις

ἐξ αὐτῶν ἀπάτην· καὶ εἰς τὰ ἤ-
θη· καὶ εἰς τὴν τῆς διδασκαλίας
ἀκρίβειαν· πολλὰ προτρεψάμε-
νος αὐτῷ· καὶ σημάνας τὸν και-
ρὸν τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐφθάναι
μέλλειν σπένδεσθαι καὶ μαρτυρ(εῖν)·
ἐνετείλατο αὐτὸν ἐλθεῖν πρὸς αὐ-
τὸν ταχέως· κομίζοντα τὸν φι-
λόνην καὶ τὰ βιβλία· παραινεῖ δὲ
αὐτῷ Ἀλέξανδρον τὸν χαλκέα
φυλάττεσθαι· ὡς πολλὰ κακὰ ἐν-
δειξάμενον αὐτῷ· καὶ οὕτως τε-
λειοῖ τὴν ἐπιστολήν:·

:·κεφάλαια τῆς πρὸς Τιμόθεον β΄ ἐπιστ(ολῆς):-

α΄ Ἔπαινος τῆς Τιμοθέου πίστεως· καὶ
προτροπὴ ὑπομονῆς κατὰ τὸ πρέ-
πον ἐν τῇ χάριτι ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἔφη
διακαρτερεῖν πάσχων:

β΄ Περὶ τῆς ἁρμοζούσης μεταδόσεως τῶν θεί-
ων δογμάτων:

γ΄ Περὶ τῆς φροντίδος ἐν ὧν ἐν βίῳ πολι-
τείας· ἐπὶ ταῖς ἀπονοίαις ἀναστροφ(αῖς):-

δ΄ Περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ὑπομονῆς ἐλπί-
δι τιμῆς δικαίας:-

ε΄ Περὶ ὀρθῆς διδασκαλίας καὶ βίου καθαροῦ

εἰρηνικοῦ· καὶ κατὰ τῶν ἐναντίων:

ς Πρόρρησις περὶ κακίας ἀνθρώπων πλεοναζούσης· ἀπάτης τε ἐλεγχομένης:

ζ Προτροπὴ τῆς ἑαυτοῦ μιμήσεως· ἐξ ἐναντίου τοῖς φαύλοις ἐν ὑπακοῇ Χ(ριστο)ῦ:

η Περὶ τῶν καινοτομησάντων· οἷς ἀντιπεῖ τὸν Τιμόθεον:

θ Περὶ τῆς ἑαυτοῦ μελλούσης ἀναλύσεως ἐπὶ δόξῃ αἰωνίᾳ:

Πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ β'.

α Παῦλος ἀπόστολος Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ διὰ θελήματος Θ(εο)ῦ· κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ· Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις· ἔλεος· εἰρήνη ἀπὸ Θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς· καὶ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ τοῦ Κ(υρίο)υ ἡμῶν:

Χάριν ἔχω τῷ Θ(ε)ῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων· ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν· ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν· μεμνημένος σου τῶν δακρύων· ἵνα χαρ-

πληρωθῶ· ὑπόμνησιν λαμβάνων
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστε-
ως· ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ
μάμμῃ σου Λωΐδι· καὶ ἐν τῇ
μητρί σου Εὐνίκῃ· πέπεισμαι δὲ
ὅτι καὶ ἐν σοί· δι' ἣν αἰτίαν ἀ-
ναμιμνήσκω σε· ἀναζωπυ-
ρῆσαι τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ ὅ
ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδω-
κεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας· ἀλ-
λὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης· καὶ
σωφρονισμοῦ· μὴ οὖν ἐπαι-
σχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· μήτε ἐμὲ τὸν
δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκα-
κοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ·
κατὰ δύναμιν θεοῦ τοῦ σώσαν-
τος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει
ἁγίᾳ· οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν·
ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ
χάριν· τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων·
φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Καταργήσαντος μὲν τὸν θά-
νατον· φωτίσαντος δὲ ζωὴν
καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγ-
γελίου· εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ
καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος
ἐθνῶν· δι᾽ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦ-
τα πάσχω· ἀλλ᾽ οὐκ ἐπαισχύ-
νομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα·
καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός
ἐστι· τὴν παραθήκην
μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν
ἡμέραν· ὑποτύπωσιν ἔχε ὑ-
γιαινόντων λόγων· ὧν πα-
ρ᾽ ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν
παραθήκην φύλα-
ξον· διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦν-
τος ἐν ἡμῖν ⁖ οἶδας τοῦτο, ὅ-

β

Τι ἀπεστράφησάν με πάντες
οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ὧν ἐστὶ Φύγελλος·
καὶ Ἑρμογένης· δῴη ἔλεος
κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολ-
λάκις με ἀνέψυξε· καὶ τὴν ἅλυ-
σίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη· ἀλλὰ γε-
νόμενος ἐν Ῥώμῃ· σπουδαιότε

ρον ζητήσας με καὶ εὗρε· δῴη
αὐτῷ ὁ κ(ύριο)ς εὑρεῖν ἔλεος παρὰ
κ(υρίο)υ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅ
σα μοι ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε· βέλ
τιον σὺ γινώσκεις· σὺ οὖν
τέκνον μου ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι τῇ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· καὶ ἃ ἤκου
σας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρ
τύρων· ταῦτα παράθου·
πιστοῖς ἀν(θρώπ)οις· οἵτινες ἱκανοὶ ἔ
σονται καὶ ἑτέρους διδάξαι·
σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς κα
λὸς στρατιώτης ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· οὐδεὶς
στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς
τοῦ βίου πραγματείαις· ἵνα
τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ·
ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις· οὐ στεφανοῦ
ται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ·
τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ
πρῶτον τῶν καρπῶν με
ταλαμβάνειν· νόει ἃ λέγω· δώ
σει γάρ σοι ὁ κ(ύριο)ς σύνεσιν ἐν πᾶσι·
Μνημόνευε ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστὸ)ν ἐγηγερμένον
ἐκ νεκρῶν· ἐκ σπέρματος δα(βί)δ·
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κα

κοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κα
κοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ
δέδεται· διὰ τοῦτο πάντα
ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς·
ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς
ἐν χριστῷ ἰησοῦ· μετὰ δόξης αἰωνίου·

τῆ αʹ ἀρχ(ή) λ=

Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνο
μεν καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομέ
νομεν καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ
ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται
ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν· ἐκεῖνος
πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν
οὐ δύναται· : Ταῦτα ὑπομίμνη
σκε διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον
τοῦ κυρίου· μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐ
δὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστρο
φῇ τῶν ἀκουόντων· σπούδα
σον σεαυτὸν δόκιμον παρα
στῆσαι τῷ θεῷ· ἐργάτην ἀνε
παίσχυντον· ὀρθοτομοῦντα
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· τὰς
δὲ βεβήλους κενοφωνίας πε
ριΐστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προ
κόψουσιν ἀσεβείας· καὶ ὁ λόγος
αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν

ζει· ὧν ἐστιν ὑμέναιος καὶ φι-
λητος· οἵτινες περὶ τὴν ἀλή-
θειαν ἠστόχησαν· λέγοντες τὴν
ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ
ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πίστιν·
ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ
θεοῦ ἕστηκεν ἔχων τὴν σφραγῖδα
ταύτην· ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας
αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀ-
δικίας· πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ
ὄνομα κυρίου· ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ
οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ
ἀργυρᾶ· ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ
ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν·
ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις
ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσ-
ται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον
καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ· πρὸς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασ-
μένον· τὰς δὲ νεωτερικὰς
ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ
δικαιοσύνην· πίστιν· ἀγάπην·
εἰρήνην· μετὰ πάντων τῶν
ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ
καθαρᾶς καρδίας· τὰς δὲ

Σα λβ: τέκν(ον) τιμ(όθεε)· τοῦτο γίνωσκε:

μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητή-
σεις παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι γεννῶ-
σι μάχας· δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μά-
χεσθαι· ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πά-
ντας· διδακτικόν· ἀνεξίκακον·
ἐν πραΰτητι παιδεύοντα τοὺς
ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε
δῷ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐ-
πίγνωσιν ἀληθείας· καὶ ἀνα-
νήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
παγίδος· ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐ-
τοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα· τοῦτο
δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις
ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
χαλεποί· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι·
φίλαυτοι· φιλάργυροι· ἀλαζό-
νες· ὑπερήφανοι· βλάσφημοι·
γονεῦσιν ἀπειθεῖς· ἀχάριστοι·
ἀνόσιοι· ἄστοργοι· ἄσπονδοι·
διάβολοι· ἀκρατεῖς· ἀνήμεροι·
ἀφιλάγαθοι· προδόται· προ-
πετεῖς· τετυφωμένοι· φιλή-
δονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι· ἔχο-
ντες μόρφωσιν εὐσεβείας· τὴν
δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι·

καὶ τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τού-
των γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς
τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζον-
τες γυναικάρια σεσωρευμένα
ἁμαρτίαις πολλαῖς· ἀγόμενα
ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικί-
λαις· πάντοτε μανθάνοντα·
καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀ-
ληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. ὃν
τρόπον δὲ ἰαννῆς καὶ ἰαμβρῆς·
ἀντέστησαν μωσεῖ· οὕτως καὶ
οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ·
ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν·
ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν· ἀλ-
λ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ
ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶ-
σιν· ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο·
Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ
διδασκαλίᾳ· τῇ ἀγωγῇ· τῇ προ-
θέσει· τῇ πίστει· τῇ μακροθυμίᾳ·
τῇ ἀγάπῃ· τῇ ὑπομονῇ· τοῖς
διωγμοῖς· τοῖς παθήμασιν·
οἷά μοι ἐγένετο ἐν ἀντιοχείᾳ·
ἐν ἰκονίῳ· ἐν λύστροις· οἵους
διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ

πάντων μ(ε) μὲ ἐρρύσατο ὁ κ(ύριο)ς· κ(αὶ)
πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσε-
βῶς ἐν Χ(ριστ)ῷ· διωχθήσονται· πο-
νηροὶ δὲ ἄν(θρωπ)οι καὶ γόητες προκό-
ψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον· πλανῶν-
τες καὶ πλανώμενοι· σὺ δὲ
μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώ-
θης· εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμα(θες)·
καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ
γράμματα οἶδας· τὰ δυνά-
μενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν· διὰ
πίστεως τῆς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ· πᾶσα
Γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέ-
λιμος πρὸς διδασκαλίαν· πρὸς
ἔλεγχον· πρὸς ἐπανόρθωσιν·
πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιο-
σύνη· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θ(εο)ῦ ἄν(θρωπ)ος·
πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρ-
τισμένος· διαμαρτύρομαι
οὖν ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ·
τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντ(ας)
καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφά-
νειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλεί(αν)
αὐτοῦ· κήρυξον τὸν λόγον· ἐπί-
στηθι εὐκαίρως· ἀκαίρως· ἔλεγξ(ον)·

τῆ γ' τ(ῆς) κ' ἑβδ(ομάδος)· τέλ(ος) [illegible]· παραγραφή

ἐπιτίμησον· παρακάλεσον·
ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ δι-
δαχῇ· ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς
ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ
ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς
ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπι-
σωρεύσουσι διδασκάλους κνη-
θόμενοι τὴν ἀκοήν· καὶ ἀπὸ
μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν
ἀποστρέψουσιν· ἐπὶ δὲ τοὺς μύ-
θους ἐκτραπήσονται· τέλος· Σὺ
δὲ νῆφε ἐν πᾶσι· κακοπάθησον·
ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ· τὴν
διακονίαν σου πληροφόρησον·
ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι· καὶ ὁ και-
ρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέ-
στηκε· τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠ-
γώνισμαι· τὸν δρόμον τετέλε-
κα· τὴν πίστιν τετήρηκα· λοι-
πὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαι-
οσύνης στέφανος· ὃν ἀποδώ-
σει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ
ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγα-
πηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ· τέλος

κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων: τέκνον Τιμόθεε: νῆφε ἐν πᾶσι:

τῇ ϛ΄ ι

Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με
ταχέως· Δημᾶς γάρ με ἐγκα-
τέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν
αἰῶνα· καὶ ἐπορεύθη εἰς θεσ-
σαλονίκην· κρίσκης εἰς γαλα-
τίαν· τίτος εἰς δαλματίαν·
λουκᾶς ἐστὶ μετ' ἐμοῦ μόνος·
μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ
σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος
εἰς διακονίαν· τυχικὸν δὲ ἀ-
πέστειλα εἰς ἔφεσον· τὸν φε-
λώνην ὃν ἀπέλιπον ἐν τρῳ-
άδι παρὰ κάρπῳ· ἐρχόμε-
νος φέρε· καὶ τὰ βιβλία· μάλι-
στα τὰς μεμβράνας· ἀλέξαν-
δρος ὁ χαλκεὺς· πολλά μοι κα-
κὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῴη αὐ-
τῷ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ
ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λό-
γοις· ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπο-
λογίᾳ· οὐδείς μοι συμπαρεγέ-
νετο· ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέ-
λειπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη·
ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυ-

μωσέ με· ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κή
ρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκού
σῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσ
θην ἐκ στόματος λέοντος καὶ ῥύ
σεταί με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔρ
γου πονηροῦ· καὶ σώσει εἰς τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμήν· ἄσπασαι Πρίσ
κιλλαν καὶ Ἀκύλαν· καὶ τὸν Ὀνη
σιφόρου οἶκον· Ἔραστος ἔμειν᾽
ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀ
πέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦν
τα· σπούδασον πρὸ χειμῶ
νος ἐλθεῖν· ἀσπάζεταί σε Εὔβου
λος καὶ Πούδης· καὶ Λίνος
καὶ Κλαυδία· καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάν
τες· ὁ κύριος Ἰησοῦς μετὰ τοῦ πνεύματός σου·
ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν, ἀμήν:-

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς:-

Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐπιστέλλει
Παῦλος ἀπὸ Νικοπόλεως· ἐκεῖ γὰρ
παρεχείμαζεν· ἡ δὲ πρόφασις τῆς
ἐπιστολῆς αὕτη:-

Εἰς μὲν τὴν Κρήτην ἀπέλιπε τὸν

τίτον· ἵνα καταστήσῃ κατὰ πόλεις κλη-
ρικούς· πολλῶν δὲ ὄντων τῶν ἐ-
πιχειρούντων προφάσει τοῦ νόμου
ἀπατᾶν τοὺς λαούς, μαθὼν ὁ ἀπό-
στολος γράφει· καὶ πρῶτον μὲν εὐχα-
ριστῶν τῷ θεῷ διὰ τὴν αὐτοῦ εὐλάβει-
αν σημαίνει τὴν ἐν θεῷ πίστιν μὴ νεω-
τέραν εἶναι· ἀλλ᾽ ἐξ αἰῶνος τὴν χριστοῦ
πίστιν ἡτοιμάσθαι· καὶ ἐπηγγέλθαι πα-
ρὰ τοῦ θεοῦ ταύτην· ἔπειτα περὶ τῆς κα-
ταστάσεως τῶν κληρικῶν· καὶ τοῦ-
τον διδάσκει πῶς ἐπισκόπους ποίους αὐτοὺς
εἶναι δεῖ· καὶ ἐπιτιμᾶν δὲ ἐντέλλε-
ται αὐτῷ· τοῖς ἀντιλέγουσι τῇ ὑγιαι-
νούσῃ πίστει· μάλιστα τοῖς ἐκ περιτο-
μῆς· εἰδέναι τε τοὺς κρῆτας ὅτι ἀρ-
γοί εἰσι· καὶ χρήζουσιν ἐπιτιμίας· δι-
δάξας τε τὰ βρώματα πάντα κα-
θαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· καὶ ὁποί-
ας εἶναι δεῖ τὰς πρεσβύτιδας τὰς ὀφει-
λούσας σωφρονίζειν τὰς νέας, πα-
ραινεῖ πῶς δεῖ τοὺς δούλους τοῖς
ἰδίοις δεσπόταις ὑπηρετεῖν· καὶ τέ-
λος ὑπομνήσας ὅτι ἡ τοῦ σωτῆρος χάρις οὐ-
κ ἐξ ἔργων ἡμᾶς ἐδικαίωσεν· ἀλλὰ

τῇ ἰδίᾳ φιλαυτίᾳ· καὶ παραγγέλλει τὰς νομικὰς μάχας ἐκτρέπεσθαι ὡς ἀναισχύντους οὔσας· δηλοῖ αὐτῷ ὅτι μετὰ τὸ πέμψαι πρὸς αὐτὸν Ἀρτεμᾶν· ἵνα ἔλθῃ πρὸς αὐτόν· ἐνετείλατό τε αὐτῷ ὥστε διδάσκειν καὶ τοὺς αὐτοῦ καλῶν ἔργων προΐστασθαι καὶ οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν:-

κεφάλαια τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς:-

α Περὶ διδασκάλων ἐπιτηδείων εἰς διακονίαν· καὶ ἔλεγχον ἀπειθῶν:-

β Κατὰ τῶν σαρκικὰς καθάρσεις πρεσβευόντων· καὶ ὑπὲρ πνευματικῆς ἀρετῆς:-

γ Παραινέσεις ὡς δεῖ παραινεῖν καθ' ἡλικίαν ἑκάστοις:-

δ Περὶ δούλων ὡς ἂν καὶ αὐτοὶ τῆς Χριστοῦ χάριτος ἄξιοι δουλεύοιεν:-

ε Περὶ ἀρχόντων ὑπακοῆς· πρεπούσης τῇ ἐπιεικείᾳ τοῦ Χριστοῦ:-

ϛ Παραίνεσις περὶ τοῦ ἐκκλίνειν τοὺς αἱρετικοὺς ζητητάς:- ἐπιστολὴ πρὸς Τίτον:-

Παῦλος δοῦλος θεοῦ· ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ'

αὐγούστου κε΄ [illegible] ἀπ(όστολος) Τίτου· Παῦλος δοῦλος

τῆς εὐσεβείας· ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰ-
ωνίου· ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς
θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων· ἐφα-
νέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν
λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι· ὃ ἐπι-
στεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν θεοῦ· Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ
κατὰ κοινὴν πίστιν· ἔλεος χάρις
καὶ εἰρήνη· ἀπὸ θεοῦ πατρὸς· καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν:· τούτου

κ̄ β̄

Χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ·
ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώ-
σῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν
πρεσβυτέρους ὡς ἐγώ σοι διετα-
ξάμην· εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος·
μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ· τέκνα ἔ-
χων πιστὰ μὴ ἐν κατηγορίᾳ
ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα· δεῖ
γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον
εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐ-
θάδη· μὴ ὀργίλον· μὴ πάροι-
νον· μὴ πλήκτην· μὴ αἰσχρο-
κερδῆ· ἀλλὰ φιλόξενον· φιλάγα-
θον· σώφρονα· δίκαιον· ὅσιον·
ἐγκρατῆ· ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ

ταύτην διδαχὴν πιστοῦ λόγου· ἵ
να δυνατὸς ᾖ παρακαλεῖν ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ
καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχ(ειν)·
Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακ
τοι· ματαιολόγοι καὶ φρεναπά
ται· μάλιστα οἱ ἐκ περιτο
μῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτι
νες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι·
διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ· αἰσχροῦ
κέρδους χάριν· εἶπέ τις ἐξ αὐ
τῶν προφήτης· κρῆτες ἀ
εὶ ψεῦσται· κακὰ θηρία· γαστέρες
ἀργαί· ἡ μαρτυρία αὕτη ἀληθής
ἐστι· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς
ἀποτόμως· ἵνα ὑγιαίνωσιν
ἐν τῇ πίστει μὴ προσέχοντες
ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολ(αῖς)
ἀν(θρώπ)ων· ἀποστρεφομένων τὴν
ἀλήθειαν· πάντα μὲν καθα
ρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ με
μιασμένοις καὶ ἀπίστοις· οὐ
δὲν καθαρόν· ἀλλὰ μεμίανται
αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδη
σις· θ(εὸ)ν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι·

τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται·
βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς
καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἀδόκιμοι· σὺ δὲ λάλει ἃ πρέ-
πει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ:

γ

Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι· σε-
μνούς· σώφρονας· ὑγιαίνον-
τας τῇ πίστει· τῇ ἀγάπῃ· τῇ
ὑπομονῇ· πρεσβύτιδας
ὡσαύτως· ἐν καταστήματι
ἱεροπρεπεῖς· μὴ διαβόλους·
μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμέ-
νους· καλοδιδασκάλους· ἵνα
σωφρονίζωσι τὰς νέας· φι-
λάνδρους εἶναι· φιλοτέκνους·
σώφρονας· ἁγνάς· οἰκουρούς·
ἀγαθάς· ὑποτασσομένας
τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ἵνα μὴ
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται·
τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως
παρακάλει σωφρονεῖν· πε-
ρὶ πάντα σεαυτὸν παρεχό-
μενος τύπον καλῶν ἔργων·
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· ἀδιαφ-
θορίαν· ἁγνείαν· σεμνότητα·

ἀφθαρσίαν· λόγον ὑγιῆ ἀκατά-
γνωστον· ἵνα ὁ ἐξ ἐναντί-
ας ἐντραπῇ· μηδὲν ἔχων περὶ ἡ-
μῶν λέγειν φαῦλον· δούλους ἰ-
δίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι·
ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι· μὴ
ἀντιλέγοντας· μὴ νοσφιζο-
μένους· ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν
ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα
τὴν διδασκαλίαν τοῦ σρς ἡμῶν
θῦ· κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν·
ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θῦ
ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνοις· παι-
δεύουσα ἡμᾶς· ἵνα ἀρνησά-
μενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς
κοσμικὰς ἐπιθυμίας· σω-
φρόνως· καὶ δικαίως· καὶ εὐ-
σεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπι-
φάνειαν· τῆς δόξης τοῦ μεγά-
λου θῦ καὶ σρς ἡμῶν ιυ χυ· ὃς
ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν·
ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης ἀνομίας· καὶ καθαρί-

τκβ

σῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον· ζη

ε — λωτὴν καλῶν ἔργων· (τέλος) ταῦτα

Λάλει καὶ παρακάλει· καὶ ἔλεγ
χε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μη
δείς σου περιφρονείτω· ὑπο
μίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ
ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι· πει
θαρχεῖν· πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα
θὸν ἑτοίμους εἶναι· μηδένα βλασ
φημεῖν· ἀμάχους εἶναι· ἐπιει
κεῖς· πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
πραότητα· πρὸς πάντας
ἀνθρώπους· ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς
ἀνόητοι· ἀπειθεῖς· πλανώ
μενοι· δουλεύοντες ἐπιθυμί
αις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις· ἐν
κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες·
στυγητοί· μισοῦντες ἀλλήλους·

ό — Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ·
οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύ
νῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς· ἀλ
λὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσω
σεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγ
γενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως

πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·
ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου
χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα
κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου·
πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων
βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι· ἵ-
να φροντίζωσι καλῶν ἔργων
προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες
θεῷ· ταῦτά ἐστι καλὰ καὶ ὠφέ-
λιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητή-
σεις καὶ γενεαλογίας· καὶ ἔρεις·
καὶ μάχας νομικὰς περιΐστα-
σο· εἰσὶ γὰρ μάταιοι καὶ ἀνωφε-
λεῖς· αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μί-
αν νουθεσίαν καὶ δευτέραν παραι-
τοῦ· εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοι-
οῦτος· καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτο-
κατάκριτος· ὅταν πέμψω
Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν,
σπούδασον ἐλθεῖν πρός με
εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρι-
κα παραχειμάσαι· Ζηνᾶν τὸν
νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ· σπουδαίως
πρόπεμψον· ἵνα μηδὲν αὐτ

α

λίων. μανθανέτωσαν δὲ καὶ
οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προ-
ΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεί-
ας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. ἀσπά-
ζονταί σε οἱ μετ᾽ ἐμοῦ πάντες.
ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς
ἐν πίστει. ἡ χάρις μετὰ πάντων
ὑμῶν. ἀμήν: ὑπόθεσις πρὸς Φιλή-
ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης. ἡ δὲ πρό-
φασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη:

Ὀνήσιμος ὁ οἰκέτης Φιλήμονος ἔφυγε
καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἀπόστολον κα-
τηχήθη παρ᾽ αὐτοῦ· καὶ γέγονεν ἐν αὐτῷ
χρήσιμος εἰς διακονίαν. περὶ τού-
του τοίνυν γράφει Φιλήμονι πα-
ρατιθέμενος αὐτῷ τὸν Ὀνήσιμον, ἵνα
προσέχῃ αὐτοῦ τῇ νήσει· καὶ μὴ κατέχῃ
αὐτὸν ὡς δοῦλον, ἀλλ᾽ ὡς ἀδελ-
φόν. προτρέπεται δὲ αὐτὸν καὶ ξενί-
αν ἑτοιμάσαι, ἵνα ἐὰν ἔλθῃ, εὕροι παρα-
μείνῃ. καὶ οὕτω πληροῖ τὴν ἐπιστολήν:

Ἡ μὲν οὖν περιοχὴ τῆς ἐπιστολῆς τοῦτον
ἔχει τὸν τρόπον· ἡ δὲ ἀνακεφαλαίω-
σις ἔστιν οὕτως: κεφ. α' Φιλήμονι ἐπιστολῆς.
Ἔπαινος ἐν προοιμίοις Φιλήμονος καὶ

εὐχαριστίαν ὑπὲρ αὐτοῦ:-
ὑφαίρεσιν ὀνησίμου φυγάδος οἰκέτου·
καὶ παράκλησιν ὑπὲρ αὐτοῦ σωθέντος
διὰ πίστεως:- ἐπιστολὴ πρὸς φιλήμονα

Παῦλος δέσμιος
Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Τιμό
θεος ὁ ἀδελφὸς·
φιλήμονι τῷ ἀγα
πητῷ καὶ συνερ
γῷ ἡμῶν· καὶ ἀπ
φίᾳ τῇ ἀγαπητῇ· καὶ ἀρχίππῳ
τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν· καὶ τῇ
κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ: χά
ρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν· καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ:- εὐχαριστῶ
τῷ θεῷ μου πάντοτε μνείαν
σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προ
σευχῶν μου· ἀκούων σου τὴν
ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις
πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν· καὶ εἰς πάντας
τοὺς ἁγίους· ὅπως ἡ κοινωνία
τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς γέ
νηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς
ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστόν· χα
ρὰν γὰρ πολλὴν ἔχομεν καὶ παρ

κλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου· ὅτι
τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων· ἀναπέ-
παυται διὰ σοῦ ἀδελφέ· διὸ πολ-
λὴν παρρησίαν ἐν χριστῷ ἔχων· ἐ-
πιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον· διὰ τὴν
ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ·
τοιοῦτος ὢν ὡς παῦλος πρε-
σβύτης· νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ἰησοῦ χριστοῦ·

Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέ-
κνου· ὃν ἐγὼ ἐγέννησα ἐν τοῖς
δεσμοῖς μου· ὀνήσιμον τόν ποτέ
σοι ἄχρηστον· νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ
εὔχρηστον· ὃν ἀνέπεμψα· σὺ δὲ
αὐτόν τουτέστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα
προσλαβοῦ· ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς
ἐμαυτὸν κατέχειν· ἵνα ὑπὲρ σοῦ
μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ
εὐαγγελίου· χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώ-
μης· οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵ-
να μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν
σου ᾖ· ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον· τάχα
γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥ-
ραν· ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·
οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλ᾽ ὑπὲρ δοῦλον
ἀδελφὸν ἀγαπητόν· μάλιστα ἐμοί

μοι· πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ
ἐν σαρκὶ· καὶ ἐν κυρίῳ· εἰ οὖν με ἔ-
χεις κοινωνόν· προσλαβοῦ
αὐτὸν ὡς ἐμέ· εἰ δέ τι ἠδίκησέ
σε ἢ ὀφείλει· τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει·
ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χει-
ρί· ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι
ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφεί-
λεις· ναὶ ἀδελφέ· ἐγώ σου ὀναίμην
ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ
σπλάγχνα ἐν Χριστῷ· πεποιθὼς
τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι· εἰδὼς
ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις· ἅ-
μα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλ-
πίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευ-
χῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν·
ἀσπάζεταί σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχ-
μάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Μάρ-
κος· Ἀρίσταρχος· Δημᾶς· Λουκᾶς·
οἱ συνεργοί μου· ἡ χάρις τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ· μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν· ἀμήν:

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς·
αὐτὴν ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἰταλίας·
Ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη·

Ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐνέμειναν τῷ
νόμῳ καὶ ταῖς σκιαῖς· διὰ τοῦτο ὁ
ἀπόστολος Παῦλος διδάσκαλος
ἐθνῶν γενόμενος καὶ εἰς τὰ ἔθνη
ἀποσταλεὶς κηρύττει τὸ εὐαγγέλιον·
γράψας δὲ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. γράφει
λοιπὸν καὶ τοῖς ἐκ περιτομῆς πι-
στεύσασιν Ἑβραίοις· ἀποδεικτικὴν
ταύτην τὴν ἐπιστολὴν περὶ τῆς Χριστοῦ πα-
ρουσίας καὶ τοῦ πεπαῦσθαι τὴν σκιὰν
τοῦ νόμου· καὶ πρῶτον μὲν ἀ-
ποδείκνυσι τοὺς προφήτας διὰ
τοῦτο ἀπεστάλθαι· ἵνα περὶ τοῦ
Χριστοῦ ἀπαγγείλωσι· καὶ μετ' αὐτοὺς αὐ-
τὸν ἐλθεῖν· δούλους τε εἶναι τοὺς
προφήτας καὶ μηνυτὰς· τῆς αὐτοῦ
παρουσίας· αὐτὸν δὲ τὸν Χριστὸν υἱὸν
εἶναι τοῦ θεοῦ· δι' οὗ τὰ πάντα γέγονε·
καὶ ὅτι τοῦτον τὸν υἱὸν ἔδει ἄνθρωπον
γενέσθαι σαρκωθέντα· ἵνα διὰ τῆς
ἰδίας αὐτοῦ θυσίας καταργήσῃ τὸν
θάνατον· οὐ γὰρ δι' αἵματος τρά-

κ(αὶ) μόσχων· ἀλλὰ διὰ αἵματος χ(ριστο)ῦ ἔσεσθαι
τὴν ἱερίαν τοῖς ἁγίοις· ἀποδείκνυσι δ(ὲ)
ὅτι ὁ νόμος οὐδένα ἐτελείωσεν· ἀλ
λὰ σκιὰν εἶχε τῶν μελλόντων ἀγαθῶν·
καὶ οὐ κατέπαυσεν ὁ λαός· ἀλλὰ καὶ
νῦν πᾶσιν ἡμῖν ἀπολείπεται ἡ ἡμέρα
τῆς καταπαύσεως· πάλιν δ(ὲ) ἀποδεί
κνυσιν· ὅτι ἡ ἀρχιερατικὴ λειτουρ
γία· μετετέθη ἀπὸ ἀαρὼν, εἰς τ(ὸν)
χ(ριστὸ)ν· οὗ τύπος ἦν ὁ μελχισεδέκ· οὐ
κ ὢν ἐκ τοῦ λευΐ· περὶ δ(ὲ) δικαιοσύνης
τοὺς πράσσην μὴ ἦν· καὶ οὐκ ἐξ ἔργ(ων)
νόμου· εἶτα πάλιν εἰς τὰ ἤθη προ
τρεψάμενος τούτους· καὶ ἀπο
δεξάμενος αὐτ(ῶν) τὴν διὰ τὸν χ(ριστὸ)ν
ὑπομονήν· καὶ πείσας τιμᾶν τ(οὺς)
πρεσβυτέρους, τελειοῖ τὴν ἐπιστ(ολήν):~

τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπι
στολῆς παύλου· κεφάλαια κβ·~

Θεολογία χ(ριστο)ῦ ἐν δόξῃ π(ατ)ρ(ὸ)ς· καὶ ἐξου
σία τῶν πάντων μετὰ τῆς καθάρ
σεως τῶν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ἧς ἀνέβη εἰς τ(ὴν)
ἐπουράνιον δόξαν:~ α

Ὅτι οὐ λειτουργικὴ δόξα χ(ριστο)ῦ· ἀλλὰ
θεϊκὴ καὶ ποιητική· διὸ οὐκ ἐπὶ τοῦ β

παρόντος αἰῶνος ἐν ᾧ οἱ λειτουργ(οί)·
ἀλλ' ἐπὶ τῆς μελλούσης οἰκουμέν(ης)·

γ Ὅτι ἡ σάρκωσις κατὰ διάθεσιν κ(αὶ) συμπάθειαν· καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς ἡμᾶς· ἐπὶ σωτηρίᾳ ἀνθρώπων τῆς ἐκ θανάτου διὰ τῆς πρὸς αὐτ(ὸν) οἰκειώσεως:

δ Ὅτι πιστευτέον τῷ Χ(ριστ)ῷ· ὡς Μωσεῖ ἐπιστασίαν καθ' ὑπεροχὴν τὴν ὡς θ(εο)ῦ πρὸς ἄν(θρωπ)ον· κ(αὶ) φοβητέον τῶν παλαι τὴν ἔκπτωσιν:–

ε Προτροπὴ σπουδάσαι· εἰς τὴν προδηλουμένην ἀνάπαυσιν:–

ϛ Τὸ φοβερὸν τῆς κρίσεως παρὰ τῷ λόγῳ τῷ διὰ πάντων· καὶ τὸ χρηστὸν τῆς χάριτος τῆς ἱερατικῆς· παρὰ τῷ ὁμοιοπαθήσαντι ἡμῖν ἀνθρωπίνως:–

ζ Ἐπιτίμησις ἐπιφερομένη εἰς ἀγωγῆς· κ(αὶ) προτροπὴ εἰς ἐπίδοσιν ὡς οὐκ οὔσης δευτέρ(ας) ἀρχῆς· καὶ παράκλησις σὺν ἐπαίνῳ:

η Ὅτι πιστευτέα ἡ ἐπαγγελία τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ ταῦτα σὺν ὅρκῳ:

θ Περὶ Μελχισεδὲκ τοῦ εἰς Χ(ριστο)ῦ τύπου· κατὰ τὸ ὄνομα κ(αὶ) τὴν πόλιν· κ(αὶ) τ(ὴν) ζωὴν κ(αὶ) τὴν ἱερωσύνην:–

τι παύεται ἡ τοῦ ἀαρὼν ἱερωσύνη·
ἐπὶ τῆς οὐσίας ἵσταται ἡ ἐπουράνιος
χῦ ἐξαιρέτου γένους· οὐ κατὰ σάρκα
οὐδὲ διὰ νόμου σαρκίνου:
Ὑπεροχὴ τῆς δευτέρας διαθήκης χῦ
παρὰ τὴν προτέραν· ἐν ἱλασμῷ
καὶ ἁγιασμῷ:
τοῦ αἵματος χῦ· ἐν ᾧ ἡ νέα διαθή
κη ὅτι τοῦτο ἀληθὲς καθάρσιον εἰσά
ει· οὐ τῶν ἐν αἵματι ζώων τοῖς πολ
λάκις προσαγομένοις:
Μαρτυρία περὶ τῆς μόνης καθάρσεως
καὶ προσαγωγῆς προσθή· καὶ προτρο
πὴ τῆς ἐν πίστει προόδου:
Προτροπὴ σπουδῆς· κατὰ φόβον
τῆς ἐγγιζούσης κρίσεως:
Περὶ τοῦ καλὴν ἀρχὴν εἰς καλὸν τέλος
ἀγαγεῖν:
Περὶ πίστεως· τῆς καὶ πολλοὺς δοξαζού
σης:
Περὶ ὑπομονῆς ἐν καθάρσει χῦ:
Περὶ σωφροσύνης ὡς καιρὸς κατορθώ
σεως· μὴ ἀποτυχωμένα τῆς
ὡς ἡσαῦ· μὴ εὑρὼν τόπον μετ[αν]:
Ὅτι φοβερώτερα τῶν ἐπὶ μωϋσέως

τὰ μέλλοντα· κ(αὶ) πλείονος ἀξία αὐτοῦ
τὰν ὑη:

κ' Περὶ φιλοξενίας κ(αὶ) φιλαδελφίας· κ(αὶ) σωφ-
ροσύνης· καὶ αὐταρκείας· καὶ μνήμης ε-
ως πρεσβ(υτέρ)ων:–

κα' Περὶ τοῦ μὴ σωματικῶς ζῆν κατὰ νόμον
ἀλλὰ πν(ευματ)ικῶς κατὰ Χ(ριστό)ν ἐν ἀρετῇ

κβ' Εὐχὴ πρὸς θ(εὸ)ν περὶ τῆς εἰς ἀρετὴν
ἀγωγῆς:–

λε

ἀπὸ τῆς πρὸς ἑβραίους

Πολυμερῶς
καὶ πολυ
τρόπως πά
λαι ὁ θ(εὸ)ς λαλή
σας τοῖς πα
τράσιν ἐν τοῖς
προφήταις·
ἐπ' ἐσχάτου τῶν
ἡμερῶν τού
των ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ·
ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων·
δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν·
ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης
καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ· φέρων τε τὰ πάντα
τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησά
μενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ἐ
κάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλω
σύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείτ
των γενόμενος τῶν ἀγγέλων,
ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα· τίνι
γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων·

υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γε-
γέννηκά σε· καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔ-
σομαι αὐτῷ εἰς πατέρα· καὶ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς υἱόν· ὅταν δὲ πά-
λιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον
εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· καὶ
προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάν-
τες ἄγγελοι θεοῦ· καὶ πρὸς μὲν τοὺς
ἀγγέλους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέ-
λους αὐτοῦ πνεύματα· καὶ τοὺς λειτουρ-
γοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς
δὲ τὸν υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος
εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βα-
σιλείας σου· ἠγάπησας δικαιο-
σύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου· καὶ σὺ κατ᾽ ἀρχ(άς)
κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ
ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν
οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται· σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται·
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις

τκε β

κυ β τ μηνὶ τῶν : Καὶ σὺ κατ᾽ ἀρχὰς κε·

αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ
ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
ψουσι. τέλος πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγ-
γέλων εἴρηκέ ποτε· κάθου ἐκ
δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου· ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου· οὐχὶ πάντες εἰσὶ
λειτουργικὰ πνεύματα· εἰς διακο-
νίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς
μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρί-
αν; διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως
προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖ-
σι· μήποτε παραρρυῶμεν·
Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λό-
γος ἐγένετο βέβαιος· καὶ πᾶ-
σα παράβασις καὶ παρα-
κοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθα-
ποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφεύ-
ξόμεθα τηλικαύτης ἀμελή-
σαντες σωτηρίας· ἥτις ἀρχὴν
λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ
κυρίου· ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων
εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπι-
μαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ ση-
μείοις καὶ τέρασι καὶ ποικίλ-

δυνάμεσι· καὶ πνεύματος ἁγίου μερι
σμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλη
σιν· οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε
τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλου
σαν· περὶ ἧς λαλοῦμεν·: διε
μαρτύρατο δέ πού τις λέγων·
Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ·
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν·
ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι πα
ρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφά
νωσας αὐτόν· καὶ κατέστησας
αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου· πάντα ὑπέταξας ὑπο
κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν γὰρ
τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα·
οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπό
τακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν
αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα·
τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠ
λαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ
τὸ πάθημα τοῦ θανάτου· δό
ξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅ
πως χάριτι θεοῦ· ὑπὲρ παντὸς
γεύσηται θανάτου· ἔπρεπε
γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα·

δι' οὗ τὰ πάντα· πολλοὺς υἱοὺς
εἰς δόξαν ἀγαγόντα· τὸν ἀρχη-
γὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ πα-
θημάτων τελειῶσαι· ὅ τε γὰρ
ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι·
ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν
οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ἀδελ-
φοὺς καλεῖν· λέγων· ἀπαγγελῶ
τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσο-
μαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ
πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία
ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός· ἐπεὶ οὖν τὰ
παιδία κεκοινώνηκεν αἵματος
καὶ σαρκός· καὶ αὐτὸς παρα-
πλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν·
ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργή-
σῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ
θανάτου· τουτέστι τὸν διάβο-
λον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους·
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς
τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.
οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμ-
βάνεται· ἀλλὰ σπέρματος Ἀβρ(αάμ)

Εἰς ... ἀλλ(ηλούϊα)· ... κλήσεως

ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται· ὅθεν ὤφει-
λε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
ὁμοιωθῆναι· ἵνα ἐλεήμων γένη-
ται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς
τὸν θεόν· εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ
πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς.
δύναται τοῖς πειραζομένοις
βοηθῆσαι· ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγι-
οι· κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι·
κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον
καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας
ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν· πιστὸν ὄντα τῷ
ποιήσαντι αὐτόν· ὡς καὶ μω-
σῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· πλεί-
ονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ μω-
σῆν ἠξίωται· ὅσῳ πλείονα τι-
μὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευά-
σας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος. κα-
τασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ
δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας
θεός· καὶ μωϋσῆς μὲν· πιστὸς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θερά-
πων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθη-
σομένων· χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν

... ἀλλ(ηλούϊα)· ... ὁ ... καὶ ...

οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκος ἐσμὲν ἡμεῖς ἐ-
άν περ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ
καύχημα τῆς ἐλπίδος βεβαίαν
κατάσχωμεν· διὸ καθὼς λέγει
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· σήμερον ἐὰν
τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρ-
ασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πει-
ρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπεί-
ρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκί-
μασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου·
τεσσαράκοντα ἔτη· διὸ προσώ-
χθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶ-
πον ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδί-
ᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀρ-
γῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου· βλέπετε ἀ-
δελφοί· μήποτε ἔσται ἔν τινι
ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας·
ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶν-
τος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυ-
τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ἄχρις
οὗ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ

σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπά-
τῃ τῆς ἁμαρτίας· μέτοχοι γὰρ
γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ· ἐάνπερ τὴν
ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι
τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν·
ἐν τῷ λέγεσθαι· σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε· μὴ
σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν
ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ·
τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρε-
πίκραναν· ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐ-
ξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μω-
ϋσέως· τίσι δὲ προσώχθισε
τεσσαράκοντα ἔτη· οὐχὶ τοῖς
ἁμαρτήσασιν· ὧν τὰ κῶλα
ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσι δὲ ὤ-
μοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ· εἰ μὴ τοῖς
ἀπειθήσασι· καὶ βλέπομεν
ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀ-
πιστίαν· φοβηθῶμεν οὖν· μή-
ποτε καταλειπομένης ἐπαγ-
γελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατά-
παυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν
ὑστερηκέναι· καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι

τέλος

ἀρχή

γελισμένοι· καθάπερ κἀκεῖ-
νοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος
τῆς ἀκοῆς ἐκείνους· μὴ συγκε-
κραμμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκού-
σασιν· εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν
κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες·
καθὼς εἴρηκεν· ὡς ὤμοσα ἐν
τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς
τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι
τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου γενηθέντων· εἴρηκε
γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης
οὕτως· καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ·
καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύ-
σονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·
ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰ-
σελθεῖν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ πρό-
τερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰ-
σῆλθον δι' ἀπείθειαν· πάλιν
τινὰ ὁρίζει ἡμέραν ἐν Δαυὶδ
λέγων· μετὰ τοσοῦτον χρόνον κα-
θὼς εἴρηται· σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκλη-

ρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰ
γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ
ἂν περὶ ἄλλης μετὰ ταῦτα ἐ-
λάλει ἡμέρας. ἄρα ἀπολείπε-
ται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ
θεοῦ. ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς
κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτοῦ. ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδί-
ων ὁ θεός. σπουδάσωμεν οὖν
εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κα-
τάπαυσιν. ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐ-
τῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς
ἀπειθείας. ζῶν γὰρ ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς. καὶ τομώ-
τερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν
δίστομον. καὶ διικνούμενος
ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύ-
ματος. ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν.
καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ
ἐννοιῶν καρδίας. καὶ οὐκ ἔστι
κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐ-
τοῦ. πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τε-
τραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ. πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς Ἰη(σοῦ)ν τὸν υἱὸν
τοῦ θ(εο)ῦ· κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα
μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι
ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα
καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας· προσερχώμεθα οὖν μετὰ
παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς
χάριτος· ἵνα λάβωμεν ἔλεον
καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον
βοήθειαν· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς
ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος·
ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται
τὰ πρὸς τὸν θ(εό)ν· ἵνα προσφέρῃ
δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ
ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ
λαοῦ· οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ
προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·
καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν

τιμήν· ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ
τοῦ θεοῦ καθάπερ καὶ Ἀαρών·
οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς· οὐχ ἑαυτὸν ἐ-
δόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα·
ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱ-
ός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέν-
νηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέ-
γει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κα-
τὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· ὃς
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·
δεήσεις καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν
δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θα-
νάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς
καὶ δακρύων προσενέγκας.
καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλα-
βείας· καίπερ ὢν υἱός· ἔμα-
θεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακο-
ήν· καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς
ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν· αἴτιος
σωτηρίας αἰωνίου· προσαγο-
ρευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·
περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ
δυσερμήνευτος λέγειν· ἐπεὶ νω-
θροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς: κε

τῇ β' τῆς ε' ἑβδ. κθ' εὐ.: ἀδε(λφοί)· ε'· π(ερὶ) τοῦ Μελχισεδὲκ πολὺς

Ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι· διὰ
τὸν χρόνον· πάλιν χρείαν ἔχετε
τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς· τινὰ τὰ
στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων
τοῦ θῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχο(ντες)
τοῦ γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς
τροφῆς· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων
γάλακτος· ἄπειρος λόγου δι-
καιοσύνης· νήπιος γάρ ἐστιν·
τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή·
τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητή-
ρια γεγυμνασμένα ἐχόντων·
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ
κακοῦ· διὸ ἀφέντες τὸν τῆς
ἀρχῆς τοῦ χῦ λόγον· ἐπὶ τὴν
τελειότητα φερώμεθα· μὴ πά-
λιν θεμέλιον καταβαλλόμε-
νοι μετανοίας· ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θν̄· βα
πτισμῶν διδαχῆς· ἐπιθέσε-
ως τε χειρῶν· ἀναστάσεώς τε νε-
κρῶν· καὶ κρίματος αἰωνίου·
Καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἐάνπερ
ἐπιτρέπῃ ὁ θς̄· ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας· γευ

ἀρχ(ὴ) ... μηνὶ ... πεπείσμεθα

σαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς
ἐπουρανίου· καὶ μετόχους γενηθέν-
τας πνς ἁγίου· καὶ καλὸν γευσα-
μένους θεοῦ ῥῆμα· δυνάμεις τε
μέλλοντος αἰῶνος· καὶ παρα-
πεσόντας· πάλιν ἀνακαινί-
ζειν εἰς μετάνοιαν· ἀνασταυροῦν-
τας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θυ καὶ
παραδειγματίζοντας· γῆ
γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολ-
λάκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τί-
κτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκεί-
νοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται· μεταλαμ-
βάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θυ· ἐκ-
φέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τρι-
βόλους· ἀδόκιμος καὶ κατάρ-
ας ἐγγύς· ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν· τέλ(ος)

τέλ(ος) ιθ ἀρχ(ή)

Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγα-
πητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμε-
να σωτηρίας· εἰ καὶ οὕτω λαλοῦ-
μεν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θς ἐπιλα-
θέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ
κόπου τῆς ἀγάπης ἧς ἐνε-
δείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· δι-
ακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ δι-

ακονοῦντες· ἐπιθυμοῦμεν δὲ
ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδεί-
κνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πλη-
ροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέ-
λους· ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε· μι-
μηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ
μακροθυμίας κληρονομούντων
τὰς ἐπαγγελίας· ἀρχ(ή) τῷ γὰρ Ἀβρα-
ὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός· ἐπεὶ
κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμό-
σαι· ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ λέγων·
ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε· καὶ
πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ
οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυ-
χε τῆς ἐπαγγελίας· ἄνθρωποι γὰρ
κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι·
καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογί-
ας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρ-
κος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλό-
μενος ὁ θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κλη-
ρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀ-
μετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ· ἐ-
μεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα διὰ δύο πρα-
γμάτων ἀμεταθέτων· ἐν οἷς ἀ-
δύνατον ψεύσασθαι τὸν θεόν· ἰσχυρ(ὰν)

ιβ τέλ(ος)

παράκλησιν ἔχωμεν οἱ κατα
φυγόντες· κρατῆσαι τῆς προ
κειμένης ἐλπίδος· ἣν ὡς ἄγκυ
ραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ
τε καὶ βεβαίαν· καὶ εἰσερχομέ
νην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ κατα
πετάσματος· ὅπου πρόδρο
μος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν ἰς
κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδὲκ
ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν
αἰῶνα· οὗτος γὰρ ὁ μελχισεδὲκ
βασιλεὺς σαλὴμ ἱερεὺς τοῦ θυ
τοῦ ὑψίστου· ὁ συναντήσας ἀ
βραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ
τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων·
καὶ εὐλογήσας αὐτόν· ᾧ καὶ
δεκάτην ἐμέρισεν ἀπὸ πάν
των ὁ ἀβραάμ· πρῶτον μὲν
ἑρμηνευόμενος· βασιλεὺς
δικαιοσύνης· ἔπειτα δὲ καὶ
βασιλεὺς σαλήμ· ὅ ἐστι βασι
λεὺς εἰρήνης· ἀπάτωρ· ἀμή
τωρ· ἀγενεαλόγητος· μήτε
ἀρχὴν ἡμερῶν· μήτε ζωῆς
τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος

τλα / ιζ

τῆ ε̄ τῆς ϛ̄ κ... ἀδε(λφοί)· ὁ μελχισεδὲκ

δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ· μένει ἱερεὺς
εἰς τὸ διηνεκές· θεωρεῖτε δὲ πη-
λίκος οὗτος· ᾧ καὶ δεκάτην ἔδω-
κεν ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἀκροθινί-
ων ὁ πατριάρχης· καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν
υἱῶν λευῒ τὴν ἱερατείαν λαμβά-
νοντες· ἐντολὴν ἔχουσιν ἀπο-
δεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν
νόμον· τουτέστι τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν· καίπερ ἐξεληλυθότας
ἐκ τῆς ὀσφύος ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ
γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δε-
δεκάτωκε τὸν ἀβραάμ· καὶ τὸν
ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγη-
κε· χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας
τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος
εὐλογεῖται· καὶ ὧδε μὲν δεκά-
τας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβά-
νουσιν· ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος
ὅτι ζῇ· καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν· διὰ
ἀβραὰμ καὶ λευῒ ὁ δεκάτας λαμ-
βάνων δεδεκάτωται· ἔτι γὰρ
ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν· ὅτε συ-
νήντησεν αὐτῷ μελχισεδέκ·
Η εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς λευϊ-

τέλ(ος)   ιθ   ἀρχ(ή)

τικῆς ἱερωσύνης· ὁ λαὸς γὰρ
ἐπ' αὐτῆς νενομοθέτηται· τίς
ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν μελ-
χισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱε-
ρέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν ἀαρὼν
λέγεσθαι· μετατιθεμένης γὰρ
τῆς ἱερωσύνης· ἐξ ἀνάγκης καὶ
νόμου μετάθεσις γίνεται· ἐφ' ὃν
γὰρ λέγεται ταῦτα· φυλῆς ἑτέ-
ρας μετέσχηκεν· ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσ-
έσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ· πρό-
δηλον γὰρ· ὅτι ἐξ ἰούδα ἀνατέ-
ταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν
οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ἐλάλη-
σε μωϋσῆς· καὶ περισσότερον
ἔτι κατάδηλόν ἐστιν· εἰ κατὰ τὴν
ὁμοιότητα μελχισεδὲκ ἀνίστα-
ται ἱερεὺς ἕτερος· ὃς οὐ κατὰ νό-
μον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν·
ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀ-
καταλύτου· μαρτυρεῖ γὰρ· ὅτι
σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κα-
τὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ· ἀθ-
έτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγού-
σης ἐντολῆς· διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθεν-

τέλ(ος) ιε ἀρχ(ή) θ

τῇ α' τῆς ς' κ(αὶ) θ' ἑβδ(ομάδος)· ἀδ(ελφοί)· ἀθέτησις μὲν γίνεται

καὶ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτε-
λείωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγωγὴ δὲ
κρείττονος ἐλπίδος· δι' ἧς
ἐγγίζομεν τῷ θεῷ· καὶ καθ' ὅσον
οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας· οἱ μὲν
γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν
ἱερεῖς γεγονότες· ὁ δὲ μετὰ ὁρκω-
μοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς
αὐτόν· ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμε-
ληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰ-
ῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
σεδέκ· κατὰ τοσοῦτον κρείτ-
τονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος
Ἰησοῦς· καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν ἱε-
ρεῖς γεγονότες· διὰ τὸ θανάτῳ
κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ
διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶ-
να· ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερω-
σύνην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παν-
τελὲς δύναται τοὺς προσερχο-
μένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ· πάν- κθ
τοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ
αὐτῶν. τέλος ἀρχή τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ιε
ἔπρεπεν ἀρχιερεύς· ὅσιος· ἄκακος·
ἀμίαντος· κεχωρισμένος ἀπὸ

Εἰς ἱεράρχας· ἀδελφοί· τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς

ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν· καὶ ὑ-
ψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμε-
νος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνά-
γκην ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς· πρό-
τερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρ-
τιῶν θυσίας ἀναφέρειν· ἔ-
πειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ
ἐποίησεν ἐφάπαξ· ἑαυτὸν ἀ-
νενέγκας· ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας
ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκω-
μοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον· υἱὸν
εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον·
κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις·

λγ' περὶ τοῦ ὁμολ[illegible]

ἀδελφοί, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχ[illegible]

Τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα· ὃς ἐκά-
θισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς
μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τῶν
ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς
τῆς ἀληθινῆς· ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος·

τέλ(ος)

ιζ

οὐκ ἄνθρωπος· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς
εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ
θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀνα-
γκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προ-
σενέγκῃ· εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς,
οὐδ' ἂν ἦν ἱερεύς· ὄντων τῶν

εἰς [illegible] Παύλου τὸ ὅμοιον· ἀδελφοί· πᾶς ἀρχιερεὺς

ἱερέων τῶν κατὰ νόμον προσ
φερόντων τὰ δῶρα· οἵτινες
ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύ
ουσι τῶν ἐπουρανίων· καθὼς
κεχρημάτισται μωσῆς μέλλων
ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· ὅρα
γάρ φησι ποιήσῃς πάντα· κα
τὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα
σοι ἐν τῷ ὄρει· νυνὶ δὲ διαφορω
τέρας τέτυχε λειτουργίας·
ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθή
κης μεσίτης· ἥτις ἐπὶ κρείττο
σιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται·
εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμ
πτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖ
το τόπος· μεμφόμενος γὰρ
αὐτοῖς λέγει· ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχον
ται λέγει κύριος· καὶ συντελέσω ἐπὶ
τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
ἰούδα· διαθήκην καινήν· οὐ κα
τὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην
τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἐν ἡμέ
ρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χει
ρὸς αὐτῶν· ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέ

μειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου· κἀγὼ
ἠμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος· ὅτι
αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας λέγει κύριος· διδοὺς νόμους
μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν· καὶ
ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγρά-
ψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς θεόν· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι
εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ·
καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ· λέγων γνῶθι τὸν κύριον· ὅτι
πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μι-
κροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου·
ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν· καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν, οὐ μὴ
μνησθῶ ἔτι· ἐν τῷ λέγειν καινὴν
πεπαλαίωκε τὴν πρώτην·
τέλ(ος) τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γη-
ἀρχ(ή) ράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ·
ιθ Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαι-
ώματα λατρείας· τό τε ἅγιον
κοσμικόν· σκηνὴ γὰρ κατεσκευ-

Κα(τὰ) τ(ὴν) ἡ(μέραν) ... εἰς χ(ειροτονίαν) πρωτ... κυρ...

ἡ πρώτη· ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία· καὶ
ἡ τράπεζα· καὶ ἡ πρόθεσις τῶν
ἄρτων· ἥτις λέγεται ἅγια· μετὰ δὲ
τὸ δεύτερον καταπέτασμα· σκη-
νὴ ἡ λεγομένη τὰ ἅγια τῶν ἁγίων·
χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον·
καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
περικεκαλυμμένην πάντοθεν
χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔ-
χουσα τὸ μάννα· καὶ ἡ ῥάβδος
ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα· καὶ αἱ πλά-
κες τῆς διαθήκης· ὑπεράνω
δὲ αὐτῆς χερουβὶμ δόξης κα-
τασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον·
περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ
μέρος· τούτων δὲ οὕτως κα-
τεσκευασμένων· εἰς μὲν τὴν
πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς
εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς· τὰς λατρείας
ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέ-
ραν· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος
ὁ ἀρχιερεύς· οὐ χωρὶς αἵματος·
ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· τέλος
τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου

κ

[illegible]

κυ(ριακῇ) ε' τ(ῶν) ν(ηστειῶν)· ἀδ(ελφοί)· χ(ριστὸ)ς παραγενόμενος

ἁγίου· μήπω πεφανερῶσθαι τὴν
τῶν ἁγίων ὁδόν· ἔτι τῆς πρώτης
σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· ἥτις πα-
ραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστη-
κότα καθέστηκε· καθ' ἣν δῶρα
τε καὶ θυσίαι προσφέρονται·
μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδη-
σιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα·
μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμα-
σι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς·
καὶ δικαιώμασι σαρκός· μέχρι
καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμε-
να· χ(ριστὸ)ς δὲ παραγενόμενος ἀρ-
χιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν· διὰ τῆς μείζονος καὶ τε-
λειοτέρας σκηνῆς· οὐ χειροποι-
ήτου· τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς
κτίσεως· οὐδὲ δι' αἵματος τρά-
γων καὶ μόσχων· διὰ δὲ τοῦ ἰδί-
ου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ
εἰς τὰ ἅγια· αἰωνίαν λύτρωσιν
εὑράμενος· εἰ γὰρ τὸ αἷμα τρά-
γων καὶ ταύρων· καὶ σποδὸς δαμά-
λεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινω-
μένους· ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς

τέλ(ος)

κα'

σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ
μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ χ(ριστο)ῦ· ὃς διὰ πν(εύματο)ς
αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄ
μωμον τῷ θ(ε)ῷ· καθαριεῖ τὴν συ
νείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔρ
γων· εἰς τὸ λατρεύειν θ(ε)ῷ ζῶν
τι· καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης και
νῆς μεσίτης ἐστίν· ὅπως θανά
του γενομένου εἰς ἀπολύτρω
σιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθή
κῃ παραβάσεων· τὴν ἐπαγγε
λίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι·
τῆς αἰωνίου κληρονομίας· ὅ
που γὰρ διαθήκη· θάνατον ἀνάγ
κη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· δι
αθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία·
ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέ
μενος· ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χω
ρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· λα
ληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς
κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ μωσέως
παντὶ τῷ λαῷ· λαβὼν τὸ αἷμα
τῶν μόσχων μετὰ ὕδατος καὶ
ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου·
αὐτό τε τὸ βιβλίον· καὶ πάντα τὸν

λαὸν ἐρράντισε λέγων· τοῦτο τὸ αἷ-
μα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλα-
το πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός. καὶ τὴν σκη-
νὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοί-
ως ἐρράντισε. καὶ σχεδὸν ἐν αἵ-
ματι πάντα καθαρίζεται κα-
τὰ τὸν νόμον· καὶ χωρὶς αἱμα-
τεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις.
ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγμα-
τα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις
καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπ-
ουράνια κρείττοσι θυσίαις πα-
ρὰ ταύτας. οὐ γὰρ εἰς χειροποί-
ητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ χριστὸς ἀντίτυ-
πα τῶν ἀληθινῶν· ἀλλ' εἰς αὐ-
τὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι
τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·
οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑ-
αυτόν· ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρ-
χεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν
ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· ἐπεὶ ἔδει
αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου. νῦν δὲ ἅ-
παξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων

τκε
κβ

τῇ δ' τῆς ϛ' ἑβδομάδος. πρὸς ἑβραίους: ἀλλ'. σκιὰν ἔχων ὁ νόμος

304

εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας. διὰ τῆς
θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.
καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς
ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν. μετὰ
δὲ τοῦτο κρίσις: οὕτως καὶ ὁ Χριστός.
ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολ
λῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας. ἐκ
δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφ
θήσεται. τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχ
ομένοις εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστε
ως. σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν. οὐκ αὐτὴν
τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων: κα
τ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις
προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές.
αἳ οὐδέποτε δύναται τοὺς προ
σερχομένους τελειῶσαι. ἐπεὶ
ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι.
διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδη
σιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας.
ἅπαξ κεκαθαρμένους. ἀλλ' ἐν
αὐταῖς. ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν
κατ' ἐνιαυτόν. ἀδύνατον γὰρ
αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀ
φαιρεῖν ἁμαρτίας. διὸ εἰσερχόμενος

κγ
τχα

μος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· θυσίαν
προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας· σῶ
μα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώ
ματα καὶ περὶ ἁμαρτίας· οὐ
κ ηὐδόκησας· τότε εἶπον· ἰδοὺ
ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρα
πται περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι ὁ
θ̅ς̅ τὸ θέλημά σου· ἀνώτερον
λέγων· ὅτι θυσίαν καὶ προσφο
ρὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ
ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐ
δὲ ηὐδόκησας· αἵτινες κατὰ
νόμον προσφέρονται, τότε εἴρη
κεν· ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέ
λημά σου· ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον· ἵ
να τὸ δεύτερον στήσῃ· ἐν ᾧ θελή
ματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν· διὰ τῆς
προσφορᾶς τοῦ σώματος ἰυ̅ χυ̅
ἐφάπαξ· καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς
ἕστηκε λειτουργῶν καθημέραν· κ(αὶ)
τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων
θυσίας· αἵτινες οὐδέποτε δύναν
ται περιελεῖν ἁμαρτίας· οὗτος
δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσε
νέγκας θυσίαν· εἰς τὸ διηνεκὲς

κ(υριακῇ) τῇ πρὸ τ(ῶν) φώτ(ων)· ἀδελφοί· ἔχοντες παρρησίαν:

ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θ(εο)ῦ· τὸ λοι-
πὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ· μιᾷ γὰρ προσφορᾷ
τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς
τοὺς ἁγιαζομένους· μαρτυρεῖ
δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον· με-
τὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι· αὕτη ἡ δια-
θήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐ-
τοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας
λέγει κ(ύριο)ς· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ
καρδίας αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῶν δι-
ανοιῶν αὐτῶν γράψω αὐτούς·
τότε εἴρηκε· καὶ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν·
οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι· ὅπου δὲ ἄφε-
σις τούτων· οὐκέτι προσφορὰ
περὶ ἁμαρτίας· ἀρχ(ή)· ἔχοντες οὖν πα-
ρρησίαν ἀδελφοὶ εἰς τὴν εἴσοδον
τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι ἰ(ησο)ῦ· ἣν
ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφα-
τον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ κατα-
πετάσματος· τοῦτ' ἔστι τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ· καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ θ(εο)ῦ· προσερχώμεθα

τέλ(ος)

κθ

κ(αὶ) τῇ θ' ὥρ(ᾳ) τ(ῆς) μ(εγάλης) πέμπτ(ης):

μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πλη-
ροφορίᾳ πίστεως· ἐρραντισ-
μένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνει-
δήσεως πονηρᾶς· καὶ λελου-
μένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ·
κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς
ἐλπίδος ἀκλινῆ· πιστὸς γὰρ ὁ ἐ-
παγγειλάμενος· καὶ κατανοῶ-
μεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν
ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων· μὴ
ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυνα-
γωγὴν ἑαυτῶν καθὼς ἔθος τι-
σίν· ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ
τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε
ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν· ἑκουσί-
ως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν με-
τὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀ-
ληθείας· οὐκ ἔτι ἀπολείπεται
θυσία περὶ ἁμαρτιῶν· φοβε-
ρὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως· καὶ
πυρὸς ζῆλος· ἐσθίειν μέλλον-
τος τοὺς ὑπεναντίους· ἀθετή-
σας τις νόμον μωϋσέως· χω-
ρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ
μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ δο-

κεῖται χείρονος ἀξιωθήσεται τι-
μωρίας· ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κατα-
πατήσας· καὶ τὸ αἷμα τῆς δια-
θήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν
ᾧ ἡγιάσθη· καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χά-
ριτος ἐνυβρίσας· οἴδαμεν γὰρ
τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκδίκησις·
ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος· καὶ
πάλιν· ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ· φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν
εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος. Ἀνα-
μιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότε-
ρον ἡμέρας· ἐν αἷς φωτισθέν-
τες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμεί-
νατε παθημάτων· τοῦτο μὲν·
ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θε-
ατριζόμενοι· τοῦτο δὲ· κοινω-
νοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομέ-
νων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς
δεσμοῖς συνεπαθήσατε· καὶ
τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόν-
των ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προ-
σεδέξασθε· γινώσκοντες ἐν ἑ-
αυτοῖς κρείττονα ἔχειν ὕπαρξιν·
ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν· μὴ

πλη

κε

τῇ ε΄ τ(ῆς) λ΄ ἑβδ(ομάδος)· ἀδε(λφοί)· μὴ ἀποβάλητε τὴν

τέλ(ος) ἀρχ(ή)

κγ ἀποβάλητε οὖν τὴν πα-
ρησίαν ὑμῶν· ἥτις ἔχει μι-
σθαποδοσίαν μεγάλην·
ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν
ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ πο-
ιήσαντες· κομίσησθε ἀδελ-
φος τὴν ἐπαγγελίαν· ἔτι γὰρ
μικρὸν ὅσον ὅσον ὁ ἐρχό-
μενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ὁ δὲ
δίκαιος ἐκ πίστεώς μου
ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστεί-
ληται· οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου
ἐν αὐτῷ· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν
ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν
ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποί-
ησιν ψυχῆς· ἔστι δὲ πίστις
ἐλπιζομένων ὑπόστασις
πραγμάτων ἔλεγχος οὐ
βλεπομένων· ἐν ταύτῃ
γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ
πρεσβύτεροι:

Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς
αἰῶνας ῥήματι θεοῦ· εἰς τὸ μὴ ἐκ
φαινομένων, τὰ βλεπόμενα
γεγονέναι· πίστει πλείονα θυσί(αν)
ἄβελ παρὰ κάϊν προσήνεγκε
τῷ θεῷ· δι' ἧς εἶναι δίκαιος ἐμαρ
τυρήθη· μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς
δώροις αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ· καὶ δι' αὐ
τῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται·
πίστει ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰ
δεῖν θάνατον· καὶ οὐχ ηὑρίσκε
το· διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός·
πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ·
μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι
τῷ θεῷ· χωρὶς δὲ πίστεως ἀ
δύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι
γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον
τῷ θεῷ· ὅτι ἔστι· καὶ τοῖς ἐκζη
τοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης
γίνεται· πίστει χρηματισθεὶς
νῶε· περὶ τῶν μηδέπω βλε
πομένων εὐλαβηθεὶς· κατεσκεύα λα
σε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσ
μον· καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιο(σύνης)

κζ κη

σύνης ἐγένετο κληρονόμος. Πί-
στει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑ-
πήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον
ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρο-
νομίαν· καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστά-
μενος ποῦ ἔρχεται. Πίστει
παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπα-
γγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκη-
ναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων
τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. Ἐ-
ξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους
ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης
καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. Πίστει καὶ
αὐτὴ Σάρρα στεῖρα οὖσα δύναμιν
εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔ-
λαβεν εἰς τὸ τεκνῶσαι· καὶ
παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν,
ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγ-
γειλάμενον. Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς
ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενε-
κρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡς
ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

κυ(ριακῇ) πρὸ τῆς Χ(ριστο)ῦ γεννήσεως: ἀδελφοί, πίστει παρῴκησεν

κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάν
τες· μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγε
λίας· ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς
ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι· καὶ
ὁμολογήσαντες· ὅτι ξένοι καὶ
παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς
γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες
ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα
ζητοῦσι· καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνη
μόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον·
εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν
δὲ κρείττονος ὀρέγονται· τουτέ
στιν ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισ
χύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπι
καλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε τέλος
γὰρ αὐτοῖς πόλιν· ἀρχὴ πίστει προ κθ
σενήνοχε τὸν Ἰσαὰκ Ἀβραὰμ
πειραζόμενος· καὶ τὸν
μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς
ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος·
πρὸς ὃν ἐλαλήθη· ὅτι ἐν Ἰσαὰκ
κληθήσεταί σοι σπέρμα· λο
γισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν
ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐ
τὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο

τῇ β' τῆς λ' ἑβδ. : ἀδελφοί· πίστει προσενήνοχ

Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν
ἰσαὰκ τὸν ἰακὼβ καὶ τὸν ἠσαῦ·
πίστει ἰακὼβ ἀποθνήσκων· ἕκα
στον τῶν υἱῶν ἰωσὴφ εὐλόγησε·
καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς ῥάβδου αὐτοῦ· πίστει ἰω
σὴφ τελευτῶν· περὶ τῆς ἐξό
δου τῶν υἱῶν ἰ(σρα)ὴλ ἐμνημόνευ
σε· καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ
ἐνετείλατο· πίστει μωσῆς γεν
νηθεὶς· ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ
τῶν πατέρων αὐτοῦ· διότι εἶδον
ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφο
βήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βα
σιλέως· ✠ πίστει μωσῆς μέγας
γενόμενος· ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱ
ὸς θυγατρὸς φαραώ· μᾶλ
λον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι
τῷ λαῷ τοῦ θ(εο)ῦ· ἢ πρόσκαιρον
ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μεί
ζονα πλοῦτον ἡγησάμενος
τῶν αἰγύπτου θησαυρῶν· τὸν
ὀνειδισμὸν τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἀπέβλεπε
γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν· πί
στει κατέλιπεν αἴγυπτον· μὴ

φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασι(λέως)·
τὸν γὰρ ἀόρατον· ὡς ὁρῶν ἐ
καρτέρησε· πίστει πεποίηκε τὸ
πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ
αἵματος· ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων
τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν·
πίστει διέβησαν οἱ υἱοὶ ἰ(σρα)ὴλ τὴν ἐ
ρυθρὰν θάλασσαν· ὡς διὰ ξηρᾶς
γῆς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ αἰ
γύπτιοι κατεποθησαν· πίστει
τὰ τείχη ἱεριχὼ ἔπεσε· κυκλω
θέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας· πίστει
ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς
ἀπειθήσασι· δεξαμένη τοὺς κα
τασκόπους μετ' εἰρήνης· καὶ τί
ἔτι λέγω· ἐπιλείψει γάρ με δι
ηγούμενον ὁ χρόνος· περὶ γεδε
ὼν· βαράκ τε καὶ σαμψών· καὶ
ἰεφθάε· δα(υί)δ τε καὶ σαμουὴλ κ(αὶ)
τῶν προφητῶν· οἳ διὰ πίστεως
κατηγωνίσαντο βασιλείας· εἰρ
γάσαντο δικαιοσύνην· ἐπέτυχο(ν)
ἐπαγγελιῶν· ἔφραξαν στόματα
λεόντων· ἔσβεσαν δύναμιν πυ
ρός· ἔφυγον στόματα μαχαίρ(ας)·

κυ(ριακῇ) τῶν ἁγ(ίων) πάντ(ων): ἀδελ(φοί)· οἱ ἅγιοι πάντες

ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενεί-
ας· ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ·
παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρί-
ων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως
τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐ-
τυμπανίσθησαν οὐ προσδεξά-
μενοι τὴν ἀπολύτρωσιν· ἵνα
κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσι·
ἕτεροι δὲ· ἐμπαιγμῶν καὶ μαστί-
γων πεῖραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσ-
μῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν·
ἐπρίσθησαν· ἐπειράσθησαν· ἐν
φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· πε-
ριῆλθον ἐν μηλωταῖς· ἐν αἰγεί-
οις δέρμασιν· ὑστερούμενοι· θλι-
βόμενοι· κακουχούμενοι· ὧν οὐκ ἦν
ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλα-
νώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις
καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς· καὶ οὗ-
τοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ
τῆς πίστεως· οὐκ ἐκομίσαντο
τὰς ἐπαγγελίας· τοῦ θεοῦ περὶ
ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου·
ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶ-
σι· τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον

σπε
λβ

ἄγοντας περικείμενον ἡμῖν νέ-
φος μαρτύρων· ὄγκον ἀποθέμε-
νοι πάντα· καὶ τὴν εὐπερίστα-
τον ἁμαρτίαν· δι' ὑπομονῆς
τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡ-
μῖν ἀγῶνα· ἀφορῶντες εἰς τὸν
τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τε-
λειωτὴν ἰν̄· ὃς ἀντὶ τῆς προ-
κειμένης αὐτῷ χαρᾶς· ὑπέ-
μεινε σταυρόν· αἰσχύνης καταφρο-
νήσας· ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου
τοῦ θῦ κεκάθικεν· ἀναλογί-
σασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπο-
μεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρ-
τωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν·
ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν
ἐκλυόμενοι· οὔπω μέχρις
αἵματος πρὸς τὴν ἁμαρτίαν
ἀντικατέστητε ἀνταγωνιζόμενοι·
καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως·
ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται·
Υἱέ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας
κῦ· μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγ-
χόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κς̄ παι-
δεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν

Εἰς σεισμόν· ἀρχ· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ

πε΄ τοῦ ἀπ

ὃν παραδέχεται· εἰς παιδείαν ὑπο-
μένετε· ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέ-
ρεται ὁ θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ
παιδεύει πατήρ· εἰ δὲ χωρίς ἐστε παι-
δείας ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάν-
τες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί·
Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν
πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς καὶ
ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλ-
λον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ
τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; οἱ
μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας
κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευ-
ον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μετα-
λαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ· πᾶ-
σα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ πα-
ρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης·
ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς
δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀπο-
δίδωσι δικαιοσύνης· διὸ τὰς πα-
ρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παρα-
λελυμένα γόνατα ἀνορθώσα-
τε· καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσα-
τε τοῖς ποσὶν ὑμῶν· ἵνα μὴ τὸ
χωλὸν ἐκτραπῇ· ἰαθῇ δὲ μᾶλ-

λον· εἰρήνην διώκετε μετὰ πάν
των καὶ τὸν ἁγιασμόν· οὗ χωρὶς
οὐδεὶς ὄψεται τὸν κν̄· ἐπισκοποῦν
τες· μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς
χάριτος τοῦ θῦ· μή τις ῥίζα
πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ·
καὶ δι' αὐτῆς μιανθῶσιν οἱ πολ
λοί· μή τις πόρνος ἢ βέβηλος
ὡς ἠσαῦ· ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς
ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐ
τοῦ· ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέ
λων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογί
αν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοί
ας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε· καίπερ με
τὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐ
τήν· οὐ γὰρ προσεληλύθατε
ψηλαφωμένῳ ὄρει καὶ κεκαυ
μένῳ πυρὶ· καὶ γνόφῳ· καὶ
σκότῳ καὶ θυέλλῃ· καὶ σάλπι
γγος ἤχῳ· καὶ φωνῇ ῥημάτων· ἧς
οἱ ἀκούσαντες· παρῃτήσαν
το μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λό
γον· οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελ
λόμενον· κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ
ὄρους, λιθοβοληθήσεται· καὶ οὕ

τῇ γ̄ τῆς λ̄ ἑβδ(ομάδος)· ἀδελφοί· βλέπετε μὴ παραι

τῶ σφοδροὺς δρόμους τὸ φανταζόμε-
νον· μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· ἔκφοβος
εἰμὶ καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ προ-
σεληλύθατε σιὼν ὄρει· καὶ πόλει
θεοῦ ζῶντος ἱερουσαλὴμ ἐπου-
ρανίῳ· καὶ μυριάσιν ἀγγέλων
πανηγύρει· καὶ ἐκκλησίᾳ πρω-
τοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν
οὐρανοῖς· καὶ κριτῇ θεῷ πάντ(ων)·
καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειω-
μένων· καὶ διαθήκης νέας με-
σίτῃ ἰησοῦ· καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ
κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν
ἄβελ· βλέπετε μὴ παραιτήσησ-
θε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι
οὐκ ἔφυγον τὸν ἐπὶ γῆς παραι-
τησάμενοι χρηματίζοντα
πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐ-
ρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὗ
ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε·
νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων· ὅτι ἅ-
παξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν,
ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν· τὸ δὲ ἔτι ἅ-
παξ· δηλοῖ τῶν σαλευομένων
τὴν μετάθεσιν ὡς πεποιημένων·

τέλ(ος)

λ̄ε̄

ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ἐκλυόμενοι· διὸ
βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμ-
βάνοντες ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λα-
τρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ με-
τὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ
ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον·
Ἡ φιλαδελφία μενέτω· τῆς φιλο-
ξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ
ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαν-
τες ἀγγέλους· μιμνήσκεσθε τῶν
δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι· τῶν
κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ
ὄντες ἐν σώματι· τίμιος ὁ γά-
μος ἐν πᾶσι καὶ ἡ κοίτη ἀμίαν-
τος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς
κρινεῖ ὁ θεός· ἀφιλάργυρος ὁ τρό-
πος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦ-
σιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· οὐ μή σε
ἀνῶ· οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·
ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν·
κύριος ἐμοὶ βοηθὸς· καὶ οὐ φοβηθή-
σομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· μνη-
μονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν·
οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες

Εἰς ὅσιον· ἀδε· μνημονεύετε

τὴν ἐκκένωσιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμεῖσθε τὴν πίστιν· ἰ(ησοῦ)ς χ(ριστό)ς χθὲς
καὶ σήμερον· ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας· διδαχαῖς ποικίλαις
καὶ ξέναις· μὴ παραφέρεσθε·
καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι
τὴν καρδίαν οὐ βρώμασιν· ἐν
οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περι-
πατήσαντες· ἔχομεν θυσιαστή-
ριον· ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξου-
σίαν· οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες·
ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα
περὶ ἁμαρτίας· εἰς τὰ ἅγια διὰ
τοῦ ἀρχιερέως· τούτων τὰ σώ-
ματα κατακαίεται· ἔξω τῆς
παρεμβολῆς· διὸ καὶ ἰ(ησοῦ)ς· ἵνα
ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν
λαόν· ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε·
τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν
ἔξω τῆς παρεμβολῆς· τὸν ὀνει-
δισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ
ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν· ἀλ-
λὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦ-
μεν· δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν
θυσίαν αἰνέσεως τῷ θ(ε)ῷ· τοῦτ'

στιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούν
των τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· τῆς δὲ
εὐποιΐας καὶ τῆς κοινωνίας· μὴ
ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ
θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θ(εό)ς· Πεί
θεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ
ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦ
σιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν·
ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα
μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ
μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς
γὰρ ὑμῖν τοῦτο· προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ
ὅτι συνείδησιν καλὴν ἔχομεν
ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀνα
στρέφεσθαι· περισσοτέρως
δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι·
ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑ
μῖν· ὁ δὲ θ(εὸ)ς τῆς εἰρήνης· ὁ ἀνα
γαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμέ
να τῶν προβάτων τὸν μέγαν
ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου·
τὸν κ(ύριο)ν ἡμῶν ἰ(ησοῦ)ν· καταρτίσαι ὑ
μᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· εἰς τὸ π(οι)
ῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν

ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώ
πιον αὐτοῦ διὰ ἰυ̅ χυ̅· ᾧ
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἀμήν. παρακαλῶ δὲ
ὑμᾶς ἀδελφοί· ἀνέ
χεσθε τοῦ λόγου
τῆς παρακλήσε
ως· καὶ γὰρ διὰ
βραχέων ἐπέ
στειλα ὑμῖν. γι
νώσκετε τὸν
ἀδελφὸν
τιμόθεον
ἀπολελυμένον· μεθ'
οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄ
ψομαι ὑμᾶς· ἀσπάσα
σθε πάντας
τοὺς ἡγου
μένους
ὑμῶν· καὶ πάν
τας τοὺς ἁγίους·
ἀσπάζονται ὑμᾶς
οἱ ἀπὸ τῆς ἰταλίας
ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑ
μῶν, ἀμήν

+ Τυπικὰ καὶ μακαρισμοὶ τοῦ Πάσχα, εἰς λειτουργίαν ἀντίφωνον α' ἦχος β':

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ταῖς πρεσβείαις τῆς:

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ταῖς πρεσβείαις τ:

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ταῖς πρεσβείαις:

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι, ταῖς πρεσβείαις:

Δόξα καὶ νῦν, ταῖς πρεσβείαις, ἀντίφωνον β' ἦχος β'

+ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς:

Στίχ. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς:

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς:

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς:

Δόξα καὶ νῦν, Ὁ μονογενὴς Υἱός, ἀντίφωνον γ' ἦχος πλ. α'

+ Ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς καὶ λαὸς ... Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα:

Στίχ. ... Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα:

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ... Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα:

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα:

Ὁ διάκ. Σοφία. ᾆσμα. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε:

Δόξα καὶ νῦν. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες,

ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδ:

προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος πλ. α' Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν,

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι, ὁ ἀπόστολος, Πράξεων,

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην ὦ Θεόφιλε, ἀλληλούια ἦχος δ'

Συνεγείρας σοι ... Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος:

Εὐαγγέλιον Ἰωάννου. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς

ἀνθ' ἄξιον ... Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,

πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου

ἀντὶ τοῦ εὐλογημένου, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ ἀπόστ.

+ Τῇ β΄ τῆς διακαινησίμου· πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι· τέλ(ος)· ἕνδεκα ἀποστόλων:– ζήτει κεφ(άλαιον) β΄.

+ Τῇ γ΄ τῆς διακαινησίμου· πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· ἀναστὰς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ια΄· τέλ(ος)· τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται:– ζήτει κεφ(άλαιον) η΄.

+ Τῇ δ΄ τῆς διακαινησίμου· πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· εἶπεν Πέτρος πρὸς τὸν λαόν· ἄνδρες· τέλ(ος)· ἐσταυρώσατε:– ζήτει κεφ(άλαιον) ε΄.

+ Τῇ ε΄ τῆς διακαινησίμου· πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· εἶπεν Πέτρος πρὸς τὸν λαόν· τέλ(ος)· διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο:– ζήτει κεφ(άλαιον) α΄.

+ Τῇ ϛ΄ τῆς διακαινησίμου· πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον· τέλ(ος)· καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν· ζήτει κεφ(άλαιον) ζ΄.

+ Τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου· πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος· τέλ(ος)· ἀπέναντι πάντων ὑμῶν· ζήτει κεφ(άλαιον) η΄.

+ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ· ἤτοι τοῦ ἀντιπάσχα· ἑβδ(ομὰς) ἑωθινὸν α΄.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος· ἀπολυτίκιον· ἦχος βαρύς· ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις· πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος:–

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ· τὴν ζωοπάροχον· κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄· σου πλευρὰν ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες· σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα· σὺ ὑπάρχεις ὁ κύριος καὶ θεός μου:– εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος γ΄· Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου· στίχ(ος)· αἰνεῖτε τὸν κύριον· ὅτι ἀγαθός· ὁ ἀπόστολος πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο· τέλ(ος)· τῆς ζωῆς ταύτης:– ζήτει κεφ(άλαιον) ιη΄.

κοινωνικόν· Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον αἴνει τὸν θεόν σου Σιών:–

+ Τῇ β΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος)· πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν· τέλ(ος)· τῶν πονηριῶν αὐτῶν:– ζήτει κεφ(άλαιον) θ΄.

+ Τῇ γ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος)· πράξε(ων)· ἐν ταῖς ἡμέ(ραις)· λαλούντων τῶν
ἀποστόλων· πε(ρας)· ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής:· κεφά(λαιον) ι'·
+ Τῇ δ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος)· πράξε(ων)· ἐν ταῖς ἡμέ(ραις)· θεωροῦντες οἱ
Ἰουδαῖοι· πε(ρας)· τῆς ἰάσεως:· κεφά(λαιον) ια'·
+ Τῇ ε' τῆς β' ἑβδ(ομάδος)· πράξε(ων)· ἐν ταῖς ἡμέ(ραις)· ἀπολυθέντες οἱ
ἀπόστολοι· πε(ρας)· μετὰ παρρησίας:· κεφά(λαιον) ιβ'·
+ Τῇ ϛ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος)· πράξε(ων)· ἐν ταῖς ἡμέ(ραις)· ἀνήρ τις Ἀνα-
νίας· πε(ρας)· ἀκούοντας ταῦτα· κεφά(λαιον) ιγ'·
+ Τῷ σαββάτῳ τῆς β' ἑβδ(ομάδος)· πράξε(ων)· ἐν ταῖς ἡμέ(ραις)· ἀπῆλθον οἱ ἀ-
πόστολοι· πε(ρας)· πειθαρχοῦσιν αὐτῷ· κεφά(λαιον) ιε'·

Κυ(ριακὴ) τῶν μυροφόρ(ων)· ἀναστ(άσιμον) ἑωθ(ινὸν) γ'· ἀπ(όστο)λ(ος) πρά(ξεων)

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον· ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος· ἦχ(ος) β'·
τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θε-
ότητος· ὅτε δὲ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας· πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ τῶν ἐπουρανίων ἐκραύ-
γαζον· ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι:–

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ· ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν· τὸ ἄχραν-
τόν σου σῶμα· σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμα-
σιν· ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριή-
μερος ἀνέστης κ(ύρι)ε· παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:–

Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ· παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς ὁ ἄ-
γγελος ἐβόα· τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια·
Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγά-
σατε· ἀνέστη ὁ κ(ύριο)ς· παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:

Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος· κο(ντάκιον) ἦχ(ος) β'
τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας· τῇ
ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κη-
ρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος:–

εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου), ἦχ(ος) α'. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ στί(χος) ἀλαλάξατε τῷ κ(υρί)ῳ πᾶσα. ὁ ἀπ(όστολος) πράξε(ων). Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις), πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γο— πέ(ρας) ὑπήκουον τῇ πίστει:— ζή(τει) κεφά(λαιον) ια'.
κοινωνικόν· αἰνεῖτε τὸν κ(ύριο)ν ἐκ τῶν οὐρανῶν:—

\+ Τῇ β' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων). Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις)· Στέφανος πλήρης χάριτ(ος)· πέ(ρας) καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη:— ζή(τει) κεφά(λαιον) ιβ'.

\+ Τῇ γ' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων). Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις), Φίλιππος κατελθών· πέ(ρας) πνεῦμα ἅγιον:— ζή(τει) κεφά(λαιον) ιη'.

\+ Τῇ δ' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων). Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις), ἰδὼν ὁ Σίμων ὅτι· πέ(ρας) εὐηγγελίσαντο:— ζή(τει) κεφά(λαιον) ιθ'.

\+ Τῇ ε' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων). Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις), ἄγγελος κ(υρίο)υ ἐλάλησεν· πέ(ρας) τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων:— ζή(τει) κεφά(λαιον) κ'.

\+ Τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων). Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις), Φίλιππος εὑρέθη· πέ(ρας) ἐνίσχυσεν:— ζή(τει) κεφά(λαιον) κα'.

\+ Τῷ σαβ(βάτῳ) τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων). Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις), ἐγένετο Σαῦλος· πέ(ρας) ἐπληθύνοντο:— ζή(τει) κεφά(λαιον) κβ'.

Κυ(ριακῇ) τοῦ παραλύ(του), εἰς ὄρθ(ρον) ... πρὸς ἦχ(ος) γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια· ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ κ(ύριο)ς· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς· καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:— κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ' ἡ παρθένος σήμερον.

δίς

Τὴν ψυχήν μου κ(ύρι)ε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν παράλυτον ἤγειρας πάλαι· ἵνα κράζω σεσωσμένος· οἰκτίρμον δόξα Χ(ριστ)έ τῷ κράτει σου:— εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου), ἦχ(ος) γ' + ψάλατε τῷ θεῷ ἡμ(ῶν).

ἀπὸ π(ά)ντων ταῦτα ἐθνικῶ προ... Πράξε(ων)· Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις), ἔλεγε
τὸ πλῆρον· τέ(λος)· ἐπαναστὰς ... τοῦ κ(υρίο)υ: ζή(τει) κεφά(λαιον) κγ'.

+ Τῆ β' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος), Πράξε(ων)· Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις), ἀνήρ τις ἦν ἐν Λ(ύ)-
στροις· τέ(λος)· εἰς τὸν οὐρανόν:- ζή(τει) κεφά(λαιον) κδ'.

+ Τῆ γ' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος), Πράξε(ων)· Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις), καταβὰς ὁ Πέ-
τρος πρὸς· τέ(λος)· ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ:- ζή(τει) κεφά(λαιον) κε'.

+ Τῆ δ' τῆς μεσοπ(εντηκοστῆς)· εἰς λ(ό)γ(ους)· ἀπό(στιχα) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς· διψῶσάν μου τὴν ψυχήν· εὐσεβεί-
ας πότισον νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν,
ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εό)ς δό(ξα) σοι.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης· ὁ τῶν ἁπάντων
ποιητὴς καὶ δεσπότης· πρὸς τοὺς παρόντας κον(τάκιον) ἦχ(ος) δ'
ἔλεγες Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εό)ς· δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ [illegible]
ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμεν· τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑ-
πάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν:- εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)·
ἦχ(ος) γ'· Μέγας ὁ Κ(ύριο)ς ἡμῶν καί· στ(ίχος)· αἰνεῖτε τὸν Κ(ύριο)ν ὅτι ἀ(γαθόν):-
Πράξε(ων)· Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις), κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὰς πό-
λεις· τέ(λος)· τὸν ἀνθύπατον αὐτοῖς:- ζή(τει) κεφά(λαιον) λδ'.
κοιν(ωνικόν)· Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα· καὶ πίνων μου τὸ αἷ(μα):-

+ Τῆ ε' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος), Πράξε(ων)· Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις)· ἀνοίξας Πέτρος
τὸ στόμα· τέ(λος)· π(άν)τα τὰ ὑπάρχοντα ἑαυτοῦ: ζή(τει) κεφά(λαιον) κα'.

+ Τῆ παρ(ασκευῆ) τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος) Πράξε(ων)· Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις), ἐπιλαλούντων τ(ῶν)
τούτε· τέ(λος)· δ(ιὰ) π(άν)των τὰς ... τοῦ οἴκου: ζή(τει) κεφά(λαιον) κς'.

+ Τῷ σαβ(βάτῳ) τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος) Πράξε(ων)· Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέ-
βαλεν· τέ(λος)· τῶν Ἰουδαίων:- ζή(τει) κεφά(λαιον) κθ'.

Κυ(ριακῇ) ζ' τῆς Σαμαρείτιδος· εἰς ὄρ(θρον) ἑωθ(ινὸν) ε'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως εἰς λ(ό)γ(ους) ... ἦχ(ος) δ'.

κήρυγμα· ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ κυ μαθή-
τριαι· καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι·
τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλευται ὁ θά-
νατος ἠγέρθη χς ὁ θς· δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν ... ἔλεος·
χὴν· εὐσεβείας πότισον νάματα· ὅτι πᾶσι σῶτερ ἐ-
βόησας· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ
τῆς ζωῆς ἡμῶν δόξα σοι· τῆς σαμαρείτιδος ἦχος πλ δ

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι· ἡ σαμαρεῖτις ἐθεάσατο·
τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ· ὑπὸ πάθη δαψιλῶς· καὶ βασι-
λείαν ἄνωθεν ἐκληρώσατο· αἰώνιον ὡς ἀοίδιμος·

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης· τῆς ἑορ· ἦχος δ
ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς καὶ δεσπότης· πρὸς τοὺς πα-
ρόντας ἔλεγες χε ὁ θς· δεῦτε καὶ ἀρύσασθαι ὕδωρ
ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμεν· τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ
ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν· εἰ ταῦτο προ-
τοῦ ἀπ ἦχος γ [illegible] ... πάντα
τὰ ἔθνη ὁ ἀπ πράξε ἐν ταῖς ἡμέ διασπαρέντες
οἱ ἀπ πε Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον· ζήτει κεφά κη
κοινωνικὸν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible]·

\+ Τῇ β τῆς ε ἑβδ· πράξε· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις·
ὁ Πέτρος· πε· [illegible]· ζήτει κεφά λ·

\+ Τῇ γ τῆς ε ἑβδ πράξε· ἐν ταῖς ἡμέ· Βαρνάβας
καὶ Πέτρος· πε [illegible]· ζήτει κεφά λα

\+ Τῇ δ τῆς ε ἑβδ πράξε· ἐν ταῖς ἡμέ· ἀνελθὼν
ἀπ· πε· [illegible]· ζήτει κεφά λβ

\+ Τῇ ε τῆς ε ἑβδ πράξε· ἐν ταῖς ἡμέ· ἐξελθὼν ὁ παῦ-
λος· πε· [illegible]· ζήτει κεφά λε

+ Τῇ α̅ τῆς ε̅ ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων) · ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξελθόντων ἀνδρῶν τινῶν · τέλος τοῖς ἔθνεσιν διὰ τοῦ αὐτοῦ · ζήτει κεφά(λαιον) λα̅.

+ Τῇ σαβ(βάτῳ) τῆς ε̅ ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων) · ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Παῦλος καὶ Βαρνάβας · τέλος τῆς ἐκκλησίας · ζήτει κεφά(λαιον) λβ̅.

Κυ(ριακῇ) ς̅ τοῦ τυφλοῦ · εἰς ὄρθρον · ἀπόστιχα ἑωθινὸν η̅ · εἰς λειτ(ουργίαν) · τροπ(άριον) ἦχος πλ. α̅.
Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι · τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν · ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν · ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ · καὶ θάνατον ὑπομεῖναι · καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος · κον(τάκιον) ἦχος δ̅ · ἐπεφάνης · ἐρχόμενος · σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι · ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς · ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι · σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον. εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπο(στόλου) · ἦχος πλ. δ̅ · Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε · στί(χος) Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ · ὁ ἀπό(στολος) πράξε(ων) · ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν · τέλος ... τόπῳ · ζήτει κεφά(λαιον) λη̅.
κοινωνικὸν · αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

+ Τῇ β̅ τῆς ς̅ ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων) · ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διοδεύσαντες οἱ ἀπόστολοι · τέλος ἀπέλυσαν αὐτούς · ζήτει κεφά(λαιον) λθ̅.

+ Τῇ γ̅ τῆς ς̅ ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων) · ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλαβόμενοι οἱ ἀπόστολοι · τέλος κινούμεθα καί ἐσμεν · ζήτει κεφά(λαιον) μ̅.

+ Τῇ δ̅ τῆς ς̅ ἑβδ(ομάδος) πράξε(ων) · ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦλθεν ὁ Παῦλος · τέλος εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν · ζήτει κεφά(λαιον) μα̅.

+ Τῇ ε̅ τῆς ἀναλήψεως · εἰς λειτ(ουργίαν) · εἰς ὄρθρον ἀπόστιχα ἑωθινὸν · ἀντίφωνα γ̅ καὶ α̅ · εἶτα τὸ τροπ(άριον) ἦχος δ̅.
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ θεός · χαροποιήσας τοὺς μαθητάς · τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος · βεβαιωθέντας διὰ

ἀ τῆς εὐλογίας· ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου·

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκο- κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β' δόξα σοι νομίαν· καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανίοις· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ χριστὲ ὁ θεός· οὐδαμόθεν χωριζόμενος· ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος· καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν· προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) δ'· Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐ(ρανούς)· στί(χος) Ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ὁ ἀπ(όστολος) πράξ(εων)· Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην ὦ θεόφιλε· τέ(λος) Σαββάτου ἔχον ὁδόν: ζή(τει) κεφά(λαιον) α'. κοινωνικὸν Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ εὐφρ(οσύνῃ).

Τῇ β' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος) πράξ(εων)· Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις)· Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ· τέ(λος) τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ: ζή(τει) κεφά(λαιον) μβ'.

Τῇ γ' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος) πράξ(εων)· Ἐν ταῖς ἡμέ(ραις) συνηγμένων τῶν μαθη(τῶν)· τέ(λος) οὐ μακρός: ζή(τει) κεφά(λαιον) με'.

Κυ(ριακὴ) τῶν ἁγίων πατέρων· εἰς ὄρ(θρον) ἀναστάσιμον· εἰς λει(τουργίαν).

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου· προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β' καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ παρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωήν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κύριε δόξα σοι: τῶν πατέρων ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας· καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι: τῆς ἑορ(τῆς)

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· χαροποιήσας τοὺς μαθητάς σου τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος: κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα· καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα·

ἡ ἐκκλησία μίαν τὴν πάλαι ἐκρατοῦσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ
γαι φοροῦσα τῆς ἀληθείας τὸν ὑφαντόν· ἐκ τῆς δυσσεβ
θεολογίας· ὀρθοτομεῖν καὶ δοξάζειν· τῆς εὐσεβείας τὸ μέ
γα μυστήριον· ἦχος πλ. δ'· Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώ
σας οἰκονομίαν· καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανίοις·

εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου· ἦχος δ'· ᾠδὴ τῶν πατέρων·
Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων· στίχος· Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσι·
ὁ ἀπόστολος πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ παῦλος·
παρά. τέλος· Σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο, ζήτει κεφάλαιον μδ'·
κοινὸν ἀνεῖπε τοῦ κυ· καὶ εἰς μνημόσυνον·

+ Τῇ β' τῆς ζ' ἑβδομάδος πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις· ἐξελθόντες οἱ
ἀπόστολοι· τέλος· Τὸ δύναμιν γενέσθαι· ζήτει κεφ. με'·
+ Τῇ γ' τῆς ζ' ἑβδ. πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις παραγενόμενοι
ὁ παῦλος· τέλος· Τὸ ὑπ[illegible] πρὸς τὸν παῦλον· ζήτει κεφ. μα'·
+ Τῇ δ' τῆς ζ' ἑβδ. πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἀπεπλεύσαμεν ὁ
παῦλος· τέλος· [illegible] μαρτυρῆσαι· ζήτει κεφ. μζ'·
+ Τῇ ε' τῆς ζ' ἑβδ. πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἀγρίππας ὁ
βασιλεύς· τέλος· ὁ παῦλος ζῆν· ζήτει κεφ. μη'·
+ Τῇ ϛ' τῆς ζ' ἑβδ. πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ὡς ἐκρίθη
τοῦ ἀποπλεῖν· τέλος· [illegible]· ζήτει κεφ. ν'·
+ Τῷ σαββάτῳ τῆς ζ' ἑβδ. πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις [illegible]
οἱ [illegible] τέλος· ἀκωλύτως· ζήτει κεφ. [illegible]·

Κυριακῇ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς· εἰς ὄρθρον [illegible] εἰς λειτουργίαν·
+ ἀντίφωνα· ἦχος β'· Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται· ταῖς πρεσβείαις
[illegible] ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται· ταῖς πρεσβείαις
[illegible]· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν· ταῖς πρεσβείαις·
δόξα καὶ νῦν· ταῖς πρεσβείαις· ἀντίφωνον β' ἦχος γ'·
+ Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· σῶσον ἡμᾶς παράκλητε
ἀγαθέ·

στ. Μνησθείη πάσης θυσίας. Σῶσον ἡμᾶς παρά(κλητε).

στ. Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα θ(εοῦ). Σῶσον ἡμᾶς παρά(κλητε).

Δόξα. καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱός, καὶ λό(γος). ἀντίφ(ωνον) γ΄. ἦχ(ος) α΄.

+ Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐ(φρανθήσεται). Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

στ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδ(ίας). Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός.

στ. Ὅτι προέφθασας αὐτόν. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός.

Εἰσοδικόν. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. ᾄσομεν.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὸ κοντάκιον.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ ὁμοφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα. ἀντὶ τοῦ τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπ(τίσθητε).

προκείμενον τοῦ ἀπ(οστόλου). ἦχος πλ. β΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλ(θεν).

στ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν. ὁ ἀπ(όστολος) πράξεων.

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς.

τέλ(ος) τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. ζήτει κεφά(λαιον) γ΄.

κοινωνικόν. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

+ Τῇ β΄ τοῦ ἁγίου πνεύματος. εἰς λειτ(ουργίαν) ... πρὸς τῆς ἱερ(ᾶς) καὶ κοιν(ῆς). προκείμενον τοῦ ἀπ(οστόλου). ἦχος πλ. β΄. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. στ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἐφεσ(ίους).

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. ...

τέλ(ος) ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ. ζήτει κεφά(λαιον) σμγ΄.

+ Τῇ γ΄ τῆς α΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ῥωμ(αίους). Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπ(όστολος). τέλ(ος) ἐκ πίστεως ζήσεται. ζήτει κεφά(λαιον) πε΄.

Τῇ δ΄ τῆς α΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ῥωμ(αίους). Ἀδελφοί, ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ. τέλ(ος) ἀπολαμβάνοντες. ζήτει κεφά(λαιον) πζ΄.

\+ Τῇ ε΄ τῆς α΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἑβρ(αίους)· Ἀδελφοί· καθὼς οὐκ ἐδοκιμάσ
θην· τέλ(ος)· καὶ ἐξαπίνης:- ζη(τει) κεφά(λαιον) πη΄,
\+ Τῇ ϛ΄ τῆς α΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἑβρ(αίους)· Ἀδελφοί· ἀπὸ ἐθνῶν τὰ μὲν
νόμου· τέλ(ος)· περὶ ὧν ἐρχόμην:- ζη(τει) κεφά(λαιον) ϙ΄·
\+ Τῷ σαβ(βάτῳ) τῆς α΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἑβρ(αίους)· Ἀδελφοί· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ
ρήνη· τέλ(ος)· ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ· ζη(τει) κεφά(λαιον) πα΄,

Κυ(ριακῇ) τῶν ἁγί(ων) πάντων· εἰς ὄρ(θρον) ἀπ(όστιχα) ἑωθιν(ὸν) α΄ εἰς λει(τουργίαν)
Ἐξ ἐθνῶν καὶ τὴν θεοῦ ὁ ἀπόλαχη(ος)· οἱ μάρ(τυρες) τοῦ (κυρίου) πρ(ὸς) (τὸ)·
τῶν ἐξ ἡμ(ῶν) κατέλεξω πρὶν ἐμοῦ· ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς
τῶν παθῶν ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κε΄ δόξα σοι,
Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου· τῶν ἁγί(ων) ἦχ(ος) πλ(άγιος) (δ΄)
ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα· ἡ ἐκκλησία
σου στολισαμένη δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εό)ς· τῷ λαῷ
σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον· καὶ εἰρή
νην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμ(ῶν)
τὸ μέγα ἔλεος:- κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) (δ΄)
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως·
ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κ(ύρι)ε· τοὺς θεοφόρους μάρ
τυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις· ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν
ἐκκλησίαν σου τὴν πολιτείαν σου· διὰ τῆς θεοτόκου συν
τήρησον πολυέλεε:- εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)
ἦχ(ος) πλ(άγιος) (δ΄)· Θαυμαστὸς ὁ Θ(εὸ)ς ἐν· στί(χος) Ἐν ἐκκλησίαις εὐ
(λογεῖτε) ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραί(ους)· Ἀδελφοί· οἱ ἅγιοι πάντες διὰ
πίστεως· τέλ(ος)· καὶ τελειωθῶσιν· ζη(τει) κεφά(λαιον) τμη΄,
κοινω(νικὸν)· ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν· Εἰς μνημόσυνον αἰώ(νιον)
\+ Τῇ β΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί· οὐχ ὅτι εἰς προφήτας
εἶδον· τέλ(ος)· τῶν ὀφθαλμῶν· ζη(τει) κεφά(λαιον) ϙα΄,
\+ Τῇ γ΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί· τῷ ἐργαζομένῳ

τὸ ἀγαθ(όν)· τέλ(ος) πρὸς ἡμᾶς οὐ φέρεται· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ϟδ΄.

\+ Τῇ δ΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος), πρ(ὸς) Ῥω(μαίους), ἀδελφοί· οὐ διὰ νόμου ἡ ἐξου-
σία· τέλ(ος) τ(ὴ)ν δικαίωσιν ἡμῶν· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ϟε΄.

\+ Τῇ ε΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Ῥω(μαίους) ἀδελφοί· εἰ ἐχθροὶ ὄντες κα-
τηλλά(γημεν)· τέλ(ος) εἰς δικαίωμα· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ϟζ΄.

\+ Τῇ ϛ΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Ῥω(μαίους), ἀδελφοί· εἰ τῷ τοῦ ἑνὸς παρα-
πτώματι· τέλ(ος) ζήσομεν ἐν αὐτῇ· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ϟη΄.

\+ Τῷ Σα(ββάτῳ) τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Ῥω(μαίους)· ἀδελφοί· οἴδαμεν ὅτι ὅσα ὁ νό-
μος· τέλ(ος) τ(ὸ)ν ἐκ πίστεως Ἰ(ησο)ῦ· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ϟβ΄.

Κυ(ριακῇ) β΄ εἰς ὄρθ(ρον) ἀναστ(άσιμον) ἑωθ(ινὸν) β΄ ἀσ(ματικὸν) λ(έγ)ει οἱ μακαρισμοί·

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰου- τροπ(άριον) ἦχ(ος) α΄
δαίων· καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου
σῶμα· ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ· δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζω-
οδότα· δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χ(ριστ)έ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου·
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε· ἡ ὑπακοή·

Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια· τὸν παράδεισον ἐσύλησε· τὸ δὲ
θρῆνος τῶν μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέ-
στης Χ(ριστ)έ· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος· εἶτα
τὸ προκείμενον τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχ(ος) α΄ Γένοιτο Κ(ύρι)ε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡ-
μᾶς· στί(χος) ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κ(υρί)ῳ· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ῥωμαίους·
ἀδελφοί· δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθ(όν)·
τέλ(ος) διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) πθ΄.

\+ Τῇ β΄ τῆς γ΄ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Ῥω(μαίους) ἀδελφοί· τοῖς γινώσκουσι νόμον
λαλῶ· τέλ(ος) διὰ τῆς ἐντολῆς· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρβ΄.

\+ Τῇ γ΄ τῆς γ΄ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Ῥω(μαίους), ἀδελφοί· οἴδαμεν ὅτι ὁ νό-
μος· τέλ(ος) καὶ τοῦ θανάτου· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ργ΄.

\+ Τῇ δ΄ τῆς γ΄ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Ῥω(μαίους), ἀδελφοί· ὁ νόμος τοῦ π(νεύματο)ς τῆς

ζωῆς· τέ. ζητεῖσθαι· ζήτ. κεφα. ρη'.

\+ Τῇ ε' τῆς γ' ἑβδ. πρὸς ῥωμ. Ἀδελφοί· οἴδαμεν ὅτι πᾶσα ἡ κτί(σις)· τέ. ὑπὲρ ἁγίων· ζήτ. κεφα. ρα'.

\+ Τῇ ϛ' τῆς γ' ἑβδ. πρὸς ῥωμ. Ἀδελφοί· οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν· τέ. τίς ἀνθέστηκεν· ζήτ. κεφα. ρθ'.

\+ Τῷ σαβ. γ' πρὸς ῥωμ. Ἀδελφοί· λογιζόμεθα πίστει δικαιοῦσθαι· τέ. εἰς δικαιοσύνην· ζήτ. κεφα. ϙη'.

Κυ(ριακῇ) γ' ἀπὸ τοῦ ὀρθ(οῦ)· ἀναστ(άσιμον) ἑωθ(ινὸν) γ'. ἀπὸ λει(τουργίας)· οἱ μαθηταί·

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον· ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος· πρὸς ἦχ. β'. τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας· τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας· πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· ζωοδότα Χριστὲ ὁ θεὸς δόξα σοι· καὶ ὑπακοή·

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι· πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες Χριστὲ ὁ θεός· εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν· ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος· δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ. β'. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς· στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς ῥωμαίους·

Ἀδελφοί· δικαιωθέντες ἐκ πίστεως· εἰρήνην ἔχομεν· τέ. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· ζήτ. κεφα. ϙα'.

\+ Τῇ β' τῆς δ' ἑβδ. πρὸς ῥωμ. Ἀδελφοί· ὃν θέλει ὁ θεὸς ἐλεεῖ· ὃν δὲ· τέ. οὐ καταισχυνθήσεται· ζήτ. κεφα. ρι'.

\+ Τῇ γ' τῆς δ' ἑβδ. πρὸς ῥωμ. Ἀδελφοί· λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πι(στεύων)· τέ. ὃν προέγνω· ζήτ. κεφα. ριβ'.

\+ Τῇ δ' τῆς δ' ἑβδ. πρὸς ῥωμ. Ἀδελφοί· οὐκ οἴδατε ἐν ἡλίᾳ τί λέ(γει)· τέ. τὸ πλήρωμα αὐτοῦ· ζήτ. κεφα. ριγ'.

\+ Τῇ ε' τῆς δ' ἑβδ. πρὸς ῥωμ. Ἀδελφοί· ὑμῖν λέγω· ἐφ' ὅσον

μὴν· πε(ρὶ) τοῦ ἰδεῖν ἀδελφοὺς ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ριη'.

+ Τῇ α' τῆς δ' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνο-
εῖν· πε(ρὶ) τοῦ ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ριε'.

+ Τῷ σαβ(βάτῳ) δ' πρὸς ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί, οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσ-
θαι· πε(ρὶ) ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ρ'.

Κυ(ριακῇ) δ' εἰς τὸν ὄρ(θρον) ἀνάστ(ασιμὸν) ἑω(θινὸν) δ'. ᾄδει οἱ μάνδρες (?)

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια· ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ κ(ύριο)ς· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς· καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος· πρὸς ἦχ(ος) γ'. ἡ ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει· δροσίζων τοῖς ῥήμασιν· ὁ ἀστράπτων ἄγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι· ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν· γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἴπατε τῷ θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων. εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου), ἦχ(ος) γ'.

+ ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν· στ(ίχος) πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε·
ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας· πε(ρὶ) ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ρα'.

+ Τῇ β' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί, καθάπερ ἐν ἑνὶ
σώματι· πε(ρὶ) ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ριζ'.

+ Τῇ γ' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί, εἰς τοῦτο Χ(ριστὸ)ς ἀπέ-
θανεν· πε(ρὶ) ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ρκβ'.

+ Τῇ δ' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί, προσλαμβάνεσθε
ἀλλήλους· πε(ρὶ) ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ρκε'.

+ Τῇ ε' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ῥω(μαίους)· Ἀδελφοί, ἔχω καύχησιν ἐν
Χ(ριστ)ῷ· πε(ρὶ) ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ρκθ'.

+ Τῇ η' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ρω(μαίους) Ἀδελφοί· συνίστημι ὑμῖν φοίβην· τέ(λος) ἐκκλησίαι τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρκη'.

+ Τῷ σαβ(βάτῳ) ε' πρὸς ρω(μαίους) Ἀδελφοί· ὅσοι πν(εύματ)ι Θ(εο)ῦ ἄγονται· οὗτοι· τέ(λος) τέκνων τοῦ Θ(εο)ῦ· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρε'.

Κυ(ριακῇ) ε' ... ἑω(θινὸν) ε' ... οἱ μακαρισ(μοί).

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα· πρό(ς) ἦχ(ος) δ'· ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κ(υρίο)υ μαθήτριαι· καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι· τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλευται ὁ θάνατος· ἠγέρθη Χ(ριστὸ)ς ὁ Θ(εό)ς· δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως· προ(...) ἡ ὑπακοή· δραμοῦσαι αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χ(ριστο)ῦ· ὅτι ἀνέστης ὡς Θ(εό)ς· παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. εἶτα τὸ προ(κείμενον) τῆς η' μετ' ἦχ(ος) δ'· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου· στ(ίχος) εὐλόγει ἡ ψυχή μου. ὁ ἀπ(όστολος) πρ(ὸς) ρω(μαίους) Ἀδελφοί· ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδ(ίας)· τέ(λος) εἰς σωτηρίαν· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρια'.

+ Τῇ β' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ρω(μαίους) Ἀδελφοί· παρακαλῶ ὑμᾶς σκοπεῖν· τέ(λος) ... ὑμῶν ἀμήν· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρκθ'.

+ Τῇ γ' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορ(ινθίους) α' Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος· τέ(λος) Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τοῦ Κ(υρίο)υ ἡμῶν· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρλ'.

+ Τῇ δ' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ οἶδε· τέ(λος) τὸν ἴδιον κόπον· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρλα'.

+ Τῇ ε' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· τέ(λος) Χ(ριστὸ)ς δὲ Θ(εο)ῦ· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρλη'.

+ Τῇ ς' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε· τέ(λος) συμβασιλεύσωμεν· ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρμ'.

+ Τῷ σαβ(βάτῳ) ς' πρ(ὸς) ρω(μαίους) Ἀδελφοί· ἀλήθειαν λέγω ἐν Χ(ριστ)ῷ·

ἑβδ(ομὰς) ς'

τὰ(ς) πτέ(ρυγας) τοὺς αἰῶνας ἀμήν :· ζή(τει) κεφά(λαιον) ρη·

Κυ(ριακῇ) α' ... ἑβδ(ομάδος) ... αἱ μυροφόροι.

Τὸν συνάναρχον λόγον π(ατ)ρὶ καὶ πν(εύματ)ι· τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σω(τη)ρίαν ἡμῶν· ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ· καὶ θάνατον ὑπομεῖναι καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ. τοῦ προ(κειμένου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'.

Ἀγγελικῇ ὀπτασίᾳ τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι· καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι· αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἀνηγγέλιζον τό· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου· συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι· τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'. Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις. στί(χος) Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς ῥωμαίους:

Ἀδελφοί· ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν, τέ(λος) μὴ καταρᾶσθαι. ζή(τει) κεφά(λαιον) ριη.

+ Τῇ β' τῆς ζ' ἑβδομάδος πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί· ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ, τέ(λος) πν(εῦμ)α θ(εο)ῦ ἡμῶν. ζή(τει) κεφά(λαιον) ρκδ.

+ Τῇ γ' τῆς ζ' ἑβδομάδος πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί· δοξάσατε τὸν θ(εό)ν, τέ(λος) μὴ ἀφίετε ἑαυτόν. ζή(τει) κεφά(λαιον) ρμα.

+ Τῇ δ' τῆς ζ' ἑβδομάδος πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα, τέ(λος) μὲν ἐκ τοῦ παρ' ἀνθρώπων. ζή(τει) κεφά(λαιον) ρμβ.

+ Τῇ ε' τῆς ζ' ἑβδομάδος πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί· ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, τέ(λος) ἀπερισπάστως. ζή(τει) κεφά(λαιον) ρμη.

+ Τῇ ϛ' τῆς ζ' ἑβδομάδος πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί· πρὸς τὸ ὑμῶν σύμφορον, τέ(λος) μολύνεται. ζή(τει) κεφά(λαιον) ρμθ.

+ Τῷ σαββάτῳ ζ' πρὸς ῥωμαίους· Ἀδελφοί· παρακαλῶ ὑμᾶς, λατ(ρείαν), τέ(λος) μὴ ὑπερφρονεῖν. ζή(τει) κεφά(λαιον) ριϛ.

ἑβδομὰς ζ'

Κυ(ριακῇ) ζ' ἀς ὀρθ(ρου) ἀνα(στάσιμον) ἑω(θινὸν) ζ' ἀς δὲ τῇ λει(τουργίᾳ) οἱ μακάριοι

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου· καὶ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β' οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ παρθένῳ· δωρούμενος τὴν ζωήν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρ(ῶν)

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου ἡ ὑπακοή· κε δόξα σοι θανάτῳ Χ(ριστ)έ· πύλας τοῦ ᾅδου συντρίψας ὡς θ(εό)ς· ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρ(ῶν)· ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'. Σῶσον κε τὸν λαόν σου καὶ εὐλό(γησον)· στί(χος) πρὸς σὲ κε κεκράξομαι· ὁ ἀπ(όστολος) πρ(ὸς) ῥωμαί(ους)·

Ἀδελφοί· ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα· τέλος· εἰς δόξαν θ(εο)ῦ. ζήτει κεφά(λαιον) ρκθ'.

\+ Τῇ β' τῆς η' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορινθ(ίους). Ἀδελφοί· οὐκ οἴδατε ὅτι ὅσα· τέλος· ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. ζήτει κεφά(λαιον) ρλβ'.

\+ Τῇ γ' τῆς η' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν· τέλος· βλεπέτω μὴ πέσῃ. ζήτει κεφά(λαιον) ρλδ'.

\+ Τῇ δ' τῆς η' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· ὁ δοκῶν ἑστάναι βλε(πέτω)· τέλος· αὐτοῦ ἑτέρου. ζήτει κεφά(λαιον) ρλε'.

\+ Τῇ ε' τῆς η' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορινθ(ίους). Ἀδελφοί· ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τοῦτο· τέλος· γυνὴ ἐξ ἀνδρός. ζήτει κεφά(λαιον) ρλζ'.

\+ Τῇ ϛ' τῆς η' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικ(ός)· τέλος· παρέδωκα ὑμῖν. ζήτει κεφά(λαιον) ρλη'.

\+ Τῷ σαβ(βάτῳ) η' πρὸς ῥωμαί(ους). Ἀδελφοί· πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις· τέλος· νόμου ἀγάπη. ζήτει κεφά(λαιον) ρλθ'.

Κυ(ριακῇ) η' ἀς ὀρθ(ρου), ἀνα(στάσιμον) η' ἑω(θινόν). ἀς λει(τουργίᾳ) οἱ μακάριοι·

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον· τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός· παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. προ(κείμενον) ἦχ(ος) [illegible]

Ὁ τὴν ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν ἡ ὑπακοή. Τὸ ἔλεος [illegible] καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς· σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος. εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) βαρύς. Κ(ύριο)ς ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· στί(χος) Ἐνέγκατε τῷ Κ(υρί)ῳ υἱοὶ Θ(εο)ῦ. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους).

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ. π(έρας) δύναμις Θ(εο)ῦ ἐστιν. ζ(ήτει) κεφ(άλαιον) ρλβʹ.

+ Τῇ βʹ τῆς θʹ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Κορινθ(ίους). Ἀδελφοί, εἰ ἑαυτοῖς ἐπελυμένου· π(έρας) ἐν πᾶσιν. ζ(ήτει) κεφ(άλαιον) ρξʹ.

+ Τῇ γʹ τῆς θʹ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Κορινθ(ίους). Ἀδελφοί, καθάπερ τὸ σῶμα· π(έρας) πάντα τὰ μέλη. ζ(ήτει) κεφ(άλαιον) ρξβʹ.

+ Τῇ δʹ τῆς θʹ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Κορινθ(ίους). Ἀδελφοί, ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ· π(έρας) οἰκοδομὴν λάβῃ. ζ(ήτει) κεφ(άλαιον) ρξδʹ.

+ Τῇ εʹ τῆς θʹ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Κορινθ(ίους). Ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς· π(έρας) λόγους ἐν γλώσσῃ. ζ(ήτει) κεφ(άλαιον) ρξϛʹ.

+ Τῇ ϛʹ τῆς θʹ ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) Κορινθ(ίους). Ἀδελφοί, ὅταν συνέρχησθε· π(έρας) κατὰ τάξιν γινέσθω. ζ(ήτει) κεφ(άλαιον) ρξηʹ.

+ Τῷ σαββάτῳ θʹ πρὸς Ῥωμ(αίους). Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ· π(έρας) κυρίου ἐσμέν. ζ(ήτει) κεφ(άλαιον) ρκαʹ.

Κυ(ριακῇ) θʹ [illegible] ἑωθ(ινὸν) θʹ [illegible] λέγε οἱ μακαρισμοί.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος· ταφὴν κατεδέξω τριήμερον· ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κ(ύρι)ε δόξα σοι. προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δʹ

Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι ἡ ὑπακοή.

Τῷ μνήματι· τοῦ ἰδεῖν τὴν ἔξω τοῖς νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς ἀγγελίαν ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμεναι. τοῖς ἀποστόλοις ἐμήνυον· ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος· παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος πλ. δ΄ Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε. στί. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός. ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους Ἀδελφοί· θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον. τέλος ἐστὲ ὑμεῖς. ζήτει κεφάλαιον. ρλϛ΄.

+ Τῇ β΄ τῆς ι΄ ἑβδομάδος πρὸς Κορινθίους Ἀδελφοί· εἰ Χριστὸς κηρύσσεται. τέλος ἀνθρώπων ἐσμέν. ζήτει κεφάλαιον. ρο΄.

+ Τῇ γ΄ τῆς ι΄ ἑβδομάδος πρὸς Κορινθίους Ἀδελφοί· τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι. τέλος ἴδιον σῶμα. ζήτει κεφάλαιον. ροβ΄.

+ Τῇ δ΄ τῆς ι΄ ἑβδομάδος πρὸς Κορινθίους Ἀδελφοί· ἐὰν ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμέ. τέλος ὅταν εὐκαιρήσῃ. ζήτει κεφάλαιον. ροϛ΄.

+ Τῇ ε΄ τῆς ι΄ ἑβδομάδος πρὸς Κορινθίους β΄ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ. τέλος τῆς παρακλήσεως ἡμῶν. ζήτει κεφάλαιον. ροη΄.

+ Τῇ ϛ΄ τῆς ι΄ ἑβδομάδος πρὸς Κορινθίους Ἀδελφοί· ἡ καύχησις ἡμῶν. τέλος προσδέξασθαι ἡμᾶς. ζήτει κεφάλαιον. ρπ΄.

+ Τῷ σαββάτῳ ι΄ πρὸς Ῥωμαίους Ἀδελφοί· παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ. τέλος πάντων ὑμῶν ἀμήν. ζήτει κεφάλαιον. ρκϛ΄.

Κυριακῇ ι΄ ἀναστάσιμον ἑωθινὸν ι΄ ᾄδεται τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοί.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. προσόμοιον ἦχος α΄

Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια τὸν παράδεισον. ἡ ὑπακοή.

εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος α΄ Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου. στί. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί· ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν. τέλος γίνεσθε. ζήτει κεφάλαιον ρμα΄.

+ Τῇ β΄ τῆς ια΄ ἑβδομάδος πρὸς Κορινθίους Ἀδελφοί· ἡ ἐμοὶ χαρὰ ὑμᾶς. τέλος ἐσμὲν τοῦ θεοῦ. ζήτει κεφάλαιον ρπβ΄.

+ Τῇ γ' τῆς ια' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· θ(ε)ῷ χάρις τῷ πάν-
τοτε, τέλ(ος) καρδίαις σαρκίναις. ζήτει κεφά(λαιον) ρπς'

+ Τῇ δ' τῆς ια' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· πεποίθησιν τοι-
αύτην: τέλ(ος) τὸ μένον ἐν τῇ δόξῃ. ζήτει κεφά(λαιον) ρπζ'

+ Τῇ ε' τῆς ια' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· ἔχοντες τὴν διακο-
νίαν: τέλ(ος) ἐν προσώπῳ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ: ζήτει κεφά(λαιον) ρπα'

+ Τῇ ς' τῆς ια' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· ἔχοντες τὸ αὐτὸ
πνεῦμα. τέλ(ος) αἰώνια. ζήτει κεφά(λαιον) ρπη'

Τῷ σαββάτῳ ια' πρὸς κορινθ(ίους) α' Ἀδελφοί· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρή-
νη ἀπό. τέλ(ος) τοῦ κυρίου ἡμῶν. ζήτει κεφά(λαιον) ρλα'

Κυ(ριακῇ) ιβ' ἀπὸ ὀρθ(ρου) ἑωθ(ινὸν) ια' ἀπόστολ(ος) λέγει οἱ μακαρισμοί

Ὁ καταπλήξας πρὸς τὸν θάνατον· ἡ σοφία· προ(κείμενον) ἦχ(ος) β'
Μετὰ τὸ πάθος πορευθῆσαι ἐν τῷ μνήματι· ἡ ὑπακοή,
εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) β' Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου·
στίχ(ος) παιδεύων ἐπαίδευσέ με· ὁ ἀπό(στολος) πρὸς κορινθ(ίους) α'
Ἀδελφοί· ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ.
ἡ ἐμή· τέλ(ος) εὐαγγελίου τύχω. ζήτει κεφά(λαιον) ρμα'

+ Τῇ β' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι· τέλ(ος) ἐγέρθη ἐν. ζήτει κεφά(λαιον) ρϙ'

+ Τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· Χ(ριστὸ)ς ὑπὲρ πάντων
ἀπέ(θανεν). τέλ(ος) θ(ε)οῦ ἐν αὐτῷ. ζήτει κεφά(λαιον) ρϙα'

+ Τῇ δ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· τὸ σῶμα ἡμῶν
ὑμεῖς ἐστε· τέλ(ος) εἰ ἀγνόθε. ζήτει κεφά(λαιον) ρϙγ'

+ Τῇ ε' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· καθαρίσωμεν
ἑαυτούς· τέλ(ος) κατεργάζεται. ζήτει κεφά(λαιον) ρϙε'

+ Τῇ ς' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς κορινθ(ίους) Ἀδελφοί· ἡ κατὰ θ(εὸ)ν
λύπη· τέλ(ος) ἐν ὑμῖν. ζήτει κεφά(λαιον) ρϙς'

+ Τῷ σαββάτῳ ιβ' πρὸς κορινθ(ίους) α' Ἀδελφοί· βλέπετε τὴν κλῆσιν

ὑμῶν: τέ. ἐν χῷ ἰυ τῷ κῷ ἡμῶν. ζήτει κεφά. ρλη,

Κυ ιβ' ἀπὸ ὀρθ. λαμ. ἑωθ. ς'. ἀλληλ. οἱ μακάριοι. προ.
Εὐφραινέσθωσαν τὰ οὐράνια· ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια· ἦχ.
Ἐκπλήττομαι τὴν ὁρασιν. προσεῖχον τοῖς ἔμπ. ἡ ὑπακοή,
εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ. ἦχ γ. ἄλλα τίς τῶ θεῶ ἡμῶν.
χ. ἀπ. δὴ ταῦτα ἔθνη προ τῆς ὁ ἀπ. πρὸς κορινθ.
Ἀδελφοί· γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην, τέ. ἐπὶ πάσας τὰς ἐκκλησ. ζήτει κεφά. ρξθ,
+ Τῇ β' τῆς ιγ' ἑβδ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφοί· ὥσπερ ὑπὸ τῆς... τέ. οὐκ ἐκλάπτου κ.σ.λ. ζήτει κεφά. ρκη,
+ Τῇ γ' τῆς ιγ' ἑβδ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφοί· χάρις τῷ θεῷ τῷ δι. τέ. ὥς πλεονεξίαν. ζήτει κεφά. ρκθ,
+ Τῇ δ' τῆς ιγ' ἑβδ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφοί· ἡ διακονία τῆς ἐμῆς· τέ. οὕτως καὶ ἡμεῖς χῦ. ζήτει κεφά. σα,
+ Τῇ ε' τῆς ιγ' ἑβδ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφοί· εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ: τέ. ὁ κς ζωογονεῖ. ζήτει κεφά. σβ,
+ Τῇ ς' τῆς ιγ' ἑβδ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφοί· λογιζόμεθα μηδὲν. τέ. ἡ ἀσθενὴς σωμάτων. ζήτει κεφά. σδ,
+ Τῷ σαβ. ιγ' πρὸς κορινθ. Ἀδελφοί· σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τ. τέ. ἀγαπῶσιν αὐτόν. ζήτει κεφά. ρλε,

---

Κυ ιγ' ἀπὸ ὀρθ. λαμ. ἑωθ. β'. ἀλληλ. οἱ μακάριοι. προ.
Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα. ἐκ τοῦ, ἦχ δ.
Ταύτης τῆς παραδόξου ἐγέρσεως κες. ἡ ὑπακοή.
εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ. ἦχ δ. ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ.
χ. αἱ εὐλογεῖ ἡ ψυχή μου τὸν κν. ὁ ἀπ. πρὸς κορινθ.
Ἀδελφοί· γρηγορεῖτε στήκετε ἐν τῇ πίστει· ἀνδρίζεσθε κρα. τέ. ἐν χῷ ἰυ ἀμήν. ζήτει κεφά. ροζ,

+ Τῇ β' τῆς ιη' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Κορ(ινθίους) Ἀδελφοί, εὐδοκῶ ἐν ἀσ|θενείαις· τέ(λος) οἰκοδομῆς. ζή(τει) κεφά(λαιον) σζ'.

+ Τῇ γ' τῆς ιη' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Κορ(ινθίους) Ἀδελφοί, φοβοῦμαι μή|πως· τέ(λος) οὐ φείσομαι. ζή(τει) κεφά(λαιον) ση'.

+ Τῇ δ' τῆς ιη' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Κορ(ινθίους) Ἀδελφοί, ἐπεὶ δοκιμὴν ζη|τεῖτε· τέ(λος) ὑμεῖς φανῶμεν. ζή(τει) κεφά(λαιον) σθ'.

+ Τῇ ε' τῆς ιη' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας) Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀ|π(ὸ)· τέ(λος) πρὸς ὑμᾶς. ζή(τει) κεφά(λαιον) σι'.

+ Τῇ ς' τῆς ιη' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Γαλά(τας) Ἀδελφοί, ἀπὸ τῶν δοκούν|των· τέ(λος) τοῦτο ποιῆσαι. ζή(τει) κεφά(λαιον) σιγ'.

+ Τῷ σα(ββάτῳ) ιη' πρὸ(ς) Κορ(ινθίους) Ἀδελφοί, οὕτως ἡμᾶς λογιζέσ|θω· τέ(λος) ἀπὸ τοῦ Θ(εο)ῦ. ζή(τει) κεφά(λαιον) ρλθ'.

Κυ(ριακῇ) ιη' εἰς ὄρ(θρον) εὐαγ(γέλιον) ἑω(θινὸν) γ'. εἰς λει(τουργίαν) οἱ μακαρισμοί· τρο(πάριον)· Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πν(εύματ)ι· τὸν ἐκ παρ(θένου)· ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'. Ἀγγελικῇ ὁράσει· τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι· ἡ ὑπακοή. εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'. Σύ, Κ(ύρι)ε, φυλάξαις ἡμᾶς· στί(χος)· Ἐγνώρισας ἐν ταῖς λαοῖς· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορ(ινθίους). Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ὑμᾶς σὺν ἡμῖν εἰς Χ(ριστὸ)ν καὶ χρί|σας· τέ(λος) εἰς ὑμᾶς. ζή(τει) κεφά(λαιον) ρπα'.

+ Τῇ β' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας) Ἀδελφοί, ὅτε δὲ ἦλθεν Πέ|τρος· τέ(λος) πᾶσα σάρξ. ζή(τει) κεφά(λαιον) σιδ'.

+ Τῇ γ' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας) Ἀδελφοί, οὐκ ἀθετῶ τὴν | χάριν· τέ(λος) υἱοί εἰσιν Ἀβραάμ. ζή(τει) κεφά(λαιον) σιε'.

+ Τῇ δ' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας) Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέ|γω· τέ(λος) τοῖς πιστεύουσιν. ζή(τει) κεφά(λαιον) σιη'.

+ Τῇ ε' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας) Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν | τὴν πί(στιν)· τέ(λος) ἀπολάβωμεν. ζή(τει) κεφά(λαιον) σιθ'.

+ Τῇ ς' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας) Ἀδελφοί, ὅτε μὲν οὐκ εἰδό(τες)

Τέσ. τέ. ὁ ὑπακούετε ... ζή κεφά. σκα.

\+ Τῷ σα(ββάτῳ) ιε' πρὸ κοσμὶν? ἀδελφοί. διὰ τοῦτο ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον. τέ. τοῦ κυ(ρίου) ... ζή κεφά. ρμβ.

Κυ(ριακῇ) ιε' τῆς ἑορ(τῆς) ἀπ(ο)σ(τόλου) ἑω(θινὸν) δ' ... λέγει οἱ μακάριοι, πρὸς δ'

Δεῖλινοι? ... ἐπὶ τὸ μνημεῖον σου καὶ οἱ φυλ. ἦχ(ος) πλ. β'.

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ. ἡ ὑπακοή.

εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου), ἦχ(ος) πλ. β'. Σῶσον, κ(ύρι)ε, τὸν λαόν σου.

στί(χος) πρὸς σὲ κ(ύρι)ε κεκράξομαι: ὁ ἀπ(όστολος) πρὸ κοσμὶν? β'.

Ἀδελφοί. ὁ θ(εὸ)ς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψε (ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν). τέ. εἰς δόξαν τοῦ θ(εο)ῦ ... ζή κεφά. ρπ.

\+ Τῇ β' τῆς ις' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Γαλά(τας). Ἀδελφοί. ὑμεῖς κατὰ Ἰσαὰκ? τέ. ὅστις ἄν ἦ ... ζή κεφά. σκγ.

\+ Τῇ γ' τῆς ις' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας). Ἀδελφοί. εἰ περιτομὴν ... τέ. οὐ κληρονομήσουσιν ... ζή κεφά. σκδ.

\+ Τῇ δ' τῆς ις' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Γαλά(τας). Ἀδελφοί. ἀλλήλων τὰ βάρη. τέ. τῆς πίστεως ... ζή κεφά. σκς.

\+ Τῇ ε' τῆς ις' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἐφε(σίους). Παῦλος ἀπόστολος Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ. τέ. κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ... ζή κεφά. σκη.

\+ Τῇ ς' τῆς ις' ἑβδ(ομάδος) πρὸ(ς) Ἐφε(σίους). Ἀδελφοί. ἔχομεν τὴν ἀπολύ(τρωσιν). τέ. ἀπολυτρώσεως ... ζή κεφά. σκθ.

\+ Τῷ σα(ββάτῳ) ις' πρὸ κοσμὶν? ς'. Ἀδελφοί. πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' ... τέ. τὸ πλήρωμα αὐτῆς ... ζή κεφά. ρμς.

Κυ(ριακῇ) ις' τῆς ἑορ(τῆς) ἀπ(ο)σ(τόλου) ἑω(θινὸν) ε' λέγει οἱ μακάριοι πρὸς δ'

Καταλύσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον. ἡ γέ(νεσις?). ἦχ(ος) πλ. δ'.

Ὁ ... μορφὴν ἀναλαβὼν ... καὶ ὑπό. ἡ ὑπακοή.

εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ. δ'. Κ(ύρι)ε εὔξασθε τὸν λαόν ...

στί(χος) εὔξασθε τῷ κ(υρί)ῳ ... ὁ ἀπ(όστολος) πρὸ κοσμὶν β'.

ἐυ ια

Ἀδελφοί· συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν
τήν. τέλ(ος). πάντα κατέχοντες. ζήτει κεφάλ(αιον) ρϟβ.
+ Τῇ β΄ τῆς ιζ΄ ἑβδ(ομάδος), πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοί· πάντα ὑπέτα-
ξεν. τέλ(ος). ὡς καὶ οἱ λοιποί. ζήτει κεφάλ(αιον) σλδ.
+ Τῇ γ΄ τῆς ιζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· οὐκέτι ἐστὲ ξένοι
καὶ πάρ(οικοι). τέλ(ος). τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ζήτει κεφάλ(αιον) σλε.
+ Τῇ δ΄ τῆς ιζ΄ ἑβδ(ομάδος), πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστο-
τέρῳ. τέλ(ος). τῶν αἰώνων ἀμήν. ζήτει κεφάλ(αιον) σλα.
+ Τῇ ε΄ τῆς ιζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· μηκέτι ὦμεν νή-
πιοι. τέλ(ος). τοῦ νοὸς αὐτῶν. ζήτει κεφάλ(αιον) σλθ.
+ Τῇ ϛ΄ τῆς ιζ΄ ἑβδ(ομάδος), πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· τοῦτο λέγω καὶ
μαρτύρομαι. τέλ(ος). ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. ζήτει κεφάλ(αιον) σμ.
+ Τῷ σαββάτῳ ιζ΄ πρὸς Κορινθ(ίους) α΄. Ἀδελφοί· μὴ παιδία γίνεσθαι
ταῖς. τέλ(ος). ἐν ὑμῖν ἐστιν. ζήτει κεφάλ(αιον) ρξϛ.

Κυ(ριακῇ) ιζ΄ ἀπὸ ὀρθ(ρου). ὁ ἀπ(όστολος) ἑωθ(ινόν). Εἰς δὲ τὴν λειτ(ουργίαν) οἱ μακαρισμοί.
Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος· ταφήν. τροπ(άριον) ἦχ(ος) πλ(άγιος).
Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου τὸν ἐπιτάφιον. ἡ ὑπακοή.
εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου), ἦχ(ος) πλ(άγιος). Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε
κ(υρί)ῳ. στί(χος). Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θ(εό)ς. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους) β΄.
Ἀδελφοί· ὑμεῖς ἐστε ναὸς θ(εο)ῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θ(εό)ς· ὅ-
τι. τέλ(ος). ἐν φόβῳ θ(εο)ῦ. ζήτει κεφάλ(αιον) ρϟδ.
+ Τῇ β΄ τῆς ιη΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· ἀποθέμενοι
τό. τέλ(ος). ἐχαρίσατο ὑμῖν. ζήτει κεφάλ(αιον) σμα.
+ Τῇ γ΄ τῆς ιη΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· εὐχαριστοῦντες πάν-
τοτε. τέλ(ος). ὑπὲρ αὐτῆς. ζήτει κεφάλ(αιον) σμδ.
+ Τῇ δ΄ τῆς ιη΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶ-
τε. τέλ(ος). ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν. ζήτει κεφάλ(αιον) σμε.
+ Τῇ ε΄ τῆς ιη΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Ἐφεσ(ίους). Ἀδελφοί· ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ

Ἰωάν. τέ. ὁ υἱὸς ἐστι παρ᾽ αὐτοῦ. ζή κεφά. σμα'.

+ Τῇ ἃ τῆς ιη ἑβδ. πρὸς Ἐφε. Ἀδελφοί. διὰ πάσης προσευχῆς. τέ. ἐν ἀφθαρσίᾳ ἀμήν. ζή κεφά. σμη'.

+ Τῷ σαβ. ιη πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί. οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ. τέ. ζωοποιοῦσι. ζή κεφά. ροσ'.

Κυριακῇ ιη. Ἀπὸ ὄρθ. ἀναστ. ἑωθ. ζ. Δε λέγει οἱ μαθηταί. προκ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἀπὸ. ἦχος α.

Ἡ τῆς Λῃστοῦ μετάνοια τοῦ παραδείσου ἐσκύλευσεν. ὑπακοή.

Εἶτα τὸ προτοῦ ἀπὸ. ἦχος α. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεος σου ἐφ᾽ ἡμᾶς.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. ὁ ἀπὸ. πρὸς Κορινθ. β.

Ἀδελφοί. ὁ σπείρων φειδομένως. φειδομένως καὶ θερίσει. τέ. εὐχαριστία τῷ θεῷ. ζή κεφά. σ'.

+ Τῇ β τῆς ιθ ἑβδ. πρὸς Φιλιππ. Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι. τέ. ὑμᾶς ὄντας. ζή κεφά. σμθ'.

+ Τῇ γ τῆς ιθ ἑβδ. πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφοί. μάρτυς μου ἐστὶν ὁ θεός. τέ. τὸν λόγον λαλεῖν. ζή κεφά. σμ'.

+ Τῇ δ τῆς ιθ ἑβδ. πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφοί. γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι. τέ. καὶ ἐλπίδα μου. ζή κεφά. σμα'.

+ Τῇ ε τῆς ιθ ἑβδ. πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφοί. ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι. τέ. τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθαι. ζή κεφά. σνβ'.

+ Τῇ ϛ τῆς ιθ ἑβδ. πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφοί. ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου. τέ. τὸ ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. ζή κεφά. σνγ'.

+ Τῷ σαβ. ιθ πρὸς Κορινθ. α. Ἀδελφοί. Ἑβραῖοι γίνεσθαι ἀμαθ. τέ. εἰς Ἱερουσαλήμ. ζή κεφά. ροε'.

Κυριακῇ ιθ. εἰς ὄρθ. ἀναστ. ἑωθ. η. Δε λέγει οἱ μαθηταί. προκ.

Ὁ πεποιηκὼς τὸ πλῆθος πρὸς τοῦ θανάτου ἠξίωσεν ἀθάνατος. ἦχος β.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι. ὑπακοή.

εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπο(στόλου) ἦχ(ος) β· Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου·
στί(χος) παιδεύων ἐπαίδευσέ με· ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Κορινθ(ίους) β·
Ἀδελφοί· ὁ Θ(εὸ)ς καὶ π(ατ)ὴρ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ, εἰδὼς ὅτι οὐ ψεύ-
δομαι· τέ(λος)· ἡ δύναμις τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ζή(τει) κεφά(λαιον) σα·

\+ τῇ β' τῆς κ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Φιλιππη(σίους)· Ἀδελφοί· καθὼς πάν-
τοτε· τέ(λος)· εἰς ἡμέραν Χ(ριστο)ῦ· ζή(τει) κεφά(λαιον) σμε·

\+ τῇ γ' τῆς κ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Φιλιππη(σίους)· Ἀδελφοί· οὐχ ὅτι ἤδη
ἔλαβ(ον)· τέ(λος)· περιεμείξαντες· ζή(τει) κεφά(λαιον) σνα·

\+ τῇ δ' τῆς κ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Φιλιππη(σίους)· Ἀδελφοί· πεποιθὼς ἐν
κυρίῳ· τέ(λος)· λειτουργίας· ζή(τει) κεφά(λαιον) σνζ·

\+ τῇ ε' τῆς κ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Φιλιππη(σίους)· Ἀδελφοί· χαίρετε ἐν
κυρίῳ· τέ(λος)· ἐν Χ(ριστ)ῷ κερδήσω· ζή(τει) κεφά(λαιον) σνη·

\+ τῇ ς' τῆς κ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Φιλιππη(σίους)· Ἀδελφοί· συμμιμηταί
γίνεσθε· τέ(λος)· φρονοῦντες· ζή(τει) κεφά(λαιον) σνθ·

\+ τῷ σα(ββάτῳ) κ' πρὸς Κορινθ(ίους) β· Ἀδελφοί· οὐ θέλω ὑμᾶς ἀ-
γνοεῖν· τέ(λος)· ὑπὲρ ὑμῶν· ζή(τει) κεφά(λαιον) ροθ·

Κυ(ριακῇ) κ' εἰς ὄρ(θρον) ἀνα(στάσιμον) ἑω(θινὸν) θ' ἀλλ(ηλούια)· οἱ μακάριοι· προ(κείμενον)
Εὐφρανθήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ· ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν· ἦχ(ος) γ'
Ἐπλήσθη ... δρόσος ... ὑπακοή·
εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπο(στόλου) ἦχ(ος) γ'· + Ψάλατε τῷ Θ(ε)ῷ ἡμῶν·
στί(χος) πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε· ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Γαλάτας·
Ἀδελφοί· γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθ(ὲν)
... τέ(λος)· τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου· ζή(τει) κεφά(λαιον) σιβ·

\+ τῇ β' τῆς κα' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Φιλιππη(σίους)· Ἀδελφοί· ἐχάρην ἐν
κυρίῳ· τέ(λος)· ὑμῶν ἀμήν· ζή(τει) κεφά(λαιον) σξβ·

\+ τῇ γ' τῆς κα' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Κολασσαεῖς· Παῦλος ἀπόστολος
Χ(ριστο)ῦ· τέ(λος)· μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· ζή(τει) κεφά(λαιον) σξγ·

\+ τῇ δ' τῆς κα' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Κολασσαεῖς· Ἀδελφοί· Χ(ριστο)ῦ ...

κεφά· τέ(λος)· ἐγὼ παῦλος διάκονος· ζήτει κεφά. σξϛ·

\+ Τῇ ε´ τῆς κα´ ἑβδ(ομάδος)· πρὸς κολασ(σαεῖς)· Ἀδελφοί· νῦν χαίρω ἐν τοῖς
ε· τέ(λος)· ἐν χ(ριστ)ῷ πρὶ ὑμῶν· ζήτει κεφά. σξζ·

\+ Τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς κα´ ἑβδ(ομάδος)· πρὸς κολασ(σαεῖς)· Ἀδελφοί· θέλω ὑμᾶς εἰδέ
ναι· τέ(λος)· ἐν εὐχαριστίᾳ· ζήτει κεφά. σξη·

\+ Τῷ σαββάτῳ κα´ πρὸς κορινθ(ίους)· Ἀδελφοί· ἔχοντες τοιαύτην
ἐλπ(ίδα)· τέ(λος)· ὑπὸ κ(υρίο)υ πν(εύμ)ατος· ζήτει κεφά. ρπε·

Κυ(ριακῇ) κα´· ἦχ(ος) ὀρθ(ρου)· ἀνα(στάσιμον)· ἑωθ(ινὸν) ι´· ἦχ(ος) λει(τουργίας)· οἱ μακαρισμοί· προκ(είμενον)·
Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα ἐκ τοῦ ἀγγ(έλου)· ἦχ(ος) δ´·
Ταύτης σῆς παραδόξου ἐγέρσεως πρόδρομοι· ἡ ὑπακοή·
εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχ(ος) δ´· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
σου κ(ύρι)ε· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν· ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς γαλάτας·
Ἀδελφοί· εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νό
μου· τέ(λος)· ὑπὲρ ἐμοῦ· ζήτει κεφά. σιε·

\+ Τῇ β´ τῆς κβ´ ἑβδ(ομάδος)· πρὸς κολασ(σαεῖς)· Ἀδελφοί· χ(ριστὸ)ς ὑμᾶς νεκρ
οὺς· τέ(λος)· δογματίζεσθαι· ζήτει κεφά. σο´·

\+ Τῇ γ´ τῆς κβ´ ἑβδ(ομάδος)· πρὸς κολασ(σαεῖς)· Ἀδελφοί· εἰ ἀπεθάνετε σὺν
ζωή· τέ(λος)· ἐν τῷ θ(ε)ῷ· ζήτει κεφά. σο[illegible]·

\+ Τῇ δ´ τῆς κβ´ ἑβδ(ομάδος)· πρὸς κολασ(σαεῖς)· Ἀδελφοί· πᾶν ὅτι ἂν ποι
ῆτε· τέ(λος)· κ(ύριο)ν ἐν οὐρανοῖς· ζήτει κεφά. σοδ´·

\+ Τῇ ε´ τῆς κβ´ ἑβδ(ομάδος)· πρὸς κολασ(σαεῖς)· Ἀδελφοί· τῇ προσευχῇ
προ(σκαρτερεῖτε)· τέ(λος)· τὰ ὧδε· ζήτει κεφά. σοε´·

\+ Τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς κβ´ ἑβδ(ομάδος)· πρὸς κολασ(σαεῖς)· Ἀδελφοί· ἀσπάζεται ὑ
μᾶς· τέ(λος)· μεθ' ὑμῶν ἀμήν· ζήτει κεφά. σοϛ´·

\+ Τῷ σαββ(άτῳ) κβ´ πρὸς κορ(ινθίους) β´· Ἀδελφοί· εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦν
τες· τέ(λος)· βήματος τοῦ χ(ριστο)ῦ· ζήτει κεφά. ρπθ´·

Κυ(ριακῇ) κβ´· ἦχ(ος) ὀρθ(ρου)· ἀνα(στάσιμον)· ἑωθ(ινὸν) ια´· ἦχ(ος) λει(τουργίας)· οἱ μακαρισμοί· προκ(είμενον)·

Τοῦ ἑκατοντάρχου Λογγίνου, πρὶ καὶ πνι· τοῦ ἐν τῇ παρ(αστάσει)· ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'.
Ἀγγελικὴ ἡ στρατιὰ τοῦ νοουμένου θαυμαζομένου ἡ ὑπακοή.
εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου), ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'. Σύ, Κ(ύρι)ε, φυλάξεις ἡμᾶς·
στί(χος) Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Γαλάτας.
Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα,
τέ(λος) ἀδελφοί, ἀμήν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σκζ'.
+ Τῇ β' τῆς κγ' ἑβδ(ομάδος), πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. Παῦλος καὶ Σιλου-
ανός, τέ(λος) δι' ὑμῶν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σοη'.
+ Τῇ γ' τῆς κγ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Θεσσαλ(ονικεῖς). Ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμη-
ταὶ ἡμῶν, τέ(λος) τῆς ἐρχομένης. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σοθ'.
+ Τῇ δ' τῆς κγ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Θεσσαλ(ονικεῖς). Ἀδελφοί, εἴδετε τὴν ἀ-
σο, τέ(λος) ἐγεννήθητε. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σπ'.
+ Τῇ ε' τῆς κγ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Θεσσαλ(ονικεῖς). Ἀδελφοί, μνημονεύοντες
τοῦ, τέ(λος) ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σπα'.
+ Τῇ ς' τῆς κγ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Θεσσαλ(ονικεῖς). Ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμη-
ταὶ ἐγενήθητε, τέ(λος) καὶ ἡ χαρά. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σπβ'.
+ Τῷ σαββάτῳ κγ' πρὸς Κορινθίους β'. Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὑμῖν τὴν
χάριν, τέ(λος) θελήματος Θ(εο)ῦ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρκζ'.

Κυ(ριακῇ) κγ' [illegible] πρὸ(ς)
Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυ(λάσσοντες) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'.
Τὸν ἑκούσιον καὶ ζωοποιόν σου θάνατον Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εό)ς· ἡ ὑπακοή.
εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'. Σῶσον, Κ(ύρι)ε, τὸν λαόν σου.
στί(χος) Πρὸς σέ, Κ(ύρι)ε, κεκράξομαι. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἐφεσίους.
Ἀδελφοί, ὁ Θ(εὸ)ς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγά-
πην, τέ(λος) περιπατήσωμεν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σλβ'.
+ Τῇ β' τῆς κδ' ἑβδ(ομάδος), πρὸς Θεσσαλ(ονικεῖς). Ἀδελφοί, ὑμᾶς [illegible]
ζαι, τέ(λος) ἐν κυρίῳ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σπ…
+ Τῇ γ' τῆς κδ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Θεσσαλ(ονικεῖς). Ἀδελφοί, ἐὰν ὑμᾶς τη-

κησ. τέ. τὸ σου ζήσον αὐτοῦ — ζη κεφα. σπζ.

+ Τῇ δ τῆς ιδ ἑβδ πρὸ θεσσαλ. Ἀδελφοί· ἐρωτῶμεν ὑμᾶς· τέ. χρείαν ἔχητε: — ζη κεφα. σπε.

+ Τῇ ε τῆς ιδ ἑβδ πρὸ θεσσαλ. Ἀδελφοί· παρακαλεῖτε ἀλλήλους· τέ. ζην ἐσόμεθα — ζη κεφα. σπς.

+ Τῇ ς τῆς ιδ ἑβδ πρὸ θεσσαλ. Ἀδελφοί· οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν· ὁ θεός. τέ. μεθ' ὑμῶν ἀμήν — ζη κεφα. σπη.

+ Τῷ σαβ ιδ πρὸ κορινθ. Ἀδελφοί· ὄφελον ἀνείχεσθέ μου· τοῖς τέ. εἰς ὑμᾶς: — ζη κεφα. σγ.

Κυ ιδ ἀπὸ τῆς σταυρ. ἑβδ β. Ἀδελφοί μακάριος. πρὸς

Κατάλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἦχος δ. ἦχος α.

Ὁ μὴ ἀπειράνδρου μορφὴν δούλου λαβὼν· καὶ ὑπακ. ἢ ὑπακοή.

εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ. ἦχος α. Κύριε ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

στίχ. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ. ὁ ἀπ. πρὸς ἐφεσίους.

Ἀδελφοί· χριστὸς ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν· ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα· τέ. τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι — ζη κεφα. σλη.

+ Τῇ β τῆς ιε ἑβδ πρὸ θεσσαλ. Παῦλος καὶ σιλουανὸς· διὰ τέ. ἡμέρᾳ ἐκείνῃ — ζη κεφα. σπθ.

+ Τῇ γ τῆς ιε ἑβδ πρὸς θεσσαλ. β. Ἀδελφοί· τὸ μαρτύριον· τέ. ἡ ἡμέρα τοῦ χριστοῦ — ζη κεφα. σϙ.

+ Τῇ δ τῆς ιε ἑβδ πρὸ θεσσαλ. Ἀδελφοί· ἐρωτῶμεν ὑμᾶς· τέ. εὐαγγελίας — ζη κεφα. σϙα.

+ Τῇ ε τῆς ιε ἑβδ πρὸ θεσσαλ. Ἀδελφοί· ὀφείλομεν ὑμᾶς· τέ. ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ — ζη κεφα. σϙβ.

+ Τῇ ς τῆς ιε ἑβδ πρὸ θεσσαλ. Ἀδελφοί· παραγγέλλομεν· τέ. ὑμῶν ἀμήν — ζη κεφα. σϙγ.

+ Τῷ σαβ ιε πρὸς γαλα. Ἀδελφοί· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη· ἀ. τέ. οὐκ ἀνθρώπων: — ζη κεφα. σια.

ἑβδ ιε

Κυ(ριακῇ) κε΄ ἀς ὄρ(θρου) ἀλ(ληλούια) ἦχ(ος) γ΄. ἀς λῆ(ν) οἱ μακαρισ(μοί). προ(κείμενον)
Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος· ταφὴν κα(τεδέξω). ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄
Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ ἡ ὑπακοή
εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄ Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε
στ(ίχος) Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἐφεσίους
Ἀδελφοί· παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ· ἀ-
ξί(ως) τέ(λος) δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ ζή(τει) κεφ(άλαιον) σλζ΄

+ Τῇ β΄ τῆς κα΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον) α΄ Παῦλος ἀπόστολος
Ἰ(ησο)ῦ τέ(λος) διαβεβαιοῦνται ζή(τει) κεφ(άλαιον) σμη΄

+ Τῇ γ΄ τῆς κα΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον) α΄ Ἀδελφοί· εἰδὼς μὲν ὅτι
καλὸς τέ(λος) τῆς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ ζή(τει) κεφ(άλαιον) σμε΄

+ Τῇ δ΄ τῆς κα΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον) α΄ Ἀδελφοί· ταύτην τὴν
παρ(αγγελίαν) τέ(λος) καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης ζή(τει) κεφ(άλαιον) σμς΄

+ Τῇ ε΄ τῆς κα΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον) α΄ Ἀδελφοί· πιστὸς ὁ λόγος
ἀπ(οδοχῆ)ς τέ(λος) ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ ζή(τει) κεφ(άλαιον) σμθ΄

+ Τῇ ς΄ τῆς κα΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον) α΄ Ἀδελφοί· παράγγελλε τοῖς μα-
θ(ηταῖ)ς τέ(λος) τοὺς ἀκούοντάς σου ζή(τει) κεφ(άλαιον) σν΄

+ Τῷ σα(ββάτῳ) κα΄ πρὸς Γαλά(τας) Ἀδελφοί· προειδυῖα δὲ ἡ γρα-
φή τέ(λος) ζήσεται ἐν αὐτοῖς ζή(τει) κεφ(άλαιον) σιζ΄

Κυ(ριακῇ) κα΄ ἀς ὄρ(θρου) ἀλ(ληλούια) ἦχ(ος) δ΄ ἀς λῆ(ν) οἱ μακαρισ(μοί). προ(κείμενον)
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἦχ(ος) α΄
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα· ἀ-
νέστης τριήμερος σωτήρ· δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν·
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα·
δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε. ἡ ὑπακοή
Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια τὸν παράδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ

θρῆνος τῶν μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέ-
στη ὁ κ(ύριο)ς· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·
εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) α΄. Γένοιτο κ(ύρι)ε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡ-
μᾶς· στίχ(ος) Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἐφεσίους·
Ἀδελφοί· ὡς τέκνα ἀγαπητὰ περιπατεῖτε· μὴ γίνεσθε ἄσο-
φοι. τέλ(ος) ὑμῶν τούτων· ζήτει κεφά(λαιον) σμγ΄.
+ Τῇ β΄ τῆς κζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμόθ(εον) Ἀδελφοί· πρεσβυτέρω
μὴ. τέλ(ος) ἐπηκολούθησεν· ζήτει κεφά(λαιον) τι΄.
+ Τῇ γ΄ τῆς κζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμόθ(εον) Ἀδελφοί· νεωτέρας χήρας
παραιτοῦ. τέλ(ος) κατὰ πρόσκλησιν· ζήτει κεφά(λαιον) τιθ΄.
+ Τῇ δ΄ τῆς κζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμόθ(εον) Ἀδελφοί· χεῖρας ταχέως
μηδενί. τέλ(ος) τὰ αἰσχροκερδῆ... ζήτει κεφά(λαιον) τκ΄.
+ Τῇ ε΄ τῆς κζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμόθ(εον) Ἀδελφοί· τοῖς πλουσίοις
ἐν τῷ. τέλ(ος) μεθ' ὑμῶν ἀμήν· ζήτει κεφά(λαιον) τκζ΄.
+ Τῇ ϛ΄ τῆς κζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμόθ(εον) β΄ Παῦλος ἀπόστολος Ἰ(ησο)ῦ
Χ(ριστο)ῦ. τέλ(ος) συγκακοπάθησον· ζήτει κεφά(λαιον) τκη΄.
+ Τῷ σαββάτῳ κζ΄ πρὸς Γαλάτας, Ἀδελφοί· ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆ-
σαι. τέλ(ος) τὸν νόμον τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ζήτει κεφά(λαιον) σκε΄.

Κυ(ριακὴ) κη΄. ἦχ(ος)... ἑωθ(ινὸν)... οἱ μαθηταὶ... πρὸς
Ὁ τὴν καταπλήξας πρὸς τὸν θάνατον· ἡ ζωὴ καὶ... ἦχ(ος) β΄.
νατος· τὸ πῦρ τοῦ ᾅδου ἐνέκρωσας· τῇ ἀστραπῇ τῆς
θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχ-
θονίων ἀνέστησας· πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ τῶν ἐπουρανί-
ων ἐκραύγαζον· ζωοδότα Χ(ριστὲ) ὁ θ(εὸ)ς δόξα σοι· ἡ ὑπακοή
Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι· πρὸς τὸ μυ-
ρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες Χ(ριστὲ) ὁ θ(εό)ς· εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ
τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν ὅτι
ἀνέστη ὁ κ(ύριο)ς· δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀπο(στόλου) ἦχ(ος) β'. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου:
στί(χος) Πάντα τὰ ἔθνη κροτή(σατε). ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Ἐφεσίους·

Ἀδελφοί· ἐνδυναμοῦσθαι ἐν κ(υρί)ῳ· καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς δυ-
νά(μεως)· τέ(λος) ῥῆμα θ(εο)ῦ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σμζ'.

\+ Τῇ β' τῆς κη' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον) β'. Ἀδελφοί· ἐν μεγάλῃ οἰκί-
ᾳ· τέ(λος) θέλημα. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τλβ'.

\+ Τῇ γ' τῆς κη' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον)· Ἀδελφοί· πᾶσα γραφὴ
θεό(πνευστος)· τέ(λος) ἐκτραπήσονται. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τλε'.

\+ Τῇ δ' τῆς κη' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τιμό(θεον)· Ἀδελφοί· σπούδασον ἐλθεῖν
πρό(ς με)· τέ(λος) μεθ' ὑμῶν ἀμήν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τλς'.

\+ Τῇ ε' τῆς κη' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τίτον· Τέκνον Τίτε· κατάστησον
πρεσ(βυτέρους)· τέ(λος) διδασκαλίᾳ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τκ'.

\+ Τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς κη' ἑβδ(ομάδος) πρὸς Τίτον· Τέκνον Τίτε· πάντα καθα-
ρὰ τοῖς· τέ(λος) ἐν πᾶσιν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τκα'.

\+ Τῷ σαβ(βάτῳ) κη' πρὸς Ἐφεσίους· Ἀδελφοί· οὐ παύομαι εὐχα-
ριστῶν· τέ(λος) πληρουμένου. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σλ'.

Κυ(ριακῇ) κη' [illegible] μακαρισ(μοί)· πρό(ς)

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια· ἦχ(ος) γ'.
ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ κ(ύριο)ς· ἐπάτησε τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο·
ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς· καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

ἡ ὑπακοή·

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει· δροσίζων τοῖς ῥήμασιν· ὁ ἀστράπ(των)
ἄγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνή-
ματι· ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλ-
λοιωτήν· γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἴπατε τῷ θ(ε)ῷ ὡς φο-
βερὰ τὰ ἔργα σου· ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀν(θρώπ)ων.
εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀπο(στόλου) ἦχ(ος) γ'. + Ψάλατε τῷ θ(ε)ῷ ἡμῶν ψάλατε:

πάντα τὰ ἔθνη κ(αὶ) πρ(ὸς) ... ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς κολασσαεῖς:

Ἀδελφοί· εὐχαριστοῦμεν τῷ θ(ε)ῷ καὶ π(ατ)ρί· τῷ ἱκανώσαντι τέ(λος) πρεσβυτέρου: ζή(τει) κεφά(λαιον) ϲξε·

\+ Τῇ β τῆς κθ ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραί(ους). Ἀδελφοί, μωσῆς μὲν αὐ(τοῦ) τέ(λος) διὰ παντὸς: ζή(τει) κεφά(λαιον) τκθ·

\+ Τῇ γ τῆς κθ ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραί(ους). Ἀδελφοί, φοβηθῶμεν μήποτε, τέ(λος) ἡμῖν ὁ λόγος: ζή(τει) κεφά(λαιον) τλα·

\+ Τῇ δ τῆς κθ ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραί(ους). Ἀδελφοί, πρὸς μελχισεδὲκ, τέ(λος) εἰς καῦσιν: ζή(τει) κεφά(λαιον) τλγ·

\+ Τῇ ε τῆς κθ ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραί(ους). Ἀδελφοί, ὁ μελχισεδὲκ βασι(λεύς), τέ(λος) εὐλόγηκεν: ζή(τει) κεφά(λαιον) τλϛ·

\+ Τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς κθ ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραί(ους). Ἀδελφοί, ἀθέτησις γίνεται, τέ(λος) ὑπὲρ αὐτῶν: ζή(τει) κεφά(λαιον) τλη·

\+ Τῷ σαβ(βάτῳ) κθ πρὸς ἐφεσί(ους). Ἀδελφοί, μνημονεύετε ὅτι ἦτε τέ(λος) αἵματι τοῦ Χ(ριστο)ῦ: ζή(τει) κεφά(λαιον) σλγ·

Κυ(ριακῇ) κθ ... ἀλ(ληλούϊα) ... οἱ μακαρισμοὶ πρὸς ἦχ(ον) δ

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ κ(υρίο)υ μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χ(ριστὸ)ς ὁ θ(εό)ς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι ἡ ὑπακοή: μαθοῦσαι αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χ(ριστ)έ, ὅτι ἀνέστης ὡς θ(εό)ς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) δ· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα· στίχ(ος) Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς κολασσαεῖς,

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χ(ριστὸ)ς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε, τέ(λος) ἐν πᾶσι Χ(ριστό)ς: ζή(τει) κεφά(λαιον) ϲοβ·

+ Τῇ β' τῆς λ' ἑβδ(ομάδος), πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί· εἰ ἡ πρώτη
δια· τέλ(ος)· ἀφανισμοῦ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τκς'.
+ Τῇ γ' τῆς λ' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ἑβραί(ους). Ἀδελφοί· τοῦτο δηλοῦν-
τος· τέλ(ος)· π(αρα)ρατασταίτας. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τλζ'.
+ Τῇ δ' τῆς λ' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ἑβραί(ους). Ἀδελφοί· σκιὰν ἔχων ὁ
νόμ(ος)· τέλ(ος)· περὶ ἁμαρτίας. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τμα'.
+ Τῇ ε' τῆς λ' ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραί(ους). Ἀδελφοί· μὴ ἀποβάλη-
τε τ(ὴν)· τέλ(ος)· κληρονόμος. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τμθ'.
+ Τῇ παρ(α)σ(κευῇ) τῆς λ' ἑβδ(ομάδος) πρ(ὸς) ἑβραί(ους). Ἀδελφοί· παρακαλού-
μεν(οι)· τέλ(ος)· αὐτοῖς πόλιν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τν'.
+ Τῷ σαββ(ά)τ(ῳ) λ' πρὸς ἐφεσίους. Ἀδελφοί· γίνεσθε μιμη-
ταί· τέλ(ος)· φῶς ἐν κ(υρί)ῳ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σμβ'.

Κυ(ριακῇ) λ'. ἦχ(ος) ... ὄρθ(ρου) ἀν(αστάσιμον) ἑωθιν(όν) η'. ἦχ(ος) ... οἱ μαθηταί.
Τοῦ συνανάρχου λόγου π(ατ)ρὶ καὶ π(νεύματ)ι· τὸν προσ(όμοιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'
ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· ἀνυμνήσω-
μεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρ-
κὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ· καὶ θάνατον ὑπομεῖναι καὶ ἐ-
γεῖραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.
Ἀγγελικὴ ὁρᾶσα τὸν νοῦν ἐνθαμβού- ἡ ὑπακοή.
μεναι· καὶ θείᾳ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι· αἱ
μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· ἀναγγείλα-
τε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· τὴν ἀνάστασιν τοῦ κ(υρίο)υ συνεργοῦντο(ς)
τοῖς θαύμασιν· τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'. Σὺ κ(ύρι)ε φυλάξεις ἡμᾶς·
Χ(ριστ)ὲ, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς. ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς κολασσαεῖς.
Ἀδελφοί· ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θ(εο)ῦ ἅγιοι καὶ ἠγα-
πημένοι· τέλ(ος)· τῷ κυρίῳ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σογ'.
+ Τῇ β' τῆς λα' ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί· πᾶς ὁ προ

σειν· πε μετὰ παρρησίας· ζήτει κεφά(λαιον) τμβ.

+ Τῇ γ΄ τῆς λζ΄ ἑβδ(ομάδος) πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί· βλέπετε μὴ παραιτήσησθε· πε ἀμήν· ζήτει κεφά(λαιον) τμζ.

+ Τῇ δ΄ τῆς λζ΄ ἑβδ(ομάδος) ἰακώβου. Ἰάκωβος θ(εο)ῦ καὶ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· πε κτισμάτων· ζήτει κεφά(λαιον) μβ.

+ Τῇ ε΄ τῆς λζ΄ ἑβδ(ομάδος) ἰακώβου. Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. καὶ πε ἀπὸ τοῦ κόσμου· ζήτει κεφά(λαιον) μγ.

+ Τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς λζ΄ ἑβδ(ομάδος) ἰακώβου. Ἀδελφοί· μὴ ἐν προσωπο-ληψίαις πε κρίσεως· ζήτει κεφά(λαιον) μη.

+ Τῷ σαβ(βάτῳ) λζ΄ πρὸς κολασσαεῖς. Ἀδελφοί· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πε ἐν ἀληθείᾳ· ζήτει κεφά(λαιον) σξη [?].

Κυ(ριακῇ) λζ΄ εἰς τὸ ὄρθ(ρον) ἀναστ(άσιμον) ἑωθ(ινὸν) θ΄ ἀπολύτ(ικιον) οἱ μακάριος [?].

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου· καὶ οἱ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β΄. φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ παρθένῳ· δωρούμενος τὴν ζωήν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κ(ύρι)ε δόξα σοι.

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ ἡ ὑπακοή. Χ(ριστ)ὲ πύλας τοῦ ᾅδου συντρίψας ὡς θ(εό)ς· ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β΄ Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου. στ(ίχος) Πρὸς σὲ κ(ύρι)ε κεκράξομαι. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς τιμόθ(εον) α΄. Ἀδελφοί· πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης πε αἰώνων ἀμήν· ζήτει κεφά(λαιον) σηα.

+ Τῇ β΄ τῆς λη΄ ἑβδ(ομάδος) ἰακώβου. Ἀδελφοί· τί τὸ ὄφελος. ἐὰν· πε νεκρά ἐστιν· ζήτει κεφά(λαιον) με.

Τῇ γ΄ τῆς λη΄ ἑβδ(ομάδος) ἰακώβου. Ἀδελφοί· μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι· πε ὑποστηρίζεσθαι· ζήτει κεφά(λαιον) μα.

γ

\+ Τῇ δ΄ τῆς λβ΄ ἑβδ(ομάδος) Ἰακώβου. Ἀδελφοί, μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τ(ῆς)· τέλ(ος): δίδωσιν χάριν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) μζ΄.

\+ Τῇ ε΄ τῆς λβ΄ ἑβδ(ομάδος) Ἰακώβου. Ἀδελφοί, ὑποτάγητε τῷ Θ(ε)ῷ. τέλ(ος): πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) μη΄.

\+ Τῇ ϛ΄ τῆς λβ΄ ἑβδ(ομάδος), Πέτρου α΄. Πέτρος ἀπόστολος Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ. τέλ(ος): ἐλεηθέντες. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ξ΄.

\+ Τῷ σαβ(βάτῳ) λβ΄ πρὸς Θεσσαλονικεῖς. Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς. τέλ(ος): τηρηθείη. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) σπη΄

Κυ(ριακῇ) λβ΄ ἀ(πὸ) ὀρ(θρου) ... ἕω(ς) ι΄ ... ἀλλ(ηλούϊα)(?) οἱ μακαρισμοὶ πρὸ(ς)

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἀνέῳ- ἦχ(ος) -ξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον· τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εό)ς· παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. ἡ ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν· καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς· σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εὸ)ς ὡς φιλάνθρωπος. εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου). ἦχ(ος)

Κ(ύριο)ς ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτ(οῦ) δώσει. στίχ(ος): Ἐνέγκατε τῷ Κ(υρί)ῳ υἱοὶ Θ(εο)ῦ. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Τιμόθ(εον) α΄. Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ. τέλ(ος): φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τβ΄.

\+ Τῇ β΄ τῆς λγ΄ ἑβδ(ομάδος), Πέτρου α΄. Ἀδελφοί, Χ(ριστὸ)ς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέ(?). τέλ(ος): κληρονομήσητε. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ξγ΄.

\+ Τῇ γ΄ τῆς λγ΄ ἑβδ(ομάδος), Πέτρου α΄. Ἀδελφοί, ὁ βουλόμενος ζωὴν ἀγαπᾶν. τέλ(ος): καὶ δυνάμεων. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ξδ΄.

\+ Τῇ δ΄ τῆς λγ΄ ἑβδ(ομάδος), Πέτρου α΄. Ἀδελφοί, Χ(ριστο)ῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν. τέλ(ος): αἰώνων, ἀμήν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ξε΄.

\+ Τῇ ε΄ τῆς λγ΄ ἑβδ(ομάδος), Πέτρου α΄. Ἀδελφοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν. τέλ(ος): δίδωσι χάριν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ξϛ΄.

ἀπ(όστολος) εὐ(αγγέλιον) λγ΄

\+ Τῇ ϛ' τῆς λγ' ἑβδ(ομάδος)· πέτρου β'· Συμεὼν πέτρος δοῦλος
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· τέλ(ος)· πλουσίως ἐπιχορ(ηγηθήσεται)· ζή(τει) κεφά(λαιον) ξη'·

\+ Τῷ σαβ(βάτῳ) λγ'· πρὸς τιμό(θεον) β'· Τέκνον τιμόθεε· πιστὸς ὁ λό-
γος· τέλ(ος)· τὸ ὄνομα κυρίου· ζή(τει) κεφά(λαιον) πα'

Κυ(ριακῇ) λγ'· τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου· ἀπ(ὸ) ὄρθ(ρου) ἑωθ(ινὸν) ια'

Ἐξ τοῖς κατὰ πλῆθος ὁ ἄθλιος· ταφὴν καὶ πρὸς ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'·
τελέσω τριήμερον· ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τοῦ πά-
θους· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κ(ύρι)ε δόξα σοι·

Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι ἡ ὑπακοή·
τῷ μνήματι· τὸν δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀ-
θάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξά-
μεναι· τοῖς ἀποστόλοις ἐμήνυον· ὅτι ἀνέστη ὁ κ(ύριο)ς· πα-
ρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος· κοντ(άκιον) ἦχ(ος) β'· τὰ ἄνω·

Τελωνῶν ποτὲ οἰκτιρμοὺς ἐδικαίωσας· συρραγεὶς
λογισθεὶς σωθήσεται· καὶ ἐμὲ τὸν ἄθλιον· παριδὼν
μου τὰ ἁμαρτήματα· ἵλεως γενοῦ μοι· ὁ μόνος
ὑπάρχων εὐδιάλλακτος· εἰ τ(ὸ) αὐτὸ πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου)·
ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε· στί(χος) Γνωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ·
ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς τιμό(θεον) β'· Τέκνον τιμόθεε· παρηκολού-
θηκάς· τέλ(ος)· τῆς ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· ζή(τει) κεφά(λαιον) πη'·

\+ Τῇ β' τῆς λδ' ἑβδ(ομάδος)· πέτρου β'· Ἀδελφοί· τοῦτο πρῶ-
τον· τέλ(ος)· κολαζομένους τηρεῖν· ζή(τει) κεφά(λαιον) ο'·

\+ Τῇ γ' τῆς λδ' ἑβδ(ομάδος)· πέτρου β'· Ἀδελφοί· εἰ ἀποφυγόντες ἀ-
...· τέλ(ος)· βορβόρου· ζή(τει) κεφά(λαιον) οα'·

\+ Τῇ δ' τῆς λδ' ἑβδ(ομάδος)· πέτρου β'· Ἀδελφοί· ταύτην ἤδη δευ-
τέραν· τέλ(ος)· αἰῶνος ἀμήν· ζή(τει) κεφά(λαιον) οβ'·

\+ Τῇ ε' τῆς λδ' ἑβδ(ομάδος)· ἰωάννου α'· Ἀγαπητοί· ἐὰν εἴπωμεν
ὅτι· τέλ(ος)· οὕτως περιπατεῖν· ζή(τει) κεφά(λαιον) ογ'·

ἑβδ(ομὰς) λδ'

+ Τῇ α τῆς λβ ἑβδ(ομάδος) ἰωάννου α Ἀγαπητοὶ οὐκ ἐντολὴν
καὶ τέ(λος)· εἰς τὸν αἰῶνα :— ζήτει κεφά(λαιον) οε.

+ Τῷ σαβ(βάτῳ) λβ πρὸς τιμόθ(εον) β Τέκνον τιμόθεε· τοῦτο γι-
νώσκε· τέ(λος) ἡ ἐκείνων ἐγένετο — ζήτει κεφά(λαιον) πγ.

Κυ(ριακῇ) λβ τοῦ ἀσώτου· ἀπὸ ὄρθ(ρου) ἑωθ(ινὸν) ... ἦχ(ος) α

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπό· κάθισμα πρὸς ἦχ(ος) α

Ἡ τοῦ λ(ῃστοῦ) μετάνοια τὸν παράδ(εισον)· ὑπακοή·

Τῆς πατρῴας δόξης σου· ἀποσκιρτήσας· ἦχ(ος) γ ἡ παρθένος σ(ήμερον)·
τήσας ἀφρόνως· ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα· ὅν μοι παρέ-
δωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν κρ-
αυγάζω· ἥμαρτον ἐνώπιόν σου πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι
με μετανοοῦντα· καὶ ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθ(ίων)·
εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) α Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου·
στί(χος) Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς κορινθ(ίους) α
Ἀδελφοί· πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέ-
ρει· τέ(λος) δοξάσατε τὸν θ(εό)ν — ζήτει κεφά(λαιον) ρμε.

+ Τῇ β τῆς λγ ἑβδ(ομάδος) ἰωάννου α Ἀγαπητοὶ ἐσχάτη
ὥρα· τέ(λος) τοῦ διαβόλου — ζήτει κεφά(λαιον) οα.

+ Τῇ γ τῆς λγ ἑβδ(ομάδος) ἰωάννου α Ἀγαπητοὶ πᾶς ὁ γε-
γεννη(μένος)· τέ(λος) παρ' αὐτοῦ — ζήτει κεφά(λαιον) οζ.

+ Τῇ δ τῆς λγ ἑβδ(ομάδος) ἰωάννου α Ἀγαπητοὶ ἐὰν ἡ καρ-
δία· τέ(λος) οἱ ἀγαπῶν(τες) — ζήτει κεφά(λαιον) οη.

+ Τῇ ε τῆς λγ ἑβδ(ομάδος) ἰωάννου α Ἀγαπητοὶ ἐάν τις ἀ-
πῶ· τέ(λος) ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἀμήν :— ζήτει κεφά(λαιον) π.

+ Τῇ ς τῆς λγ ἑβδ(ομάδος) ἰωάννου β Ὁ πρεσβύτερος ἐκλε-
κτῇ· τέ(λος) ἐκλεκτῆς ἀμήν — ζήτει κεφά(λαιον) πα.

Τῷ σαβ(βάτῳ) λγ πρὸς κορινθ(ίους) α Ἀδελφοί· πάντα μοι ἔξεσ-
τιν· τέ(λος) τὸ πλήρωμα αὐτῆς — ζήτει κεφά(λαιον) ρμα.

Ο βυθὸς σοφίας φιλάνθρωπε ... τοῦ σωτ(ῆρος)
τὴν ταύτης ὁρομένων· καὶ τὸ σύμφορον πᾶσιν ἀπονέ
μων· δημιουργέ· ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο· τῷ ποιητῇ καὶ
πλάστῃ καὶ θεῷ ἡμῶν ... κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'
Τοῖς μεταστᾶσιν ἐξ ἡμῶν, ἐκ τῶν προσκαίρων· κα
τασκηνῶσαι ... ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· μετὰ φίλων
ἀγαπώντων σε ... ἀθάνατε· εἰ καὶ ὡς ἄνθρωποι ἥμαρτον
ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωποι ἁμαρτωλοί· ἄφες αὐτῶν τὰ ἑκούσια
[illegible] καὶ τὰ ἀκούσια· μετὰ τῆς οὐσίας τῆς
... ἵνα σύμφωνος βοῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν
τὸ ἀλληλούϊα ... κοινων(ικὸν) εἰς μνή(μην)· κ(αὶ) μακάριος.

Κυ(ριακῇ) τῆς ἀπόκρεω ... ὁ ὄρθρος ... ἑω(θινὸν) β' ... οἱ μακα(ρισμοί)
Ὁ τὴν κάτω ... πρὸς τὸν θάνατον· εἰς προ(κείμενον) ἦχ(ος) β'
μετὰ τὸ πάθος πορευθῆναι ἐν τῷ ... ἡ ὑπακοή·
Ὅταν ἔλθῃς ὁ θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης· κον(τάκιον) ἦχ(ος) α'
καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυ
ρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἕλκει· καὶ βίβλοι διανοίγονται·
καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται· τότε ῥῦσαί με· ἐκ
τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου· καὶ ἀξίωσον· ἐκ δεξιῶν σου
στῆναι· κριτὰ δικαιότατε.
εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχ(ος) β' Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς
(μου)· στί(χος) Παιδεύων ἐπαίδευσε· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους) α'
Ἀδελφοί· βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ θεῷ· οὔτε
γὰρ ἐὰν φάγωμεν ... ζή(τει) κεφά(λαιον) ρμ'.
Τῇ β' τῆς τυροφά(γου)· Ἰωάννου· Ὁ πρεσβύτερος Γαΐ
ῳ· ... ζή(τει) κεφά(λαιον) πβ'.
Τῇ γ' τῆς τυροφά(γου)· Ἰούδα· Ἰούδας Χ(ριστο)ῦ δοῦλος καί

καὶ ἀπ(ὸ) π(αντὸς) φθάσουσι — ζή(τει) κεφ(άλαιον) [illegible]

+ Τῇ ε' τῆς τυροφάγ(ου)· Ἰούδα· Ἀγαπητοί· οὐαὶ τοῖς [illegible]
ἀσεβέσιν· π(ρὸς) αἰῶνας ἀμήν· ζή(τει) κεφ(άλαιον) [illegible]

+ Τῷ σαβ(βάτῳ) τῆς τυροφάγ(ου)· μνήμη τῶν ἀπ' αἰῶνος ὁσίων [illegible]

Ὁ θ(εὸ)ς τῶν π(ατέ)ρων ἡμῶν· ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν· μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν· ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὡς ἀστέρας κυρίους· καὶ ἀστέρας [illegible] ἦχ(ος) [illegible] φαιδροτάτους· τοῦ θεοφόρου τοῦ [illegible] ἐφαιδρύνατε τὴν ὑφήλιον λαμπρῶς· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις· ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· τοὺς σὲ δοξάζοντας· διαφυλάξον σῶτερ τοὺς ψάλλοντας· ἀλληλούια· εἶτα πρὸ [illegible]

ὁ ἀπ(όστολος) πρ(ὸς) ῥωμαί(ους)· Ἀδελφοί τάττης εἰ [illegible] π(ρὸς) αἰῶνας ἀμήν· ζή(τει) κεφ(άλαιον) ρκγ'

Κυ(ριακῇ) τῆς τυροφάγου· ἀρχ(ὴ) ὄρθ(ρου) ἀπ(όστολος) [illegible] ἀλληλουιάριον

Εὐφράνθητε τὰ οἰκεῖα ἀγαλλιάσθω· ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'

Ἐκπλήττον τὸ ὄρος τὸ σταδροσίζον τοῖς [illegible]

Τῆς σοφίας ὁδηγέ· φρονήσεως χορηγέ· καὶ ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'
τῶν ἀφρόνων παιδευτά· καὶ πτωχῶν ὑπέρμαχε· στήριξον συνέτισον· τὴν καρδίαν μου δέσποτα· σὺ δίδου μοι λόγον· ὁ τοῦ πρ(ὸ)ς λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα· εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) γ'

+ ἄλλ(ο) ἀπὸ τοῦ θ(εο)φ(ανείων)· π(ρο)κ(είμενον)· π(άντα)· π(άν)τα τὰ ἔθνη κροτήσατε·

ὁ ἀπ(όστολος) πρ(ὸς) ῥωμαί(ους)· Ἀδελφοί· νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία· π(ρὸς) ἐπιθυμίας αὐτοῦ — ζή(τει) κεφ(άλαιον) ρκ'

+ Σαβ(βάτῳ) α' τῶν νηστειῶν· τῇ α'... μν(ήμη) Θεοδώρου

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· πρὸς ἦχος β'
ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός· ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθείς· καὶ ὡς ἄρτος ὁ ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Πίστει Χριστοῦ ὡς θώρακα· ἐνδυσάμενος· ἐναθλήσας οὖν· τὰς ἐναντίας δυνάμεις· κατεπάτησας πολύαθλε· καὶ στεφάνῳ οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως· ὡς ἀήττητος. εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου· Εὐφρανθήσεται δίκαιος· στίχος· μακάριος ἀνὴρ ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτόν· ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους· Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ὁ Θεὸς πάλαι· τὸ οὐκ ἐκλείψουσιν· ζήτει κεφάλαιον τκβ'.

Κυριακὴ α' τῶν νηστειῶν· εἰς τὸν ὄρθρον· ἀκολουθεῖ· ἀλληλούϊα· οἱ μακαρισμοί· ἦχος δ'· Τοῦ φαιδροῦ τῆς ἀναστάσεως κηρύγματος· ἡ ὑπακοή· Τῆς αὐτῆς σου παραδόξου·

Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν, μετ' αὐτῶν πρὸς τῆς ὀρθοδοξίας σήμερον, εὐφροσύνην εὐφραίνονται σήμερον· ἦχος β'
ὅτι τὸ πέρας ταῖς προφητείαις ἐπαγγελίας· λαὸς πιστός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἡμεῖς ἀγαθέ· αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ· ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας, ὁ σωτὴρ ἡμῶν· παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρός· ἐκ σοῦ Θεοτόκε κοντάκιον ἦχος πλ. δ'
περιεγράφη σαρκούμενος· καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας· τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν· ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν· ἔργῳ καὶ λόγῳ
ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

εἶτα τὸ πρ(οκείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) δ'· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργ(α).
στ(ίχος) Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους.
Ἀδελφοί· [illegible] γενόμενος· κρυπτὰ
[illegible] ζήτει κεφ(άλαιον) τη'.

+ Σα(ββάτῳ) β' τῶν νηστειῶν· πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί· βλέπετε μή ποτε [illegible] ζήτει κεφ(άλαιον) τλ'.

+ Κυ(ριακῇ) β' τῶν νηστειῶν· [illegible] ἀδελφοί οἱ μακάριοι τοῦ ἤχου· προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'· Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ· ὑπακοή· Ἀγγελικὴν [illegible] τοῦ νοῦ·
εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· Σὺ κ(ύρι)ε φυλάξεις ἡμᾶς.
στ(ίχος) Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους.
Ἀδελφοί· κατ' ἀρχὰς κ(ύρι)ε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔρ(γα) [illegible] ζήτει κεφ(άλαιον) τκε'.

+ Σα(ββάτῳ) γ' τῶν νηστειῶν· πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί· ἀναμιμνῄσκεσθε [illegible] ζήτει κεφ(άλαιον) τλη'.

+ Κυ(ριακῇ) γ' τῶν νηστειῶν· [illegible] ἀδελφοί οἱ μακάριοι τοῦ ἤχου· ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμα· ὑπακοή· Τῷ ἑκουσίως καὶ ζωοποιῷ· προ(κείμενον) ἦχ(ος) α'·

Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου· καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· νίκας τοῖς βασιλεῦσιν κατὰ βαρβάρων δωρούμενος· καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα·

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία· κοντ(άκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'· οὐκέτι φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθεν παράδοξος δεσμός· τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον· καὶ ᾅδου τὸ νῖκος ἐξήλατο· ἐπέστης δὲ σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ· εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν παράδεισον.
εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'· Ὑψοῦτε κ(ύριο)ν τὸν θ(εὸ)ν ἡμῶν καὶ προσκυ(νεῖτε).
στ(ίχος) Ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν ὀργ(ιζέσθωσαν)· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους:
Ἀδελφοί· ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν τὸν διεληλυθότα

ας. τέ(λος) μελχισεδέκ. ζή(τει) κεφά(λαιον) τλβ.

+ Σα(ββάτῳ) ϛ΄ τῶν νηστ(ειῶν)· πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί· πίστει Ἀβραὰμ

θάπτει. τέ(λος) ἐπαγγελία. ζή(τει) κεφά(λαιον) τλϛ.

+ Κυ(ριακῇ) ϛ΄ τῶν νηστ(ειῶν), [illegible] εἰς λιτ(ὴν) οἱ μακάριοι.

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον. ἦχ(ος) [illegible] πρὸς

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών. καὶ ὑπακοή.

εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπο(στόλου) ἦχ(ος) [illegible] κ(αὶ) ἐστίχ(ος) [illegible]

[illegible] ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς ἑβραίους.

Ἀδελφοί· τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θ(εὸ)ς. ἐ

[illegible] τέ(λος) εἰς τὸν αἰῶνα. ζή(τει) κεφά(λαιον) τλε.

+ Σα(ββάτῳ) ε΄ τῶν νηστ(ειῶν)· τῆς ἀκαθίστου. εἰς λιτ(ὴν) πρὸς ἦχ(ος) πλ(άγιος)

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει· ἐν τῇ σκη-
νῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη ὁ ἀσώματος· λέγων τῇ ἀ-
πειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς· χω-
ρεῖται ὅλος ἀναλλοιώτως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν
μήτρᾳ σου· ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· χαῖρε νύμφη
ἀνύμφευτε. κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος)

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια· ὡς λυτρωθεῖ-
σα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια· ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου
θ(εοτό)κε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον· ἐκ
παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω
σοι· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

εἶτα τὸ προ(κείμενον) τῆς θ(εοτό)κου. μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν.
στί(χος) ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τ(ὴν) [illegible]. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς ἑβραίους.

Ἀδελφοί· οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ὁ Χ(ριστὸ)ς ἀν-
τίτυπα. τέ(λος) εἰς σωτηρίαν. ζή(τει) κεφά(λαιον) τκε.

εἶτα τῆς θ(εοτό)κου, τὸ ἀπ(ό)σ(τολον) καὶ τὸ εὐα(γγέλιον).

+ Κυ(ριακῇ) ε΄ τῶν νηστ(ειῶν)· [illegible] εἰς λιτ(ὴν) οἱ μακάριοι.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος· ταφήν. πρὸς ἦχ(ος) πλ(άγιος)

Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ... ἡ ὑπακοή.

εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀποστόλου ἦχος πλ. δ'. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε.
στίχος Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός. ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ... ζήτει κεφάλαιον τιθ'.

+ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου. προσόμοιον ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. κοντάκιον ...

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὲ ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωή, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωσαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, τῆς ἀναστάσεως τύπος γεγονώς, δωρούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν. εἶτα τὸ πρὸ Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος. στίχος Κ[illegible] ... ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ... εἰς τοὺς αἰῶνας. ζήτει κεφάλαιον τρη'.

Κυριακῇ τῶν Βαΐων. εἰς τὸν ὄρθρον τὸ α' ... εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνον α'.

στίχος Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
στίχος Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
στίχος Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον. Ταῖς πρεσβείαις τῆς —
Δόξα καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις. + ἀντίφωνον β'.
στίχος Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐπὶ πώλου.
στίχος Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐπὶ πώλου.
στίχος Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐπὶ πώλου.
Δόξα καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος. ἀντίφωνον γ'.
στίχος Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. ἀπολυτίκιον προσόμοιον ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος,

στί(χος) Εἶπα· τοῦ Δ(αυὶ)δ· εἰκοσάδαρσου· τὴν κοινὴν ἀνάστασιν

στί(χος) Εἶπα· τοσαῦτα πάντες οἱ φο. τὴν κοινὴν ἀνάστασιν

εἰσοδικόν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ

εἶτα πρὸς τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ· ἄλλο ἦχ(ος)

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εὸ)ς ἡμῶν·
τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ ἀναστάσει σου· καὶ
ἀνυμνοῦντες κράζομεν· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ· κοντάκιον ἦχ(ος) πλ. β'

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ· τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐποχούμενος
Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εό)ς· τῶν ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν· καὶ τῶν παίδων ἀνύ-
μνησιν· προσεδέχου τῶν βοώντων σοι· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι — ἦχ(ος)

εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου)· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος·
στί(χος)· Ἐξομολογεῖσθε τῷ· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Φιλιππη(σίους)·

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ πάντοτε· καὶ πάλιν ἐρῶ
χαίρετε. ἕως· ἔσται μεθ' ὑμῶν — ζήτει κεφά(λαιον) σξα'
κοινωνικόν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ

\+ Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε' δείλης· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους) α'

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κ(υρίο)υ ὃ καὶ παρέ-
δωκα ἕως· κατακριθῶμεν — ζήτει κεφά(λαιον) ρμθ'
ἀλλη(λούϊα)· Μακάριος ὁ συνιῶν· στί(χος) Οἱ ἐχθροί μου ...

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ· κοινωνικόν καὶ χερουβικόν·
σήμερον υἱὲ Θ(εο)ῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ
τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι
δώσω καθάπερ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι·
μνήσθητί μου κ(ύρι)ε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:

\+ Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ π(αρασκευῇ) α' ὥρας· πρὸς Γαλάτας· σβ α'

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι· εἰ μὴ ἐν τῷ
σταυρῷ ἕως· ἀμήν — ζήτει κεφά(λαιον) σκζ'

ὥρ. γ' + ὥρα τρί. πρὸς ῥωμαί. Ἀδελφοί, ἔτι Χριστοῦ ὄντων ἡμῶν ... πε. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. ζή. κεφά. ιζ'.

ὥρ. ϛ' + ὥρα ἕκτη. πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί, ὅ τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. πε. βοηθῆσαι. ζή. κεφά. τκζ'.

ὥρ. θ' + ὥρα ἐννάτη. πρὸς ἑβραί. Ἀδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν. πε. Τὴν ἡμέραν ... ζή. κεφά. τμζ'.

+ Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ εἰς τὸν ἑσπερινόν. προκ. ἦχος πλ. β'. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ. στί. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ὁ ἀπόστολος πρὸς κορινθίους α'. Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία. πε. ἐσταυρωμένον. ζή. κεφά. ρλγ'. ἀλληλούϊα ἦχος πλ. β'. Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα. στί. Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου. στί. ἐπότισάν με ὄξος.

+ Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον. ἀμφιάζεται ὁ ἱερεὺς ὅλην τὴν ἱερατικὴν στολήν, καὶ ... μετὰ τοῦ ... καὶ ψάλλεται τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου. ἕτερον ἦχος β'.

Ὁ ἐν ἐσχάτοις ταπεινώσας ἑαυτὸν ... συνοχῇ θανάτου καὶ ... ἵνα τὰς τοῦ ᾅδου ... πλάσεως λυτρώσῃς ... καὶ ἀθανατίσας ζωοποιήσῃς ἡμᾶς ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας νεκρὸς ὁρᾶται, ἦχος β' χαιρέτισμα(?). ὁρᾶται καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος ἐν μνήματι κατατίθεται ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· τοῦτο τὸ σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας ἀναστήσεται τριήμερος. εἶτα τὸ προκ. τῆς προφη. καὶ ἡ προφη. εἶτα τὸ προκ. τοῦ ἀπο. ἦχος πλ. δ'. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. στί. Ἐξομολογήσομαι. ὁ ἀπ. πρὸς κορινθίους α'. Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα. πε. διὰ τῆς ἀληθείας. ζή. κεφά. ρμϛ'. ἀλληλούϊα ἦχος πλ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός καί. στί. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

στίχ. Οὗτος [illegible] καὶ ἀπόλ.

Τ[illegible] καὶ μετὰ [illegible] ἀπολ. τὰ ἀναγνώσματα· μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, συναπτὴ τοῦ τρισαγίου, καὶ λέγε Ὅσοι εἰς Χριστόν:

πρὸ(κειμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχος πλ. δ' Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι

στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ. Ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθητε. Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ζήτει κεφάλαιον [illegible].

ἀλληλούϊα λέγε, ἀλλ' εὐθὺς ἄλλεται ἦχος πλ. α' Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν γῆν.

στίχ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

στίχ. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν. καὶ πάλιν οὐ λέγε.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία. χερουβικόν, καὶ κοινωνικὸν ἦχος [illegible]

καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

α΄ + ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ μηνολογίου· μηνὶ σεπτεμβρίῳ α΄· ἀρχὴ τῆς ἰνδ(ίκτου)· καὶ τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ στυλί(του)· πρὸς ἦχ(ος) β΄

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου κ(ύρι)ε· φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου· διὰ τὰς θ... κατὰ τὸ πολὺ μέγα σου ἔλεος. τοῦ ὁσίου ἦχ(ος) α΄·

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας· ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε· τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι· τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς· καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι· Συμεὼν πατὴρ ἡμῶν· πρέσβευε Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κοντ(άκιον) ἦχ(ος) β΄

Τὰ ἄνω ζητῶν· τοῖς κάτω συναπτόμενος· καὶ ἅρμα πυρὸς τὸν στῦλον ἐργασάμενος· δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν ἀγγέλων γέγονας ὅσιε· σὺν αὐτοῖς Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχ(ος) γ΄ Μέγας ὁ κ(ύριο)ς ἡμῶν καὶ μεγάλη —
στί(χος) Αἰνεῖτε τὸν κ(ύριο)ν ὅτι· τοῦ α΄ Τιμοθέου ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς ἀπ(όστολος)· πρὸς Τιμό(θεον) α΄ Τέκνον Τιμό(θεε)· παρακαλῶ πρῶτον· ἀλ(ληλούια) Καὶ ἀληθεῖ — εὐ(αγγέλιον) κεφά(λαιον) σιη΄·
καὶ τοῦ ὁσίου· πρὸς Κολασσαεῖς· Ἀδελφοί· ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί· εὐ(αγγέλιον) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ... κεφά(λαιον) σογ΄· ἀλληλ(ούια) Σοὶ πρέπει ὕμνος· κοιν(ωνικόν) Εὐλόγησον τὸν στέφανον· καὶ τοῦ ὁσίου· Εἰς μνημόσυνον·

β΄ Τῷ αὐτῷ μηνὶ β΄ τοῦ ἁγίου μάρ(τυρος) Μάμαντος· καὶ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ· ἀπολυτ(ίκιον)· πρὸς ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄

Ἀπὸ σοφίας ὁ θεῖος μάρτυς ... ἐν αὐτοῖς τελειοῦται τοῖς ἄθλοις· κλῆσις τοῦ ὀνόματος ...

ἀναφθόρων περιάγουσαι· ἡ πολιτεία προέχοντι τῆ ὀρθοδοξίᾳ ἐτε-
λειώθης· ξένοις δὲ ἄλλαις γραφαῖς· ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ τίμιον αἷ-
μα ἐξέχεας· μακαριομάρτυς ἀγλάϊσμα· ὅθεν σοφὲ
ἀθλοφόρε Πλάτων· ἄφεσιν ἡμῖν αἰτοῦ ἁμαρτημάτων δωρήσασ-
θαι· καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Τοῦ ὁσίου·

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, πάτερ ὅσιε· τ(αῖς)
προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερῶν· τοὺς πτωχοὺς
ἀγαπήσας· καὶ τούτους διαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ πάτερ Ἰωάννη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῇ σῇ σοφίᾳ· τὴν βύθισιν λαθεῖν· κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ΄ ἡ παρ(θένος)
σή· τοῦ λαοῦ σου πλάσμασιν· ... θεοφόρε·
θῆρας δὲ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἀνημέρους· ἐκτρίβων
ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν στεναγμῶν σου· ὅτι πάντες
οἱ ἐν κινδύνοις προστάτην μέγιστον θερμόν σε κεκτή-
μεθα. εἶτα τὸ πρό(κειμενον) τοῦ ἀπο(στόλου)· θαυμαστὸς ὁ Θεός,
στίχ(ος) ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε· ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Ῥωμαίους.
Ἀδελφοί· τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς
τὸ ἀγαθόν· ζήτει κεφάλ(αιον) ρζ΄.
τοῦ ὁσίου· πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοί· τοιοῦτος ἡμῖν
ἔπρεπεν ... ζήτει κεφάλ(αιον)· τλθ΄.

+ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου· προ(σόμοιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄ γ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς· τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον
ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς· εἰς ἑκατὸν
τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ
οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν· ἱερομάρτυς
Ἄνθιμε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς διαπρέψας· κον(τάκιον) ἦχ(ος) β΄ ὁ ὕψ(ει)
καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας· τὰ τῶν εἰδώλων
ἔσβεσας σεβάσματα· πρόμαχος γενόμενος· τῆς σῆς

ποιμὴν ὡς θεόφρον· ὅθεν καὶ γεραίρομέν σε μυστικῶς ἐν κυρίῳ σο-
φέ· ἐκ τῶν κινδύνων ἐκσῶσαι με ἀεί· ταῖς σαῖς πρεσβεί-
αις τηρῆ μου ἀνυμνοῦμεν. Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος δ΄ Τίμιος,
ἐναντίον· Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβ. Ὁ ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον β΄
Τέκνον Τιμόθεε· μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ
κυρίου· τέλ. Βέλτιον συνήνωσκας: — Ζήτει κεφάλαιον, τθ΄,

δ΄ + Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ΄ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα. Προσόμοιον ἦχος πλ. δ΄

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν ἀποστό-
λων γενόμενος· τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε· τῆς θεωρίας
εἰς ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν·
καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς
Βαβύλα· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Ἐναθλήσας ὅσιε· ὑπὲρ τῆς ὄντως ἀληθείας· Κοντ. Ἐπεφάνης
ας ἔνδοξε· ἐστεφανώθης ἐκ θεοῦ· ἱερομάρτυς πανένδοξε·
θεῖε Βαβύλα σὺ κῆρυξ τῆς πίστεως:
εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος δ΄ Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος·
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον β΄
Τέκνον Τιμόθεε· πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος· καὶ ὠφέ-
λιμος, τέλ. ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ. Ζήτει κεφάλαιον τλε΄,

ε΄ + Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε΄ τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου. Προσόμοιον ἦχος δ΄

Ἱερουσαλὴμ ἡ πόλις μου περιβαλλομένη στολήν· καὶ τὰ τοῦ
νόμου τοῦ θεοῦ ὁλοκαυτώματα δέξαι· ἱερεῖς περιπατοῦσα προ-
σενήνοχας Ζαχαρία· καὶ χιτῶνας φωτὸς καὶ θεατὴς μυ-
στικῶν· τὰ σύμβολα ἐν σοὶ ταύτης χάριτος· φέρων ἐδεί-
χθης πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀνῃρέθης ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ·
Χριστοῦ προφῆτα σὺν τῷ προδρόμῳ· πρέσβευε τοῦ σωθῆ-
ναι ἡμᾶς: Κοντ. ἦχος γ΄ Ἡ παρθένος σήμερον,
Ὁ πρεσβύτης σήμερον· καὶ ἱεράρχης τοῦ ὑψίστου· Ζαχαρίας προ-
κεῖται· ὁ γεννήτης τοῦ προδρόμου· τράπεζαν τῆς προφητ.

...τὰς ἐκτρεφομένας... ὡς ἐν ἀγκάλαις πλανωμένους φαγεῖν· διὰ τοῦτο ταλανίζουσι... ὡς ... θεοῦ τῆς χάριτος. Εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος ... Ἐυφράνθήσεται δίκαιος. Στίχος· Εἰσάκουσον ὁ θεός. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' ... Περιοχὴ ε΄ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ζήτει κεφάλαιον τλε΄.

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς΄ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. Προσόμοιον ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι· ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς· σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου σου δόξης· φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας· ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς· ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων. Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγε θεοῦ λειτουργὲ θείας δόξης... τὸ συμφέρον ἡμῖν ποίησον· καὶ τὸ μέγα ἔλεος· ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος. Εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος δ΄. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους. Στίχος· Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος. Περιοχὴ τελειῶσαι. Ζήτει κεφάλαιον τκα΄.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ΄ προεόρτια τῆς θεοτόκου. Προσόμοιον ἦχος δ΄.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ ἡ θεόπαις Μαριάμ· σήμερον τίκτεται ἡμῖν· χαρὰ διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχάρητε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται· καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κράζουσα· ἡ στεῖρα τίκτει τὴν θεοτόκον· καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἀκολουθεῖ ἀπόστολος... μάρτυρος.

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ η΄ τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Προσόμοιον ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου θεοτόκε· χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκου

μένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χ(ριστὸ)ς ὁ Θ(εὸ)ς
ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ κα-
ταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον. κον(τάκιον) ἦχ(ος) δ'

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ
Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἠλευθερώθησαν, ἄχραντε,
ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου ἐνο-
χῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· ἡ
στεῖρα τίκτει τὴν Θ(εοτό)κον καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.
εἰς τὸ προ(κείμενον) ᾠδ(ὴ) τῆς Θ(εοτό)κου· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κ(ύριο)ν.
στί(χος) ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν. ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Φιλιππησίους.
Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ· ὃς ἐν
μορ(φῇ)· πέρας· θ(εο)ῦ πρὸς ἀμήν. ζήτει κεφά(λαιον) σγ'.

θ' + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) θ' τοῦ ἁγί(ου) καὶ δικαίου Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τροπ(άριον).
Εὐφραίνεται νῦν ἡ Ἄννα τῆς στ(ειρώσεως) τῆς ἑορ(τῆς) κον(τάκιον) τὰ ἄνω.
ρώσεως λυθεῖσα δεσμά· καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον,
συγκαλοῦσα ἅπαντας ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον
ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς τὴν μόνην μητέρα καὶ ἀπει-
εἰς τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) δ'· Θαυμαστὸς ὁ Θ(εὸ)ς ἐν ... ρόγαμον.
στί(χος) ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε. ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Γαλάτας.
Ἀδελφοί, ὁ Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης
καὶ πέρας· τοῦ ἀνδρός. ζήτει κεφά(λαιον) σκβ'.

ι' + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ι' τῶν ἁγί(ων) μαρ(τύρων) Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.
ζήτει τῇ ε' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος).

ια' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ια' τῆς ὁσίας Θεοδώρας. ζήτει τὰ ἐπάνω εἰς τὰς ...

ιβ' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιβ' ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου ξύλου. ζήτει κυ(ριακὴ) ...

ιγ' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιγ' τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀναστάσεως. ζήτει δεκεμβρίου ...

Σά(ββατον) Σα(ββάτῳ) πρὸ τῆς ὑψώσεως· προ(κείμενον) ἦχ(ος) γ' + ἄλλα πε(ρὶ) τοῦ θρό(νου) ...
στί(χος) πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε. ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Κορινθίους α'.

Ἀδελφοί· σοφίαν λαλοῦμεν· ἐν τοῖς τελείοις· σοφί-
αν· τέλ. ἀγαπῶσιν αὐτόν. ζήτει κεφά. ρλε,

Κυ(ριακῇ) πρὸ τῆς ὑψώσεως. προκ(είμενον) ἦχος πλ. β' Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου· στί(χος) πρὸς σὲ κ(ύρι)ε [illegible] ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς Γαλά(τας). — ξγ

Ἀδελφοί· ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα· τέλ. ἀδελφοί, ἀμήν. ζήτει κεφά. σκϛ;

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιδ' ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου σταυροῦ. προκ(είμενον) ἦχος α' — ιδ

Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου. καὶ κοντ(άκιον) ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ,

+ Εἰς λει(τουργίαν) ἀντίφω(νον) α' Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι. ταῖς πρεσβείαις

στί(χος) Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, ταῖς πρεσβείαις τῆς

στί(χος) Καὶ ἐν [illegible] ταῖς πρεσβείαις τῆς

Δόξα καὶ νῦν ταῖς πρεσβείαις: ἀντίφω(νον) β'

στί(χος) Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ σαρκὶ σταυρωθείς,

στί(χος) Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ σαρκὶ σταυρωθείς,

στί(χος) Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ σαρκὶ σταυρωθείς,

Δόξα καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καί. ἀντίφω(νον) γ'

στί(χος) Ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν ὀργι(ζέσθωσαν). Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου,

στί(χος) Κ(ύριο)ς ἐν Σιὼν μέγας καὶ ὑψ(ηλός). Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου

στί(χος) Ἐξομολογησάσθωσαν. Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου

Εἰσοδ(ικὸν) Ὑψοῦτε κ(ύριον) τὸν θ(εὸ)ν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο(ποδίῳ)

Δόξα καὶ νῦν Σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν σου· καὶ τρ(οπάριον)· καὶ κοντ(άκιον)

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τρισάγ(ιον) Τὸν σταυρόν σου

εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχος ζ' Ὑψοῦτε κ(ύριον) τὸν θ(εὸ)ν,

στί(χος) Ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθω. ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς Κορινθ(ίους)

Ἀδελφοί· ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ· τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία· τέλ. καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον, ζήτει κεφά. ρλγ·

ἀλλ(ηλούϊα) ἦχος α' [illegible] Ὁ δὲ θεὸς [illegible]

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιε' τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικήτα, ζήτει τῇ ε' τῆς [illegible] — ιε

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιϛ' τῆς ἁγίας Εὐφημίας, ζήτει [illegible] — ιϛ

Σα΄ Σα(ββάτῳ) μετὰ τὴν ὕψωσιν, προκ(είμενον) ἦχ(ος) τῆς αὐτῆς· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους).

Ἀδελφοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ
κ(α)τ(ὰ)· πε ἐνώπιον τοῦ Θ(εο)ῦ. ζήτει κεφά(λαιον) ρλθ΄.

κυ΄ Κυ(ριακῇ) μετὰ τὴν ὕψωσιν, προκ(είμενον) τοῦ ἦχ(ου) γ΄, ὁ ἀπ(όστολος), πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου,
ἐὰν πε ὑπὲρ ἐμοῦ. ζήτει κεφά(λαιον) σιε΄.

κ΄ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κ΄, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, προκ(είμενον).

Οἱ μάρτυρές σου Κ(ύρι)ε ἐν τῇ ἀθλήσει, κον(τάκιον) ἦχ(ος) β΄ Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χ(ριστο)ῦ σαφῶς ἐν μέλεσι μιμούμενος, καὶ τούτου ποτὸν
πιὼν τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης
συγκληρονόμος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θ(εο)ῦ λα-
βὼν ἐξ ὕψους θείαν ἄφεσιν. προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) δ΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. στί(χος) Προωρώμην τὸν Κ(ύριο)ν μου διά(παντός),
ὁ ἀπ(όστολος), πρὸς Ἐφεσί(ους). Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κ(υρί)ῳ
καὶ ἐν τῷ, πε ῥῆμα Θ(εο)ῦ. ζήτει κεφά(λαιον) σμθ΄.

κγ΄ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κγ΄ ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου, προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ΄.

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλα-
βες ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα πᾶ-
σαν τὴν οἰκουμένην ἀβλεψίαν νοσοῦσαν· χόρευε Ζα-
χαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· προφήτης ὑψίστου ἐστὶν ὁ
μέλλων τίκτεσθαι. κον(τάκιον) ἦχ(ος) α΄ Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς Ζαχαρίας ὁ μέγας σὺν τῇ πανευκλεεῖ
Ἐλισάβετ συζύγῳ· ἀξίως συλλαμβάνοντες Ἰωάννην
τὸν Πρόδρομον· ὃν ὁ ἄγγελος ἀπήγγελε χαίρων· καὶ
οἱ ἅγιοι ἀξιοχρέως τιμῶσιν· ὡς μύστην τῆς χάριτος.

εἶτα προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ. δ΄. Εὐφρανθήσεται δίκαιος.
στί(χος) Εἰσάκουσον ὁ Θ(εὸ)ς τῆς, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης
καὶ πε τοῦ ἄνδρα. ζήτει κεφά(λαιον) σκβ΄.

κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται·

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδʹ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης, ζήτει κγʹ λγʹ· — κδʹ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κϛʹ, ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου τοῦ θεολόγου, ἡ ζωὴ ἀκολουθ. ἀπολ. ἦχος βʹ — κϛʹ

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα· ὁ ἐπιπεσὼν τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἱκέτευε θεολόγε, ἐπιμένον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος· κοντάκιον ἦχος βʹ

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγήσεται· βρύεις γὰρ θαύματα καὶ πηγάζεις ἰάματα· καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ· εἰ τοῦτο προκείμενον ἦχος πλ. δʹ, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, στίχος Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται, ὁ ἀπόστολος καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰωάννου· Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν, ζήτει κεφάλαιον οθʹ, ἀλληλούια· Ἐξομολογήσονται· κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν·

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κηʹ τοῦ ὁσίου πατρὸς Χαρίτωνος, ζήτει ἰουλ. ιαʹ, σαβ. — κηʹ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθʹ τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ, ζήτει σαβ. κζʹ, — κθʹ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λʹ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ζήτει κυρ. ιγʹ — λʹ

Μηνὶ ὀκτωβρίῳ αʹ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνανίου καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ, ζήτει τῇ αʹ τῆς γʹ ἑβδομάδος τοῦ πάσχα — αʹ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ βʹ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· ὁ ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον βʹ· Τέκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων, ... σου ἀμήν· ζήτει κεφάλαιον σηεʹ — βʹ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γʹ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· ὁ ἀπόστολος πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκδεχομένου τοῦ Παύλου, ... καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς· ζήτει κεφάλαιον μγʹ — γʹ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ϛʹ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ· προκείμενον ἦχος γʹ — ϛʹ

Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ σοφίας χάριτος πεπληρωμένος. κοντάκιον ἦχος δ'. ἐπεφάνης. Χριστοῦ ἀπόστολος καὶ ὑπηρέτης ἀληθῶς, ἐν μετανοίᾳ ἀνεβόα· Σύ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος. εἰς τὸ πρὸ τοῦ ἀποστόλου ἦχος πλ. δ'. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. στίχος οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξε, ἕως μιμηταί μου γίνεσθε. ζήτει κυριακῇ ... ρμα'.

ζ' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ' τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου. τὸν ἀπόστολον ζήτει κυριακῇ α' τῶν ἁγίων πάντων.

θ' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ' τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου. ἀπόστολον ζήτει τῇ γ' τῆς ς' ἑβδομάδος τοῦ πάσχα.

ια' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια' τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου. ζήτει τῇ ε' τῆς γ' ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ πάσχα.

ιβ' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ' τῶν ἁγίων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου. ἀπόστολον ζήτει τῇ α' τῆς κ' ἑβδομάδος.

ιγ' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ' τῶν ἁγίων μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου. ζήτει κυριακῇ κε'.

ιδ' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ' τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου. ζήτει τῇ α' τῆς η' ἑβδομάδος.

ις' Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις' τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. ζήτει δεκ. κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ιη' Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιη' τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ. κοντάκιον ἦχος δ'. ἐπεφάνης.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπαντα ἐφωταγώγησας τὴν γῆν καὶ τὴν ἄχλυν ἀπελαύνων, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ εὐαγγέλιον. εἰς τὸ προκείμενον ἦχος πλ. δ'. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. στίχος οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. ὁ ἀπόστολος πρὸς Κολασσαεῖς. Ἀδελφοί, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, ... μεθ' ὑμῶν ἀμήν. ζήτει κεφάλαιον σοα'.

Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιθ΄ τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰωήλ. ζήτει τῇ ιθ΄ τῆς [illegible] — ιθ΄
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κ΄ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου. ζήτει τῆς κα΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός — κ΄
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κβ΄ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Ἀβερκίου. ζήτει [illegible] β΄: — κβ΄
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κγ΄ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου,
ἀπόστολον, ζήτει χυ κ΄ — κγ΄
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κδ΄ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα. ζήτει μαρ θ΄, [illegible]
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κς΄ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, προς ἦχος γ΄ — κς΄

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Θεσσαλονίκη. ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενος. τοῦ γὰρ Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα. οὕτως ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν — τοῦ σεισμοῦ ἦχος πλ δ΄ — τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν πλουσίως τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. κοντάκιον τοῦ ἁγίου ἦχος β΄

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον, αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος α΄ Εὐφρανθήσεται δίκαιος. στίχος Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. ὁ ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον β΄ Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ [illegible] πλ δ΄ [illegible] αἰωνίου. ζήτει κεφάλαιον, [illegible]
ἀλληλούια Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κζ΄ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νέστορος. ζήτει χυ κθ΄ — κζ΄
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κθ΄ τοῦ ὁσίου πατρὸς Ἀβραμίου, καὶ τῆς ὁσίας μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, ζήτει [illegible] κζ΄ — κθ΄

μὴν νοέμβριος.

Α΄ τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. προς ἦχος πλ δ΄ — α΄

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

κοντ(άκιον) ἦχ(ος) β'

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων· ἐφαπλοῦτε τὴν
ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις· ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι·
ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει· καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κα-
ταβάλλεται τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.
εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ' Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. στί(χος) Προωρώμην·
ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους α' Ἀδελφοί· ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ
καὶ μέλη ἐκ μέρους· οὐδέποτε ἐκπίπτει· ζήτει κεφά(λαιον) ρζγ'.

β' Τῇ αὐτῇ μη(νὶ) β' τῶν ἁγίων Ἀκινδύνων, ζήτει μαρ(τίου) θ' —
γ' Τῇ αὐτῇ μη(νὶ) γ' τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ· ζήτει κυ(ριακῇ) κζ'.
Κυ(ριακῇ) πρὸ τῆς η' τοῦ νοεμβρίου, ὅταν ἀναγινώσκηται ὁ πλού-
σιος καὶ ὁ Λάζαρος, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους, Ἀδελφοί· ἔ-
χοντες παρρησίαν λέγε εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος, ζήτει κεφά(λαιον) τλζ'.
ϛ' Τῇ αὐτῇ μη(νὶ) ϛ' τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ, ὁ ἀ-
πόστολος, πρὸς Ἑβραίους Ἀδελφοί, τοιοῦτον ἔχομεν
ἀρχιερέα, λέγε νενομοθέτηται· ζήτει κεφά(λαιον) τλε'.
η' Τῇ αὐτῇ μη(νὶ) η' ἡ σύναξις τῶν ἀσωμάτων, τροπ(άριον) ἦχ(ος) δ'
Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι. κοντ(άκιον) Ἀρχιστράτηγοι
θεοῦ λειτουργοί· εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ' Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ.
στί(χος) Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους.
Ἀδελφοί· εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαι-
ος, λέγε τελειῶσαι· ζήτει κεφά(λαιον) τκα'.
ια' Τῇ αὐτῇ μη(νὶ) ια' τῶν ἁγίων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντί-
ου· ὁ ἀπ(όστολος) ζήτει τῇ κυ(ριακῇ) κδ'· ζήτει κεφά(λαιον) σλζ'.
ιβ' Τῇ αὐτῇ μη(νὶ) ιβ' τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, τροπ(άριον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'
Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου πάτερ ὅσιε·
ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερῶν· τοὺς πτωχοὺς
ἀγαπήσας καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ·
περιώνυμε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κοντ(άκιον) τὰ δ'(?)
Τὸν πλοῦτόν σου τὸν σόν· ἐσκόρπισας τοῖς πένησιν· καὶ τὸν

οἰκῶν τοῦ πν(εύματ)ος ναὸν ἀπείληφας· Ἰωάννη πάνσοφε,
διὰ τοῦτο πάντας τοὺς γεραίροντας ἐκτελοῦντας τὴν μνή-
μην σου· τῆς ἐλεημοσύνης ὡς ἐπώνυμος.
εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) α΄ τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· στί(χος) ἀκούσατε ταῦ-
τα, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους)· Ἀδελφοί, ὁ [illegible] φανερούμενος
[illegible] εὐχαριστία τῷ θ(ε)ῷ. ζήτει κεφά(λαιον) ϛ΄, ,γ
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιγ΄ τοῦ ἐν ἁγίοις π(ατ)ρ(ὸ)ς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμ(ου)
Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα ... προσό(μοιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος)
ἐκλάμψασα χάρις· τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· φιλαργυρίας
τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπει-
νοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πάτερ Ἰω-
άννη Χρυσόστομε· πρέσβευε τῷ λόγῳ Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) β΄ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν· καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέ-
ων πάντας διδάσκεις· προσκυνεῖν τὴν Τριάδα τὸν ἕνα Θεόν.
Ἰωάννη Χρυσόστομε παμμακάριστε· ἐπαξίως εὐφη-
μοῦμέν σε· ὑπάρχεις καθηγητὴς ὡς τὰ θεῖα σαφῶς.
εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) α΄ τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· ἀκούσα-
τε ταῦτα. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν
ἔπρεπεν ἀρχιερεύς· ὅσιος ἄκακος ἀμίαντος. ζήτει κεφά(λαιον) [illegible] τῆ θ΄
[illegible] τῷ μ(η)ν(ὶ) [illegible] καὶ εἰς μνημόσυνον
Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιδ΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Φιλίππου. προσό(μοιον) ἦχ(ος) [illegible]
Μυστικῶς ἐκ πίστεως τοῦ θαύματος τῆς σῆς μνήμης, ἀπό-
λαυε· τοῦ δρόμου ἐτελείωσας· ἀξίως σε τοῦ εὐαγγελί-
ου σου προέφθασας [illegible] τῷ Θ(ε)ῷ [illegible]
[illegible] ἀπαύστως· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος)
Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου· καὶ μιμητὴς τοῦ [illegible]
πάθους σου· τῇ οἰκουμένῃ Θ(εὸ)ν σε ἐκήρυξεν· ὁ θεηγόρος
Φίλιππος· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις· ἐξ ἐχθρῶν παράνομων.

τὴν ὑπερ[illegible] σου καὶ πᾶσαν πόλιν σου· διὰ τοῦ ἀπο-
στόλου σου [illegible] πρεσβεύει· εἶτα τὸ προκ(είμενον)
τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθ(εν)· στί(χος) Οἱ οὐρανοὶ διη-
γοῦνται· ὁ ἀπόστολος· πράξε(ων) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
[illegible] πέτρ(ου) [illegible] αὐτοῦ χεῖρ[illegible] ζήτει κεφά(λαιον) κ'

ιε' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιε' τῶν ἁγί(ων) μαρτύρων Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου,
ὁ ἀπόστολος ζήτει τῇ κυ(ριακῇ) ιζ' κε'

ιϛ' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιϛ' τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) καὶ εὐα(γγελιστοῦ) Ματθ(αίου), προ(κείμενον) ἦχ(ος) δ'

Τὸ τελώνιον καταλιπών· καὶ εὐαγγέλιον [illegible] τῶν
ἀφθάρτων καταφρονήσας· καὶ ἀπόστολος ἐχρημάτισας
αὐτοῦ ἱκέτευε [illegible] ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρήξας· κον(τάκιον) ὁ ὑψωθεὶς
δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσορμισθείς· καὶ ἀνεδείχθης
ἔμπορος πανάριστος· πλοῦτον κομισάμενος τὸν ἐ-
ξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας ἀληθείας τὸν λόγον·
καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς· καθυπογράψας τὴν
ὥραν τῆς κρίσεως. εἶτα τὸ προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐ(ξῆλθεν). στί(χος) Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.
ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς Κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· ὁ θ(εὸ)ς ἡμᾶς τοὺς ἀπο-
στόλους [illegible] ζήτει κεφά(λαιον) ρμ'

ιζ' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιζ' τοῦ ἁγίου Γρη(γορίου) τοῦ θαυματουργοῦ ἀπ(όστολος)
πρὸς Κορ(ινθίους) Ἀδελφοί· ἕκαστος [illegible] χάριν τοῦ
[illegible] ζήτει κεφά(λαιον) ρξ'

κα' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κα' ἡ εἴσοδος τῆς [illegible] θεοτόκου. προ(κείμενον) ἦχ(ος) δ'

Σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ τὸ προοίμιον καὶ
τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν ναῷ τοῦ θεοῦ
τρανῶς ἡ παρθένος δείκνυται· καὶ τὸν Χ(ριστὸ)ν τοῖς πᾶσι προευαγ-
γελίζεται· αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν·
χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος· ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος· τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ· σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου· τὴν χάριν συνεισάγουσα τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος. εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου, Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου, στίχος· Ὅτι ἐπέβλεψεν. ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ. πρὸς αἱ γὰρ ἡ σκηνή... ζήτει κεφάλαιον τλβ'. ἀλληλούια· Ἄκουσον θύγατερ. κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ' τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλήμονος. πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς· Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός· Φιλήμονι· ζήτει κεφάλαιον τκγ'. — κβ'

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ' τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου. ζήτει τῇ γ' τῆς κη' ἑβδομάδος. — κγ'

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ' τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. ζήτει κυριακῇ ιγ'. — κδ'

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε' τοῦ ἁγίου Μερκουρίου καὶ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος. τροπάριον τῆς ἁγίας. — κε'

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ καὶ ζητοῦσα ἀθλῶ· καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σὲ ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνῄσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κοντάκιον ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ῥητόρων ἀσκήμους αἰκατερίνα μάρτυς· καὶ ῥήτορας ἐκλέξει φευγολάβους τοὺς ἀθέους· ἄγγελος γὰρ οἴκοθεν ἀθλοῦσα αὐτῇ ἐπιστὰς· ζῶν δὲ ἤδη ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐπὶ... Χριστὸς ὑπάρχει μαρτύριον τὸ περιφανές. εἶτα τὸ προκείμενον· Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· στίχος· Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε. ὁ ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμε-
θα ... κληρονόμοι. ζήτει κεφά(λαιον) σιθ´.

κζ´ + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κζ´ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρ(σου). ζήτει ὀκτω(βρίου) κα´

λ´ + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) λ´ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Ἀνδρέου. προσ(όμοιον) ἦχος δ´

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτά-
δελφος, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην
τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος. κοντ(άκιον) ἦχος β´ τὴν ἐν πρεσβείαις

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ ἐκκλησίας ἀκό-
λουθον κορυφαῖον, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν, ὅτι
ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραξεν, εὑρήκαμεν δεῦ-
τε τὸν ποθούμενον. εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχος πλ(άγιος) δ´ Εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. ὁ ἀπόστολος πρὸς Κο-
ρινθ(ίους) Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδει-
ξεν. ... μιμηταί μου γίνεσθε. ζήτει κεφά(λαιον) ρμα´

δ´ Μηνὶ δεκεμβρίῳ δ´ τῆς ἁγίας μάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ὁσί-
ου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. προσ(όμοιον) ἦχος πλ(άγιος) δ´

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συ-
νέτριψεν· καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν βοηθείᾳ καὶ ὅ-
πλῳ τοῦ σταυροῦ ἡ πάνσεμνος. κοντ(άκιον) ἦχος πλ(άγιος) β´ Χαίρετε

Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων κομισαμένη, παρέχεις ταῖς ...
σε τοῖς ἐν ἀγάπαις, καὶ λυτροῦσαι πάντας ἀπὸ λύμης
νόσου πάντοτε· διό σου τὴν ἁγίαν καταλαμβάνοντες
μνήμην βοῶντες· λυτρῶσαι τοὺς σοὺς
δούλους ἐκ λύμης καὶ ἀσθενείας, παρθενομάρτυς Βαρβάρα,
ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου. εἶτα τὸ προ(κείμενον) Θαυμαστὸς
ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Γαλά(τας)

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρού-

μεθ' ὅ· πε κληρονόμοι — ζήτει κεφά(λαιον) σιθ'

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ε' τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς Σάββα τοῦ ἡγιασμένου· προ(σ) ἦχος πλ(άγιος)

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς· τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς· εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν· Σάββα πατὴρ ἡμῶν· πρέσβευε Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κον(τάκιον) ἦχ(ος) · Χορὸς ἀγγελικός·

Τοῦ βίου ἐπὶ γῆς εὐσεβῶς ἐκτελέσας· ἐν χώρᾳ καθαρῶν τὸ π(νευματ)ικῶς ὤφθης· φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι προσιόντας ἐν χάριτι· ὅθεν αἴτησαι τὸν σὸν δεσπότην φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε Σάββα θεόφορε π(ατ)ὴρ ἡμῶν.

εἶτα τὸ προ(κείμενον) Τίμιος ἐναντίον κ(υρίο)υ· στί(χος) Τί ἀνταποδώσω. ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Γαλάτας· Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ π(νεύματ)ός ἐστιν ἀγάπη, χαρά· εὐα(γγέλιον) τ(ῇ) ... οὐ νόμου τοῦ Χ(ριστο)ῦ — ζήτει κεφά(λαιον) σκε'

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ς' τοῦ ἐν ἁγίοις π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Νικολάου· προ(σ) ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος· ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά· τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια· π(άτ)ερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ'· Ἡ παρθένος σήμερον·

Ἐν τοῖς Μύροις ἅγιε· ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χ(ριστο)ῦ γὰρ ὅσιε τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας· ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου· ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θ(εο)ῦ τῆς χάριτος. εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· Εὐφρανθήσεται δίκαιος· στί(χος) Εἰσάκουσον ὁ Θ(εὸ)ς τῆς. ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν· εὐ(αγγέλιον) Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν — ζήτει κεφά(λαιον) τπθ'

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ζ' τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Ἀμβροσίου· ζήτει τῇ ε' τῆς ...

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) θ' ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης· προ(σ) ἦχ(ος) ...

Ἐξ ἀφορήτου τῆς ἀτεκνίας σε ὁ θεὸς καὶ λύουσαν τοὺς ὀδυρμοὺς καὶ τῆς Ἄννης ἐπακούσας ὁ θεός· παρ' ἐλπίδα τεκεῖν σαφῶς ὑπέσχετο τὴν θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ὑπερούσιος· βροτὸς γενόμενος, δι' ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Κον(τάκιον) ἦχ(ος) δ΄ Ἐπεφάνης.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν γενομένην ἐκ θεοῦ· καὶ γὰρ αὕτη ἀπεκύησε τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν λόγον κυήσασαν. Εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου). Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς· στ(ίχος) Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Γαλάτας· Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα... τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. ζήτει κεφ(άλαιον) σκβ΄.

ι΄ Τῷ αὐτῷ ι΄ τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου· ἀπὸ θάλ ζήτει εἰς μάρτ(υρας).

ιβ΄ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιβ΄ τοῦ ὁσίου προς ἀπεν· ζήτει εἰς ἱεράρχας.

ιγ΄ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιγ΄ τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου· ζήτει εἰς μάρτ(υρας).

κ΄ Κυ(ριακὴ) τῶν ἁγίων προπατόρων. πρὸς τοῦ ἦχ κ(αὶ) ἦχ β΄

Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος ἐκκλησίαν· καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεὴς ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. δ΄ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ᾠδὴ τῶν πατέρων. Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεός· στ(ίχος) Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ π(ᾶσιν)· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κολασσαεῖς· Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν... τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. ζήτει κεφ(άλαιον) σοβ΄.

ιε΄ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιε΄ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου· πρὸς ἦχ(ος) δ΄

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν

τῇ πίστει ἐνυπομείνας μέχρις αἵματος· ἱερομάρτυς Ἐλευ-
θέριε· πρέσβευε Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς καλλονὴν τοῦ ἱερέως φησί· κον(τάκιον) ἦχ(ος) β´ τοὺς ἀσφαλεῖς·
καὶ προτροπὴν τοῦ ἀθλοφόρου ἀπαρτίσας· ἀφ' ἡμῶν
μνήμην αἰτοῦμεν· ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· τοῖς πό-
θῳ σε τὴν μνήμην ἑορτάζουσι· κινδύνων πολλῶν προ-
ελευθέρωσον· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) [illegible] τίμιος ἐναντίον κ(υρίο)υ ὁ θάνατος
τοῦ ὁσίου αὐτοῦ· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Τιμό(θεον) β´ [illegible] τιμᾶ· παρηκολού-
θηκάς μου [illegible] αὐτοῦ. ζήτει κεφά(λαιον)· τλε´.

Κυ(ριακῇ) πρὸ τῆς Χ(ριστο)ῦ γεννή(σεως)· τῶν ἁγίων προπατόρων· προ(κείμενον) ἦχ(ος) β´

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ
τῆς φλογὸς ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως· οἱ ἅγιοι τρεῖς
παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ προφήτης Δανιὴλ λεόντων
ποιμὴν ὡς προβάτων ἐδείκνυτο· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις
Χ(ριστὲ) ὁ Θ(εὸ)ς ἐλέησον ἡμᾶς. κον(τάκιον) ἦχ(ος) β´

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες· ἀλλ' ἀγράφῳ
οὐσίᾳ θωρακισθέντες· τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμ-
ματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ πυρὸς ἀνυποστά-
του ἱστάμενοι· Θ(εὸ)ν ἐπεκαλεῖσθε· τάχυνον ὁ οἰκτίρμων
καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι
δύνασαι βουλόμενος. προ(κείμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)· ᾠδὴ τῶν
πατέρων· εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε ὁ Θ(εὸ)ς [illegible] ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσι·
ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους· ἀδελφοί· πίστει παρῴκησεν [illegible]
[illegible] οὐ τὸ τέλειον· ζήτει κεφά(λαιον)· τγ´

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κ´ τοῦ ἁγίου ἱερομάρ(τυρος) Ἰγνατίου· προ(εόρτια) τῆς ἑορ(τῆς)·

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· ἡνοίχθη πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπί(ζου) ἦχ(ος) δ´
[illegible] ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐ-
ξήνθησεν ἐκ τῆς παρθένου· παράδεισος γὰρ [illegible]

ἀπ.

ἐλλάχθημεν τοῖς· ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν ἐξ οὗ φερωνύμως ἡ σ(ωτηρία) ἡμῶν·
οὐχὶ δὲ ὡς αἱ [illegible] πεθυμήζομεθα· χ(ριστὸ)ς γεννᾶται τὴν πρὶν πτῶ-
σιν ἀναστῆσαι ἀκούων· τοῦ α(ὐτοῦ)· Καὶ τρόπων μέτοχος· καὶ
θρόνων διάδοχος· κον(τάκιον) τοῦ α(ὐτοῦ) ἦχ(ος) γ´ ἡ παρθένος σήμερον·

Τὸν λαμπρὸν ἀγῶνα σου· ἡ φωτοφόρος ἡμέρα· προκηρύ-
ττει ἅπασι· τοῦ ἐν σπηλαίῳ τεχθέντος· τούτου γὰρ διὰ τὸν ἔν-
θεον πόθον κατατρυφήσας· ἐσπούδασας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι·
διὰ τοῦτο καὶ θεοφόρος προσηγορεύθης ἰγνάτιε πάνσοφε·
εἶτα τὸ προκ(είμενον)· Τίμιος ἐναντίον κ(υρίο)υ· στ(ίχος)· μακάριος ἀνήρ·
ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς ἑβραίους· Ἀδελφοί· τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχι-
ερεύς· τέλ(ος)· καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ζήτει κεφά(λαιον) τλθ´·

κβ´

Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κβ´ τῆς ἁγίας μεγαλομάρ(τυρος) ἀναστασίας· προσ(όμοιον)

Τῆς νικηφόρου ἀναστάσεως φερωνύμως κέκλησαι ἀναστα-
σία μάρτυς τοῦ χ(ριστο)ῦ· πρὸ πάντων γὰρ ἐπατήσας κατὰ δαιμόνων· ὃ(ν)
πόθου μαρτυρήσασα οὐ[illegible] ἐπόθησας νυμφίον κατάλληλον·
αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· κον(τάκιον) ἦχ(ος) β´

Οἱ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες· τὰ ἄνω ζητῶν·
προστρέχοντες [illegible] λαμβάνουσι τὰ σεπτὰ ἰάματα· τῆς ἐν
σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος· ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεί· τὸν κό-
σμον πηγάζεις τὰ ἰάματα· εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου)·
ἦχ(ος) δ´ θαυμαστὸς ὁ θ(εὸ)ς ἐν· στ(ίχος)· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν·
ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς γαλάτας· Ἀδελφοί· πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ
νόμον· τέλ(ος)· κληρονόμοι· ζήτει κεφά(λαιον) σιθ´·

κγ´

Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κγ´ τῶν ἁγίων δέκα μαρ(τύρων) τῶν ἐν τῇ κρήτῃ· προσ(όμοιον) ἦχ(ος) γ´

Τὴν πολυθαύμαστον κρήτην τιμήσωμεν· τὴν ἐξανθήσασαν
ἄνθη τὰ τίμια· τοὺς μαργαρίτας τοῦ χ(ριστο)ῦ· μάρτυρας τοὺς ἀ-
[illegible]· δέκα γὰρ ὑπάρχοντες ἀριθμὸν οἱ μακάριοι· πᾶ-
σαν τὴν μυριόχλον τῶν εἰδώλων πατήσαντες· διὸ καὶ τοὺς
στεφάνους ἐδέξαντο· εἰρήνην τῷ κόσμῳ βραβεύουσιν· καὶ

Ταῖς τῆ χαῖς ἡμῶν ... ἀρχάγγελος κοντ. ἦχ. β' Ἐπεφάνης

Ἑωσφόρος ἐκλάμψεν ἡ τῶν μαρτύρων· σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν· τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον· ὃν ἡ παρθένος ἀπορρήτως ἐκύησεν. πρὸ τοῦ ἀποστό.

θαυμαστὸς ὁ θς ἐν στι. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε· ὁ ἀπό.

πρὸς ἑβραίους Ἀδελφοί· οἱ ἅγιοι πάντες διὰ τῆς πίστεως· τα̃ς πε καὶ τελειωθῶσιν. ζήτει κεφά. τμβ'.

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ' ἡ παραμονὴ τῆς Χυ γεννήσεως, τὰ ἀλλ... αἱ ὧραι, ὡς ἐν τῇ μεγάλῃ ... καὶ προφητεῖαι.

+ ὥρα α' ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πε οὐκ ἐκλείψουσιν. ζήτει κεφά. τμη'.

+ ὥρα γ' ὁ ἀπόστολος πρὸς γαλάτ. Ἀδελφοί· πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πε κληρονόμοι. ζήτει κεφά. σιθ'.

+ ὥρα ϛ' ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμό. τέκνον τιμόθεε, χάρις ἐν ... τοῦ θῦ πε τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ζήτει κεφά. τη.

+ ὥρα θ' ὁ ἀπόστο. πρὸς γαλά. Ἀδελφοί· ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα πε διὰ ἰῦ χριστοῦ. ζήτει κεφά. σκ'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀλληλ. τρισάγ. εἶτα τὸ πρὸ τοῦ ἀπ. ἦχ. α'. Κς εἶπε πρός με υἱός. στί. αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω ὁ ἀπόστολ. πρὸς ἑβραί. πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι πε οὐκ ἐκλείψουσιν. ζήτει κεφά. τμη'.

ἀλλη. ἦχ. πλ. β' εἶπεν ὁ κς τῷ κῳ μου στί. ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου κοινωνικὸν αἰνεῖτε τὸν κν.

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε' ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ἀς τὴν λει. τὰ ἀλλόμενα. ἀντίφωνα ἦχ. β'.

στί. Ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν ὅλῃ. ταῖς πρεσβείαις τῆς

στί. Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κς. ταῖς πρεσβείαις τῆς

στί. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελή. ταῖς πρεσβείαις τῆς

δόξα καὶ νῦν. ταῖς πρεσβείαις. ἀντίφωνον β'

χ πι μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβ(ούμενος) τ(ὸν) κ(ύριο)ν· Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θ(εο)ῦ· ὁ ἐν σπηλ(αίῳ)·

χ πι Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται· Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θ(εο)ῦ· ὁ ἐν σπηλ(αίῳ)·

χ πι Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ· Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θ(εο)ῦ ὁ ἐν σπηλ(αίῳ)·

Δόξα· καὶ νῦν· ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λό(γος)· ἀντίφω(νον) γ´·

χ πι Ἐπιφανεὶς τῷ κόσμῳ ἐλθοῦσιν· καὶ λέγ(ε) πρὸ(ς) ἦχ(ος) δ´

Ἡ γέννησίς σου Χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες· ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο· σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν· κ(ύρι)ε δόξα σοι·

χ πι Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ· ἡ γέννησίς σου Χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εό)ς·

χ πι μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ τῆς δυνάμεως· ἡ γέννησίς σου Χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εό)ς· δόξα·

εἰσοδικόν· Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε·

ἡ γέννησίς σου Χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εό)ς, κοντ(άκιον) ἦχ(ος) γ´

Ἡ παρθένος σήμερον· τὸν ὑπερούσιον τίκτει· καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει· ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι· μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσιν· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη· παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων θ(εό)ς· ἀντὶ τρισαγίου· ὅσοι εἰς Χ(ριστὸ)ν ἐβαπτίσθητε·

εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ´· πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι·

χ πι ἀλαλάξατε τῷ κ(υρί)ῳ πᾶσα· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Γαλάτας·

Ἀδελφοί· ὅτε ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου· ἐξαπέστειλεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ζήτει κεφ(άλαιον) δ´, εκ´·

ἀλληλούϊα ἦχ(ος) α´ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται· χ πι ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ·

κοινωνικόν· ἦχ(ος) α´ Λύτρωσιν ἀπέστειλεν κ(ύριο)ς τῷ λαῷ·

κϛ´ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κϛ´ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας θ(εοτό)κου· καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος· προ(κείμενον) τῆς θ(εοτό)κου ᾠδ(ή)· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου·

χ πι ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί· ὁ ἀπόστ(ολος) πρὸς Ἑβραίους·

Ἀδελφοί· ὅ τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι· ἐξ ἑνὸς πάντες.

Κυρ(ίου) π(ρὸς) βοηθῆσαι· εὗ(ρε) κεφά(λαιον) τκζ· κζ

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κζ τοῦ ἁγίου πρωτομάρ(τυρος) καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφά(νου)·

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω· πρω- πρὸ(ς) τῆς ἑορ(τῆς) α' ἦχ(ος) δ

τομάρτυς τοῦ Χ(ριστο)ῦ καὶ ἀπόστολε· τῶν τυράννων ἤλεγξας

τὴν ἀσέβειαν· λίθοις γὰρ βαλλόμενος· ὑπὸ χειρῶν ἀνό-

μων· τὸ στέφος ἐκ τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς ἐκομίσω· καὶ πρὸ(ς)

Θ(εὸ)ν ἐκραύγαζες βοῶν· Κ(ύρι)ε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρ-

τίαν ταύτην· κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ' ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν· μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμει· καὶ ὁ δοῦλος

σήμερον ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς ὁ βασιλεύων σαρ-

κὶ ἐτέχθη· σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν γὰρ

τελειοῦται ὁ πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος·

εἰ(ς) τ(ὸν) αἶνο(ν) πρό(κειμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ(γος)·

στί(χος) Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν· ὁ ἀπ(όστολος) πράξεων·

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Στέφανος πλήρης χάριτος

καὶ· π(ρὸς) αἱ τοῦτο εἰπόντες καὶ μαθη(ταί)· εὗ(ρε) κεφά(λαιον) ιζ·

+ Σα(ββάτῳ) μετὰ τὴν Χ(ριστο)ῦ γέννησιν· πρό(κειμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου) ἦχ(ος) δ' Μνησθή- Σα

σομαι· στί(χος) ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε· ὁ ἀπόστολος·

πρὸς Τιμόθ(εον) α' Τέκνον Τιμόθεε· δύναμαι... ἀλλη(λούϊα)·

... π(ρὸς) ... εὗ(ρε) κεφά(λαιον) τα·

+ Κυ(ριακῇ) μετὰ τὴν Χ(ριστο)ῦ γέννησιν· πρό(κειμενον) πρὸ(ς) ἦχ(ος) β' Κυ

Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ τῷ Δα(βὶ)δ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι·

παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν· μετὰ ποιμένων ἐδο-

ξολόγησας· δι' ἀγγέλου χρηματισθείς· ἱκέτευε Χ(ριστὸ)ν τὸν

Θ(εὸ)ν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ' χο(ρὸς) ἑορτάζει·

Χορὸς τοῦ προφήτου· ἑορτάζει τὸ θεῖον θαῦμα τὸ

ἐν σοὶ γεγονὸς ὦ παρθένε· Θ(εὸ)ν σεσαρκωμένον γὰρ· ἐπὶ γῆς

ἀπεκύησας· ὅθεν ἄγγελοι μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι· μά-

γοι... Ἰωσὴφ ἐκβοῶσιν· τῷ Δα(βὶ)δ τὰ θαύμ(ατα)·

εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος β´ Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις· στίχος· Ἐν ἐκκλη-
σίαις. ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ
εὐαγγέλιον. περὶ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου· ζήτει κεφάλαιον ρξθ´.

Ἰστέον ὅτι εἰ μὲν ἀσύμβλητος κυριακὴ μεταξὺ τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως καὶ τῶν φώτων,
ἀναγινώσκεται τῇ αὐτῇ κυριακῇ, ἡ ἀποστολὴ ἀναχωρησάντων τῶν μάγων
καὶ τὸ εὐαγγέλιον κυριακῆς. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ἂν δὲ τύχῃ ἐν σαββάτῳ καὶ κυριακῇ, τῷ σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, καὶ τῇ κυριακῇ μετὰ
τὰ φῶτα, χρὴ εἰδέναι· ὡς ἐὰν φθάσῃ γενέσθαι τῆς Χριστοῦ γεννήσεως
ἐν κυριακῇ, συνάπτει πλὴν μὲν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου τοῦ προειρημένου
τῇ κυριακῇ, διὰ τὸ ἀρχὴν λαμβάνειν τοῦ Ἰανουαρίου, ἀλλὰ τὰ ἄλλα ὡς
καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

α´

Μὴν Ἰανουάριος· α´ ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ὡς δεξαμένην (πρὸς ἦχος α´)
μένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας· τὴν φύ-
σιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας· τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμη-
σας· βασίλειον ἱεράτευμα· πάτερ ὅσιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τῆς ἑορτῆς πρὸς ἦχος α´.
Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος μορφωθεὶς ἐν τύποις καθ' ἡμᾶς· ὁ ὢν περὶ τῶν ὅρων
χρόνων καὶ τοῦ θείου σου πνεύματος· ἀνεδείκνυσας τεχθῆναι ἐν σαρκί· ἐκ
κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ περιετμήθης ὡς ἄνθρωπος
ὀκταήμερος· δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐ-
πιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκρᾳ συγκαταβάσει.
Ὤφθης βάσις ἀσάλευτος τῆς ἐκκλησίας· κοντάκιον ἦχος δ´ Ἐπεφάνης
ας· νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς· ἐπι-
σφραγίζων σοῖς δόγμασιν· οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε.
εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος α´ Τὸ στόμα μου λαλήσει. στίχος· Ἀκούσατε
ταῦτα πάντα. ὁ ἀπόστολος πρὸς Κολασσαεῖς. Ἀδελφοί· βλέπετε

μή τις ὑμᾶς· τέλος· ἐκ νεκρῶν· ζήτει κεφά(λαιον) σξθ·

\+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ β΄ τοῦ ἁγίου σιλβέστρου πάπα ῥώμης· καὶ προεόρτιον τοῦ φωτός· ζήτει ἀσιερώτ(ι)· — β΄

\+ Σαββάτῳ πρὸ τοῦ φωτός· προκείμενον τῆς ἡμέρας· ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον· Τέκνον τιμόθεε· οἱ καλῶς διακονήσαντες· τέλος· ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ζήτει κεφά(λαιον) τγ΄· — σα(ββάτῳ)

\+ Κυριακῇ πρὸ τοῦ φωτός· πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχος πλ(άγιος) β΄ σῶσον κύριε τὸν λαόν σου· στίχος· πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι· ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον· Τέκνον τιμόθεε· νῆφε ἐν πᾶσι· κακοπάθησον· τέλος· ἐπιφάνειαν αὐτοῦ· ζήτει κεφά(λαιον) τια΄· — κυ(ριακῇ)

\+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε΄ ἡ παραμονὴ τοῦ φωτός· τὰ βασιλικὰ αἱ ὧραι· — ε΄

\+ ὥρα α΄· ὁ ἀπ(όστολος) πράξεων· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ὡς ἐπλήρου· τέλος· ἀγαπητοῖς ἰ(ησο)ῦ· ζήτει κεφά(λαιον) λγ΄· — ὥρ(α) α΄

\+ ὥρα γ΄ ὁ ἀπ(όστολος) πράξεων· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ἀπόλλω· τέλος· βασιλείας τοῦ θεοῦ· ζήτει κεφά(λαιον) μβ΄· — ὥρ(α) γ΄

\+ ὥρα ς΄ ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς ῥωμαίους· Ἀδελφοί· ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθημεν· τέλος· τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ζήτει κεφά(λαιον) ιθ΄· — ὥρ(α) ς΄

\+ ὥρα θ΄ ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὅτι· τέλος· δὲ ἦν ὁ χριστός· ζήτει κεφά(λαιον) ρμγ΄· — ὥρ(α) θ΄

\+ Εἰς λιτήν· πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου)· κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· στίχος· κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ὁ ἀπόστολος πρὸς κορινθίους α΄· Ἀδελφοί· ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων· πᾶσιν ἐμαυτόν· τέλος· δὲ ἦν ὁ χριστός· ζήτει κεφά(λαιον) ρμγ΄:
εἰ δὲ οὐ κέκλιται κυριακή, ἄρχεται ἀπὸ ἑσπέρας· Ἀδελφοί· οὐ θέλω ὑμᾶς· ἀλληλούϊα· ἦχος πλ(άγιος) β΄ ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου· κοινῶς· αἰνεῖται τὸ ἐνιαυτόν· εἰς ἁγιασμόν· πρὸ τοῦ ἀπ(οστόλου)· ἦχος γ΄ κύριος φωτισμός μου· στίχος· κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς κορινθίους α΄ Ἀδελφοί· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὅτι· τέλος· δὲ ἦν ὁ χριστός· ζήτει κεφά(λαιον) ρμγ΄· — ἁγιασ(μός)

Ἰανουαρίῳ μηνὶ ς' τὰ ἅγια θεοφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ψάλλεται ἡ σύναξις ἀκολουθία ... ἀντίφωνον α'

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου ... Ταῖς πρεσβείαις τῆς

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰ... Ταῖς πρεσβείαις τῆς

Δόξα, καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς. ἀντίφωνον β'

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος. ἀντίφωνον γ'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. καὶ τὸ τροπάριον ἦχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὸς ὁ θεὸς καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ. Ἐν Ἰορδάνῃ β.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζο(μένου)

εἰσοδικόν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος. Ἐν Ἰορδάνῃ

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ. εἶτα τὸ κοντάκιον ἦχος δ'

καὶ τὸ φῶς σου κύριε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος δ' Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος

στίχος Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ. ὁ ἀπόστολος πρὸς Τίτον

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος

... ἄλλου ... ζήτει ἐφ ...

κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν

Ἰανουαρίῳ μηνὶ ζ' τοῦ ... προδρόμου ... πρὸς τὰς ...

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενον σου· τοῦ φ(ωτ)ός (?)

Ἡ μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δ' ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κ(υρίο)υ πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος· ὅτι καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας· χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ Θ(εὸ)ν φανερωθέντα ἐν σαρκί· τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

καὶ νῦν· ἦχος πλ. β´·

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν ἐκδειμάσας ὁ Ἰορδάνης φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης· τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον ἐξεπλήττοντο· καὶ πάντες οἱ ἐν σκότει καταυγαζόμενοι ἀνυμνοῦμέν σε τὸν φανέντα καὶ φωτίσαντα τὸν κόσμον· εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχος [illegible]· Ἐν [illegible]· κ(οινωνικόν)· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ὁ ἀπ(όστολος) πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλώ· εὐ(αγγέλιον) [illegible] ζή(τει) κεφά(λαιον) ιβ´·

Σα(ββάτῳ) μετὰ τὰ φῶτα· τὸ πρὸ τῆς ἡμέρας· ὁ ἀπόστολος· πρὸς Ἐφεσίους· Ἀδελφοί, ἐν [illegible] καὶ ἐν [illegible]· εὐ(αγγέλιον) [illegible]· ζή(τει) κεφά(λαιον) σμζ´·

Κυ(ριακῇ) μετὰ τὰ φῶτα· προ(κείμενον) ἦχος γ´· [illegible]· ὁ ἀπ(όστολος)· πρὸς Ἐφεσίους· Ἀδελφοί, ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις· εὐ(αγγέλιον)· [illegible]· ζή(τει) κεφά(λαιον) σλη´·

[illegible] ἦχος πλ. δ´· [illegible]

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια´ τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου· τροπ(άριον)· Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου·

Σα(ββάτῳ)

Κυ(ριακῇ)

ια´

Πεφοιτηκὼς ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ κοντ(άκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' τῇ ὑπερμ(άχῳ)
κυ(ρίου)· ταῖς σαῖς ὁσίαις ἀρεταῖς περιτειχισθεὶς [illegible]· καὶ ἐπλη-
θύνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ· τοῖς δάκρυσιν [illegible]
[illegible] ἀρδευόμενος· [illegible] ἀποστόλων [illegible]·
ὅθεν κράζομεν· χαίροις πάτερ θεοφόρε.
εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀπ(οστόλου), ἦχ(ος) δ'. Τίμιος ἐναντίον κ(υρίο)υ ὁ θά(νατος)
στίχ(ος) Τί ἀνταποδώσομεν τῷ, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους).
Ἀδελφοί· ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι ὃς ἔλαμψεν ἐν
[illegible]· τέ(λος)· εἰς δόξαν θ(εο)ῦ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρ[illegible]

ιε' + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιε' τοῦ ὁσίου Ἰω(άννου) τοῦ καλυβίτου· ζήτ(ει) [illegible]

ις' + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ις' ἡ προσκύνησις τῆς ἁλύσεως τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου)
Πέτρου· τροπ(άριον) ἦχ(ος) δ'

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών· πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας· δι' ὧν ἐφό-
ρεσας τιμίων ἁλύσεων· τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε· αἷς
ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· ταῖς πρὸς θ(εὸ)ν πρεσβεί-
αις σου· δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. κοντ(άκιον) τὰ ἄνω ζή(τει)

Τὴν πέτραν Χ(ριστο)ῦ· καὶ παρὰ τῆς πίστεως· ὑμνῶ σε φαιδρῶς τοῦ
Χ(ριστο)ῦ τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας· ἑορτὴν τῷ
θαύματι· τῆς τιμίας ἁλύσεως· δωρεῖσθαι ἡμᾶς πταισμάτων
τὴν συγχώρησιν. εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν
γῆν. στίχ(ος) Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δό(ξαν), ὁ ἀπ(όστολος) πρά(ξεων) τῶν ἀποσ(τόλων).
Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν· ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
τάς, τέ(λος) τ(οῦ) λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) κθ'

ιζ' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιζ' τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Ἀντωνίου· τροπ(άριον) ἦχ(ος) δ'

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος· τῷ Βαπτι-
στῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος· π(άτε)ρ Ἀντώνιε· τῆς ἐ-
ρήμου γέγονας οἰκιστής· καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας
[illegible]· διὸ πρέσβευε Χ(ριστ)ῷ τῷ θ(ε)ῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν
[illegible]

Τοὺς βιοτικοὺς θορύβους ἀπο- κον(τάκιον) ἦχ(ος) β΄ τὰ ἄνω ζητῶν· σεισάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τοῖς ἀπαθέσι συμμιμούμενος κατὰ πάντα τρόπον, ὅσιε πάτερ· σὺν αὐτοῖς οὖν σε γεραίρομεν, προφῆτα (?) πάτερ Ἀθανάσιε·

εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) α΄ Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος. στί(χος) Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κ(υρί)ῳ. ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοί, ἕως· πάντων ὑμῶν ἀμήν. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τνθ΄.

\+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιη΄ τῶν ἁγίων π(ατέ)ρων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλ(ου). προ(κείμενον) καὶ ἀπ(όστολος) ζήτ(ει) [...] ιβ΄. — ιη

\+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κ΄ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Εὐθυμίου τοῦ μεγάλ(ου). — κ

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα· εὐθύμησον (?) προ(σ) ἦχ(ος) δ΄ ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πν(εύματο)ς· εὐσεβῶς αὐτὰ φυτεύσας· ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας· εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εὸ)ς εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. κον(τάκιον) ὅσια ἀπρ(?)

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου· χαρὰν ἡ κτίσις εὕρατο· καὶ ἐν τῇ μνήμῃ σου τὴν εὐθυμίαν ἔλαβον· τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλίδας· ὅπως ψάλλωμεν ἀλληλούϊα. εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄ Εὐφρανθήσεται δίκαιος. στί(χος) Εἰσάκουσον ὁ θ(εὸ)ς τῆς [...], ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Κορινθ(ίους) β΄.

Ἀδελφοί· ὁ θ(εὸ)ς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ἕως· ἡμῶν φανερωθῇ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) ρπ΄.

\+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κβ΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Τιμοθέου, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Τιμόθ(εον) β΄. — κβ

Τέκνον Τιμόθεε· χάριν ἔχω τῷ θ(ε)ῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων, ἕως· σωτῆρος ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ. ζήτ(ει) κεφά(λαιον) τη΄.

\+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κε΄ τοῦ ἐν ἁγίοις π(ατ)ρ(ὸ)ς Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. προ(σ) ἦχ(ος) α΄. — κε

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου· τὰς τῶν ῥητόρ(ων)

ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνς ἐκζητήσαν-
τι· καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ
πρέσβευε Χῷ τῷ Θῷ πάτερ Γρηγόριε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ[μῶν].

Θεολόγος γλῶσσά σου· τὰς συμπλο κοντ. ἦχ. ἡ παρθένος σήμερον [...]
κὰς τῶν ῥητόρων· διαλύσασα ἔνδοξε· ὀρθοδοξίας χιτῶ-
να· ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν ἐκκλησίαν· ἐστόλισας· ὃν καὶ
φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει· τοῖς σοῖς τέκνοις φύλαττε πάτερ·
θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος. εἶτα τὸ προκείμενον ἦχ. α'
τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· στί. ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ
ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους· Ἀδελφοί· ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν δί-
δοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος· ζήτει κεφάλ. ρξα'.
ἀλληλούϊα ἦχ. β'· πρόσχετε λαός μου· κοι. Εἰς μνημόσυνον·

κζ' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ' τοῦ Χρυσοστόμου· ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου·

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκ προσ. [...]
λάμψασα χάρις· τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαρ-
γυρίας τῷ κόσμῳ· θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡ-
μῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις
παιδεύων πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε τῷ Λό-
γῳ Χῷ τῷ Θῷ· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κοντ. ἦχ. α'

Εὐφραίνει μυστικῶς ἡ ἐκκλησία· τὴν χορὸς ἀγγελικὸς
ἀνακομιδὴν τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κα-
τακρύψασα ὡς χρυσίον πολύτιμον· τοῖς ὑμνοῦσί σε
δι' ὅλου πλοῦτος παρέχει· ταῖς πρεσβείαις σου· τῶν ἰα-
μάτων τὴν χάριν· Ἰωάννη Χρυσόστομε.
εἶτα τὸ προκείμενον ἦχ. α'· τὸ στόμα μου λαλήσει σοφί-
αν· στί. ἀκούσατε ταῦτα πάντα· ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους·
Ἀδελφοί· τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς· ἄκακος·
ἀμίαντος· καὶ συνκάθεδρος· ζήτει κεφάλ. ...
ἀλληλούϊα ἦχ. δ'· Στόμα δικαίου· κοι. Εἰς μνημόσυνον·

λ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ΄ τῶν ἁγίων τριῶν ἱεραρχῶν, Βασιλείου,
Γρηγορίου, καὶ τοῦ Χρυσοστόμου. προσ ἦχ δ΄

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι· καὶ τῆς οἰκουμένης δι-
δάσκαλοι· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε· εἰρή-
νην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος. κοντ ἦχ β΄ τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεο

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· τὴν κορυφὴν
τῶν διδασκάλων κύριε· προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν·
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐ-
κείνων καὶ τὸν κάματον· ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλο-
κάρπωσιν· ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

εἶτα τὸ προκ ἦχ πλ δ΄ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ
στίχ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.
Ἀδελφοί· μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν·
καὶ πρὸς ... ζήτει κεφ. ... ἀλλη Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται. κοινων Εἰς μνημόσυνον.

μηνὶ φεβ β΄ ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

β

Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε· ἐκ προσ ἦχ α΄
σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ θεὸς ἡ-
μῶν· φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσ-
βῦτα δίκαιε· δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερω-
τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὴν ἀ-
νάστασιν. κοντ ἦχ α΄ ὁ στρατιὰς ἐν τοῖς σοφοῖς

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου· καὶ χεῖρας
τοῦ Συμεὼν· εὐλογήσας ὡς ἔπρεπεν· προφθάσας
καὶ νῦν ἔσωσας Χριστὲ ὁ θεός· ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
τὸ πολίτευμα· καὶ κράτυνον βασιλεῖς οὓς ἠγά-
πησας· ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

εἶτα τὸ προκείμενον τῆς Θεοτόκου· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ(ος)· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν· ὁ ἀπόστολος· πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ· τέλ(ος)· Μελχισεδέκ. ζήτει κεφάλ(αιον) πλζ΄.

ἀλλ(ηλούϊα)· φωνὴ [illegible] ἀποκαλύψειν· κοινωνικόν· ποτήριον σωτηρίου.

η΄ Τῷ αὐτῷ μηνὶ η΄ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου· ἀκολουθία ζήτει τῇ εἰς μάρτυρας.

ια΄ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια΄ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου· ζήτει ὀκτω(βρίου) [illegible].

ιζ΄ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου· ζήτει σαββάτῳ α΄ τῶν νηστειῶν.

κδ΄ Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ΄ ἡ εὕρεσις τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου· προσ(όμοιον) ἦχος δ΄.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή· ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων· κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· ὁμόφωνον ἀναπέμπειν δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ. κοντ(άκιον)·

Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε τῆς χάριτος· τὴν κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερώτατον· ταῖς ἰάσεσι πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ ὡς πρότερον φησὶν ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν. εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχος πλ. δ΄· Εὐφρανθήσεται δίκαιος.

στίχ(ος)· Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς· ὁ ἀπόστολος· πρὸς Κορινθίους β΄.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι· ὃς ἔλαμψεν· τέλ(ος)· μου φανερωθῇ. ζήτει κεφάλ(αιον) ρπζ΄.

ἀλλ(ηλούϊα) ἦχος δ΄· δίκαιος ὡς φοῖνιξ. στί(χος)· ἀληθῶς ἐν τῆς γῆς.

Μηνὶ μαρτίῳ· ἡμέρα θ΄ τῶν ἁγίων μαρτύρων μ΄ τῶν ἐν Σεβαστείᾳ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἴασαι, δεόμεθα φιλάνθρωπε. προσ(όμοιον) ἦχος α΄. κοντ(άκιον) ἦχος πλ. β΄· τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες· τῷ ἐν οὐρανοῖς

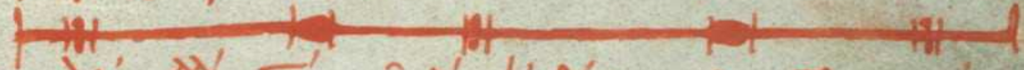
λεσ ποτὴν προσεκολλήθη τε· ἀθλοφόροι καὶ τὸ σῶμα μὲν
τα· διὰ πυρὸς ἀναλωθέντες ἀπεστάλη θοῦ τεσσαράκοντα ... [illegible]
ζίους ἐκομίσασθαι· δοξάζων τὸν οἰκτίρμονα καὶ ἀφθόνως
πληθύνων — εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος πλ. α' Συνεφύλαξεν ...
στίχος Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν· ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους,
Ἀδελφοί· τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον νέφος μαρτύρων· ὅτι
διὰ πατὴρ υἱὸν παραδέχεται — ζήτει κεφάλαιον, πρὸ ε'.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε' ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, πρὸς ἦχος δ' — κε'

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶ-
νος μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς τῆς παρ-
θένου γίνεται· καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται· αὐ-
τὴν καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοὴν ἐκφωνοῦμεν· χαῖρε κεχα-
ριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ — κοντάκιον ἦχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια· ὡς λυτρωθεῖσα —
εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος δ' Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας —
στίχος ᾌσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ὁ ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους —
Ἀδελφοί· ὅ τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες·
δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι — ζήτει κεφάλαιον, πρὸ β'.
ἀλληλούια ἦχος α' Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον,
ἦχος γ' Ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών· ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ —

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κϛ' ἡ σύναξις τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου — κϛ'
Γαβριήλ· ζήτει σεπτεμβρίῳ η'

μηνὶ ἀπριλλίῳ, κγ' τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου — κγ'

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς καὶ τῶν πτωχῶν πρὸς ἦχος δ',
χοῦ ὑπερασπιστής· ἀσθενούντων ἰατρός· βασιλέων ὑπέρμαχε·
τροπαιοφόρε τοῦ Χριστοῦ· μεγαλομάρτυς Γεώργιε· Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος —

Γεωργηθεὶς ὑπὸ θεοῦ ἀνεδείχθης· τῆς κοντ(άκιον) ἦχ(ος) δ' Ὁ ὑψωθείς·
εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος· τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα
συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν· εὐφροσύνῃ
θερίζεις· ἀθλήσας δι' αἵματος· τὸν Χ(ριστὸ)ν ἐκομίσω· καὶ
ταῖς πρεσβείαις ἅγιε ταῖς σαῖς· πᾶσι παρέχεις πταισμά-
των συγχώρησιν· εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' Εὐφρανθή-
σεται δί(καιος)· στ(ίχος) Εἰσάκουσον ὁ θ(εὸ)ς τῆς προ(σευχῆς)· ὁ ἀπόστολ(ος)
πράξεων· Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν· ἐπέβαλεν Ἡρώ-
δης ὁ βα(σιλεύς)· τῶν Ἰουδαίων· ζήτει κεφά(λαιον) κθ'·
ἀλλ(ηλούϊα) ἦχ(ος) [illegible] Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· κοι(νωνικόν) Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον·

κε' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κε' τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου) καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου·
Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ Μάρκε· πρέσβευε τρο(πάριον) γ'·
[illegible] ἐλεήμονι θεῷ· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·
Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τὴν κον(τάκιον) ἦχ(ος) β' Τὰ ἄνω ζητῶν·
τοῦ πν(εύματο)ς· ῥητόρων πλοκὰς· διέλυσας ἀπόστολε· καὶ
τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας Μάρκε πανεύφημε·
τῷ σῷ δεσπότῃ προσήγαγες· τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον·
εἶτα τὸ προκ(είμενον) τοῦ ἀποστό(λου) ἦχ(ος) πλ(άγιος) [illegible] Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν·
στ(ίχος) Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θ(εο)ῦ· ὁ ἀπό(στολος) πρὸς κορ(ινθίους)·
Ἀδελφοί· ὁ θ(εὸ)ς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέ-
δειξεν· παρακαλῶ μιμηταί μου γίνεσθε· ζήτει κεφά(λαιον) ρμα'·

λ' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) λ' τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου) Ἰακώβου ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου
Ἰω(άννου) τοῦ θεολόγου· ἀπό(στολος) ζήτει τῇ δ' τῆς κε' τοῦ αὐτοῦ μη(νός)·
ἡ [illegible] ἀπὸ τοῦ πάσχα·

α' Μὴν μάϊος α' τοῦ ἁγίου προφ(ήτου) Ἱερεμίου· τρο(πάριον) β'·
Τοῦ προφήτου σου κ(ύρι)ε τὴν μνήμην ἑορτάζοντες· δι' αὐ-
τοῦ σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·
προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ' Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· στ(ίχος) Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς

ὁ ἀπ(όστολος) καθολ(ικῆς) ἰακώβου· Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε
ταύτης, τὸ εὐαγγ(έλιον) κατὰ ... [illegible] ζήτει κεφ(άλαιον) ... [illegible]
ἀλληλούϊα ἦχος ... [illegible] Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ... εἰς μνημόσυνον
+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ β′ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου. β′
Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας· θείοις δόγμασιν ... προσ(όμοιον) ἦχος γ′
στηρίζων τὴν ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τὸν
γὰρ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας κατήσχυνας
Ἄρειον· πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος. κοντ(άκιον) ἦχος β′ τὴν ἐν πρεσβείαις
Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάν-
θας ἐξέτεμες· πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως τῇ
ἐπομβρίᾳ τοῦ πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.
εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχος α′ ... [illegible] στίχ(ος) ... [illegible] τίμιος
ἐναντίον ... ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν
ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, τὸ εὐαγγ(έλιον) ... [illegible] ζήτει κεφ(άλαιον) ... [illegible]
+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε′ τῆς ἁγίας Εἰρήνης. προσ(όμοιον) ἦχος δ′ ε′
Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου
ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ· καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθά-
πτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω ὑπὲρ σοῦ, ὡς βα-
σιλεύσω σύν σοι· καὶ θνῄσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα ζήσω ἐν σοί·
ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τε-
θυμένην σοι· αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κοντ(άκιον) ἦχος ... τοὺς ἀσφαλεῖς
Τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι καὶ ταῖς αὐτοῦ ἀκολου-
θοῦσα ἴχνεσιν, βασιλέως θυγάτηρ ... [illegible] πάση
... [illegible] τυχεῖν παρθενομάρτυς ἄθλων ... [illegible] Εἰρή-
νη· καὶ στεφθεῖσα ... [illegible]
... [illegible] εἶτα τὸ προ(κείμενον)· Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς
στίχ(ος)· Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν, ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί· πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν· ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα. ... κληρονόμοι — ζήτει φύλ(λον) σιθ'.

ϛ' + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ϛ' τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, πρὸς ἦχ(ος) δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ φωνῇ. κοντάκιον ἦχ(ος) β'. τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν μνήμην ταῖς σὴν φαιδρῶς ἑορτάζουσι τῷ Σωτῆρι ... προσαρέχοντες βουλόμενοι ἰάματα χαρισάμενη· Φωτεινὴ καλλιμάρτυς ἀοίδιμε· τοὺς σε ἀνδοξάζοντας· τοὺς σὲ ἐπαξίως ... ἀπό· ζήτει δ' ε' τοῦ αὐτοῦ.

η' + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) η' τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀπο(στόλου) καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, πρὸς ἦχ(ος) β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε· ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα· ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἱκέτευε θεολόγε· καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσον· αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. κοντάκιον ἦχ(ος) β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγήσεται· βρύεις γὰρ θαύματα· καὶ πηγάζεις ἰάματα· καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ. εἶτα τὸ πρὸ ἦχ(ος) πλ. δ'. εἰς τὰ ... Ἀλληλούϊα· ... καθολικῆς ἐπιστολῆς.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς· ὃ ἀκηκόαμεν· ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς. ... πρὸ πάσης μαρτυρίας· ζήτει φύλ(λον) ογ'.

ι' + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ι' τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου) Σίμωνος, ζήτει δ' ἀποστόλου.

κα' Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κα' τῶν ἁγίων καὶ θεοστέπτων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, πρὸς ἦχ(ος) πλ. δ'.

Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος· καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος· ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀπόστολός σου Κύριε· βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἣν περίσῳζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε. κοντάκιον ἦχ(ος) γ'. ἡ παρθένος σήμερον.

Καὶ ἀδυτίνου σήμερον ... τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐλεύσει· τοῦ σταυροῦ ἐκφαι-
νουσιν τὸ πανσεβάσμιον ξύλον· ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους
προσφέρουσι· ὅπλον γὰρ ἐν τοῖς πολεμίοις τοῦ βασιλέως·
δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγένετο· σημειούμενοι τὸ προαιώνιον ... τοῦ
εἶτα τὸ προσόμοιον ἦχος γ'· + ἀλλὰ τί ποθῶ ... ὑμῶν τὰ μάλιστα
ἀπὸ παντὸς τὰ ἔθνη ... ὁ ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας·
Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν
ὑπ' ... ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου· ζήτει κεφάλαιον σιβ'·
εἰ δὲ ἐστιν ἑορτὴ τῆς πεντηκοστῆς· λ' πράξεων τῶν ἀποστόλων·
Ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς· τοῦ Παύλου ἐφ...
... πρασσόντας· ζήτει κεφάλαιον μθ'·
ἀλληλούϊα ἦχος α'· ... κοινόν· εἰς μνημόσυνον

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε'· ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς κεφαλῆς τοῦ προδρόμου· κε'

Ὡς θεῖον θησαυρὸν ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ· προσόμοιον ἦχος δ'·
Χριστὸς ἀπεκάλυψεν τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν· προφῆτα καὶ πρό-
δρομε· πάντες οὖν συνελθόντες· ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει· ᾄσ-
μασι θεηγόροις τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν· τὸν σῴζοντα ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου· ἀπόστολος ζήτει ... φιζ'·

Μηνὶ Ἰουνίῳ· η'· ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου· προσόμοιον ἦχος δ'· η'

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε· τοῦ οὐρανίου στρατηγοῦ
βασιλέως· περιφανὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς
πίστεως· παρετάξω ἐμφρόνως· καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν
δαιμόνων τὰ στίφη· καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής· ὅθεν
σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν· κοντάκιον ἦχος β'· τὰ ἄνω ζητῶν·

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς· τὴν πίστιν ἐνδυσάμενος· καὶ θεῖον λόγον προ-
θύμως χειρισάμενος· τὸν ἐχθρὸν κατετρόπωσας· τῶν μαρ-
τύρων μέγιστε Θεόδωρε· σὺν ἀγγέλοις Χριστῷ τῷ Θεῷ· πρεσβεύ-

ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν — εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) γ'
Εὐφρανθήσεται δίκαιος· στί(χος) Εἰσάκουσον ὁ Θ(εό)ς. ὁ ἀπό(στολος)
πρὸς Τιμό(θεον)· Τέκνον Τιμό(θεε), ἐνδυναμοῦσθαι ἐν χάρ(ιτι) καὶ
ἐν τῷ. στί(χος) [illegible] ζήτει κεφά(λαιον) [illegible].

ια'

Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ια' τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου) Βαρθολομαίου καὶ Βαρ(νάβα).
προσ(όμοια) Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε· κοντ(άκιον) ἄλλον ἦχ(ος) β'
Ὡς τοῦ Παύλου τέλεον συνέκδημον· καὶ Χ(ριστο)ῦ κηρύξας τοῖς
πᾶσιν· Βαρνάβα μακάριε· σὺν τῷ [illegible] τοῦ κ(υρίο)υ [illegible]
οἰκουμένην δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος. κοντ(άκιον) ἦχ(ος) β' [illegible]
Ὤφθης μέγας ἥλιος τῇ ἐκκλησίᾳ· [illegible]
καὶ θαυμάτων [illegible]· φωτίζων τοὺς τιμῶντάς σε·
Βαρθολομαῖε Χ(ριστο)ῦ ἀπόστολε. εἶτα τὸ προ(κείμενον), Εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθ(εν)· στί(χος) Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. πράξεων τῶν
Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων τῶν ἀποστόλων,
[illegible] στί(χος) [illegible] ζήτει κεφά(λαιον) λη'.

ιβ'

Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιβ' τοῦ ἁγίου προφή(του) Ἐλισσαίου· προσ(όμοια) ἦχ(ος) δ'
Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς· ὁ δεύτερος
πρόδρομος τῆς παρουσίας Χ(ριστο)ῦ· Ἠλίας ὁ ἔνδοξος· ἄνωθεν
καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν· νόσους ἀποδιώκειν
καὶ λεπροὺς καθαρίζειν· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει
ἰάματα. κοντ(άκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' Τῇ ὑπερμάχῳ στρα(τηγῷ).
Διπλῆν τὴν χάριν εἰληφὼς παρὰ τοῦ [illegible]· προφήτης ὤφθης
θαυματουργὸς πᾶσι τοῖς πέρασιν· τοὺς ὑμνοῦντάς σε
λυτρούμενος ἐκ κινδύνων· καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν
θαυμάτων σου· τοῖς ἐν πίστει ἐν ταύτῃ προφθάνουσιν·
καὶ βοῶμεν σοι· χαίροις προφῆτα [illegible]
προ(κείμενον) ἦχ(ος) β' Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· στί(χος) Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τῷ
κ(υρί)ῳ. ὁ ἀπό(στολος) πρὸς καθολι(κὴν) Ἰακώβου, Ἀδελφοί, ὑπό(δειγμα)

Νῦν ἀλλά· τέλ· δικαίου ὑπεργοῦμεν· ζήτ κεφάλ. μθ.

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κδ· τὸ γενέσιον τοῦ προδρόμου· πρὸς ἦχος δ'. κδ

Προφῆτα καὶ πρόδρομε τῆς παρουσίας χυ τοῦ θυ· ἀξίως εὐφημῆσαι σε· οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς· οἱ πόθῳ τιμῶντες σε· στείρωσις γὰρ τικούσης, καὶ πρς ἀφωνία λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει· καὶ σάρκωσις υἱοῦ τοῦ θυ κόσμῳ κηρύττεται· κον ἦχος γ' ἡ παρθ(ένος)

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον χῦ τὸν πρόδρομον τίκτει· καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας· ὃν γὰρ οἱ προφῆται προεκήρυξαν· τοῦτον ἐν ἰορδάνῃ χειροθετήσας· ἀνεδείχθη θεοῦ λόγου· προφήτης κῆρυξ ὁμοῦ καὶ πρόδρομος·

εἰ τα τὸ προ ἦχος πλ δ' εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν κω· στίχ. εἰσάκουσον ὁ θς τῆς· ὁ ἀπόστ· πρὸς ῥωμαίους·

Ἀδελφοί νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν· τέλ· ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν· ζήτ κεφάλ. ρκ.

+ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κθ· τῶν ἁγίων ἀποστόλων πέτρου καὶ παύλου· προ ἦχος δ'. κθ.

Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· κον ἦχος β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν σου κε· προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον· ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν· ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια· εἰ τὸ προ ἦχος πλ δ',

εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· στίχ. οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται· ὁ ἀπόστ· πρὸς κορινθίους β'. Ἀδελφοί· ἐν ᾧ ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ· τέλ· ἡ δύναμις τοῦ χυ· ζήτ κεφάλ. σε. σε

ἀλλη ἦχος ς' ἐξομολογήσονται· στίχ εἰς μνημόσυνον·

λ/ + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) λ/ ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἀπο(στόλων) τῶν δώδεκα,
προ(κείμενον)? Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι· κον(τάκιον) ἦχ(ος) β/
Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφήν,
εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) α/ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλ(θεν) στί(χος) Οἱ οὐ-
ρανοὶ διηγοῦνται, ὁ ἀπόστολος πρὸς κορ(ινθίους) α/ Ἀδελφοί, ὁ θ(εὸ)ς
ἡμᾶς τοὺς, ἀπ(οστόλους) μιμηταί μου γίνεσθε:- ζή(τει) κεφά(λαιον), ρμα

α/ + Μηνὶ Ἰουλλίῳ α/ τῶν ἁγί(ων) ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμι-
ανοῦ, ζή(τει) ἀπὸ λου(κᾶ) νοεμβρίου α/
β/ + Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) β/ τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, προ(κείμενον)
Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη· ἐσθῆτα καὶ ζώ-
νην τοῦ ἀχράντου σου σώματος· κραταιὰν τῇ πόλει σου πε-
ριβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου, ἄφθαρτα δι-
αμένοντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ
χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε· εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώ-
ρησαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:-
εἶτα τὸ προ(κείμενον) ᾠδὴ τῆς θεοτόκου· ἦχ(ος) γ/ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου,
στί(χος) Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τ(ὴν ταπείνωσιν), ὁ ἀπόστολος, πρὸς ἑβραί(ους),
Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρεί-
ας, ζή(τει) καὶ τοῦ σαββάτου ἑβδομάδος, ζή(τει) κεφά(λαιον), σμβ,
ἀλληλ(ούια) ἦχ(ος) (πλ.) α/ Ἀνάστηθι κ(ύρι)ε εἰς τὴν, κοινω(νικὸν), Ποτήριον σωτη(ρίου),
η/ Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) η/ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρ(τυρος) Προ(κοπίου), προ(κείμενον)
Ὁ μάρτυς σου κ(ύρι)ε Προκόπιος, κον(τάκιον) ἦχ(ος) β/ τὰ ἄνω ζη(τῶν),
Τῷ θείῳ ζήλῳ Χ(ριστο)ῦ πυρπολούμενος· καὶ τῷ σταυρῷ τῷ τιμί-
ῳ φρουρούμενος· τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα καὶ τὸ θράσος
κατέβαλες Προκόπιε· καὶ τὴν σὴν πίστιν ἐκκλησίᾳ ἀνύψω-
σας· τῇ πίστει Προκόπιον καὶ φωτίζου ἡμᾶς,
εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχ(ος) δ/ Θαυμαστὸς ὁ θ(εὸ)ς ἐν, στί(χος), Ἐν ἐκκλη-
σίαις εὐ(λογεῖτε) ὁ ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς β/

Τέκνον Τιμόθεε· πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·
ὅτι Χριστὸς... πέρας· αἰώνων ἀμήν· ζήτει κεφάλαιον σξα΄

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια΄ τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου, ἀ... Εὐφημίας
ἀπόστολον· ζήτει κυριακῇ ιγ΄ ζήτει ... ιζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός. ιγ΄

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ΄ ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. ἀπόστολον·
ζήτει τῇ ... Σεπτεμβρίου η΄. ιε΄

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε΄ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης. ιε΄
Οἱ μάρτυρές σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει. ἦχος πλ. δ΄ Στέφανος.
Ἐπὶ τέκνον σήμερον εὐφραινομένη Ἰουλίττα σήμερον Κηρύκου τοῦ ἀθλητοῦ ἀγαλλομένη κράζει· σὺ τῶν μαρτύρων Χριστὲ τὸ στερέωμα· εἰς τὰ [illegible] πρὸ ἦχος ... θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε, ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους·
Ἀδελφοί· ὅτι μὲν [illegible] ... οἰκοδομεῖν [illegible] ζήτει κεφάλαιον ρξε΄

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνας. προκείμενον ἦχος [illegible]. ιζ΄
Παρθενίας κάλλεσι πεποικιλμένη παρθένε· αἱμάτων στεφανωθεῖσα Μαρίνα· [illegible] θαύμασι κατεπλούτησας τῶν ἰαμάτων· διὰ τοῦτο μάρτυς ἐδέξω βραβεῖα τῆς νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως· εἰς τὰ [illegible] πρὸ ἦχος ... θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε, ὁ ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας·
Ἀδελφοί· πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν· ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα. ... κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι· ζήτει κεφάλαιον σιθ΄

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ΄ τοῦ ἁγίου προφήτου Ἠλιού. προκείμενον ἦχος [illegible]. κ΄
Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος τῶν προφητῶν ἡ κρηπὶς· ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ· Ἠλίας ὁ ἔνδοξος· ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν· νόσους ἀποδιώκει καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα·

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν κον(τάκιον) ἦχος β'
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἠλία μεγαλώνυμε· ὁ τῷ φθέγματί σου
στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν
μόνον φιλάνθρωπον. εἶτα τὸ προ(κείμενον) ἦχος δ' Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
στί(χος) Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. ὁ ἀπόστολος καθολικῆς Ἰακώ-
βου ἐπιστολῆς· Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς μακρο-
θυμίας. τέ(λος) πλῆθος ἁμαρτιῶν. ζήτει κεφά(λαιον) νθ'.

κβ'. + Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ' τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. προσ(όμοιον) ἦχος α'
Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς ἐκ παρθένου τεχθέντι· σεμνὴ
Μαγδαληνή, ἠκολούθεις Μαρία· αὐτοῦ τὰ δικαιώμα-
τα καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον τὴν
πανάγιόν σου μνήμην ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦ-
μέν σε πιστῶς· καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ ὑπερούσιος ἀμνὰς(?) ἐν τῷ κόσμῳ κον(τάκιον) ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον(?)
σου· μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν μορφώσει· σὺ ἀληθὴς
μαθήτρια προσεκολλᾶτο· ὅλην σου τὴν ἔφεσιν πρὸς αὐ-
τὸν κεκτημένη· ὅθεν καὶ ἰάματα ἐπιτελεῖς πλεῖ-
στα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς· ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύεις ἀπαύστως. προ(κείμενον) ἦχος δ' Θαυμαστὸς ὁ
Θεός, στί(χος) Ἐν ἐκκλησίαις. ὁ ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας.
Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρου-
ρούμεθα. τέ(λος) κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. ζήτει κεφά(λαιον) σιθ'.

κε'. + Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε' ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης μητρὸς τῆς
Θεοτόκου. προσ(όμοιον) ἦχος δ'
Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἁγνὴν Θεομήτορα,
θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραι-
νομένων κατοικία, ἐν δόξῃ χαίρουσα νῦν μετέστης,
τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασ-
μόν, ἀειμακαρία. κον(τάκιον) ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεύουσι τὴν μνήμην ἑορτάζομεν· τὴν τούτων πί-
στως αἰτούμενοι βοήθειαν· καὶ ῥυσθῆναι ἀπὸ τῆς ἀ-
πὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας· μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς ἡ-
μῶν· ὁ τούτους δοξάσας οἰκτίρμων ἐστίν.

προ(κείμενον) ἦχ(ος) δ΄ Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τ(οῖς) ἁγ(ίοις) στ(ίχος) Ἐν ἐκκλησίαις εὐ(λογεῖτε)
ὁ ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας· Ἀδελφοί· [illegible]
ἔσχον· ἕως· τῆς ἐχούσης τοῦ [illegible] ζήτει κεφ(άλαιον) σκβ΄

Τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κζ΄ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος

Ἀθλοφόρε ἅγιε Παντελεῆμον· πρέσ- προ(κείμενον) ἦχ(ος) γ΄
βευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσηται
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. κοντάκιον ἦχ(ος) πλ(άγιος) β΄

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος· καὶ ἰαμάτων τὴν χά-
ριν κομισάμενος· ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ·
ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἴασαι θεραπεύων·
ἀπέλασον τοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν· τὰ πολέμια σκάν-
δαλα· ἐν τῷ βοᾶν ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς κύριε.

προ(κείμενον) ἦχ(ος) δ΄ Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τ(οῖς) ἁγ(ίοις) στ(ίχος) Ἐν ἐκκλησίαις
εὐ(λογεῖτε) ὁ ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον· Τέκνον Τιμόθεε· ἐν-
δυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι [illegible] ζήτει κεφ(άλαιον)

Μὴν αὔγουστος· α΄ τῶν ἁγίων Μακκαβαίων· προ(κείμενον) ἦχ(ος) α΄

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες· καὶ πρὸ τῆς χάριτος μάρτυ-
ρες· [illegible] καὶ [illegible]· τῇ ὑπομονῇ τῶν βα-
σάνων κατεβάλλετε· θεσμοῖς πατρικοῖς καὶ στοργῇ ἀ-
δελφότητος· τὴν φύσιν ἀπέθανον [illegible]· ἀλλ' ὢ πρεσ-
βεύσατε τῷ κυρίῳ· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σοφίας θεοῦ οἱ ἄϋλοι οἱ ἑπτὰ ἀρι- κοντάκιον ἦχ(ος) β΄ τὰ ἄνω ζητῶν
θμοί· καὶ λύχνοι φωτὸς οἱ ἑπτὰ φωστῆρες· Μακκαβαῖοι
πάνσοφοι· τῶν μαρτύρων μέγιστοι μάρτυρες· σὺν

αὐτοῖς τοῦ πάντων Θεοῦ· αἰτήσασθαι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχος πλ. δ' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις, στίχ(ος)· Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε· ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες· π(ίστει)(?) κληρονόμοις(?) ζήτει κεφάλαιον τγ'(?).

β' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ β' ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου· προσ(όμοιον)(?) ἦχος δ'.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τῶν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. κοντ(άκιον) ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς, ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ, ἀοίδιμε· πρῶτος τὸ αἷμα διὰ Χριστὸν ἐπὶ γῆς ἐξέχεας, μακάριε· πρῶτος ὑπαντῶν τῆς νίκης στέφανον ἀνείλω(?) ἐν ὁσίοις· ἀθλητῶν προοίμιον· στεφανίτα τῶν μαρτύρων ὁ πρωτόαθλος. εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχος πλ. α' Εὐφρανθήσεται δίκαιος, στίχ(ος)· Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς, ὁ ἀπόστολος πράξεων·

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Στέφανος πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως(?)· π(ερικοπή)(?) αἰτ... ἐκοιμήθη, ζήτει κεφάλαιον ιζ'.

ϛ' + Τῷ αὐτῷ μηνὶ ϛ' ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· προσ(όμοιον)(?) ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου· καθὼς ἠδύναντο· λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα, δόξα σοι. κοντ(άκιον) ἦχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης· καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον· τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον· τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. εἶτα τὸ προκ(είμενον) ἦχος δ' Ὡς ἐμεγαλύνθη.

στίχος Εὐλόγει ἡ ψυχή μου· ὁ ἀπόστολος καθολικῆς Πέτρου·

Ἀδελφοί· σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν· καὶ
ζήλον ... ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ζήτει κεφάλαιον ξθ΄.
ἀλληλούια πλ. δ΄ Σοὶ ἔστιν οἱ ὅσιοι καὶ σοί εἶ... κοινωνικὸν ἦχος γ΄
Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορευσόμεθα· καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια.

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ΄ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δομετίου· ζήτει εἰς μάρτιον ζ΄.

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε΄ ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· τροπάριον ἦχος α΄

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας· ἐν τῇ κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωήν· μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρου-
μένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν· κοντάκιον ἦχος β΄

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον· καὶ προστασίαις ἀμετά-
θετον ἐλπίδα· τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ
ζωῆς μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν· ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον· εἶτα τὸ προκείμενον ᾠδὴ τῆς θεοτόκου· μεγαλύ-
νει ἡ ψυχή· στίχος ὅτι ἐπέβλεψεν· ὁ ἀπόστολος πρὸς φιλιππησίους·

Ἀδελφοί· τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν
μορφῇ [illegible] εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς ἀμήν· ζήτει κεφάλαιον σνθ΄
ἀλληλούια ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· σὺ καὶ ἡ κι-

+ Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε΄ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου· τροπάριον

Ἀπόστολε ἅγιε Τίτε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ· κοντάκιον ἦχος β΄ τὰ ἄνω

Τοῦ Παύλου ἀληθὴς συνόμιλος ἀπόστολε· σὺν τούτῳ ἡμῖν
τοῦ λόγου προκατήγγειλας· τῆς ἐνθέου χάριτος· μυστη-
πόλε Τίτε πανμακάριστε· διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι· μὴ παύ-
σῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς· εἶτα τὸ προκείμενον
ἦχος πλ. δ΄ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθε· στίχος οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται·
ὁ ἀπόστολος πρὸς Τίτον· Παῦλος δοῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ· Τί-
τῳ γνησίῳ τέκνῳ· ἕως τὴν ἀλήθειαν· ζήτει κεφάλαιον σπη΄

κα' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνδριανοῦ καὶ Ναταλίας. Ἀπόστολον· ζήτει εἰς μάρτυρας:—

κθ' Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ' ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου προδρόμου. Προκείμενον ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος· ὅτι καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας· χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί· τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Κον. ἦχος πλ. α'.

Ἡ τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή· οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή· ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ τοῦ σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν· θρηνείτω οὖν Ἡρωδιάς· ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν· ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον:—

Εἶτα τὸ προκείμενον ἦχος βαρύς· Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στίχος· Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς. Ὁ ἀπόστολος· Πράξεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον. Ζήτει κεφάλαιον λγ'. Ἀλληλούϊα ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

λα' Τῷ αὐτῷ μηνὶ λα' ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη· ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος· κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω· τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμένοντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε· εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ

δωρήσαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν θεοδόχον σου γαστέρα θεοτόκε· κον(τάκιον) ἦχ(ος) β', Τὴν ἐν πρεσβείαις· περιλαβοῦσα ἡ ζώνη σου ἡ τιμία· κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον· καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος· ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Προκ(είμενον) ᾠδὴ τῆς θεοτόκου· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Στί(χος)· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας. τέλ(ος)· καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. ζήτει κεφάλ(αιον) τιβ'.

ἀμὴν ἀμὴν ἀμήν.

Ἀπόστολοι διάφοροι μνήμας ἁγίων· προφητῶν, μαρτύρων, ἀποστόλων, ὁσίων, δικαίων, καὶ λοιπῶν.

\+ Εἰς προφήτην, προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ'· Συντελέσει τὸν αἰῶνα. στί(χος)· Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου. Ὁ ἀπόστολος καθολικὸς Ἰακώβου. | Εἰς προφ(ήτην).

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας· τέλ(ος)· δικαίου ἐνεργουμένη. ζήτει κεφάλ(αιον) νθ'.

\+ Εἰς ἀποστόλους, προκ(είμενον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στί(χος)· Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους. | Εἰς ἀποστ(όλους).

Ἀδελφοί, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν. τέλ(ος)· μιμηταί μου γίνεσθε. ζήτει κεφάλ(αιον) ρμα'.

\+ Εἰς ἱεράρχας, προκ(είμενον) ἦχ(ος) α'· Τίμιος ἐναντίον κυρίου. στί(χος)· Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. | Εἰς ἱεράρχ(ας).

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος ἄκακος, ἀ(μίαντος)· τέλ(ος)· καὶ οὐ (μεταμεληθήσεται). ζήτει κεφάλ(αιον) τλθ'.

\+ Εἰς ὁσίους, προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ'· Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς προσ(ευχῆς). στί(χος)· Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Ἑβραίους. | Εἰς ὁσί(ους).

εἰς μαρτ

Ἀδελφοί· πληροφορεῖσθαι [illegible] συμβουλεύω [illegible] ἐν ταῖς [illegible] αὐ-

τοῖς [illegible] εἰς τὸν αἰῶνα [illegible] ζήτει κεφά πρβ,

+ εἰς μαρτ. πρὸ Χ Θαυμάσιος [illegible] Χ ε [illegible]

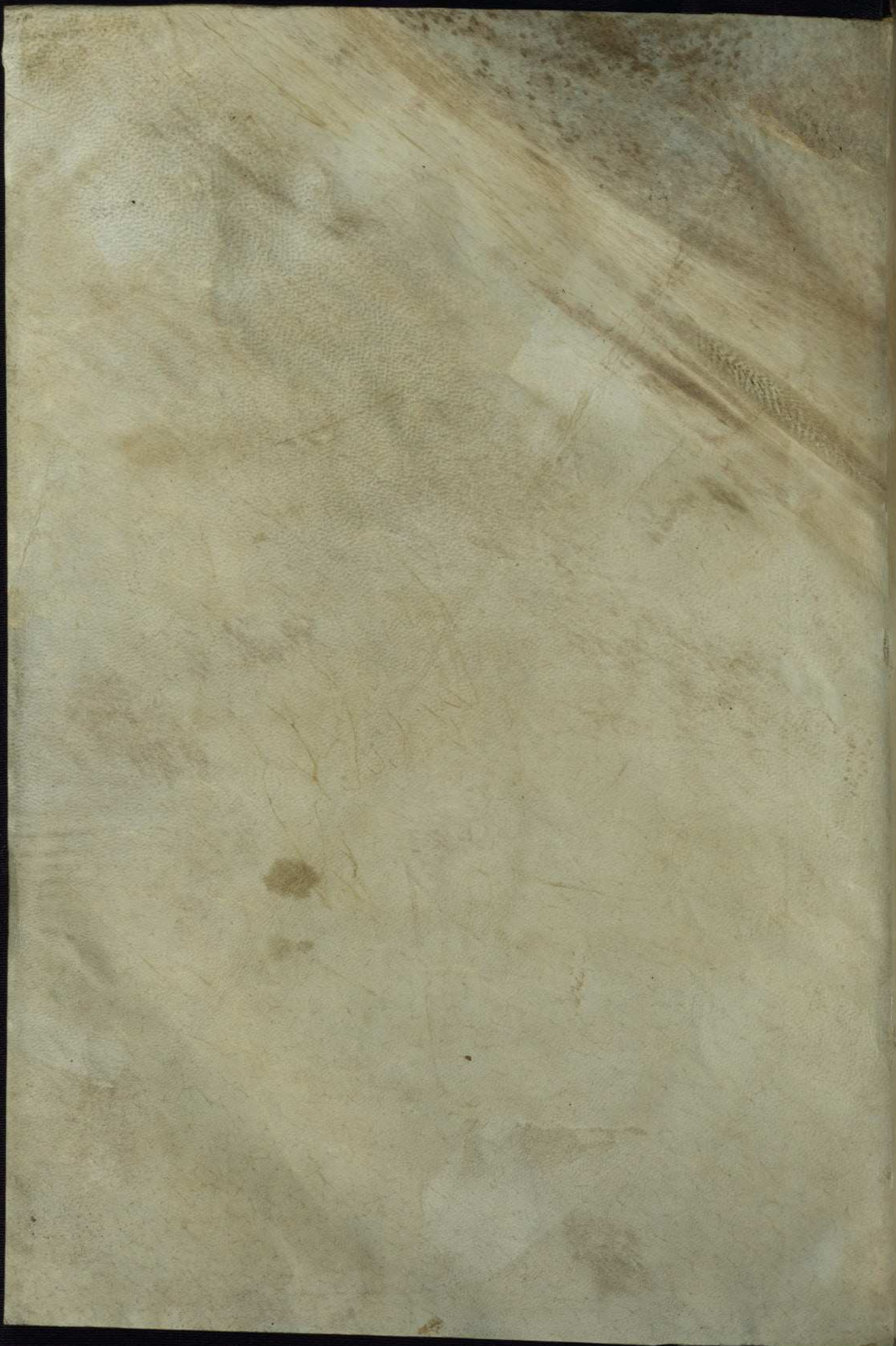
[illegible] ὁ ἀπόστολος, [illegible] ζήτει [illegible]

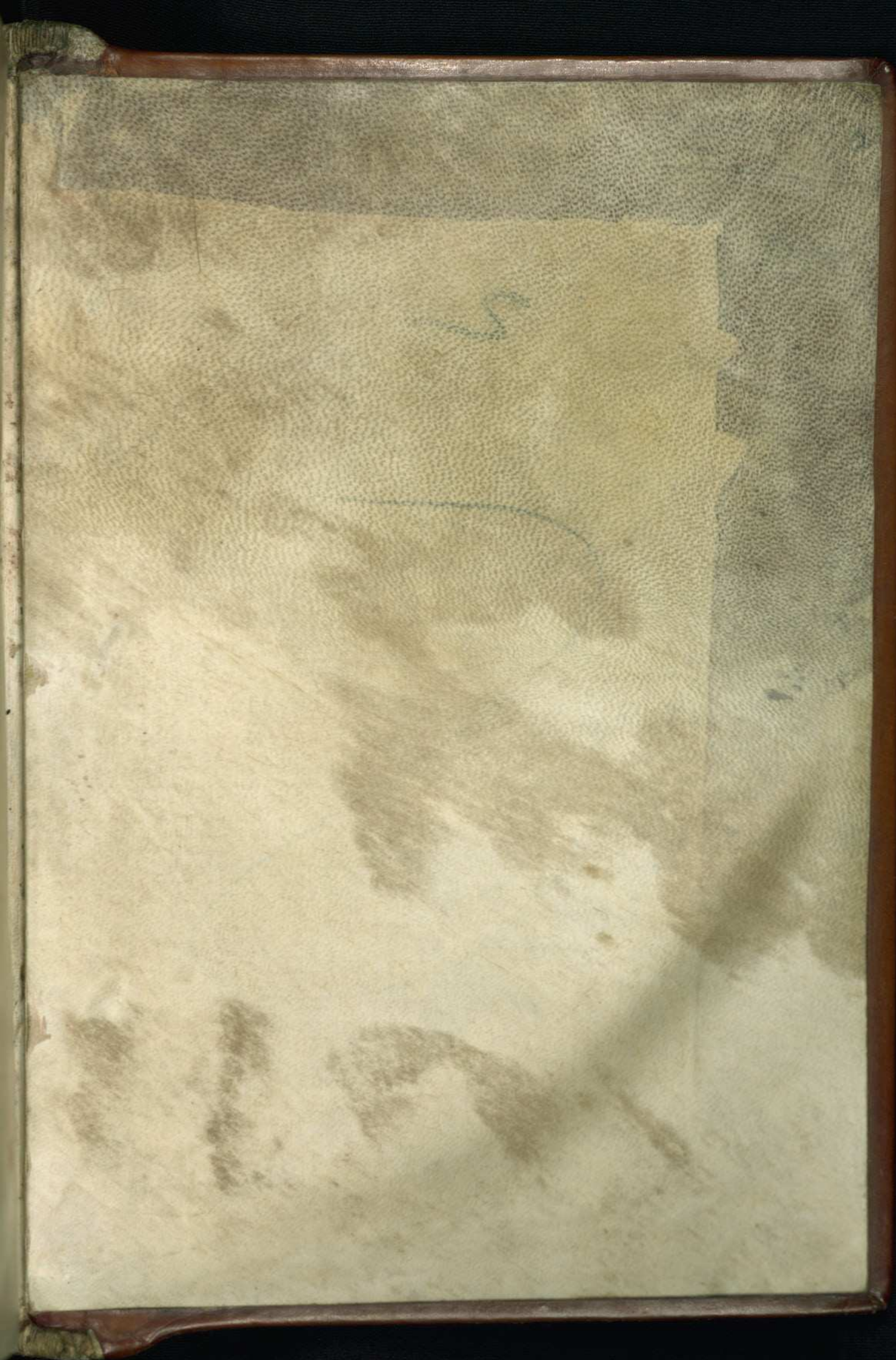
[illegible] ζήτει κεφά [illegible]

[illegible] ὁ ἀπό [illegible] χ, [illegible]

[illegible] ῥος [illegible] καὶ [illegible]

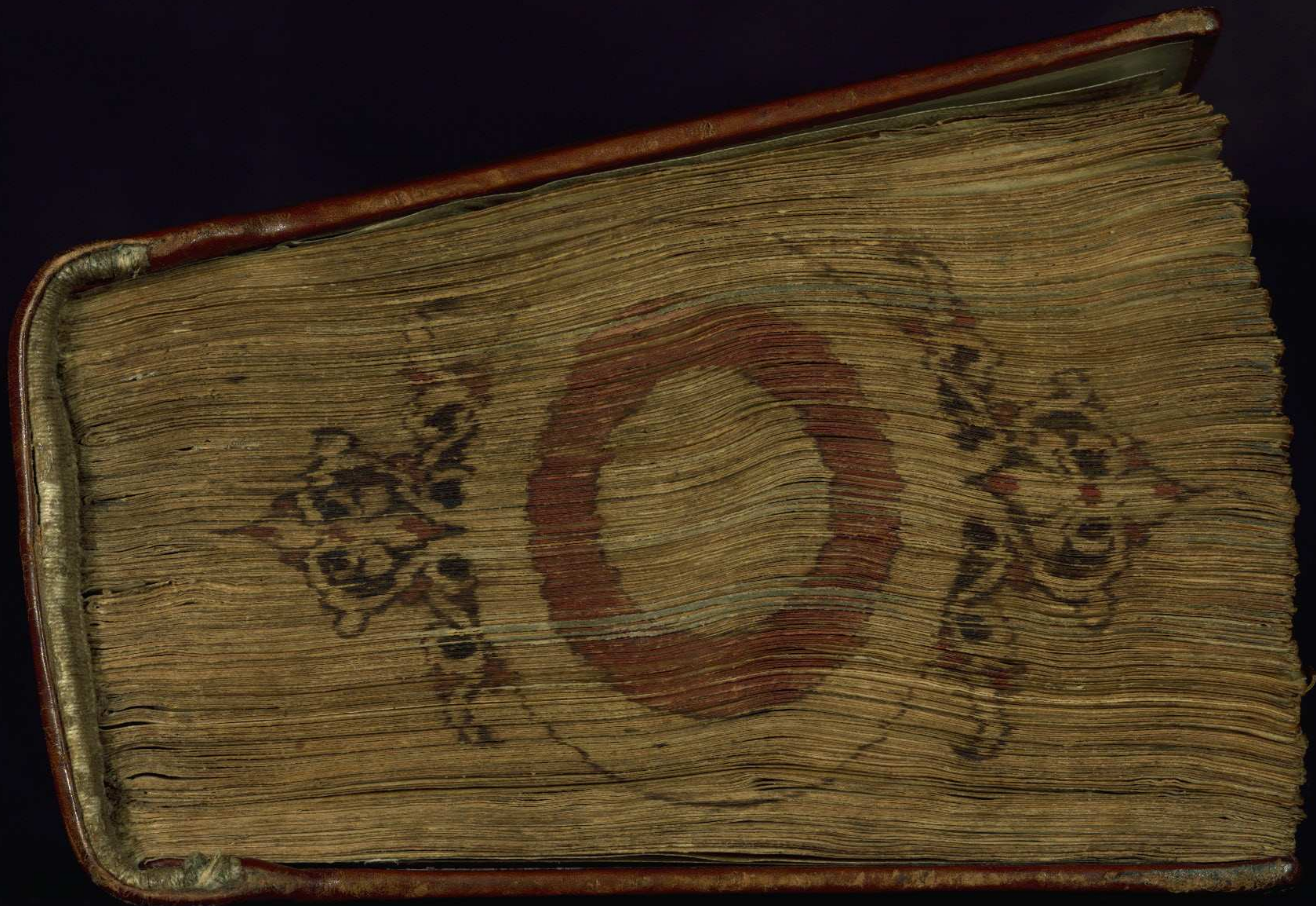

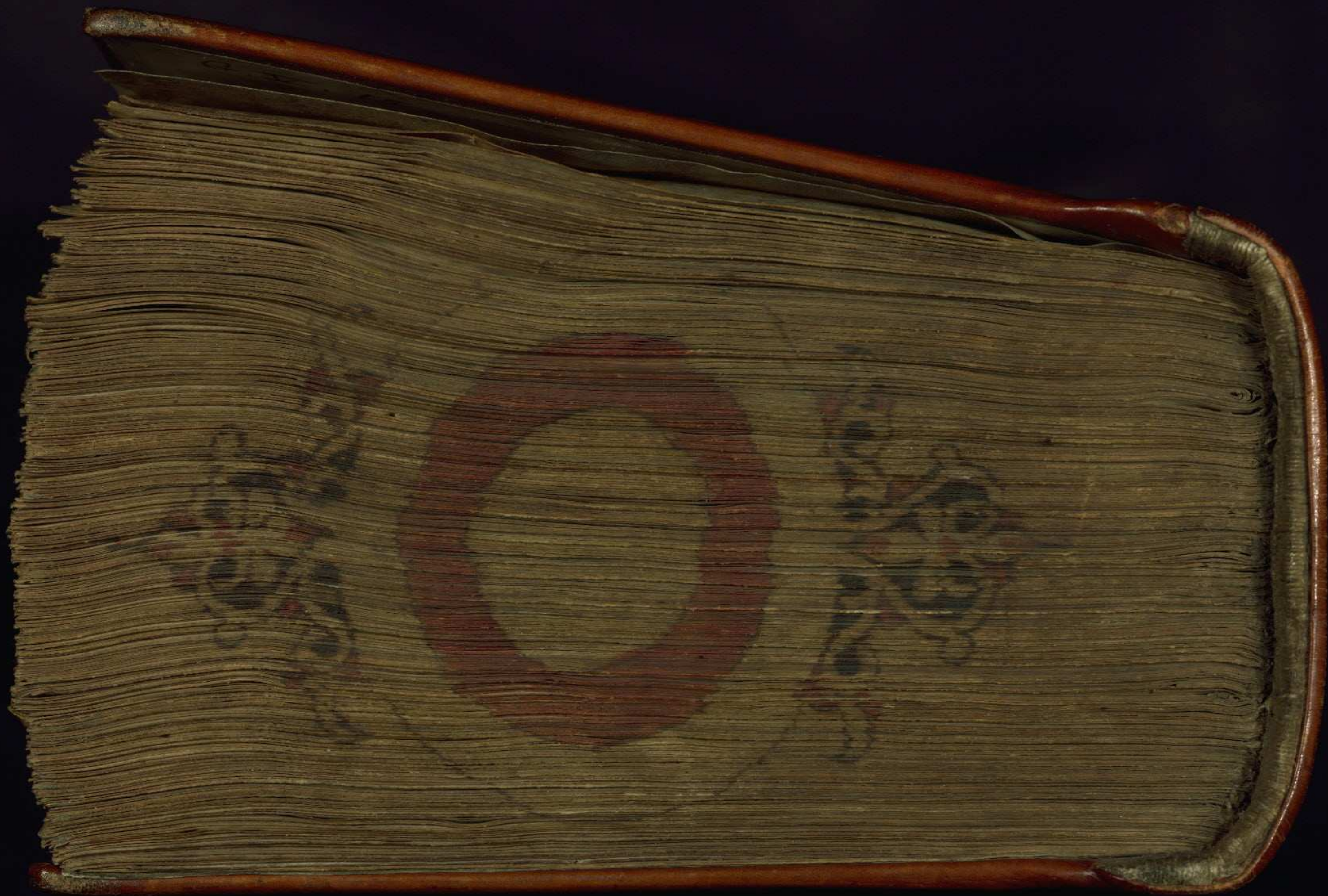

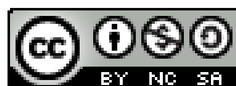

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
http://www.thewalters.org/

Published 2013